

ספר

ימי חייד הימים

וזאת ליהודא אשר ירד אל עומק ים התורה, והעלה
אבן יקרה, וידבר נפלאות, בתורת ד' צבאות.

יהודא יעמוד על גבולו יגיל וישמח במתת גורלו
היא התורה שעלתה לנחלתו מנעוריו עד ימי זמנתו
ותמיד שם לילות כימים ופעל ועשה מעט מעשים
דרושים יקרים טובים ויפים מתוקים מדבש ונופת צופים
הוא מאס תענוגי תכלית וחמודותיו ושם מעיינו בתורה וסודותיה

ה"ה הרבני המופלג החסיד והעניו
מרה יהודא ליבוש ראוענבוים וצ"ל.

שנת יקרים המה הרברים לפ"ק.

הועתק לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

מ'נקאטש, תרע"א לפ"ק

ע"י יחזקאל שש"ז

ברפוס המשובח של היה הרבנים הנגידים מרה שמואל זנוויל כהנא נ"י
ותתנו מרה עוזר הכהן פריער נ"י.

Druck von KAHN & FRIED, MUNKÁCS.

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL (718) 972-0777
FAX (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue
(718) 436-1165

זכרון בספר

לעילוי נשמת הרה"ח ירא ושלם צנא מלא ספרא

מוה"ר יצחק ע"ה בן מו"ה משה נ"י בראך

הוא הגבר אשר יגע וסרח מאד להדפיס ולהפיץ ספרי הקדמונים

שחל"ח במיטב ימיו לדאבון לב כל יודעיו ומכיריו

ביום ה' כסלו שנת תש"ס לפ"ק

ת.נ.צ.ב.ה.

יצא לאור פה ברוקלין נ.י.

שנת תשס"ד

על ידי

אחים גאלדענבערג

נדפס אצל:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777
FAX. (718) 972-0178

מכירה הראשית אצל:

בימ"ס ביגלאייזן

4409 16th Ave.

Tel. (718) 436-1165

הסכמה מחדמו"ר סרז הקדוש
 והסמור רבן שלישראל בקש"ת
 מן **שלום הלב רשומאם** אד"ק
 סמראפקיב שליט"ה

הסכמה מהסרז הגדול הסריף ונקי
 עוקר הרים נקי צמחי
 חורה בקש"ת מו"ה **יוסף פאנצער**
 שליט"ה **מדראבימש**

הסכמה מחדמו"ר סרז
 הקדוש רבן שלישראל בקש"ת
 מן **שלום הלב רשומאם** אד"ק
 סמראפקיב שליט"ה

הן צלו לפני הכי חרי אמי ס"ר
 המופלגים ירוש"ם מוה"ר **יהושע**
 מוה"ר **יעקב** כ"י **ראזענבוים**
 וסרז לי כתיי ומכבוד אציהם המנוח
 הרב המה"ר המסיד המקובל מוה"ר
יהודא ריב ראזענבוים ז"ל
 מפה"ק **קראקא** ישיא וציקשו זאת
 ליתן הסכמה וסכ"י לעשות רלוס
 ולהחייב אשר עזרתי בין צמחי אמרוהו
 סיקרים ומעמתי צמס כופה טפים
 ומחוקים מנה כדצט לפי וראוי
 וכבון מחד לספירו עיפסבזל ולחלקם
 ציעקז ולספילס צישראל ואחלה אחיו
 צבי ישראל המהלוכים צלל הסכמה
 צלל הסכ"ק כי וחיילו מונוסם ליסחד
 מלשעצז עוד מימי ילדותי כי טס
 מכם לקנות הספר היקר צכק
 מלא וצמח הסורה מכה לצבין
 אריאל צי צמרי המדרז למען המלה
 ולכבוד הסורה ולומדיי כי עמצי פה
קראקא יליי חרס"ט לפיק:
 סקי **שלום הלב רשומאם**
 אד"סמראפקיב ישיא צלאחמ"ר
 סרז סגלן הקדוש אד"ק **שינאווי**
 צללס"ה

הן צלו לפני הכי חרי אמי ס"ר
 המופלגים ירוש"ם מוה"ר **יהושע**
 מוה"ר **יעקב** כ"י **ראזענבוים**
 וסרז לי כתיי ומכבוד אציהם המנוח
 הרב המה"ר המסיד המקובל מוה"ר
יהודא ריב ראזענבוים ז"ל
 מפה"ק **קראקא** ישיא וציקשו זאת
 ליתן הסכמה וסכ"י לעשות רלוס
 ולהחייב אשר עזרתי בין צמחי אמרוהו
 סיקרים ומעמתי צמס כופה טפים
 ומחוקים מנה כדצט לפי וראוי
 וכבון מחד לספירו עיפסבזל ולחלקם
 ציעקז ולספילס צישראל ואחלה אחיו
 צבי ישראל המהלוכים צלל הסכמה
 צלל הסכ"ק כי וחיילו מונוסם ליסחד
 מלשעצז עוד מימי ילדותי כי טס
 מכם לקנות הספר היקר צכק
 מלא וצמח הסורה מכה לצבין
 אריאל צי צמרי המדרז למען המלה
 ולכבוד הסורה ולומדיי כי עמצי פה
קראקא יליי חרס"ט לפיק:
 סקי **שלום הלב רשומאם**
 אד"סמראפקיב ישיא צלאחמ"ר
 סרז סגלן הקדוש אד"ק **שינאווי**
 צללס"ה

לילות כימים להבות צמחיק וחיירה והמסידות הולמסו וכנס עזרתי
 צין אמרוהו אחת הכה ואחת הכה ורליי צו דברים יקרים וקויתי
 חמלני כי כמורי כן כל אהצי חוסיק וסוחרי מוסר יעצנו רצ עונג
 בהספר הזה על כן ראוי ונכון להולילו לאור הדפוס למען יתרצה סדעם
 וחיירה ואחס חמצי הגילו צרכה אל צמכס משכו וקחו לכס הספר הזה:
 צמחית היום יום ה' ייד לחורס חייר חרס"ט לפיק פה **מדראבימש**

סקי **יוסף פאנצער**

פתורה

כתוב למען תזכור את יום לאחך עמך מלרים כל ימי חייך ותחיל דרשו ימי חייך סימנים כל ימי חייך סלילות והכמים ואומרים ימי חייך העולם הזה כל ימי חייך להביא לימות המשיח ואלו ואלו דברי חכם דבקה ידוע מן הסתם דלמלא ה' י'עני'ל בזהמה שנים היו משוקעים בדרך שנים וסיו משוקעים לעולם ולא היו ימים לקבל המורה ולא היו סדולם בן ישראל לעמים כי עני המורה ופליט אחר מן העמים עני המורה ונני המורה בנני כי הוא חייך וארץ יעד המים קלי נק' ימי חיים ועל ארבעה באמר וכל הגרים כאן בגדו את חנה לנו הסתב לעמך תזכור את יום לאחך עמך מלרים וקלא תקשה למה אנו מלון עכשו לזכור י'עני'ל אחר שאנו כנה בגלות סמר כי כרס נערים את מפרט הכחוב כל ימי חייך שני י'עני'ל נחשב ימי חייך ש'קלנו המורה בנני כי הוא חייך ואלולי המורה היינו נחשבים כנני כמו האומרים ואלולי י'עני'ל לא היו ראוין לקבלת המורה כי היו משוקעים לעולם בדרך שנים ככל חכם ימי חייך סימנים רוחה להיה משוקק בזהמה ביום כל ימי חייך סלילות להיה משוקקים בזהמה בלילה ג'כ והכמים אומרים ימי חייך העולם הזה עני המורה נקרא העולם ימים של חיים כל ימי חייך להביא פי' המורה י'עני'ל לימות המשיח עני המורה אנו נאלץ כידוע את שמתחילין הידי דברות אכבי כי אשר הולאחך עמך מלרים שני י'עני'ל דייקא זכותם לקבל המורה שמתחיל בנני אכבי ככל והנה המנהג כל משכרי ספרים במחילה פתיחה הספר לעשות רוח נחמה לנשמות אבותיהם לזה קראתי עם הספר ימי חייך ימים ריה חיה נחמה לנשמות אבי ששמה חיים בליא עשיה והכולל ג'י חייך וגם ה' ימי ריה ייחדא ישראל י'עני'ל משולב שני יחדא עם עם אבי זיל ישראל עשה חנוה נפסם בג'י. והנה ה' לי כזר בכהז רוח פירוש על פי' ראשון בראשית ור'יחי לקדום עם הספר חזיר דמבראשית כמין חזר אולם לא עלמה לי שמשך כל הכהנים שלי בעיר ראודוד בטה המורג ג'י סריפה גדולים ע'כ כבנני נחשבים כנני י'עני'ל עשיה והכולל גם י' עני עני כמון על קריאה עם הספר ככל (*) ונקאחי מלא המעיין בקפרי סעיין מהחלתו ועד קופו כי הוא מעט הכמות ולא יראה המעיין ב' דברים שבראש כמו דבר אחר יעין סינע וראה שהוא איזה חידוש בזהמה מה שאין נבדירו וגם אפילו איזה דבר שידמה להמעין שמיני אל דין אותי לכך חזר חיו והחלק מהספר יעד על הכלל כי כונני הכל לעמים ק דברי המעיר והספר י'דודא ליבוש רחן צום ונלפכים הימי תמיד בדיסמיד שארית בני אומרים רק נחמה מקרן כתי סולרתי לעצב וחקם כ' אין מחקר ליראיו עם ה' חיות ג'י חקיו ש'ל יקום זה צביא :

(*) מהבחרו אלימלך בו המבחר

ובן אתי הסידור ענקם שכל מי שיעין בנעט מעיר חידושי סדפסים בקוק הספר שיעין מהחלתו ועד קופו ואלו דוקא בחידושי אלה אפילו מה שהבאפי עם קלה דברים שהם לאפרוטי מאיקורא יסר ג'כ לעין מהחילת הדבר ועד קופו :

ימי חיך הימים

פרשת בראשית

בראשית כרת הבאולה ואפשר עפ"י פשוטו כי בראשית לירוק אוחיות בראשית ר"ש פ"י בראשית משיח שנקרא עני ורש בתי עני ורובך על חמור וכו' בראשית אוחיות ירא שצית ולדעתי שני הלרופים רומים לעני אחד כי עני בתי ירא שצח י"ה בתי בראשית רש כמשמחיל אלמלא שמו ישראל שצח מיד היו כבאלין ואחיל בחלק שמו חמור אנו מחכין והוא אינו מחכה חיל לכן יחכה ה' למנכס בו וכי עאחר שאנו מחכין והוא מחכה מי מעכב מדה דין מעכב וכי ע"ס ח"ס צחכמה כצח העולם שאחיל צפיק דחגיגה לא אמרו לשון צח אלא כצח שנוכל לפרש צלשן שצחח חמיר יוס יוס בתי והחכמה חתי צעלי כי חכמה אוחיות מחכמה פ"י עני בתי צחכמה שיהיו חכמה לחכמין האמוראין הקדושים שגילו לנו שהוא יח"ס מחכה לנו לבאלינו ע"י כצח חמיר העולם כצח חמיר חמיר להחיות נפשונו שלא ייחש עולמינו חיו באריכת הבלות המר כי ע"י שהוא מחכה בודאי יצא לבאלינו חס שח"י על תי בראשית צחכמה צח שרנה צחכמה אוחיות מחכה ע"י נקוד לצח בראשית רש הרמז בתי בראשית כביל ותיא צקמ"ן אוחיות קים צדין רח למחיל ע"י שמה דין מעכב כיון שצח עולם על הדין עד שיהי הבאולה צעחה כידוע ח"ס הרמז צדרי קדשו של רש"י ז"ל ומה טעם פתח צחכמה ח"י ומה טעם בימי יקסן עיר צימן עמידן להגלל שמה פתח צחכמה בראשית אוחיות בראשית רש שח"י צימן שאל ידעי כל טעמי החורה בתי ומה טעם ע"י שח"י ומללה הארץ דעה ידעו בתי ומה טעם צח עולמו ללמה חכמיה וגם פ"י ומה טעם רח מה מאלד הטעם המהוה שידעו אז צחכמה החורה צעח בראשית רש הרמז בתי בראשית כביל נמשח"י צמיר קהל ע"י אס שרים הרצה כו חורה שאלם למד צעח"י הצל הוא לפני חורו של משיח י"ר שיהגלה צמורה כצדו יח"ס וישמח ה' צמנע"י צצ"א והנן :

אופן ד' אפשר ע"ד הפי אלה חולדות השמים והארץ הצחכמים שדרשו ח"ל אוחיות באצרהים צביל אצרהם כצח העולם וככח בתי צחכמה ה' צמיר כי ידוע שקודם בראשית אצרהם ושרי ה' בתי אלקי השמים לצד ואח"כ כצצא אצרהם

אופן א' בראשית אפשר על דרך מחמיר ח"ל שהעצב צננן אנו מלמדן אוחי כל החורה ואח"כ כשנוכל צח מלמדן וקטרו על פיו ולריך להצין למה מלמדן אוחי ללמה לריך כיון ששוכה אונס יוצן שחיל דוגמה בראשית שמים וארץ שלא ה' ע"י אהערוחה לרחאח שלא ה' שים לדיק צעולם שגירוס ע"י מעשיו בראשית העולם רק אהערוחה דלעילא ע"י שצחכמה ראה אלקים שיקצלו ישראל חורה ומחשבת הש"י עתה רשעם שיעלה צלל ישראל אח"כ לקבל החורה ולחמק הצריחה וכן צכל ארם שנקי עולם קטן מחמלה צננן אנו אהערוחה דלעילא צללר שומלמדין אוחי כל החורה ואז נק' עוצר ר"ח בראשית בראשית "עולם דוגמה הצריחה אהערוחה דלעילא כביל ואח"כ נשכח ממנו כדי שיהי אח"כ ע"י אהערוחה לרחאח ע"י יגיעה צחורה ואלמלא הרשע שומלמדין אוחי צחמלה אוחי צסדיק שלא ה' יכול לקבל אח"כ הלימוד וכשנוכל כקרא חינוק אוחיות חיקין שאל מחמיל סחיקון צחורה ומה שחמר לו ע"י השכחה כמשמח"ל משעם שהחיותק מחמיל לדיד אציו מלמדו חורה ואח"כ כשנחגדל מעט מדין ע"י יגיעה צעלמו וכקרא עדין צסם חינוק בתי חינוקים על צ"ח רצן בתי חיקון כביל ח"ס שרמזה אלה הקוטיא והחיקון בראשית ר"ח צללחי "רחם אמו ש"כחה "דיעה חורה ולמה אלה וזה הכחצו ומחנן צח אלקים אה השמים ואה הארץ שהוא דוגמה בראשית שמים וארץ כביל למה קופי חיות בראשית צחא אלקים אה ר"ח חינוק אציו מלמדו חורה רח להביל והנן :

אופן ב' סומימה החורה צריא עפ"י פשוטו בראשית אוחיות יאר שצח כמו שאלו רואים כמה לדיקים שצצו שצח קודם אומרים חידושים כפללים צחדיק ח"ס משה לעיני כל ישראל יאר שצח פ"י חורה משה לעיני לדיקים שנקראים צסם ישראל כידוע יאר לסם שצח קודם קורות ניראים אוחיות כמו שמונה כאן צסיה בראשית צחא אלקים אוחיות וי"ס וקראה לשצח עוכי ר"ח בל יעירי ואציעה כפללה שפין קך עונב גדול ומה כידוע והנן :

אופן ג' בראשית אומרו דורשי רשומות שצחכמה

ימי חייד הימים בר אשית

[illegible]

אופן ו' נראש'ת ט"י צומכא כ"ל נד"א כ"י רלו"ו
 ית"ש צבריע רק להיטיב לצוראיו שז"ה
 שבעה להט סחורה הקדושה שחמס נראש'ת סחורה
 ובסופה חות"מ ל"ב ר"ה יל"טיב צוראיו גימטרי
 אר"ץ פ"י ליוט"י אר"ץ ז"ס צומכא צט"ל וסחמק

[illegible]

אופן ה' בראשית אחריות בריית איש חפצר עיר
לחטול נחמיה עלה במחשבה להצטרף
במסדר רחש שאין העולם מתקיים שם
ובכך נתקפו המפרצים וכי יש שימי רגון חיו אונם
יוצא עמי פטורו שאין שימי רגון כלל חיו והוא עיר
לחטול כל המרחש על הארץ נעם אחר על
המדיקס ועי' לריבן ריבן ואחריות על הרשעים
חמיר חס מחמלה עלה במחשבה להצטרף צמרת הדין
גיב פי' לרשעים הרובין לצטל ישראל מנולת נכח
המדיקס להכניעם עי' שרש שאין העולם מתקיים
פי' שאין המדיקס שם תכלית העולם מתקיים אם
יסי' נח לרשעים חיו עי' שרשנה הצמירה לחרם
בצטל על שפטו למדיקס עי' שטיף המדיקס גיב
למדה הרשעים ועי' אחריות על הרשעים ימי אחרים
למדיקס חס עולם חסד יצא חסד יצא חסד עי'

אופן י' קמיצה התורה צדיא דרנה ונהג חמא
 ישראל כעשועין איה חיצור לוחין סכמה
 ועלה ונחמיו הדור כדורו והטעם דהארם לרין להדבק
 במדותיו שלם כקרא אדם ומלשין אדמה לעליין ונמו
 שטלינו שטיי' אורר נעשה אדם שטנלך צחי' עולם
 ונולארים וגם צדקהל בריאם העולם שחמלי צחי' עולם
 נכשעותיהם של לדיקים כן כל אדם לרין ליקא צחי'
 עולם חים שגמרנא נקמינא התורה אשר עשה משה
 לרין הדור צחי' עשה כהם זורין נלחי' עשה איה
 חיצור אז לרין לעיב כל ישראל צדאשים ליינולך
 נחמיים עייהם של ישראל צדאשונא צבלי צדא
 אלקים חם השמים כו' שזא נולך נחמלי צדא לרם
 שיהא הגדול מולך צקטן כן לרין צדיא להחמנה כך
 והכן : **אופן** י"א צדיא דרנה ולנינו גסם הצטעין
 הקדוש שחמר על המהרש"א שאלמלא אזי יודעין
 שיעולם גורל קדושתו היו מנשקין עפר קציו וארץ
 להבין ללמד לירך עולם פשי' נצנחלה ורזיקתו ויהא
 ללדיקי הדור רק "לכד שיה" ספרו נחשד צכל יושבי
 ארץ המלחמים בלדיקים אויבים חים קמיצה התורה
 לעיב כל ישראל מה שנהגלה לעיב הדור לדיקים
 שנק' צחי' ישראל על צחי' צדאשים צדא פ"י על
 סלדיקים שהיו מוקירם ורמאם צדאיהם אלקים שטי
 נחמ

[illegible]

ימי חייד הימים בראשית

האדם נבר ענעם ונלכח הסרת צחי' עה רוח מה
אופש הכיל והסן :

אופן זיין צראשית אפער עיד דחליל צגוי דדריס
עפוי מה אין מלכין טיח ללחא ענביהם
טיח עפוי שאין ענכין צאורה תחלה עיכ וריל עזה
רוח נפחיתת המורה צראשית' אוחיות אשריי צית
רית "צרכת יחורה פ"י אשרי לחיח סהס מסרין צנרכה
חורה עשוי' זוכין צרא ענשון נן סהס זוכין לצנים
טיהי' טיח ערנין "לרביט דין חורה צנחי' אלקיס
כניש עד האלקיס יצא דבר עקיס ח"ס צרא אלקיס
דייקא והסן : **אופן** טי' אפער עיד כי " דרוכי
רעויות חלמי' ענכיצית צראשית כרעו הגאולה כי
אין ישראל ענאלין אלא צכות המיריה וגם כחיז
קול צרעה כענע רחל ענכס על ציי' שאחיל' ערסל
ענקסת רחמי' והספס יח' משיצס וסנו צנים לצבולס
ולזס ראשית המורה וקופס ואמלצי' אוחיות לציי רית
יוסנו יצנים ילצבולס עני' המורה טסי' כענעת תפלה
רחל ואפער עזום אין ענלק טפל אלא ציד ציי ציי
על רחל עזרה לזס עיי' תפלתה חס רוח אין ענעה
אלא צנציר רית ציי ציי "על ירחל עעל ידס טסי'
ענעת הגאולה על ידי מתי' זרע ענלק וסכל עיי'
כח המורה לזס פתחה צראשית' רית ייי' עמוע
"תפלת רחל יצדק" אפרת ערונו לבאולה צמרהס
ככיל והסן :

אופן יי'ן אפער עיד ענחליל הלל ענחיי' עניס
שאל יעטור עזמו מלעקוק צמורה צנצור
עניות שאווריס לו כלום אהס עני יוחר מסלל ואעפ"כ
עסק חניד צמורה ריח נן חרקוס מתי' העשריס
טיהי' עשיר גדול ועסק חניד צמורה יוסק סלדיק
ענחיי' הרשעיס שלא יחמור שילרו חוקפו הלז יוסק
הלדיק טסי' יפס חואר וכנס ילרו לקייס המורה עייכ
ולדעתי רוח צפוקק ארי' שאנו מי לא יירא חתנ
אריי' רית יהלל "יוסף רבי" אליעזר סהס שאוגיס
לכ' העולם להסלמד נוהס מי לא יירא מחשכונ ענחיד
ליסן שלא יסי' לו סוס עננה וחורין עיי' אלו תפלקס
ככיל לזס פתחה המורה צראשית' עניערי' הליל חורין
יוסף רבי' אליעזר רוח שאנו ה' ענחיי' כל ארט
ללמוד ולקייס המורה ח"ס צרעו צרשי' זיל ומה טעס
פ"י צנציל זס הצח' עשאלו לך צעולס ענליו ומה
טעס דייקא לזס עסקת צמורה ולא יסי' לך חורין
צנציל זס פתח צחי' צראשית' עניערי' ככיל רוח
לאלו תפלקס ועל ידס לא יסי' לך סוס טעס
ככיל והסן :

אופן ייח

צנחי' ח"ס אלקיס חוא טענע כדי חס טעניס וחס
סלדיק יי' עוקדס חורה סלדיק כחשנ צעניס לצד
עני' סלדיק עננה זחס כענע חורה סלדיק העוקדס
צנצירה חס טעניס וחס סלדיק יי' צכל סלדיק כחשנ
חורה ככיל והסן : **אופן** יי' צראשית ענחיל צנצור
צנציל' סחור יקור סנצורה רוח לענחיל צנחלה עלה
צנחנסס להצנחוס צמרת סדין והצנורה ערליו יסי' טס
סוא עננס ערהיד יסי' על צנחס האדם וענלך רע
יענע חנן להיעיז לצנחיל עולמו ולסנחית סנצורה
צנצוריס כרליו יח' וסס חסדק צחי' סס אל כניש
חסד אל בל יסוס לזס ענחיל צנצור צנציל רית
ייס' חל' ענחיל ענימללו חקריס ענלחוס ועינעס
על ישראל סנצורה יסי' לחסד וסס חל' ענחיל
גימרי' סדיק עיקר' חקריס ענינו חניד כניש
צכוותס והסן :

אופן יי'ן צנציל עיד ענכנז כספר טעס חליונך
סחאדס ענחיל לרד לחסונ ציי דדריס
אחר צרומונת חל יסי' וחסד צנפלות עזמו ח"ס
כי ארחה ענני' ענעס חלצנחוד כי צחי' רעויות חל
יסי' וגם מה חרט כי חוכרנו צנפלות עזמו ח"ס
קניכות המורה לעי' כל ישראל צראשית' זס יסי'
לעירס על כל ישראל צרא אלקיס כיי צחי' כי ארחה
ענני' ככיל וגם וסלדיק יסוס חסו וססו שאנטי' סלדיק
ענעסיס חסו צנפלות ענלוד ח"ס צנכנסה כנרא העולם
ח"י צנחמי' אוחיות צנחי' עיי' פ"י ירחל צנכו על
יסי' ענין חקריס צנכו רעויות יסי' וגם צחי' עס
אסנ' צנציל זס כנצח עולם עיניו אכטי' עולם זחס
הכיל חס סנחנ' צראשית' צרא אלקיס סי' אוחיות
אחית רית יי' חס' ארט' יחוכרנו ככיל והסן : **אופן**
יי' צנציל אוחיל צראשית' עני ענחור חוא בס חסי'
פ"י צנחנח' עיד ראשית חכמה ירחל סי' עיד שחוצה
כספר רבי' צחי' פ"י חקק ענלחכיס עקטורו מה
אנש' פ"י חוכרנו עני' לזס חסי' ארט ענחיל רוח
לצנח' חכמות גדולה ענלכס עקדס עננה לכל מנל'
סנצנציל זס דייקא סי' כדאי יי' צנחח ארט זיס
צנכנסה כנרא העולם צנציל חכמה עי' להסד כנצח
כל העולמות ח"ס צראשית' עני ענחור חוא דייקא
וססי' אחית רית יי' חס' יחוכרנו פ"י עזס חסס
ינצד' סנצ' ענחורו למלחכיס עקטורו מה חרט
סנצנציל לזס חני' צראשית' צנציל ראשית' חכמה עי'
לזרט ינחנל קמרוגיס זיס ענחור חוא דייקא ענחור
על יח' יסי' ח"ס חכמי' אוחיות כח עיי' רית
ינלכח יסרתה עזס סנחנסה חוא כח כליחון צנצירה

אופן י"ח בראשית ע"ד מנחשל רח"י צט שבע
לדוד מיומנא דרשצברי עולמא ולר"ד להיות
מרומו זה בנחילת הסורה שמדצרת בצריחא העולם
וגם א"י בזה"ק דדוד אוריך תלת ירחי אחר"י מות
אורי"ה מרומו בתיבת בראש"ת ר"ת "ב"ח "שבע
ירחי"י אוריך"י הלהל "ירחי"י גם בראש"ת ג"י ב"ח שבע
לדוד המלך רמו ככל והנן : **אופן י"ט** בראשית
ד"א הכה אה"ל ידע ה"י בללאל ללךך אחיות
שנצורו כה"מ שמים וארץ"י המשכן ה"י דמונא בראש
העולם ולר"ד להיות הרמו מזה המנחשל הסורה שמדצרת
בצריחא העולם ולדעתי ז"ס כי ב"יה"י ה"י ל"ר עולמים
ת"י ב"יה"י ר"ת "יודע"י ה"י בללאל שפס"ת נקן צו
דעת שזכל לכרן צננין המשכן ככונת הצריחא צ"ח
ל"ר עולמים ח"ה בראש"ת יצ"ח חלקים י"ח אחיות
ב"צ"ח ר"ת בללאל יצ"ח אורי"י גם בראש חלקים ח"ה
ר"ת אחיות צ"ח ר"ת חליליח יצ"ח אחר"י גם
בראש"ת עה"כ גימטרי"י בללאל צ"ח אורי"י למעט יהודה
חליליח צ"ח אחר"י למעט דן הכל רמו להל"ל שבצ"ח
המשכן ש"ה על יד"ס כדמונא בראש חלקים שמים וארץ
ככיל והנן :

אופן כ' הנה מוצא נחמס' גסס הירושלמי עד
שזהה מחפלה ס'כסכו ר'ת צמיעה מחפלה
טלה יכסכו חסורין להקד פ'ד וחפער ש'סס לענון טה'י
טורה ה' צפיד דרשו חז"ל וון טוחר צפיד פ"י טה'י
לעון טה'י וקוים טסס חרלה טה'י טורה ה' קוים
טה'י חללן מדרקד קו טוחר טה'י טלה יכסכו
ח'סורין לעניד חה מונוו בהחלה חסורה גרש'ט
ר'ת ירש'ט יטחר' טלה יכסכו ח'סורין צמיעה
ר'ת להליל וטן: **אופן כ"א** ח'סורין צמיעה גסס
חרל'ל לרין צמיע צ"ח וכסא דוד צמדד טלה
יטרג טמ'ח ט' יוסק פ'ד ר'ת'ל טסס וטמ'ח
מסח'ח ח'י ח'מילוט רטע זה וט' ח'י יוכ' טמ'ח
ובח'ט גרש'ט חמרו דורש' רטויות סכנוו סוד
גמ'חלה ר'ת'ל טזה וטו ח'סורין ר'ת מחפלה טלה
יטרג ח'מילוט צ"ח ח'פ'סר ולכוסח ח'סור י"ל
גרש'ט ר'ת מחפלה ירש'ט טלה יטרג צ"ח ח'פ'סר
צ"ח ח'מילוט ירש'ט ר'ת להליל וטן: **אופן כ"ב**
ג"ח ח'סורין חפ'סר ע"פ וטסס ח'סורין ח'ל פכיו
להצידו טמ'סל לרשעים. סכר מ'חלה צמיעה כ"י
להצידם לטוה' צ"ח וטקס'ס וטל יפ' טמ'ח ח'ס
ח'ל קורט ח'ס צמיעה יוחר מכל ח'י טעויה וט'ח
וכל טמ'ח לטע סכר ח'סור ח'ל ח'ס חרע טמ'ח
מ'חלה מניע לרשעים טמ'ח ח'ס ח'סור ח'ס צמיעה

ימי חייד הימים בראשית

צקי ציטוב העולם להבין אס הדין מרומה אפי" אס
 יסי" יודע לפסיק הדין יסי" הפסיקד אומה רק לפי
 דבריהם אולם לא יסי" לאומיה על מורה אומס אס
 צקי להבין הדין אס הוא מרומה ויאקור סיטע ציצא
 להאומה אז יסי" הדין לאומיה על מורה וזיס" כל דין
 שדן דין אומה לאומיו כזי ודפסיח ודרעתי אפסר
 ורומ צמאחיל יסי" אפסר להכניין דרי"ם יטב חכמה
 ג"כ ציצו העולם ככל לאה הרומ כאן נסחלת
 הסורה צראשית ח"י צמאחא עיר ראשית חכמה כזי
 צרא חלקים צחי" עד האלקים יצא דפי" דייכיס סה"י
 צירא חמיר צכל דור דור דייכיס צצ" מיני חכמה
 הסכומה האחת את השמים סיודע"ס לפסוק ע"פ
 הסורה שזא עשמים וגס חכמה הסכים ואת הארץ
 סיודע"ס צמאחא יצא הארץ שלא לסיוה הדין מרומה
 וגס צראשית צרא" חלקים" סיה אומיה אומה
 אומה צרא חלקים את סיה אומיה סיה" הדין
 אומה לאומיו צצ" מיני חכמה ע"פ מיקור דבריהם
 של העדים וע"פ הסורה ועי"ז יס קיום צריאת
 העולם ככיל והבין :

אופן כ"ח בראשית חשפר ע"ד רל"י בנסיק
עצבאראט כרנח קוד הבאולה ועיפ
רל"י בזהיק פ' כי חלץ עיפ כי ימלא חיש נערה
בצולה כ"י ונכתר חפחח לון חששין תרעין דחירו רל"י
וחששין תרעין דרמחי ומקטרה דרצנרה חזוקה כ"י
ומקטרה דמלריס חששין תרעין דחירו כ"י ומקטרה
דרינח ומקטרה חלץ חלץ בצורקנא דתרינח וצנחמה
גדולים ומקטרה דרצנרה כ"י ונכתר חלץ יוכל לשלח
גבולתא כל ימיו כ"י עיב לשון הזהיק וסנה ידוע
ומקט"ק ד"לחא מלריס ה' כעין חידוש צריחא העולם
שחלמנא באלות מלריס בלוחה שנה היו משקעים
בעומתא ולא היו רלוין לקבלת הסודא וממילא העולם
כחצר כמיס חס לא צריח כ"י עיב י"מחל ה' הכנה
לכל הבאולות עייין קבלו הסודא וצ"י יהי' גאולה
שלימה לעמוד ע"י י"מחל רבומה דרינח העולם
שחלמנא בלוחה עלה בערשנה לבגרות צמחא מדיח
שחין העולם ומקט"ס שחפס למדחיה כ"י בגאולת מלריס
שס"ה ומקטרה דרינח ואין העולם ומקט"ס צו הבאולה
כי י' ש' אחרי' בלות רק ה' הכנה לגאולה השלימה
שסח"י מל' מדיח צח"י וצנחמס גדולים כלשון
הזהיק עיב כרנח צמחא בראשית קוד הבאולה שח"א
רבומה צריחא העולם ככיל ולא אח"ל כרנח בגאלו
וצרנן עתמין לבגאל כ"י לחד מיד צנן בנחא העולם
וסגאולת

צ"ה מנעם הכיל זה רומן קטניות המרה ישראל על
האחריות והמציבה ביומני נחלים גוויס נלזה מנעו לנו
נחלת גוויס נהומין עיי בראשית אחריו ילחר נצית
עיי ירח שנת צחי' הוספה כריל אלו זוכין לזה והנן.
אופן כיה אפשר עיי דלי' נסם הארזייל על מלי'
דפליגי מיר חיל צניקן וחיל נחשיר
נכרח העולם ואלו דברי אלקים חיים כי צניקן
הצריחה נמחצנה ונחשירי הצריחה נמחשה עיי וזה
קיסין צמילי כזה כרין יויר קמין כוין ועם הד
האחריות העיקרים והכולל ביומני' נמחצנה לזה
נקרא חסודש חזיי צרם צטרים חלר' יצבנן ימיעה
שכניכיל הס' חלר לישרלל צטרם חלר' צניקן הצריחה
נמחשה ידעמן נמחשה אל חשודם חלר' צניקן
המורה כי תורם רימ ינעטרם חלר' ידעם יקדשתי
צחי' קדש ישראל לה' צטרם חלל לפועל לצריחה
נמחשה לזה הרומ שהחיל הצריחה צמית צראשית
אחריות לי' נחשיר רומ לצריחה נמחשה וגם קטניות
המורה ישראל צראשית יצרה חלקים רימ אחריות
חזיי רומ לצריחה נמחשה צחדש חלר' כריל והנן :
אופן ב' צראשית ח' צחוכאל אחיל' צחמה
נכרח העולם פי' כי רלנו להיטיב צחמה
נכרח צחמה צניל צחמה המורה כי צחמה ח'י'
וגם אחיל' צגמי' דרדריס דל' צ' כולל צ' רעה
קצית מה חקרת לזה חכמיה רימ יכלוס חקרי ימנית
יחלך מי שיש צו חכמה חירו חקר כלום ויש לו כל
העוצות ועיי המורה כל ישראל צני מולכים רייקא
צניל חלר' חקר כלום כמולכים חיה כלום חקר
עצית חלר' רייקא מישדלל שנקדשה מולכים חקר
צרח צחמה חלל יחקר כלום כי רלנו להיטיב וזה
נקרא נמקוצלים חכמה נסם חלר' פי' שצמית חכמה
שרימ יכלוס חקרי ימנית חלל כריל ויכול לסיח רלנו
יחם כרחם חל על צנים וזה רימ צראשית צרח
חלקים חל אחריות צח' צניל שחכמה כחל לרחם
עליהם גם אחיל' מיום צחר צחמין חין לו צעולמו
הל' חרבע חמית של חכמה חיתת חרבי' רימ ירחם
פז' עיל צנים עיי חלבות המורה שחוקקן כריל
והנן :

אופן כיצד צרכנית כ"ל צריח כי תסרוה היי
כ"מחור והעולס עומד על הרין וחי
בסס הרב הגחן מוילכר רי חלי ז"ל שרדין צריך
לסויה צקי צבי דרסר חל' הרחיל הרין לחמיו ובס
צריך לסויה צקי צבי דרסר חל' הרחיל הרין לחמיו ובס
צריך לסויה צקי צבי דרסר חל' הרחיל הרין לחמיו ובס

להאחיל בנמרה שהמרגום גיב יתן צמר קמי רק
שעכסו וחזרו ויפסדו כמיש ועוס שכל זה מרגום
והגן : **אופן** : ל"ב ד"ר ד"ר ד"ר ע"ד ד"ר ד"ר ד"ר
הרז ה"ר ק"ר : ע"ש מפשטרוקס ז"ל דכל מה שאלו
רוחן הרבה מיטקות שמחילין בלימוד המושג בחק
גדול ואח"כ כשנעשו גדולים נהפכו והולכין אחרי
חלומם בציטול חורם הלא מהראי"ה שסאי"מ מ"ה
גוררת מ"ה והנא לטער מקי"עין אותו וחיך ע"י
שאינסם של הילדים נהיין חמ"ד מנול הכינים חמ"ן
אח הילדים מנאל שכל גופם נחמק מנעון גול ע"י
עצב גורם ונעוה לכל הרעוה ח"ו ע"כ ודפסיה ופ"ל
שלא מחמילין חמ"ד עם ילדים צפרטה ראשונה של
פ' ויקרא כי שם נכתב ש"עלך חפץ של עופות
שכיון מנול וזוה מנעון ללצים של הילדים לעסוק
באמונה ולהחמק מנול וילימו סכסם בתורה ככ"ל
ח"ס חל"ץ זעירא מלשון ואחלפך חכמה פ"י לימוד
שחלמוד עם זעירא עם כל ילד תחמיל בלימוד כאן
ח"ס שרונה נהחלם המורה נחשאים ארומים ישרת
ק"ץ ע"י שהאז הולך בדרך ה"ש להחמק מנול ע"י
חוכה נרא חלקים ש"ה לך נרא פ"י גן ש"ה מוצד
חלקים ככ"ל : **אופן** :

אופן ל"ג : נרא בראשית ע"פ ד"ר : צמר נחמילתו
ר"י סועטיר רבה פתח בו ד"א אמון
אמון המורה אמונת אחי יי"ה כלי אמונה של
הקב"ה נטוה שצוילם חלל צמר ודס בוכס מלפין
ח"ס בוכס מדעת עמלו אלא מדעת אמון אמון אמי
בוכס אומה מדעת עמלו חלל דיפתמלות ופמקסאות
שלו לדעת היחך הוא עושם חדרים בו כך ש"ה הקב"ה
מניע בתורה נורא אח העולם והחורם אומה בראשית
נרא חלקים וח"ן חלשים חלל חורה שנאמר ה' קנני
ראשית דרכו בו ע"ש ולהיין לשון המדרש בלמוד
נכסג שצוילם חלל אחר בלשון משל חלל צמר
כמיש בפרסה מקומות י"ל כי לא ש"ך לומר משל
כי אין הנמשל דומה כלל כי מלך צויד ח"ס יכול
לנצות מדעתו כלל אומנם הקב"ה י"י יכול לנצות אח
העולם אפילו אח לא ה"י מניע בתורה כמנען לזה
קאמר רק לשון נכסג שצוילם ככ"ל ופ"ל שכוכה
המדרש י"ל שרונה כך בתורה בראשית נרא עם שסני
בתורה שנקראה ראשית חכמה ונרא העולם וקוס
הלא ה"י לנצות כך מדעתו ולמה הנני ד"קא בתורה
שנקראה ראשית ככ"ל לזה הקרא מחמ"ן חלקים
ביעטרי"ה סנציע שציל שצירא אח עולם סנציע כל
ח"י סנציעה שצילם ע"כ הנני ד"קא בתורה ונרא
סנצילם

והנאולם דומה נריחם העולם שלם הליך של חורם
כסן יולא מ"ה של הפסוק י"שמו י"שמו י"שמו י"שמו
האין שחמיל שלם ה"ה שמה שמה לפכו י"ש כ"ס
שנצרו צו ש"ס וח"ן וזה י"שמו בימורי"ה בראשית
ד"ן שצירח העולם ה"י צמדת רחמים וד"ן כן הנאולות
זה סחורס באלום מלרים מלך סד"ן ונאולם העתידה
מלך רחמים וזה יולא הליך שחורס כסן שמויוד
לנאולם ד"קא מלך הפסוק ככ"ל וגם א"י צוסיק שמה
י"ה הנול לעמיד גיב כי ר"ה מ"ה י"ה ש"ה
י"ה ש"ה ופ"ש שצחמלת התגלות י"ש לנשה
קראו מ"ה מ"ה צ' פעמים לרנן שחמ"ה מ"ה ח"ה
הנול ב"רית מלרים גיב מ"ה לעמיד ע"י ח"ה
הנאולם וזה מ"ה מ"ה ר"ה ש"ה י"שמו י"שמו י"שמו
י"שמו י"שמו רחמים מ"ה ב"רית העולם כן הנאולות
ש"ה העולם מ"ה י"ה באלום מלרים כמיש ב"רית
ע"פ נפלה לא חוסק קוס בתולה ישראל הפ"י כס"ה
צמדי"ה צ"ה נפלה לא חוסק נפילה בו שלם ח"ה
י"ה נפילה סגרוה שצוילם ש"ה העולם מ"ה י"ה כלל
אז קוס בתולה ישראל שסאי"ה מלך מרת רחמים
מקטרא ראצתם ונחמ"ס גדולים חקנלך ככ"ל ח"ס
סרנן צצעי"ה ע"פ אלה חילדות השמים והאין
הנצחיים ארומים בנצחם שצוכות חצתם נצח
העולם פ"י שרלכו י"ש ל"ה י"ה הנריח שציל
הנאולם שסאי"ה מקטרא ראצתם ש"ה י"שמו י"שמו
י"ה לא יוכל לשלם כל י"ה י"ה בנאולם י"ה שסאי"ה
נעמרה לציח הנול ו"ש זה עוד הרבה מילין ור"ה
לסרמ"ה הריצור צוה והגן :

אופן כ"ד : בראשית נרא חלקים אח"י בתחלת עולה
נעמרה להנצרות צמדת ח"ן רחם ש"ה העולם
מ"ס י"ה סהפו למד"ר ואפ"ש ש"ה מנווח כאן בראשית
נרא חלקים בימורי"ה ה"ש י"ה פ"י שצירח
רחם של חוכל ה"ה הנריח רק ע"י ח"ה
ח"ה חלקים מ"ה וגם ע"י שמועה ח"ה מ"ה ככ"ל
והגן : **אופן** : למ"ד בראשית ו"י בוכמח ע"ד ראשית
חכמה י"ה כי י"ה מציח ל"י סגנת חכמה
סמורה ע"ד מחמיל צמר ר"ס פ' מיטוק צ"י ח"ד
על שלם טעמו טעם חמ"ה י"ו ידע"ן לר"ה אח
סמורה מי"ה פ"ס טעור וי"ה פ"ס טעם בו ע"כ
מנאל ש"י י"ה חמ"ה צ"ה סגנת חכמה לזה פתחה
סמורה בראשית ארומים ח"ה י"ה כידוע ו"י
בוכמח ע"י ש"י י"ה צ"ה בוכמח והסמורה נחמילתה
טותה עלה טוהם שיוכלו לסעי"ה ככ"ל וסגן : **אופן**
ל"ה בראשית ח"ה נקדע"ן ג"י ע"כ צ"ה ר"ה

ימי חיך הימים בראשית

בכמה פנים ויכל עוד נדיא בפשיטות כי אחיל צמירט
בצביל הכמות המורה שנקי ראשית דרכו ונקרא ראשית
חכמה וגם בראשית אחרות ש"צ יראת צדי' יראת
מחא כנאל דעיקר הפשיטות הוא אלל חכמה חכמה
המורה וירא מחא שפצביל זה ברא עולמו ומוכר
להיות תמיד זה בחשיבות ואחיל צמירט דקוטה בצקנות
משחא חילפא יסני וחכמה הסופרים תמרה וירא
מחא יואקו שלא יתי' בחשיבות כלל כמו שאנו רואין
בנשים וחי' לריך העולם שיחיד כי הוא סיפק רלונו
יח'ש שהיא יח'ש ברא העולם בצביל צדי' בחשיבות
לכלל תורה וירא ומה מוכח שצדי' חסי' הגאולה
ומלאה הארץ דעה ומהי' בחשיבות כמקרה כנאל
שקבלתו תמנה כי אם הי' תמיד בחשיבות תורה
וירא בגלות ג"כ הי' אפשר להתייחס חיו מגאולה
אולם עיי' שהוא כעת המכונה מצחה וירא מחא
יואקו עיי' לא יחישו חיו מן הגאולה שלימה שהי'
צ"צ שלזה וירא את שום אר"ם רית' יאחרית ידבר
יח'שיתו שאנו מקוין צדי' עוב' יומר אחרית מראשיתו
ולזה כרמ' בחינת בראשית' שהמורה אגלה לו
שחשובין אללו תורה וירא שפצביל ברא עולמו
ועיי' יש תקוה לגאולה צדי' אבי ראשון ואבי אחרון
שקיים רלונו צדיא והנן :

אופן ל"ז בראשית א"י בפרקים שהמורה החילה
צב' רית' צרכה וחי' בראשית אחרות
אשרי' צית רית' בחוקות' ימצא רוח אפי' המוכחות
שנאמרו צ"י בחוקות' תצא ג"כ אשרי' לישראל כי הם
בנחות ברכות ומצות כידוע למקובלים והנן : **אופן**
ל"ח בראשית עיד' שכחצ צוהיק' וכיון דלא משתבח
צ"י מוכחא ומה צרכתא אשתבח צ"י אלל הכי תאמי
כל ברכון דלגילה וזאת ציונא שבינאה תלון כי
דההוא יומא ממעבראן מימי' כל שיחא יומין כי
לדעת' ברא כמו שהביאה בתחילה היתה יש עאין
כן ממנה חזון כל ימי קיום העולם כי שצ"י
נקרא צדי' א"י שפצביל שאין צו מלאכה להריות חזוני
זה נקרא צוהיק' דלא משתבח צ"י חזוני וגם הפצ"י
עם האחרות ביומריא א"י' בתשנן הכי' פשוטה
דמלפני' כידוע ועיי' השנה שיקרא אין כ"ל ממעברין
שיחא יומין שנקראים צדי' י"ש רית' שיחא יומין שיש
צו מלאכה להריות חזוני מאלל שקיים המראה תלוי
תמיד בצרכים יש מאלל שיחא יומין משנה שנקרא אין
כ"ל חס' שהחיל המורה שהוא קיום העולם צדי'
בראשית אחרות יאר שנה שקיים המראה עיי'
שיח' שנה לחי' יומין דחול צדי' יש מאלל ז"ס מאלל
יח'

העולם שיהי' המראה ג"כ בצבע צדי' בנחש שבעולם
וכמו שהאומן מצ"ע כ"ל והנן :

אופן ל"ח בראשית כ"י אפשר עיי' דאחא צמיר
דקידושין ציפק המוכחא רבי יהורא
אומר מניח אבי כל אומנות שבעולם ואינו מלמד את
צ"י אלל תורה שכל אומנות שבעולם אינם עומדים
לאדם אלא צימי' ילדותו כי אלל תורה אינו בן כ"י
ונתנה לו אחרית ותקום צעה זקנתו כי עיי'
צדי' כל אומנות אין להם מתן שבר לאחר זמן
אלל שבר להם שבעתן אלל תורה מתן שכרה צא
מאליו לאורך ימים ואלל לחולה שאין יכול לעסוק צה
עכשו אולם מן הקדמות עיי' וזה אחיל המורה צוק
ששכח לימודו כי לריך לבדו בצביל הקודם כ"ל וזה
י"ל שמהם זאת המורה בתחילתה לכל אדם שיצא
אומנות המורה ומכל מימי אומנות בצביל בראשית
אחרות בראשית י"ש שצרא י"ש עולמות לכל לריך שבר
עיי' הכל בצביל צדי' בראשית דייקא שהשבר הוא
רק מראשית וזה ש"מור הקודם צדי'ש' כמו שפ'
הח"א בקדמין בצביל תמנה ומאלל שאל אומנות
אין שבר כלל רק שבעתן בעולם עובר כ"ל והנן :
אופן ל"ח בראשית כ"י עיי' חס' בחוקות' תלכו כי
ונתתי בשמיכם צמחם וכבר הקשו המפורשים אלל
שבר מזה צמח' עמאל ליכא ולמה נכתב צה שבר
עוה"י שהוא צמירט המורה ויכל נדיא עיי' דא"י צמיר
דכחות עיי' ונעשה ידיו מניד הרקע שפא' על
מעשה הריקים שהקיע וניד' לבריות שהם לריקים
שנעשו תפלתם שירד הגשם על ידם לזה הוא שפירש
זה השבר הוא ג"כ רוחי' חס' בחוקות' תלכו שהיו
לריקים אזי ונתתי בשמיכם דייקא גשם שלכם שיתודע
לעולם שאתם לריקים עיי' צמחם פ"י צעה קצוב שאתם
בחרין ואלל תפחדו שיהי' הגשם חיו לרעה ונהנה
הארץ צולה שירא כל עולם שהגזרות שלכם יהי'
לעוזה ועיי' לייחור כל העולם להלריקים להרדים
בעצרות הש"י כמובן ח"ס' שנינו בהשחלת המורה
בראשית רית' יאם 'בחוקות' תלכו יידרו 'שלשה
'רביעות רוח למה שהחיל צמירט צרכה צרכה אפילה
המירוח צדי' בראשית 'צרא אלקים רית אחרות
צ"א רית 'צרכה צרכה' אפילה רוח לני' הגיל לזה
הצרכה צרכה אפילה עם האחרות ג"י בראשית
עם הכולל הכל עיי' המהיק מורע ונעשה לריקים
כ"ל והנן :

אופן ל"ו בראשית אחר דורשי' רשומות שצמח
בראשית כרמ' קוד הגאולה וכבר אחרית

ימי חייד הימים בראשית

ה

שטחיהם בתחלת תרומה לו שצאם אדם רוצה ללמוד
 צלי מונע מעוררות הזמן יאמין בחלומם שליטה שכל
 לכרי האדם גבור עליו ומשטת ימי בראשית שידעו לו
 צננה הלורד בשלמור התורה לשונם כמו שחיה בשם
 התמיד הנעשיתו זלזלה כשהי' במדבר למה למאור
 של כלות הכסף מונע ואיזה שם שפסחנה ארון אחד
 עולה לעמוד ולחיות לו וים ששלים שפסחנה ואחר
 כסעוהו דרך המדבר כרי שידעו לו וים ואחר לו
 הנעשיתו מדע ותאמין שכבוד זה ומשטת ימי בראשית
 שידעו לך וים כאן חס' לעיני כל ישראל קה' יאמין
 בחלומם שליטה כמו דבר הכחלה לעיניהם זה ימים
 לעיני כל ישראל בראשית אחרות בריא שיה' שכל
 בראיהו המאור של שיה' אלפי שכן ברא צננה ברא
 אלפים ואלה שידעו כל ביה לזה השלשית גיורו והלחיש
 לבשר ודם שכל לכרי בשם וים גבור על שיה' אלפים
 לכל אחד ואחד בפרם בהסגנה חס' חיי' אדם לומר
 נצבילי כנרה העולם פי' הלחיש שנקרא בחי' אדם
 כידוע לומר נצבילי פי' נצביל כל לכרי נצבילי גבור
 צננה בחי' כנרה העולם צננה בריאח עולמו ככיל
 חס' חס' עזרי פי' עזרי צננה צננה צחלקי אחרות
 צחלקי פי' ששמה ואחר צחלקי צחלקי צחלקי
 נצבילי גבור צננה פי' ימי בראשית ככיל והנ'

אופן מ"ב בראשית ברא" כי איהא בסיקא טעני
מלות בנרלים מולאחיס חס שרומה הסורה
קופה בתחילתה ישראל בראשית אחיות ברא" טיית
פ"י ששיראל י"ס להס כח עיי קיוס הסורה ומלות
לברוא מולאחיס בטיח כפסיס והסן : **אופן מ"ג**
בראשית ברא" עיר אדירא צס קקרוס ר' חייס ורטל
הסכל היולא עיי ריטורו כל ארס סוא מולקל טענה
עייכ און לברר דברים בטלים דופסיד חלק השמה
אחל בבורה כל מה שמוקף לברר כימוקף לו חייס
בחי" עק חייסוכמי"ט כ' זי"ו יינד כ"י עייכוח טחיה
וחה רוח בבורה הקרועה בתחילתה בתיבה בראשית
ליקוי אחיות ביי ארשית טסדיטור קחרא ארשח כמי"ט
ארשח טפסחי יענר כ"י רוח טססורה מנקטח ומכל
ארשח טעיי"מ וטמנמחם ארשח לנפסמיכס וכל ריטור
טל ארשח יי"ה רק ביי ארשית טיבה ביי ריח מ"ב
יי"טו יינד ארשית ריח יי"קד טסכ"ס ימוקף טורה
יי"ה"י טוב להס בטיה"ז ונטיה"ז ח"ס איהא עטיר פ"י
עטיר בנעה השמה בתלקו פ"י בחלק השמה טחיה
לו עוקק רק בריטור טורה ומלות בחי" פיקדי"ה
יטריס מנמח"ס לז טח"ה השמה דייקא עטיר טע"ט
לו רעה אחיות כחיל וטל :

יבא עמי דייקא מן שבת שנקרא בחי' אין ע"י נתיי
ועם ה' עושה שמים וארץ כמו צבריחא שמים וארץ
שחי' בחי' יש מאלו זה אין מל לישראל משבת בחי'
אין מל לישראל כל יומי שפע ואפשר שמעונו זאת
צווסק עשהו יומא דייקא כי בינת הסייח ר"ת "אלה
השמים" ואלה "הארץ" זה מהוה יומא ומצרכין כל
שיחא יומין כמו בתיחיל הצריחא שמעונו בחי' יהוה
כחיל שחי' יש מאלו כן מתחבא תמיד והגאולה ג"כ
תחי' ע"י שבת שנקרא בחי' אין שבת היתה בינת
הצריחא תחילת יום מאלו ר"ת שחי' "שמים" וצווא
"אלי" ייבשר לרוע היל' והסו:

[illegible][illegible]

אופן מ"א קמיכות התורה י"ל בד"א ע"פ פסוקו

ימי חיך הימים בראשית

דעמו מלדיק ומעשיו עיי עקקו בחסיהק חוכה לשפגמ
 כחמה ולרוסיק עכיו לריך להצני על ראשית מעשיו
 קודם עתה לדעת הפלם כמו שפילח צקסיק שכל
 מה שפליק עולה בכל יום למעלות רמות כדעם לו
 בכל יום שפליק לשז על יום שלפניו כמזגן ח"ס
 והאש משע עיו מחד מכל האדם אשר על פני
 האדמה הגם שיש הרבה לדיקים עמים גדולים ונימ
 חין חסוד כמשה כי זה מועלת העמות נחשבה אם
 חין צמה להחנאות האליך יוכל האדם להחנאות בזכרו
 מה שפעם הקודם כי אדם פרח וילד ואין לדיק
 בחיך כיו חס מכל האדם אשר על פני האדמה דייקא
 כי חויר האדמה מלא קליפות וגשמיים שפייז נח
 האדם לחמלים גדולים לא כן משרעיה כי מעולם
 לא חמא כמסחחיל עיפ וחרח אחרו כי טוב הוא
 משפולר כחמול כל הית כולו חורה והי חסח לל
 ככפי השכינה והעפ"כ הי עכיו עייב נחשז לו מרת
 עטה למעלה רמה כמזגן וכמייש עקליה הקדוש צנסי
 פקחים שגסה הי חולד בקיון חור פכיו הגם שהי
 אז הרבה לדיקים שלא עצדו לעגל עכיו כיעל ומס
 קירון פכים עיי שפי החויר נחשגם עיי חמא העגל
 וחוטח אחד יאצד טובה הרבה עיי כיעל מכולל חור
 קירון שלהם משפ"כ ומשרעיה שהי חסח לל ככפי
 השכינה ולא הי חסח חויר העמח היכל וכתיב חין
 לדיק בחיך דייקא לא כן משע שהי חמיד צשמים
 ולדעמי רומה למ החכס צקאלת אם רוח חמיתל חעלה
 עליך מוקוד אל חמח כי מרפח ירח חמלים גדולים
 חיצות אם רוח רומה לרוח דקדושה כמיי צחיהקפי
 צלק עיפ כמזגן אשר חרפנו רוח כיו דא רוחא דקדושה
 כיו ח"ס אם רוח חמושל חעלה עליך הי חמושל
 רוח לש"י שאלו קוראל צסס חמושל כמייש וחמה חמושל
 בכל פיי אם האדם זוכה להשגת רוחא דקדושה עתה
 לו הסיים חמושל בכל עכיו מוקוד חל חמח מלשון
 ענינה שאל חמושל חמח מוקוד הראשון מיוס חולד
 שפליק חמיד לשז צחשוכה כי מרפח ירח חמלים
 גדולים שפליק חמה חמיד להחנאות חמחלים גדולים
 ולריך חמה חמיד להיות צשפלות ככיל היס שזנה
 ישראל עד הי חלקק חיצנה עד מלשון עדים מהר
 חורב רוח חק שחוכה למדריגות חלדיקים שהוא עדי
 וקישטו להאדם שזוכה לזה שהוא חמחה מן הי חלקק
 עכיו לריך חמה להיות צמי שזנה ישראל ככיל כי
 ככלה צעויכ מוקוד מן ח"ס קמיטת חמחה לעיי
 כל ישראל בראשית חמחות שייז ירחם חפי להלדיקים
 הגדולים שנקראים צסס ישראל כידוע לריך גיב לסיח

לעירש

אופן מ"ד בראשית בראשית עיד דחי צמיר פקסה
 יי צי עמריי כיו כל מה שפחה רוחא
 חולדות שמים וחלן מן כיו וניס צקסיפח חמרים
 שפניל גירקח חילקבו בראשון ברא שמים וחלן פיי
 בראשון ברא מן העליונים ומן החמחורים צמיר ברא
 מן העליונים שפמח ויחמר חלקים הי רקיע כיו
 בשליש ברא מן החמחורים ויחמר חלקים חרשח חלרן
 ברביעי ברא מן העליונים ויחמר חלקים הי מאורות
 צמיעי ברא מן החמחורים ויחמר חלקים ישרלו חמים
 צשטי צא להנרלות חמ האדם חמר אם חמי צורה
 חומו מן העליונים עכשיו העליונים רבים על החמחורים
 ציי חמה חלן שלוס צעולם ואם חמי צורה חומו
 מן החמחורים עכשיו החמחורים רבים על העליונים
 ציי חמה חלן שלוס צעולם חלל היכי צורה חומו
 מן העליונים ומן החמחורים צשציל שלוס כיו ולכחורה
 חמי מוזגן דחכתי חקוסיא חום ליי לצחח ציוס חיי
 מעליונים לצד חו מחמחורים לצד חמחיל לא הי לריך
 חם לצחחות משרעים כמזגן חק יי לידוע דרבר
 חקקרה ראשית חוא חסוד כמו חרומה וצירורים ראשית
 חזו שנקי ראשית שחוא קודש לכחן וכמו שחחיל
 על ציחח חם חמר כל מעשי בראשית אם חומו
 דעמו עליו חמורים לו יחוס קדמך חמול דמויקס
 צצריחא חוא צחי חסיונות חיי כחח דחם הי הצריחא
 ציוס חיי מעליונים לצד הי קחאה צמיעי דהעליונים
 חמחיל דחם חוקקס לצריחא וכן להיפך חיי הצריחא
 הי ציוס חיי החמחורים לצד חיו החמחורים חמחיל
 חלן שלוס עיי חיי הצריחא ציוס חיי משרעים כיו
 שהי שלוס צמיעי עיי חולרך ציוס וי גיב לצחחות
 חם משרעים ככיל ח"ס בראשית פיי צשציל חסיונות
 כל דבר שהוא בראשית כחחא צקדמין צשציל חסיונות
 חם שנקקרה צחי קרימה עיי ברא חלקים ציוס חיי
 חמחורים חמח חלן כדברי ציי שמים וחלן כחחר
 נבראו דייקא שלא הי קחאה צעבור הראשית חקקרימה
 צמזגן וחפשר לדעמי גיב מה שחיי צקסיק עיפ נעשה
 חם חיצה נעשים ריח חמלך יעם שחמחיל חלל
 וחפשר חומר צריך חללה כי חיצות שחמחיל חלל
 ריח חמה ששח חיי חמחיל חמחיל חקקרימה
 חלשום פיי חמלך צעלמו שהי שלוס צין ששח חיי
 שלא הי ציחח חמחורים יחמר על החמחורים עיי
 ברא חלום כולו משרעים ככיל חסח:

אופן מ"ה בראשית יי בראשית עיד דחי צקסיק
 שפליק כל חם לשז על חמחה כמורים
 עיד כי חם חין לריך כיו והגם שחלם חמחור על

ימי חיך הימים בראשית

ו

קצרים שלהם מה שעשו בראשית דייקא מיום הולדת ועיי' יהוה אמר בהשגחה כמו בראשית חלקים את השמים ואת הארץ שהי' הבראה בשביל האדם שהי' בהחילה מטה עד שקיבלו הסודות וההחזקה הבראה כן כל אדם מהחלה מעשיו בשפלות ואח"כ כשיטיב מעשיו נחמק מעשיו ויחזק הבראה לזה בראשית בראשית חלקים סיה למפרע אחריות מזה"ר ר"ת "מקומך" אל יחנה רוח להכיל והנן ;

אופן מ"ו בראשית אפטר שרמה כאן שעי' חור התורה יוכלו לראות מקום העולם כמיש' במשה ויתן על פניו ומיהי' ר"ת "מקום" העולם יוער יסופו זה קמיכות התורה קופה בהחילתה משה עיי' חורח משה לעיני כל ישראל נחגלה לעינים של הבריקים האמיתיים שנקראים בחי' ישראל בראשית בראשית חלקים כל הבראה שברא ובראשית את השמים מה שהוא בשמים ואת הארץ מה שהוא בכל הארץ כמיש' כי לא יעשה ה' כי אם גלה קורו אל עבדיו הנביאים כו' ח"ס שליחא בחי' על לירוק בראשית חנון שמוני זה ור"י כי בחי' בראשית אחריות ב"ה ר"י וזהו ש' ר"ת שמוני רוח ג"כ שחזר עיי' חורח לשמה שמוני זה שחשמוע זה קול מן השמים כמיש' בגמרא על תנאים ואומריהם וגם ור"י מלשון אכ"י הרואה פ' ר"י כביאות בכל העולם כמו שהי' לפכית לדיקים כאלו וגם ירמה לזה שאמרו דורשי רשומות כי בחינה בראשית כמות הגאולה כי עיי' התורה אלו גאלין ויחזקיים מאחר הנביאים ונצחו ברכים ונבחרים ח"ס הרמה בחינה בראשית שמוני ב"ה ור"י אפי' זה מ' ישראל יזכר לשמוע קול הכרחן משמים ור"י כביאות נעת הגאולה ב"ה והנן ;

אופן מ"ז בראשית בראשית ד"ה עיי' דלח"ל בגמרא דברכות אס רוחא ארס שיקורין צאין עליו יפשטו צמטעין פשט ולא מלא יתלה צניעול חורה ולחלוחי' יפלא מאור צנה שאמרו פשט ולא מלא הלא כל אדם מלא היצנה עונות והאיך אפשר שלא ימלא אדם כלל שום פגם אונס יונן כי אין יקורין צלה עון וכל כאז ויקורין הגאים לפי ערך הפגם מדה צמדה כמו שאי' המקובלים שגא אחד מחלומי' הארי' הקדוש וקיפר לו שכוזב לו בכתף ואחר לו שפגם בדברי חז"ל שאמרו חיך לנטיילה ברכה ונהפך לו אחריות הכיף לאחריות כתיף ח"ס אס רואה ארס שיקורין צאים עליו יפשט צמטעין אס י' לו פגם שהי' אלו היקורים שייכות להחטא שלו פשט ולא מלא פ' הגם שידע הרבה חטאים אצל אינו יודע העטם שהי' אלו יקורין מדה צמדה ושייכות להחטא וקסא לו מאור למה לא ידע החטא הזה שיכול לתקן יתלה צניעול חורה עיי' ד"ה ברוחיק ע"פ או הודע אלו חטאיו ומאן דקאילא צלילא למלעי צלחיתא חוריתא קא מודע ל' חוצ' כי ותצ צהינחא קמי' מארי' ע"כ לשון חזו"ה ח"ס יתלה צניעול חורה בשביל זה אינו יודע החטא ויחזק לעסוק בחורה ואחריתא קא מודע ל' חוצ' וידע מעט היקורין מדה צמדה ויחזק וילכו ממנו היקורין ח"ס ג"כ מחלחל בגני' דברכות כל העוסק בחורה יקורין בדילין ממנו ג"כ כיון שידע עיי' התורה מעט היקורין ויחזק החטא בדילין היקורין ח"ס קמיכות התורה משה לעיני כל ישראל סיה אחריות ליליה בראשית

לעירים שלהם מה שעשו בראשית דייקא מיום הולדת ועיי' יהוה אמר בהשגחה כמו בראשית חלקים את השמים ואת הארץ שהי' הבראה בשביל האדם שהי' בהחילה מטה עד שקיבלו הסודות וההחזקה הבראה כן כל אדם מהחלה מעשיו בשפלות ואח"כ כשיטיב מעשיו נחמק מעשיו ויחזק הבראה לזה בראשית בראשית חלקים סיה למפרע אחריות מזה"ר ר"ת "מקומך" אל יחנה רוח להכיל והנן ;

אופן מ"ז בראשית אפטר שרמה כאן שעי' חור התורה יוכלו לראות מקום העולם כמיש' במשה ויתן על פניו ומיהי' ר"ת "מקום" העולם יוער יסופו זה קמיכות התורה קופה בהחילתה משה עיי' חורח משה לעיני כל ישראל נחגלה לעינים של הבריקים האמיתיים שנקראים בחי' ישראל בראשית בראשית חלקים כל הבראה שברא ובראשית את השמים מה שהוא בשמים ואת הארץ מה שהוא בכל הארץ כמיש' כי לא יעשה ה' כי אם גלה קורו אל עבדיו הנביאים כו' ח"ס שליחא בחי' על לירוק בראשית חנון שמוני זה ור"י כי בחי' בראשית אחריות ב"ה ר"י וזהו ש' ר"ת שמוני רוח ג"כ שחזר עיי' חורח לשמה שמוני זה שחשמוע זה קול מן השמים כמיש' בגמרא על תנאים ואומריהם וגם ור"י מלשון אכ"י הרואה פ' ר"י כביאות בכל העולם כמו שהי' לפכית לדיקים כאלו וגם ירמה לזה שאמרו דורשי רשומות כי בחינה בראשית כמות הגאולה כי עיי' התורה אלו גאלין ויחזקיים מאחר הנביאים ונצחו ברכים ונבחרים ח"ס הרמה בחינה בראשית שמוני ב"ה ור"י אפי' זה מ' ישראל יזכר לשמוע קול הכרחן משמים ור"י כביאות נעת הגאולה ב"ה והנן ;

אופן מ"ח בראשית בראשית חלקים אפטר שרמה עיי' דלח"ל בגמרא דברכות אס רוחא ארס שיקורין צאין עליו יפשטו צמטעין פשט ולא מלא יתלה צניעול חורה ולחלוחי' יפלא מאור צנה שאמרו פשט ולא מלא הלא כל אדם מלא היצנה עונות והאיך אפשר שלא ימלא אדם כלל שום פגם אונס יונן כי אין יקורין צלה עון וכל כאז ויקורין הגאים לפי ערך הפגם מדה צמדה כמו שאי' המקובלים שגא אחד מחלומי' הארי' הקדוש וקיפר לו שכוזב לו בכתף ואחר לו שפגם בדברי חז"ל שאמרו חיך לנטיילה ברכה ונהפך לו אחריות הכיף לאחריות כתיף ח"ס אס רואה ארס שיקורין צאים עליו יפשט צמטעין אס י' לו פגם שהי' אלו היקורים שייכות להחטא שלו פשט ולא מלא פ' הגם שידע הרבה חטאים אצל אינו יודע העטם שהי' אלו יקורין מדה צמדה ושייכות להחטא וקסא לו מאור למה לא ידע החטא הזה שיכול לתקן יתלה צניעול חורה עיי' ד"ה ברוחיק ע"פ או הודע אלו חטאיו ומאן דקאילא צלילא למלעי צלחיתא חוריתא קא מודע ל' חוצ' כי ותצ צהינחא קמי' מארי' ע"כ לשון חזו"ה ח"ס יתלה צניעול חורה בשביל זה אינו יודע החטא ויחזק לעסוק בחורה ואחריתא קא מודע ל' חוצ' וידע מעט היקורין מדה צמדה ויחזק וילכו ממנו היקורין ח"ס ג"כ מחלחל בגני' דברכות כל העוסק בחורה יקורין בדילין ממנו ג"כ כיון שידע עיי' התורה מעט היקורין ויחזק החטא בדילין היקורין ח"ס קמיכות התורה משה לעיני כל ישראל סיה אחריות ליליה בראשית

אופן מ"ח בראשית כו' אפטר עיי' דלח"ל בפיס"י פ' שופטים עיי' שמע ישראל אס

ימי חייד הימים בראשית

אופן נ"ב בראשית וחותיות שציר איש ואחות
 ש"צ ירחים ואחות צריה שתי י"ל
 רוח לעבין אחד עיר אחסוה בראש
 ילסיר בראש תורה בעלין גם אחסוה אדם
 שצרו עממנר יעקוב ובורה ואם לזו יצור לו ים
 המים הם בראשית וחותיות צריה שתי שצצו

שתי ילדים יליכו וילדתי נתן לכם התורה שנקי בראשית
אחותי תצטרך איש מלשון תצטרך ברמי בצמרה ספי
סצירה ספי התורה תשגור הילדתי סקוה מלך של
אש צחי משרתיו אש להט כח לה ריה יצרחי
ילך ירע יאוריתא יתצלין שלגו גס לירוק ספי ירחי
ריח מלך ירחו יסוד יאדמותא גיח עלה להכנישו
יכור לו יום תעבור לאדמותו יצורחי יצורלי
ימנעו כריל הבזן : **אופן** יקוד בראשית אחיות צריח
סיית חפשי סרוה על קשה דצרים העולם עומד על
כחורה ועל העצודה ועל גמילות חסדים דין אחת
עלום חים צרח כל העולם נצטיל סית קשה דצרים
הקיל גם אחיות צריח שמי רוח נצטיל עתה צחי
שתי חמירין צכל יום ונצטיל התורה סקוה ספי
תורות סצנכח וקצנע'פ ונצטיל גמילות חסדים סנקי
צחי ספי צבורו וצמיתו נצטיל זה נצרח העולם
כריל הבזן :

אופן נ"ד בראשית אחריות ירא שצ"ח ואחריות
צ"ח ש"ח אפסר רמ ע"י שחירת שנה
יקיימו הצריח של ש"ח ויו"ח רחול כמאמר הוסיק
ומהוא יומא כל ש"ח ומחצית ח"ס לול' תורח'ן
שנעשעו לא אחרת צערי כי שוקול שנה כמו אחרת
כולא חול לולא תורח'ן לולא שחירת שנה ששוקול
ככל תורח'ן שנעשע"י ר"ח "עוב" "עוב" "עוב" "עוב"
"שפיע" לא אחרת צערי צ"ח החול צ"ח ע"י וי"ג
בפ"י ש"ח א"בד ח"י גל"ה ה"י ח"י צרכה שנעשע"י ויו"ח
רחול רק ע"י שצ"ח ר"ח "שורה צרכה" "תמיד" ח"ס
רמ קוף המורה בתחילתה ישרא בראשית ש"ח אחריות
ל"ח ר"ח "לולא" "תורח'ן" צ"ח אלקים יח"ח ר"ח אחריות
צ"ח ר"ח יח"ח "אחרת" צערי רמ לדצ"ח ח"ל
רסן :

אופן נ"ו בראשית חזויות ש"ס ירחית אפסר
 שרונה כי אחזיל הלווד שלל לשמה כוח
 לו שלל כנרד ועיקר הכריות הי' כצביל לימוד לשמה
 וחיותא בשם הרמב"ן שכתב לנו שיער הסקנן של
 תורה לשמה הם שבעת הלימוד יהי' ואלא מירדח
 שמים אז ידע שהוא לשמה ח"ס בראשית חזויות
 ש"ס ירחית שהתורה פותחת ציקנן שיהי' נעלם כונת
 בראית

אותיות קטב יראת ע"י שמוק צמורה צלילה כחלה
לעיר כל ישראל חנואים על כל אחד עיר כי אדם
אין לר"ק בחזק וע"י יורד שב יראה על מה להקן
בהשפעה ופיה בראשית "צרה" חלקים אותיות אותיות
שע"י שמוק סהר צמורה מדע לאדם שהש"י שופט
אות ככל וסנן :

אופן ג' בראשית אחז"ל שהסורה הסחילה צבי"ת
 ר"ת זכרה גם אחז"ל צבי"ת לירוק בראשית
 חותיות ט"ז ירא"ת כ"ל בריח טהר רוח לענין חד
 פ"י שניקח הצרכה טאדס מנצח חצירי יח"י טה"י
 חצירי ט"ז ירא"ת כל בראשית כל הצרכות ומחילא
 יחז"ל לכל טוב כחשן כחשן ענרת טעמה ט"ח ט"ח
 כן יצודק בבר ירא"ת טהר ליהוה טיקר יצודק
 בבר חס רוח ג"כ בדרבי רט"י ז"ל וט"ח פתח בבראשית
 טעוס כח טעט"י כ"י ט"י טהר ט"ז ירא"ת ט"ח כח
 טעט"י טידי לענוו לטח להס נחלת גוים ט"ח ט"ח
 ככ"ל וטנן: **אופן** יחז"ל בראשית חותיות ר"ח ט"ח
 שהסחיק מנחמה לך ד"ט טעט"י לך ד"ט בבל דוד דוד
 ט"ח לטס זכרים מוטח"ס לטורות לטס ד"ח טהרה
 כ"י אחז"ל חפ"י ציעתח בכותחח לל לט"ח חטס צעקוס
 רבו להט בראשית ברה חלקים ר"ח חותיות צבי"ת ר"ח
 יחפילו יציעתח יכותחח גס בראשית טה"ח וטסולל
 ג"י ציעתח בכותחח וטח לירוק ר"ח ט"ח ט"ח ט"ח
 טעט"י לטס בר בטט"י ז"ל ד"ח ויהר חרס לענוו רח
 לילך חלל רבו לטורות לו ר"ח ככ"ל וטנן:

אופן ג'ב זרדאשטייט אומויות זאזא שפיר ותי
 זכוכמא כו' גיל זדיא הכונה כי עיקר
 זבריהא הי' זשזביל ליווד החרים שמוניא לירי זעשה
 וזעיי ים קיום לעולם וזכה רוב העולם אינם ליוודין
 ההורה וזיהא קיום להם זעולם לזה הי' זכוכמא
 זחיי' זכונה זיהוה חכם הרואה את הסלד שרואה
 זרדאשטייט אומויות זאזא שפיר שסדניא לעולם
 זחיי' שירות וזשזמוות כול דוד הללך שמי שזיהוה
 זחלים גבי יי' זמשכ שו הי' זחונני' שורה לזה
 זרדאשטייט גיווני' זאשרי' הזיינ' הללויה פתיחה קפר
 זחלים וסיומה רחל לוי' שזאזר זחלים זוריי' לקסיי'
 זמשכ שו ליווד ההורה וזעיי יי' קיום לעיה גבי
 זכיל חיק שפיריי' וזה עזש פזח זרדאשטייט פי'
 זשזביל זחיי' זש עזש ים קיום לעולם פזח זרדאשטייט
 זרשזועת זחיי' אפי ללוודי' ההורה זכסוועה זשזביל
 ההורה שרקהל זרשית זחונה ים. ולעיי' זאזר שרנה
 אומויות זאזא שפיר שזשזמוות שו דוד הענייה
 שזעיי ים להם קיום זעולם זכיל וזש:

שון

אופן ג"ח בראשית אחז"ל לא כנראה העולם חלל
בשציל התורה שנקראה ראשית גם אחז"ל
שקולה שנת ככל התורה כולה וגם יו"ט כמו שמירת
שנת כמו פרי"י צ"ח חומר ע"ש. כנראה בשציל
שמירת שנת יו"ט בנרא העולם ח"ס בראשית דייקא
בשציל יו"ט. שנקרא ראשית כי פסק נקרא ראשית
שיר המנוח צפית בראש כל מועדות נקרא פסק
כי גם שצוות קרא ראשית שנקרא גזים הצבירים
בצ"ח ראשית כצורי אדומת כי וזה חומר צביר בראשית
בשציל צבירים שנק' ראשית פי' בשציל חג השבועות
אמן צבירים שנק' ראשית כ"ל גם קובות נק' ראשית
בצ"ח ולקחתם לכם ביום הראשון לזה חתבת בראשית
יבוא עליהם בנלי"ח לזכור בראשית חתבת צ"ח וזאת
הנה שנת השמיטה שנת "ידידות" מונחת שנת "הנחלה
הנחלה השמיטה שנת "ידידות" מונחת שנת "הנחלה
וזה הארץ ר"פ רבין "העולמים" חתבת "ליתתו בשציל

ימי חיך הימים בראשית

וגם לנשי" עויד ג"י שמונים ע"י כח הסודות ח"ק
שהחמלה הסודות נמלה בראשית אחרות אצ"ר ח"ק
שהחמלה נמנעת לאדם שאין לו שום אונותה רק
חורה היא אונות שמונעו לאדם הן בילדות שהוא
בח" אצ"ר נכח הן ביומי זקנותו שהוא בח" חסות
הכח שמונעו מכל מיני פחדים כ"י כהוראי הכ"ל
והכן :

אופן ס"ד בראשית הפער עיד דא"י נמנעת חסות
ע"פ מוקלה השמים מולאו ר"י יכלי
ורשז"ל אחרים אין גיהנם לע"ל כי אלא השמש
מלכסת את הערש"ם כי הנה היא צה צוער כחבור
כ"י ואין נסתר מתחתו כי ה"א שפ"י מצי"א מצי"א
לרקיע ראשון ומי נסתר מתחתו העוסקין בחורה כמו
שנאמר לחי"ב חורה ה' תמימה מצי"א נפס כ"י ע"ש
היטב וכלי זה מרחוץ בחורה הממלח בנחית בראשית
ר"ת יו"ם יצוער יסוד שמו"ש רקיע א"י רח"י רח"י
עוצה גדולה לך ע"י לימוד הסודות ככ"ל והכן :

במדרש רבה מחליל נחמלה נמנעת נמנעת
ר"י השע"י"א אפס"ר כי הסודות
ומחללה נשפ"ס ימי בראשית ע"כ ומחליל נמנעת
השע"י"א ר"ת שש"ת יו"ם עש"ה י"י א"ת השמים
י"ת א"ת אחר לנחין ככ"ל והכן : **במ"ר** פי בראשית
א"ר יורא בר קמין אור שברא הקב"ה צ"ס א"י א"ר
לופה ומצי"א מוקף העולם ועד סופו כיון שהמכל
באכ"י דור האנוש עומד וגדול והחמלה ללד"ק
לעמיד לנח כי ל"ו שעות שמושה חורה אורה ע"כ
לשק המדרש והנה האור לו נסחיק הפ"י וגדול
ללד"ק לעמידן לנח בכל דור ודור להשיג מה האור
הגדול וכל ד"ר א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת
ל"ו לדיקים כנגד ל"ו שעות ששמש אור הגדול וכל
הל"ו לדיקים נשז"ל שמושיגין אור הגדול ל"ו הל"ו
לדיקים ג"כ גמולין ונסחיקין מצי"א א"ת ח"ק אין לך
א"ת שאין לו שעה כללית הדור כקרא נס"ס א"ת
ע"ד א"ת קרין א"ת א"ת אין לך א"ת א"ת א"ת
מישראל שאין ל"ו שעה דייקא ל"ו שעות שאין דור
ריק מלדיקים ש"ג"ו מאור ל"ו שעות הכ"ל והכן :
כל עלמות תאמנה י"י מי כחול כי עיקר החיות
של אדם ע"י העלמות כמחליל כל ד"ר שאין זה
עלם אינו מתקיים י"ב חודש מאל"ה שפ"י העלמות
החיות ל"ה כקרא עלמות אחרות ע"ן מות שפ"י
הנך שאלה אלה"ר גרם מות ואח"כ החמלה ה"י ח"י
לעולם ע"י החיות שהוא נצנע בראש העלמות ל"ה
כל עלמות תאמנה י"י מי כחול ר"ת ג"י ע"י רח"י

ל"ה ש"י רשעות חומר ומחליל את שא"י ש"ו פ"י
שאין מצי"א לחלק יעקב של עש"י שיתן לו עוה"י
ורח"י ש"י ר"ת יולמח"ר ל"עול ש"ס דייקא
לעוה"י ועש"י ר"ת לחלק העלמות שזה ש"כא יעול
ח"י עוה"י וח"י עוה"י כמחליל ע"פ נסעה וכלכה
לנגדך כ"י יעקב לא ר"ת זה כידוע ה"ה רח"י נמנעת
אל תהי כענדים ע"י לקבל פ"ר ח"ת פרק פ"י
ח"י עוה"י רק כל השכר שמו"ר לעוה"י ושכ"ר מ"ה
בש"י עלמ"ה ל"כ ח"ה רח"י נמנעת הסודות לעי"י
כל ישראל בראשית אחרות בראשית י"ש פ"י שברא
י"ש עלמות לכל לדיק לעוה"י כמחליל עתיד הקב"ה
לסחיל לכל לדיק י"ש עלמות ש"ל י"י לעי"ה
בח"י העין רח"ה והל"ז חומר לעוה"י רק י"י לעי"י
כל ישראל דייקא מ"ה שמוח"ק י"ש עלמות למח"ר
ל"עול ש"ס ש"ה ג"י ישראל כמין נחמ"ה לש"ס
ג"ס בראשית ע"ה"ה והכולל ג"י לש"ס ש"כ"ר רח"י
ש"אמ"י בח"י נחמ"ה לש"ס ש"כ"ר לעוה"י ככ"ל והכן :
(אופן) ק"צ אפס"ר ע"ד הפסוק ויהי כל הארץ עפה
א"ת שפ"ר"י ש"ס לש"ס הקדש מאל"ה שאל"ה בני אדם
ה"י ראשית פ"י צ"ר בל"ק ג"ס על פסוק ויאר"ה האדם
ז"ת הפעם כ"י פ"ר"י ש"ס נש"ס ח"י שברא העולם
בל"ק ע"ש ח"ה רח"י כ"ל בראשית ברא חלקים פ"י
בלשון הקדש שה"ה ראשית כל הלטות זה ברא
חלקים העולם ככ"ל ל"ה רח"י בראשית ברא חלקים
ב"מ"ר"י כ"ר"ה העולם בלשון קדש נמנעת רח"י
הכ"ל והכן :

אופן ס"ג בראשית אפס"ר שמו"ר עיד דא"י נמנעת
דקדושין א"ר כהוראי ח"י מולד כ"י
אל"ה חורה שכל אחרות שמונעם אינו אלא נמנעת
ילדותו אלא חמלה עומדת לאדם נמנעת ילדותו
ובזקנותו מהו חומר עוד יצוין נצי"ה דש"ס ורענ"ס
יה"י וכו' וכל ל"ה ג"כ בדבריו כי בן ש"ס חלקה
ובן ש"ס ל"ה ח"ק נזקקו פ"י כשהוא בן ש"ס
חלקה מהו חומר ומצ"ק עוד יצוין נצי"ה מלשון י"ב
שפ"ס שהחורה שמונעין שפ"ס יה"י לו כ"ה ג"כ
ב"י ש"ס נצי"ה בח"י ש"ה ואח"כ יוספו לו כ"ה ובזורה
ש"ה נצי"ה בן שמו"ס לבזורה ח"ק עוד ג"י פ"י
ש"ה למח"ר פ"י ש"ס זה יצוין נשעת ש"ה נצי"ה
כש"ה בן ש"ס שהוא ש"ה א"י יצוין יקצו נצי"ה
ע"ד ג"י פ"י ככ"ל ח"ק ש"ס ש"ס יצד ש"י נספר
אח"כ הקדש רח"י זה הפסוק לש"ס ע"י עש"י
ע"ש ולדע"י ש"ס ש"ס כשהוא בן ס' ש"ס א"י יצוין
ר"ת יעוד יצוין יצוין יצוין יצוין יצוין יצוין יצוין

הקטן שבעולם וימשכו חציר שבילי החקד וישועה
לנעמו ישראל חמון:

וירא ערצ ויהי צקר יום אחר גי' שנית **ויהי**
רמז שצקר הצריח' הי' שביל שלמה הש"י
שיקבלו הסודות בשבת כי הכל מודים בשבת כיחנה
היה וגם אחיל שאמרה שבת לטולס נחם בן זוג
ולי לא נחם בן זוג נמלא ששבת נקרא יום אחד
בלי בן זוג חס' ויה' ערצ כי יום אחד שביל שבת
שנקרא יום אחד ולזה לא נכתב יום ראשון כמובן
חס' זכור את יום השביתות איתות ה' שבת רומח
לה' חמושי הורס שבתה שבת שטי' נקרא לקדשו
אזותיות לקדשו פ' ו' אלפי שנים שבת הצריחה
שטי' נחקקו ונחקקו כידוע חס' לא לחרו צרה
שבת הצריחה לא הי' לבי אלפים חור רק לשבת
כמו לשבת ילדה פ' שבתה הצריחה הי' לשבת הידוע
שקבלו הסודות ח' ילדה אזותיות ילד' הי' רמז ה'
חומש' חורה כונת הילדה שלמה נקרא חביל ריח
"לא יתרו יצרה כביל והסן: **וירב** ה' אלפים את
הללע כי יצרה וירב' גימטרי' חיים רומח למה
דחמיל בגמ' דכחצות ע"פ כי היא היחה אם כל
ח' לחים כיחנה ולא ללער והסן:

והחשך על פני המים ורוח אלפים מרחפת על פני
המים כי אשפר לרמוז מה דחמיל בחלק
שמים ששמיד הש"י לחדש את עולמו לייקם עה הן
עושין הש"י עושה להם כנפים כנשרים ושטין על פני
המים וליכא מדי דלא רמזא צאוריתא וכאן מדר
הפסוק קודם צריחת העולם ע"כ מרומח כאן אלף
השביעי שיה' וחד חרוב כמו קודם צריחת העולם
וחשך ריח שחשו יוכלם חיים יוקיימים פ' לחיות
המחים לאלף השביעי על פני המים כמו דלי' בגמרא
דמרים עד פני הפסח עד דמחפץ פיסחא ע"כ וכו'
שקומש יצא ויפתה גם חמרים איתות המות חס' על
פני המים דמחפץ המות מן העולם צה' בלע המות
לנלח אז ורוח אלפים רמז ללדיק' ש"כ צה' רוח
אלפים צה' חס' אשר רוח אלפים זו מרחפת על
פני המים ששטין על פני המים גם הכ' ז' חיות
והשך ע"ל ריח יחד חרוב עושה "לסם יכנפים"
שטין רמז להכיל והסן:

אם תצוץ שמה אשפר רומח ע"ד מחמיל אלל
רמזי' את שגורה תפלתו צפ' יודע חס' שהוא
מקובל את חס' תצוץ זה פסוקי זה שחובל להשפיע
עוצות לבני חס' שאת ריח "אדני" שפגזי יפחתה
שחסי" הפתלה שגורה שפחים כביל: **וירע** קין את
אשתו

לשמותיו של אדם שלמה נצרה בעלמות עיקר החיות
שזורה ושבת לש"י כל שמותיו חציר כביל והסן:

ויבל אלפים ציום השביעי כיו פירש"י עה הי'
העולם חסר מנוחה צלח שבת צה מנוחה כלמה
ונגמרה המלכה אשפר הפ"י ע"ד המדרש ע"פ וירא
מנוחה כי עוז זה המורה שכלומר כי לקח עוז נחמי
לכם כיו והנה אחיל הכל מודים בשבת כיחנה חורה
כי צודא הי' גלי לפמו יחש' שלח הי' יכולת לקבל
המורה רק ע"י קדושת שבת וגם פירש"י ע"פ ויהי
ערצ ויהי צקר יום הששי כולם תלוי וצומדין עד
יום הששי צקין כשקבלו ישראל המורה נחמקו כל
יורה צריחה ונחשז כללו נצרה העולם עתה ולדעת
אשפר שלח ח' צה"י פ' יתרו כדציר הקציה על
הר סיני והשקת כל העולם לצור לא לוח כיו ע"ש
לרמוז ג"כ אלמלא קבלו המורה העולם חור לחרו
וצה וישחקו כל העולם חס' מה הי' העולם חסר
מנוחה פ' המורה שנק' מנוחה שיה' ע"י מנוחה
וקיום לעולם שלח יתמועז צלח שבת שזח יום קדוש
שראוי למחינה המורה צלח מנוחה צה' צה' שיוכל
לחיות קבלת המורה נקרא מנוחה הגם שלח היה
עדין צפועל נחמה המורה צ"מ כיון ש"ש יום שבת
קידש שראוי לצאת חורח אחיכ כשיצא העת שיעלה
צרטס יחש' לתן המורה ע"י ע"ד כלמה ונגמרה
מנוחה ש"ש קלח חזוק למלכה צריחה העולם
צה' וגם י"ל שלח המורה נק' מנוחה ע"י המורה
יה' באולה שלומה מנוחה משיעצור מלכות וגם שבת
נקרא לזה מנוחה משיעצור מלכות כמחמיל אלמלא
שמו ישראל שבת מיד היו בגללין והסן:

כי ציום חלכך מומי מוח המוח אשפר ששטי' רמז
לו שזה המוח אינו רק צהויה ולא לעוה"צ
חס' ציום חלכך דייקא צהויה שנקרא יום חלכך
ש"ש זו חלילה וסחי ע"י מומי דייקא מה המוח
מות המוח כפול מיתה לחדה"ר מיתה לרורות חלל
צהויה שחן זו חלילה וסחי יצועל זה המוח מכל
וכל והסן: **אדמו"ל** כל המחלות קשות אשפר שמרומח
שחמי ענשין לכל דברים קשים כמו קטין מחומותיו
של אדם אז קשה זיווגו של אדם יחבור לנו הש"י
כל המחלות היינו המחלת צריחה העולם שרה שחן
העולם מחמיל שחמו למור' שלח ח' צריחה עוליס
גי' צריחה רחמיהם וגם המחלת שורח היחוס שחמו
הי' צריחה שחמו מדר החקד לישראל שחמו
המחלות יחור לנו הש"י שחמו כל הדברים

ימי חיך הימים בראשית

אשמו ותהר ותלך את חסדך כי אפשר עיר צפירי"י לקמן אלל חובל קין לטעם כל חורש נחשת וברל ראוונסו של קין כלי זין לרולחם בו ועיר פירש"י שם שהי' למך קנאף והיכל קין מושבו וראה את קין חדמה לו כחי' ואמר לנצח ליעקב נקמה והרגו כי עיש להם הרמה חדונו לו צפוי של קין לקרוא שם צנו חסדך ר"ת "חורש" כל "נחשת יוצרל גם ר"ת יכנו "חי' ידמה "יהרגו רוח שער שיצא מחרעו חובל קין שטור חורש כלי זין ויהרגו יתנו לו על אותו עון של הבל והכן: **רזא** יקרא אשה חיצה לזאית ר"ת "אל תשליככי" לטעם "זקנה רוח צומן שטורס טורא אשה לרד לקרות להתפלל לפי טעמית אל תשליככי לטעם זקנה שלא תמות אשמו ראשיה כי אפילו אם חדונו לו אחרת אחיל אין אדם וילא קורת רוח אלל מאשמו ראשונה להם תי' יקרא ר"ת "ימלא "קורת "רוח" אשמו יראשונה רוח להביל והכן:

ויעש ה' אלקים לאדם ולאשמו כתבות עור אפשר כי חיצה ויעש ביו' דרד צין ישי' גם חיצה שיר ר"ת "עני יורכב רוח למשיח בן דוד שנקרא עני ורובב על חמור אז יתקן לבגדי חטא אדמי' של ען הדעת צנא: **ובבר** חי' הרומשת על הארץ אחיל צפ' ר' "מיתות זה הכחש עיש ונפקסין ר' כי עיז צחי' דיה' לרעה לוקה שם ונקשה על פירש"י דפי' על הפסוק אל תשקלו כ" וכל אשר תרמוש האדמה בגדולס מ"ירי ומקשה וזהו דלמירין צפרק ר' מיתות וכלל חי' הרומשת זה הכחש ומשעו דרמושה סוי צדד הרומש כמו הכחש שחולך על גחמו כי וכל זכית' להצין קושיחם כ" המעני' שם צמקומו שזה דרשו על הכחש קורס שמתקבל לילך על גחמו להם סייך לשון הרומשת שהי' גדול כשאר חיות ועיש צמקומו צפירש"י שם חבל צדד קטן נוכל ליער כפירש"י כאן דלא סייך רמשה והכן: **נעשה** אדם צללמנו כדומותיו ר"ת מלכ"ר ר"ת "מהם "נבליה" צעקן יכביד רוח שטיק' המולכת צריאת האדם צשציל קבלת המורה צחי' אשה נבליה צעקן כ" והכן: **לא** טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו אפשר עיר דחי' צמורא דכתבות פרק מליאת האשה יתוס שצא לישא שוכרין לו ציתו ומליעין לו מטה ואח"כ ומקלין לו אשה שחאדו ר' ומקוירו זה צית אשר יחקר זה מטה לו זה אשה ובהיא אעשה לו עזר כנגדו ויל' כי חיצה אשיר עיחא והבולל ביו' מעיה צמילו כוס מים טיית היא לה דקשו אשר

יחקר זה מטה ח"ס לא טוב היות האדם לבדו דייקא כי אפי' מי שטור צלל אשה חיל ציתות צלל צית דירה ומטה לשכב זה לא טוב להיות צמה שחלום צחי' אדם ר"ת ירי "מחקירו" אשר שטור הצית ומטה לבדו רק אעשה לו עזר ג"כ שהי' צגי דברים צית מטה אשה שזהו אעשה ליו עמי' כנגדיו ביומטרי' ציית מטייה אשה ואפשר שזהו כותה הנמורא שחיל לראי' כל הפסוק ולכאורה הי' רי להציא אעשה לו עזר לראי' שהי' לו זהו אשה רק שכותה הנמי' לרומ הגיומטריא ככל עיכ מציא כל הדי חיצות אעשה לו עזר כנגדו ככל והכן: **לא** טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר אפשר כיון שכלן עסק צצריאת האשה שעל ידה נחבצר האות הילכיר צבולס רוח כאן צמאמרו יתש לא טוב היות פי' ששעיל שמוטל על האדם לצמור לו דרך הטוב זה לא טוב היות האדם דייקא העול שצדדך הטוב לא תהי' על האדם לבדו כי אין ציכולת האדם לבד להחבצר כגד הילכיר רק אעשה ומקיעו לו עזר ג"כ כנגדו כגד הילכיר שטור כנגדו כמאחיל אלמלא שפי' עזרו לא הי' יכול לו ככל והכן:

קול דמי אחד לועקים אלי ון האדמה וצפירש"י הוצא שם על חיצה דמי לשון רבים רמוודס ורעיוותו אפשר עיר דאחיל יפה לעקף לאדם צין קורס גודר צין אחר גודר כמשחיל אפי' חרצ צין מונחת על ליחור אל יונגע עלמו ון הרחמים כי זה פי' קול דמי לשון רבים שפי' על דס ורעיוותיו העתידין ללאת מומנו ושלל חקסי הא אס כהרצ צודלי היה הגזירה עליו כך מן השמים ציהרג צחותו זמן וכל יהי' לו זרע עוד מאותו יום והלאה ולמה יעכש על רמו וגם על דס ורעיוותיו לזא קאמר לועקים אלי מן האדמה הלא צדלחם שהי' מועיל לעקס אלי מן יקצי' האדמה אפי' אחר גודר ח"כ אפשר שהי' לעקס אלי וציעל הגזירה והי' לו עוד זרע והכן: **אדזיר** צחכמה כצדל העולם אפשר עיר מאחיל אשה חכס הרואה את הנידל פי' שרואה את עלמו למה טלד צבולס ח"ס חכסם עיכיו צראשיו איותות צראש' ו פי' שחמד עיכיו רואות על מה הי' כותה צצריאה צראשית ו פי' המעשה ללזיה חכלית כמשחיל חייב אדם לומר צשציל כצדל העולם כדי לתקני מה צחכמה כצדל העולם צשציל מה שרומה צחכמה הרואה את הנידל ככל והכן:

אז יאמר כי העולם כצדל צחשירי' ר"ת "הם" רשע שח"ינו יודע וכולס כצדל צשציל חכסם צחי' צחכמה

ימי חייד הים בראשית

ט

שלה אחרו חיה חכם כי שלח יאמר האדם כבר למדתי ושגורם משכתי צפי ולא אלמד עוד ללמוד לזה אחרו חיה חכם הרואה את דייקא רומ לביז אחריות הסורה ככל הטולד דייקא בכל פעם טולד סגרות חדשות ששטי מוציא לאדם החכם בשעת לימודו צורה עיב כל יתעלל מלעסוק חמיד צורה ככל והסן : עור ירמח חיה חכם הרואה את הטולד עיר מלחמיל חין לך יוסאקין קללמו מרובה מחזירו וכלל פני מחמדיסין גזירות דעות צעיים עיב הלדיקים האומחים חיים מחפללין כלל לחשטי העוסי כמחמיל חריח. בני די לו בקד חרוינן פני רק מחפללין העיקר על הגחולה שלימה ציז חס די לחכימא צרמחא פ"י לסדריק החכם האומי די לו לחפלל על שומח בגחולה שחסי צחי רמחא כמיש צפיון אקדמות עלי רמי דין סול וגוי חס חיה חכם הרואה את הטולד גיומרי גיומרי סחורא שטולד בכל פעם גזירות קטות כסמן ולא מעלים עין לחפלל על הגחולה שנקרא גיב צחי הטולד עיר ספי כי בן נמן לוי יולד לכו שחסי לידת הגחולה בנקל וצריחו צחי אמן :

עור יונן כי יס חכמים הרבה מעורים צעוסי כל ימי חייהם צעיר עניות וחלמאל ידעוסי שיהי בן צכל ימי חייהם לא הי להם קיום כרגע מחמת לער רק עיקר המחזקותם ומחמת חמיד שמקיים שיהפך הדבר מעניות לעשירות צחי עוד בו ששמו יקוח להטיצ אחריותו והסם שאינו בן רק צכל שמוסיס יקורין ועניות להם עכ"ס הם חיים ידעין כך מחמלה רק ישראל מוין ללצנה כמו הלצנה צכל פעם מחמדיס צחורס בן הלדיקים מקיים כמו שמוייד צמקס ירמחו לפרנסה טובח חס חיה חכם מי הוא צצחי והסכמה סחי צעלי שיוכל להסתיקס אשילו שסוח צבורין הרואה פ"י שרואה לעלמו ומחמת לעלמו חמיד ימי הרואה את הטולד שיוכל להוליד חמיד חדשות מוירל למרחצ וכך מחמסג חמיד מיוס אל יוס מרחס קלמח טויוס יולד הבס שאירי בן כריל וזהו צרח סחי לדיק ועויו לו לדיק ורע לו שעיין הלדיקים שרע להם מחמנחין שסם גיב יוסעו כמו לדיקים שטויו להם וחלמלי לא היו לדיקים שטויו להם צעוסי לא היו לדיקים כלל שיוכלו לקבול עניות כל ימי חייהם רק עיין מקיס שיהי טויו להם גיב כמו הלדיקים שטויו להם ככל והסן : כי אדם לעלמל יולד אפסר עיר דחי צוסיק פרסח אחרי אורייתא ראמית קלין עד מתי פחלים מחסבו פחי מי פחי יקור הכה לכו למחצו צלחמי כי עיב חס כי אדם לעלמל יולד שרדשו חיל לעלמל

צחמנה כצרח כי כי הרסע כצרח זה לעמות זה שיהי צחירה וסאשר צצציל החכם שילמוד דעת הסורה לחחרים חס צחמנה ליחצבריו כולויו שכולס ילמוד החכם לצבר מעשיוס כעונן :

אעשה לו עיר כנגדו מחמיל זכה עיר לא זכה כנגדו וגם מחמיל ציוו שר דייקא לפי מעשיו ולססות דעת חיל שלח ייה כסוסיס ילד אפסר דח הצחמה זכה עיר דייקא ציוו שר שחלוי לפי הסכות מעשיו ואפסר שלח הרמח עמיד כנגדי גיומרי שחי שחם החילוק צין שחי צחיות דווקא ציוו צי כילי והסן : אלא חסם הרואה את סחולד כי מחמיל אצל לא מחי צר חס חיה חכם הרואה את הטולד פ"י שרואה את הטולד לו לפדריק אחיו צדריק היסרה כי אס אינו סולד הן צדריק היסר אצל לא מחי צר ככל והסן : עור יונן כי כשרואה האדם שהוא מחסר פרנסה מחענוצ גצחא עלי מרח מרה שחורה ואינו יכול לעסוק צחורה אצל החכם צלחמל מצינ וטוח שצכל יוס ששועת הי כהרץ עין ועיין מחגבר ועוסק צחורה ונפחה לו יסרוה ופרנסה וכמו שא"י צחצח ספריס על אחרס לא כסחנה חורה אלא לחולי המן כמו צמן הי דבר יוס ציוויו הבס שלח הי כסאר כלל מיוס שלפניו בן ריחנה חורח שלח יולג הבס שרואה שאין לו כלום מחגבר צלימוד הסורה וזהו לרעמו הלצור מחקבל מחמל כקרח פיה ריח השגחה פריטיס שלדיק להלחין שצכל יוס נוסך השגחה פריטיס שיהי לו מחלל המחלטרך לו ועיין יהי לו פה מחגבר צחורה ועיקר קוסי ספרנסה ידוע עי מחל ארסיר שאלל מעמיד שחמיר לו צענת אפיק כי שחמיל ען שאלל ארסיר שחנה הי וכן כל אדם לדיק לחקן שיעמול צחורה שנקי ען חיים צחי חכילה עיר לכו למחצו צלחמי כי גיב חס חיה ריח ריחנה חורה חוכלי המן שיהי צצחי זו חכיל צחי כל עמל האדם לפיחי ריח ילחמדיק השגחה פריטיס יסועה ופרנסה לזה מוטייל עמל צחורה חס חיה חכם הרואה חיה דייקא רומ לביז אחרון דלורייתא מחלליק ועד חיו הרמח צחיות חיה הטולד דייקא עי כי צחיות הסורה כולד צכל יוס שפע חדס והשגחה פריטיס מה שלח הי מחממול ועיין יצול סמרה שחורה ויוכל להיות חכם צחורה צחי חוכלי המן ככל והסן :

עור יונן עיר ספי דרי ירוד צכל עמ ודרשו חיל עמ סחינוק כל מה שיונק מולא טעם חדש בן ריח שמואל צכל פעם טעם חדש צחורה ואפסר לרעמי

ימי חיך הימים בראשית

ואתפסם דרכי מות ואח"כ צגמו דקסדרין דב"ב
הו' חזי אנפוזא דקפטי פ"י מפורז צבי ארס שטולבין
חמו לכבודו ה"י אומר אס יעלה לעמים שיאו כ"י
מר זוטרא ה"י חזי מנפטי ל"י שפנא דריבלא אומר
ה"י לא לעולם חסן אס ר"י לרור ורור כ"י ו"ס
אזח חכס פ"י חזק כס פ"י אזה שפנאר עליו חס
חכס שלח אה"י הפנשו ומתלקת מנשו ע"י מרזא
אח הטיל מרזא קלא לעולם י"י רק רור חזק
ורור צל שטולדים צבל פעס ורורא מרזים שרזא
צמ"י טול"ד ר"ח א"ח מ"ר לרור ידור ע"י שרזא
צמ"י ו' לפכ"י צל לרור צמול גלות וצא ל"י עמא
אזיזים וע"י ישר עליו חס חס כל ימיו וצנן:

ויקרא האדם קס אשתו חוה כי היא היתה אִם
 כל חי לנאווה לפי זה העולם הי' לרץ
 ליקרא גסס חי כמו שהרגשו המופשיים אמונם יל
 גדל זה הקראם כנכנס בצורה שחר מעשה החצו
 נע עידי וזהו לא כנכנס צננה עשה יצן הי אלקים
 את האלע רק יל דחיתא בנצחם ללדיקים רדמה הילתי
 כסר ולרשעים שמוע השערה וזהו אחר החטא תנצצר
 הילתי שנוולם הצין אדיתר שפחד להננות מוננה כל
 הנכרוים שצנוולם כי היא היתה אִם כל חי לדיקים
 ורשעים עידי קראם קס אשתו חוה כי היא היתה אִם
 שפחד ללחא מוננה הילתי ורשעים שפחד רדמה הילתי
 כחמו וזהו ככיל ויחא הפסס חוה לפי העולם כמוצן
 ככיל והצן: עָרָר יצן בדרך האלע עידי דחיתא גנמי
 קיורשין עשה קצין שיה ידלו לעולם כי נטלו פנים
 כי הִם קרא שונה חוה מלשון שיה ידיוצור עידי
 ויליג ללילה יחוס רעת חי וחי חוה גימטריי יט
 רוח מן קצין כטלו חי ככיל והצן:

ויקרא את שמם אדם כ"י ששאר הסוחרים כמו איש
איש גבר איים רק לזכרים אבל זה השם
אדם נעוחר השקיות ג"כ להזיג יחד השם אדם
למחזורי"ל שש"י נטע כל אדם שחזמונו של אדוניו
והוא אחד דומה להזכירו שמה שזה אדם בנקבות ג"כ
ובזה ויקרא את שמם אדם ר"ת 'אין 'דומה 'נראה
פ"י 'שין אחד דומה להזכירו שנראה ככ"ל והכן: **אִיזֵן**
חכם הסוחרים הוא הכוהל אפשר שזונה למנשם שנקרא
אדם כהנאשחל ע"פ חכ"ל יקח נולדת זו נמשח כ"י
ונוצלו נמשח שנאמר ולא אתכם לזדכם אח"כ כרת
את הצ"ת כ"י כ"י את אשר ישם פה וזה אשר אינו
שפה שפיע"ש ואף עם הרבה הפחד"ל להיות כ"י ע"ש
הוא חכם הסוחרים הוא הכוהל דורות השמידין לה"י מולין
נשולט עד ימות המשיח שמשם צ"מ וסמטתה לפני

לעולם תורה פ"י לאלו ה' פקוקים של תורה וזה שהסודות
רחמים קלין לבני שאל המרוצים בדיחם של עורלי יעד
עמי כ"י ימי פה כ"י ילכו לחנו בלחמי לה יולד לשמוע
לאלו ה' פקוקים ויהי עוז לו כיל והנ: דגה"ק ידוע
ימי הרופאים בדוק ומוטקס שמו שרגיל הדנה בזכיות
מארים נא לירי כאש פכים חמיל שגמורל הכאז חינו
יכול ייעזר לדבר כידוע אפשר לדעתה כמו שפירש
ימי ויפתו עלה חלמה הוא הכן שכלכו מונח במשחיל
ען שכלכ חרסי חלמה הי"ו רמז כי חדים האשחין
עמיה"ג ימנורי עין חלמה ואכלתה הכן הי"ו הסתם
הכחש שפנמה צדיכר להיר על כנורא יחש עיכ כנרא
בעצם שהחלם ציולו לייז כח פכים שפנמו
הדעור כיל והנ:

והשד על פני הסוס לחז"ל והשד זה מלכות יון
הסוס זה מלכות אדום אפשר שכלל יון
סהבס סהבס סה"י אחרון ואח"כ יצ"י לבחילה אחרונה
דעלכות אדום סה"י והשד"י ר"ס יבני אדשים יבסלו
יוצנה גם ר"ס סה"י סה"י סה"י יבסלו יבסלו פ"י וסס
דמכות סה"י יבני מרשים חלו ע"י מוצת פ"י והשד
זס יון סה"י על פני סה"י פ"י לפני אחרונה סה"י
אחרונה סה"י יבני כ"ר סה"י ר"ס סה"י סה"י
לפ"י בחולה מלכות אדום אחרונה סה"י כהסוס
דלסכס"י מ"ק י"ר סה"י לבחילה צמחה והסן:
יבסלו אס סה"י צ"ס יבסלו אסכ"י כ"ר לחז"ל
אס קרין אד"י כי גם לחז"ל יבסלו כהסוס רחומ
סס"י פרס"י אסכס כסס סה"י לעולם בלא רחומ
כך א"ל לעולם בלא ישראל ל"ה ר"ס סס אד"י ר"ס
"סס"י יד"ס "סס"י יבסלו כ"ר סה"י פ"י לפני מלכות
ע"י בל"ר אסכס וסכס"י צ"ס פ"י כסס סה"י בלא
צ"ס רחומ כ"ר א"ל בלא ישראל ססכס"י אד"י סה
על"ה ססכס"י אד"י סה"י ר"ס יבסלו יד"י סס"י
"א"י יבסלו וסכס"י יבסלו ישראל כ"ל והסן:

אעשה לו עזר כנגדו ע"ד מנחם"ל דיימי שמנבלת
צ"נו ומללה לחסונו מן החטא ח"ס לו עזר
וחסונו צ"ע פ"י שמנבלת לו חסד וגם עזר כנגדו
שמנבלת לחסונו מן הילא"ר שהוא כנגדו של אדם להחמיאו
רוחו לז' העומים אלו ה"ל וסב: **אחז"ל** איזה
חכם סרואה את הכולד אפשר ע"ד מנחם"ל כל המנבלה
א"ס חכם הוא כחוטאו ומסתלקת מונו וסעלה הכסונה
לישאר צחמותו שלא יתבאר כלל ונדרג הצדיק לז"י
ענות שצ"בדו ע"ס סמיהא כדאיתא בגמרא ונלע"מ
זה פ"י הפסוק יש דרך ישר לפני איש ואחריתו
דרכי מות פ"י קום המציא לז"י דרך ישר ע"י זכרון

הש"י והספ"ע מקדושתו לכל הדורות כמחשבתו
 להשפעתו ודע' בכל דבר ודבר לזה חשב' בזה'ק שמו
 ונש"ה ר"ח ימ"ה ימ"ה ימ"ה ימ"ה פ"י שפעל בזה'ת
 בזה'ת עם כל הכשמות המצדין שיהי' כמו שיהי' בזמן
 משה לדריש' הוא שיהי' דריק' שכן יהי' לדריק' בזמן
 דור דור חמיר דשיריבו לישראל בליק' בדרך הטוב
 וגם משה ר"ח ינומכן 'שנצחו' השמים 'ששמיט' חטוב
 כל ימני' הארץ שיהי' הקדושה שוכן בזה'ת זה יפחה
 בדורו כשמואל בדורו כמו שמואל הנביא 'יהי' מחזיר
 בכל עיירות להוכיח לישראל כן יפחה בדור 'היקים' שם
 בדורמנה יפחה ביב לריכס בדורות 'יהי' להוכיח
 על פניהם וכלי'קם להיות בזה'ת סוף. ואם תהיה
 בזה'ת ה' מליד שיהי' בנים המלד'ק יקיימו ה' המושב
 חורה לא כמו שעתה צע"ה שגברו חכמה יחזיקוה
 בעולם ועמ' ית הרהר בנים שלומדן חמיר חכמה
 יחזיקוה כמ"ש חזק' לנער עיפ' דרכו כיוצא'ם יודעים
 לסבן ומשה הטוב לזה'ת נעם הש"י חמיר דריק' בנים
 לנעל' ומשפיע' להלד'ק כמ"ש ויהי' הטוב בזה'ת
 סומלד'ס לסימני' ומשפיע' כמ"ש והנן בזה'ת דקס'הדין
 היי' דלמדי' חכמי' שז' שני הוא כפנה' ואצ"ה חומה
 לא חליק' אפשר שרומ' ע"ד ונחמיל' שהחורה עומדת
 לאדם ביב צעה זקמה' אבל בשאר חומות כשאל'ם
 לא לדי' חולי' או זקמה' מה רעצ' כח' ועמ' בזה'ת
 צע"ה שז' שנים יעבר' שרומ' על שז' שערית' ונצטע'ת
 ילא' מכן עשר השנים ומכר' השבתי' שרומ' על ה'
 שנים עשר וכן כולל לרומ' כאן שז' שני מכן ע' שנים
 של אדם ששז' פ' פעמים עברה שנים הוא כפנה' חמי'
 כשבי' חז' כל ע' שנתיו של אדם כפנה' רעצ' בעולם
 ועמ'ס אצ"ה ר"ח 'שבראשית' בזה'ת 'אלקים' אלה
 ארומ' אצ"ה חומה' פ"י ע"ה על דק תורה
 אומנה' לא חליק' מן העולם חזי בעצ' כי הבורה
 נוחה' לו חיים צעוה' ונצטוה' כמ"ש והנן :

בעצב תלדי' בנים כי אדמי' נתקלל בקצ'י הפרכה
 אחר החטא בזמנ' חזק' כי וז"ס צע"ה' ר"ח
 יעצ' עשוק' לרדק' יבכל ימנ' תלדי' בנים לנעל'
 שיהי' לו עלז' ודגנה לפרנסה כמשה'ל' עשה לרדק'
 בכל עת זה הז' בנז' ונצטוה' בשם קצ'ים שמואל
 יהי' לו ערחה בזה'ת כמ"ש ב' כי ע"ה השלח' נתגבר
 פילס'י וימת' המזירה לאדם שציה' בדרך הטוב להיות
 בזה'ת לדיק' זה צע"ה' תלדי' בנים לריק' שמוסין
 לרומ' יחש' שמקרא'ם בנים שיהי' להם עצמון וחלד
 להתגבר על הליהר' שיכר' בזה'ת על"ה' ר"ח לריק'ם
 'עצרות'ם על הירש'ת ע"ה השנש'ם מוסי' שלים' ע"ה
 עצמון ומזוק' כמ"ש והנן :

אלה תולדות נח צמרי ההיד הפוך רשעים ואינם
זה דור העובד וצית לדיקים יעמוד זה נח
וצמיו כו' אפשר כי ידוע תיבת אלה פקל את הראשונים
כי עשרה דורות שגארה ועד נח היו רשעים והמה
נח לא הילל את דורו כחצי אלה פי' פקל את
הראשונים שפקל גי' דורו שמתחבבים כמעשה עשרה
דורות הראשונים שזיו לפניו פקל את דורו למחות
צמיו העובד את כינם מעוררם ההיד הפוך רשעים
ואינם זה דור העובד פי' מה שרלון יורחא יחש
סיה" הפוך רשעים שיהפכו רשעים מעשיהם כמו
אנשי ירוש שהפכו מעשיהם צמ" כי לא תחפון צנות
הנות כח צמיו מדרבו והי' ויתעבל הגזירה ואינם
על מה הפכו מעשיהם כלל דור העובד ועיני צית לדיקים
יעמוד זה נח וצמיו פי' שהיה שם צית נח וצמיו פי'
עמידם להחייב כי נח צמח קל צמח אולי יתרו צמח פי'

ימי חייד הימים נח

[illegible]

צא מן המצוה אחת ואשחך צביטשי' כאן' הוסיף להם חשמים כי צמיח אחר זה כעס שכל כנכסיה אלא ברשות כך לא אלא אלא ברשות כי כי ירוב שצמיחה ברשות בתשמיש והנה אחת צויה לדרק קורא צחי' וטור הצריח מולי צנה לילי צנה צחי' אחר פרו יתן צנחו דף עמו לדרק וצודלי' לא שהציה עליו ההציק אש לרק הי' חמיד פרו מולי צנה לילי צנה כי וצמיחה נאסרו בתשמיש גם לילי צנה וצחול לא הי' לרק להלכות כי צח"ה הי' צחי' פרישות ככל והנה ז' שווה של אלא צכה רוחים לז' ימי צבין וצצנה ואל תסס תס פסוק 'שועמי' יקבל 'שועמי' ב' רית שס' שקולתי' יצמיח' רשתי' כחי' צמקוצלי' ח"ס אחר זה כעס שכל כנכסיה אלא ברשות ארעחא דאקור תשמיש צצנה גיב טרומו צחי' רשות כך לא אלא ילאחי שסוהר לי תשמיש גיב לא אלא אלא ברשות צצנה ארעחא דכחי צחי' לרק טור צריח רק צצנה צחי' ברשות והכן והכן דבר צדק חסר: **אלה** חולות חסר כי ש' לרשו דר"א שמונה צמח הכהונה הליקים כי הליקים צכל יוס ורש מוספין תצנה ומשגין צכל יוס השגות השקות לעצרות הש' וצכל פסם דמה הסס על הימים רשקוים הכהה חקירות צצנה הש' חה אלה חולות נה נה חס' לרק חסם שכל פסם חלודותיהן על לריקים ומשג' צצחי' אלה שפסל הם חלודותיהן שפסל עליו ומשג' צצחי' אלה חס' חס' צמיח' ולא חלודותיהן שפסל אה הרשקוים שאים

פיו חחרים ה' **החכם** התיבה ועי' שלא חזרו ה'
עמדה להתיבה שנקי' ציה לדיקים יעמוד כחיל והסן:
אלה חלודות נח כו פיסטי' שטיק חלודותסין של
לדיקים מנעס' מוצים חפסר עיד שזיחא כפיו
אקדמות חדחן כזוט ללפרין כו' שזכל יום ויום
מומחם מולאבים חדשים מנעס'ט' של לדיקים זה אלה
מולחם כח רית יחדים יכזוט שט' שטיק חלודותסין
של לדיקים מנעס' מוצים שזגדליס מולאבים חדשים
מנעס'ים כחיל והסן.

ואני הכני מציא את המצול מיס ארתה של חציבה
המצול היא שמוצותים ועיקר הוא ארתיים מצול
מיס אפער לרנה עיד שתי בסידור האריזל שמוסן
שמוסן של דור. המצול שגלגלו אחיכ צדור של גלות
מלריס עיכ היצו לה ילל כי ממוס לא תלא
הרעשו ורלכו להיטיב לבחורין וכל ידח ממוס כרם
ריה כעמוס דור ימוסו לזח צחים בגלגול לחקן וזה
ואני הכני מציא את המצול מיס ותיצות מצייל מיס
ריה ילאו מוארן מעלריס ללכזוחס יניד ימשה וואהקן
וזה חציבה מצייל מיס אלה שמוסני יניד ישרלס שמוסן
מוסן מוארן לרנה בגלגול וילאי מוארן וימוקונוטי
גלות ורדחן כאל כליטמא דקרא מווס וזהן **וישאה**
חין ריח בו ריה יארן יכנען יסכל ימחלכס רנה
הכס עזארן כנען לא יד המצול אפעס לא שאר
חך נח כי המיס הלכו מוחיל לאי ידיוע וזהן **ולא**
סחו וזה העיקר וזה הסיכי בו אפער שמוסן וזה
סחו שני קיוס הוסיקס ומחנעילן כל המקטריגיס
עילא ומהא וזס וזה הסורי ריה יסס יסייד וואורן
יניד פי עניי הסורה שסיח חין וזה העיקר מלסון
עיקר לאמוס בגמורא טפי ריחה וזה הסיכי רנה
לסוואס כמאחיל לבחור מר סיני עיס שידרה ענאה
לאוהיע פי שחולב לקרס מכל מימי שמוסליס מקטריגיס
שמוסן צחי סיכי ככל וסן ;

ובני הם בות ומלרים ופוטו וכנען אפשר הכחוש
מלמדיו פיד ילכו עמיל אל חיל שכל אדם
לרצח לרמות שה"י בחי' הולך תמיד בחי' מה טוב ומה
עבד שבת אחים רים ילכו "מחיל ילך "חיל וניקח
הוא פ"י קול טורה ותפלה יהי בחי' הולך שילה
ומחיל חיל' גימטריא קו"ל רצו להכיל ח"ס ובני ח"ס
רים "מחיל "חיל ע"י מה יזכו לבחי' הכל ע"י בות
שמשקד עמנו על דבי' טורה כבוד ומלרים אחיות
מלרים ים שחלל עמנו צלעו שפטה עסקן עמרים
כידוע צמקתלים ופוטו מלשון עמנו צלר שמהצב
על הילד צבצרים אחיות וכנען בחי' שפלות הכנעה

עופים כל כך וצבל פעם מוסיק ייחא לנפשו צביע
 חס רוח הכפל נח נח שצבל יום נולד ייחא הדסה
 לנשמתו חיים חיה חסס הכוחה את הכולד דייקא שיהי
 כולד אללו צבל יום הדשות בתשובה ומעשי' וגם יס
 דרך ישר לזריקים צחי' הי' בדורותיו שטיגיה היטב
 על מה שהי' בדורותיו כעשומ' על ריביל שיי' אלי'
 צבעק עלי' על חזכלי' אריא צחק גי' פרסאות שלו
 לאדם אחד כי הדיק אומי' לדיק להחפלה על כל
 מה שהוא בדורותיו שלא הי' שום דבר רע ושיגן
 על ישראל וזתו להיניצ להם וגם ההנהגה טובה ללדיק
 את האלקים רמו למדהי' שהוא שם אלקים ההחלק
 שילך אחרי עמל האלקים מדהי' שלא יתהרר חיו את
 מותהם עמו צמדהי' יתפלל כך אחת שהעלה הוא
 טובה להתנהג עמו צמדהי' כאשר שהי' מותנהג עמו
 חן ונבקש אליו צחי' ית ריה 'מתינה' יחס זה את
 האלקים ההחלק ייחא שהוא ריה ככיל הגם שכתון
 הדבר לפני צחי' אלקים מדהי' ונבקש אליו צחי' ית
 מתינה חסס ככיל כעשומ' לחי' שיש ללדיקים לחלות
 צמיעי' חין ונבקשין חלא מותנה חסס כן דרך לדיקים
 צחא' עלמח ככיל והגן:

ידידיו ימי פדה כו' יומה הרח צחין כיל דייח' למה:
 מתי שכתב צחיה עיר ולמתי ייחא חמס
 עיר דעובור צוהי' דחא חין האדם זוכה יס לו רק
 צחי' נפש זכה יתיר יסין לו רוח זכה יתיר יסין
 ליי צחי' נשמה והכס עיפ' וזהה הכוח אל הצדיק
 צטלות פירש' שעה הרח שטובה וצודלי' עיי' תשובה
 זכה לצחי' נשמה שהוא מעולם היציה עולם ההשגה
 כידוע את רומה לבו המוסיק יומה חרצ צחין ריה
 למפרע 'שנמה רוח חיים צאפיו רוח שלא השיג צחי'
 נשמה ועשה תשובה ככיל והגן: **ויבא** נח וצביו כו'
 אל התיבה מפני מן המגזל אפשר עיר דלי' צמיר
 עיפ' וזה מלא חן כו' אפילו נח שטטיי' וזה לא
 הי' כדלי' חלא שומל חן צעירי' הי' כו' וצדיק שם
 וזה מלא חן כו' צחיה זכות צכות מולדתי' ואפשר כיל
 הפירוש צכות מולדתי' כל ישראל הי' אלקים מעט שיהיו
 מוקצלי' הורה כי את נח וצביו לא יכללו לא ייה' עולם
 ואם חין עולם חין תורה את וצביו נח וצביו ואחשו
 צחיה זכות היו יחילין עיי' צחיהם לתיבה מפני מן
 המגזל ריה יי' מוקיני' צח' יחרח 'משעיר' לנו
 'סופי' צחיה ישראל הי' אלקים מעט והיו מוקצלי' תורה
 שצביל זה היו יחילין ככיל והגן:

ודי' צרכה פירש' הצרכות מקורין צידך כו' וצפ'
 חיי עיפ' ויהי אחרי מות הצרכות ויצדק מלקים
 את יחאק ופירש' חלי' שנקר את הצרכות לאצרהם
 כח' ירח לצדק את יחאק מפני' שכלה עשו יולא ממו
 חור יצא צבל הצרכות ויצדק כו' וזה הקבי' וצרכו
 עי' ואפשר שזה רוח לו כאן צעה שנקר לו הצרכות
 והי' צרכה אומיות הוי' צרכה פ' שחשור הצרכות
 להשי' שהוא לצדו יצדק ככיל והגן: **ולא יקרא עוד**
 חס

פרשת דק

ויסע אדם הלך ונסוע הנגה אפשר עיר שפירש'

ימי חיך הימים דך

כך לוי ישמעאל כמו לוי בחולים וגם אחריות ישמעאל
אל שהשיי ישמע לו כמים לקחן ולישמעאל שמעתי:¹
"כו וגם ימי" לפיכך שתי ימי כרדס דייקא לאחריו
שרק ילחק שרמח צחי לפיכך גי' קיץ ככיל זה ימי
לדיק צחי"י ככיל הסב שלדיק ורשע לא קאמר
שזה חזוי עיי הצחיה עכ"ז רוח לו ככיל בשביל שרה
אשהך זכותה שהיא לדיק יולדת לך דייקא בן שהוא
דומה לך זה רוח לו צמחיה ודי לחכימא צמחיה
וגם שמואל גרים וקראת את שמו ילחק אחריות קיץ
חיי פי"י שטולד לך מקדש ששנים מוכן קיץ
לאחרים ולי לשרה זה ימי לדיק שנקרא חיי"ה
שפירש"י גי' על שם הלחום כי הודיע לאחרים אחריות
לחיק ל' לשרה ח' לחי ימי מילה ק' לאחרים צרכים
הימל ראשון לחי ימים גי' כדלי שיהי לדיק ומה
שרמח צחות יוד ליד נקיונות לא הודיע לאחרים
שסניקין העשירי העקדה חס"ה מודיע לו מקדש
לא הי' נחשב לבסיון כיב כוונתו מה הרמח שפירש"י
ע"ש הלחום דייקא ואח"כ פירש"י וי"א ע"ש העשרה
כקיונות רוח לכונת השי' צלחה על כל אחריות השם
של ילחקי גם חיצת אציל הוא אחריות לאז מה
ששרה יולדת לך בן ימי' נחשב לאז בן שלשה אבות
כידוע. סבן הדבר וינעם לך :

ואברהם כדד מחד צמחה צבאק וצוה כי דריא
כיל מה שילקח אברהם מעפרה ומהות
מעשה אבות קימן לבנים רוח למה דלמנו חזיל צמדרש
ובגמי שצבחה משיח עמידין שכל האומות יציאו דרוכות
למלך העשית ויקבל מכולם חן מלדוס וסנה מלרים
יציאו דרוכות מחילם והשי' אומר קבל מהם אכסכיא
נעשו לבני צמלרים לזה קבל אברהם מוילך מלרים
החלה וסבן : **אברהם**" עם האחריות גימטרי'
גריים רוח שכל הגרים נקראים על שם אברהם על
שהוא הי' הראשון לגייר גרים כידוע : **ויאמר** לו
כה ימי זרעך כו' אפשר כי אברהם צלחה מחיל
מחן הי' בן עיים שנים וכן משה כשטולד ילחק נמלא
שטולד ילחק כיה שנים אחרי יליחמו מחיל' מה שרמח
לו כיה כקיוטלם מוכן כיה שנים אחר חליו לך כו'
אז הי' זרעך דייקא פי' שיהי' לך בן שיהי' נקרא
זרעך משלי' כי ישמעאל שטולד מקדש לא נחשב זרעך
כידוע וסבן :

וגם את הגוי אשר יעבדו דן אחי פירש"י צעפר
מכות ואח"כ ילאו ברכות גדול כי אפשר כי
דינו של מוליך שם רע לוקה ומסלם כמיש ויכרו
אחרו שפי' מלקות וגם עונש מלא כקף שהוא קנס
ופי'

את שטך אברהם והי' שטך אברהם כי אז חזון גוים
נחמך אפשר הי' כי מאברהם ילא ישמעאל וגם
אח"כ ויפך אברהם כו' ותלד לו את חמור ויולדו מאברהם
הרבה אחרות חים כי אז חזון גוים נחמך ויוכלו
חיו למטות כי הם נק' גי' זרע אברהם לזה והי'
שטך אברהם אחריות צ"ר עקיה למה כי ילחק לצד
יקרא זרע שטולד לך "כעסיות בר משה שנים
צמחין ולא ישמעאל שטולד מוקדם ולא שאר אחרות
שטולדו ממנו צמחור והבן :

ואברהם זקן בא בימים והי' צדק את אברהם בכל
אפשר שתי' והי' צדק כו' טעם על ואברהם
זקן כו' עיר הזהוב פ' אומר אי בר נט עבד
עובדא לתחא כדקא ילוח הכי אהער חילא כדקא
ילוח לעילא עבד בר נט חקד צנעלוח אהער חקד
לעילא ושאר' צסהוא יומא ואהעטר צ"י צגי' ולי
אהער בר נט לרמחי לתחא אהער רמחי על הווא
יומא ואהעטר צרמחי צגי' וכדין הווא יומא קאים
עלי' למחי אפטרופא צגי' צעמלא דאלענד ל"י ע"ש
ואפשר שזי' מלחמיל לדיק' יושבים ועמדותיהם
צמלם אחר עמדות שהיו עושין כל ימי חייהם לימים
שלאם להביא עונות לעולם חים אברהם זקן בא
בימים בכל ימי חיו סתמא צמחי' זקן מלא רחמים
ככיל. טעשה חקד ורחמים עם כל באי עולם צמחיה
וצמחיות כידוע ע"י' והי' צדק את אברהם בכל פי'
בכל המערכות שלו מונח כלסון הזהובי' הכל וסבן :
ויאמר אברהם לו ישמעאל ימי' לפיכך כו' פירש"י
שם ימי' צירחמך כו' ויחמר חלקים אצל

שרה אשהך פירש"י לשון אחריות דברים כו' ע"כ אפשר
שרמח שניקש אברהם לו ישמעאל ימי' הי' נקרא
לדיק צחי' ח' כמים וצרכו כו' בן חים כו' שילקח
ילמד מנעשו אחר טהבניה לו השי' שיהי' לו בן
מעשה הדיקה והלמין צה' דיקס חס ישמעאל ימי'
לדיק ילמד ילחק גי' לילך צדק סטוב כי משרדך
של עולם טמן שהוא יחיד ללמו אינו יכול האז
לסבחו כי אחרתקם עליו ולזה הרבה צנים יחידים
ללחם חים הולכין צדק הישר אצל כסיה' ישמעאל
גי' לדיק ילמד ילחק מנעשו לילך צדק טובים מה
שפירש"י ימי' צירחמך חס שרמח צדרי אברהם לו
ישמעאל ימי' הי' לדיק צחי' חיי' וגם לפיכך גימ'
קיץ רוח לילקח שיהי' טולד לקי' שנים מאברהם ול'
שנים לשרה מוכן קן גי' הי' לפיכך לענדך ככיל
ויחמר חלקים אצל לשון אחריות דברים כפירש"י פי'
צמחיותם של ימי' אמת רק פירוש אחר ימי' צדריך

ועי' שטיצנדו הנולדים ישראל ברנו הולאה קיר על ישראל כמי' צפ' פתחם עי'ם הראובני השנוערי שחםם עמו צס' יק' צחי' שצני' י"ה עדות לישראל שפירש' סם שהיו חלומות ונצין לוחם וזה אלו מחייסין כי אם בגופם היו מושלים קיו' בנשיותם סזה הולאה קיר עי' הנולדים חיס' וגם אה הגוי אשר יענדו כי' שטיצנדו גופם עי' הוא קיר צחי' אם בגופם מושלים ככיל עי' דן אכני' כמו נשיר צחי' לוקה צעשר מכות ורמ' סיס' ריע' אוחיות עשיר מ' ריה מכות וגם ואח' ילאו צרכס גדול סהוא לוקה ומשלים חיס' דן אכני' דייקא צחי' אכני' הידוע ועד סהסי' ידוע סהוא סקר צציל' זה דן מכות וקנס חס' רמ' שהיו צבלות דרי' סכיס' כמנין קניס' סקנסו לחום עי' קסי' שטיצנדו סלא היו אלא כמנין קניס' סחזיל' קסי' שטיצנדו סהלים חניין ככיל והצן:

ויסע' אצרם הלך ונקוע' הנבנה' עיקר נקיעת אצרם ס' לגייר ולפרסם אומות חלקן עולם ולקרצ רשעים ולהכריס צלםם שיעשו משובה חיס' וסע' אצרם הלך ונקוע' הנבנה צחי' נבוצ' ומכל לחלוחית רמ' לרשעים סנבוצ' ויצעים ומכל לחלוחית מלות הס' צרוחיות סיס' צחי' ונקוע' שיקעו' מדרס' הרע להחיות לדרך הקדושה ולזה 'אצרם 'הלך ונקוע' יסנבנה ריה' לו ססס' הילא מרי' יחס' 'השמים' מוח' 'סהלך' סזה ססס' קקרא גוספינקא דחסי' צי' סויה וארעא רמ' סהכריס צלםם כוחה הצריאה סה' צציל' סהיו לריקיס וילכו צדרך סטוצ' וגם ספ' כפסועו הלך ונקוע' סנבנה סהלך לצקס סעניס' וסחציוניס ססס' נבוציס' ויצעים צבשמיית' ומכל טוב ולצקס עליסם סקסעו מדרך סנבנה סכיל ריה' לסס' כל טוב ולא יטערכו ולתנה ציד' חס' רמ' גי' צרי' 'אצרם 'הלך ונקוע' יסנבנה צי' ססס' דחסי' צי' סויה וארעא צחי' סדבק צמידותו סאצרסם ליד' לכל סטולס לרמות ולדבק צמידותו כמו ססי' צעה הצריאה ס' כוחו לסניצ לצרוחיו כן כל ארס יסנבג ססיצ' סמיד לצרוחיו סל ססי' ולחסי' עליסם צבשמיית' וצרוחיות וסצן:

ומלך צלע הוא ליער פירש' סס' סעיר כי' אחר ספירש' מקודס על סמוחם סל סהלכיס סמוחיס על גדול רסעחם סכאז' סינא אצי' צבשמיית' וכוונת פירש' כאן על מלך צלע סהוא רסע' גדול כי' סאיו כדאי' לזכור סמי' צהירס רק על סס' סעיר דייקא או י"ל לסופך סכונת רסחיל' סזה סמלך אינו רסע' כי' רק קקרא על סיס' סעיר' אוחיות הרסע' סס' אחר

סחסי' אצרם סז' מ' סחן לי' ואכני' סולך עירי' כי' וסלור אצרם סן לי' לא סחם זרע' כי' וססס' דצר כי' סקדוקיס' רצו כמו' סככוצ' צקי' אחר לסס' לא ססיצ' לו ססי' צחחלה אחר אוחירס' ראסונס' צי' סלא דיצורו סל לריק עוסה' רסעס' ולמה אחר ואכני' סולך עירי' צלא צניס' ולא סמי' עלאו' מלהולא דיצור רע חיו' ג' סקירר טענחו וצן מוק צחי' סוא דעסק חליעור ספירש' דלה' ועסקה מחרות רצו לאחריס' זה סצח גדול לענדו עי' סז' סז' ראי' לירס' וסוא קידר טענה זו סאיין מוסרוא' לירס' וסוי' מרסי' דסחנן כמנין. די' דכתיב' וסנה' דצר ס' לאמר מוח' סללומר' אונס' יוצן גדאי' כי' יסנבג צכל סקיק' עיריעחו סל' ססי' ליס' מוכרחת רק דיצורו יסס' מוכרחת' סלא' כריסח' סצחירס' כידוע וסנה' אצרסם אצי' עי' צוודאי' לא דלה' צניס' סילבו צדרך רע' חיו' ומוטצ' סלא יס' לו כלל כן ס' חמיד צמחצכו חיס' מ' סחן לי' אחר סאמר לו ססי' אכני' מונן לך רמ' לו אחר סאכני' סצטחחין צחי' מונן אצרסם כן סחמיין ולא צסס' צזס' צוודאי' סדע' ססי' לך צניס' סעירס' סלרסחי' מוטצ' אוחס' צחי' ולא צסס' כיוונן וסחסיית' סה' ענין אצרס'ס' גיעטריא סמא' ריה' סכרך' 'מחאז' יס' סכרך' הרצנה צחי' הרצנה ארצנה זרען מחר ככיל' וסוא לא סנין עחחלה' כונת' ססי' כן עי' אחר מ' סחן לי' מ' יס' ססכר סלא ואכני' סולך פ' סלך

סעירר רסעיס' עי' כקרא צלע סחסי'ס' לסחצלע' צסאז' סחסי'ס' אצל' סמלך אינו רסע' כי' וסצן: **ומלך** צלע סוא ליער פירש' סס' סעיר' עיר' סככצ' עיר' סככצ' הרעצין י"ל ועסס' מולך' צלע על סחסי'ס' עיר' קטנה' ואכניס' צס' מוטצ' לא ס' לו סס' חון לעיר' עי' אסכר סהיקסע' לו למה לא אכיר' סמו' כמו סאר סהלכיס' סהיו עמו לזה מחרן סלא ס' לו סס' חון לעיר' לזה לא אכיר' סמו' צמקרא לרמו' סלא ס' לו סס' מוסרסס' וריל' סהוקסע' לו עיר' למה כככצ' צמקרא צי' סמוות לעיר' וגם לוער' לזה מחרן' סכככצ' צמלמו' מוקסע' ומחרן' ומולך' צלע למה לא אכיר' סמו' לזה קאלמר סוא לוער' לסון מוטצ' צציל' סהוא לעיר' מוטצ' אכניס' לזה לא ס' לו סס' ככיל' ואסכר' לדעמי' סזה' סוא גי' כונת' רסי' י"ל' סהוקסע' לו גי' למה לא זכר סס' סמלך' לזה פ' צמחק' לסמו' סס' סעיר' פ' ססי' לו סס' צחוך' סעיר' דייקא' ססי' סס' ולא חון לעיר' לזה לא סחכר' סמו' כמלא' סטכנה' רסי' י"ל' וסונת' רעצין' סוא אחר ככיל' וסצן:

אל חילא אצרם אכני' מונן לך סכרך' הרצנה מואר וסלור אצרם כי' מ' סחן לי' ואכני' סולך עירי' כי' וסלור אצרם סן לי' לא סחם זרע' כי' וססס' דצר כי' סקדוקיס' רצו כמו' סככוצ' צקי' אחר לסס' לא ססיצ' לו ססי' צחחלה אחר אוחירס' ראסונס' צי' סלא דיצורו סל לריק עוסה' רסעס' ולמה אחר ואכני' סולך עירי' צלא צניס' ולא סמי' עלאו' מלהולא דיצור רע חיו' ג' סקירר טענחו וצן מוק צחי' סוא דעסק חליעור ספירש' דלה' ועסקה מחרות רצו לאחריס' זה סצח גדול לענדו עי' סז' סז' ראי' לירס' וסוא קידר טענה זו סאיין מוסרוא' לירס' וסוי' מרסי' דסחנן כמנין. די' דכתיב' וסנה' דצר ס' לאמר מוח' סללומר' אונס' יוצן גדאי' כי' יסנבג צכל סקיק' עיריעחו סל' ססי' ליס' מוכרחת רק דיצורו יסס' מוכרחת' סלא' כריסח' סצחירס' כידוע וסנה' אצרסם אצי' עי' צוודאי' לא דלה' צניס' סילבו צדרך רע' חיו' ומוטצ' סלא יס' לו כלל כן ס' חמיד צמחצכו חיס' מ' סחן לי' אחר סאמר לו ססי' אכני' מונן לך רמ' לו אחר סאכני' סצטחחין צחי' מונן אצרסם כן סחמיין ולא צסס' צזס' צוודאי' סדע' ססי' לך צניס' סעירס' סלרסחי' מוטצ' אוחס' צחי' ולא צסס' כיוונן וסחסיית' סה' ענין אצרס'ס' גיעטריא סמא' ריה' סכרך' 'מחאז' יס' סכרך' הרצנה צחי' הרצנה ארצנה זרען מחר ככיל' וסוא לא סנין עחחלה' כונת' ססי' כן עי' אחר מ' סחן לי' מ' יס' ססכר סלא ואכני' סולך פ' סלך

ימי חייד הימים דך

הרצים וכמו שאלו אומרים בכל עריה צטוקח הייד של קליחות ועודק צים ישראל דוויים וקחופים כיו הששחרו פכיו מפני חטאיתו כיו וזה רוח לט הכחצ וחנטי קרים רית "קחופים" דוויים "מטולטלים" וזה שאלו קובלין טעם רון צנלות צנביל שיש ציכיו רעיים וחטאים להי מואר כמו חפירש"י שם שיש רעיים צנופם וחטאים צנוחנס ויודעים רצונם ומחככים למרוד ובהם שצנער הרשעים העיר מקרצנו ויקים והי הסטאר צליין קורש חכה לנאולה שליוה צקרוז והסן: **כ"י** אז המון גרים נחחדן מיצה גויים רית "צדול" **ה"י** ומהלל "מואר" שהיא טעם שלזה אז המון נחחדן צנביל פרקום גדלות הי לכל צאי עולם שלזה הסך מיצות גדיל "הי" ומהליל מואר עם אלו האומיות בינוטריא חצרהים רוח שואו פירקס זזה ככיל והסן:

פ' וירא

ואל הנקיר רן חצרהם כיו וצנעהיטו שם כחצ אומיות ואל הקצר שרן אחרי למערה עיב וצוהיק פ' היי אימא חצרהם חמא כהורא צנועה חוכפלה עי' שם לזה רוח "ואל" "הבקר" ירן "חצרהם" רית אומיות האיר פ' שרן למערה ששם האור ככיל והסן: **במדרש** הוא אמר קומה והיא אומיה קולת מכאן ששזה עי'י לרה צאורחין והוא פליזה וי"ל דר"א עי' דכחצי צאליטע הכניז שחמרה השומיית איש קידש עוצר עלינו ואחילי שששמה מכרת צאורחין יוחר מן האיש וכן כאן פ' לרה מלשון לוריה פ'י שהיא אומיה קלת יוחר טוב שהיא מצינת הלויה יוחר והצינה ששם הגורים כמו שהי האומה שהיו מלחכים ככיל והסן: **מגלה** לקדש השאש צאליטע כי אלציני רית "שמה" עי'י "לרה" צאורחין רוח שמוקדש אומה על זה הסכיל שסחטנול דעמה צמר דעמו צהכנסק צאורחין כרלונו והסן:

וירא אליו כיו צאליי מואר והוא יסד פירש"י צקס לעמוד כיו אפסער עיפ פטונו עי' דרפי' דלעיל עי'פ ויפל חצרהם על פכיו פירש"י שער שלז מל לא היי יכול לעמוד וירשיק כלצת עליו עי'כ לזה כאן אחר המילה אמר וירא אליו כיו צאליי מואר והוא יסד שהי יכול אפילו ליסד ויכש לעמוד צצעה שריקס כלצת עליו רק שהוקסא לרש"י עכ"פ היי לו לעמוד ופיר כצוד השכינה ולסנצח להשיי על שזכה למדרגה זו סיכול לעמוד פכיו השכינה לזה מחרן צקס לעמוד רק שחמר לו השיי סז ככיל והסן: **ויראמר** המלע על כפסדכר ההרה המלע מן חקפה פירש"י אלל חצרהם

שחל הולך תמיד צזה היחשצנה צחי ערירי רית "עיקר" ירלורי "חצרהם" ירלן הי עי' צרים לריקים ועי' גרים עי'כ ארי רולה צים הגורים שחצרהם רלונו על ידס יחש ואיהם שחצרהם דענה שחצרהם ארי להיליד צבים שחצרהם הגורים ועי'י לא חסן לי כיון שחצרהם יודע כוחה הטוב שחל ביכ אין רלוני צכך עי'י אחר וכן מוקדש ציטי דמשק צחי רולה ומשקא והצברים קיי ומה עברי רולה יושקא מנטיכ אס הי לי צן קיי שחצרהם צדך הנן לעצדורו יחש"י ועי'י לא שכיז לו השיי כלום כי אס ישיז לו הס"י שיהי לו צן לריק צנלה הצחירה ויסי מוכרה ילחק להיות לריק עי'כ ויחמר חצרהם צפעס שמה כפסונו הן לי לא חמה זרע כיו עי'כ והזה דרר הי אליו לאמר דייקא שום יוכל להיות צחמירה לא יירשק זה כי אס אחר יליא רית "יחלק" יאצינו מונעייד גמטריא קיס רוחה שזה שיהי קיס שכים כמיון מונעיד הוא יירשק ככיל ומויטציס כל הדקדוקים צדיל והסן:

אני הנה צריחך אשך כיו והי שער חצרהם כיו עי'י מלות מילה אלו כיכרים ונצחרים מכל העמים לזה אחר המילה והי שער חצרהם רית "חמה" צחמרהם "מכל" "העמים" ירומוחמו "מכל" "השכונות" עי'י מלות מילה ככיל והסן: **ובל** אשתי ציטי ילד צית ומקנה כסף מוח צי ככר כמולו חמו יפסקוק מוקדס כאמר גיכ ויקח חצרהם כיו וזה כל ילדי ציכו כיו ויולל אס צער ענלחם כיו ומה צא הכחצו ער להשמייענו מה שלל לאמר מוקדס אף אפסער שמהפסקוק מוקדס מוטע שמוארך למול אומה צעייכ עי'י הלוויי לזה צא הכחצו השני להודיע צנח של חצרהם אצינו שחצרהם שם רהיק ציית חצרהם כיכ עי' שכל ילדי ציכו ומקנה כסף מוח צי ככר כמולו דייקא מורלנס הטוב וצנמוחה רצה עי'י רהיק שחצרהם ענליהם על כל ציצ של חצרהם ככיל והסן: **לך** לך פירש"י שם כאן הי חמה זוכה לננים ועוד שחצרהם טענצ צנוולם והסה מה שפירש"י זיל מוקדס על הרעם של ח"י ולמה לא פירש על הטובה ששם צאי חמה זוכה לננים כמו שחמר אחיכ צענעס הסני הטובה שחצרהם ענצנז כיו וי"ל דר"א שמוז כאן לחרי אפני כאן **אני** רית יארן "ישראל" חמה זוכה לננים ששם חמה זוכה ולזה לא אמר לשון אין חמה רק צלשון **אני** ככיל והסן:

ואנשי קיס רעיים וחטאים להי מואר כיו אפסער שריוה הכחצו למחל אין יקורין צלא עין **אם** שאלו כיכ צנלות אמר ציקורין ככל צנויכו

ימי חייו הימים וירא

ג

אדם שירחא דלוחא פ"י החחלה של כל החפלות
 שיהי די לבלות עי' אונות ויפדה אוחז **עשעבוד**
 עי' אונות ומחלה י"י לזכרה לה צמחוד חס יענה
 לו כח ואח כשיר ר"ח חרין שירוחא דלוחא שזה
 החחלה של כל חפלות ואח מזו מלשון חיון ור"י
 שירחא לפכו יח"ש ואח פלד"ש אוחיות שפיל דיל
 מה שאנו מאלוד בשפלות ודלות צנפניות וגם ואח
 ירל"ק אוחיות פ"י דיל"ל מה שאנו דלים צקול חירה
 ותפלה שהוא צפה ע"י הגלות ואח צחא"ל אוחיות
 צח"י א"ל שאל ישראל ירחם על ישראל שנקראים צח"י
 לא ז' מנצח: עד שקראה צח"י וכח"ש צחור החיים
 הקדוש ע"פ כי ימנור א"ש את צחו כי ויפדה אוחז
 צקד וסגן:

ויצל חלקי מעל אצרה פירש"י ולמדנו מכלן
 שהל"קיס הם מורכבו של מוקס ואפשר
 לדעתי שמומיות צדרי חזיל ששולין ללחם שבעת
 הדין לפי צמרכה לשון לפי דייקא מלשון מלפיה
 ומחל פ"י ששולין לו האם היית מלפיה חזיר להיות
 מנהג בין הל"קיס שהם צמרכה פ"י צמרכה של
 מוקס כמלחמיל שדרך לומר וחי יגיעו מנשי לעמיה
 אצרה ילחן ויעקב רח להחיל והסגן: **ויבא** הפלג
 אחז"ל זה עוב שפלט מזור המנוח אחז"ל סיון ועוב
 אחי הוא א"ח כמו שצנב מללן מן המנוח כמו אחרית
 שם צנע"ה"ו ע"פ א"ך ר"ח גמתי ע"י צודח"ל כמו
 כן סיהן נע"ל ומנוח ור"ל לרמז צכאן ויבא הפלג
 גומרי"ח סיון לרמז סקיון ועוב שריס מללמו
 ומיוצב קיסת רבותיו צנ"ל החוספות על החורה
 צק"ן פ"י חק"ע ע"י שם ומסגן: **בהפטר** פ"י וירא
 ואשה אחת לטק"ה אל אלישע לאחר ענדך א"ש"י מה
 וואשה ידעת כי ענדך ה"י ירא כי אפשר הפ"י צמית
 לאחר שאמר הספר הנביא על א"ש"י ח"ס ואח
 ידעת כי ענדך ה"י ירא ע"כ חעורר בהספר ואפשר
 י"ה"י לה רבים עומים שיומלו למלך שיומלו החוב
 שלה כי ויאמר אלי' אלישע מה לעשה לך שסגין
 שאין לה כלל לפרנס צח"י ומה יפסול חס ימחיל הענך
 החוב אם אין לה לפרנס צח"י חטריך ליתן ילדים
 לעבדים משי' דוחק מויות ח"ס מה לעשה לך פ"י
 להנאסך ולנענך ורמז מ"ה אשכ"ה לך גומרי"ח
 חסיד שגין פ"י שאין לך כי חס חסד שגן ושאין
 חספנסק וגם רמז צהק חיות אלי' אלישע שניקס
 צכות רצו אלי' שיוכל להשיע"י ומה יפסול עור כבדי
 ל"י מ"ה י"ס ל"ך (קרי) גומרי"ח חסיד שגין שרלה
 שחאמר צפרט מה י"ס לה הסגן שרע צנצנא כמו
 שפירש"י צ"י וירא יפה תפלה סחולה ורלה שחעורר

צח"י שיהא יוצב צהר כ"י ולכאורה קשה מנין לו לרש"י
 לפרש שהיה א"ל אצרה שמה א"ל הר אחר כמו
 ש"י אחיב ויעל לוט מלודר ויש צהר כ"י אך י"ס
 לומר דרש"י דייק מצינח ההרה דעשוע הר הידוע
 ומפורש צמקס אחר כמו שפירש"י שם צ"י לך על
 הספקו והפלאים הרה נכו ש"ס חילוק בין הרה
 להרה כ"י ע"י שם חאנס יפלה על המלך שנתן
 לו עלה לנכס א"ל אצרה היפך ר"ח אצרה שאמר
 לו ספרד נח מנלי ואפשר לרעה: עליו לא היצן כונה
 המלך שחאמה ה"י כונה המלך כך המלט על נפשו
 אל חביו אחרית וחינו הרה המלט הוא עשם שלכך
 אל חביו צנציל הרה המלט שחשה הרעפת וצחיה
 אצרה שהוא יוצב צהר אחר מלנט ע"כ חס חביו
 אחרך מן חספה כמו שצנצור שם צפירש"י ומה
 שפירש"י א"ל אצרה צח"י הוא רק לפי טעמו של
 לומר צדרי המלך חאנס לא כן כונה המלך
 רק חסרה המלט הוא עשם על אל חביו אחרך
 כ"ל והסגן:

אלקים יראה לו הנה כ"י ונאמר פ"י צה ע"פ
 שם צנציל חלקים יראה הנה כ"י דהנה
 צגמי דפסחים צפיק יראה הוא אחרית דה"י קליק
 כ"י שגכ"י אחד הטעה ועלה ג"כ לרגל לאכול פסחים
 צירושלים ע"ד דריצ"ב שאל אוחז מ"י קספו לך ונחלי
 וע"י הרגו אוחז ע"י שם היטב והנה מעשה אצרה
 סיון לבנים וגם תפלה אצרה ה"י לרורי דורות חמיד
 ח"ס שניקס אצרה חלקים יראה כמו יראה צמח
 כי צמית נכח צלל נקדוהו כדי שיוכל"י לפרש כמו
 שחזין שאלקים ירחם ויראה לו הנה פ"י למי שר"י
 לאכול הנה של קרבן פסח שלזה הנך חיות חלקים
 יראה לו הנה ר"ח אוחיות חל"ה ע"י צירור אכילה
 חל"ה ידוע זאת כמחל"ה שם צגמי לעולה צ"י פ"י
 צע"י שיהי עולה לרגל צ"י צדרי ישראל וילכו
 שריס יחדיו שני האונות יחדיו שירלו להטעות את
 ישראל יסודע זאת ח"ס שם צנציל חלקים יראה
 לו הנה צנציל שניקס אצרה מועיל חמיד לדורות
 להצטרר למי רח"י הנה של קרבן פסח ויקחו להם
 דייקא ולא לאכילה זרים צנציל תפלה אצרה כ"ל
 והסגן: **ואת** כשר ואח חזו ואח פלד"ש ואח ירל"ק
 ואח צחא"ל חס אצרה חז"ל קניה חרי צנפנולא הבס
 שא"י לחיותה של הלכה וכן צמחים של הורה הסג
 שא"י כונה הקדא כן חס אדם יוכל להלג"ש אשה
 רמז צחורה קניה חרי וצד"ה ע"ד שא"ה צמקס
 כגנח דין שירחא דלוחא וי"ס לומר הפ"י דין
 אוחיות ד"י כן גומרי"ח ע"י ע"י ע"י עיקר החפלה של

ימי חיך הימים וירא

עיי' דיצורה לפעול נקטהה שחאמר בו כי אם אסק
שמן ככיל והכן :

במדריש הוא אמר קמה והיא אמרה קלה ומכאן
שאשה עיני' לרה צאורחין והיא פליאה
ואפשר בדרך הללה עידי' ונפש כי תקריצ קרבן מנחה
בו ופירש' מי דרכו להסגד מנחה עני' בו עיי' שם
זה הוא אמר קמה והיא אמרה קלה פ"י מנחה אם
הכונה הכל לאורחים אם חרלה להקריצ קרבן חלוקה
להציא קרבן מנחה קלה כי מהי' עני' ולא יהי' לך
קרבן מן הכהונה להציא זה מוכאן שאשה עיני' לרה
צאורחין ככיל עוד יס' לומר בדרך הללה כי אברהם
אמר לעלאים אחר העצור ופירש' שם אחר כן
העצור ופלה עמוד מה לו להזכיר זאת הלא צוודאי
היו אורחין הגורים ומשמים שם כמה ימים אלה
אברהם והמנהגו כשעשיר עשה קעודה לאורחים וזה
שם אזה אורה שאים הגון מהמים לו להם ואומרים
לו שילך חק' אומם אורחים הגורים משמים שם
כמה קעודה וכאן אמר וקעודו לכנס אחר כן העצור
מלאם שלא צעין יפה טמן צמה שקורם אכילתם אומר
לסם שיעצורו חיקך רק יס' לומר שאברהם ראה
שאים כמו שאר אורחים שבאין לאכול אזה ימים
לרעננות כמו שפירש' שם כי חזיוהו דהיו ואחר
פירשו היינו והיון שמונחם שחלטעט שלא היו אורחין
באין הוויין לו הש"י אורחין לכבודו הגם שחיו יודע
צוודאי ששם מלאכים וביקש אל כה העצור מעל
עצור' מה שאין מהדרך שאר אורחים שילטוך להפזיר
בם ועומהגה כשארם עושה קעודה וביקש שצוה
אללו ארם חסוד מחד שאין דרכו לאכול אלה אחרים
ומפזיר בו שצוה אללו ולטעם עיניו מעט וילך
מועד אחי' כמנהגו וכן הי' בבאן שפי' כלבים צנוקם
אחד ואחי' פירשו מונח לזה אומר להם אכילת העצור
ושלא תקשה למה זאת למה מחרן צעלנו כי על כן
עצרתם על עצרתם לכבודי כמו שפירש' שם פ"י לא
בצביל שאחם רעבים כמו שאר אורחים רק לכבודי
שאלירכתי להפזיר בכם וידעתי רלוונתם שלא חרזו
לשמות אללי ע"כ אחי' העצורו כרליכנס רק חטעניו
אללי חטעניו מעט לכבודי כמ"ש וקעודו לכנס וצומחשנה
של אברהם הי' אחי' כש'צו לכעוד יעבד אורם עוד
לאכול קעודה גדולה כמשהיל לריקים אומין מעט
ועושין סרנה כמו שהי' שם ואל הנקד רן בו והאכילום
ג' לשונות כמשהיל מקרבין לקטן ואין מקרבין לגדול
כי אומם שרה לא הי' צומחשנה לזה רק הי' צומחשנה
שאחר שקעודו נקם להם יעצורו חיקך כמ"ש אברהם

בחתלה אחר כן העצורו ככיל זה הוא אמר קמה
והיא אמרה קלים ריח' יקעודו לכנס העצור היא
עשה עיקר צומ' שאמר אברהם אחי' העצורו זה
מוכאן שאשה עיני' לרה צאורחין ככיל והכן :

וישב אחם אברהם חיצה אחים ריח' אללי מריין
ימשיחין רוח לפירש' שם עד שצוה מלך
השמי' והכן : **ויפזר** צם מוזר חנה ופזיר גומרי'
דוד דין יס'י אפשר שרונת על שהי' זו נשמה
הקדושה נשמת דוד שבה מורה שהיה צהא מורשו
ע"כ כמעורר בו חשק להכנסת אורחים ועיי' ויקרו
אליו והכן : **ויאמר** אברהם אלכי אשבע עיי' בנספר
באר מים חיים שפי' אלכי אשבע דייקא ולא אמה
וכיל אפשר רוח כאן עידי' פירש' צפי עקב עיפ' אה
הי' אלקך חירא כי וצטמו השבע עיי' שם בפירש'י
זה הי' אלקך חירא כי ולאחר שהי' כך כל המדות
הללו אז צטמו השבע עידי' חסו הרמו כאן אלכי אשבע
ריח' עקב יאמר ימנעם צקולי פ"י לאברהם שמועדי
עליו הש"י שמוע צקולי שהי' בכלל כל המדות עוזים
לו רחי' ליטע דייקא והכן : **והבט** אשמו מלחרי
והי' לליצ מלה אפשר עיר דלחיל' שלמו כילול צבות
שצומין אורחים שלמו מצי' אברהם לחזיר על האורחים
ומהדרך הכתוב בכל אשה חמיר צוה אזה לרה
ומחללת ומחכירה וזוהי' של צעלה ובכאן שהי' לרה
שילא לוח עירום ונצטו אשמו מלשון חצו כה השמיני
ובם הצטו להמלעה למועד שכל מומדנה קהי' שופט
ועשיר גדול צחי' מעלה למדריגה למועד שילא עני'
כמו שפירש' עיפ' חולט על נפסך דייך להליל נפשות
אל חסוק על חמוון עיי' שם חס והצטו אשמו צחי'
הצטו כה השמיני לשמים להספלה מלחרייו אוחיות
אורחים שהספלה לשמים צבות שהוויין צעלה לוח
אורחים ככיל חס הקיבור מוספך לה לקריבור שלא
רלחה ליתן מלה לאורחים כפי' רש"י לזה ומהי' לליצ
מלך חס' רשעים מוספכן מודה' למדה' מה שמוכירין
זכות מוד' רחמים שהי' מועיל לצחי' רחמים זה עלמו
קריבור למדה' ככיל :

ואקחה פה להם ענין לשון הכפל כי הי' די לומר
ואקחה פה וקעודו לכנס אפשר עידי' דלחיל'
צומי' חמים שהי' עיי' סליח הי' פורע להם הש"י
עיי' סליח לבציו ולהלם שפי' עיי' אברהם צעלנו' הש"י
פורע לבציו עיי' עלמו כמ"ש הנני מונגיר לכם להם מן
השמים כי ולכאורה יפלה הא פירש' שם ולחם לא
הציא לפי שפירקה שרה כדס כי אף יוצן עידי' מלחיל'
חצו לעשות עליה ונאקס ולא עשהה מעלה עליו

ימי חיך הימים וירא

אחלה להודיע שלטונתה הייתה חומר רציני כדי לבגור
 ג'לה כוס של צרכה פ"י צה"ל כ"י ונעיל פירש"י ג"פ
 וימקח חממה ולחם לא הציג לפי שפירסה צרה כדה
 כ"י ונעמלה העיפה כ"י אי"י קשה אם אין לחם לא
 ויכל להוציא לצה"ל ויחל י"ס כוס של צרכה כ"י ויכל
 להוציא עיר ר"מ צמיר פשה וי"א אפרים וקוסא
 כ"י מושר ר"מ פירסה כ"י ונעמלה העיפה צבן
 אחרים אפי"י פת הציגל פריה"י ע"י ש"ס לפ"י נח"א דהפ"י
 רחשון של רש"י להודיע שלטונתה הייתה קאי צביעת

ליכנס

ימי חיך הימים חיי שרה

"האח"ר הכנעני לירוף שם הוי' של מורש ככלו כי צרוב הסכים מנצחין מורש ככלו צפי' זו כידוע: וי'דורו ח"י שרה' רים לעופרע יסחיות ירוח "שפלים סכל סנות" היו מעש"י להסחיות העמים האורחים השפלים זה גיב' סני ח"י שרה' רים ככיל "סחיות ירוח" שפלים זה שפירטי"י שם כולן סוין לעופרע סכל סנות"י ה" לעשות מוצות לספלים ככיל והסן: וי'בא אברהם לקפד לקרה ולצכתה כי קטנה ח"י צנעה"י סלא צכה אלא מעש' לפי שזקנה היתה ולכאורה קשה ה" לו לכחצו ס"א קטנה ולעה דייקא צא סרנח צלות כי ואפשר ע"ד רח"י צספר אזור חלי' שני"י ההספר סמחכירין מעשים מוצים של סרה ע"י מעוררין ססי"י יכול לצכות מעש' יסחא סכא סרנח דייקא צלות כי כי המעשים מורחצין צה קי' ככה כי מה צה כי לא סחאה כ"י כפירטי"י סם וליכ' מרנח זה דייקא צלות כי שני"י ה" יכול לצכות מעש' וזה רומח צנעה"י סלא צכה אלא מעש' רים "מעשים מוצים" לפי שזקנה היתה ע"ד זקן סקנה סחמה ססיהה מליאה צחמה וצנעה"י מוצים ע"י דייקא ה"י יכול לצכות ככיל והסן:

ואברהם זקן צא צינים כ"י אפשר סרנח סרנח ע"ד רח"י צנמי רצי סרנח' אומר מניח ח"י כל אומניות צנענח וליכי סלמוד כ"י חלא ציני ילדותו חלא ציני זקמותו סרי' הוא מוטל צנענח חלא סורה ח"יה כן כ"י וסחמה לו אחרים מוצ צנענח זקמותו כ"י ע"י סם זה ירנח לנו ואברהם זקן ח"י זקן חלא סחמה כי צ' כליהיו טנצות סחמה וקיים כל סורה צא צינים סחמה ה"י חלא לפסיו יח"ס צנחי ימי"ס רים "ה' ימלך" ה"י "על" ה"י "ימלך סחמה יסרס מלכותו לכל חלי' עולס וכל ה"י עוקק סלומיות אחרים וע"י ה' צדק חלא אברהם צכל סחון מה סצירכו ללודך פרנסת חכסי ציתו גם צירכו צחי' ידו צכל סנים ה"י יכול להספיע לאחרים לכל הנאים צכל קורתו כל מיני מוצות כי סורה עומדת לארס גם ציני זקמותו והסן: **גש"א** חלקים חמה צחוכו כ"י אפשר כי ססיצית יס' לעיר אשר צחוכה קצרות לריקים חלא אומר לו סניח חלקים חמה צחוכו כי צודלי' ע"י סהקצור סרה סחמה צכלן סחי' גיב' קצר מוכן עזורך סחחי' צחוכו חס חללנו ססיצות כמון:

וירש"א רצקה חס ע"י' וסרה חס יחמק וספול מעל סגולת אפשר כי פירטי"י ע"י ספסס ילוה ח"י חלי' כ"י סהאמהות כציחות היו ע"י סם והנה חלריקה רצקה ה"י לה מרש גנילות סקדים כמח פסירטי"י ע"י

ליכנס לצינו זה צלצד רחא עציני סכלו והסן: **איש** מענו חס קצרו פ"י ש"ס עסירים סקוים צחיהס צ"ח סקצרות מוכן צדוים יקרים חס ח"ס מענו חס קצרו ח"י חס יס ח"יה ח"ס סקונה לעלמו צחי"י קצר רח"י ססיות נקצר' סם חספ"כ לא יכלה מעך ליתן ק"י כמה אשר סחמה והסן:

אריץ לארצנו מלוח סקל כסך כ"י אפשר ה"י כי צלוח ידע אברהם ססס קרנעה ה"י גדולה צה **האקוס** כמח סח"י צוסיק וכל הון לא יסחצ' לפי אברהם כנר סהקוס קרנעה סח"י סם וסד' מלוח ח"ס חסוצים כלום לפי אברהם חלא עפרין גמחי' ד' מלוח סחא לסח"ך סנחי' הארץ לא ה"י כלל סחוצה לפסיו כי רחא סם סחמר סחכות מלח כמ"ס צוסיק רק סד' מלוח ה"י סחצו עציכו חס סחמרקס מפיו כפי סלוח ח"י צחי' סיוי סרנח צנחי' ארצנו מלוח ס"י חס סחילוק ציני וצינד צנחי' מה חס סחצ' כי חללך ח"י מה חס סחוצה חלא אברהם ד' מלוח מה חס סחוצה והסן: **דור"א** יסלח מללכו לפס"ך מללכו דייקא מללך כצריחל צחי' כצורה מלד כצורה יחמק כ"י להקס מנחחל סירלס לענכ חס יסלח לפס"ך גענרי' קיין זכות יחמק סכולר מלדכס כן ק' וסעה צה ל' כס"ס כידוע:

ויראמר פח"י וסעה פירטי"י וצחחל ח"י יסכן ה"י חלא רולה ה"י לענכ ונח מללך וסמיותו וס"ל סזה רנח צחיצה חמיה רים "וצחחל ח"י" מללך "סמיותו ככיל: **ל"א** כוכל דצר חליך רע חס טוצ גילו גודל רסעס סחללס ח"י סייך סחאלה על סחסן חס חס רע מעללס חס טוצ סחללס ה"י יסחר סחצו חס ה"י רע צנענחי' ח"י חס חס כוכל דצר חליך סחחלס רע חס טוצ והסן: **ויראמר** ענר אברהם חכסי פ"י סלא סחמה חס ח"י רולה לסדך ע"י ואפשר ש"ס לו מוס גודל סח"י מולח סירדך חסר ליה חסר ענר אברהם חכסי וכלה לא יכלה לסדך ע"י צחי' וח"י חסר מרצק צצירך והסן: **בר"א** חס רים "עקדס" יחמק פ"י סחחמרי חלי' סחכין חס חס רח"י לקדקס ל"יחמק צחי' חס סחחמר ק"י חס עקדס"י ל"יחמק גם סד"י חס ל' חס כ"י מוקס ל"יין רים "לכו יסרננה ל"י"י "כריעה ללור יסעמו וסחח"י חסר כסר פ"י חס יס מוקס פסיו מע"י לאמר סם סנח להס"י וס"ח ססיהס גם מוקס ל"יין רים "לדור ידור" "לנלח ינלח"י וסחח"י פ"י חסר כסר ש"ס כחן מוקס כסר לאמר חסר וספסל ססחא מעויל לללח מלח"ס והסן: **וירד"ן** ח"י סרה מליח ס"ח רים "ירח" וסנצ

העמידה בן לריק זה שבי חיי דייקא שני עולמות כביל והבן :

ויקם אברהם וישחמו לעם הארץ לבני חת חפסר לרוע דריא הנה הדיקים הגדולים המורייכים העם בדרך הישרה וגם מומשיכים בחפלהם חקרים מן עולמות עליונים נקראים בשם אברהם עיד אז העון גרים שהוא אז לכל העולם חיי כרחם אז חיס מאחזיל חינו דומה הסירה פרקו מזה פעמים לשונה פרקו מזה פעמים ואחד פיי שאינו דומה הדיק שהוא בדבוקים גדול רק עוז לעלמו בהתבודדות ששונה מזה פעמים להדיק ששונה מזה וגם ואחד שחשט לבנו לעשות להמשך טובות לעם ישראל שנקראים בשם גוי אחד להדיקם בדרך טובה להמשך רחמי השני עליי חמוד והגם שהדיק הזה לריק לירד קלת ממדריגות הדיקיות בהשיי להחבר עם הצדיות לירד למדריגות הגמכות מאוד חיי ירדה לוך עליי להפסות עם ועייז יס קימה ועליי להדיק הגדול יותר ויותר שזה בכלל כל המרחם על הצדיות שאין לך רחמיים גדול מה ויותר ממה שהעשיר צדעה הדיק עושה עם העני צדעה לחיי העני עושה עם העשיר העשירי שחיי הדיק הגדול רעאל בכל חסעין חיי צעדי חיס לרעהי מאחזיל חות דרגא ונקיב אחת פיי שגדיק חיי חות דרגא סיור למקומות הממשיכים ולוקה הפסות עם שזה מקבליס וממו השפעות טובות חיי אשה מקבל חת מה פעמים ואחד ריש יחוח דרגא ונקיב יאחטא שזה חיי הדיק ואימתי יוכל להשפיע טובות בזמן שליטת למאמרו לילך בדרך הטוב בדיקת נקול חורה ותפלה וליי להקן כל הפגמים ועייז ממשך רחמים כל מיני טובות גיכ חיס ויקם אברהם אימתי יס קימה גדולה להדיק חיי אברהם כביל ויחבם פיי אשחאחא וכפופה מדיקיות הגדולה לעם הארץ לבני חת מלשון חות דרגא לדיקים וגם חיה גמוריא לייס קייל ממחין עיי שמוקבליס הדרכות יסרות עייז הוא חות דרגא להמשך בני ומחוי חיי אריכי והבן :

בתולד ואיש לא ידע כי אמרו במדרש מוצא בילקוט שכל צחלה נענלה לצחאל שטי מלכס בחחלה עיכ ואלו היו יודעים מה שצחו חיי נשאת צח ג' שטים היו צאים צעננה נגד צחאל שצנעל לצחו גיכ החלה כי המלך לריק לקיים חוקי המדינה לזה אמר צחלה ואיש לא ידע שלא ידע מה שזו אדם שחיי נשאת צח ג' שטים ואפשר שאחיי רלה צחאל גיכ לשלוח צצחו ועייכ העיחי חוללך חת שפירשיי כולס

עיי אשה הוכחה לעצדך לילחק שעיז כדאי ליכנס צצחו של אברהם והנה כשנשאה עייז עיי השכל ונצוה חת יתשאה רצקס ילח רית חור שרחתה חור השכינה על פכו של ילחק כונו שפירשיי שם על צח פרעה שרחתה עמו שכינה על משה ומכשיי רצקס שרחתה צחלה צודחי רחתה על ילחק חור השכינה חת וחרח חת ילחק ותפל מעל הגמול חיי גמילות למקדים שלה שפלה לשפלות גדול צעני ענמה שאין לה רק גמילות חקרים צבדד ואין לה שום מעלה אחרת כלל ונחשלה מחור לעיי ילחק חיס ותפול מעל הגמול אחרותי חיי חיל וילחק הכינוול לשמונה ימים מוכן חג מל וחסול ¹ מאחזיל השכינה הקדושה ששונה על ילחק חיי הגמל כביל חיס שפירשיי רחתה עלמו הדור חיי הדנה פנים שלו ותמנה מפכו דייקא מן חכמה אדם חור פכו דייקא כביל וגם פירשיי השמיטה ענמה לארץ נטעה ענמה לארץ ולא הגיעה עד הקרקע פיי צמי נשפיל גאים עדי ארץ כי חיס נטעה ענמה לארץ שצלה לשפלות גדול חיי ארץ ולא הגיעה צשכלה להבין עד הקרקע פיי שחוכל להיות אשחו של ילחק חיי אסתר קרקע עולם הינה כי ונאחט למדת עטה מאוד כמעלה הדיקים כביל והבן :

ויאמר אליהם אל תאחרו אותי כי לבאורה קשה לפי צדיהם שאמרו חשט הנערה דייקא אשמו ימים וליצער ילך לדרכו הי לריק לומר אל תאמרו אותה כי מי צקס זאת מידו שיתעבז כאן ואפשר עיד הפי ואצוה היום אל העין פירשיי היום ילחתי והיום צאחי מנחל שנקפלה לו הדרך הבין אליצער עיי שהוא שליח מזה של אברהם ומסתמלגס צחורה עם רצקס גיכ הי לו קפילה הארץ ומשאיכ אש חתפצב בדיק עיד שנה ויהי חור אליצער לצדו לא יכי לו קפילה הדרך וישה דרכו מהלך יי ימים כמאחזיל לזה חור אל תאחרו אותי פיי אל חגמיו לי להחמיר צהלוד הדרך וסי הלגית דרכי נקפילה כביל בלחמי לאדומי ואחי שליח מזה צחורה גיכ ולא ישהה הדיק בדרך כביל והבן : וידיו חיי שרה כי אפשר עיד מאחזיל כל המעמיד בן לריק ככלו חינו מה שרה הולירה ילח'ק גמורי לדיק עם האחרות חיס חיי שרה מזה כי עיד הסיקס כמו שטי שטות ומחלה ועד סוף בלדקות שנקרא חיס בן לחור מיהת חיי שני חיי שרה נקרא חיי חיי צעני עולמות צחויי ונעוהי צחי לדיקים צחיתם נקראים חיס צחויי ציכ כי

ימי חייד הימים חיי שרה

שם ז' היתה זה אינו מותר צהירונו אם י"ס נכתב
כך לחותמו הי' לאלפי רבבה גי' הי' קובל זה הפי'
ייר ש'אלו אלפי רבבה מנך גם קשה מיש ויותר הי'
סוד לו כי גם יסמך חלק הסוד מזהם טעם כיכר
דבורו שכיין להפע הלא צפי' מנזאר חק טוב כיכר
ורכי' דגלי' הי' היתה אם מותר שררה לטון מיעוט
ואתה ולא אחרת והנה לנן שמקסף גדול הי' וסוד
לישראל ובמה מדרשים אחת טלנן הוא. בלעם חיס'
ולנן נקם לעקור את הכל צחי' הכל יודי' שררה לעקור
ישאלו שמועדים ומסצחים להשי' ורחם צליטנימיה
ס' שעתיד ללאת מננו לאה ורחל שעתידים לסוללי'
לכלות י"ב שנים וכל קוונת סקדושה כמו שחול'
מן רחשון מרחל ודוד מלך ישראל מלאת ורחל לבטל
זאתה שלא ילא מננו והנה אחז"ל ארצנים יום קודם
יירא הולד צ"ק ואלא צת פלוי' לפלוי' חיס' מדי'
יאל הדבר לפי דברך שמוענה לך רבקה נחזלי' יאל
צ"ק יזוג יאלך ה' הדבר צ"ק ואם יאל הדבר
חין לספי' דבר מלך. ש' שלם אימנס יזוג רחל
ולא עדין דלכלל ולא יאל עדין צ"ק ורחל לבטל
חיו חיס' ש'ס להעניס דצרי' האויהם טעם אומרו
ואת אחר שמהצר אחרסם שחפי' רבבה ילאו מילאק
ייר ש'אלו מנך דייאק ולא מרחל ולא הי' רטמו
לילא מנחו צחי' קדושה ויותר הי' טוב לו שלא יאל
הסדר צחי' יאל הדבר ירוחא והי' ש'אשר לבטל שיי'
ולא יקום דייאק חיס' ח'ס הי' יאללהם "רבבה ר'ת
ואוהוית ללחי' ד' ר'ת רחיל' גם רנו ע"ד הכה שחול'
צחלפיו ודוד צרצמותיו זה לאלפי שחול' מלך ראשון
רבבה רת לרוד חכית האחרון הכל הי' מנך לבד
ולא רבבה יוחר ללאת מנחותיו חיס' צמחר כי כל
חלק הרע שפי'א גמטרי' שחיל' דיי'ד מלא כמו
שכתב דצרי' הייטם ח' יסמך חלק הסוד דייאקלו
י' צמ או צמו ר'ה הרעע לבטל חיו והנן:

וּמִשְׁמַע הַדְּוֹנָה וַעֲשֵׂא יִרְמֵה עֵיד מִלְּחָמֶיךָ אֲשֶׁר הָאָדָם
מַשְׁפִּיל עֲלֵהוּ הַקְּדִישִׁים מִבְּנֵיהֶם כְּמִשֵּׁי כָל גִּירָא
יִשְׂאֵל חִ"ק וַעֲמֻמָּה אֲשֶׁר הָאָדָם שְׂמֻמָּה לְעֹשֶׂה מְלֹחַ
הַסֵּדִי זֹכֵר הַגָּם שֶׁהִ" צִנְחִי הַדְּוֹנָה יִירְדֵי צִנְחֵל
הַלְהִירְגֵהּ אֲשֶׁר וַעֲשֵׂא צִנְחִי גִירָא יִשְׂאֵל מִשְׁפָּחָהּ כְּשִׁילוֹתֵיהֶם רַחֵם
עַל צִנְחָה וְעַל חֲסִידֵי רִיתֵי יִימוֹנֵיהֶם יִשְׂפֹּלֵם עֵידִי יִירְדֵם
רַחֵם כְּכִיל: **עוֹד** יִרְמֵה עֵיד הַמִּזְרֵי פִי הַשָּׂא שְׂפִי
כִּי הַשָּׂא מִלְּשׁוֹן כִּי הַשָּׂא בִּצְרֵךְ כִּי אֲחֵר הַסֵּדִי חִיִּצִין
לִי יִשְׂרָאֵל מֶה שְׁלוֹ הַיּוֹנִי כִּי וְחִסְלוֹנָהּ לֵסֶם כִּי עֵי
גָם צִמִּיק שְׂפִי הַשָּׂא מִלְּשׁוֹן הַשָּׂא שֶׁהִסֵּי מְעַלֵּה
כְּלָנוּ הַלְהוֹה עֵיב וְהַסְוִיִּק נִקְרָא חוֹרֵם צִנְחָתָה כִּי
כְּכִיל

רואה הי' לעצמו אחריות כצעל שהי' רואה להיות
כמו צעל שצנעל צהו ג"כ וע"כ המירו המלך שלזה
רצו צטמו צהוא"ל אחריות ליא צת"ו שלא יהי' לו
שליטה צצחו כחל והצו :

וירדן לכן אל האים החולה אל העין פירש"י שכן
עיניו צממון ולבאריה הוידן רומה זאת צמורה
וביל דהם אחרי אחריות עיני אחריות בקיף כי אחרי
אות פי הוא פי ואחרי י אוח כי ואחרי כי איה
העין אחריות בקיף זה וירדן לכן מרילה שם הסולה אל
העין דייקא לאחריות שם חון לאחריות עיני אחריות
בסך מרילה שלו כחל ולזה פירש"י נחן עיניו צממון
גממרי חליק ותינה נחן גממרי חיק פי שרייה
שלו נעל חלק מתיק מאור עיניו כמאחיל פסינה
גבס כטלה מאור עינים חלק למד מתיק והנן :
ולבני הפילגשים נחן צממון ומתינה פירש"י שם
טומאה עקר להם וכל גדיה דמוקה לרש"י למה
נכחז לשון רבים הלא לא היה הלא פילגש אחד והגם
ספירש"י הפילגש חקר כתיב מימי יוחר לוי לו לכחז
ולבני ספילגשים וס אחריות ים מיוחרין לזה מחרן
שם טומאה עקר להם ומהנה כזו טומאה ישראל לזה
נכחז תינה הפילגשים צממון ים מיוחרין שיהי
בסך הפינה יחד אחריות שים יים שטוהל ומתינה
ייהי טמאמה הישראלי שטוהל ומתינה כחלו ומתינה
עלי יחיו לחיים כחיים לעוה"ז והנן : **שוב** עיני
צדיק ולי שם פילגש חקר כתיב וקח תינה חקר
על יחד השני וס לומר כפשוטו שקשה לרש"י הויל
לכחז ולבני הפילגש דלא לעוה"ז שיהי לו פילגשים
דריש עיני מחרן שם טומאה עקר להם עיני נכחז
מי מיוחר שיהי אחריות פילג שם עיני חלק
להם צמי שם פיו שם טומאה כחיל וס :

וַיֵּצֵא יִצְחָק לָלוֹחַ בְּצִדְדָה אַחֲזִ"ל שְׂחִיקוֹן חִפְלָה מִנְחָה
וַיֵּשׁ לָלוֹחַ כִּי לָשִׁיחַ בְּצִדְדָה עִם הַחֹתָיוֹת גִּמְטָרִי
שְׂחִיקוֹן מִנְחָה וַיֵּלֶךְ בְּדָרֵךְ הַלֵּלָה כִּי אֶחָדָה מִנְחָה הִיא
אֵל לִפְנֵי חֹפְתּוֹ וַיִּמְנָה לְהַחֲפֹל חֲתָן קוֹדֵם הַכִּישׁוֹן
מִנְחָה עִם וַיִּדְרִי כִ"ל בְּקִיטָר שֶׁעַל לֹא מִנְחָה כִּי חֵצֶה
לָשִׁיחַ רִית "וְיֹסֵף" חֶסֶף" שֶׁשֶׁחֲטָט "לִפְנֵיךְ לָלוֹחַ עַל
מִנְחָה שְׂקוֹדֵם הַחֹפֶה כִּדְרוֹת וְסֵן: **אֶחָדָה** וְיֵצֵא
הִיא לִלְפִי רִצְנָה עִי בְּצִדְדָה חִלֵּי עֵסֶם אֲוִנְרוֹ אֵת
יִפִּי אֲחֵר שֶׁחֲבֹשֶׁר שְׁלֹפִי רִצְנָה לֹאֵל מִיִּחָק יִיר
שִׁלְאוֹ מִנְּךָ וַיִּוֹרֵחַ הִי טוֹב לֵהֶם שֶׁלֹּא הִיא הַדָּבָר וְכֹל
יִקְסֵם וְסֵן כִּי כֹל הַלֵּךְ הָרַע יִשְׁנֵה הַלֵּךְ הַטוֹב וְלוֹ יֵה
יִקְסֵם וְכֵן חֲנוּ עִם: שֶׁכִּלְכֵּל: מִנְּךָ אֵל מֵה חִדְרֵךְ עִי
פִּרְשׁ" בְּחִנְרוֹ יִיר שִׁלְאוֹ מִנְּךָ שֶׁחֲבֹשֶׁר גִּבִּי פִּרְשׁ"י

לחקים ליתן שכר טוב ללדקים כיון שזה רלווי יחסי ולמה לו לחקים להפער מן הרשעים בזה שאין רלווי יחסי אומנם יזון כי אחיל סעי' העולם המונעט ער שעה בקיון שקבלו ישראל תורה ולמלא שקבלו ישראל תורה ה' העולם חזר לתהו וזהו גם אחיל ע"פ חרמ מעשיר לנו הופיע מהר פארן שסעי' מתחלה חזר על האמונות לקבל התורה ולא רלו נעלף שכפי דעתם רלו לאחד העולם שיחזר לתהו וזהו ואלל הרשעים ננוקב מחשבה כמעשה כמיס עיפ ארמי אדא חזי כי חס שקדקים התנא חלל להפער מן הרשעים פ"י אהיה שואחדין חס העולם שגברא בעשרה מלאכות כי רלו לאחד העולם לתהי לתהו וזהו נחשב כאלו אדדו העולם ככיל חס ה' מקודס צאמן כי חזר על האמונות לקבל התורה מקודס ע"כ אקדמי' תנא ברשע וליקן שכר טוב ללדקים ע"ד ועוד כילס לדקים שמקיימן חס העולם כ"י ע"י שקיבלו אח"כ חס התורה ח"ס ויקרא שמו יעקב אהיה פ"י עקצ"פ סוף רמז בקוף אחר כל האמונות קיבלו יידי דברות שיש בהם קניצ חיצות ולא למדו מועשי' האמונות שלא רלו לקבל התורה רק בקוף שחזר על כל האמונות אח"כ קבלו ישראל דברות וקיימו העולם זה שעה גדול להם המנוחה בשם יעקב והנן : **ויקרא** שמו עשו אפטר שריותו שהיה כח מונחה ששור קימו הוא הילכ"י שופחה בחדס שגברא לה כ"י סעי' לאחד הנצחיה סעי' שר ועונס בירוע ח"ס עשיו ר"ת ישכר יוגס יעונס סעי' על ידו והנן : **וידר** אחותה בעקב עשו פירסי' קימן שאין זה מוספיק לגמור מלכותו כ"י אפשר כי שיעו"ל לעשו ועו"ל נקרא כל שיהא אלפי שרים חס שאין זה דייקא העו"ל מוספיק לגמור מלכותו שאין עשו גומר המלכות בכל ו' אלפי שנה עד שזה עומד ונוטלה היינו שומל מנשיח יצוא בלח"ו ו' ונוטלה היינו ואם כנים ונה שחיתא בהרבה שפרים שומל המנשיח יצוא בשנת תרס"ו לאלף השני יש ליה ג"כ דבר"י רש"י הקדוש קימן שאין י"ה מוספיק ע"כ הג' חיצות גמור"י תרס"ו חס קימן דייקא לגמול ב"י והנן :

הקול קול יעקב והידים יד עשו אפשר ע"ד הפסוק שספי' נותן עלה עונה לכו שיעקב נקטות י"ה על הגמולה שליווה חס הקול קול יעקב דייקא על זה י"ה כל הקולות של ישראל עד מתי י"ה והידים יד עשו שולמות בגלות ח"ס מחליל צאמן שקולו של יעקב פ"י בכל זמן של קול תורה ותפלה י"ה ע"י שאין יד עשו שולמות ומחליל י"ה כל המנוחות ודרכה

ששמי

כח"צ ר"ת כ"י תשה יצדק ע"י קיום התורה נחשב כאלו הלוה להסי' שנקרא בחי' רעך ורעך אד"כ כ"י ח"ס ומשמע עשיו שימנעו לקיום מלת הס' ע"י ודומה בחי' דמיון שידמה כאלו ה' ומלא מלשון תשה צדק כאלו הלוה להסי' ועליו לשלם כל טוב לישראל עשיו רלווי יחסי והנן : **בהפטר** והעלך זקן מאוד חזו עונן מהו לשון מאוד הלא בודאי היו זקנים בימיו יותר מעשעים שנה אומנם יש לומר כי ידוע שכל שטחיו היו מחדשים שבתן לו ע"י שנה חס רמז והעלך זקן מאוד אהיה הרים שגמלו שניתן לו מחדש ע"כ נחשב זקן בחי' שגמלו שטחיו ימי זקנותו והנן : **ותאמר** ימי אדוני העלך דוד לעולם אפשר ע"ד על המעמיד בן לריק כאלו חזו מה ח"ס שמתפללה סעי' שמה צדק לריק וע"י יח"י אדוני' המלך דוד גמור"י לריק עם האהיות לעולם כאלו ח' לעולם ככיל והנן :

ועתה חס יסכס עשיו חסד ואומה את אדוני הגידו לי כי אפשר צדק הלל ע"ד שחזר יעקב ליוסף ועשית עמדי חסד ואומה שפירסי' שם חסד ששטיין עם המחים הוא חסד של אומה שאינו מלכה לתשלוט גמול כי יוסף חזו מלכה סעי' ג"כ קבדו צמעה המכפלה שסם אור קדושה כמיס בזה"ק ולא אלישע ה"י ידע בזה"ק כי רבקה הדיקה ג"כ סעי' קבדה צמעה המכפלה מוספיק חס לא יתנו לו רבקה שסעי' חסה ליסח אז לא סעי' שם צמעה לה חזר חס יסכס עשיו חסד ואומה דייקא פ"י לרבקה חסד של אומה שסעי' קבדה צמעה המכפלה חס אדוני פ"י עם אדוני ליסח צידד ככיל הגידו לי גם חסד ואומה עם צ' כוללים ג"י ליסח ורבקה והנן :

פ' תולדות

ויקרא שמו יעקב פירסי' שם הקצ"ה קרא אהיה יעקב ב"ש אפשר ע"ד מחליל צאמן חזות בעשרה מלאכות נצח העולם כי להפער מן הרשעים שואחדין חס העולם שגברא בעשרה מלאכות וליקן שכר טוב ללדקים שיקיימן חס העולם שגברא בעשרה מלאכות ולכאורה קשה חס יס תמיד לריקים בכל דור שמקיימן העולם תמיד מה זה שאקרא על הרשעים שואחדין חס העולם הלא העולם חזו נאחד היו כלל כיון שיש קיום לעולם ע"י הדיקים גם קשה הלא ידוע כי הס' צדק עולמו להסי' לצדדיו חס רלווי יחסי סעי' לדקים לקיים העולם חיל לתנא

ימי חי'ך הימים תולדות

שמועתי מאלף פסוק שספר שמוע מלד'ך מפורסם
 צעה כה' גזירות רעות מנעך רוקח שאמר
 בלשון הספוארות אם היו כל הרצנים שדור יכולין
 להסחיב סיה' מפלי בזמנה אז הייתי בקל מנעל כל גזירי
 ועלה על רעיוני שה מורוה דדברי חז"ל סיחה חולין
 של סיח לריכס לימור כי האכנים פשוטים נק' חולין
 לבני סיח שנקרא קרש זה סיחה חולין דייקא אם
 שומעין סיחה זה שומספרים אנשי חולין אנשים פשוטים
 של סיח פ"י בשם ה"ח ג"כ לריכס לימור אף שאינם
 שומעין מפי הסיח צעלמו רק ונה שומספרים אנשים
 פשוטים והפטר שה מורוה כאן דדברי המיר הקול
 קול יעקב צמון שקולו של יעקב מזוי צבתי כנסיות
 אין הידים יד עשו פ"י צמון דייקא אם קולו של יעקב
 דייקא צמון מפלה צבתי כנסיות אז אין הידים יד
 עשו שומעלין כל הדיעות ככיל והסן :

הקול קול יעקב כי יעקב הניח לו גדי לקרנן פסח
 והאזנה קיימו כל המורה וחלילו מילי דרצן
 וזרואי צעה ששחם יעקב הגדי ה"י אומר הלל כצמון
 סמקדס וילחם הכיר זה דרוס'ך ואמר הקול קול יעקב
 פ"י שארי עמיד לימור הקדר והלל בקול על אכילה
 הפסח שהוא עמים גדי' גי' קייל יעקב על הגדי
 ששחם יעקב כמו שהוא אחר צקילו הלל צעה שחיטה
 הפסח כן ארי אומר צעה אכילה הלל על הקדר בקול
 זה מרמוה צבתי פעמים שקול קייל על בני קולות
 של יעקב וילחם ככיל והסן : **ויבא** לו י"ן וישם הק
 ז' תיבות לו י"ן גמטרי' מירכאיל עם האומות רמ
 למה שא"י שונאלך מירכאיל הניח לו י"ן מביע והסן :
והבאתי עלי קללה ולא צרכה ולכאורה הק תיבות
 ולא צרכה מיתרין רק אפשר שלא רלה
 יעקב לפסוח פה בשטן צמורו והצא"ש עלי קללה לה
 אחר קללה ולא צרכה שרונה צומשצבול ומפיע תיבות
 צרכה ולא קללה והסן : **והאמר** לו איו עלי קללתך
 צי ומי'א עלי אחרת צבואה דלא יסון עלך לוטי'א
 ואפשר למה כי הק תיבות עלי' קללתך צבי' ע"כ
 גמטרי' כצבואה דלא יסון לוטי'א עליך כלשון הסיח
 הניח והסן : **ויאמר** כי הקרה ה' אלךך לפני שם
 צמיר ר"י וריל חד מנהסן אחר אם לקרנך הנולי
 הקציה כ' למחלך עאכיו והאחרת אחר אם ליוויהסנלי
 לך דכתיב הקרה נא לפני היום כ' למחלך עאכיו
 ע"כ ולהך מיד אם לקרנך הנולי איו מפרש מהסן
 דייק וע"כ צבי' שחידק שם צבואה ע"כ ולי כראה
 כפסוקו כי הק תיבות "הקרה" ה"י "אלךך" לפני ר"ה
 סאיל וגם ר"ה י"י "הקרה" ה"י "אלךך" לפני אומות

אכילה רמ' אם לקרנך הנולי מוכי'ם לאכילה ככיל
 והסן : **הכול** קול יעקב פירש' שומדצן בלשון חסותים
 קום נא ה' ולכאורה מו'י' למה לא פירש כפסוקו
 כמו שפירש' צעלמו' מוקדם ע"פ גסה נא כי שאמר
 אין דרך עשו להיות שם שמים שבור צביו כ' לה
 מוכח שהקל קול יעקב כמובן ואפשר דייק שאמר ככיל
 לשון הקל קול פ"י על ז' דברים הניח צמה ששם
 שמים שבור צביו וצמה שומדצן בלשון חסותים ככיל
 והסן : **הנה** נא זקנתי לא ידעתי יום מוטי נכח
 חיצה הנה מורה על שמה כמחזיל ע"פ הנה הוא
 יולא לקראתן ושמה צלבו כ' חלו ה"י האדם יודע יום
 מוטי ה"י מחד עכז בלצו צימי הזקנה כי ה"י ידע
 התקדשות יום מיתמו ח"ס הנה מורה שמה נא זקנתי
 אף שאני זקנתי אני בשמה חמיר ע"י שלא ידעתי
 יום מוטי כ' ולכן אני יכול לצדך כי אין שכינים
 שורה מותק עכזות חלל מתוך שמה כידוע והסן :
ויחדר ילחך חדרה גדולה עד מחד פירש' ראה
 גיהסם פתוחה ממתחיו אפשר מכין שראה
 גיהסם פתוחה ממתחיו דייקא הנין עמה שהוא רשע
 גדול ונלעזר על ששימם אותו הרצס שים ולא חנין
 ויכול להיות שהניח לו חמיר מן הנולד אז שאר מ"י
 חסורים כמו שפירש' ע"פ וילך עשו השדה ללד ליד
 להניח אם לא ינאל ליד יציא הגול כ' ומה
 להניח אם הולל גמטרי' הגול עם האומות והסן
 שלא יאזנה ללדק כל און עכ"י הלריקס חמיר ממשפסן
 צמנטיסם ונלעזר על שלא ש"מם אותו יעקב חמיר
 אחרי שראי שכלכס עם יעקב ריח ג"ע ח"ס ויחיד
 ילחך חדרה גדולה ויאמר וי אפוא הוא הלד ליד והסן
 שאין מוקד יולא מירי פסוקו שקאי על יעקב עכ"י
 ע"י פכס לתורה וקאי ג"כ על עשו מ"י הוא הלד לי
 ליד ולד אותו חמיר צמיר פיו עד הכס שלח כרמ
 צרי'ת מ"י אפוא הוא הלד אותיות משה"ס ר"ה "האך
 "מנעסרין ילח" "מאלה שלח הלד אותיות משה"ס ר"ה "האך
 כספור שהוא מוקדק צעלות כמו שפירש' לעיל גם
 הק תיבות ליד ויציא גמטרי' קבי' פ"י עד שאני
 זקן כעה נן קבי' שים רימה אותו דדברים ככיל
 וגם צמיר ז' על הוא הלד ליד שקאי על עשו ג"כ
 ויש למה ג"כ שם צרסי' ע"פ מ"י אפוא לשון לעלמו
 משמש עם כמה דברים פ"י חון זה שאמר זאת על
 יעקב דרש לשון זה לעלמו משמש עם כמה דברים
 שכלעזר על שה' עשו "משמש חמיר עם כמה דברים
 ולא הנין רמזומו ככיל והסן : **ואומר** וכל פירש'י
 כל עמנים שנקסמי לטעום עממתי זו פ"י תיבות
 ככיל

ותלבש את יעקב בזה הקטן והתפכו לסיוע כחצו
 מזה הדינה שהוא ראוי לקבל הצרכות והכן : **וַיֵּצֵא**
 "השדה יצירה ל"י לדינה גומערי" פסיח עסיח גם
 ר"ח אוחסיו ויוליה שהפסח נחבל ל"י שהוליד אז
 לקרנן פסח כמיס צהסיק והכן : **וַיֵּרָא** את ר"ח
 צבדיו פסיק שזכנבן עמו ר"ח ינע ב"י שהי' גי"ח
 בין אחד לפסח ואחר לחגיגה כחוצה שם צנטיסין
 ח"ס שזכנבן עמו ר"ח ינע גדין גומערי" פסיח חגיגה
 גם ר"ח צבדיו גומערי" לפסיח ולחגיגה ככל והכן :
וַיִּתֵּן לך כ"י מוטל השמים כ"י ויטל שזכנבן השם
 ג"כ רמח כ"י ר"ח "מוטל השמים" ו"מוטעני" הארץ
 אוחסיו מוה"ס ר"ח "מוטעני" יהרוח ימוה"ס יהגסס רמח
 לצרכה גסס צנטיסין כ"י והכן : **וַיֵּרָא** עיקב חדיו ויטל
 עשו מן השדה והוא ע"פ אפסרי עיד פסיק"י שם
 שניצל להצרות את האכל כ"י אחילי חבא מוארה לשכנים
 שאינן מוצרין את האכל ומתאחז יחאק שהי' בעת אכל כ"י
 לו שכנים רעים שאלהלי היו לו שכנים טובים היו
 מוצרין האכל ולא הי' לדין יעקב לצשל להצרות האכל
 ויזה הי' לדין יעקב לצשל להצרות אצ"ו יחאק ח"ס
 ויזה הי' עיקב חדיו ויטל חקסה הלא מוטל צ"ח מוקדם
 על עשו לצשל ולשמו אצ"ו יחאק שהוא צ"ח לזה
 אמר ויצוה עשו מן השדה והוא כ"פ ע"כ אמר זה
 הסירוק של עקר שהוא. ע"פ אוחי יטל לצשל לזה
 אמר יעקב שחילי מוכרה כיום דייקא כמו שחטה ומתחב
 היום צנטיסין שחילי להצרות את האכל את צבורה ל"י
 כ"י שחילי חקסה ומתחב כנן צבור לעשו אוחי והכן
וַיִּהְיֶה לך חרדה גדולה פסיק"י שחלה גי"סס
 פתוחה ומתחיו כלעיד הפסוקי כ"י אחילי צנטיסין
 ד"ו לעולם יראה הדין עמלו כאלו גי"סס פתוחה
 ומתחיו ע"ש והכי יחאק אצ"ו הי' כאלו צנטיסין
 כמו פסיק"י שם ע"פ הכי קרא עמו כ"י למה חרד
 יחאק אמר שחא עון יט ב"י שזכנבני קטן לפני גדול
 כ"י ע"כ כהה עמלו כדיון שחלה ראה גי"סס פתוחה
 : והכן :

פ' ו'צא

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב "מִבְּרֶחַל שָׁנָה" וַיֹּלֶךְ "מִרְחֵב הַר" אֶחָדִים וְעֶשְׂרִים
 הַשָּׁחִיזוּ כִּל דְּרֵי"ח שְׁמֹנֶה צִבְחָן כְּמוֹ כֹּחַן
 שְׂמֹנֶה יֵלֶחֶם יַעֲקֹב כְּפִרְשֵׁי צֹמֶן סֶהֱלִיק צִנִּיר
 הוּא הִרְדֵּה כִּי יֵלֶךְ סֶהֱלִיק פֶּנֶה זִיז הִרְדֵּה בִן צִנִּיחַ
 מִשִּׁחֲסוֹ אִי"ה יִכְרֵה מַעֲלֵה יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁמֹנֶה כֹּחַס
 לְרִיקֹס צְגֻלֹת הִזִּי אֶחָדִים יֵשׁ לֶחֶם כִּל עֹז וְצֹמֶן
 שִׁלְחָן

ומכל גמטרי' וזין כמו נעם חסן קס"ו ז' כל מיני
טעמים ואפשר ^א עיר המז' פ' בראשית גיפ' סוף נחמה
לי' וכן חסן ואוכל ואכלתי לא כתיב אלא ואוכל עוד
יעש' כן כבאל' כחומר גבי' אלא ככתב' כאל' ואכלתי'
לסוף עבר אלא ואוכל פ"י גבי' ואוכל עוד לסוף עמיד
שעממה גבי' י"ח תמיד' וסמכותי' ע"י' עקב ולא ע"י
הרשע עשו במקורם והזן :

ויתן לך חלקים ורש"י דתן אפשר שרונה בבל
 ר"ה שכתעבור בעולם נח"י נראשית ברא חלקים
 מרשיד אזי ויתן לך יקלוב לך מוטות על כל המטה
 וא"י בזה"פ פ' בלק מרחיזן על הסבואה כי וכל
 מניין דמכריזן על החיות דבני קנא ואינן יומי רדיב
 יומי מסרי כה עבלי הוזהב שם ח"ס ומאן רדיב
 ח"י ידב מחזי במשרי רדיב ח"ס לכל המטה ידב
 מחזי קלובין ג"כ ותיבת ח"ים ר"ה ידב ח"י ידב
 מחזי חס וימין ר"ה יומי ח"סן יומי מסרי חס
 ויתן ויתור ויתן שאל יתור ומכרין בכל פעם שני
 פעמים בשנה רתן במשרי יומי נביסן מרחיזן על
 הסחים וכל הסבואה ופסן עקב אשר שמע אברהם
 בקולי אפשר ע"פ שבחם הארז"ל כי הדורות הולכי כקדר
 בצדור הכה"ק כי הראשונים היו כמותם בנאות וצירור
 הסחיק נצח"י ראש וסחאורים נצח"י עקב וכו' נ"ב צ"ס
 הארז"ל ועיקר צדקת שמים וארץ כמחשול ע"פ
 אלם סולותו שמים הארץ נבחרים אלוהים נבחרים
 אלם חבורו יעמוד לררות כל מי עולם לצד הכה"ק
 מוחק הקליפות ח"ס עקב אשר אלוהים ראש שמע
 אברהם בקולי ע"י שמע אברהם בקולי פעל זאת
 סיבולו לצד הכה"ק מן ח"י ראש עד ח"י עקב
 כ"ל ולדעת רמז זאת כמותק ארז"ל כפזרים מראש
 עד עקב לזה נצח"י בעצמותיה אסתר סיבולת
 גזירת המן הרשע ע"ש נצח"י א"ן ישראל כלל מ'י
 יצר הכה"ק סלריים לסחצר מן ראש עד עקב
 כ"ל ופסן וי"אמר הכי קרא שמו יעקב כ"י חס
 כבורה לקח והנה עשה לקח נצח"י י' לומר דרך
 סלל"י כי יעקב מוגתר"י מכרין לקח"ה היא צד"י חס
 חס הכי קרא שמו יעקב צד"ל על שמוען ע"י חס
 דבר שלקוח הוא על הסבורה ועל הסברה כ"ל ופסן:

ותקח רכשם הם צבדי עשוי צנה הגדול כו' ותלשם
 הם יעקב צנה הקטן אפשר שטעמה קימן
 עיר שזמניו בני שאל ויכש שאלו הם דוד ועיו
 שספכו הצבדים של שאלו קימן משכמו ומעלה צנה
 להיות כדמיון על דם קים שראוי לתלשם וכן
 כאלו ותקח רכשם צבדי עשוי שפי' צנו צבדו

ימי חייד הימים ויצא

וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֵת דְּבַר זֶה לָכֵן לָלוּז לָקַח יַעֲקֹב אֶת
אֶשֶׁר לָחֲצִי כֹי לְכַאֲזֹרֶה וַיִּפְלֵא מֵאֵד כִּי דְבַר זֶה
לָבֵן לֹא מַעֲלִיט רֶק שְׁמֻעוֹ מֵאֲזִיזֵים הָרָמָאִי וּכְמִצּוֹר
צָפִי שְׂאֲחִיכ וִירָא יַעֲקֹב אֵת פִּי לָבֵן וְהִסֵּה אִינְטוֹ עִמּוֹ
כִּי וַחֲדָא יִוְכַל הָרָמָאִי הַזֶּה לִוְזֹר שְׂאֵל צָפִי יַעֲקֹב
שֶׁהִבֵּל שְׁלוֹ הָלֹא יֵדַע לִפִּי הַתַּנְחָא שֶׁהָעוֹלָם עִם יַעֲקֹב
אֲמוֹנֵם אֲפֹסֶר לִפִּי הַפֶּשֶׁט שְׂקָא עַל פִּי שְׁלַפְכּוֹ וְיֵהִי
לֹאן לָבֵן רְנוּת וּפְסָחוֹת וּגְמִילִים וְתוֹמָרִים כִּפְרִיטֵי שֶׁ
וּיִוֹכַל לֵאמֹר צְדִיקִים יִקְרִים וְלִוְלָקוֹת אֵת כָּל אֵלֶּה אֵלֶּם
הֵ"ה הוֹשֵׁד לָבֵן אֲזִינוֹ שֶׁהֵ"ה וּיִוֹכַר לָבֵן אֲשֶׁר אִינְטוֹ נִקְדוּ
הַבְּיִיכִים לָבֵן וְהֵ"ה קֹדֶה וְהֵ"ה עֲבָדִים וּגְמִילִים וְתוֹמָרִים
וְחִים לָקַח יַעֲקֹב דִּיקָא מַלְשׁוֹן לְקוֹחַ הוּא כִּי מַה
שְׁלָקָה וְקִסָּה דִּיקָא זֶה אֵת כָּל אֲשֶׁר לָחֲצִי כֹי
וְהִסֵּה : **וַיִּיבֹחַ** יַעֲקֹב זֶה צִדֵּק פִּרְשׁוֹ שְׁמֻת צִדְקוֹת
לְמַעַנֵּה כֹי אֲפֹסֶר שְׂכִינֹת רַשִׁי לְחִיד אִין שְׁמִיעִיה לְנוֹן
וְהִסֵּה הַתּוֹרָה עֵיכ פִּרְשִׁי זֶל עַל חִצֵּית זֶה שְׁמֻת צִדְקוֹת
לְמַעַנֵּה דִיקָא וְהִסֵּה : זֶס מַלְשִׁי יֵת שְׁמִיעִיה לְנוֹן
וְהִסֵּה הַתּוֹרָה יִי לְדִיקוֹן שֶׁל רַשִׁי שֶׁכִּסְכַּח לְשׁוֹן כָּפֵל
וְהִסֵּה זֶה מוֹרֶה עַל שְׂמִיעוֹת צִי קִרְיִים לָבֵן פִּי שְׁמֻת
צִדְקוֹת הַלְרִיכָה שְׂכִי קִיּוּמִין וְהִסֵּה ;

ישמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב מנאך
 שמונה לחותן האנשים הסבלים האומרים
 שמה שנתמעטה הפרכה צנחם הללו ע"י שמתנה
 הדבה צ"ח ואין מקום להכיל אותם בדירה ופרנסה
 לכל אחד ואחד וקצר צנינם כי תחלש צנצניה י"ש
 ליעקב ושמה את זרעך כחול הים והצטנחו לא יספ
 ריקם ועדיין לא נתקיים סביו צדוים כ"כ כמו צחול
 הים ולרץ לקחם שהכל צדומו י"ש להטיע צדויו
 והפתחיו רולים להפוך חין צרכה לקללה לפי דעתם
 ואם יתקו צדוים כ"כ הילך י"ש להם דירה ופרנסה
 אחסם לא כן כי קיום לו תלמיד המתיח את אשר
 לא יספר מרוב דית "מח" "מתי" צדוים ירבים
 לנעם הגדולה צ"ח צדוים גדולים אקבץ מן הר'
 בלית כדמה צדוים צדוים ר"ח "רומי" צבד י"ן
 "מדי" כמ"ס צדוים ואז יתודע לעין כל שמה ש"י
 קוש' הפרכה ע"י שתי תולעים וכשתי תולעים י"י
 הגדולה וא"ם על מקומו יצא צדו צלום וכתי צדו
 והנן **ותקרא** את שמה דינה. האמהות צדוהו היו
 וסרקה צדוים צדויהם שמוע על שם העשר דריה
 אוסויה דין ה' ר"ח "הלל שער ידה יקיים יעקב
 פ"ר צדוה זכר וקנה ח"ס שפירש"י שדנה להם דין
 צדוהה דייקא דין תורה מתקיים ע"י עולמה כחל
 והנן :

שִׁילָחוּ מִן הַגִּלּוֹת אִזִּי יִפְנֶה הוֹדֶה זִיזָה הִדְרָה מֶן
הַחֹשֶׁעַ בְּמִשְׁחָל לַעֲמִיד יִאֲמֹר אֶחָד לְהִצִּירֵי הָאֵל לֶךְ
כָּל עִיר טֹר בְּפִרְעוֹתָ וּכְל אֲזִכָּרִים מְנוּחֹת סָבִיב בְּפִרְעוֹתָ
כִּי יִהְיֶה מְנוּחָה כָּל דָּבָר צְנֻנְגֵי סִיבִי מִמָּאָס מֵאֲדוּר
שָׁלָל יִשׁוּחַ כָּל הַעִיר פְּרֻחָה כִּכִּיל לֹא וִילָאֵל עֵקֶב
מִזְחָרִי צִבְיָה קִיט אֲחֻסֹתֶי אֲרַעֵב גִּיכ רַחוּ לֹא צִמּוֹן
שִׁילָחוּ מִזְחָרֵב גִּלּוֹת יִהְיֶה כֵן כִּכִּיל וְהִנֵּן :

ותאמר הנה לי צמים ויחרף יעקב כר' אפסר
ע"ד כל' הדיןאק את השעה כו' שאסור
לדחוק את השעה ובקלאמרה רחל הנה לי צמים בלשון
דברים אין פחות משנים ולא אמרה הנה לי צן מזה
מוכח שצ"י קבלתה בלחמה רלחה להיות כמו לזה
שנאמר ויחר עור גלי הפסק זה אחר זה לזה אמרה
רחל שצמיה שגבז ע"י יו"י זה אחר זה חסיק כל' לזה
רחל חף יעקב כ' רחל יזמקת שרחל צמיה בלילה
בציון צן שצ"י לזה רוח התחת חלקים חכמי ע"ד הפ"י
למה זה חכמי שפיס"י מתאמר ומתפללת על הריון
כן בבאן חמי האם חכמי ומתפלל צום ס'יה חסמ
חלקים פ"י האחרונה שחמי חלקים אחרונה צומכין
ר"ח יו"י בללח"ת הפס"ה ש"י ימחה העמידה בלילה
בציון וכי' ומתאמר שחמייה חספלה ע"ז אשר מנע
מוך שחול דבש שחמייה מידיעק שחמייה מבלין יום
המיתה לחסם גם רחל אשר מנע מנע"י אפסר
מוך חלל מנע מנע"י בציון כידוע והנ"ל :

ותקרא שמו רחוקן פירש"י ראו מה בין בני כ"ו
 ואפשר ע"ד פירש"י בפי' וישלח ע"פ צבור
 יעקב רחוקן שלא יעלה ומנוו צבור לנחלה ע"ש ח"ס
 רחוקין רוחות רחוי' בין ר"ס "צבור" כחלה זה ראו
 מה בין בני לנן חמי' שעשו הפסד גם הנחלה ובני
 חסד צטר לנחלה ככיל' : **ואחז"ל** זה האומר רחוקן
 הוא א"צו אלא טובה וכן דוד המלך וכל דר"ס הפי'
 חסד א"צו שרי' כוונ' שמעט אלא טובה ר"ס "הי"
 יאדע"ס עוב' "ורע מהם החטא אלא עליו ולא יורם"
 כמו ארבעה שמוסו צעטיו של נחש דקצו חז"ל וחסד'
 ושי"ר הכי והנן : **ותקרא** את שמו שמעון אפשר
 ע"ד וראו כל עמי הארץ כי גם ה' בקרא עליך
 ויראו עמך ואחז"ל אלו תפליג' כנראה ליה על שמותיהם
 היו כצירות קראה שמו שמעון' גומעדי' כל עמי'
 הארץ' גם שמעון' ר"ס שם בקרא עליך ויראו עמך
 פי' שחלה צבואה שמעון' ללחם מעקצו עקורים
 שיכבשו תפליג' לכל' ישראל שעל יד יקום זה הפי'
 שכל עמי הארץ ייראו מישראל ככיל' והנן :

זרבת המזון מי זהובים עיי' שברונת לי ירשולי שמי
 אחיות ושלח האומר שחקק לאה לזדה הלא זרבל
 עבדתי עונק שבר עבדה היו קירושין לרחל ולמה
 רמייתי גומריה שמי' שברונת לי ליקק שמי אחיות
 ויאמר לכן לא יעשה צמקונו עיד שכתב הרמב"ן
 זיל שמה שהאצות שמו כל המורה דייקא זאי' ולא
 צח"ל לה יעקב נשא שמי אחיות צח"ל זה מואמר
 לכן ילא יעשה יכן צמקונו ר"ח אחיות ליכיד ר"ח
 צראשית לעיני יכל ישראל מה שאתה חקיים כל
 המורה מחליפתה לא יעשה כן צמקונו צח"ל איב
 אשה מואר ליקק צח"ל שמי אחיות ולא לא יאור
 למח לעירה לפני הזכירה כיון דסיק אשה מואר
 ליקק כאן צח"ל שתיקן כח"ל והנן: **ויאמר** לו לכן
 אך עלמי וצרי אשה כי' אכין ורקין וישעין זה
 הרשע אחר אך לשון מי'עו שזהו מיעט צמקונו
 אללו צח"י קורבה לזד נמה שאתה עלמי וצרי אין
 חשיבות כלל והנן: **והאמר** הנה לי בנים ואם אין
 ממה לכי ואפסר עיפ פאטו כמו שאמרה רבקה
 אמו אם לוקק יעקב אשה מנחית מה למה לי חיים כיו
 וכמו כן צח"ל עיד שפירש"י עיפ אקק אלקיס את
 חרפתו וגם עיפ ויזכיר אלקיס את רחל כי היתה
 מלידה שזה חעלה צגורלו של עשו שזה יגרשה
 יעקב לפי בל"ן לה בנים ואף עשו הרשע כך עלה
 לבלו כיו סקד הפיטע האדמוני כעז כי לזה לקחה
 לו ונתעלה כיו זה שגארה כעז כי ויאמר אין
 כי עשו קראת אין עיד וכל היום כאן כגדו פי' אם
 חעלה חיו לגורל של עשו שנקראת אין עיי' שאין לי
 בנים אי ממה אנכי מקבל אי עלי העושה למה לי
 חיים שחעלה לגורל הרשע הזה כח"ל והנן:

השלום לו זה"ח הממי פי' השלום לו צמתי ובי
 מוארתי יסיה' שלום לו והלא אין שלום
 אחר הי' לרשעים ויאמרו שלום והנה רחל צוה פי'
 צבות רחל צהו הלידקת שלום לו עיד צרה ונחי
 אזה והנן: **ויאמר** להם שלום לו אפשר עיד
 מואר"ל כד משלם שמי' נוכדא נקיע ואלו' אברה
 צביחא והספך הוא שלום צביחא זה ששואל השלום
 לו צבית אם הוא עושר כח"ל והצינו צמקונו
 ששאלחו הוא אם יש לו עושר רצ שיוכל לנפק עונו
 דרבה הגונה ויאמרו שלום צמקונו שיק לו שלום צבית
 כי הוא עושר גדול רק אין לך כלל קניינה עליוכי
 והנה רחל צהו אזה עם האין שאינו חלם לטבור
 רועים אחרים שזהו רע עין רק שזהו צהו שיהא
 יפת מואר ופוקירה ומכשיכ שלא יעורר לאחרים ליתן

לדקק

עתה הסכלה עשו צמ"ס נכתב צלל נקודות וירמוז
 עתה הסכלה ג"כ לגבי עשו הרשע פי' כמו
 שאתה מתנחב עמי שלא כפי דרין כן מוקמתה לגבי
 עשו ג"כ הסכלה בדרך הסכלותו כן דקד הרשע לחלות
 הקלקלה בהלידקת אחיותיו והנן: **והשם** זכר הגמל
 אפשר עיד דאי' צח"י וצמנה מוקומות דענין החרפים
 היו שלוקחין אדם צבור צן צבור וצמנה הטומאה
 משביעין להביר עמידות ולא כונה רחל לעשות ואלה
 גדולה להביא זה הרשע של הצבור לקצר ישראל וה"ס
 ותשום זכר הגמל פי' צח"י גמילות חסדים עם הסבר
 שלום צכ"ר הגמיל עם צ' חיצוה מואר"י קציר להביאו
 אל קצר כח"ל והנן:

ויאמר יעקב כאשר ראם אחי"ל צכל ליל שנה
 הולכין עם האדם לציור שמי מלאכים כידוע
 וכאן כמות זה שדבר הכחצו מענין ופגשו צו מלאכי
 אלקיס כיו ח"ס ויאמר יעקב"י ר"ח יעל קידוש ייין
 צביליה שכל אדם יאמר לפני הקידוש צח"י כאשר
 ר"ח יעלום רצון כלי יאשם רוח לטוס שמוארים
 ישראל שלום עליכם רצון כל העולמים אשת חיל פי'
 וגם יראם ימנחה אלקיס זה ר"ח אומר רוח לטוס
 אומר צמקונו הכל רוח צמקונו והנן: **מלא** שזוע
 אזה וכתבה לך גם את אזה כיו אפשר עיד דאי'
 צבמי דכחצות רק צמקונו צמולה ז' ימים לשמחה
 גם ח"י עס דצבור צמקונו פתח פתוח הצמקונו
 לי שליך להלקחו על שטאן צקי צמקונו פתוח עי'ש
 זה שחשט לכן צמקונו יעקב שלא ראה ליקק לאה כיון
 שחמקנה לו רחל זיוונו אל הצאר מוקמתה כשרה
 היא לא כן צלחה אפשר שיעקב קציר שיהיה ויעקב
 אינו צקי צמקונו פתוח לה אחר לו מלא שזוע אזה
 שדע שליך אזה לנהוג ז' ימי המעשה צמקונו
 כיון שזה צמולה וציבה אזה מיעשית ולא אחרת
 כיולא זה צכל הציר צמולה כשרה היא וכתבה לך
 גם את אזה דייקא שאין כמוה צכל הציר פדן אדם
 מוקס רשעים וג"כ זה"י לרד לנהוג צמקונו ימי המעשה
 צמולה כשרה היא עיכ אין לך עי'ש חשט ולרד
 להצבה צמקונו והנן: **ויאמר** יעקב מה אזה עשית
 לי הלא צרחת עבדתי עונק ולמה רמייתי כיו אפשר
 הנה אחי"ל צבמי דפסקס לעמוד כהנין כוס של
 צרחה לנדר צמקונו המעשה אומר לו ליעקב טול וצדק
 אומר איני מוצדק שגשגתי שמי אחיות צמקונו חורה
 לאוקירה עלי כיו גם אחי"ל צמולין פרק כס"י הדס
 ששכר צרבת המזון מי' זהובים עי'ש זה שואר יעקב
 ללנן מה אזה עשית לי גומרי' מי' פי' ששפסקתי

ימי חייד הימים ויצא

הרמז: צחי' עליהם ריחם שוכר לעשות וחסה ע"י עיר
 קבם אחריות משכ"ר ע"י ר"ת ענבים בצביל שכל משכ"ר
 קם באותה העיר ה"י ענבים ולא ה"י וחסה מוקדם
 ישיב הולך לעשות וחסה ועיי"ן חכם ויקן "חסה" חלקה
 "הערה" "אשר" "מנה ריחם חלם" חכם חסה לעשות קם אהלו
 דירה חסה כח"ל והנן :

ויעקב כשע סבתה ויזן לו ביה ולמקוהו ענש סכות
 כי ויזא יעקב שכל עיר שכם כי ויקן
 את חלקת המדה אשר נתת שם אלהי כי ההה חזיל
 אמרו צבאי' דבמה יאמר צבירי' דהי' כלבשני' אומר
 יי' חודש ופירש' אם נלשח עממאש צבול רשציג' אומר
 אפילו קקא ביה דירה הרי' הוא כלבשני' העיר מיד וצבוי' אם
 אומר רשציג' אפילו לא קקא אלא קרקע כל שטוא הרי
 הוא כלבשני' העיר ועוד אם אומר רשציג' קקא קרקע
 הוהו לביה דירה כי תרי תנאי' אליצא דרשציג' פיש
 סתעו דהי' רמח המורה כלן צבצולו פיש יעקב עסי'
 רדעו לשטות שם יי' חודה כפישי' אם עיר וקקא
 נשע סבתה מיד ויזן לו ביה שמיך רלס לשח
 עממאש צבול מקיס לא רלס להמזין יי' חודה לטיות
 כלבשני' העיר ר' מיד קבל עממאש צבול לז חיצות
 יסמחו' ויזן ר' לו ביה' תרי אוחיות צבול גם חיי'
 יי' ויזן' ו' ולמקוה' ענש' רימ אוחיות צבול' שכל
 צבול מקיס לסקל עליהם ואח' כיוצא יעקב עיר שכם
 ב' כי ויקן את חלקת המדה שקקא קרקע לטיות כלבשני'
 העיר אליצא דרשציג' ולאידך תנא' אליצא דרשציג'
 דלרץ לטיות הראח' לטיות דירה ויווה את
 חלקת המדה אשר נתת שם אלהי שטואי' לביה דירה
 הכל רמח לשבזו של יעקב אציוו כדיל וסנן :

ויקרא את שמו ישראל כי צטר שמו חלו רוח
הברכה בעברו אזיו הקל קול יעקב שמו
על קול תורה וחפלה ובצט ידוע צדל הסה"ק
אחיות " חתוב וגרם על קול חורו וכל דרבות
ש"ט צט חתוב כוננו עקב ותביע ישראלי רית "ארתם
שפחיתו "יערב "לפכך "אל "רם רוח על קול חפלה
קל ארתם שפחיתו ובק: **ויירא** יעקב מחד וילך
לו פירש"י ויירא שאל יסרב וילך שאל היבוי את
אחירם דרים מוקדם שאל חורו הגל להרגך הנכס
להרוב ולתוע ויירל לו את חורו אחירם וכל דרבי
עיר מוחליל על שאל המלך דרכי צ' על אשר המיה
את הגבורים הפ" על שהרב כחי מוצ שהיו מספיקין
לפרנק הגבורים והנה צודלי יעקב אזיו הקל דרכי
אזרבים אזיו לפרנק כמה עוזרים וגצים את המשיך
שפע בתפלתו להספיע יסועה לכל לרכי צי אדם
צבולס

לדקה כלל לזר רוח נספק חיצות "שלוש" יוסה "יחל
יצחו ריה אוחיות סצור פ" סלריך לבקס עליו
סיקרים זו סצור זרוע רשע ולמה תלך עליו והבן:

פ' וישלח

ויקח מן הגז בידו מנחה לעשו אחיו הנה מעשה אבות קימן לבנים ואפשר שפלה עקבך ביהוסיק שבעבודת משיחא יגדל המוסים וארזכריות כמו שאלו חללים בעיניה שכלל פנה ומחודשין מוסים חדשים וביקש יעקב אז מנחה יאצדו ישראל בגלות חיו חיו וקח מן הגז בידו מנחה כי אף שסמן מנחה גדולה עבד כשאר בידו עושר גדול אללו גיב וכמו שפירש"י עיפ ויצא יעקב שלם בנמוטו שלא חקר כלום מכל אותו דיוחן כן פעל לרדלים הגם שכל אחד לריח מן ההסמך שלו ליתן מוסים גדולים עבד"י ישאר בידם גיב לחיות נפסס וכפסס זרעם וזה שפירש"י מן הגז בידו מן הגז הסולין שנטל מעשר כמו שפסס רחן מעשר כן כיא אשר כן מנחה הגם שסמן מן הסולין ומן גדול לנולך עבד"י ישאר הגז בידו גיב מנחמיל עשר שגביל שסחששח כ"י חסו מוס וקסד"י שגלותם בנס היו שומדין רמז כ"י מ"י חיותו מוס חסיד בנקים שסודשין מוס ויס לנס קיום עבד"י שסמקיימין שגלותם כתיבתם שגלותם וכן **עם** לני ברתי פירש"י לא מנחה ער כ"י אלל וסגן כ"י דלא ברתי"י חיותו חריב"י ונחריב"י שומתי"י אלל בידך הללה כי לחמיל עקולה מלות ליזית כמו כל חסרי"ג מלות וחמיל הסכלת"י חין מעכבה חס הלזן כמו בזמן הזה שחין לם שכלתו והאזנות קיימו כל הסורה ורמזו כאלן עם לזן ברתי"י הגם שאל"י בנח"י גר ולא ס"י לי תכלת"י ריק נח"י עם לזן דייקא והרמז לזון ברתי"י בנחרי"י ליזית לחי חו"מ"ס עבד"י ברתי"י חיותו ברתי"י חריב"י מלות שומתי"י שפ"י חין תכלת"י נחשבו כמו חריב"י מלות והזן:

ויבא יעקב אלם עיר סכס כ"י ויקן חם חלקה
העדה אשר נעה עס חסלו כ"י חפסר צרונה
מנחמ"ל הזהיר במלטה זוכה לדרס נאה כ"י גס
מחזיל עשוכי כ"י:אל מן הצית חסור לו ליקח המחזה
כ"י:סכור צמקומו יצראל חסר כ"י והנה כנצח יעקב
למקום עכרים טלה ה"י עס נחמה וסדין מנחל
ע"ל סכור לעשות מחזה וגס מחזה צימן כמנחמ"ל
נעל מחזה ציתן ריך צילסן כ"י חסר צינן יעקב
דיקא מחז צילמו סכס כעסר צית וכל ה"י עס
יצראל מקרס ליסאר עס מחזה נכר קיים מלוח

ואתה חולדות עשו! אפשר ע"ד וס' רשעים ירקו
לה פרט שמוות צבי עשו סידעו להסדר דליל
ומקיקין בצמייח פוק חזי דיעס בשמותו אלו סס קרה
וואחזי עקראו בצבנו לוי סס קרה ועלה דבערו לחלוק
על משה וואהרן והבן וגם בצבנו יעסכר סקרא
צבו ווי קס"י וז' ווערעס נ"ז סק"י אז ע"י סקרא
צבו כ"א צפריס עד סאצוי הסיק לו לקראות שמו
יעשו כי שמוא בריס כ"א צפריס והבן: **וישא** אה
עניו וירא אה הנפס וואה הילריס וואהרן ווי אלס
לך וואהרן הילריס אהרן חתן אלקיס אה ענדך אפשר
לנחמו כי עשו ראה שלקה יעקב ד' נפס והוליד י"ב
צריס אה וואהרן ווי אלס לך כפירס"י ווי אלס להויוס
עלך

וישיר יעקב מלאכים לפניו אל עשוי אחיו כי אפשר רמז עיד דלחיל כחות של מלאכים פגעו בו עשוי דוחפין אורו ולא אנשוי עד שאמר אחיו של יעקב כיו חים וישלם יעקב מלאכים לפניו פי' מלאכי חיל לא עשו אחיו עיבור אורו עד שיבקע על עולמו עי' שהוא אחיו דירקא לזה עשוי אחיו גמור' כמנין ח'ס רמז לשעו ע' ד' ומלת ח'ס גמור' ח'ס פ' עיבור אורו ולא אנשוי ככל והנ': **עם** לכן גרתי ואחר עד עתה פירש' ותר"ג מלת שמרתי אפשר וכן הדבר כי יש ז' הנהגות צעולם בדרך הטבע ובדרך הנס חן נענע והנה כל הנהגות אצותינו הקדושים היו בדרך רישי' כמו שביאר אצרטס ומכאן האם ובהלחמו עם המלכים וריכוונה ואחרים וקרא הברכה וילתק ש"ה' גי' דרך נס ע"ה ויקחו וקרא פלגשים ששהצד חן לדרך הטבע וילתק וקרא הברכה ליעקב ע"ה' גי' הכל על דרך הנס ע"ה ה' עיקר קבלת עשו כי על דרך הטבע אין לקבלות כי עשו גי' הסבך ועל סבך חמ' בדרך הטבע לזה ע"ה לו לאחר אליו שאינו כדאי לשכונת אורו כי לא תהיה צד צח' ישי' ערין כפי ע"פ הטבע כמ"ש יעקב לכן אחי עניי' ואח גיע' כפי כיו פ"י לא בדרך נס כד' ע"ה יקח' לו לכן על ההנהגה הניס' חים נס לז"ן רית' ל"ה בדרך ינס' גרתי ותר"ג מלת שמרתי פ"י חף ששמרתי תר"ג מלת והי' מהראוי לסיות לי הברכות ע"פ נס אעפ"כ ואחר עד עתה עשהי' כי עשה ואינו מידוע כלל צ"ה שאקפתי כיכ ויהי לי לשון לער הרעה צח' ויהי כידוע פ"י ויהי לי טור וחמור ככל טור וחמור ע"ה ש' בי צ"י לי ע"י לער גדול חמ' ויהי כיל' צח' ח'ש ע"י' וזה גי'ע כפי שהוא מול' הטבע ללוא כל צ"ה לעשירות כ"ה וגם י"ל ע"ד דא"י צ"רש"י עשעו ה"י לך את אצוי ונרמזה אורו הילך ונעשרין את העולם והנפץ כקצור אצוי שהוא נדקדק צמלות ויעקב קיים עשעו עם עקש תחפץ ע"ה ח'ס חס ושלם אליו צמחותיו חס עשו יאמר ונרמזהו שאינו חפץ צמחנה זו שאפשר ע"ה גי' חס ואינו חפץ חס לרבות מול' שהוא משמע מלת שכלתו וכן נס עלה ש"ה לו

ימי חייד הימים וישלח

י"קצ"ט ע"י הוי"ד דצרות ית"י לך זה הסם קצנעו
לכלח כלחים כמותן:

ואת אחד עשר ילדיו פירש"י ודינה סימן סיטה
 נחמה נחציה ועל צפניי שלא ימן זה הרשע
 עיניו כו' וכל שזה רמז צה"י אחד עשר כי אחד
 נלשון קבירה כמו שח"א עיף ואח הדלת קברו דשא
 אחדו כו' וגם אחד רמז אחרים דריש וא"י עשר
 לחיות רש"י רמז ופי' עשר הרשע נקברת והשן:
על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה כו'

בצטען ה'לכות ח'יבוב ר'צ'ו הסעודות שמרצ'ס צ'מרכ'ס
ה'ס קעדרות הרעות של'א קענעם לעסעה וטאחה אל'א
להרות ולהל'ל ויע'ש צ'ר'י' העעס דל'א קענ'ו כל'ן צ'מ'ח'ה
כמו צפור'ס דצפור'ס ה'י' .ה'ס להל'ל נפשות וי'ש
יעמ'ה לגופ'ה צעו'ס'י' צ'מרכ'ה דלע'ג' סה'ס'ה
צ'מ'ה צ'מלומ'ה וי'מ' לא ה'י' מופיר'ס רק צ'מרכ'ה ה'י'
ה'ס .אז צ'מפיר'ס ע'כ קענ'ו להל'ל ולהרות ואל'ל
נפשות ה'י' עפל ע'ש ע'קד מ'ן ה'ס מופיר'ס מורה
על הדי'י' לשמו י'ו ובלצ'ס חיל'ק כ'י צ'מרכ'ה לא ה'י'
הל'ל נפשות כ'י ח'יוב'ס לא צ'קדו ופשות רק העצ'ה
הר'ה שנת חד'ש וי'ל'ה ע'ש הי'צ' וי'ל' ע'ה ר'מ כל'ן
צ'מ'ס'ק ע'ל כ'ין ר'י'ס י'ס' .כסל'ו ג'ס כ'י ע'ס סנקיד'ה
מ'מ'ר'י' חוכ'ה ע'ש'כ ע'ל ה'ס ש'י'ן צ'בכ'ר ק'ו
חוכ'ה לא י'כל'ו צ'י' ישראל צ'י' של'א קענ'ו לאכ'י'ה
וטאחה צ'צ'יל' א'ח ב'י'ד ר'י'ת י'ג' י'ד' .ישראל ע'ל'ו
להעצ'ר ד'ת ג'י' מ'ל'ת שנת חד'ש וי'ל'ה ר'מ לע'ס
כלצ'ס ה'כ'י' וג'ס הע'ס'ה ר'י'ת י'דל'ק'ת י'מ'ר'ו' ש'רע'
ה'ס' .ק'צעו' ש'צ'ח י'הוד'י' ר'מ לע'ס'ס ח'י'י' ע'ס ויע'
צ'קיד'ר ה'ל'ר'י' י'ל' צ'כונ'ת חוכ'ה כ'י מ'מ'ס'י' ת'ק'ו ע'ז
פ'ס'ס כ'ל' ה'וד קעמ'ס צ'הא'ק' העול'ל'ק ע'ז שיעק'
צ'י'י' נ'ס'ר ב'י'ד הע'ס כ'י ע'ש ל'ז' ש'י'ד ע'ז הר'מ'
צ'ז'ה הפ'י' ור'ס'ן :ו'י'ק'ח' מ'ן ה'נ'צ צ'יד'ו פ'ר'ס'י' סעטל מ'ן
החול'ק סעטל מע'ס'ר כ'י י'ל' צ'י'א דכל' ע'ז ר'מ כל'ן
כ'י א'ח'י'ל הענצ'ו' אל' צ'יצ'ו י'מ'ר מ'חומ'ס סכל'נ'ר א'ח'ס
מ'יעק'ד ש'מ'ר ע'שר א'עש'ר'ו ל'ך ש'יעק'ד כ'ת'ן חומ'ס'
ח'י'ס ויק'ח מ'ן ה'צ'י'א ד'י'ק'ח מ'פ'ס'ר ה'צ'י'א נ'ס'ר ל'ו מ'ן
ע'שר ס'ה'א חול'ק ר'י'ת צ'י'ד'ו י'י'ד' ו'ן י'י'ד' נעל'
צ'י' כ'י'ל ור'ס'ן :

ויבא יעקב שלם פירש"י שלם צבורתו רמז כי טיט
 טיט ר"ת שלם צבורתו כי שקולה טיט
 ככל הסורה זה שלם צבורתו וי שמקיים טיט כהלכתו
 נקרא שלם צבורתו ככל הסורה כולה והנז: **ויצב**
 יעקב מלכה על קבורתה כי אפשר שמוזל נסתר
 הסורה להעמיד מלכה למותם זה הוא מלכה קבורת
 חל

שָׁלַךְ פִּי הֵלֵךְ חֲזִיק צִדִּיק חֹסֶד הִקָּל יִעֲשֶׂה וְלִדְרֹךְ
אֶתֶּם לְהִיטֹת נִפְשָׁךְ חֲשָׁקָה בְּחֹדֶם כְּמוֹ שְׁמֹלֵינוּ אֲחִיכִי
צָנַן נִחַי לֵהָא מִי אֵלֶיהָ לִיךְ גּוֹמְרִי קָרִיל כִּי קוֹל
מִרֹם חֲמוּמֹת שְׁלֹךְ וְלֹמֶה לֶךְ לִיקַח אֶתֶּם וְהַלְוִי צִדִּיק
סָהִיחַ מְעוֹרֵר מִכָּא חֲמוּם הִלְהִיר וּבִפְרֵט אֲרֻבַּע נָשִׁים
וְגַם עָשָׂה רָלָה דִּיקָא בְּרַחֵל מִתְחַלֵּם כִּידוֹעַ וְנֹחַה קִנְיָה
עָשָׂה בְּדוֹלֶה לֵהָא רִאֲמֹל לוֹ דְּצִדִּיק מִתְקַדְרֵת חֲרַב
נִקְשָׁן כִּפִּי מִתְחַמְמֵנוּת לְתַסְוֹתוֹ לְהִרְשֵׁעַ כְּמוֹתֵךְ שְׁלֹמֹתֵךְ
הִרְשָׁה נָשִׁים וְהוֹלֵדֶם כְּמֹת רִשְׁתִּים צְבוּלִם קֵסֶה הִקְדִּיחַ
הִכִּיל לִמֵּה רִשְׁתִּים צְבוּלִם הֵלֵךְ מִהֲרָאִיו לֵהָא רִשְׁתִּים
יִחַדְדוּ חֲמוּם לִי הִלְדִּים אֲשֶׁר חָק אֲלֵקִים הִכְרַת
פְּתִיחַס מִנְחָה צַם כִּי הֵם כּוֹלֵם זֶרַע צִדִּיק הִי צְטִי
יִיִם לֵהָא אֲשֶׁר חֲרִין עִם הִבִּי מִצִּדוֹת גּוֹמְרִי מוֹרִיחַ
גַּם חֲרִין אֲלֵקִים עִם הַחֲמוּמִים וְהַתְּצִיּוֹת גּוֹמְרִי לִיִּיק
סָהִם כּוֹלֵם לִדְרֹסִים וְנֹקִיעֵינִי הַתּוֹרֶה וְעִי יוֹלִיד עֲכָשִׁי
לִדְרֹסִים כְּלֹא חֵלֵךְ עַל יְדֵי לִיקַחֵם כְּלֹא יִמְרֵט
חֲמוּדִי צְבוּלִם וְלֹא קָסֶה כָּלֵל עַל תְּרִיקוֹת דֵּל נָשִׁים
סָרְחֻלִין לֵלֵאֵת וְנֵהֵם יִיִם צְטִיִּים כִּכִּיל וְהִזְנִי :

וישלח יעקב מלאכים פירש"י מלאכים ממי"ש ר"ה
 "נזקרו" משה ס"ס אפשר המלאכים הנזכרים

ע"י חורבו שלח לעשו להפחידו והכן: וישירח:
יעקב? מלאכים? לכבודי? ח"ל! ק"מ חזותיות בחזית
ותיבה וישלח ר"מ עזות ח"מ ושלום וי'ק'פ' לך אשפר
עמדותיו בזמן ע"ד רח"י בזה"ק פרשה זו ומלך דמחל
יעקב בחלמי' ח"מ ארסופסין ל"ה עזר רמז מלה שחל
בזה"ק ע"פ מנחה חלקים זה שחבר לחזק העלילים
שראש אחס בחסום ולזה רמז: ק"מ בחסום ששלה
מלאכים עומק ומחזות שראש בחסום והכן: למד' זה
שחל לשני' כ"י פירש"י ח"ן לנו שם קבוע ומשכר
שמותיו לנו ע"כ עמוד השליח' שם ע"ש אשפר
ע"ד רח"י לעמיד ענין שמוע' הש"י' לנשי' שהיה חסד
של עשו ששמו ק"מ וכת דילי' וחי' במקובלים הפי'
שיחזק' מוננו ש"י חזותיות ק"מ ויהפוך בחלוק ח"מ
בש"י חזותיות ק"מ לחזותיות ח"י וישלח' ב' חזותיות
בזכות חזותיות ח"ל ויהי' מלך קדוש ששמו ח"ל מי
הסכה בזמן מלך שפאנץ עם יעקב ה"י ש"ר של עשו
זה שחל ח"ן לנו שם קבוע שזה השם ק"מ יבולג
מוננו לעמיד ומשכר' שמוע' שמוע' לפי ענין השליחות
שרק בזה"ק שפסעלה להור"ל נשמות שמו ק"מ ולעמיד
ל"ה ישלח' לה ח"מ מלה זה ששחל לשני' חזית
השליח' ומערי' בזה"ק הווי"ה לכל"ה בנתה חזית
לנשי' בנתה פסוק לכל' ח"י ה"י זה השם ק"מ ולמה
שחל לשני' ד"קא אצל חסד רמז נשמות יעקב חזותיות

"השמש" יוסיח עס והיו עס הראשון מעצ שמוע סל קריעת סיס רוח כמו צקייס עצאו כשמוע האבות לכאן כן צכאן ככיל ואחכ ויגער זו אציו מם החלום אשר חלומה פ"י מה חועלה לך עחלם לך צכפל הציו כצוא חכ וואקן כפ"רש"י להוציא השכחה מלצ צכיו כעס שא"א צאקד כ"י ואפשר שלא היו הושטין אחכ לחלום השכי מעשם הכיל רק ויקאלו צו אחיו חיצה ויקנאליו ר"ח ו"יחלים "יוסף" קוהם "אלימותי" יונם יכצנה סלה החלום ה"י עיקר הקנאה כמ"ס צמקובלים עסם הקים רוח למכות יצ"ד עחקים מלכין ולחז צהכידו קמיה אחרותה הקים שרונה למכות להם ויקנאלו כ"י אוננס ואציו עמר לח הדבר עיד דר"י צננו דבר ולא חל דבר שאציו ידע סכל החלומות "תקיימו צחי" דבר ס"ם ככיל והנן :

ויחלום ¹ הכה השמש כ"י אפשר כ"י לא מלימ אחכ סתקיים החלום שיעקב השתחווה ליוסף רק אחכ וישתחו ישראל על ראש המועס עזה לא ה"י צחורה השתחווה ליוסף רק כמו צפירש"י עס שהפך עמלו סהשתחיה לסכינה על סהיהה מעוהו סלימה שלא ה"י זה רשע כ"י לה ליעשה רעוה זאת צחלום סמרויה חיצנה סמשע כ"י עמו"ס ר"ח סהיהה יעוהו "סלימה פ"י שלא י"ס השתחווה זו דמוה לסהשתחוה אחיו וסיריש צוואי המחלקת ק"ל על אמו רחל סתצוה לסומחה צנה להאי עלמא צעה המחלוקה כמו עומתנה אלל הלקיקים ואחד עשר כוכבים צוואי המחלקות מעשתחיים ל"י ד"קא סלה כוכבים יעשתחיים "ל"י ר"ח מליך סהשתחוי" סלסם צחורה שא"י מליך ד"קא והנן :

וימאן נקוד סלשלת צדיא כ"י אח"ל צמדס סעי"י זכה יוסף למלוכה ועי"י צל יעקב לעלרים דרך כבוד ואמלמל כך ה"י רלוי יעקב ליר עס צכשללות סל צחל למלרים לה נקוד על חיצה וימאן סלשלת רוח סגס סלא ליר צכשללת רק דרך כבוד ככיל והנן : **ע"ד** יונן כ"י סלשלת פ"י סלשה ואח"ל סלשם דברים כלעוו ישראל צככיקתן לארץ ישראל להעויר מליך ולצטת ציהמיק ולמחות זרע עומק וגם אח"ל איך עומק ספל אלל ציר צכ צכ"י סל רחל ומלמחה ראסונה ע"י יסועה סהוא מחפרים סצא מיוסף ואין ססס והכסא סלס עד סימחה זרע עומק חיס סכקיד על חיצה וימאן סלשלת סרהה צרוהק סליא מרעו מ"י סעי"י לו חלק צחות סגי דברים צוחתה זרע עומק אחד מואותן דברים ככיל לז

רחל עד היום פ"י עד היום סה ד"קא סמיד לדורות סיתנהנו כן ככיל והנן :

פ' וישב

וישב יעקב צרש"י ז"ל צקס יעקב ליעצ צטלוה קפן עליו רובו סל יוסף כ"י אפשר סה"י כפסעו סציקס ליעצ צטלוה קפן עליו רובו מה סהרגיו אחיו יוסף על י"י הדיצה ססיפר עליהם סהולכין צדק לא מוצ עי"י חיו כדאי לו כל סליה סעוה"י אס הצכס חיסם עושים רליו י"ס זה רוח יסצ יעקב כ"י צאקן כענו סרלה לעסות יציצה צטלוה אוננס סלה חולדות יעקב יוסף סלה סכל לח סהאסוכים סיוסף גילה על סמעשים סל חולדות יעקב סהם צחי"י סכל ע"י סה"י רועה לח אחיו גם וסוא ענר לח צכ צלה כ"י סרגיל עוהס סמיד ורואה מעשים ויצא יוסף לח דינחם ועי"י רעס אל אציהם סלא ליעצ צטלוה ככיל והנן :

ויחלום יוסף חלום ויגד לאחיו עין סכל הלסון סה"י לו לומר ויחלום יוסף ויגד כ"י כמו ייעקב סככצ פנעס אחר ויחלום והנה סולס כ"י וגם אחכ סעוה כ"י החלום אכר חלומי ג"כ ה"י די לומר סעוה כ"י אכר חלומי וגם אחכ הנה חלומי חלום עיד הכל צכפל לטון חיצה חלום אפשר עיד סאמר יוסף לפרעה ועל סהנות החלום כ"י פעמים כ"י ככון הדבר כ"י מאלא סמה סצא החלום צלילה אחת פעמים מורה על אומחה הדבר זה סאמר ויחלום יוסף חלום ויגד לאחיו סגילה להם סכל חלום צל לו פעמים צלילה אחת סעי"י מורה סיקרים ועי"י וסיפיו סלא חוה ואח"כ אור לס ג"כ הנה חלומי עיד ג"כ צכפל חלם לו סה"י מליך ככון עיד כידיו סה"י כ"י סלסם צעמדו לפכי פרעה וימי חיו מואה ועשר סה"י פ"י סנים מליך וגם ויחלום יוסף חלום אח"י ר"ה יאמו "רחל י"ח"י סחלם לו סה"י ח"י סלה מורה והנה סמשע וסירח כ"י וסלמחה כ"י כל העמוד צן לדיק כללו חיו מה לה סחלום אונס סרחל ג"כ ק"י ח"י ככיל ואפשר כמו עמלינו אלל הים סכאמר וירא ישראל סה"י צוה"ק ישראל קצא כמו סה"י צכרנה ספרים סצאס סורה סומחה אלל הלקיק מציא סה"י הלקיקים אצותיו סל הלקיק להאי עלמא לרלות סעומחה סל הלקיק כן צכאן צעה סומחה יוסף הלקיק צעה סענשה מליך סתקיים סחלום והנה סמשע וסירח סצאס אמו רחל הלקיקה אחר מוחחה לסומחה צנה לז ר"ח יוסה

ימי חייד הימים וישב

יעוף שנקרא עולם עוצר ולרדף האדם להאמן בצמורה שלמה כי כל קצוות השמים הם צמחי השממה פטריות כמו שאוצר בסיק חיס כל החלומות פי כל מיני קצנה שנוצר על האדם בשמים שהוא צחי חלום הולכין אחר הפיה ר"ת "השגחה פטריות" הוא זה לרדף להאמן ויהי טוב ככיל: **עוד** ידעו כי כל ענין כנראה ורואים נקרא צחי חלום כנ"ש אם יהי כניאכס כו' בחלום אדבר צו וידע שיש הרבה מדריגות כנראה ורואים כנ"ש צמקובלי חיס כל החלומות כל מיני כנראה ורואים סקן צחי חלום ככיל הולכין אחר הפה שנוקק דגדגי חורה ותפלה מאל דערה יהיר לפוס לערא אברא ועיי' החוס"ק זוכין לכל המדריגות והסן:

ויעזוב כל אשר לו ציד יוסף כו' אפשר שסכתוב מוספר בשצח יוסף ע"ד האמור דכילא חכמי משיחא שניה להם המלך לאכל מפת צג העלך ומיין ומשיחא ולא רלו רק זעזעים ומראה מוחלסם טוב וצריא צגר ע"ש וכן הדבר ביוסף המלך ויחזו כל אשר לו ציד יוסף פי' כל מיני מעדנים ולא ידעו אחר מלאות כי אם הלחם אשר אוכל והצניעו ודקו אחריו שלא אכל כלל ממאכלי איסור שלו רק הלחם שהוא בכשרות ואעפ"כ ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה כדי שלא יכריחו אותו לאכול מפת צג שלו ככיל והסן:

שבי אלמנה צית חזין עד יגדל שלה צי כי אפשר דא"י כבצנים צסס המוקבל ר' חיים ויטאל חלמוד האר"י הקדוש זל"קל ספי פסקו דכילא על הגאולה צ"צ סחסי צצנת חרס"ו לאלף חששי לא יאחר מזה וכל' שה רוח כאן שצי אלמנה צית חזין פי' חזין צצמנים צירוסלים צחי צצי אלמנה ע"ד סיחה כאלמנה כו' עד יגדל שלה צי רוח צצי חזין ישראל יגדל למעלה למעלה כמנין שלים רית "השלמה לאלף" "שטי" ועד ועד צכלל מנשה חרסיו כמנין שלה וגם חז"ל צרכן עתידין להגאל כי כיון ר"ת "נאפד" "נקמה" סתרו יושר שיעשה נקמה צלומות צצנת כמנין סתרו לאלף חששי ויהי יוסף ר"ת "תגדל ייתקדש שטי" "צא יר שיה" כן צצילא וסנן: **מתתיהו** עם האותיות גימטריא כמנין ושיצ ויגיש ויחם שיני חנוכה דייקא נקצעים צצלי הג' קדרים כידוע:

פי מבי

ידידי מוקן ת"א וסריה מוקן ר"ת יועל "הנסיים יועל הסורקן

לם חיצה ויעלן גימטריי חיי כסיא שעי רעויהי' כשלם השם והכחא ולם ויעלן וסנן:

וישב יעקב פירשי ציקס יעקב ליטש צשלו כו' כי אחל רחוי הי יעקב לירד צשלתל של צרל למלרים וא"כ לא הי יציצו צשלו כי הי יורד צצכ כמנין ורק עיי' יוסף ירד צכדור מועלמו למלרים ומחשבו יציצו צשלו וכבוד חיס ציקס יעקב ליטש צשלו לם קפן עליו רובו של יוסף ועיי' הי אחיב יציצו צמלרים צשלו וכבוד כי מעלמו ירד למלרים צדק כבוד חיס לא דיין ללדקים פי' צמח כך הוא סלא דיין ללדקים כו' אלא שצמקשין ליטש צשלו וספי עושה צקשם צחי רלון ירחיו יעשה ככיל וסנן: **ויקרא** שמו פרץ ריה יפירס יליון "רנה צראה צרוה"ק שמונו ילא מלך המשיח שעי צא גאולה לליון כידוע:

כתונת צי חיי רעה אכלתהו ערף טורף וסף פירשי זל כללה צו רוחיק סופי סחמנה צו אשת פוטרפ כו' עיש וכל להוסף מה שאמר ערף ערף כללה צו רוחיק עיר טרף כן לירחיו סשפי כן כו' לירחיו המלרים שיוכלו להספיע ערף ומנין לצדי אדם וצסיה ככת צלא נקודות שיוכלו לפרש כמו צרוין חיס טרף טרף כמו צנקודות קבול פי' ערף טרף יוסף שיהי מלך ויכלל לרץ מלרים וגם ערף ומנין ליעקב חרעו שכל ככת צכפל חס הסציה עיי' חיי רעה אשת פוטרפ שהיא גרמה זאת ליטש צצית הסהר ולפתור חלומות ועיי' יעלה לגדולה והסן:

וימאן ויאמר אל אשת ארוניו כו' צמיר לעשות לכריו כככ אלא שנתראה לו דמות דיוקן אציו ולכאורה סידך רוח זאת צכסו ואפשר לומר שהוא כעין גזירס שיה כי כאן ככת חיצה ויעלן וצפי וחי כאמר ויעלן אציו הוא כאלו ככת כאן ג"כ חיצה אציו לרוח שלכך הי ויעלן צצציל דיוקן אציו כדרך כל גיש צצמורה והסן: **כל** החלומות הולכין אחר הפה כי אי' צגמי טיס ד' חלומות שהם מוסקיימין אחד שראה אחר עליו צ' חלום שפגה פעמים ג' חלום שחריה ד' חלום שפגה צמון חלומות חם רוח צמאמר חז"ל כל החלומות הולכין פי' הולכין ומחקיימין כשהם צחי אחר דייקא פי' שראה אחר עליו גם צחי ספיה ריה יאיר פפי "המחרה פי' שראה החלום שחריה גם הפיה ר"ת "השמות" "החלום" "פעמים" גם ספיה ר"ת "הרוח" "פחרון" "החלום" הכל רוח להכיל: **עוד** ידעו כי כל עניני עושי' הם נקראים כחלום

ND

קדמב

ואין פוהר אוחס לפרעה פירט"ש עס פוהרים היי
אוחס אזל לא לפרעה שלא היי קולס ככנס
זאזאז ואלא היי לו קורט רוח צפתהוים שפיי אומרים
זענע צוות אסא מוילד זענע צוות אסא קינד להבין
לשקן ככנס זאזאז היי זענע אסאק עוד וכן היי אומרים
זענע עבליס הערעווע זענע מלכות אסא כוכב זענע
זעבליס הערעווע זענע אסאכריות פ"ה זענעווע מוורדע
נך כ"י עייכדאסכמע שלאס היי לפתור הפתרון דעין
החלוס זענע פתור עטאז צה"י מי פתור צוות ג"כ
זענעווע מי עבליס הווא דער צבתי היי פתור ז' זענעווע דער
צבתי היי כמזון זענעווע"ש כאן לא הווא א' הפתרון
זענע צבתי עס הייזא א' לשקן לא היי קולן ככנס
זאזאז דייקא על הפתרון דענע צבתי זענעווע

ימי חיך הימים מהי

אח ידו כח עיד הפשוט אפשר כי דרך המולכים אשר יש להם שרים ממונים לקבל המעונו שמציאים צאולר המלך ואין שום התמנות שיהי אדם יחיד רך כח לריך להיות מראה החשכון כחוב לשר אחר ועיי שרים או שלשה יקום דבר לרכי המלוכה כידוע וגם יש הרבה שרים שהולכים לדרוש ולחקור בזמן קצות אחר כל דבר התמנות אם צאמונה יתנהג כל דבר כידוע לא כן ציוסף נאמר הוא השליט דייקא הוא המעציר דייקא ולא אחר לכחוב החשכון וגם אין מי שהולך לבית האולר ללרוא אם יתנהג צאמונה קציוץ הכסף מהתנאות רק אחת מה" על ציהי צלנד חים וצלנדיך לא ירים איש את ידו פי" כחציבת ידו לכחוב דבר החשכון ואת רגלו לילך לחקור לבית האולר ככיל רק אחי פרעה השם מלכות צלנד רק הכסף אגור מונך צלל החשכון בי"כ לא חזקש מונך להרוא לי ככיל והסן :

ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המעציר לכל עם הארץ הכחוב רחוק לרקחו של יוסף הגם שהוא השליט ומשנה למלך ואין מדרך סכובד שיהי עומד צעלמו אלל מידות התנאות עכ"י מנהל רחמנותו עיי שהי" הרעב גדול ומהדרך למוכרי תנאות או לללנס המדה להרבות הון לזה יוסף מלך הגם שהוא השליט משנה למלך עכ"י צעלמו המעציר לכל עם הארץ הוא ה" העומד אלל המעציר והי" מודד לכל אחד צמדה גדושה כי ה" טוב עין הוא יצורך כידוע : **עוד** ירמו לנו הכחוב כי התורה כלימות ורעותה שכל אדם ילך אלל לריק הדור להורות לו דרכי התורה ועיי" כשהי" לו צקשה צפרנקה או לחשובי צנים או צצריאות הגוף יתפלל לריק הדור ויפעל צקשתו שהלדיקים יוכלו לפעול עת רלון צכל פעם חים רלון ירחו יעשה פי" הגם שאינו עת רלון מלך הדיק יוכל לעשות עת רלון תמיד חים ירוקף מלך הגדול שהוא מרבה למדה יוסף ליינו הוא השליט על פי" כמו הוא הוא צגמורא שפי" כולו מד חס הוא השליט על הארץ שהוא הוא כמו השליט עת הארץ יוש" ששפי" הסון כח ציד מלדיקים לפעול כל היסועות ושלא יאמר האדם הלא הש"י שומע הפלות כל פה ולמה אלל לריק לריק הדור לום אחר הכחוב הוא המעציר ר"ת יעצת "שחעלה" רלון" יואת" יצורא" יתפדך כמו שמוסד צוסקא אחי מואמין כי שהלדיק יכול לפעול עת רלון תמיד ככיל ועיי" פועל יסועות לכל עם הארץ ורק צאופן וצורא אחי יוסף ציצורו ללדיק להיות לו כמו אחים ורעים ששומעו לו על כל מה שירור ללס ציד"ס

ציוסף ירא שלא יסיו דבוקים ציראה חילומית עיי פחד שאקף אותם אל ומשור ולא נאם ללדיקים מדה זאת עיי" פחדו צלון חעלים כי לזה לייורם יוסף מלדיק זאת עשו וחיו שסתנהבו כמדת המלדיקים שנקי צחי" וחיו צחים האומיתם שיאמר כיא ומכס את האלקים אחי ירא רק יראה וקדושה יראה אלקים חיים ולא שום יראה חילומית חיו רק בדרך המלדיקים ככיל והסן :

ויוסף הוא השליט על הארץ כי אפשר שרמו כאלן זכר לריק לצרבה חים יוסף את מחכירין מלדיק וזכורא דיוסף מלדיק כי כל המלדיקים נקי צחי" יוסף ליינו כידוע הוא השליט כי שליטת ר"ת שיהי" ללורך ימיים יסודים לריכין לצרבו צחים ארובים עיי" הוא המעציר לכל עם הארץ פי" הוא צחיותו כמו שהוא אלל צחי" לצ כצבר כן המעציר לכל עם הארץ שמוכית אותם תמיד ומעציר לצם לתסובה ועיי" וצילו עיד הרח השמט וזה השמט שמוכית צעת שהם צעת שיהי וצילו לעלמא דקשטו מלשון קשט עלמך שאל מלמלחין הסבר מי שהי" מקשטו עלמו צומעשיר או קקרא אחי יוסף שהם צעוהיז בי"כ אחים ורעים ללדיקים צביע והסן :

ויצן יוסף כי את שלום פרעה מה שהי" ומצרכו צלשון שלום הא כחי' אין שלום אחר ה" להשעים ה" אפשר יצן עיד שולמו אלל דריאל שהוא לצובדנלר חלמא לקמלך ופסרי" לערך שא"י צקשיק שהי" דמנה לצובדנלר שמוצרי אליו חילם צאמה אחר זה להשי"ת ופסרי" לערך לשוכלי הש"י שפי" לצובדנלר וכן צכאל אחר יוסף אלקים יענה את שלום פרעה ר"ת "פותר ריפה שיהי" שלום ליוסף שנקי פותר שהי" מוקדם רעה את אחיו צכאל ששהי" הוא ליוסף ולפרעה דמנה שמוצרי אליו וכן אפשר ויצרן יעקב את פרעה שהוא שפרעה יהי" מוצרן שהכונה בי"כ ליוסף שמוצרו ככיל והסן : **ויאמר** שלום לכם כי אלקים ואלקי אצ"כס נתן לכם ומעמין כי כקפכס צא אלל לכאורה תמי" האם דיצר שקר ולמה כחצה התורה דבר שאינו חיו אך אפשר יצן עיד הממליך מלכים ולו המלוכה חים אלקים כי נתן לכ"ס אומיות מלך שהוא שם אותו למלך ועיי" מעמורין ביממריא הקים שם המלוכה עיד מהקס מלכין כי חיצה קקים" ביממריא מממליך ועיי" המלך יוסף הוא ליווי שהי" מעמורין צאמחמוריסם הגם כי כקפכס צא אלל מקודם השיצותי לכם אחים והסן :

ויאמר פרעה כי אחי פרעה וצלנדיך לא ירים איש

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לִמָּה הִרְעוּתָם לִי כִי אֲשַׁכֵּר לַיהוָה
כִּי יַעֲקֹב חָשָׂה לָהֶם שְׂדָדָם וּמַעֲלָתָם דְּבָרִים
צָעִים צִלֵּי שָׁמַיִם וְכִתִּיב דְּבָרִים צָרִים לֹא יִחַדֵּל
פֶּשַׁע וְגַם אֲחִיזֵל אֲפִילוֹ יִסָּחֵם יִמְיָה שְׂנֵי אִשָּׁם לִאֲשַׁכֵּר
וְעִנְיָיִם לְאָדָם צָעַת הַדִּין הֵם שְׂכֻחֵיהֶם לִמָּה הִרְעוּתָם

ימי חייד הימים מבי

בזמנו ולא עתה ריגש אליו יהודה ויחזר צי ארובי ידבר כל ענדך דבר בלזכי ארובי שחיי צעמלי חלחוש לך בלזכך וזה ריגש אליו דייקא ללחוש בלזכך חס שפירש"י יכנסו דברי בלזכך ולא המליך ילחוש בלזכך ואל יח אפך בענדך מה שחיי שואל זאת הגם שאין רחוי לחדש הדיוט ללחוש בלזכך העלך לזה אמר כי כמוד פ"י שאני מלך ג"כ כמוד וגם כפרעה כי יהודה מלך בלזכך ג"כ ולמלך רחוי ללחוש בלזכך מלך אחר וגם מהדבר ק"ט משפטים גדולים סלריים לדרש עם המלך צעמלו ואין אלה טוב יותר מהמלך כפרעה וזה כי כמוד כפרעה ואלו הייתי לר"ך לפרעה ג"כ רשע לדרש עמו ככ"ל ולפ"י י"ל מה שאמר יוסף אחיב כי פי המדבר אליכם פ"י שקיפר להם הגם שמלך כמשהו חפ"י א"ס י"י מלי לר"ך להכיר צ"י לשון ועם רח"י מה שמדבר בלזכך שהוא אחיהם חונם י"ל ככונתו כי פי המדבר אליכם שחזיר להם ח"ך דבר להם מחלה צנת שחלם להם והנה השמם והיחם כי והנה מאלמים חלומים כי וזה שח"א ארי בלזכךן חל מומל עומקן שקיפר להם לשונם מומש שאמרו לו המלך תמלך עלינו כי שמה רח"י גדולה י"ש שהיא אחיהם יוסף והנן:

ע"ד ירמיה כי הסודם ילחמית בכל דור ודור ואפשר כי הנה אני רחוק מהדבר כשנוקעים חלשים פשוטים אל לר"ך אחימי שדור כותבין כל לריכיהם על הניי וינהיין אל הדריק לקרות זאת צעמלו מחוך המכתב דברים ככתבן ח"ן עמה שמדברין צפה אל פה והלד"ק מתפלל עליהם ופועל יצועות כי הדריק ש"ס לו פה קדוש כשקורא זאת מחוך המכתב כל הדברים שומע הש"י תפלתו והאדם המלמין בהלד"ק עיקר תפלתו י"י להש"י שישמע לדברי הדריק המתפלל צדור ח"ס ריגש אליו יהודה רח לכללות ישראל שנקראים צסם יהודה מלשון הוד"י להש"י חס הם נגשים אל הדריק המוכנה צסם יוסף ל"י כידוע ויחזר אליו רח למחשבה לר"ך להיות בלזכך שהוא צחי מחשבה ע"ד ואמרת בלזכך כי צי ארובי הש"י כמו שח"א צעמו רצוני רח לרצון כל העולמים צ"ה וצ"ס ידבר כל ענדך דבר מה שמדבר ענדך הדריק דבר שלי שכתבתי לפניו בלזכך ארובי יכנסו דברי העורכות בלזכך ארובי הארובים וע"י שהלד"ק ידבר דברי צקשתי פועל ואל יח אפך בענדך שלא היה חרון אף בענדך הדריק לרחות ח"י תפלת הדריק כי בורח"א לא יצו תפלתו ריקם כי כמוד כפרעה חומות כ"ף רעה ע"י שסופה ומצטל כל הרעות ותחלות

נחמ

שמרחה צחיבת אר"ך ר"ח יחזיו צ"ה ירענ ככל והנן:

פי ויגש

ויגש אליו יהודה ויחזר צי ארובי כי כ"ל דר"א אחר כל הקצות שעברו על השבטים שראו שמקרב אותם לפעמים ולפעמים מעליל עליהם וזפרטו צליו להציא צבימין שאין מדרך שור מלכים צ"ה צ"ה כאלה בורח"א הציג יהודה בלזכך שור יוסף שרולה וחזקתו צבימין אחי האהוב אללו לזה ריגש אליו ויחזר צ"י ר"ח י"ן יעקב ארובי שאני מציג שחמה צ"י יעקב ידבר כל ענדך דבר חיצה דבר ר"ח ידבחה ירעה זה יפס בלזכך שחמה ח"י צעמלן שמכרנו אותך ע"י דבחה רעה אל אחיהם שצ"י הדעת קצב מן השמים כמו שפירש"י ועל דבר שקיפר שקורין לגבי השפחות עבדים ע"י לעבד מוכר שור יוסף והוא טובה לך שצ"י יספור עון להיר הר"ל ועוד אבי מנקש ואל יח אפך בענדך דייקא. שאני לר"י למכרך ולא להעיד ללזכך צעמל צחי ואל ר"ח ויחככלו ואח"כ להאמרו שר"י דייקא להעידך כעמם גדול אלו הייתי מוטל להעידך לא היו שומעין לי והיו הורגין אותך לזה ח"י ד"ה צמה שהייתי מלך מן המיתה כדי שתשאר צחיים צחי תפסת מרובה לא תפסת תפסת מועט תפסת ע"כ הולכתה ליתן ע"ה למכרך כמו שח"א צעמלן חורגן צחי צרין יוחסין צ"י צחי שירא לנפש מהמלך מרובה וצ"י רק ע"י צכח ע"ס חס ואל צצחי חרמה צחיבת ואל דייקא ככ"ל צעמלן זה מהרואי שאל יח אפך בענדך וגם עוד טובה גרולה עשיתי לך כי כמוד כפרעה ע"י ע"ה קצב טובה גדולה לך שומעתה כמוד כפרעה שהייתי מלך על ידי משא"כ צולת זה ע"כ חס להחיותו לנו והנן:

ויגש אליו יהודה כי ידבר כל ענדך דבר פירש"י יכנסו דברי בלזכך כי קשה לרש"י ח"ך ידבר צעמלו הלא הם סקורים שאין מציג לשונם והרבה פכים לתורה וכו"ל דר"א שזה ח"י ידוע להם שהוא המציג צ"י לשון כמו המלך כי ח"י מפורסם שכתבה צבימין מלרים שומלך לר"ך להיות מכיר צעמלן לשון רק טעשה עמלן יוסף חס שח"א שחייט שומע כמו שח"א אל מרגלים ששלה יהושע פכים אשמים מרגלים חרש שפי"ס שס ששקו עמלם כחרשים חס והס לא ידעו כי שומע יוסף דייקא כי עשה עמלם חרש ולזה המליך ציטוטם והמליך עשה עמלם חמיר כלוחש

קריד ר"ח קיר ד' ר"ח ר"ח עקר מהם כל דירן
שנעולם גם חיצה קריד אוחיות קריד כי אין צעל
הרחמים פונע נפשות חסילה רק חסילה צממנו
כמאחזיל ולרד לילך כסדר וכשעול קטרום לפיו
יהם לרין צממי קרד צממון חסלה על שצט זבולן
שם חמכי אורייתא ים מליסם שלא ליקח מהם
הממון שצביל חלק ויחללם שאלון לטון חזוק כמיש
וחא חילי חלק לקח כר ויחלליל אוחיות ויחלל חיל
פ"י שם חמכין חזוק ע"י הממון לשצט ישעכר
הדקיקים העוסקים צמורה וחפלה שם חמיר צממי
ויחל חמק כר לטון חפלה לפני אל יהם שצביל זה
חיל ליקח מהם הממון וגם כפי המצבאר צממי
חמיו צמם צ"ח יללה לנצות מוככי לוח לרד לעשות
קרד צ"ח חיינו שרדך להשאר ממון על מזון לי יום
וכקות לשנה ע"ש חלל על החמכי אורייתא כשצא
צמי החמיר מוקף וסבצמם מחזירים צכל יום פ"י
היקורין שצאין לנצות החזו מצר חרס לרד להשאר
צמי קריד אוחיות קרד צממי על לי יום זה שצביל
עלום חלל לרד להשאר ג"כ על חזון שצין לו קצבה
שצביל שצט ישעכר כי הלקיקים לא חמאו וחס יקח
עשהחמכי אורייתא לאחר שצמם יום לא ים לסס
כז לחוק שצט ישעכר חילא חמיר לשאר חללם חלק
ישעכר לצבד ג"כ חילא כי חיד קדמין לחי חציר
ח"כ לרד חמיר לישאר חללם הממון ופרנסה כמון
וחס יעלה הקיטרום לעוטם שצממי חנוק ג"כ חילא
כי הש"י יקיים החורה צמי קריד אוחיות קריד שרדך
להחכה כסר ואין פונע נפשות חסלה חיל חכא קדמתי
לי חיל חכא קדמתי לי יקרי חנוק קדמתי לעוטם
ממון ועוטם ממון ג"כ חילא ככיל ע"כ חס צמי קריד
אוחיות קיר ד' ר"ח דין מכל וכל ככיל וסבן :

ורד' וצמחיות וכתחם חממית לפרעה כר חפער
למח כי ידוע ש"ש חלק חממי צמק שפרחל
ח"כס עופים מלחמה גמורם כי שצמח ח' ימי פסח
ע' ימי חג צ' ימי ערר צ' ימי ר"ח י"ב ע"פ חסר
חלות וסכל צמח הוא חלק ה' חסמנה ע"כ שצביל
שרע יוקף שפרחל יסיו צמלות צמלרים צמכסכיא
שלהם ויחפרכו קס רלס להכיע אוחס צמ צמל
חמור ידיו רמח רק ידעו שצביל ישראל צמח
העולם וסם מחפרכים ע"י ישראל ולוח להם שחלק
ה' יחמו למלך ולא יחמו מוחלחם רק ד' חלקים
לשנה כמו ישראל שצין חכין מוחלחם רק מה שצמין
צדי חלקים לשנה כי שפסם צא דייקא ע"י ישראל
שצמח העולם שצבילם וסחמ"ק רמח לכו ג"כ וס"י

צמחיות

לחא לו כח להיות כמון מה הש"י פוקד עקרות כן
הלקין וברויה צכל הנקשות וע"י יופעל ישועים
לחממיתם צלדקי חמס וסבן :

ולאביו שלה כר ממון מלרים פירש"י שלה לו יין
ישן שרבה זקנים מוח הימיו וכל צד"ח
שרח לו צמח ששלה לו יין ישן ר"ח יפסם יולא
ייד "עקש" שבעים יפסם ממש כלטון חכמו צפרסה
שרדך לרד צמלות לקיים גזירה דצין צמחרים ח"ס
שרעה זקנים רוח להש"י שנקרר זקן מלח רחמים וגם
לזקן חצרה שנקרר וחצרהם זקן כר מוח הימיו
פ"י הש"י נחן חצירה לחצרהם שצבר מלכיות או
גיססם וצירר המלכיות וצד"ח חס הש"י נחן חממה וסכל
לחצרהם שצבר המלכיות ומחממם מוח לו דקמי שחיל
גילא שסמלכיות מוח יוסר מן גיססם ח"ס שרעה
זקנים הש"י וחצרהם מוח הימיו ככיל ע"כ צל חרמל
כלל חמיר למוזרים ככיל וסבן :

אנכי חרד עמך מלרימה ואכני חעלך גם עלה חפער
שחמח לו חכמו ע"י חמחור צממי וסכידור
חמח"ל שצמחלות מלרים ה"י קרס גדלות חמחון
וחמ"כ קטמח חמחון וגדלות שכי כי ה' הגחולה שלא
ע"י מועסים רק צמי חמחורח לעילא מציירות
הממון שלא כסדר כי ה' מוקשים צממי שער
חמחמ וסילך להיות פיקוח ודילוג חמחירונם חמחמ
עילאם שלא נקרא פק"ח פ"י פיקוח ודילוג ח"ס
ודגלו עלי חסמה שחמ"ל חל חקרי ודגלו חלל ודילוג
פ"י דילוג חמחירונם ככיל וחמ"כ ח' קטמח ח' כר
ש"ה"י חמ"כ חמח מועסים חמחורח לעחמ צמי
כסדר ע"י חספירה לחמון חמדות צמי גדלות שכי
וע"י היעז צכל פסרי מוקזלים ולדעתי רוח חיל חמכי
חרד עמך מלרימה ואכני חעלך ולא חמחמ שחמיו
מוקשים צממי ש"ט ע"י חני חמחירונם ואכני חעלך
רוח למעלה חמחירונם וע"י חקוסם גם עלה שחמלה
חמ"כ ע"י מועשך וסבן :

ובני זבולן קרד חלקו ויחללם חפער כי ידוע שצצט
זבולן ה' חמכי אורייתא שחיו מוחלחין חמון
וכל חמחורם לשצט ישעכר שיעקון צמורה שלהם רוח
הש"י חסמח שצמח צמכר כי ח"ס ש"י ר"ח שר
וכ"י חקריחם שצין חמח ג"כ ים צו אוחיות שכי
רוח לזי ימי שר צמור שצט ישעכר שר לעוה"צ
וצמור שצט זבולן לחמכי אורייתא ג"כ שר חלק
לעוה"צ כידוע ח"ס וכ"י זבולן אוחיות זין לצו שם
זקן ויחפרכין לעוטם צמורה שנקי צמי לצו רוח
לרש חמורה חמחמלה וקופה אוחיות לצו כידוע

ימי חייד הימים ויגש

ב' ויחי

בַּחֲרָבִי וּבִקְשָׁתִי פִּי־שִׁי הוּא חֲכָמִי וּתְפִלָּתִי כִי
כִּל פִּירוֹשׁ כִּי חִינָה צַחֲרָבִי אוֹחִיזָה
צַחֲרָבִי לִּהְיוֹת מוֹרָה עַל הַמֶּלֶךְ הַמּוֹרֶה יוֹדֵה אֲשֶׁר צַחֲרָבִי
צָבָה מִכָּל הָעַמִּים וְנִסָּן לָנוּ אֵם מוֹרָדוֹ וּבִקְשָׁתִי
אוֹחִיזָה וּבִקְשָׁתִי גַם קָשָׁתִי רִשָׁתִּי יִמְיִכִּי יִקְדוֹשְׁתִּי
וּמִוֹרֶתָּה רָחַם לָנוּ עַל הָאֲשָׁמִים אֲשֶׁר לִי הַמֶּלֶךְ
צִבְיָה אֲחִיקִי כִּלִּי עָמָה לַעֲמֹן שָׁמַר יִצְחָק קִדְשׁוֹתָּה
וּמִוֹרֶתָּה לִהְיוֹת חִינָה בִּקְשָׁתִי רוּחַ לַחֲפֹלָה כִּכְלִי יוֹסִיף
יִגְמְעִירָה קוֹיִם רַחֵם מִי שֶׁנִּעְשָׂה מַרְכָּבָה לִבְחִי לְדִיק
יִסְדוּ עוֹלָם צָחִי יוֹסֵף עִיזֵי אֲקִיִּים הַעוֹלָמוֹת כּוֹלֵם לִהְיוֹת
הַעוֹלָמִים עִם הָאוֹחִיזִים יִגְמְעִירָה יוֹסִיף וְנִסָּן. **שִׁבְלִי**
אוֹחִיזָה יִדְּוִי כִי מִנְּשָׁה שֶׁכָּבֹר עִי' בְּחֻלְשָׁתִּי קִדְשׁוֹתִי שָׁפִי
שִׁחִיחַ חִינָתָה טַעַם שֶׁכָּבֹר עָלָיו אֵם יִדְּוִי רִדְדִי עֲלֵמָן
וְלֹא הַעֲבִירָה אֶל הַנְּעִירִים מִנְּשָׁה שֶׁחֲלָמָה צִבְיָה יִי
מִנְּשָׁה שֶׁכָּבֹר וְדִלִּי צִמָּה שֶׁעַל רֶאשׁוֹ יִי שֶׁחֲחֵל
וְנִעְבִּיטִי מִגֵּיעַ לוֹ שִׁחִי עוֹדֵד לֵלֵךְ יִמְיִן עִיִּשׁ הַיִּצֵּר וְכִיל
לְהִסְקִיף רַחֵם כִּי חִינָה שֶׁכָּבִיר עִם הַכּוֹלֵל יִגְמְעִירָה
לֵלֵךְ יִמְיִן צִבְיָה שֶׁחֲחֵל שֶׁכָּבֹר עִיכִי יִי עוֹדֵד לֵלֵךְ
יִמְיִן וְיִחַח שֶׁצִּבְיָה אֵל חִינָה שֶׁכָּבֹר כִּכְחָה כֶּחָן צִבְיָה
הַגִּבֹּר כִּי הַרְבֵּה עַמִּים כִּכְחָה שֶׁכָּבֹר צַחֲרָבִי מִקְרָאֵי
וְכֹחַ כִּכְחָה מִלֵּאָה לְהוֹת מִרְחֵם כִּכְלִי וְסִדֵּן

יששכר חמור גרם רוצן כי אפשר שרם לחלחל
הכל יתון נצביל חייבא זכי וחייבא זכי
די לו נקב חרוצין וגם לחלל עויד הקציה להנחיל
לכל לדיק שיי עולמות חיס יעשכר אוסיות ייש שכיר
יריקא חלדיקים עשכר שלםס צעוסי צחי ייש
עולמות חלל צעוסי צלימות צחי קב חרוצין ככיל
חמורי אוסיות רחיס גרים ריש גזירות ירעום יחצטל
גס רוצין גיטעריא רחמיס פיי שגורס לעולם
ששעורר וחדה רחיס לעטל כל גזירות רעום מעל
צכי ישראל ולהחשיך להם שפע שגוריון רק נצביל
חלדיקים עיד הכל חרוצין נצביל כי ככיל וסנ:

וילכו גם אחיו ופלו לפניו כיו חפשי כי גם נזהר חלפה בלוי לא והסמחו ליוסף לנקש שלא יעשה רעה לנביאים בעצור המכירה כי פירשתי צפ' ויבש על היבש והירה שרות שכלה שגדלו כאם ולא אלינו שנתקיים שכלה משמחות לו רק כאן שכי' הינה גם ידוע כי גם ריבו הוא כמו שא"י בעמל אחין ונמין ריביון לזה בים גימטריא בלתי שגור הכולל וההצדק הנקשרים ורבויו אחיו ופלו גימטריא והירה לזה שאז נקיים הינה וירה ככל

בצנחנותו ובהתחם חמישיה לפרעה צחי' פירעון לו עלי
ואלי פורע שחלק חמישיה שאינם עושים מלאכה ישי'
צחי' ואלי פורע ועיי' 'מזכרו ד' חלקי השנה צחי'
וארצנו הירוד ישי' לכם לכל לרכיכם צחיה שנייה
שצנחתי וימים טובים יומשך שפע מוונח דגופא ושמוחה
לכל השנה השני

[illegible]

ובני פתחלי יחאלל וגורי וירל וטלס שזעמתי מוחלי
העמתי מי ילחמ מויל דקיך בצרבת רמז מהל
עיר דלחזיל צומי לעולם יראה חרס כאלו כל העולם
מחלה זכאי ומחלה חייב עשה. מולה אחת כאלו
הכריע כל העולם לכך זכות עשה עבירה
אחת כאלו הכריע כל העולם לכך חובה
אחת מה שרמזו כאלו ובני פתחלי מלשון חצור עיר
פתחולי פתחלי כי פי שזעמתי עמלם לעשור
יחש יחאלל ואחיות יחזן חיל כאלו כל העולם הוא
מחלה מלשון יחן אל רמז נקדושה לאל יחש וגם
וגורי מלשון גבאי פי ומחלה העולם הם לגבאי פי
לחובה עיב וירל חס ילך אחרי הילחמי וטלס יטליס
העולם לכך חובה חזן וגם יטליס וירל חס ילך אחרי
עלה ילך חזר חזר חזר וטלס יטליס העולם לכך זכות
וכן לריך האדם להחמיר ודפחתי והכן :

הפי' לדעתי שהחיל לומר דברים אחרים מה שאמר אחיכ הקצב שנתן כרח קוד גאולה פי' הקצבזי אותיות הקצבזי ר' חלף ר' זמן ושומעני צבי יעקב גימטריא חסדיו שלא תהי' צחי' ושומעני ויהי' גאולה שלמים צביא והנן:

גם וילכיו ג"ס עש האותיות גימטריא זלפיה טאל מתקיים שכלה חלפיה השתחוו ככיל והנן: **ויקרא** יעקב כי השקפו ואגירה כי הקצבזי ושומעני צבי יעקב כי פירש"י ציקס לגלות את הקן וכסתהקה מוננו שכינה והתחיל לומר דברים אחרים כי אפשר

פרשת שמות

והי' גם הזכרים והנן: **ויהי** נדדך צמלקו כי ופירש"י טס ופפני מה כענש משה מפני שנתעסק צמלקו חתלה כי הקשה לרש"י למה שולך לכתוב חיצה צמלקו לזה פי' מפני שנתעסק צמלקו ואפשר כי כל מה שברא שפי' לא צרא חלל לכבודו פי' שכל דבר שצוולם אפי' הדומם והחיר שחלס לילך דרך שהוא כבודו יחיש לזא אחיל קודמיו טל אדם מעידין ליום סרין עיד אכן מקיר חזקק לזה בראשית צרא חלקים קים אותיות אומ"ם רי"ם יאנן **עקרי** יחזקק פי' שחזיר חלסם לקיים חמורה לקיום הצדקה לזה ככתב חיצה צמלקו שהמקום שנקרא צמלקו אותיות עליו צן מחיר למשע שיוול צר לזה ויפגשוהו סי' ויבשם חמיות עכ"ן ונפיה גימטריא צמלקו על דבר העילה לזא קודם אותיות צמלקו אותיות חיל כסס אותיות **העלאלך** גימטריא העילה עם האותיות והכולל שעל דבר העילה העלאלך ראה לצלוע אותו ולהמירו והרח דייקא לפי אותיות צמלקו על עזי' לו לעשות האלות של מילה לפי עוסקו צמלקו ככיל והנן:

ואדרה שמות צבי ישראל שחלס **מלריאם** קים אותיות ה' תהלים רוח לה' קפרים שצמחמורי חללים אפשר שרומ עיד שראיתו צבי' **עלור** ושומעני ע"פ והקירות מחלס מקרבץ מחלה לשון ויחל משה שפי' חפלה שחמחיר לזא לא ילכרכו חפלה על המלככות עוה"י ומציא טס חרמ צדק ה' מן העולם ועד עולם כלו חפלות דוד צן יעי' צעת ביאה משיחיו עיה' צדוק ה' מן העולם כי אזי יהי' צחי' כלו חפלות שלא ילכרכו לחפלות דוד ככיל עיש שמוציא כן צקס חרמ"ק ולדעתי כ"ל רוח משיח צן דוד גימטריא כדית רי"ם שכלו חפלות ידוד רוח להחיל ולה צקס דוד להיות חצי קפרו כמו נגעים ואהלות כמו נגעים שחיסם כליחות שלא יהי' שום כנע לישראל צביאה משיחיו כמיס צמיר כיון ששומעני ישראל פי' כנעים כחיראו אמר להם השמים אליו לאומום העולם כי וגם חללות לעשר לזא רק **באומות** העולם כי הכנע צן **אחא**

היליבי את הילר הזה כי ואזי חסן את שכתך ותקח ששטה הילר ותחיקו הכתוב עיד על דקתה שקיימה חיוצר אחזה צלנצו שלא רחמה ליקח הסכר רק ותקח השטה הילר ותו לא כי ידעה שחמיכה הסכר הוא צמעות צנצור שקצרה צדעחה שחניה את הילר ואלו ידעה שהיא אמו אדעחה דהכי לא רחמה ליתן עיכ לא רחמה ליקח הסכר והנן: **ויאמר** אל צמותיו ואייו רי"ם יאצרהם ילחק ייעקב פי' אם הוא חרעס למה עוצחם כי' לזה פירש"י הכיר צו שהוא חרעו טל יעקב כי רש"י ז"ל מוכיח זאת מרמזי' לשון ואייו רי"ם ככיל והנן:

ויהי צינים מרים הסס וימח' מלך מלרים ויחמחו צבי ישראל מן העבודה אפשר נדדך הדרוש עיד הפסוק כי החלן אשר אחזה צא טס לרשעה לא כארן מלרים היא כי והשקות צדלך כגן חיק פירש"י טס חרן מלרים הימה לריכה להביא מים וימלס צדלך לריך אחזה לחדד משיחך ולעמול כי ואחזה מעלה המים מן המעוך לצבזה כי עיש וצמלרים כתיב וימרו את מייחס צכל עבודה צדדה כי מלל שצנצו ג"כ כל מה שחמלךך לשדוח צחריקס וצחריקס והשקלת מים וכדוהם וצפי' ויגס כתיב ויצך יעקב את פרעה הובא צרש"י טס צקס חמיומא שצרכו שפלה כילום לרגליו כי ומצרכו טל יעקב כילום עולה לקרלות ומשקס את החלן עיש כמלל שפי' לישראל אחי' טוצה גדולה טל חיו לריכין לעלות המים ממש ולהשקות ולזה אחיכ וימח' מלך מלרים פרעה שצרכו יעקב וכלה הצרכה הכיל לזה ויחמחו צבי ישראל שחניה הוא צכל כידוע מן העבודה פי' מן צחי' עזירה צדדה דייקא שומענה יהי' לריכין ג"כ לחדד משיחך ולעמול ולשקסות את העבודה ככיל והנן:

ואנן צה הוא וחי' הכה חיצה הוא לריך להיות היא צייד לשון קצנה וגם לריך לכתוב וסחי' אמנס אפשר דחסיק יאמנה כן וחס צית היא רי"ם צטורס יחצו' חליסן העילרס יילדו פי' אם יהי' כך אז

ימי חיך הימים שמות

אזרחים ופירש"י שם צפי פנחס שיש צישראל קיה ומשפחות כתיש כי אחס המעטיו אזרחים הי מעטיו שכל האזרחים שצנים ישראל קיה ע"ש צפירש"י חס שאחיל צמדרם שכלה מותך הסקה מוה אש חינו צוער הסקה כך לא יוכלו מלרים לכלות ישראל פי כללות ולעומתם נפשות ישראל לוח מוסיף הסקה גימטריא מליכיים שים גם הסקה למפרע אזרחים הין קיה פי סקה ומשפחות צפירש"י היז צחי הין סן צלדקס מתחלה ועד סוף חס ולא חילן אחר משום עמו אכזי צלרם פי מלשון מווד חמוצ עמו שש"י מושיען צחי אכזי היודע ועד צלרם הסם צלרם צלרם גופם מושלים עכ"ל אכזי מועיד צלרם שסם זרע כשר כמו שרמון צחינה אכזי צלרם קיה י"ק שזה הסם מועיד עליהם הם מרומ דיקא אזרחים הסקה אזרחים הין קיה גם הסקה עם סד' אזרחים גימטריא סמועיו ככיל והסן :

ותפתח ותרחשו את הילד והסנה נער זוכה ותחמוד עליו ותאמר מילדי העצרים זה לכאורה חמי' מסיק ידעה זה הלא באזרחים היס גזר אף על עמו כפיסתי זיל ולי' משום סהי' מוסל אפשר שגם ככרי יכול להיות שסולד מוסל וגם מופשטות סחצו מושוע עמי' הצבי' דייקא הכירה סמילדי העצרים זה אולם י"ל צדיח עיפ' שפירש"י שרחתה עמו שכינה וגם קילו כנער הכירה צו שצביחו חינו על עלמו רק עבור לוח ישראל וגלותה הסכינה חס ותפתח ותרחשו חס מרבה הסכינה שחת הילד והצינה והנה נער ר"ח ר"ח ר"חם על' נחלתך זוכה זה הצבי' שלו חס קולו כנער לרוע שלא מלער על לוח עלמו רק על ישראל שנק' נער ישראל ואזכרה כו' וגם ידוע שסולד מועטיו נקרא צחי' נער והוא חמיר מלין על ישראל כידוע שמוקבלים לוח מועטיו גימטריא חמיר ע"ל עמ"ד ונק' נער ר"ח ר"חם על' נחלתך לוח משיה' ח"י צסק"ק שרית מועטיו שר' הפכים וקולו כנער פי' כמו מללך מועטיו שנק' נער שמועטיו רק על ישראל וגם נער ר"ח ר"חם עמו יצבחה וגם היצוח חס הילד והנה נער זוכה ר"ח נצוזה וגם רחזה שכלה ותחמוד עליו והי' קסה לה מסיקן צל לה מדה רחמנית שיהי צח פרגע מדה אכזריות צח מועטיו לזה הבינה ותאמר מילדי העצרים זה סקינים של העצרים צחי' רחמנית מוצע אחרים וכל המרחם על הצרות ומרחמן עליו מן השמים עיב צביל שמוחם ומלעטיו על סכריות שמועטיו צלרם ישראל עיב מתעורר מן השמים צלרם גיב צחי' ותחמוד עליו חס' מילדי העצרים

סכים ימות סדרתו צגוי' שקאי' רק לאזמות העולם וצישראל צלע המות לכלה כתיש צפי חלק ולא יהי' מנוחם אלהים כן יהי' ספר אלהים כל התפלות על החולים ועל גזירות רעות יצטלו ולא יערכו לתפלות סכיל לוח צזה הפסוק ואלה שמות סמותחיל לדבר צבלות מלרים ססוח אלהים לכל הגליות סצאים והסחיל אז לסרות דייקן חקיפין מרומה צקית אזרחים הי' אלהים רוח שכלל הגליות יהי' עלה לומר סי' אלהים לצטל כל סדיקין אולם אחרי חוס ימי אלהים מונוילא יהיו כל סדיקין צטלין ומצטלין ולא יערכו לוח רק לחס"ק ססוח ריחמית ככיל והסן :

מרים ר"ח מ"חנצבא מ"משה ירצנו יולד מושיע כעסחיל צגוי' דקוטס סהיה מ"חנצבא כך גם מריים ר"ח מ"משה יהי' מתפלל ירמיהם כמו סציקס חיל ח"ח רפיח גימטריא מריים הנביאה והסן **אחז"ל** שלסם היו צלוחה עלה של הזה נחמכמה יחור חיו צלעס חיו צסחק כו' יחור צנרה כו' צלעס שיען נהרג אפשר שזה נקרא צלעס ר"ח יצמלרים ילקו יעשר מכות כי ע"י מללוח מליח המלרים וחוקו לגס ועי' לקו כוונן הזה נחמכמה לו אחיל נחמכמה למושיען של ישראל אפשר שרמון זהה צחינה הציה ר"ח סרינה צצס' המופרש שזה הי' סחחלוח סהי' מושיע ישראל צליחה רחשונה וילא חל אחיו כו' וך חס המלרי כו' והסן : וי"ק מלין ח"ח אשר לא ידע חס יוקף אפשר עיד הפסע סרלי ע"י עלה הזה נחמכמה כו' למועט עס צבי' ישראל וצלוחה כאשר יעט אוחו כן ירצה חס אשר לא ידע חס יוקף דייקא צחי' יוקף עליכם ככס חלף פעמים כו' פי' שלא היו מלימים סיכולה ציר סהי' להסוק צחי' כן ירצה ככיל והסן :

יירא מללך כו' מתוך הסנה צמיר שסרחו כמו שסאש חינו צוער הסקה כן לא יוכלו מלרים לכלות חס ישראל חיו גם פירש"י ולא חילן אחר משים עמו אכזי צלרם כו' אפשר עיד דמויקד צוטקס סודה ויהי סם לגוי מלימד סחיו ישראל מליכיים סם ר"ח ששים רמז סכל ששים רצוח היו מונויכים ויכרים ססס ישראל אף שסחענרצו צמלרים כסחחיל צצביל צי' צצרים נחלו כו' שלא שיו סמוחם ולא סיו לסונס גם אחיל צצביל ססים לדקיות נחלו מולרים ססיו מועין חסום סגדרו עלמן מן סערה וסחי' מועיד עליהם צסס י"ק סנמי י"ק עדות לישראל כמו סחיקצ המוקר צפי פנחס סרלוצי ססמועיו הי' צרלש וירד צסוף צחי' סם י"ק מועיד ססס צבי

העברים זה שהעברים נכנסו לחוליד זה הכה בלז
 אחרים פירשונו עליהם והבן :
יחבד יחבדנוהו ילד יפן ירבה ר"ת אוחיוהו נפיליה
 רוח למחולל תחלת נפילה נקבה חה פן ירבה
 כי ועלה וון הארץ שכלתך לנס מפניהם חה הוא
 קיוון תחלת נפילה ככיל גם אפשר יס לרוח תחלת
 נפילה ר"ת הזה נחמכיהו על פן ירבה נקבה אוחיוהו
 ר"ת י"ה שחייך צעת שהי' תחילת הענה של הזה
 נחמכיהו שהי' תחילת להראות אוחיוהו צח"י נס כמו
 שהי' ובאשר יענו אוחיו כן ירבה והבן : **ואם** זה
 הוא וחי"י כו' ולכאורה הי' לרץ לכבוד ה"ה צלכן
 נקבה אוננס עיד דפדפי' צ"פ פנחס ע"פ מנפחה
 הסחרי לפי שהי' נעזין אחרם האוחיו מה אלו מתיחסין
 על שבטיהם קצורין הם שלא שלטו המלכים באומותיהם
 אס בגופם היו מושלים קיו נבטויהם לפיכך הטייל
 הקצויה שמו עליהם ה"ה מלך זה וידו מלך זה מעיל
 אר' עליהם שהם בני אצותיהם זו וסנה המלכים היו
 שטופי זמה ולכן נזר ואס זה הוא וחי' שרלו למטה
 סוכרים ולחיות הנקצות נצטיל זכות וקצור לשלטי
 נבטויהם ואוננס שהי' מפר מנפחה נענו"י ולא שלטו חיו
 כלל נבטיהם של ישראל חה מעיד המקרא ואס זה
 ה"ה בימיהו י"צ רוח שכל זה נ"שיראל חדק רק
 צ"צ שבטים חיו וחי"י ר"ת אוחיוהו י"ה שזה שהם
 י"ה אוננס ומעיד שהם בני אצותיהם ככיל והבן : **כי**
 חתן דמים אחה לי צגמי דנדרימ מי קרוי חתן זה
 שהי"ק ופי' קס הר"ן שנעשה חתן ע"י הצריה אפשר
 שרנו שחיבת חתין ר"ת ח"י ש"חוק יחולל שג"י הצריה
 נעשה שס חתן ככיל ולזה ח"י שס צפירי"ה שהי"ק
 לא הי' אז אלא צן שיוכה ימים י"ל כונתו ג"כ שזה
 רוחו שחיבת חתן דייקא חתן צן ח"י ימים שזה ח"י
 שמשא אשה נקרא צס חתן כי ח"ן אשה הלה לצנים
 שיקים זה מילה הרמוח צח"י חתן ככיל והבן :
ויאמר השליכוהו אלה ושלכיהו ארצה ויהי נלחש

וינס משה ופכיו אפשר לרנו עיד דחיהא
 צמיר פי' וילא על החלום של יעקב שרונת לארבעה
 ונלכיהו עיד ימות המשיח ע"פ כן צלכן שרואו למשה
 עיד יפקוד ה' על לזא מרוס צמירם כטופל אוננה
 נופל צרה צמירם תחלת ואח"כ על מלכי ארמנה
 נלחמה כידוע וגם ח"הא נקפרים הקרופים כי גאולה
 מלרים היתה הכנה לכל הגאולה עד ציאת המשיח
 וגם ח"י צוהי"ק כי גאולה העתידה שהי' ג"כ ע"י משיח
 ר"ת מ"ה שס"י "הוא שיהי' גאולה אחרונה ונעשה כחצי
 כי קרן אור פכיו ונכן על פכיו מקריה ר"ת מסיק

אומר צילה ע"ש צמיר הפי' דכתיב וחדר סכני משיח

ומועילא

ומועילא

ומועילא

ומועילא

ימי חייד הימים שמות

דסגע זאמל'ן אפילו'ס אונזיס פליאזיס צפלו'ס פלאז'ס
 ה" צמא שלא נכו עייב ולדעני ירעה הכחזז כאן
 והמחש'ה פ"י הן אונסן שעווקען צביז אונזיס העורס
 בינוערטא מחש'ה שרונה לעקסער צ"צ אונזיס בח"ס צנז'
 והבסותס אונזיס ורמק'ען. ח"ר"ס טורס ר"ח לחמכי
 מיזס ג"ד ריחס בעכר'עס יידיש'ס מ'אליז'ס "קוחר ינומערק
 מציזא רוח לעצט זעלן חמכי אורי'סא שזין לעצט
 יעסכר וסס חמדי כאליז'ס קוחר לא נכו לא מצא
 עליסס טוס מ'אכול כי אפילו'ס העס אונזיס פליאזיס
 צמחיד זוכין לעקס לעפלאז'ס סע פליאזיס אונזיס
 אלף צוויי רוח שפי' ציז אונזיס העורס מ'אליף ועד
 ה"י מייז דריקא צא פליאז'ס העמדין שלסס וסס
 וישנ'י ח"י לוי שצט ועלמ'ס ונחש סעס וצפירעני' סס
 שרי הארץ יוסיס על כולס כי אפשר שרמז כי אהמל'
 עייס יורו ונשפ'ען ליעקב לא אחי לורצא העדין נעוירי
 אלל נענצט לוי אר ונשכסר דעקסי שמועמא אליזא
 לעלכטא וליז'ס לרץ קיעמא דעמ'א שזא'י לכוז'ס לא
 אלל עיי ליעוד מורס לעמס גוס אהמל' עייס אורז
 יוסיס ציומ'ס רוח לעווקען לעמס לזס זכס לוי לאריכות
 יוסיס וסמו לוי רוח לעון היצור גס לוי'י ריח מ'אכר
 יוסיס וליז'ס שמוצדין יוס וליז'ס צמורס דערן עווקען
 לעמס חס וסכי ח"י לוי שכוז'ס כולס שזין לעמס
 ורמק'ען ימי הייס שצט ועלמ'ס ונחש סכס מנכין'י
 וליז'ס עיי שעווקען צמורס יווס וליז'ס ככיל וסנן
 ויאמר וסס לעפרעס העפאר עלי כו ויאמר למחר
 כו מ'ס שלא ציקק פיערס שיקורו נעמס הייס
 כו צודאי ה" קסס העמכס עלוי אפי' רבע אחר ואפסר
 לוור צדק העלל כי ידע פיערס שזא' ונחש חמדי
 ועוצרען על מלח וסס וליז'ס לא לעור לעמס הייס
 כי העס שצינ'ס לו וסס צמלס הייס יוכל לשכיס
 דיצירו אלף שלא יפסוק הייס ג"כ לא יס" דצאי כי
 יוכל לחזן דיצירו שחשק הייס אס צקולי שמועמ' פ'
 שצט מליז'ס כחשונס אל'י הכניז' על שאל' אונזיס
 ציז מנסיכא צנז'י לזס אור צעלן למחר שאל' וסס
 לעמט דיצירו כידוע וסס **עוד** כי ידע שכלל
 מוכס הוקלץ רביע אונסן כמ'אמל' לזס אפשר שס'
 קיסס מנסי' שציז צפוי היצ'ס למחר שיוטלס רלוט
 יס"ס סכיסס נעלס לזמן רבע טורס חס ויאמר למחר
 ויאמר כדצדק דריקא צמ'סא ונחש'י ריח יכלל ימכס
 ירעס "חורס ונחש לענען חרע כי אין כ'י שיוטלס
 רלוט יס"ס ככיל וסנן

וישמי ה' לא מודעתי להם פירש"י לא נכרתי כו'
טעמ"י בקרא טעמי ה' כאמן לאומת דצר כו'
אפשר

וּמְחַלְלָה שְׂמַעֲיָן שֶׁהִ' עֹשֶׂה בְּחִזְקוֹ בְּחִזְקוֹ כִּי רַב־שְׂמוּאֵל כִּי
כָל סֵפֶר תַּלְמִיד הִ' אֲזוּר כִּי מִלְּלָה שֶׁהִ' לְפָנֶיהָ בֵּית
כֹּפֶר תַּלְמִיד תַּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת וּבְדוּלָה בְּשִׁטְרֵי שְׂמַחָה
כִּי הֵיטָא אֲזוּר כְּסוּדֵר וְנִשְׁמַע שְׂמַחָה שְׂמַחָה בְּדוּלָה
עֲשֶׂה אֲזוּר אֲזוּר וְכֵן שֶׁכֵּן אֲזוּר רַעֲשׁוֹת וְנִשְׁמַע
אֲזוּר בֵּית תַּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת וְנִשְׁמַע תַּלְמִיד שְׂמַחָה וְנִשְׁמַע
וְנִשְׁמַע יִיר שְׂמַחָה תַּלְמִיד שְׂמַחָה בְּחִזְקוֹת אֲזוּר
וְנִשְׁמַע תַּלְמִיד וְנִשְׁמַע לֵב זֶהוּ פְּסוּקֵי תַּלְמִיד כִּי
שְׂמַחָה מִלְּלָה לְעוֹרֵר רַעֲשׁוֹת עֵינָיו וְנִשְׁמַע שְׂמַחָה
אֲזוּרֵי רַחֲמֵי וְנִשְׁמַע רַחֲמֵי אֲזוּרֵי פְּסוּקֵי תַּלְמִיד שְׂמַחָה
רַחֲמֵי בְּחִזְקוֹת פְּסוּקֵי תַּלְמִיד שְׂמַחָה לֵב הַלְּלוֹת כִּי
וְנִשְׁמַע: **וְיִקְרָא** אֲזוּר שְׂמַחָה רַחֲמֵי רַחֲמֵי בְּחִזְקוֹת
יִנְיָ שְׂמַחָה רַחֲמֵי שְׂמַחָה רַחֲמֵי שְׂמַחָה עַל שְׂמַחָה בְּחִזְקוֹ
וְנִשְׁמַע שְׂמַחָה וְנִשְׁמַע שְׂמַחָה שְׂמַחָה מִלְּלָה וְנִשְׁמַע
הַכֹּל מִן הַשְּׂמַחָה לֵב וְנִשְׁמַע שְׂמַחָה לֵב וְנִשְׁמַע
בְּחִזְקוֹת יִשְׂרָאֵל עַל שְׂמַחָה מִן הַשְּׂמַחָה שְׂמַחָה וְנִשְׁמַע
כִּדְּרוֹ:

פ' וארא

וארא אל כיו ופירשני אל האצות אפשר כי חזית האצות ר"ת היום "תקבל" ב"רחמים" ויזכרן יא"ש יתפללו רוח שמדיו י"ה נכבד זכות צדוק לקבל יתפלנו על הגאולה עלינו צ"ח והנן: **וארא** אל הצרם פירשני וארא אל האצות אפשר ע"ד פשוט שהק' צ' דיצור רש"י הס' ד"ה ונה שפירשני" שגדי בצמחתי מושב על דיצור הקודם שפי" אל האצות כי י"י קשה לרש"י הלא לילחק לא כנכח צפיהם שגדינו צס אל שרז ונזה חזיתו יא"ש ילחק לה מוצק אל האצות הצרם רעקב צ"ח צל שגדינו צמחתי בצמחתי ונכולן אצותי להם דייקא צפיהם וא"י אל שדי וילחק כמעד רק מכלל כפירשני" שם לקחן ועי' דגמי דרי"ה ד"ה פירשני" שם על מלח"ל בצמחי נולדו אצות שפני" אצרות רעקב כן צבאל י"ל י"ב טורח רש"י נחצית האצות ג"כ לה והנן: רק ציורו מתשרה אפשר ע"פ המצואר צבאלק"י הקדום שצוהן המפרדים שמוקד נפסם רק קדושת השם ומכבדו לאש המטר אח"כ חזר ליצור חיים ושאר המפרדים שלא נכבדו כולן חזר כח"ש ויומיו המפרדים כיו ולדתי זה המרוח כאן רק ציורו משארי חיותי א"ש המצר שרק שנכבדו לאש המטר מלוד חיים וזה הוא המצר כב"ל והנן:

והחמה והסכמת לא נכו כי אפילו הנה אפשר

פ' נה

בא אל פרעה פירש"י והסדה זו אפשר ע"ד הפסוק
וימלא קנעת ימים ספירש"י קס מרין קנעת ימים

ימי חייד הימים בא

לאכל צלירי משמע מאליו שלא במחשבוני אפשר שהחורה
ממנה למ שהחור צמלמו חור יכול להיות ממשנהו
 חמץ ולרד קיימח דשמיא כדדע עיב החוריקה מנעמח
 ללדיקים ולא יאכל צלירי חיצה יאכל ריח יאח יאחנה
 יכל יאח וגם משמע לשון מאליו ללדיקים לא יאחנה
 שים משהו חמץ חור והנן: **גיסן** ראש כל הנקיים
 יאחנה נלרים היי ציכסן וגם אחיל אסחר כוף הנקיים
 מהנקיים שכיחנו לכחיו וכס דמנוכה כוף הנקיים שלא
 כיתן לכחיו לזה רוח שס החורש נקין ריח נכס
 ייהודי יסוף יקיים רוח לנס מנרדיו אס ייהודי
 גם כיתסן ריח ייהודי ידילקו יסוף יקיים רוח לנס
 חנוכה שחילקין כרוח גיכ כוף הנקיים שלא כיתן
 לכחיו ככיל והנן:
ולקחתם אגדת איז וניצלחם דס אשר צקס
 והבנחם אל המוסקוף כי אפשר לרוח
 רוח נאח כי אחיל קשוי השענדו העלים המכין גם
 אי צקסיק שמי סנה היי קשוי השענדו ולכחורה
 קסח הלא היי הגזירה וענדוס וענן אוחס ארבע
 מאות שנה יחי וענן חור קשוי שיענדו ואעפ"י יחי
 ארבע מאות שנה רק כיל עיד דחי צפיק דסנה לא
 יסנה ארס דנו צין הננים שגשגיל צי קלעים מילח
 ששנה יעקב ליוסף כהקלחו צו אחיו וירדו אצחיהו
 למלרים ומקשו שס צחיס הלא צללו הכי היי הגזירה
 של וענדוס וענן אוחס וחי יס דלפסר שלא היי
 כגור עימי כיכ עיש נמלא שגישת צי קשיתורי דהסג
 דעמי פיי קשוי השענדו אפשר שלא היי כגור קשוי
 שיענדו כיכ נמלא דעיי כחונה פסיס היי קשוי
 שיענדו וגם כלמח מזה מדיה גיכ ששקלים כמכין
 זה כרוח גיכ צדצרי יוסף שאמר לאחיו אלקים חשנה
 לטובת רוח צנה שיהי קשוי שיענדו פיי שנים
 כמכין אלקיים זה חשנה לטובה להקלים הדי מאוח
 שנה לזה אלקיים חשנה גימי חי עיכס לרוח הכיל
 והיי בגלות רק ריי כמכין קלעיים לשון רבים חין
 פחות משנים רוח שגשגיל צי קלעים ששנה לו כחונה
 פסיס ומסר מנין קין שנים כמכין פסיס שהרעה
 כהסך לטובה זה רוח ולקחתם אגדת ארזיז גימי ייו
 וענלחם דס אשר צקס ריה צי"קלעים פסיס וענילה
 פעולה לחסר מעט מהדרי הנגזל צו זה וענלחם
 דרים ריח די מאוח פיי שחכר מוסר מאוח שנה
 עיי צחי צקיק ריח יצי קלעים פסיס שעי"ז היי
 קשוי שיענדו ומסר ויהי מאוח שנה כדצרי החוספות
 הכיל ומסר ארזיז גימי ייו כשמהרין אוחו עיי
 הענילה ככיל שנקרס קף ייו עם סוף אוחיות יוסף

לרוח עיי יוסף ככיל והבנחם אל המוסקוף ריח
 למפרע פיי יקשוי שיענדו מנין השקלים רוח להכיל
 גם רוח כחן כי איהא צקסדים הקדושים שילחח
 מלרים היחה הכנה לגאולה העמידה צי"ז וחי צקסיק
 שעי"ז שמיחה שנה יזכו לגאולה זה ולקחתם אגדת
 ארזיז גימי משיח צין דוד וחינה ארזיז ריח זכור
 שמו יצדורר אחר שחאספו אגדת כל ישראל לשמור
 שנה כהלכתו וענלחם דרים ריח משיח יין דוד
 אשר צקס כשחשצרו עיי ענילה ארזיז עם סף גימי
 יוסף רוח שעי"ז חוכו לשני משיחין משיח צין יוסף
 ונשיח צין דוד צי"ז חמן **ערוך** ייל עיד הכיל רק ש
 קלח איזה חידוש כי ידוע שילחח מלרים היחה הכנה
 לכל הגאולה כמיס צנוקח הגדה וחלו לא הוליו כוי
 הכי חכו וצרינו משיחיים כי וגם איהא חלמלח
 שמו ישראל שנה מיד פיו כגאלין כי שקולס שנה
 ככל החורה ח"ס ולקחתם אגדת ארזיז ריח יזכור
 יוסף יצדורר אחר שעי"ז שחשצרו שנה וענלחם
 דרים ריח משיח יין דוד וחי אשר צקס רוח לגאולה
 צקיק שחוכו לגאולה צחורה והבנחם אל המוסקוף
 ואל שחי המוחס רוח כי מספר המוסקוף עם מספר
 שני פעמים מוחס גימי הכרוח רוח לרוח דמנוכה
 גאולה יון מן הדס אשר צקס רוח לגאולה
 דמנוכה איהא כוף הנקיים שלא כיתנו לכחיו גם
 הכרוח ליו עם חי שמיס מספר דים זה מן הדים
 ריח ידילקס ימשחל ידלח אשר צקס דייקא כוף
 הנקיים גם רוח והבנחם אל המוסקוף ואל שחי המוחס
 מספר המוסקוף עם מספר שני פעמים מוחס גימי
 אסחר זה מן הדים ריח דהסי"א יגורכי שרלו לשפך
 דס אשר צקס דייקא כי אסחר כוף הנקיים שכיחנו
 לכחיו ככל רוח שגאולה מלרים גירמח לכל בגאולה
 ככיל והנן: **איש** לפי כללי ריח יכלל יאחד יאחד
 כוית כדדע.

אז חאכלנו מונוי כח וצשל מוושל צוים צמי דפסיס
 אקרח ארי צשל מה חיל מוושל חין לי חלא
 שגשלו ומשחסיכה צשלו וענדו יוס ונויין חיל מוושל
 מיי"ג גם חמרו שס מוושל לרבות שחר מוסקין עיש
 וכל שנה רוח כחן כי לכחורה תי צנים מויוח כי
 ידוע דציסול צמים חו צמוסקין רק תיי צנים מוחין
 לקרח אל חאכלו ממונו כח וצשל לרבות לריק להזהיר
 ככפל לשון מושל לזה חמר צמי"ס ריח יצי"ל וענדו
 ייוס מנין גם מושל ריח ילרצות יצי"ל ישאר
 ימוסקין כדדע חויל והנן: **כי** חס ללי אס אפשר
 עיד ששמועי צס לריק אחר שנקרס פסיס שמונו

לזה החקירה האמת עם ז' תצות גיו' כ"ק זכרית
לרנח הכיל והנן: **הודיש** כ"אן נקרא אצ"י אומיות
א"צ י"צ אפטר ע"ד שא"י נספר דרך הרים
שק"פ"ר ונעשים צמורה מועילים בכל דור ודור
הנעמפרים הניקים שבעשו לאצותיו יוכלו לפעול
תמיד ישועות לכל לר"י זכ' ארס צח"י והימים האלה
הברים ונעשים תמיד ישועות בעולם ע"כ נספר
הכיל ולדעת ז"ס כל המרצה לנפס צילוח מלרים הרי
ז"ה פ"י י"צ חדשים כ"זכין ז"ה מנצח שמועיל שח
לכל השנה הם שנקרא אב י"צ שמועיל צח"י כרחם
אב על צ"ס לכל י"צ חדשים הם נפסק על התצוה
אומיות תצוה ה' צונן שפנול ירם ה' הודש א"צ
שאר מו"ם המוכים שנה סוכל להנשיך כל מו"ם
ישי"ת ון פסח הקים שבעשו לאצותיו לזה סקין
קנעו אית צ"ס צונן שחל יום א' פסח הוא השנה
אב להנשיך רחמים א' פסח לשנה אב ככיל
והנן:

והרי כי יצאך ה' אלקין כו' אין וה' אלה לשון
שומה ע"ד פקודי ה' ישרים משמחי לבות כ"י
יצאך גיו' חכמה כי אירא דארץ ישראל מחכים
צחכמה המורה זה וה' לשון שומה שומה זה שומה
ע"י כי יצאך ש"י חכמה שחנן חכמה המורה והנן:
ותחזק מלרים על העם למחר לשלח מן הארץ
כי אומר כלנו מו"ם כו' אפטר שומה
למחרת על גאולה העתידה מוחל"ל אין שומה
נן דור זה עד שחלה פריעה מן הכים צח"י משד
עניים מוחלקת אצוים עמה אקים וכל מו"ם לרית
וקצות שחנן לארס ציו' ח"ו נקראים צח"י מלרים
שחנן לארס מואר זה ותחזק מלרים על העם צנח
עקבות משיחא שיה"ח חזק צח"י מלרים על השם צ"י
ישראל מואר אזי י"ה למחר לשלח מן הארץ חלח
אצוים צח"י אחרת כי אומר לפניך כלנו
מו"ם צח"י ע"י חשוד כו"ם והרמם ענינו כי בכליום
הלכין ודלס ויה' גאולה שלימה צ"צ חזון והנן:
ויסעו צ"י ישראל מנעמקס קצוה פרט"י ק"י
מילין היו וצלו סם לפי שעה וצ"י בשלה וקט"י נסכית
והיו צח"ם נקלה המרצ ולדעת אפטר שזה רנח
לו משה דרך שלחם יו"ם נלך צמדנ פ"ה הלכ"ה
ראשונה ה"ה צפנח אמת כו"ם מהלך ששנה יו"ם
שאר ק"י וילין שלשים פרסה עשרה פרסאות ליום
כמו ש"ה אחר גס ר"ם ירעמקס יסכומה ג"ע ק"י
מילין ככיל והנן:

צו ר"ם ג' שומה הקדושה של פרנסה יפא"י יסא"ל
יחסיך הילולס ומפיק פותח א"ת יר"ך כידוע והוא
ר"ם פס"ה לזה ה"י דוקא לל"י גיו' שם הקדוש
דקרכי"א שם המומה על הפרנסה גיו' שם חס"ך
עם ג' אומיות הכל רנח שאז עה רנח להנשיך
פרנסה לכל השנה צח"י משכו וקרו לכס לכל לרכיכס
צנעיה"ן והנן:

ולקחתי יאחכס י"י ילעם ר"ם אומיות אלו"ל רנח
ע"ד שכתוב צ"י שומה משה שזה הפ'
רנח לגלות ארס שנושרצין ישראל מן האומיות וזון
אח"ך מואר שחסי"ן האומיות ללמוד ישראל מנעמקס
שגאול ארס הש"י צח"י ולקחתי אהכס שלא להחערב
צ"ס ע"כ זה שומה צ"ה אומיות אלו"ל ש"י
השומה שחערור זה צעילס יפעול צח"י ולקחתי
אהכס בגאולה העתידה והנן: **יד"י** כן ה' עומס
כאשר אשלה אהכס כו' אפטר שצינא ואר"ו יודע מה
כינא כי אח"ל צרכן בגללו וצרכן עתידין להגאל
והלירוף של חס"ך יקין יולא מו"ם מן הפקוק יסמחי
יסמחים יסגל יסא"ר ה"י כקדרו מורה על רחמים
זה י"ה כ"ן גיו' ע"י רנח לגאולה אחרונה ון ע"י
אומות גס י"ה כן ה' עומס גיו' גיו' יר"י כ"ן ש"ה
סם ה"י כקדרו כאשר אשלה אהכס צרכן כן ה'
עומס לעשר צרכן חכה לגאולה שלימה צ"צ והנן:

בגאולת מלרים הקריצו קרנן שנקר' פסח ע"ד
שחח"ל אפטר קוף הכים שריחנו לכהנ
וחנוכה קוף הכים שלא ריחנו לכהנ ואפטר לזה
נקרא הקרנן שסם פסח רנח שערדין אין הגאולה שלימה
כי פס"ה צמילי כזה פ"ה קמ"ך ח"ה גיו' המ"ן צ"ן
המדרח"ל האנג"י גס אח"ל פס"ה כיריקון פ"ה ק"ח
ר"ם יקוף יחנוכה שחנוכה ח"ה קוף כים של צח"י
פה שלא כ"ת לכהנ רק צנל פ"ה פ"ה פסח ר"ם
יפ"ה יסחוס יסחוס ח"ה גאולה שלימה שקהם
וחוס ון כל פ"ה שחולה לגלות כו"ם ועקב שר"ה
לגלות וקסחם ונמו ולר"חל כאמר קחוס וחסוס והנן:
ושמרת א"ת החוקה אמת למועדה מו"ם ימו"ה
כו' אפטר ע"ד שחנא צח"י צח"י צח"י צח"י
קמו"ה הלכות הפילין שלעמיד ללז ליום הד"ן מו"
ש"ה זכיר צמולת שחילין כ"ק זכור מוכרעם וא"ת שפע
צ"ה כ"ק חזנה מוכרעם לזה אחר פ"ה שחילין כאמר
ושמרת א"ת החקק אמת חקק של הפילין ש"ה מו"ה
לך למועדה לזמן ליום הד"ן מו"ם ימו"ה פ"ה צנח
שחכס לר"ך לזמן ד"ן וחשנן על כל השנים שח"ה
צנולס אז י"ה מו"ה גדולה לך שח"ה זכור מוכרעם

ימי חייד הימים בא

צבס לדיק שטאמער דוק צייסן: חובל לסיות הגאולה
לא תחבו בו אפי' מוכן תמיד לגאול' אהבס כמאמר
אלי' סיום אס צבולו תשמעו וגם רוח אלי' ה' תסס
הוי' כקדר מורה על רחמים כלירוף קיפן תביל
וסנן: **בגוסי** התפלה צנת יהוא אציא אהבס כי
יס צעולס קלסס בגוילס כמה שטמור חיילי עילתי מסי
כחצות כמו שטקור לללח מל' לחיל כן חסיר לללח
מוצל לללח ארלות כי יס לרנן צנת יהוא אציא
ימ' יח'ן ישרל' **צב** "ארלות צב" שטור ארלות
עבולס אציא אהבס צידר צו **צ** וסנן:

דבר לא באזרי העם וישאלו כי פירש"י שלא יאמר
 אותו לדיק ועבדום וענו אותם קיים זהם
 ואח"כ יאלו ברכוס בירל לא קיים זהם וכבר חקטו
 כל התפסרים הלא אפי' אם לא יאמר אותו לדיק
 גיב לדיק לקיים הש"י הנצמחו וגם חיצה זהם מיותר
 ויכלי גדי"ל דהתם פי' על פסקו וירדפו מלרם אחרים
 וכל דציה הם ה"י מוכר פסון דחולק מגיע עיג
 ונח"כ ימח דלמלא חס"ה עטנת אברהם ה"י אפכ"ל לקיים
 הנצמחו בציהם הם דה"י אז גמר ה"י"ה אף כ"י
 שלא יאמר אותו לדיק ועבדום וענו אותם קיים זהם
 ד"יקא ע"י המלרים שטיענדו זהם ואח"כ יאלו ברכוס
 הלא קיים זהם ד"יקא קשי" ע"י כהר פסון ולא ע"י
 המלרים ע"י דבר לא ישאלו ממלרים ה"י וימח
 הכל והסג: **דנה** מכת צבורות פתח צביה רוח כ"י
 ע"י מכת צבורות כ"י ע"י מלוא פתחאל פדיון צבור
 שטסמיון הוא אחרות כ"י פי' ה"י כלעים שסם כ"י
 דיכרין קיומן כ"י והסג:

הדוֹדֵשׁ הזה לכם חפצו שירצוהו לנו הכהני כהן
למאחיל שחקור להעניטו צדיק כי תצח
לכם רוח על חכיה כמאמר חזיל הכל מידים בעלרת
ודעיקן לכם זה הדוע הזה לכם פי' תהי' צח"י לכם **שלא**
לדעת העניטו כחל ואנן : **דבר** נא צאנזי העם וישאלו
בז' חין נא חל לטון צקשה שלא יאמר חוזה לרק
לחכי ילזו צרכש גרול לא קיי צהם ואמפרעם
הקשו חל הקיום יוכל להיות צדיק הים כ"ש פדע"י
צ"פ ויסע משה הקיען בעל כרחם שערזו מלרים
צדיקס קסוקיהם צהכע"י וצ' וכפך והי' ישראל מולחל חוזה
צדיקס וגדולה היה מדינת מלרים כז' ע"ש אך בפסוק
י"ל צ"ה ציד דח"י צנזי וצנצוית ר"פ כל הצנצנין
צקאמר עס חקנות גדולות עכו כז' ופרקן מכלל
דחכיה קטנות כז' ע"ש מלל דכל היחל דכח"י לטון
גרול מכלל דחכיה קטנן ק"ל כיון דלמחר לצדקם
לחכי ילזו צרכש גרול ולא כאמר צרכש ר"ק

ויקחו להם איש שה צנמי דפסחים די קיט עיני צמסנה אינמי מציא חגיגה עמו בזמן שסוהא זא צחול בפרסה צמועט עיש צפירקיי קיט ספסח מועט כר וצנמי קס חגיגה י"ד לא חוצה כר חגיגה בצהא עס ספסח נאכלת תחילה כר קיה"ה ספסח נאכל על השעור כי וסנה הכס סוהא לא חוצה עניש לריך לסינת איזה רוח צבורה כי כל דברי חז"ל כמזין צבורה וכל שאפשר רוח ויקחו להם איש קיה גינז חגיגה בצהא עיש ספסח גס להם איש גינז חזיל צנעט צטרה"ס שאז מציאין דוקא חגיגה י"ד גס מצינ חגיגה גינז י"ד קיט רוח לצי חגיגות חגיגה י"ד ותיבני י"ד וסנז:

אחיל צינן גאלו ונצין עמדין לבגלל אפער
פיר טאג ציטשט ערס יונגה צמור סקלע
האט באזירט על אונזע טעג סדרק פרעג אחרים וסעגס
על היס כי למה היו דיונין צאונה העפ
ליונה שצנחה מופי הפך וכנסה לנקיק קלעים והי
סבחה טעם צהכנס לפנים הרי הפחש תלא לחון חם
סבחה חמר לא טשי סרליי רעט מוויזן כר למי חם
פופה צנח לרה לו ערס חסם צינן צינן ריה
יונה מצורח יקן יקיק קלעים יחש גאלו ונצין
צמירט ככיל גיכ צו הצמירה סהי גיכ הגאלול לעמדי
עניי עה לרה ליעקב ומונה יועט כמו שאלו רואין
צנצנות משיחא שצדורות טלפניו כי מן דעס לי
צמירנה זו אזיל למדינה אחרת כמי אומעריקא ואלליה
טעם וכעט צכל מדינות ישראל הולכים ודלס מואר ולין
מוקוס צצרוח כמו היונה ככיל וכו
ססי עלינו וסו

[illegible]

ימים צחי' רחץ להחדשים שצבל השנה שצבל יום כעשה סיון כגלה להראש שצברה שידע על כל חודש וחדש: השנה כביל זה מורה הלירוף ששמו השנים הלירקים שנקראים צחי' השנים שידעם מה שצבז ששנים להם אז השמחה שצביל וחגל לשון התגלות שאז מגלה להם הארץ על כל יוצאי הארץ מה שהי' צחדי השנה ואם רואים חיו בזירה רעש אז יוכלו להפוך לעוצה ואכן: **הצירוף** של חודש ניסן שהוא מיוחד לגאולה כמשחיל צניקן עתידין להגאל יולא מרים הפי' ששמו השנים יושגל יארץ וסר' של הפי' יום הששי יוכלו ה"במים לרמז דרד ורד אחת הוא ע"י שישמנו יום שנה שהוא זכר למעשי צחאסיה של יום הששי יוכלו בו עיין זכר לגאולה צניקן היולא מלירוף ששמו השנים בו רמז למחור חזיל אלמלא שמו ישראל שנה נוד ידיו כגאלין וסנ:

פ' בשבח

ויאמינו צחי' וצמחה ענדו בו אפסר שרונה לשבח רור דיעה הגם שלא הי' להם עדיין חירה ורלו כפלאות וקסם עיי' משה עכ"ז לא ענדו חיו צשיחוק עיי' רק ידעו שגבל מלח הי' יחש זה ורל לשון הצנה גיב אח היר הגדולה אשר עשה הי' שגבל מלח הי' ולא עיי' כח משה בו' ויאמינו צחי' וצמחה הגם שהאמינו גיב צמחה עכ"ז היחה אמונה חלוקה שהאמונה צמחה רק צמחי' ענדו של הש"י והאמונה צה' שזא צעל היכולת והואץ של חיצה וצמחה הוא וחי' המחלקה שהאמונה צמחה חלוקה מאמונה צה' ודברה חורה לפעמים כלשון חכמים כמיש צמחה דכלים המחלת כל הכלים יס להם אחורים ודך שפי' סרע"צ שס שהחך חלוקה מן האחורים שהאחי מחלקה מן כבאל כלי וסנ: **והמשים** עלו צחי' ישראל כן מלרים פירש"י אין חמושים אלא מוויכים אפסר ע"ד מלח חזיל תכאי הסנה הס"י אס יקצלו הסורה מענד ואם ללו אחיר העולם לחשו וצוה וכמיש אס לא צריתי יומם וזילה חקות שמים וארץ לא שומתי ולא הסוכה עלו מלחך מלרים לקבל הסורה ולחזק צחלה שמים וארץ וגם ידוע מלחך חזיל כי כל העולם מלך חיק שנה וס הרמז צחצח חמוש"ס דיה י"ש ימלך יחמש ימלות יסנה גם והמשי"ס אוח ח' רית ימקות והשאר אוחיות שמים ואוח וחי' רית יוארץ רמז צחצח זו אוחיות ימקות שמים יוארץ חס

לשון צרכוס גדול הגם שחמקיים זה צציות היס חולך להיות ציות מלרים גיב שנקרא קטן ועיין שייך לקראות לגיזת היס צסם גדול דייקא מלח"ס אס לא יהי' כלל ציות מלרים שנקרא קטן לא יתקיים ואח"כ ילאו צרכוס גדול שאין שייך קריאה השם גדול היכא דלית"י לצחי' שס קטן כביל זה כינה רש"י שס וגדולה היחה ציות היס מציחה מלרים עיי' וסנ: **עוד** י"ל צחי' דרש"י פ"י עיי' והפך לצב פרעה וענדיו בו ועכשיו כהפכו לדרוך אחריהם שצביל מוויכם שהשחילס בו עיי' מלח"ס אס לא הי' עשאלים לא הי' רודפים אחריהם הגם אס הי' דולים ישראל הי' כווליס צניכ שצביל סכר עבודה כי הי' מוהרים לשלוח כי חמור כולנו מחים ונדחי הי' מתרים להם כפי לרכוס של ישראל: עיי' הי' הלווי' שלא יעלוס צניכ כדי שישאליו מדעסם ועיי' כגלא ירלו להחזיר ירשו אחריהם ויתקיים ואח"כ ילאו צרכוס גדול צציות היס יוכל להיות נק קיים וחס אין לא צקסה פ"י קלא יעלו צחוקה אלא צלשון צקסה מוולרים כדי שיתקיים ואח"כ ילאו צרכוס גדול צקיק יושל לצס לדרוך מלח"ס אס לא ישאליו מדעסם לא יתקיים רכוס גדול של ציות היס כי לא ימור כלל נק קיים כי לא ירשו אחריהם כלל כביל וסנ: **במכת** צדד לאור ואס מתחלקת צחוך הצדד מה שחולך ואס אפסר צדך הללה עיי' מה שפירש"י צמחה ענדו לא כשאר אחר כדי שאל יסו המלרים צבורות וגם צחצח לא כשאר אפילו המלחים מעטס הכיל וכן י"ל צדד שהיו המים נקדסם ככפורוהיו המלרים יכולים להסים הצדד צחוך השכר ונשקן לקר כמו מנהגי העולם עיי' אס ואס מתחלקת שלא יסו מהם כביל וסנ:

הצירוף של חודש ניסן יולא מפסיק ששמו השנים ותגל הארץ עיי' פסונו כראה צחי' כי זה החודש נקרא צחורה צסם חודש האצ"צ צחי' הידועה כמיש צסם הלירק הקדוש מי יעקב ילחך מלונליק ז"ע צציי' ימים כסן ידע מה שהי' צכל סמנה היינו ציום א' יסן אמר על כל החודש ניסן וציום צ' אמר על כל החודש אייר וכדועה עיי' ולזה נקרא אצ"צ אוחיות קצ י"צ שהלירק שנקרא צחי' אזי אצי רכב ישראל יוכל לידע על כל יצי הדסים ולה צחצח צחוקסל אוח היא כמו שכתב האצ"צ שרונה לצחי' הידועה שסם הלירק הידועה צרורה חיס החודש שהי' דייקא י"צ ימים כמכין זה צחוקס היא שרונה לידיעה להם ראש חדשים שכל אחד מהייצ

ימי חיך הימים בשלח

זאת וזמנים עלו בני ישראל שלח הכונה עלו מואבים לתוך העולם חקרו צדרי ורץ שהוא חמש מואות שנה מהלך ויש לומר צדרי רש"י קדוש גיב חן חמשים פ"י שלא חולל להיות קיום העולם הרעה צה"י חמשים ר"ת י"ש מהלך יחמש מואות שנה אלה מואבים צהורה וצמול שסוף בלי יזימה של ישראל ע"י הוא דייקא קיום וחזקו לצדיות העולם וגם כפשימו וחמשים עלו שכלו זה הסנה לקבל הצורה ביום חמשים לקפירה כידוע והבן :

אז יסיר משה ר"ת למפרע אותיות מ"א והוא ר"ת ג"כ מ"אשפת "דים "ציון לרנח קשה מחובותיו של אדם בקריעת ים סוף והבן **ויאמרו** צה"י ונצטע עמדו אפשר דהנה האותיות דרכם כשרואין כפלאות מואבים רק צום גרואין לעיניהם כמו שצוינו צמיתים ימים שאמר חן כמו אלה צים כי לא קן ישראל מואבים וצני מואבים הגם שאין רואין כלל קצנע צלום האמונה מואבותיהם כשצטננה אצורה אצור ורואין צה"י כי וצנצני הגם שהיו צלה מורה אחז"ל שלא נאלו אלה צורות האמונה כע"ש וראונו העם כי אפשר לרנח כי צקעת סים הי"י ע"י שם ע"כ כמחבר צפסרים הקדושים והשם הראשון של שם ע"כ איותיו והיו ר"ת יראון "העם יראונו והשם האחרון דאותיות מ"ים ר"ת מואבים יוצני מואבים ע"י ע"י דייקא הי"י קריעת י"ם שצטנן צן עומיד קפן חמילה לתוך הים בגדול האמונה כידוע זה כרמוה כאן וראונו הים ונצטננה ר"ת יסיר יוצני מוא יושלעו יצצטננה הגם שראו כמו צים האמונה שגם ציצטננה הוא שלעו היפך דעת צמיתים ימים וכל האמונות שובא ישראל עמדו ר"ת יעקב יצבל ידור ידור פ"י שכלל דור ידור קצנע צלום עמד האמונה ככלל והבן :

והצירוף של חודש כסון יולא מרים הפסיק ישמחו שמחים ותגל הארץ כי ידוע שצמיתים צמיתים אפי"י המלאכים וצני מ"ש הן ארזלים לעקו חולה מלאכי שלום מר יצביון וכל המוחצלים וצני ורואין צמיתים ואח"ל צניקן עמידין ג"כ להגאל ויצנה צמיתים זה מורה הצירוף ישמחו שמחים ר"ת שמחים מלאכי שכלום מר יצביון ותגל הארץ ר"ת הי"י מלאכים יעקו שאלו צניקן צנע הגאולה צ"כ אות המלאכים הי"י להם שמחה ג"כ ככלל והבן : **אופן** צ"י דא"י צפסר פורת יוקר צאצות של דמנשעו מ"ה לו עלייה בשמה ורחה שמחה גדולה למעלה עד שקצר ששעמחה על פטירתו מהעולם וגילו לו שעדיין חי בעולם רק ששעמחה היא ע"י יחדיו הקדושים גורם מולם

צמחה לכל העולמות וגם אמרו לו שצאם יחיו עוד לריקים כמוהו לעשות יחידים קדושים י"י הגאולה ע"ש היטב ותמלא נחם מלא וזה שם צ"י עיני שמחה צ"י שמחה ע"י פטירת הלאה שכן יום הלולא למעלה ושמחה כו רק צמיתים ולא צאצא שפנה ציה ואין מי להבין על סדר ויחור נחם ים שמחה שהיא צאצא גיב שם לריקים גדולים צאצא שמיתים חמיד יחידים קדושים ככלל וצניקן עמידין להגאל ע"כ הצירוף יולא מ"י ישמחו שמחים ותגל הארץ כו שמצקסן צמיתים לריקים צאצא צמיתים שמחה צמיתים צאצא גיב ע"י יחידים הקדושים ויחקרד הגאולה צ"כ והבן :

אופן ג' דא"י צפסר ע"ש אז יסיר משה א"י צרכי"י הדיד ככו כסאך מוא אפי"י שצמיתים אחס לא כמיתננה כסאך ולא כדעת צמיתים עד שאמרו צניקן צמית הדיד ככו כסאך מוא כו ע"ש להבין זאת כ"ל צמית ע"ש דא"י צפסר דא"י שצנע המצול הי"י ג"כ קיערנו מלאכים כמו שם"י צנע צמיתים העולם מוא אפי"י שם"י להם שש"י אפי"י אס אין ל"י וחס כי שצנצני צכסאכ"י שכל צכר צמיתים עליהם צמיתים העומד ע"ש והנה ע"ש פשוטו היא גופא קשיא למה קנע אותם צכסאכ"י לפי עננתם מוא אכוס כו והם שאינו דרך חן עוד הפעם להשיב להש"י על זה עכ"ל לא יודע להם הצירוף ע"י על צדורו חומס אחז"ל עוד כשאמרו ישראל שירה על הים קרא הש"י למקטרגים צכסאכ"י חומר להם בואו וראו את הים"י חור אור כולם וראו וראו הי"י אדוכיו מוא חריר שצקן ככל הארץ ואי ידע להם הצירוף למפרע כונת הש"י שצקנע אותם צכסאכ"י ולכאורה ים להבין למה לא השיב להם מחמילה שצמיתין ישראל לוור שירה חומס ידוע כי לריק ורשע לא קאמר כד"י שלא יצטל הצמיתים מצני אדם ע"כ חלמלי חומר להם שצמיתין לוור שירה היו מוכרחין צכסאכ"י ולא ים שבר ע"י ע"כ אור להם קסם על שצקנע אותם צכסאכ"י והעצם הצבור הי"י כמסך אלו ימים והמלאכים צמיתים זה שצמיתים אלו הטעם שאלו לא ראו להשיב עד שכל זמן שהיה נגלה להם עיקר הטעם ככלל ח"ס כינת חמיר אפי"י שצמיתים אלה ר"ת שכלית אדם ישכננה אפי"י שידעת התכלית על מה צאל את האדם אפי"י לא כמיתננה מנשון ויש ליישע שפ"י חירון פ"י לא כמיתננה מנשון ויש ליישע שפ"י חירון פ"י דייקא שאלה הי"י משיב להם על שצקנע אותם צכסאכ"י והיא גופא קשיא ככלל וע"י ולא כדעת צמיתים לא ככרת צמיתים צמיתים אדם שצקנע מולם

כח

ויהראו בני ישראל את שמו מן ר"ם כ"ר מלות
 רמח שמי שמקיים מלות הסודות מוזמין לו
 הש"י חמיד דבחי מן כדי פרכסו בנקל גם כ"ר מלות
 במערתא יהושע אפילו לכשיכרים יהושע לארץ שיפסוק
 המן נ"כ יהיו זוכין לבחי מן פרכסו בזכות מלות

ימי חייו הימים בשדה

"השולחן" אשר "לפני" ה' והדברות האחרונות שזמר ר"ח "שולחן" מלא "שולחן" יצחק רחל לענין חד כי ע"י שנה אלו נגאלין וכה"ל על שולחן הש"י כי בגלות א"י לבנים שגלו ומלך שולחן אציהם ובעת הגאולה כה"ל שולחן אשר לפני ה' ויהי "שולחן" מלא בכל טוב וגם שולחן רבך שפזנים יסיו על שולחן רבם יח"ש שהוא אציהם והבן: **זכור** את יום השנה לקדשו אפסר ע"ד שבספר זאת זכרון מהרצ הד"ר מ' יעקב ילחן זלוקלה"ה מל"ט שהחזיקו לו ביום שנה כהן לו למחברת צפ"י עמלו ואפסר שמוזר זה צה"ס"ק זכור את ר"ח "אחיהם" שהיה שם מאל"ף ועד ט"ו הרמז צ"ח א"ת י"ח ר"ח ו' י"ח "שנה" שהחזיקו צו"א י"ח חול חסדום לצ"ח זכר למחברת צפ"י עמלו וגם "שנה" צה"ה הידיעה פ"י מה שנתחדש לך ידיעה חדשה צה"ה ביום השנה לקדשו צה"ה צפ"י עמלו ככ"ל והבן:

דבר דבר אחז"ל שלא יאמר דבורך של שנה כדבור של חול ומלך הפשוט י"ל כי הש"י קרא"ם חמ"ד צ"ח חול והח"ה קרא שנה דכ"ל שמה ח"ס שלא יאמר דבורך של שנה שצ"ח הח"ה שנקרא שנה ליזהר חמ"ד שלא יאמר דבורך כדבור של ע"ש שנקרא צ"ח חול כי כל דבור עושה חסד ור"ה הרבה שאלח"ל אל הפתח פה לשטן ע"כ לריבין ליזהר הרבה קודם שיל"ח הדבור מפי"ם ח"ל לדבר וע"י יו"ש קדושה להם והבן: **אח"כ** וקרא"ם לשנה ע"כ קרא דברי קבלה כ"ל ד"ה רח"ו כל המלכות כראש שהיא צריכה צ"ד האדם דהיינו תפילין ולי"ל וכדומה אצל מנעין אכילה וספי"ה צמיונים וצנצנ"ה כמו וקרא"ם לשנה ע"כ יוכל האדם ליטאל הי"ח מל"ה לנו הש"י שפ"י ע"כ חול א"י צידי"ו כסף להרצות צמיונים אולם וזה מוכח בעמלו צלח"ה כשהש"י מל"ה לו צו"א לר"ך לחקות ולבטח צ"ח א"ה שח"ס מל"ה צמיונים צנצנ"ה ש"ל צו"א ימ"ן לו הש"י שיוכל להתענג במאור חז"ל כל מו"טו"י של אדם קל"בין ח"ן מהול"ה שנה וי"ט ו"ה וקרא"ם לשנה ע"כ דברי קבלה ד"ה פ"י קבלה השפע שיוכלו לענג השנה כ"ל והבן: **וקרא"ם** לשנה ע"כ ר"ח ע"כ כשמה וע"כ גוף שצנצנ"ה הוא ע"כ לשכ"ם ש"ל ע"כ כשמה ע"כ גוף גמטרי"ה ש"ל גמט" קרי"ע ע"כ ע"כ שמה ש"ה ע"כ לשמה ג"כ צל"ן כל המספרים מ"ש"ל ונמשך מחזות ע"כ גוף כל י"ח דחול והבן:

זכור את יום השנה לקדשו אפסר ע"ד ד"ה צפ"י ע"כ

על גזירת משה רבינו והרבו והמעיטו ומעטו ולגבולת שא"כ מ"ה יע"כ כ"ו ע"ש ולדעתו כ"ל ד"ה דה"ה מל"ט ויע"כ כ"ו ישראל משמע שהרבו ע"כ כ"ו סה"י לוקמים המרצה והממע"ט ל"ה י"ל דר"ל לקיים מל"ה דק"ה ל"ה ה"י ע"כ שולקטו הרבה אכ"ס"ם צריכו יו"ה מעטו לפי כפ"ס"ה והרבה ילקטו צ"ח"ה הממע"ט פחות מעטו ואלו שולקטו יו"ה לאחר סמ"ד"ה יע"כ"ו ויח"ו לאח"ה שולקטו מעט ס"ה"ה מל"ה דק"ה ולמחר י"ה להיפך שולקטו שהרבו אהמול יע"כ"ו למחר מל"ה למחר שולקטו למחר מועט ויקיימו מל"ה מרצה ויח"ו לאח"ה למחר צמיו"ה ולא העדיף המרצה והממע"ט לא החסיר ולא היו לריבין לקבל אחד מן הצד"ה ומכ"ה להם כל"ו קיימו מל"ה דק"ה ע"כ ש"כ לשנות מל"ה כל"ו ע"ה והבן: **ויקרא"ם** כ"י ישראל את שמו מ"ן ר"ח ימ"כ"ם "כ"ל"ה וצ"ח"ה מ"כ"ה ר"ח יע"כ"ם יע"כ"ם אצ"ה"ם שפזנים שהוא מוכ"ם וי"ט מל"ה רק צל"ה צא"ה"ם והבן: **גם** י"ל מ"ן ר"ח "מספר" "שפזנים" כמו ש"ה כידוע:

פרשת יתרו

זכור את יום השנה לקדשו אפסר שנה לר"ח א"ה יחז"ר א"ה ח"ה שנה יחז"ר שנה קודם ח"ה זכור צ"ה את יום השנה א"ה חז"ר שנה לקדשו חז"ר ג"כ ח"ה קודם ע"כ"ה שפ"ע לך קדושה כמו ש"קדו צ"ר של יום היום יום שנה קודם ח"ה שלא יאמר דבורך של שנה כדבורך של חול שצ"ר של י"ח חז"ר"ם היום יום ראשון וכדומה וצנצנ"ה ח"ן חז"ר"ם יום שצ"ר רק יום שנה קודם מע"כ"ה קד"ר ד"ה"ה כ"ל והבן: **אח"כ** אהמול שמו יע"כ"ה שנה מיד היו נגאלין ע"ד פשוטו להבין ח"ך חל"י צמיו"ה שנה כי אח"ל ע"כ יוכל אלקים ביום השצ"י מה ה"י העולם חקר מנוחה צ"ה שנה צ"ה מנוחה וע"כ"ה הצריכה ה"י צנצ"ל ישראל ס"ה"ה להם קיום ומנוחה צמול"ם כי ג"י שצנצנ"ה ח"י מנוחה שחשור להיום מנוחה לו ל"ה רח"ו כן לדורות א"ה ישראל יהיו צנצנ"ה ח"ן להם מנוחה והעולם חקר מנוחה ומ"ע"כ"ה מלכיות כ"י מאח"ה ח"ל ח"ן צ"ן העו"ה"ה לימוד העו"ה"ה א"ל ש"ע"כ"ה מלכיות צ"ח חקר מנוחה ל"ה צ"ה שנה פ"י א"ה קיימו ישראל שנה כח"קו"ה צ"ה מנוחה ומ"ע"כ"ה מלכיות ויהי גאולה עליהם צ"ה והבן:

זכור את יום השנה לקדשו ר"ח מ"ר"ק"ן ח"ה

כבן צעירות רצנה הסג שמחשבה הוא לחיות
הנמשיות ואומין צפה לכבוד שנה הריצור מנעל
המחשבה שיהי' להם חיים כבוד צפה את יום הפנה
הינה אית רים "אכילה" מתלחלח תלחלח קעדות דיווח
רצנחא לקדשו שיהי' צנח" קודש כמו גבי קרבן
שהוא קודש דומהי' חס יאמר רולה אי' ומנעלה
המחשבה שהיא שלא לשמה ח"ם לעולם יעקוק אדם
צורה ומלחא חפילו שלא לשמה הגם שיש הרבה
מלחא שיוכל להיות שלא לשמה כמו אכילה מלחא ושתי'
די כוסות וקנים אחריו הדר לשם גילוח עכ"ז עיי'
אומרת האדם שאומר קודש כל מלחא לשם יחוד
הריצור מנעל המחשבה שאומר שאי' רולה דייקא
לשם יחוד ונעשה מהמלחא שלא לשמה מלחא לשמה
חס שמתוך שלא לשמה צל לשמה פ"י גמלוח שלא
לשמה דייקא נעשה עיי' הריצור לשמה לזה הרמז
חינות שליל' לשמה' אומל' אחריות לשם ח"ם מתוך
דייקא תוך אחריות של שליל' לשמה' שאומין לשם
צנח" לשם יחוד עיי' נכפך ומהמחשבה שהיא חס גופו
של אדם צנח" מתוך דייקא ונעשה לשמה כחיל ח"ם
זכרו על הין דייקא כי אחזיל שפעודה נקראה על
סם הין צנח" אל צית מנחה הין חס זכרו על
הפעודה שמתוך לכבוד שנה קודש כחיל רצנ: **עוד**
ירמח צדך הללה זכור את יום הפנה מה שמקנה
על יום שנה ייה צנח" לקדשו כמו קודש שחזיל
ולא הקריה צנח' הקדש מועלם כן לא יקנה רק
דגים חיים ובשר שלא ייה' ימן שלא יקריה כחיל
והנ: **שבי'ת** רית "שירות" צרכות "השנחות רח'
שלה רחן השנה שרדך לעקוק כל היום צדרי
קדושה והנ:

וידך יתרו על כל העונה כי אפשר ע"ד שנאמר
צמלים קימן ח' וילכו לאהליהם שמים ומדיו
לז על כל העונה אשר עשה ה' כי ולישראל עמו
שרשם חיל שומל להם על אותו עון דיום כפורה
ע"ש ח"ם ויחד יתרו על כל העונה שומל להם ג"כ
עון דע"ז שנצדו צמלים שומל חיל שטען שר של
מלרים מה נשתו הללו והללו עובדי ע"ז שלהם לאמר
משכו ידיכם מע"ז כי נשעת הקרבן פס"ה גמטריא
הללו והללו זה אשר הללו ע"ד מלרים אשר שנקרה
מלרים כידוע ע"ש וירא כי' את מלרים מה שפ"י על
השר כי' זה הוא עיקר העונה שומל להם עון ע"ז
הכיל ע"ז שומל יתרו מלחא שיהי' למחל לו ג"כ על
מה שלא הכיח ע"ז שלא עברה כידוע והנ: **אורייתא**
וקו"ה וישראל כולו חד אפשר פ"י דהבא חן חנות
מחיר

שפ"י מה שהאדם מקדש עלמו ציור צנח" ימי החול
מרגיש ציור קדושה שנה והנה צנח" כל יום צנח'
קול יולחא מהר חורב ואחרת שובו צנים שובנים
ולדעתי אפשר צנח" אינו יולחא הצ"ק כי צנח' מתעורר
עולם המעונה כמ"ס בדיקא כי צנח' אחריות שח"צ
ואינו לרד לנ"ק כמיון ואי' צנח' הצנח" שנקשה
כיון שאין מי ששומע הצ"ק למה יולחא ויתרין שנה צנח'
יום הרהורי מעונה עיי' הצ"ק לכל אדם ומי שהוא
צר דעת ומש"ס לז' אז נשעה שנה אללו הרהורי מעונה
הכיל אזי יפעל המעונה רשעם צו לקרבו להס"י ח"ם
לדעתי אלמלא הש"י עמדו לא יכול לו עיי' הפעורות
הצ"ק הכיל ונוכל לפרש צנח' הסוסה צומירות ליל
שנה קמנעיון הבה שכל יום רץ ומחיר יוכיח צו
מנחא שבי' למין אשר שומל קולי קולות יחלון כי
כחל הם ילון ואל ישיגו צנח" כי כי חיות קמנעיון
אחריות קימן ע"ז הבה מלשון נכרח ע"ז שר
פ"י קימן מוצ של הצנח' קול המהיר ומחיר לאדם
צנח" יום ודופק ללצו של קול לעורר אותו לדרך
המוצ שכל יום רץ ומחיר שנה קול וילך הלך
צומירות עכ"ז לא לחוק כי יוכיח צו מנחא מלשון
הכוח קופו על החילוח שצנח" יום הפנה מנחא על
ידי הרהורי מעונה שח"ן צימי החול מרגישין ציור
ציום שנה ומי שמחוק עלמו צימי החול לקבל מהרהורי
המעונה הדופקין מחד צימי החול מרגיש ציור צנח'
יום שנה קודש כחיל שבי' למין אשר שומל קולי קולות
יחלון הצ"ק צנח' יום יחלון מהרה ומה צנח' צנח'
והח"ן צנח' שירי יגדלון מלשון שירים צנח' יום
נשאר שירים מ"ס מהרהורי מעונה עד צנח' יום
שנה קודש יגדלון ומרגישין ציור הקדושה כחיל כי
כחל הם ילון כמו העל שכל יום צנח' וילך והוא
לוד לעולם וע"ז ואל ישיגו צנח" אחריות צנח' "
פ"י ע"ז שנה צנח" ציור שיהי' צנח" וילקחו ח"ם
זכור אחריות כר"ז את יו"ם רית יו"ם "מעשה
שחזכו ותשים ללצך הכרח של צנח' קול כל יו"ם
המעשה שעי"ז הפנה לקדש שומרי ציור קדושה
שנה כחיל והנ:

זכור את יום השנה לקדשו ואחזיל זכרוה על הי"ך
דהנה המנחב ציור צנח"ל קעדות רצנח'
לכבוד שנה קודש כי שנה שומל קדושה כמ"ס צוה"ק
והי' כמו שאומין לכבוד ה' זה לכבוד שנה קודש
דייקא שהוא שם הקודש כמו שפירש"י ע"פ יקריצ
אורו לרבו כופין אותו עד שיאמר רולה אי' מלחא
שהריצור מנעל מחשבה וכן צנח' אכילה ושתי' מלחא

ימי חיך הימים יתרו

מן הגלות כמו שרמזה בתי" צלומים רים "השכלם מלכות
"לומות יצמחרם, חמן:

זכור את יום השבת לקדשו אחיל זכרתי על היין
בדרך הללה ש"פעמים הוא יום טוב צמיש
ויוכל לצוא לידי שכרות שלא יוכלו להספיל צבונה
בליל שבת כראוי ח"ס זכרתי על היין ששותין ביום
טוב צמיש זכיר את יום השבת שצריך לחזי להספיל
בליל שבת ולא חשמה יותר מודאי ביום כחיל והגן:
זכור את יום השבת לקדשו אפשר עיד דלמתי
חזיל אלמלא שער ישראל שבת היו כגאלין גם חמור
חז"ל ששואלין לאדם בשעת הדין לפיכ לישונה ח"ס
זכור את יום רוח ליום הידוע יום הגאולה שחבור
חמיד ותלפה לגאולה הרמזה בחינות ח"ס י"ס רים
"חלי" יתשני "צוא יתשי" יתשיחין ע"י השבת לקדשו
שני" שמירת שבת חז"י הגאולה לה לריך ארס ללפות
ולבקש חמיד שישיו כל ישראל שומרי שבת שחובל
לחיות הגאולה צ"ח:

ביום הזה צוא מדרג קרי פירש"י שישיו רים חדשים
עליך כאלו היום כיחנה כ"י גדאי חון מפשטו
שהוא לשון ליווי י"ל גוב שהוא לשון הצמחה שכל
יחמור האדם כי זה יחור משלשה אלפים שנה שכיחנה
חורה וכבר חידושו הראשונים כל מה שיש לחדש חיו
לומר כן והמורה הוא ילימות ואחרונה מחרת מרה
וכל חידושי הראשונים כמיפה מן הים ח"ס שישיו
דברי חורה חדשים עליך שש"י ימין לך דברי חידושין
בחורה אחר היגיעות צחי" יעמי" ומלתי כמו שחליתו
בחז"ל כמה פעמים צולשן מוקים הכינוי לי להחבר
צו כאלו היום כיחנה חמורה ולא נחחדש זה כלל ק
יהי לעיני כל ישראל חס בחכמה כבדא השולם חז"י
צחמיה רים "צכל" יחכמי" הורים ימחין יחמד כי
כל חכמות החילוקיות יש להם קלצה חלל חכמה
חמורה חרובה מחרת מרה וכל ימי עמידה עולם
המים שצנולם מחדשין חידושי חמורה דלי" צוהי"ק
שני" חידושי חמורה צוראין שמים וחרן חרשים פ"י
שמחדשין הצריחא ומק"ימין חוזה צחי" המחדש צמובו
בחורה שנקי" טוב כידוע ותינת חכמים צמילי חס
חיות כ"ף מ"ס היי גמטרי" צחי" ישראל עס האוהיות
והכוללים רוח שח דייקא נקרא חכמה חכמה חמורה
שיש זה חרי"ג מולת ששייכה לבני ישראל דייקא
וחיה כחור חכמות החילוקיות שיש להם גבול כחיל
וחס פ"י מחמור חכמה צקלאל חס מחמור חס הי
שהימים הראשונים היו טובים מאלה פ"י שחמכים

הראשונים

חמור מלמו מציס האקורין לה סעלה להספיל צמד
השכינה לאקווא שכינתא מעשרה כי צכל לרחס לו
לר וגם להספיל צמד חמורה ש"כיל לקיים חמורה
שקצטו והשכינה מחפלת גיכ צמד ישראל כמה שאמרו
חז"ל מלי מחפלי" יר ש"כצטו הרמנים חס הכעס כ"י
וגם צמפלין דמרי מלמא כחי" ומי גוי גדול כ"י
דמסמחה צמחייס דישרחל ומחפלי עליהם כחיל וגם
חמורה מחפלת צמד ישראל כמיס צמוס הקיטה
חורה חרי שק מחפלי" כ"י ח"ס חוריחא וקוציה
ויסרחל כולוה חד לבקש ב"א צמד חזירי וייעיז לבו
צכל חמורה חמן: **ב"ד** ממוחיו כל ארס קלובין חון
מוחולת שבת וחס טוב ח"סא צוהי"ק משהוא יומא
כל ש"סא יומין מחברין ומשוע שיש צרכה יותר על
הקלצה שנקלצ ברים וגם לשון מוחולת שבת ולא חמור
חון צמחמות וי"ל שכן פ"י חון מוחולת שבת ויום
חוד פ"י שחוסק על קלצה יומין דמול גיכ מוחולת
שבת ע"י שחכד שבתות חוסק על הקלצה שיהי
סכל צמח גדול כחמור חוהי"ק כל ש"סא יומין
מחברין והגן:

ענין שחמור יחור למשה כל הדבר הגדול וחח"כ
נעמי" כחי" כל דבר הקסה אפשר עיד שחוכי
משה והמח ומחמור חוד דבר אשר דברת שפירש"י
שס ש"י"לס לומר ח"ס דומה מי ששועו מפי חלמוד
לשועו מפי חרז כ"י כן עדי" שחמור יחור כל הדבר
הגדול פ"י דבר של גדול דייקא חס יקספק שר
אלפים דרין ילך חלל משה חלל חס יקספק לשר
עשרה ילך חלל שר משה וכדומה חלל צעמי" לא כך
ה"י רק כל דבר הקסה פ"י חפילו לשר עשרה חס
יקספק סגס שהוא דבר קסה עדיין למשה צ"צוא
חלי" שחלות סרבה כמובן גיכ ילך חלל משה כי לרוב
לשועו מפי חרז עלמו כי השרים היו צמדירה גבוה
מחלל ורובם לשועו מפי משה צעלמו והגן: **בב"ד**
חא חז"ל חרבה כביר רים "צרה יכרעה יחלוציה פ"י
ע"י מצינו זה חכד חס חז"ל מוסמחא חז"ל
למוד חורה ולעשות מעשים טובים וליהיך ח"י חרור
שה ילך כמובן: **במגדור** של שבת חומרים ואכי
הפלתו כי חס עם לרן רעוא דרעוין חס חומרים ואכי
הפלתו לך ה"י עם לרן חס שהוא עם רלון חעפי"כ
חן חס כעס מנכסין לרכי גשעיות רק עיקר חפלתו
אלקס צרס חקדור חס הוא לבו חרז דר גבול מכל
חקדור שחוקים עכ"י צלומה שיעך שחציא עיקר
השועה גאולה שלימה שהוא ישער גיכ יחלס השכינה

ימי חייד הימים משפטים

חז"ל צגו' ר'קדו'שין ע"ש ג"כ מולו' סוף חס' זכ' למבור' ענמו' ל'ישראל' ש'קנס' א'חור' ה'ישראל' שכל' י"י' מוכרח' למבור' ענמו' לעבור' ח"ס' ל'ל' התעור' זו' ענודה' ענר' פ"י' ש'תגרו'ס' ח"ו' ש"ה' מוכרח' לענוד' לככרי' שנקרא' ענר' צ"ח' א'רור' כענן' ענר' ענדים' י"ה' ט"י' וסנן' :

פ' תרומה

וַיִּקְרָא לִי הַרְוֹמָה מִיִּדְיָהּ לִי לְשֵׁנִי אֲחָסֵר עֲבִיר
מֵאֲחֵזֶלֶת הָאֲזֹמֶר קָלַע זֶה לְדָרְקָה בְּקִבְלֵי סִיחִי
בְּכִי הִרִי זֶה לְרִיק גִּמּוֹר וְשֶׁ לְרֹמֶה זֶה כֻּלָּן בְּפִירֵי
לִי לְשֵׁנִי רִיחַ יִשְׁמְלֵהוּ יָמִי מֵאֲחֵזֶלֶת יִלְבֹּשׁ לֹא הַכּוֹסֶה
גִּבֹּשׁ מוֹחֵר בְּכֹחֶהּ הַרְוֹמָה כְּרִיל וְסֹנֶן: **וַיַּעֲשֵׂה** לִי
מִקְדָּשׁ כִּי עֵיפִי הַמְצֹחֵר בְּסִחֵ"ק שֶׁשׁ מִשְׁכָּן עֲלִיּוֹן בְּגֵד
מִשְׁכָּן תַּחְמוֹן חִסֵּק וְעֵשֶׂה לִי מִקֵּשׁ שֶׁנִּי עֲשִׂיחַ מִשְׁכָּן
תַּחְמוֹן תַּעֲשֶׂה לִי מִקְדָּשׁ שֶׁנִּי מִשְׁכָּן עֲלִיּוֹן גִּבֹּשׁ לֹא
נִשְׁמֵי מִקְדָּשׁ גִּמְעֵרֵל שְׂכִי פִעֲמִים מִשְׁכָּן מִי מִשְׁכָּן
עֲלִיּוֹן וְתַחְמוֹן וְשִׁכְחֵהוּ בְּחֹסֶם לֶאֱזֹן רִדִּים בֵּין צִי מִשְׁכָּבֹה
כְּרִיל וְסֹנֶן:

דבר אל בני ישראל ויקחו לי חרותה פירש' לי
לשמו צמדרש ר' זכרי' פתח לך ה' סגדולה
והגבורה כי כל נשמים ונאחז כל מה שגדלה חסי'
למענא צדא למעון כו' למענא חרות מאלה' ה' למעון
הוא מאלה' ה' צדאזא הוא, עיב ולי צדאזא חרותה'
הוא חרותה חרות' מ' שרפה כל צדאזא י'ס וקס'
לפני' הילך הסמיכה נמשכה מאלה' כל איש אשר ידנא'
לצו הלא חסורה הוא חסרה והבית צו יומם ולייל וגם
פתח צלשון כסדר ויקחו ומסיים צלשון כוכה הקחו
כו' וכל צדאזא עיפ' מואחז' יפ' כי מאלה' ה' צדאזא
הוא אם הרב דומה למאלה' ה' צדאזא יצקו חסרה'
מאז' ואל' חס' לי יצקו חסרה ומצי' ולבחוזא חסרה'
מוזון צמה יכוילן לידע כי דומה למאלה' אם לאלו חסרה'
יוצן דרגמי' דקוטס ד' מ' איחא עטהמס' דרבי'
אבוהו דאמרה ל' ד' צדאזא דלמורי' דרבי' אצוהו לרביסו'
דרבי' אצוהו אל דירן לא צריך ל' לדידך כו' אמר רבי'
אצוהו ומצי' נפאק לך מיכא מצי' ומצי' יתקבל עילאזא
כו' יפ' כי חלו קדאזאזא צמי' לנקוש אל' וכל חסרה'
כמיס' לאלז צמיס' הרבה כ'א חסרה' צמיס' ללחי' רבי'
וכל הצמיס' כמו שפלי' צאסרן צאסרן צגדולה חסרה'
הם שפאז' רבי' אצוהו מיכא מצי' יתקבל עילאזא שפאז'
ומשפאל' חסרה' צמיס' להש' כר' ואין אללי' חילוק אם
יתקבל עילאזא ומצי' אם ע' איחא חסרה' אמר כבי'
ולעזא

אם נעשה כל אשר דבר ה' לא נאמר כלל להציל
קרבנות על חטא כמו חטאת אשם רק קרבנות מדבר
הטהרה כדל' וסגן: **א**ת ומוסר יו"ד חלילי ר"ת
יִלְגְּלִי יִחַל יִמּוּנו יִחְלֵם אִפְשֶׁר רַחַם שִׁחֲיו לְרִיחַ
הַמּוֹרִים שָׁח יֵה אֶל חֲטֹא כֻלָּ בְּכָל מוֹסֵר יו"ד
רק חטא עשיר צלצל ולא יותר כמו שפליט בגימ'
דחסי' ד' מהו צעטיו של חסם צלצל והסגן: **א**ת
צבטו יצא צבטו יא אפסר שמונה למאמר חלילי וואן
דמלר צבטת צבטת ימות על דחלילי עלי' יומא דצא
צבטת וזה אלם צבטת רג' ג' פסעיסו ייכילו צבטת
אם א' יצוא אלם הסעלס אל צבטו רח' לנפנת אל
רעה כדל' והסגן: **ו**יבוא משם צחוק העקן מרשי'
עס עקן זה נעשה כמו עשן כו' אפסר שמונה כי
יחא צחוקי שמושה יי' הוואל לעשיר כי ר"ת שמושה
ימ' שמה' הווא' שמה' וגם אחזיל אם לא זכר יצא
שמושה עני ורובע זה חמור וזה זכו יקוים ווארו עני
עני שמו' כדל' אשם חסי כו' אלם רח' אז עטלס
אל הסר לקבל הסורה שציל ישראל הי' עיי ויציא
משה צחוק העקן אחוהו ו' יצא פי' צחל' ו' יצא
לס שמוס הוואל צחוק העקן עיי הסורה שחכר יצא
עם עניי שמו' גם עניי צמטריא ריסן כמאחיל צבטן
עשירי' להבאל גם צחוק' הענין עם האחוהו והסגן
חיותו גמטרי' חרייב גם משה' עם מוסר עניי גימ'
חפליה היס' הסחצרות משה צחוק העקן רחם כחכור
עיי חרייג גולות ועיי' ענודת הספלה חיס' עקן נעשה
כמו עשין ר"ת יעטיו של' חמס' כשאל ישרל שום
חטא רק חטא של עשירי' אז יכור שיצוא הוואל משה
לכו צבחי' עם עניי שמו' ויחוקן גם חטא עשירי'
כדל' והסגן:

כִּי חֲקָה פִּרְשִׁי מִדַּי צִד שְׁמֹכְרוֹ גִּבְרִיתוֹ כִּי
אֶפְסָר לִוּוֹר כִּי יוֹכַל הָאָדָם לְהַעֲלוֹת עַל לִבּוֹ לִמֵּה
אֲחֻקָּה עֵבֶד עֲבָרִי וְהַעֲבֹר עַל לִפִּי עוֹר לֹא חָתָן
וְאֶשְׁכּוֹל כִּי הָעֵבֶד אֵם מִזְכֵּר יֵשׁ עֲלָיו עֲבִירָה שְׁעֵבֶר
עַל כִּי לִי צִד יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים וְלֹא עֲבָדִים לְעַבְדִּים הֵגֵם
שְׁמֹכֵר גִּבְרִיתוֹ מִיָּמָיו אֵם יִשְׂרָאֵל קִדְּשָׁה אֲחוּרֵי גֹרֶם
וְשֹׁשׁוֹל עֲבִירָה גִּבֵּר וְלֹא עֲבָדִים לְעִבְרִים כִּכִּיל לֹא
פִּרְשִׁי מִדַּי צִד שְׁמֹכְרוֹ גִּבְרִיתוֹ וְאֵם לֹא יִרְאֶה שׁוֹם
אֲדָרִם לִקְטֹה מִדַּי צִד הַיֹּחַל יוֹכְלוֹ צִד לִחְסֹן הָעֲבָרִי
מִבְּנֵה וְעֵבֶר הִלְאֻ דִּלָּא מִגְּבוּרָה שְׁטִיחַ עֲבִירָה גְּדוּלָּה
יוֹסֵר מְעַבְרִית אֵם צִד יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים כִּידוּעַ וְצִפִּי
צִדֵּה כִּחֵי כִּי יוּחַל לִי וְיִמְכָּר כִּי לֹא תִּהְיֶה עוֹר
עֲבָרָה עֵבֶד מִזְכֵּר מִלּוֹ מִפִּי רִחֻק שְׁעֵבֶר עֲבִירָה
הָרֵעָה קוֹדֵם שְׁנָא לִידִי כִּךְ לִמְכֹּר עֲמָנוּ כִּמָּה שְׁאֲמָרוּ

ימי חייד הימים תרומה

כאן

ולדעט זיך סתם זיין ע"פ וואסנאס לרעך כוונת
כלל גדול צוהיה דייקא זיין לך הנאה אם חציר
גדול צוהיה כוונת זיין להטות כביכול כיר כי קציה
חרי בפלפולא כדליתא צדיק חס המורה מליט אל
המלאכים ונותנים צהצבה רשות זה לה להקריש
ליורש ציר קזה הוא טעם על ויתורים צהצבה כיון
שאל כונתם כלל קר זיין ליורש כונת רוח נייח
סתים צהצבה רשות זה לה שביא רועל מלוד
צעזרת חציר צחי מיר ומירי כחל וצמקלת דפוקים
צחקין ליל צעזות חיי הכוח צחריי מליט ילחוד
כל ילדס מיריירל טהא דית מולך שחצבה חיי
כמו מדריגס המלאכים שביא רועל צעזרת חציר
להטות זיין חס הרב רועל מולך חיי שכל חס
ויכל להצחין זלחס זלחס עניו כשחציה וצחוד
לפניו דית יקרב חודק רש לו הנאה ככללו הוא המורה
עיינ זיין להטות כוונת זיין להטות חציר מליט וחס
ידחש חודק כדך המהמנים צחוד שחציה ילחוד חס
לפניהם דני חורה ושמייס דופי צחודי חורה
ומהמפריס רק צחודי חורה שחציה אל יצקס חורה
מליט חס חודק לה כחודק חורה כמו קח ק יחודק
מליט צדריס רכס ח חרודיה חודיה חודיה יח
מליט שחודק לפניהם צדרי חורה לפני ציר מליט
סרודת לגדולי ישרל שיקחו צדריס חודים חיס פירש
לי ילשתי יח יחצבה שמך לעד מולכס שחין
מחודק להנאה עניון רק יחצבה שחיי יח מליט כל
חיס חכב שחיי מדריגס חודר חס שחוד חודר
יחוד מלודת חפ חודר חיס גיב יקרו צדריס
יחוד מליט חודר לפניהם חודי חורה כי עיקר
החוד חודר ידעו לכו כחש צחודק לכו דח קחיה
צחי לר ללצי וחודת חודר ידריס ללצי מליט
חודיה עיקר חודיה רק ידעו לכו יחש ועיי חוד
חודק חס חודמלי חודיה חודיה יח עיי שחודק
לחודים מליט שחודר דית לפניהם עיי חודק לכו
שכלית חודות חודות חודיה חודיה חודיה חודיה
חודיה חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד
לפניו יחש פחח חודר חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד
והחודיה חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד
להטות כל החודים כל חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד
למנון חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד
חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד חוד
רשות זה לה כחל להקריש ליורש וסנ:

אופ' ב' צדקס לפעם שפוק אל יקור עני
חודיה וחודק עני רגלי ער כי

ימי חייד הימים תרומה

אזרחי חו' לאות ה' והשטניזם מליה וגם משיח' צין
דויד גמטריא רביל הקי"ף רמז להכיל חס' הפ' ונחתי
פני צבם ונכפחם לפני אויבכם וידו צבם שובלכם
ונכסם ואין רודף אתכם פ' ונחתי פני צבם רחמים
צבם ע"י שרליתי חפץ שאתם תקבלו הסודות לה'
ונכפחם לפני אויבכם שנתתי טעות לקימ' שהוא
אויבים שהוא יטעה ויכזר דעוהו שנתתי בחי' ונכפחם
אם תקבלו הסודות כלשון הזה"ק הרי"ל חי' יקבלן
דא' יתענוהו מעלמא כך הי' טועה וכן שר רח"צ הי'
טועה כחיל ועי"י ורדו צבם שם הורידו אור שלהם
צחי' חרה הופיע גם וידו לשון מושלה שם הופיע
מושלה לכס שאל"כ"ם ר"ת שצנעים "אזמות יחד
ינתנו יבולים מנחות ועי"י ונכסם מלשון הרינו כס'
שכתובותמנחה ולמה עשה הס"י זאת יואין "רודף" אלכס
ר"ת אל"ר דר' שאל יהי דרפין ומוקטרים ח"ו הירידו
אור שלהם כחיל חה פ"י שובלכם בזהומוה טענ
ח"י שובל"כ"ם ר"ת שרים "אדום ישמעאל נחמו
מנחות יחרה "הופיע עי"י בזהומוה טענ ר"ת שובל
יטומומוה עי"י שכל עי' שרים שמתחילים כנצטל קיטורגים
צחי' נציעה לטוקאל דהומוה רחא כי תהום ר"ת
גי' יתרון מנחות יחרה "הופיע חה שאלו מנצטין
והס"י טען ר"ת קימ' יריש"י יחרה "הופיע טעני"י חס"ר
קטורגים חה כונת חז"ל שטרעוהי חה מעשי וקפחתי
חא פרנקס' תינתן שטרעוהי "אזמות תור"י והשאר
אזמות יקיע ר"ת שרים "עברו ישמעאל גם מעשי
ר"ת שכי מנחות יטעו ישמעאל עי"י שמתחילי והרעוהי
עי"י צגלות חס"ר המנחות שנתנו צנח קבלת הסודות
וקפחתי "אזמות ח"ת קי"ף צמילי שאין יכולין צגלות
לשזור רגל הקוף של קסה והסחית של חנון כחיל
ועי"י חא פרנקס' צחי' טפל מלשון חא הטפל לשזור
שדרשו חז"ל כידוע חס' משה קבל "תורה ימקירי ר"ת
אזמות יתיר ר"ת יתרון מנחות ומקריה ר"ת "מנחות
קימ' יריש"י יחרה הופיע ליהושיע כי יהושע עה"כ
גמטרי' חר"ת הופיע ושמא גרים כי יהושע ר"ת
שרים יטעו ישמעאל יחרה "הופיע שאלו מקרה משה
ליהושע שניקש טעל ידו חה"י גוללה שלימה ויחסדרו
מחא לישראל כחיל חה לא יקור טענ כי חס"ת
צוסיק דא חו"א צישא גם שצ"ר ר"ת ציטול "טומוה
טען גם לא יק"ר שצ"ט עם האזמות והג' תיבות
בגמטרי' וסכ"ר טע"ן רחא טעל חא לא יקור מכל וכל
מיחסה מכללות ישראל שנק' צבם יסוד"ה אזמות
ד' ח"י"י שאלח"ס דר' אזמות טען ית"ש ע"ד כי
חלק ח' עמו גם יסוד"ה אזמות חר"י"י שומדים

ומשנחמים חס"ר להס"י עוד כי צחא שליח ולפעמים
ככתב שילי כי שליח ר"ת ליה "מנחות ישמעאלים
רחא לשצנעים אזמות ומיין ושמואל צכל לך ליה שרים
צכל המנחות ויחזה שילי ר"ת ל"י "מנחות שמואל
רחא עם המנחות קימ' רח"צ יס' ל"ו צכל לך וציחד
עי"י שרים כדל"י צגולה מנחות חס' כ"י ר"ת יבולס
ייצטל יצ"ח ר"ת צ' ישמעאל "אדום שליח ר"ת ל"ה
"מנחות שמואל גם קימ' רח"צ עם אזמות"הם גמטרי'
שליח רחא שאל יתענוהו ויסי' טענ חו"א צישא מעלמא
ומחוקק מנחן רגליו ח"י ומחוקק אזמות ומחוקק יקי'
פ"י שמתחילי חא ק' מיין רגליו רגל הקוף כחיל
ולו יקסה עמים הלמיד שצמולע חיצה ולו מנחות
לכאן ולכאן להל"ו שצמין ול"ו שצמולע יקסה מלשון
הקסה חא שכי שמוקסה שרים של המוקטריגים גם
יקסה ר"ת שאל "שראל יקבלו הסודות עמים ר"ת מנחות
יטעו מנחות ישמעאל גם עמים ר"ת שובל "מקטריג
"יורד מנחות פ"י שאל יקסה שרים חס"ר יבולין
לקטריג שם צנלמים נחמו מנחות כחיל חס' דבר
חל צ' שאל ויקחו ל"י עי"י תהוה ומעשי כח"רש"י
לשצ"י ר"ת חל יקרי שצנע מיהודה שצ"י עומוה
לא יקרי טענ חס"ר חל כח"ר עי"י תהוה לציח
משח שנקרל שליח ר"ת חל יתיר טענ "השע
ויחו צחי' תרומה ר"ת חס"ר "מנחות יחרה "הופיע
לזח פ"י הצעני"י אזמות תור"י מ' שצ"ר למנחות
שקבלו צנח קבלת הסודות מנחות אזמות חס"ר רחא
ל"י אזמות כל ח"י"י ר"ת שצנעים "אזמות יחד גם
ר"ת שרים "אדום ישמעאל שם כולם נחמו מנחות
חס"ר ידצ"ו לצי גמטריא תור"ה גם ידצ"ו גימ' עי"י
רחא לעי"י שרים עם המנחות גם לצי"ו ר"ת ל"ו
"צמין גם ר"ת ל"ו "שמאל פ"י שהוא טענה נכונה
שם צנלמים צחי' ידצ"ו לזו צנצנח צלם נחמו
המנחות חרה הופיע שם קבלת תורה שם נחמו
עלה חקחו חרה תרומה"י אזמות תור"י מ' והי"ף
יכולין לקטריג עוד חס' מיהל"כ עי"י ירושל"י
גמטרי' ויקחו ל"י תרומה לך יוצילו מלכ"ס ש' רחא
שאל יחסדרו שיוצילו מכל האזמות המנחות ויכסומו
לעוה ישראל עי"י שרים של מעלה גי' יקרימו
שכבר נחמו מנחות צחי' ש' צנח קבלת הסודות חה
שפירש"י ל' לשון ר"ת "לך יוצילו מלכ"ס עי"י
שאלו כקרא שר"ו אזמות ש"י ל"ו שאל"י שרים שצנל
לך נחמו המנחות כחיל ויחסדרו חא ולזח שמונה צכל
חסונה קודם חזיון נוחין מנחות לחסן וכלה כי
חסון כקרא צחי' מיין והל"ל טוקאל צחי' שמואל

אזכרי רית יאדם ידון יכל יום עזים אחיות
 משה פ"י הן עיי שפוטקים צורות מש ונס ואזכרי
 רית ככיל מולאים עיי השנה ומשקים עוזים שמואלים
 כל המגנים ומסורות כמאמר חיל מה נקיים מוסר
 עמאים חף דית כן ככיל חם ללפיד אחיות פליא
 ד"י פיי יוכלו לגרס צ"ח אחת האל עשה פלא עיי
 ד"י אחות של הלכה וכידן כל יום בשפע חדש ולחשין
 אחיות ולכחש פ"י עיי השנה והסוד יוכלו לנח
 למדינה שישארו כלל חסא כלל רק נעמיו של נחש
 לנרו עיי י"ה האולה עיי: צביא וסן;
 ונתת אל הארון את העדות אשר האל חלך
 אפשר שרומ לחכמים המסכים ללדיקס
 ולדיקס ממשקים שפע וכל הערכות לחוסים כללם
 שכל יחלו במקרה רק יאמרו שריון בשכל הדיקס
 כמאמר הכל כיון בשכל חכמה בני נ"י חס וחס
 אל הארון הדיקס נקרא צ"ח ארון כמו הארון שסית
 צחיו כן הסוד צנף הדיקס את העדות שסוד
 צפך על כל מה שאתן חלך חכמה הכל שסוד עיי
 הדיקס שמועיד לך עיי השנה עליזה ככיל וסן:
 והשלחן חתן על ללל לפן אפשר עיד ידע ה"י
 כללל ללך אחיות שסוד צ"ח שסית
 וארן כמו צנה הצריח נאר על שסית חללים שסית
 שיתקיים הצריח שיושפע חיות לרד ענלה ומשה כן
 כוכב המעשן שהוא נבחה לירות שמונה צו כל ימי
 עמיה נעילם שלא ימוע ח"י והנה ידוע שגלגלת
 הלפין י"ס קרירות גדול צ"ח הסוד שכל אחד מקיגר
 צחך צ"ח וקשין חוטותיו של אדם לזר רית והשלחן
 של פרכה חתן על ללל לפון דוקא שיועש פרכה
 צ"ח מלפן זהב יחיה על ימפחירם צגלית נקוט
 הלפון שיועש להם שס"י ג"כ פרכה צחית הסוד
 שלא ועשה לו מקביר טפח קצ"צ שסוד עשה
 הוא מדידת אלגשות היר רח לנני אדם שמוקביר
 צחיתן שלא לעשות מלככה צמנשי אלגשות היר
 ככיל מחמת הקרירות קצ"צ ע"כ ג"י צמחין י"י
 להם צמחין צחית עוקק הסוד שס"י צ"ח מקביר
 שמוקביר צחית מדרשות לללל חסר צחית יושפע
 כל טוב חס ועשה זר זהב מלפן ויר על פ"י כ"י
 לחותן הכפולים צלל לפון צ"ח מלפן וסן יחיה
 שיושפע זהב למקביר קצ"צ ככיל . גם רוח
 למאמר שס"י חס דבר מוסר נכ"י אדם חלן אדם
 ידע צנה משכר לזה והשלחן שרומ לפרכה חתן
 על ללל לפון שס"י לפון ונסקר מנני אדם חס
 רצון ומשנה כלל ח"ס שכל ח"ס חשך ח"ל למרות
 חן

והכונה צמחית שרומין להשרים של מעלה שמוקבירים
 על זיוו ישראל שגירם להקבירות האולה שיוכלו
 כל צמחית שגיר יוצא משיח ויפנטו הקבירות
 שרי האמות לזה צנה שמוחין ומכרין הממנות
 המנהג להבני חידים למנהל ומכרין הממנות מלך
 החסן לנר רח ללך שמואל ילשרים שמו מלך ימין
 וצמחית מלך הכלל רח להשרים שמואל שאל
 יקטרו ומכרין הממנות שמו הס צמחית ככיל
 הכלל כיוצא חס לפי דברי חז"ל שמואל עשה
 יחסרין הממנות חיל לזה שרי פעמים מחיה
 גמריה עיי צ"ח ד"ר משיח כיון יוסף שאל
 יחסרין שרי הממנות חס משיח כלל חסית הכי:
 י"ר שמואל לזה צביא וסן;
אבני שס"י ואזכרי מולאים לאמר ולחשן צדיא ירומ
 לו הכחז כי מלכותא דארעא כעין מלכותא
 דרקיעא כמו האל רחל אלל מלך צר חס כשגור
 על אדם גזיר רע עיי אחד עשרי המלכה חסר
 ומסר עמנות חדשות ככיל ללך היות גדול ולפעמים
 ע"י חקירה חסית יצו צ"ח חסית לטוב כן
 צמחית דרקיעא חס צמחית צ"ח העולם ע"י
 כשארם מחדש ומעשו לטוב עיי עסקו צחית או
 צמחית או לאמר וצמחית צחית ככל מ"י חס צ"ח
 סוה"י וצחית סלחית חס אדם כיון כלל יום כי
 חסר אדם גדול שמואלים אדם חסר צ"ח חס
 כמו שכתב צוה"פ י"י חסית חס קרין אדם ד"ק
 צ"ח אדם כיון כלל יום שכל יום הוא סע
 והסוד להמשיך דיין חסית עיי שפסן הצחית
 חסר להביא שפע חס וגזירות טובות ועשרה הדגות
 מתחילין צ"ח אזכרי רית יאדם ידון יכל יום עזים
 שמונה צס אדם שמוקביר הסוד שכלל חסית יוכל
 להמשיך כלל יום דיין חסית ולחיות חסית טוב לעמו
 כלל מיי שפע חס הצ"ח מושך חס צמחית העולם
 ססיו מקבירים מה חסר וסושי אלגשות וסורפן וכן
 כלל חסית ומסור: עין הצריח שס"י צמחית ו"כ
 יוצא צ"י חסית מיינו ומשמואל וס צחית של
 ישראל לנלל כל המקבירים צ"ח אוריחא וקצ"צ
 ישראל כולל חס כמו שס"י ככיל צ"ח כל המקבירים
 צמחית אז כן כלל חסית עיי ישראל המהדקים
 צמחית ויכלו לנלל כל מקבירים לזה זה הסוד
 שס"י הצריח נקרא חסית רית למפד י"י ירין
 יסחור"י מלכותא גם חסית עם האחות צמחית
 חסית רח שמואל ויכלו הממנות לעשות רחן
 חס להיעזר ויכופי חסותם חס העלויים חיל חס

ימי חייד' הימים תרומה

ועוד ז' טעמים יס' צגנו' שבר שימור ופיקוק טעמים
שרי למשקל' צמיונות וזלז' צאחד צשנט' שלמד
משק' עומס' צומס' צודלי' אז' בילה' להס' העעס' של
ג' טעמים' הכיל' להסיר' כדי' שידעו' להסנהג' כי
למד' עומס' כל' הסוציעי' ג'כ' לזה' קקד' שס' הסדש'
צצ'ט' ריה' ש'ימור' צניק'ס' יע'עמים' שעי' אז' הב'
טעמים' שרי' לטול' שבר' ולא' צאופן' אחר' ככיל' והצנ':
באחד צשנט' ריה' לליל' כדצ' צ'ט' וצ'ה' אומרים'
צט'ו' צו' להצין' לשון' כדצ' צ'ט' משמע' שהו' כדצ'יהס'
מוט' אך' כיל' צדי' צודלו' ואלו' דא'ח' כי' הו' לומדים'
חורה' לשנה' וסכ'יה' עזרת' מוחד' גרונס' הסס' סכונתס'
הי' צאחד' צשנט' עכ'ו' דצ'ורים' היולא'ס' מפיס'ס' רמו'
צסס' הלכה' אומית' ח'ס' צאחד' צשנט' כמנ'ן' צאחד'
שהו' ס'יו' הו' ריה' ח'ס' כדצ' צ'ט' דיק'א' כמו'
אלו' הדצ'ורים' היולא' מפיס'ס' הקדוש' ככיל' והצנ':

פ' תשא

ומשרתו יהושע צן' מן' כער' לא' ימי'ס' מוחד' האהל'
אפשר' מה' שסוכ'ר' כאן' תצנ' כער' ע'יד'
דא' צפ'רש' פ' פ'ינח'ס' ע'י'פ' יקדו' ה' אלקי' הדמות'
כי' אחר' הביע' השנע' שסחנע' לר'כ' ש'ירקו' צ'י' אה'
גדולת' אחר' לו' כו' כדא' הו' יהושע' לטול' שבר'
שינושו' שלא' עס' מוחד' האהל' ע'י'ס' ח'ס' ומשרתו'
יהושע' צן' מן' כער' ריה' צפ'לים' צענק'ס' ירפא'ס'
שלב' ה'א' מוכן' לכונס' א'י' ש'ס' צה' ג' מ'רים' אלו'
צשצ'ל' שלא' ימי'ס' מוחד' האהל' וע'י' צוסי'ק' פ' שלח'
שמפרש' הסלת' שמה' צפ'לים' ענק'ס' רפא'ס' וצשצ'ל'
זה' קד' לזוש'ע' יהושע' שרמו' י'ה' וי'ש'ע' מועלת'
מרגלים' לא' צדק' חפלה' צלצד' רק' ענין' הצנעה' הסצ'ניה'
לו' סצ'ודלי' וי'ש'ע' צשצ'ל' שסחס' לר'כ' להסכ'י' ישראל'
לא'כן' לזה' קד' יהושע' גומע'י' לי'א' ימי'ס' צשצ'ל'
שלא' ימי'ס' מוחד' האהל' לא' אחר' זסח' לכלצ' רק'
ליהושע' ככיל' והצנ': **ויחד** אף' משק' וי'ש'ע' מיד'ו' אה'
הלוחות' כו' כי' אחז'ל' כל' הסוצ'ר' כלי' צחמו' כאלו'
עוצד' ע'י' ע'כ' צשעה' ש'יחר' אף' מוס' לא' שצ'ר' מיד'
הלוחות' כדי' שלא' להיות' כמו' המצצ'ר' כלי' צחמו' כמו'
עע'י' ח'יו' רק' צשעה' ש'יחר' אף' מוס' לא' שצ'ר' מיד'
רק' וי'ש'ע' מידו' אה' הלוחות' ואח'כ' כסכנ'קד'ר' דעמו'
אז' וי'ש'ע' אוחס' מוח' הסר' והצנ':

ויקרא אהרן ויאמר חג' לבי' מחר' אפשר' ע'יד' המיוקד'
צקליחות' צ'י' צחמו' וצשעה' עשר' צחמו'
הפוך' לנו' לי'שוע'ס' ולחממה' גס' מיוקד' שס' ללח' ה'יחס'
לשחמה'

הון' צלצ' צלחמה' וע'י'ס' ריה' וי'ש'ע'ל'ן' חס'ק' ע'ל' יללע'
ילפון' ה' ה'א' חקוס' פ' צמה' שרמו' לכו' הס' צנח'י'ס'
השלתן' ע'ל' לפין' רמו' שהו' לפין' וצכ'ר' מ'צ'י' ח'ס' צחי'
שלתן' פרנסה' ע'כ' מה' צלע' צצרות' ע'ס'צרות' רק' העיקר'
לצטוט' צק'יו' ולעסיק' צחור'י'ק' ויושפע' לו' כל' טוב' ככיל'
והצנ':

והיו על' ל'צ' אסר'ין' ריה' ר'אה' יאכבי' יכיתן'
לשכ'יכס' י'ה'י'ס' צצרכ' סז'ה' הי' חמיר' צמחצנ'ו'
של' אסרן' להמושי' רק' צצרכ' לי'שראל' ע'י'י' א'ה'י'צ'
סלוי'ס' גומ'י' סמ'י'ס' לעשור' סלוי'ס' צין' ישראל' לאצ'יה'
צשע'מים' כידוע': **כונת** השלתן' כי' ע'ל' ג' דצ'רים'
הע'לס' עומד' ע'ל' החורה' ועצודה' וגמילת' חסדים'
ואס' הארס' מוח'ן' לשלמנו' עני'ס' נסל'ס' צשלתן'
הי' דצ'רים' הכיל' כי' כל' שלתן' שלא' אחר' עליו'
ד'ה' כו' וע'י' אומית' ד'ה' רמו' לעמוד' החורה' ועני'ס'
ע'ל' שלתן' רמו' לעמוד' ג'י'ס' וגס' שלתן' י'ה'א' צספ'סי'ק'
סומכ'ר' כקטורה' סלז'ה' שלתן' ר'ה' שלתן' י'נ'ק' י'שחלת'
י'חלצנה' ליצו'ה' רמו' לעמוד' עצודה' כל' כונת' הצרי'א'
ולדע'י' יס' לכרין' צשלתן' שס' חס'ד' סס' הסרנסה'
כי' חס'ד' ריה' י'חסדים' י'ה'ורס' ככ'ים' רמו' לעצודה'
סעי'כ'ה' לככ'ים' וצבלות' חסונס' חפלה' כעצודה' כי'
חס'ד' ריה' י'חסונס' י'חפלה' כעצודה' שעי' סמחנ'ה'
ארס' צשלתן' ככיל' שלתנו' של' ארס' מוכפר' ויושפע'
עליו' מוס'י' מחוק' ח'י'ס' לכל' ה' והצנ':

ונתת על' השלתן' לחס' פרי'ס' כו' רמו' למחז'ל' כל'
שלתן' שאלן' אומירן' עליו' ד'ה' כו' חס' ונחת'
ע'ל' השלתן' לחס' פרי'ס' צחי' ד'ה' סנק' לכו' לחמו'
צלחמו' שלא' י'ה' שלתק' מלל' ושלתן' רצ'ן' ריקן' צלל'
חורס' וחורה' נקד'אה' לחס' פרי'ס' צחי' ע'י' פרי'ס' לחורה'
וע'י' לפני' חמיר' ס'יה' י'ס'צו' כמו' עולה' חמיר' וגס'
רמו' צצ'יה' י'ונח'ס' ע'ל' י'שלתן' י'לח'ס' אוחיות' ע'יל'ה'
כעס'אחז'ל' ע'י'פ' זסח' חסורה' לעולל' חס'ק' צחור'ה'
כאלו' הקריצ' עולה' והצנ':

ד'ה' שבט

רמז לקרי'א' סס' הסודש' צשנט' כי' אז' למד' משרת'ה'
עס' ישראל' מוסנה' חורה' כע'י'ס' צפ' דצ'רים' צשע'ס'
עשר' צאחד' למודש' האולי' מוס' צלר' אה' חסורה' כו'
וא' צגומה' דמדר'ס' ע'י'פ' כשכר' לז'י' ה' אלקי'ס' מה'
אכ' צחנס' אף' אחס' צחנס' וא'י' סס' צצ'ין' העעס'
דצ'רי' למשקל' שבר' צניק'ס' והוצ' סס' ג'כ' צסס'
ס'יחש'ל' דלז'ה' כל' מחסי'ת'א' ודי'י'ן' נקצ'ין' אגרי'סון'

ימי חייד הימים ויקהל

הקדום של עה"ד ונקרא עגל אוחסיוע ע"ג שלח
גלו לצין ע"י אוחסיוע ש'עצור מלכיות והסד כצין המעבן
לכפר על מעשה העגל והנסים לא חטאו עגגל שלח
רצו ליצן חמס לעגל מורוכס ואכ"י מלד עמלס לא
היו לריצין ליצן לשולחלס המעבן רק כיון שהמלס
שעשו העגל גרמו ש'שעורר הוהמלס של עה"ד
מקדס והמלס הרע העמס גרמו העמס ע"י
חוללס לא היו עמלס גרס מימלס ללדס מלד זה
לריצין העמס ג"כ ליצן כי לולל הוהמלס של עה"ד
לא היו לריצין למעבן כי לא היו עמלס עגגלס
ולא היו לריצין לקדננות כמצינן ורש"י וכל אקס כמלס
לכ צ"י"י טוו דייקא שגרמו צידס דייקא כמ"ש והפן
גס ללללס עמלס ויחלל כי נכחיה הול צידס ויצילו
מעייה ר"ח יענ"י 'הדעמס ימיו יורע קזס לריצין
העמס למקן ור"י חמלס הילל שעבן צידס לזס לריצין
לעושו וללללס הע"י צידס למעבן כמ"ל והפן

רמז שאלו חומרים בקיום כל ספר גימ' חזק עיד
דמנואר בזהס' זכא יסיר יסבין ל" רוח כח
זכא יסיר יסבין ל" כשנתי כח מנאל זכא מוטייל שחחזק
זבל פנע כח השמעה וידוע דלס האלס חזק יסבירוק
זבנוק אל יוכל לעמוד הס"י כשילמוס חומל א"ן לו
זכא שחחזק כח השמעה ל"ס חלו נעשקין חזק שחחזק
הנזק צבירות ומוטיל חכא ש"ס"י צח" חזק כח הכש"ס
צח"י זכא יסיר וע"י וסחחזק כד ה"סיר שכולל לעמוד
הס"י כח"י וסנ: (ז"ה) העולס כקרא עולס העס"
חשפר עיד ח' המדרס ח"ה העיכר חלל המעס"
ל"ס כקרא חלל עש"י גמער"י העיכיר ק"ה המעס"
ח"ה העיכר ככ"ל וסנ:)

זר"ת אדר ולפורים

הצירוף של חודש אדר יולא מן הפ' עיר"ה ונקשרת
צ"ה אהורי" רוח הש"ס צבי"ח כ"ל צדי"ח
ספ"יכות לזה הפסוק דהנה אחאז במקוצלים דהנן הי'
בלגול מחש הקדמוני ואחשר בלגול חוה ועורכי בלגול
אדם וכחו שהנחש הקים לאדם ללכת מועדי"ה אכילה
של אסור כן הנון הקים לאדם לעבודת מועדו"ה אהורש
ואחל"ה מפני מה נחמיו"ז כלי' מפני שהנון מועדו"ה
של אהורש דוונת אכילה עשי"ד לזה אחשר בלגול
חוה ועורכי בלגול אדם לחקן ז"ה החטא הכ"ל גרמו
לישראל לנשקות חטובה וללו"ס ג' ימים לנודח אכילה
ואסור לזה מרדכי"י אחיות מר"י דבי"ח שקיצלו
עליהם אכילה דבי"ח ועשור מכל"ל ולהבדל ואחשרי"ח
יחל"ה

קודם כי אספרי עיר דרחמי! אין הדליקה מתיי אלה
צנים שיש צי חילול שבת הפי כי הרענים שעינין
מלאכה ביום השבת שרובין להיווח לה ומה צמדה
זה אש ומכלה כל מעשי ידיי של ימי החול גיב ונא
זה וליד אה זה והנה מי שאלו לו צית כלל ויושב
צין ארבעין שעות שבת ואחד לנדר עשה מלאכה
מלאכה לעשות צביל שומר שוקקל לענייני הרנים
דליקה ובי תספה לדיק עם רעע חיו רק זה חסיד
זה לחולי שפנצטלו ומעלכחו צימי החול גיב ולא
ימי תועה נכסר לה קקרה חילול אחויה לחולי
מי שפנצטל שבת זה לחולי ככיל לה מצריחה לכו
הסחיק שמה ירם תעשה מלאכה ביום השביעי יי
לכס קודם אש שמוור שות אל תחכם שחולל לעשות
מלאכה בשבת ימיים צי חילול רק צצרחות הבון
ככיל והבן :

פ' מקוד'

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פוקד ע"פ
מטה הכה נגמר צביה ככלו וסמטכן חף
ספי דבר סמורד עכ"ז צאה סצרכה כמיש צספר
קדושת לוי עיש סזה ה" עיי ספוקד עיי משה לזה
צאה סצרכה ג"כ דצבר סמורד ומשי עיש כס משי"כ
צסרינו ולדעתי לזה ה"ס ה"ס כ"ה ככלו נגעה צ כס
ציי חסכה סצאה סצרכה צסמן א"ז סצאה דצבר
סמורד ספי עיש סמורד סלדליק יוס סחד צצ"מ"ס
זה מוסד מושה רצינו עיש ססמטכן אז צצכה צמטכן
צ"ס אז ככ"ל וצ"ה מיוסד קוסיס ספי"ל לזה עשו
חסכה ח' ימיס סלל סכס ה" ק"ז י"י סלל
צ"ס מיוסד ססכס ה" צביה ג"כ ספי"ל דצבר סמורד
צצ"ה ח"ל לרדך סנענע ח"ל ריוח סכסו ספי"ל גומרי"
ל"ז רצ"ל ל"ז כרוח דחסנה פקודי סמטכן חסות
ספי"ל כ"ה סמל"ה סל סללקת כרוח ססמח"ל מיוס
כ"ה ככלו ד"ק"א וצ"י סול צ"י פקודי מוספר כמכ"ן
אלה ולזה סזה מוספר סמטכן סמורד אשר פוקד עיש
משה כמו מושה סמטכן ספי"ל עיי משה כס סצאה
סצרכה אז דצבר סמורד וכן ה" צביה צכסלו ספי"
סצרכה דצבר סמורד ככ"ל ולזה סול סמספר
אלה ד"ק"א ח"ל :

ובכל אדם חכמה כל ידיו קו ויציאו מעוהו כר
איתא צנני צננות מתן חורה פסקה הזוהמא
של משיד ונעשו חירות משיעבוד מלכיות ומעמהימ
מת לחיב צננות העבל חזרם הזוהמא וכתעבור חטא

עד שער מות צבי ימי לוח וגם קבלו עלי' עול תורה ומצוות בטרון מחדש מהיך תשובה כי נקראים צבי' צבי כמיס' הרב הקדוש חדידא שלישראל מהיך תשובה שאנו נקראים צבים למקום והאז שומח על כבודו כזר מוחל לזה נחשבת הגזירה וכן כוכה מהרה עיי' תשובה לבאולה שלימה כי אז יהודע לכל אופיע שאנו נקראים צבים והש"י לנו אז לזה הכך חיצות האז שומח'ל גמור' דוד צין ישי' שאי יחי' כיכר בכל העולם שיהי' לנו צבי' האז שומח וסכה לבאולה משיח דוד בן ישי צבי' והסן :

משנכנס אדר מרביץ בשמחה בידוע דהען הרשע ימיש' רחל ליתן עין הרע צבי' ויצי' צבינו דייקא שרלה לשלוח עיי' עיניו הרעה צבי' צבי' להשמיד להרוג ולחזק וחי' לו מפלה גדולה עיי' צבי' ההודש וחלו דרים שחין עין הרע שולט בהם וצבי' ההודש לא יעלוט שום עין רע על ישראל חיו כמו שהי' אז שנחשבת עין רע דהען הרשע ימיש' חס' משכנכם אדר מרביץ בשמחה כי מהיכנה צבע שפועה אדם שומח מריעים צדקה ונחת יט עליו מורא שלא יתנו אחרים צו עין רע חיו אולם משכנכם אדר מרביץ בשמחה אז קבולה שייכלו להרבות בשמחה שלא חוכל לשלוח שום עיני' על שום אחד מישראל חיו כחיל והסן : **ובל** זה אינו קוה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי יוצא בשער המלך הגס כי הי' קוצר בדמיון שיקום גזירתו להשמיד שהי' כחזר וחמסה בשם המלך מרדכי גיב בכלל הגזירה רק פיו הבטילו שהי' רואה מרדכי מוחלל לפני הש"י חס וכל זה אינו קוה לי כל הגזירות אין לו שום שיווי כל! והוא יסוד רעוע כיוון שאני רואה בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי יוצא בשער המלך שמתחלל לפני מלכו של עולם עיי' יפועל רחמים הרמז צביה צבי' רית' שפוע' עליו' צביהנון ירחיק ויבטל הגזירה והסן :

ויאמר חרוביה גם הנה הען כח' גזיה חוששים אמה לבטן לאיזה כימ' הזכיר חרוביה שהוא גזיה חוששים ויבטל לך עיי' מהדור רבה צביה' אסתר שלא רחל שום עין לחלוח עליו הרשע כח' אחר הקץ כח' אמן את עלמי ויתלה טוה' אז שכלי נקרא קץ והוא קץ מכלצי וכלה שיתלם קץ על קץ ויוויש' מלאו ומשאלו ופי' מהיום סכונה שם ס'א יכלו למלא עין גזיה כי אמה חזן מן עין קץ שומחו גזיה כי עכ"ל וזה אפשר שאנו זאת חרוביה לראי' שזה הען רחל להמן ששאלו גזיה חוששים אמה

יחסי'ל' איוס' יסוף ירלון שגרעה לישראל לקבל תורה מרלון מחדש כמו שדרשו כחיל' עיי' קימו וקבלו בידוע לה כח' ומרדכי ידע את חס אשר נעשה ופירש' צעל החלום הגיד לו שהסכימו העליונים כי רש"י הקשה לו מהו שסיפר לנו הפי' ומרדכי ידע הלא כל העולם ידעו מהגזירה דלמטה לזה פירש' שידע דווקא מה שהסכימו לעולה חס נחשז ליריעה כמו צחולי הגוף חס אחד מושכז על העטה צחולי חס יתפאר אחד שהוא ידע שזה הוא חולה אינו התפארות כלל כיון שכל העולם יודעים מהו ואינו נחשז צזה ליריעה כלל רק לחופא שידע' לרפואה החולה ולהקינו מחליו כלל שייך לפאר שידוע מהו החולי עיי' שידוע ממה נעשה החולי הזה וידוע לצטל החולי כן צחולי הנפשות עיי' עוונות חס יס' לדיק היודע לצטל זה החולי של עונות ולבטל ישראל להשפוע נחשז צצס ידעיה חס' ומרדכי ידע את כל אשר נעשה וצמילה נכתז צלל נקדוהו ויכולין לפרש כמו שרולין לטכא דמשמחע לחי' אדר' ופירש' צקמן תחת הש"ן וגם נעשה צקבול תחת הש"ן לזה נחשז צצס ידעיה * שהוא ידע מה שלא ידעו אחרים ידע נעשיה צקמן מה שנעשה צצמים כחחיל' שהסכימו צצמים ימי' עוונות שהכנו ומשדורו של האשוריות וגיב' ידע את כל אשר נעשה צקבול מה שנעשה מכלן ולהצא לצטל חולי הנפשות * הגזירה רעה עיי' תשובה ולס' ולזה עשה צביה' מחילין צביה' אנכי רית' ידע יכל אשר נעשה רחל להלדיקים האקיימן כל המורה שכלולה צאככי יוכלו להיות צצבי' ידע כל אשר נעשה צצמים כמיש' כי לא יעשה סי' דבר כי חס גלה קודו אל עצדיו הנביאים כי חס' הלידוק של חודש אדר אכרי' רית' ישראל אכלו קעידות ירשע יאחשורות צבי' מוכלל איסור מלשון אוקרי' שמשמעו עין עיי' לבסן עיי' שיקבלו אז החורה מחדש בטרון שרונה צביה' גפן רית' ריב' פירש' רחל נגין קדרים שצחורה עיי' עיריה רית' למחרע יהא ירחוס ייכפר עיון גם רית' יצובל עילת' ימון ירשע ולקורקא מלשון שריק צביה' צגמי' רוח למח' שהי' מדרש שצצמים הינה הגזירה חסומה צצמי' לא צדים חיו לזה פיו הכבילו להמן שאמר יכתז לצדדים אזהויה לזה צדים שלא חס' חוסת דס' ועיי' יצובל הגזירה חס' ולקורקא מה שהי' הגזירה צצמים צבי' שריק צצמי' עיי' מהיך תשובה צבי' אכליו רית' אוכל יתחעז נכפס' ויבועו גם רית' יאור תורה יומל' נכ' עיי' שקבלו לוח שהי' צצבי' אוכל תחעז נכפס' ויבועו

ימי חיך הימים לר"ח אדר ולפורים

נצטען שטחם הגזירה וזוה אסתר ר"ת "אחשידרוש"
 "ירשע" תחילתו "סופו רוח" הבס שהי' צעה כ'סופי
 אסתר הסוף שאלך ה'ן על קב"י לא הכיח רשעו
 ככ"ל והזן :

אם על המלך טוב יכתב לאדם כי אפשר צדיק דא"י
 במדרש שאמר משרשיה לאליהם חס דדם הוא
 החסומה אין תפלתו נשמעה ואם צדיק חסומה תפלתו
 נשמעה וזהו י"ל שגורמה כאן שפיו הכשילו איים ריש
 "משה" אליהם פ"י שיהי כמו שחמר משרשיה לאליהם
 "עו"י" יהי על המלך מלכו של עולם טוב יהי לישראל
 יכתב לאדםים אחיות ליא דר"ם שלא תהי חסומה
 וזהו רק צדיק ויהי טוב ככל וסגן : **בדת** מה
 לעשות ר"י על אשר לא עשה את המלך המלך
 המלך אחרת כ"י אפשר ר"י דא"י צדיק ויהי לישראל
 המלך אחי דלקה זו כילו האי כ"י שלמה ל"י
 חזקת לקבל אלפא חזקת שתי ולא ר"י
 וזהו גזר חסומי במדרש ויד וחזקתו צדיק זו
 כ"י לה רוח כאן כרה מה לעשות כ"י על אשר לא
 עשה וסגן כי על זה החסא אינו מביע דמה להבית
 ע"כ"ו צה"מדרש זה מאמר המלך החסירוס צדיק
 ששקלמה לו מאמרים רעים צדיק שגורמה צדיק החסירוס
 ר"י חזקת אלפא "חמרה" שתי"י ולא ר"י "ואנה
 שטיח"י צדיק הקריקס צדיקס הכיוו למלך מאמר
 ככל וסגן :

בגמרא מביאה בקרחה צ"ח כ"ו הכה שגור צ"פ
ההמון שקוראין מביאה סהם סהם סהם
חמס מביאות עכ"ל כשאומרין סהם סהם מביאה ידוע
הכונה על מביאה אסתר זה כונה אחרים מביאה
נקרחה למה נקרה סהם סהם מביאה ומפרש הסעם
צ"ח צ"ב צ"ב לזה נק' מביאה ר"ח "מקדימין יג'
ימים" לפני "הספדים סהם ג' ומרים קודם לא פחות
ימים ולא אפסר שזה כונה רש"י ז"ל לא פחות
צ"ח ולא יותר ומצינו צט"ל זה דייקא רמח ט"י
ומקדימין ולא ט"י מאחרין ורק ג' ימים קודם כיון
שלא פחות מי"ח צט"ל זה נקרה סהם צט"ל מביאה
כחיל גם מביאה צמילי כזה מ"ח במיל יוד
למצינו היא עכ"ל במערי"י מקדימין דייקא למה ה"ל
והסן : **מגילה** נקראה צ"ח לבדן הלשון נקראה
ולא חגי קוראין אה המביאה אפשר דהנה חכמים
הקלו על הכפרים שאין צולאין לקרות ולרבינן לזו
לעני כשעווע מפי ט"ן ע"כ נהנו להם ג' ומרים יחזיר
לא לאחרי קריאתה זו הולכה שחיה נזקקים קריאה
ההלל והכל ודמוז נמשחתיס דמי מביאה נקראה
דייקא

דייקא ש'לזע לא מאלא רוק קיץ כביל צמיח לזע רחור
דייקא לעזע שטיק קיץ שרעז צמיח צמיח געמער
קיץ וקיץ ליזע ציטלע קיץ על קיץ כלשון העיר
זע וזען : **קרצא** ליזע האלע פריס
פריס געמער : **קראר** זעס האלזעס געמער : קליס
רעז טהילען יסורין וסופן הי' גלזע כמזון :

ואני לא קראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום חפשי
 שרוננו עיר רח"י בגבורה יציעותו דיותר משלמים
 יום לא מוקי ארצות חפשי ושם מיירי צביהא חרשונה
 חמוסם חרשונה כורע צידה קיוון סא הוביח צבדוים
 דגם אחר חרשונה חרשונה חרשונה דיותר משלמים
 יום לא מוקי חפשי זה שאלמנה חסרת ואז לא
 נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום והוא רח"י
 שכולר שנהא חרשונה שאלם היי אזה לי כמקדם הוא
 חוקה דיותר משלמים לא היי מוקי חפשי ואיכ
 אפול כבצוי חרשונה אל המלך אחר לא כרה חמוס
 היי צבמה סצבה מן השמיים שלא יקראו חוזה שלמים
 יום כדי שיהי הלה עיי חסרת כפס ממש שזילך
 הלוה צחקר דייקא כווי שמונול חלשליך הקוים
 יעם והנן **ולכתב** חסרת חיי גבילה אפסר
 צבא: דהסן כחמול חורו גנני חסרת סוף אנשים
 ונקשה והא איכא הכוזה ונעשי כיתן לבסור חלשליך
 לזה מרתו לוה חיי גדולה פי מן כס יליאח מלרים
 חיי שכה שנקרה גדולה על כולם כמו שפיעשי עיי כי
 הוליא היי חס ישראל מנארים זו גדולה על כולם כי
 עד כס חסרת היי צחי וכתבנו חסרת כיתאן לבסרי
 חולס אחר כס חסרת חיינו כס דמוכס לא היי כיתן
 לבסור ככיל והנן :

יִידֵי צײַט לחפורות כ׳ לחז׳ל הוּא זרענו ומחננו
ועד קופו ז׳ים חמז׳ל הִיז׳ זרמ׳ בִּאן קופו
חאפער זשעמ׳ זשעמ׳ חסר׳ נחנעל רשעו וחפער ע״פ
דח׳ צ׳י פרק׳ זרמ׳ זשחמל׳ ה׳ מוּלך על ר״מ מדינות
ולנצוק כחנעל ענדח׳ צ׳ח חלקיו ה׳ מוּלך על
פרק׳ מדינות זלדו וזמ׳ זשעמ׳ זר״ק זשעמ׳ קכ״
לזרמ׳ מוחז׳ל זחז׳ חסר׳ זח זח על זשעמ׳ עמח׳
זשכ׳ וחמוּלך על קכ״ מדינות כ׳ וזבנ׳ חמז׳
הזרדו זשוק׳ עמול׳ וזכ׳ זשוק׳ עמול׳ זשולך על כל
העמול׳ ולזשוק׳ דמח׳ פרק׳ זרמ׳ עס דמח׳ הנז׳ זח
זשחמל׳ זשולך על ר״מ מדינות זשחז׳ כל העמול׳
וזשוק׳ לֹא ה׳ על כל העמול׳ רח על מחל׳ וזשע
ועזש׳ זלדו וזמ׳ זשחז׳ חמז׳ל הוּא לחפורות זשחמל׳
זשעמ׳ זשעמ׳ וזמ׳ מוּלך על כ׳ ר״מ מדינות כ׳
העמול׳ כחל׳ וזכ׳ זשוק׳ מחל׳ ועזש׳ וזשעמ׳ ה׳ זכ׳

משנכנס אדר מרדכי בשמחה אפשר ע"ד ותסס
אפשר את מרדכי על בית הון וא"י בסקיק ע"פ
והימים הללה הכרים ונעשים בכל דור ודור
הקסים. שנתעקו לזכורינו מלא פעול דלרדית שמד
צונן ס'גיעו הנה מחשברו אז הסק ידיו נעשים
בכל דור ודור אדר קסי ורשום לישראל לה לחיל ע"ל דלית
ל"י דינא עם עכרים יספוט בחדר כי אז רע וחלו
קל עכרים וטוב לישראל וכמו קה"י אז ותסס את
מרדכי על בית הון כן בחדרי שמד בכל דור ודור
לצח החדר אדר יוכלו לחרוק השפע על צוונת סימך
ישראל וסנה שפדק פרנסה מקרא שמחה כמיס צויר
ליעס והלו ובגר ויטוס והאלמנה אמר סק"י לישראל
אס אתה נשמח את עלי אכי אשמח את שלך כ"י
נמלא שפדפנסה צריח נקרא צח"י שמחה ככיל חס
ומשכנס אדר מרדכי פ"י ון השמים מרדכי בשמחה
לישראל נשפפע להס שמחה הפרנסה כמו קה"י
צ"י אשורוס סרעפס ומהון מקור הנומחא ויכיתנה
למרדכי שחורס הקורנסה צח"י ותסס אפשר את מרדכי
על בית הון כ"י ולזה אז סוקצט מחסות לזכורים
ס'גורס צח"י אס אתה נשמח את עלי אכי אשמח שלך
ככיל חס ג"כ מרדכי בשמחה למטה שימחה הצורים
וע"י מרדכי ון השמים בשמחה ככיל חס רמז חכמים
בלוסס הלז והג"ל חוקי מוונח בחרקת מחר"י כ"י
כל עס ס'גורס חס"ל לצימד הסורה סוף ג"כ רמז
צערן הספלה סכום ונעשים חוקי מוונח בחרקת
מחר"י ה' חומש סורה שמד י"י אללס וזונון המוון
ללוו האלמס ספולבין צורק הסוב זה ציורס העס
והסנה להספול בחרקס אדר לה ומשכנס יאדר
מרדכי יבשמחה רית אסותס ע"א מ"ב רית חוקי
מוונח

רוח והללה יעמוד ליהודים ומוקוס אחד כיו"ה
בס' פרקי דרי"א שמקודם מלך על ריו"א פירכיות
והא"ח נעדרו זו קיי"ג ונשאר לו קכ"ז והא"ב יוכל
להיות בצלון הש"י שיצא מלך אחד והמורידים לו
ויהיה אחד כל זית המלך וימלך תחתיו וימלא צטלו
כל בזיותיו ה"ח רוח והללה יעמוד ליהודים ומוקוס
אחר ע"י מלך אחד וזה אצ"ן תאצדו שיהיה
כל זית המלך גם ומוקוס אחרי ר"ח יראש יחדש
אלול ע"י יעשו תשובה בחדש אלול וע"י יעמוד
רוח והללה ככ"ל והסן: **ו**י"א יודע א"ל לעת כחא
בנעת למלכות פ"י שחקר נכאח בחדש טבת וכן
ירא טבת עד תצירה לשנה בנעה על י"ג אדר י"ח
י"ח כמנ"ן כחא"ח ח"ס ווי יודע א"ל לעת כחא
תשנן הילכ בנעת למלכות שחמל"ק עד י"ג אדר תאשר
בצוט מלך אחד קודם ככ"ל ע"כ מסא"ח וסחאמן
ס"ה השוע"ט על ידך ותחסי"ס המלוכה בידך והסן:
שכ"ד החין והכ"ל יתפ"ט ע"ה ס"ה תצות גמטרי'
אחשור"ט ג"ס שק"ר החין והכ"ל ע"ה האותיות גמטרי'
וש"י טלל הועיל הוי"ט טלל גם לא הועיל לה צחי'
מן אשה ע"ה צנכלה רק אשה ר"ח יאשר: **שש"ט** ה"ה
י"ה"ח ע"ה ה"ח תחסי"ל עד ס"ה תצות והאחות
גמטרי' חו"ט ע"ה חס"ד משרץ ע"ה ע"ה והסן:
זמנ"י המגילה משלש ימים ששהו ק"ח שנות רוח

ימי חיך הימים דריח אדר ולפורים

היו קצורים שהמלך יודע זאת שהיו יהודים ונמשפחה שאלו ואילו מנשינו עיי' שהוא שוכח גדול ליהודים או אפשר היו קצורין עגס אסתר דעתה לזה כמו שהחזיל עגסו זימנה את העץ קלל יאמרו אחיה לכו צבית הנוגד ועל מדרכי גיב לא קשה למה לא הודיע תיכף שהוא יהודים כי ידע צוהסיק עי' על ישראל שני משלים שפניה מקטרתו של אותו רשע וחטא ה' שהשתחויו לאלים במחזיל ובפרט שראה שהאסתר יקרקקת סיחא וה' נס שחוטו של חסד עשוק עלי' שלא כדרך הטבע ובדאי לא יאונה ללדק כל און ולא עביר רממנא יקא לטקרי צדקה חטא על ידה נס גדול עי' ליה עלי' אשר לא תגיד כדי שחזוהי נס על ידה שלא מדרך הטבע רק עי' תשובה ישראל כי ידע צוהסיק חס' פי' אין אסתר מנרה מולדתה פי' לנולד והכחוש השני פי' לא הכירה אסתר את עמם שלא הכירה צפני עמם ואת מולדתה פי' צפני אכשי' מקום מולדתה כי מדרכי הפי' כי כמו חבית אשר זה פי' עין הוה כי מדרכי לוח אשר לא חביר ענין זה לא הודיעם צפני עוס ארס שומדכי לוח כך ועיי' ספרו כולם שהעלך יודע זאת והעפ"כ גור כך כניל עי' לא הודיעו לעלך עי' אגרת כניל ח"ס אסתר מן הסודים מנין שהאמר ואכשי' הקתר אסתר ענין לשון הפל רומה לבי מתי הקתרה הכיל שהי' מוסתר מחשבותיו שהיו יהודים וגם הקתר צפני העם שהעלך ארס יודע והלמנא העלך הי' יודע צחחילה לא הי' מחחיל מבזירה כלל והלמנא העם הודיעו אחי' הי' נותן חסדויות לנצל הבזירה ולא הי' עי' נס ולא הי' עי' תשובה וסיו הרצה שחזין למקום כי נחחייבו כלי' מן השמים עי' הילך לחיות הקתר אסתר כניל ומפרט הכחוש פני על כל הרעה שחולל לעורר רחמיו ית"ש שהוא צחי' פנים על כל הרעה אשר עשה' רית' עי' "שטן" "הבזירה" "אכילת" "אורא" "רשע" עי' עושין הרעה שפניה מקטרתו החשודות הרשע רומה כי הקר חיותו הרעים אשר עשה' גמטרי' מקטר מקטרתו רשע עגיה נכחש לשון יחיד עשה' לרומה על עי' יחידים שושן כניל וגם יפנה אל חלקים אחרים רומה שהשתחוו לאלים צימי נכודנלר עיעשו תשובה לעורר פני מרת הרחמים צחי' פנים כניל וסנן: **ובבזירה** לא שלחו את ידם העם שמדכי כחש להם ושללו לנח אסתר עי' דחית צוהסיק על רבי יוסי בן פז שצחחילה הי' לומר עי' שחוטו לו כלי' פז ואח"כ כשנכנס חמירא דלוריתא צלצו לא הי' הולס עוס שגב' בן

ומנח צחקה ואח"כ שהסי' ירחם עלינו כמו שהי' אז עי' מדרכי גדולה הנון בן הי' חמירא דריר כשמי' דקינא אריר דרי עיקר הטעם מניצני' ראונו צחי' סנן יתכן לישראל עם קרובו צחי' עמם חשמה רעים להסי' צחי' למען אחי ורעי כניל וסנן: **ויעבור** מדרכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר אחחיל שהעניר ליל יויע' של פקח צחחיתה אסתר שרומה עי' ששומעתי צסס לריק אחד צוהסי' סלעם זקנותו לא הי' ציחחיתו לאכול כלל רק כיון משמים חלצ צלצד ואפי' צילי' פקח לא אכל מלה ודי' בכות ואחר העפ"כ שהוא מקיים עי' אכילת מלה ומלתה ד' כוסות ואסתר להצין זאת כי כל מלה מלצד שומקיינן הוללה צפועל צבטמיות כמו שחוטו ית"ש מלצד זה הי' צסס הארזייל גורל' היהודים צסמיום עי' כוסות קיום הוללות והלרקים הגדולים יודעים ססמיות של כל מלה צסודות עליונות וגורמיות יהודים קדושים צעולמות עליונים לאין עיבור ועדך עי' ארע לפעמים הלדיק שאיכו כול לקיים אכילת מלה צבטמיות מחש' כאלו קיים צפועל עי' דניקתו חסר עליון ונעשו יהודים של הוללה הולת צבונה קדושה ולדיק הדור ככל הדור לוח מדרכי הלדיק גם אסתר ססמיה מ' נכחיה כידוע הבס שניקלו אז ללודק הללה ישראל מלות מלה אעפ"כ נחשב כאלו קיינו צפועל כניל ח"ס ויעבור מדרכי רית' מלה ימירד יד' "כוסות" מין אפי' שהעניר זאת ללודק טעה אעפ"כ ויעש ככל נחשב כאלו ויעש צפועל שחשב צחי' ככל דיקא כי מדרכי שקול ככל הדור צבזיל אשר לוחה מלשון חצור עי' חלל ללוחות לוח כי צבזיל אשר לוחה צחי' לוח ודניקות עליו חמירא משהכירה הקדושה צחי' אסתר מלשון סתיר שחחגלה לו סתיר קודות עליונים לבין יהודים קדושים ועיי' נחשב צחי' ויעש כניל וסנן:

לא הכירה אסתר את עמם ואת מולדתה כי ואח"כ כאשר אין אסתר מנרה מולדתה כי ענין הפל אפשר לומר צהקס שכלאורה יקשה הלא אז היו צדדי הרעה חלפים אפס' חכמים כחגי' צכל דור ודור ואח"כ היריעה שאין אסתר מנרה מולדתה ח"ך לא עמם צלצס אחר הבזירה לשלוח אגרת אל סמלך כי י' לו אשה יהודים ומשפחה שאלו אולי יועיל להפוך לצדו להאיש יהודים ולצדו הבזירה או עי' אחר משרי המלך להודיע זאת למלך שלא מרעה מדרכי אונס י"ל שסוס אסתר וישראל לא ידע זאת שאין אסתר מנרה מולדתה ומשפחתה וכל ישראל

להם מיוגן לשמחה כו' כמו שמדוע אדר נספך לשמחה ע"י אסתר שפוצלה מחיה המן חרע עמלק בן לעמיד ינחמו אלו ז' חדשים מזה אז ויפצו ב"כ לששון ולשמחה ע"י מוחת עמלק זרע מרעים בחי' עד יעבור זמנם ר"ת "עמלק זרע מרעים ויחיה השם שלם והכסף שלם צדיק והגן : **מגילת** אסתר נק' דייקא על שם אסתר רמז ד"ה ע"פ שא"י בחי' מקובלת שבעין אית שמות דנפקין מראשי חצין ואית דנפקין מקיפי חצין ואית דנפקין מאמצעיה ע"כ בחי' שם וזה המגילה לא יס שום שם מפורש רק שמרומה נראש ובסוף ובאמצעי' כמו שא"י בפע"ח רמז'ם נהרבה שמות כמו בחצוני זמ' איננו קוה' ל"י נקית שם הוי' וכדומה ע"כ נק' המגילה על שם אסתר מלשון קתר שהשמות שבה מוקשרין שאין מפורשין וחי' אסתר ר"ת למפרע ראשי חצין יסופי' יאמלע'ם לרמז שבה המגילה הבס שאין השמות מפורשין כדמיון כמה שמות הקדושים נראש ובסוף ובאמצעי' ככיל והגן :

בכאן שנכתב קיומו וקבלו היסודים שדרשו חז"ל שבימי אסתרונת קבלו מחדש המורה נרנא מה שהי' מוחילה ע"י כפיה ההר בלונס ובכסב חמורא דלורייחא בלנאסן שהי' מוחה בעינייהם השלל שלה ככתב וצו"ה במערי' כיצ רמז ע"י כיצ אותיות המורה הי' בחי' בזה פ"י מוחה בעיניהם ליקח ובס רמז ח"י אית כי ושלל'ם לבוי' במערי' וצו"ה ל"ה שלחיו ידים ונרמז ח"י אה המפקין שבעיניל כיצ אותיות המורה שמרומה בחי' אית מאלף ועד חיו' בעיניל זה דייקא וצוה לא שלחו ידם ולא הסביו על ושלל'ם לבוי' שנכתב באגרת לזה אסתר ר"ת "מחילה" לאונס "סוף ירסון שקיבלו המורה אז נרנאן ע"י אסתר שגרמה להם לעשות השונס כידוע והגן : **גוסס** שחקנו עלי' מקרא' מגילה קים אותיות לא"ה ר"ת "לקרא אה" "השלל רמז לחד מיד בגמ' קריאתה זו הלולא שקראת מגילה במקום הלל והגן : **אדר** תמוז ח"ה במערי' אסתר רמז ע"ד הפי' והמדוע אשר נספך

פ' ויקרא

ולא נחמים לנחמים אכל לעיני הפשע וריחוס מרדיק מתי' אה דלר"ך הפשע וריחוס כמו שאמרו בגמרא שם והגן :

וגפשי כי חקריז מוחה קלת יהי' קרצנו כו' עיין ברש"י שם שפ"י מי דרכו להכניז מוחה ע"י כו' ואפשר לרמז כאן מה שאמליל הזהיר צנני עניים שמחם מלא תורה כו' גם אמליל מנן עשה שנים קפי' ל"י כחורא כו' לזה בזה הפסוק דקאי צנני הצניחה המורה קלת יהי' קרצנו שנים זכרים של העני' שנקר' בחי' קרצן כי דם מילה הוא כקדצן יהי' ונולל'ם בחורה שמרומה בחי' קליה ר"ת "ספי' ל"י "מורה זה יהי' אכל צני עניים והגן :

עוד יונן מאמליל הזהיר צנני עניים שמהם מלא תורה והנה מנהג שהעני'ם אומרים ומרגל'ם במומא דלונס' מי שמעלם שער לימוד כדלוי' כפי הנצחית ימור הש"י שפעול לבנים שיכלו ללמוד תורה וסוף ללמוד קושר לדברי חז"ל הזהיר צנני עניים כי העני'ים דרכם תמיד לשלם הדנה שער לימוד כפי הנצחיתם ופעני'ם חון מוחה שמנצחין מעט ג"כ אחי' לא משלמין הכל מוחמה כדמיון איב הי' מהראוי' שמהעני'ים ילא צנים של תורה יסור אך בואה לא קשה כלל כי כפי הדין הי' אסור ללמוד בשער כעלמל' ע"פ ראה למדתי אהסם כאשר

ויקרא אל משה אי' זעירא י"ל ד"ה רמז ע"ד דאי' שם הצעש'ט שבעש'ט'ם אחד שלומד תורה מפי הש"י בלנד ואנפיק מתיירא בכל רגע שלא יושלך למוקדא דהמומא רמז בחי' אל תאמין בעמלק כו' ופירש'י שהי' וקר הוא מלשון עומא כמ"ס ויקר אלקים אל בלנס כו' ולזה רומז אלף זעירא שמשה הי' עניו בחי' קטונתי מכל כו' והי' מתיירא מאוד חמיר שלא יוקח ממוט בחי' אה אלף שבת"י ויקרא שלא ישאר חיו' בחי' ויקר בחי' עומא מוקדא דהמומא רמז מוחמה שהי' זעירא בעיני' ככיל והגן : **והפשיט** את העולה ונחם אותה לנחמים אסתר דהנה אחזיל בגמ' דצילה ד' כיה הפשע ונחמו בעולה וסיה לקצים כמו שפירש'י שם באכילת הדיוט מכלן למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל ארס מקודם הפשע וריחוס ע"ש שמה ימלא טריפה אחי' ויהי' עובס שובג עליו ע"ש וידוע שכל אה לרבות ח"ס והפשיט אית העליה במערי' אכילת הארס שנקרא ביה העלה על השולחן לאכול שהי' אה מורה אפי' אכילת א' הארס מאכל הדיוט ג"כ לר"ך הפשע וריחוס חס שפירש'י שם אותה לנחמי' ולא נחמי' לנחמים פ"י כיון דמי' אותה הוא מיעוט שלא הטעה להיפך לומר שהי' אותה ממועט אכילת הדיוט דלא בעי' ריחוס קודם לאה פירש'י דמי' אותה רק ממועט

ימי חיך הימים ויכרא

אחכס מואל ממיט עמרי עומאח עימ סחקקלו מואח
להיות לכס לאלקיס עיכ מיעל עליו כצכיל לשמארס
סיוכלו לקייס מואחיו ייטש ולא יכסלו אפילו צאונס
עיכ ציודאי אואמיו ויהיטס קרופיס כי קרופ אמי
סיקיס צכס לא יאונה ללריק כל און רק אס אחס
חקיימו סמועל עליכס לצדוק ולדקרק עד מקוס סידו
של אדס מעגה ואז השיי סאוליא אחכס ממיט מיט
מואלרס צידו היכולה והכח לשמאר אחכס שלא יזרען
לכס סיס איסור אפי' צאונס ואסכלו צשמחה
לחמכס ככיל והסן :

לשבת הגדול

רמז? עעס לקריאה צנה שקרס פסח צנס סנה
הגדול עיד דאי' צויר' כח אחר לנעס אמי
גדול מונד אחר לו משה אחס הללס עלמך ולא היי
צך כח להליל אס דורך כיי והסס עיפ פסונו
כראה דקאי' סגילי אס דורו צשעמ עשית העגל אונס
כוכל לפרס שקאי' גיכ על צעמ סיליאס מואלרס
דעען עווא סרו של מלרס משה נשחטו אלו מאלו
ועיי תפלת משה ציעל האקקריגיס והליל דורו כמו
שאמרו צמדרכ על שאמרו לו השי' לכס ואסלחך
אס אין אחס גואלס אין אחר גואלס הכל צזכותך
ולזה נקרא משה אש האלקיס אוחיות הי' אלקיס
פי' סיוכל לנעס צחי' אמי מוס אלקיס גירוס רחמיס
על ישראל וגס מליטו צילקיע סחי' אז קיערובי עיל
איל של ילחק שלא נשחט ילחק רק איל תמורו
וציעל משה זה צמלות קרבן פסח שלא כרמ צויר
עיפ סה המיס צצביל אלקיס יראה לו השק פיי
סה הקרבן פסח לנעיל קיערוב של צחי' אלקיס יראה
ליו "השק רית אוחיות האילי רומע על האיל צנשחטו
תמורו והכס צצמל שקרס פסח סחי' אז אסחלחא
דגואלה ובידו וסציו אז שמוס הליל אוחס עיכ
קראו אז צנה הגדול פי' שאז כיכר מי הוא הנקרא
גדול כח או מוס צודאי משה נקרא גדול סגילי
הדור עיכ סצית הגדיל גמורי' משי' איוס האלקיס
עס סיי סיוצו גס סצית הגדיל גמורי' משי' איוס
היי' מלי דרורי גס סצית הגדיל גמורי' קרבן
פסי' אילי ילחק עיכ סחי' הכל רמז סצצביל זה משה
נקרא גדול והסן :

אופן? עעס לקריאה צנה הגדול כי אז היי
הדיצור צגלות ולא היי לסס דיצור של תורה
כי עדיין לא כיתסס תורה וגס דיצור תפלת לא היי
לסס

לכי' כיי מה אמי צחכס אף אחס צחכס רק מוחמח
סראו חזיל תקנה למלמדיס סיוכלו להספירסס אוחיל
צגמי' היחר גי' עעמיס סימור צמלה עעמיס כמו
סאי' צגמי' דכדדיס איכ העמי גסס שאינו מוסלס הכל
מוחמח דוחקו נחשצ למלמד מוזה מה אמי צחכס
סחאי' סכר שאינו כועל הוא צחכס ולא יונעע מוחמח
זה נמר מהסי' לנכיס סיוכלו ללמוד חיס' סהצרו
צצני עמיס רק סלדעמי' כוכס מוסס דיצור העולס מי
סמסלס סכר כראוי סהכס למלמדיס יראה הי' סמלמדין
רק סחמח סהסיק נחשצ סכר כראוי אכל להעשיריס
סמסלמין גיכ סכר סחמח חילומיט סהוא אכלס עיקר
איו נחשצ סכר לימוד גיכ כראוי כיון סהצניס ילכו
צדרך סרע ולימוד סחמח חילומיט חיס' עישר סמור
לנעמיו לרעמו עמי' עשירס ילכו סצניס צדרך סרע
גיכ והסן :

רמז? מה סמחילין עס סהסיק ללמוד ספר ויקרא
אפסר סרוחין לאציו של סהסיק עלס סיוכל
לסחזיק צכו לתורה מוחמילין צחי' ויקרא לירוק אוחיות
אוקייר עלס אוקיור לנסיכו כי היכי דסחמחמח סיתכסג
ק אציו ועיי' ייי' לו עישר לסחזיק צכו כרלכו
והסן :

פי' שמיני

זאת סחי' אסר תלכלו אפסר עיד דאי' צוהי'ק
ססססס ימוח כל סחי' יומין מוסצרכין וגס
איי צפרסי' פי' אומר כל המקייס אס מוסעדות כאלו
קייס אס ססצכוח מאלל סעי' סמירת סנה ומועדות
כל סחי' יומין דחול מוסצרכין מה סמורמו כלן זאס
רית יי' אס "סממורו סססמור יוס זי סססס סנה
וגס סחי' רית יי' אס "סממול יי'ס יי'ס "סג
סססציוט "ססס יי'ס "סג "סססכות "ססס כל מוסעדות
עיי' אסר תלכלו חוכו להיות לכס אכילה וספע לכל
סססס ככיל והסן :

כי אמי הי' סממולה אחכס מואל מלרס כיי אפסר
אחרי סמאר סככות ולא סממולו אס סססססס
צכל ססרן ססרין על סרין יוכל להרס להרס חיק
אוכל לסכלל מואיקר סרליס סייס צו כמס ללחין כי
סרסס מליסס צמחח וחיך יוכלו לסמח כי על סלסס
יי' סרסס וכדומה צכל דצר מואכל צעמ ססוס כידוע
והסס כי לא כיתסס תורה למלחי סרס ויין מעיטין
על סססג ואונס עכ"י יך לנצ ירחי סססס סמורמ
לסס זה אפילו צאונס לזה אחר כי אמי הי' סממולה

בשבת זו שילאו מנצלים הצינו שלח מלך מעשיהם יזכו לגאולה רק בעבור שמו הגדול ע"כ קראו בשם הגדול לרמו הפיל והכן :

עוד יזכר טעם לקריאת שבת הגדול אפשר ע"ד צחכמה נכרא העולם גם לחזל איזוהי כס הרוחם את הסולר כי הקשו סמנצרים לאמר אחרי הא"י יוכל העולם לקצול כל שוכני חדר בנאלי וטה אולם בנאמה לא קשיא דמלינו הרבה פעמים צהזיק מעט את המרצוה כמאחזיל ע"פ ויקהילו וטה וזהו כי לא פני הפלע בו ופירש"י פס סהמזיק מועט את המרצוה ובלא"ה לא קשה כי עמידה א"י סתפשטו בכל העולם כולו ואחזיל אין הצרכה שריי אלא בדבר הקמוי מן העין ולא מלינו כלל הצרכות הסבלות בני ה"י ומחזי כי אפילו עמי שאין לו חזל צמזויי אשפ"כ י"ס הרבה פעמים עמי ש"ס לו חזל צמזים הרבה כי צרכה קורה צדצר הקמוי מן העין כי הריק האשה צמ"י דצר הקמוי מן העין וכן צמ"י האדם אם האדם אינו נדבר כמה ימי שני חייו והוא דצר הקמוי יכול לחיות יותר כמ"ש צמזי ששאלו להרצה חנא"ס צמ"ה הארצת ימים וספצו קלת צמ"י פ"י ע"י הורעת ש"י חייו כה וכן צמזויי אערו צמזי דפא"ס אלל מעות הנאות ונצרכות ס"ס וכדומה דקלעה צ"י עינא ואין צו צרכה כח"ל וכן א"י נקרא חרן הלצי סכצמס קעת סח"ה הארץ צמ"י טצצו צלחן שצריי והוא דצר הקמוי מן העין כמה צמ"ה ולע"ל צחכמה פוחה שצרים וחסרה הצרכה צלחן והפפשטו בכל העולם וחסרצח עד שחביל כל יושבי חרן לאחר סח"ה ח"ס צמזמה נצרא העולם כמ"ש אנת חכ"ס ולא צחכמה ידענא שצמז צריחא העולם גורח חכמתי יח"ש שח"ה העולם לכל צמ"י נצרא ז"ס נצרא העולם ד"קא ש"ס צמ"י העולם לכל נצרא חרן איזוהי חכס הרוחם את הכולד לאחר סח"ה סהיו כל הכולדים וסחלה צריחא העולם וקצער צחכמתו יח"ש ש"ה לעילמו ד"י והסורה נקי הורח משיה רית יח"ה ש"ה" יהוא שיה"י פ"י שצ"י ההורח חכו לחח"י שיה"י מה ש"ה צעולם כל הצריחא הוא שיה"י לחח"ה המה"ה צ"צ ח"ס שנקרא שבת הגדול כי אז סחמילו צמל"ה כמאחזיל עש"י יד"ס מע"י ודבצק צמל"ה וסני"י אז סעמדין לקבל הסורה שצ"י יזכו לסח"י קראו שבת הגדול פ"י שצמ"ה חנו זכאין ש"שאל זכאין עמו וסחלחו וצמזן שאין זכאין חיו אז צעצור שמו הגדול לה צמזרים שלח חיו זכאין כמאחזיל הללו והללו עמ"י וילמער להם

להם כי היו משוקעים צמ"י שצרי טומאה כידוע ורצונו אז שיקום מאמר הש"י כהול"ח את העם מנצלים סעצדון את האלקים שזכו לקבלה הסורה וכן יזכו למשכן מקום קדושה צמ"י עעורה זה הפלה וא"י צמזמה דענב"ה ע"פ ואת כל בית גדול פליגי מ"ד חד אמר מקום סעמדין צו חורה וחד אמר מקום סעמדין צו הפלה וא"י ואלו ד"ה" שנקרא צמ"י גדול לה קראו אז שבת הגדול פ"י שצמ"ה נקיה לדברי חורה וסחלה ונקבע מקום לגדול צו חורה וסחלה שנקרא צמ"י גדול כח"ל והכן :

עוד טעם לקריאת שבת הגדול ע"ד פשוטו נד"א כי חרן מלי"ס איזוהי סח"ה ממי בשמים רק מלי"ס ואין ישראל נקרא של צעל ממי בשמים וא"י צמזי דענב"ה גדול יום השמים כיום שניהם צו חורה כי להם צצמזן זו ש"ה אסחלהא דגאולה קראו שבת הגדול פ"י שצמ"ה כלל מנצלים לארץ שנקרה לשמים שנקי גדול יום השמים כח"ל והכן : **עוד** טעם לקריאת שבת הגדול אפשר כי אחזיל אלעלל פ"י משה מנציקן לארץ לא ה"י ש"ס גלות וס"עצור וה"י סחיקין סעלס מ"ד ור"י אז דור דעת והצינו שיוסע יכניסן לא"י ע"כ צצמזן זו ש"ה" אז אסחלהא דגאולה קראו אז שבת הגדול צמ"י חן עוד היום גדול שלח סצ"ה הגדול צמזריי משיה יהוש"ע ד"ד שצ"י סצ"האן לא"י ע"י יהוש"ע ע"י לריכ"י להמחן לצמ"י ס"ס גדול ע"י צלח דוד צ"י ע"י יר שומכה לגאולה צ"צ והכן : **עוד** טעם לקריאת שבת הגדול ע"פ פשוטו אפשר ע"ד מאחזיל כל הגדול מחזירו ילדו גדול ממנו להם צמזרים סהיו סקיעים נקל"ה צמ"י מה נסחמו חלו מאלו ולא ה"י אחד גדול מחזירו צקדושה ולא ה"י להם ש"ס ידועה להשמר מאחזות הילחיר אמנכ ענ"ה צצמזן זו סכא"ה להם משה יד"ס מע"י ודבצק צמל"ה סח"ה להם יד"ה סח"ה סעמדין לקבל חורה ומל"ה ויה"י צמ"י אחד גדול מחזירו כדרך כל דור ודור נצ קראו בשם הגדול שצמ"ה ידוע לנו צמ"י כל הגדול מחזירו ילדו גדול היענו ולריכין חנו להשמר מנצח וסח"ה מלי"ה"ר סחונה הגדול כח"ל והכן : **עוד** יזכר טעם לקריאת שבת הגדול ד"ה" צמ"י כה"צ אחד אמר כי לא יעוש ה"י את עמו וסחלה לא יעמו וסח"ה אחד אמר כי לא יעוש את עמו צעצור שמו הגדול ח"ר איזו צמזן ש"שאל זכאין עמו וסחלחו וצמזן שאין זכאין חיו אז צעצור שמו הגדול להם צמזרים שלח חיו זכאין כמאחזיל הללו והללו עמ"י וילמער להם

ימי חייו הימים לשבת הגדול

דפסח

שחורה אזי ואלה אחיל שחורה אזי צמנעס העגל ואלה קנצלס תורה ויפלא ללחודס הלא קנצלס התורה הי' קורס מענשע עגל ויהאך יועיל זה הזכות על חטא העגל שהי' אחיכ הלא לרקת הדריק לא יועיל אם ירשיע אחיכ כמשיב ציחוקאל ולדעתי אפשר כי אלו מניחין תפילין שיש צחוכס פ' שמוע ישראל שמועדין על אחדותו שהוא אחד ואין בלחוד יחיש מאלל שאטו כופרין צמיז שהוא כמורה בכל התורה כולה והנה מלות תפילין לריק שיהיו הרטועות שמורות הלכה למשה מסיני וגם התפילין שמורות צמיז זה אלי ואסורה חיש שמורה אזי צמנעס עגל וגם שמורה אזי גמטרי' תפילין שמועדין בשמורות ככיל ואלה עיי' קנצלס התורה שיש בה מלות תפילין שמועדין חטא הכיל צמנע שמועדין צכס ויל על אחדותו יחיש ככיל והסן :

עד שהמלך צמקצו נרד"א אותיות ירד"ן חז"ן עהיכ גמטרי' כס יחשועי ירד"ן אות וז' ירד"ן רחא שאז צמקצו תורה עלה ריה יחוח נחח רוח לפכיו שהי' לרבו לחת להס את הארץ עיי' נס יחשוע של קריעת ירדן אלל ירחו כמו שצמנע ללחודותיו כמו שמרנוה יעד שהמלך צמקצו נרד"א ריה נצציע רחא להחיל והסן : **אשרי** ארס מפחד תמייד אותיות חמי"ד ר' פ' טלריק חמיד לפחד חמי יגיע הענ נכתיי כדאס להגאל מן גלות ד' מלכות ע"ד לפיה ליטועה והסן : **ע"ת** לחנכה גמטרי' תרי"ג רחא עיי' שקיינו ישראל התורה שיש בה תרי"ג מלות עיי' שהי' עת לחנכה גאלה שלומה צ"ב והסן :

בגמ' דפסחים ד' סיה חמר ריה חמר רב עתידין לריקס שיהיו חמיס שאלמר עיד יצנו זקריס וקסות כו וחס מענעתי צידו מרוד ימים וכתב ושמתי מענעתי על פי הכער כו עיש צפריסי כמו אל"י ואליעע כו כך יחיו כל הלריקס את המותס כו ואח"כ קס עיש אזי אומת ואחי' מה שאלי מותס אזי מ"ח כו ולריק להבין אס הש"י צעלמו חמי' מותס וכמו שאסו חמוצין צכל יוס צמקס שיע צדוק חמי' המותס לגמ' לי לחמי' עיי' הלריקס וכל דר"ח עיש דר"ח בגמ' דכחות עמי הארץ אינס חיים כו עיש שיש להן חקקה עיי' שמועדין ללריקס חיה גיכ זכו לחמי' עיש לזה י"ל אהן עמי הארץ שאינס חיים רק צכות שמועדין ללריקס זכו לחמי' דריקא עיי' הלריקס

עוד יתן עעס לקריאת שנה הגדול עיש פסוקו דריא כי אחיל שמועס צירר להס את יוס סענע עורס צמלריס ובודואי כל יוס השטי ענדו צחורר ולכנס עד הערב מוש כי חוקפה מוחל על הקודש לא הכיח להס פרעס בודואי רק כיד שעות של יוס סענע הכיח להס ולזה צמנעס הגדול שהי' אז לחחלחא דגאלה קרלו אז צסס הגדול פי' שמועסה הי' לנו זה הסנע יחד גדול מקודס עיי' חוקפות מוחל אל הקודש לזה הרנח שצית הגדול גמטרי' חוקפה מוחיל עיל קוד"ס לרנח הכיל והסן : **עוד** יתן עעס לקריאת שנה הגדול עיש פסוקו דריא כי אחיל שמועס צירר להס את יוס סענע עורס צמלריס ובודואי כל יוס השטי ענדו צחורר ולכנס עד הערב מוש כי חוקפה מוחל על הקודש לא הכיח להס פרעס בודואי רק כיד שעות של יוס סענע הכיח להס ולזה צמנעס הגדול שהי' אז לחחלחא דגאלה קרלו אז צסס הגדול פי' שמועסה הי' לנו זה הסנע יחד גדול מקודס עיי' חוקפות מוחל אל הקודש לזה הרנח שצית הגדול גמטרי' חוקפה מוחיל עיל קוד"ס לרנח הכיל והסן : **עוד** יתן עעס לקריאת שנה הגדול עיש פסוקו דריא כי אחיל שמועס צירר להס את יוס סענע עורס צמלריס ובודואי כל יוס השטי ענדו צחורר ולכנס עד הערב מוש כי חוקפה מוחל על הקודש לא הכיח להס פרעס בודואי רק כיד שעות של יוס סענע הכיח להס ולזה צמנעס הגדול שהי' אז לחחלחא דגאלה קרלו אז צסס הגדול פי' שמועסה הי' לנו זה הסנע יחד גדול מקודס עיי' חוקפות מוחל אל הקודש לזה הרנח שצית הגדול גמטרי' חוקפה מוחיל עיל קוד"ס לרנח הכיל והסן :

עוד יתן עעס לקריאת שנה הגדול עיש פסוקו עיד דריא צמיר שיר השירים עיש חכו מוחקסס חכיב י' אזי נאוס הי' אלקיס אס אחפון צמות הרעע וגו' יס לך חיד גדול מוחק מה כו עיש כו צמנעס זו שאלמר להס מוסט וקחו ללס שפי' מוסטו יריכס מעיז והדנכו צמלות שהיו צמיז שפי' ובודואי היו חמוציס אז להס היס לך חיד גדול ומחוק מזה שפחחוס נאמר להס והדנכו צמלות שילא מעיזחא ללד ההיפך לקדושה עיי' קרלו אז צסס גדול היס חיד גדול ומחוק מה ככיל והסן :

רמז לקריאת סס החורס כיון עיש דריא צוהיק פ' פיהס ד' רמז עיש ציניחא דלריקס דרדגי סקד בעיל סוקמא מיטמעאל ומונחא דיל' צמנחלל דילחן דרדגי' פחד בעיל סוקמא מענע ומונחא דיל' צמנחלל ושיחין דליקין חד מוחינא משיח בן דוד וחד מעמחלל משיח בן יוסף עיי' לטון דהריקס ואח"כ צכיס עתידין להגאל עיי' רחא קס יחיש גמטרי' חקיד ופחיד פ' שאז מענעד לנח חרין נקמות צכות חנכה וילחן צמי' חקד ופחד ככיל והסן :

אנא ה' הוסיפה נא אפטר עיד שכתב נש"ח אר"ח
 שוית"י לגדי חמוד כ"ו הוא כלל גדול בחי' כ"ו
 שני' שהארס יודע שה"י עומד לגדלו ויראה זמנשו
 מגיע אליו הכנעה ויראה כ"ו ע"ש זה שצ"ק
 המעשים צמד כל ישראל בחי' הוללות שה"י עתה
 כ"ו אלא "הוסיפה נא שמועם לכל ישראל בחי'
 ה' דייקא שה"י לעיניהם חמוד בחי' שוית"י ה' כ"ו
 שגלה הוסיפה נא במלוי כזה היא וא"ו ש"ן יורד
 ע"ן היא כ"ן אל"ף גמטר"י שוית"י ה' שצ"ח יושבו
 בשמחות וברוחניות והנ' ע"ד יבן דאח"ל אלמלא שה"י
 עתה

מרימי מועפר דל כ"ו חשנר ע"ד רח"י צנז' טעריס
 חלל מעשה רנחום איס גס ז' שטלחו ישראל
 על ידו מנחה לקישר ובנצו אללו ומלחואו עפר
 וטוי' טעפר כיצט המולך מדינחא טענעס נס כנו
 עפרא דרנצרהס ע"ד ימן כעפר חרבו וטוי' ירלו
 שס ישראל שלח יסחז אוחס המולך ולו נחטו מנחה
 לאצריס טווצט ע"ש חס מוקמי מועפר ע"י עפר מוקס
 לישראל טנקי' לעלם בנלות וטון הקמו ע"ד מוקס
 מולכן שטוקס דלמ' לטיוס גדול מלכותיט שביצט
 מדינע ע"י עפר הייל וגס מוקס לישראל וגס מושט'ס
 אוחיוט משי' פית יריס חזין לאציוניס שבישראל
 שטפרכס צחי' פח לחס כמשי' כצד יריס אוחס
 וטון לכל אחד הלערכותו כמו שא"י צנז' דכטוצט
 צפי' מליחא האקס ד' ק"ג ע"ש הסוד דחא' לקו"י
 דרצח ח"ל צמח אחס קווער ח"ל תכרמולות פטוועס
 יין יסן ח"ל ולח ח"י'ס דרוחקא דליצורח ח"ל חטו
 מדידורס טוכלינח מדרחמנא קאכילנח כ"ו חלי' יסצרו
 ואחס טון לחס ח"י'ס חללס צעטו ח"י'ס אחי' אוחי'
 דרצח דלח אוחס ח"י'ס תליקס טקין ואחסי' ח"י'ס תכנלתי'ס
 פטוועס יין יסן כ"ו ע"ש ח"י'ס מושט'ס יי"ח ר"ס

ימי חיך הימים לפסח

זה החודש לשדרות ולגאולה הקסיר ר"ת יאגאלות
"ראשונים" יפסיר: "הוד ועי" ה" חקרן קלל ה"
גאולה שלמה קלל ר"ת "שרך" אלן "הסדר אחרים"
השם שח" ע"י חשך ככל אומנם לעתיד אל יחזיר
עם הז' הנות גמטרי" ח"ש שחש" ע"י חשך הנוח
ר"ת גאולה העתידה מקפידים ז' שנקרא כלל ולא
יהי" פ"ס חקרן זה חלל י"י חשקיה שחש" ע"י
הש"י לזרו ח"א ר"ת י"אור י"נח לגאולה שנק' אור
מנח" כלל שחש"י לכלל כללים צנ"ח והנן :

יברך יחא י"י הקטנים עם הגדולים אפשר שדעשה"ה
התפלל קלל י"ארכו יחא י"י לחם צדק
הקטנים קללם לשם אומות כי ע"י שניתן צדק
קטנים ללמוד אומות למדן מרד" רעות כידוע
צנ"ח רק עיזיו ציד הקטנים עם הגדולים צדק
אזיזם שילכו צדקת ה' וגם קלל יהיו יתומים
צקנותם ח"ו רק קטנים עם הגדולים אזהרם ולא
ועי"י הקטנים עם הגדולים בהקמה אחת שילכו
צדקי הגדולים צדקת ה' ויהי" טוב להם ולאזיזם
והנן : י"הי שם ה' מנודק מעשה ועד עולם מנח"ה
שמש עד מציאו מואלל שם ה' כי ידוע שהלדקים
מאילו למשע כמ"ש מדרש עי"י זרח השמש וזל
השמש עד קלל קטנה שמשו קל עלי זרח שמשו
קל שמשו ז"ל י"י שם ה' מנודק מעשה ועד עולם
צודדי חמיד ה' מנח"ה שמש מעת זריחה הלדק
שקרא שמש עד מנודק עת פטירתו מואלל שם ה'
שמופרסם שם ה' לכל העם צדקו וכל פעם זרח
אור שמשו קל לדיקם בכל דור ודור ועי"י י"י שם
ה' מנודק חמיד ככל והנן : **המשפירי** לראות
צמחים ואלחן ח"י המאפילי אחרים פ"י "למנה פ"י
פה המחבצר צמורה שיש זה יויד דמות ועוסק זה
למנה ומתנה צמחות יוכל לזכות לראות צמחים
וצלחן לשפיר חמות מעשה צדקתה ומעשה המנה
ועי"י יוכל לפעול ע"י חפלה ונקימו מעפר דל כו'
למשפיע טונות לצני אדם והנן :

מקימי מעפר דל כו' אפשר עי"י שח"י צספר
מקדש מלך צפ"י אומר צגלות אדם הוא
שכינה לעפרה כו' עיש וגם ח"י צוהיק צפ"י בהעלותך
וצגלותה צדקתה לית מיתה חלל עורי כו' להתקיים
צדק והסארתה צקדן עם עני דל כו' ח"ס מקימי
מעפר דל דרוד חלל עיה צדק על גאולה העתידה
שקים קלל יהי" שכינה לעפרה ע"י מעפיר דיל
גמטרי" משיח צ"ן דויד מאשפת ידס אציון צגלותה
צדקתה צמ"י אציון עם עני דל לה סדק חיצות
מקימו

עזרו לא ה' יכול לו וגם אחזיל שפס"י שח"י
למלאכים שקמרו צדקתה צמטת זמן הוא למחמי
קדק והש"י וכי למנה צדקתה שמשו יסוד והספר
לו וגם אחזיל עי"י דודי קלל ידו מן החור ומעי
המו עליו שחש"י כציל חומר חסידה מנח"ה כח
הכדור לקבל פושעים צמטתה ולדעתי ז"ס צמכמה
כצדק העולם פ"י צציל מה שרמז צמ"י חכמה ר"ת
מחירה מנח"ה "כח"ה הכדור צציל זה יכול להיות
קיום לצדקתה עולם ח"ס צמכמה פוחם שערס צמ"י
הפוחם שער לרופקי צמטתה ככל ולזה החורה
שמשחלת צספור צדקתה העולם המחילה צמ"י צדקתה
אחרים ש"י יח"ה וגם צקיד צצ"ח ר"ת "שיו
צ"י חללם וגם הח"י פ"י צמכמה צציל מה שרמז
צמ"י חכמה ר"ת מחירה מנח"ה "כח"ה הכדור הכל
רמז קלל הוא קיום נגד המאקריבים צמטתה זמן
הוא למחמי ככל ח"ס חלל ה' חשקיה ר"ת שח"ה ידו
מחור יומעי"י "המו ע"ליו קלל חשקיה לכו שכול
לעשות חסודה צמ"י חלללל שח"י עזרו ח"א ר"ת
נגד י"אן חלחיר שנק' און שכולל לכללו ולצטלו
ככל והנן :

עוד יונן דחזיל צדקן גאלו וציקן עמידן להגאל
וח"י צסם הארזיל דהגאלות ראשונים היו ע"י
השם לה לא ה' גאולה שלמה שח"י בל"ה אחרים
אומנם גאולה קלל חקין יהי" ע"י חשך ולדעת כמה
מיד חש"י ע"י הש"י לזרו הבקרה ח"י חשך ומלחמה
והש"י גאולה שלמה וגם ח"י צמקונלים קלל הגאולה
ע"י ספירת הוד וגאולה אחרונה חש"י ע"י ספירה
כלל שחש"י לכלל כללים ואפשר דרך חללל קלל
צמחלים כדסם חל"י הספר צמ"י גאלים רמז גאלס
חל"י הספר פ"י הגאולה מיוחדת חמיד צמורש שח"י
חל"י מנאספר ספיר גמטרי"י כסן ולזה נקרא כסן
מלשון כס ולשון רבים און פחות שחש"י רמז לגאולה
מלרים ולגאולה לעתיד שחש"י צדקן ולזה מואללים
יד צסיון חלל פ"י ספר ספירה צסם מלרים וצסם
לדעתה צסיון חלל ח"י לזח לדיק וצידת אחרים פ"י
גמטרי"י כסן קלל שכי גאולה צדקן וזה החודש
נקרא אצ"י גמטרי"י הוד כי גאולה מלרים ע"י ספירה
הוד וגם נקרא כסן ר"ת "שועה" כ"לחיות" ספירה
כלל רמז גאולה העתידה מקפידים כלל ונקרא
הקדנן מלרים צסם פס"ה ר"ת "פקודה" ספירה ח"י
שהוא הוד ולעתיד ג"כ חש"י פס"ה גמטרי"י כלל
רמז לספירה כלל ח"ס סדרך און הסדרות קלל רמז
לגאולה הוא אצ"י ר"ת גאולה יסיון אצ"י צמיוחד

חצר חבל למענה ח"ס יאמיר ר"ת "אין ירע יורד
 "ומלמלה כל ישראל שכל בית ישראל יכירו וידעו
 זאת כי לעולם חסדיו אותיות חסדיו ו' קלות שדמות
 למעלה ומטה וד' רוחות שפילו המלאכים בדואו
 מעלה לריבין לחסדו ית"ש חסד זה יאמיר ג"כ
 ר"ת "אין ירע יורד" מלמלה ו' רוח לזו"ף קלות
 כל בית אהרן וירא ה' כח"ל ח"ס מן המלך ר"ת
 ירע ייחא ילד "מקבלים סיכורו וידעו זאת שהרע
 הוא מלך המקבלים ועי"ז קרחת י"ה בשפונה
 וכתפסל לבחי עכ"ז צנחצח והבן :

כל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה אפשר
 עי"ד אחז"ל למה קרא לחס עובי שזוכין עניי
 דברים הרבה ואל' צמס הרב הקדוש מ' פניחם מקהלן
 זל"ה"ה הפי' שזוכין מן השמים דברים הרבה כמו
 שמרומם צחי מליה ר"ת "מוכל ילדה" שילבו וכן
 צורה לשוניה ר"ת ליל שמונים "מן המזיקין רק
 צמלה הוא צפרע" אותו הלילה של פסח שמורים
 צבל צבורה לשמה הפי' בכלל לילה צבלות הדומה
 ללילה שמונים מן המזיקין ע"י תורה לשמה כח"ל
 ולזה המוסב הכולל כל דבר מזיקין נק' צבא קמ"א
 ר"ת צדאש"ת צבא חלקים "מאמתי יקורין" זאת
 הסתלה חסדיו וצנעיו רוח ע"י עקב צדושצ"כ
 וצנעיו מילולין מכל דבר מזיקין ח"ס כל הלומד
 תורה לשמה זוכה לדברים הרבה פ"י שזוכה לאותו
 מדרגה שזוכין ע"י מלות מלה שנק' צחי דברים
 הרבה שזוכין מן השמים דברים הרבה כן ע"י תורה
 לשמה זוכין לכל מיני מונח צנעיו וצנעיו והבן :

אחז"ל צינן עתידין להגאל כי ניסין גמטרי'
 ק"ע ר"ת עתיקא קדישא שלעת הגאולה
 צ"צ יהיו כל הימים צחי צנה דכילי שחא שיצוא
 השפע מושלם עתיקא כח"ס צינולצילס והבן : גי'סין
 גמטרי' עניי ודיל כ' צינן עתידין להגאל ואין משה
 צ"ד צא עד שיכלה פרועה מן הכיס ע"ד והשחרתי
 צקצק עם עני ודל גם ניסין גמטרי' מסיני ראו
 שהגאולה צומת הסורה שקבלו מסיני גם ניסין
 גמטרי' חס"ד חס"ס רוח שהגאולה צומתם ה"י אז
 שלא ע"י מעשינו רק חסד חס"ס מהצדא ית"ש
 והבן :

בניסח הגדה צדק המקום אפשר וזה שקוראין
 להשי' צמס המקום ר"ת "המזוי" מלמלה
 יונס "קצול" מועת רוח שכולס יצנחו וכתירו להשי'
 שהיא מקומו של עולם והבן : **בשמאלה** עושר וכבוד
 צדק

מקמי "מעפר ירל" ממשפח יר"ס "אזינו ר"ת
 מחדשים רוח לגלות אדום שהוא מעשי מל אחדים
 צמחיה יתעבר שלטונותא שלו והגאולה העתידה ה"י
 צניסין גמטרי' עניי ודיל והבן : **וחסידך** לדיקס
 עושי רלוך אפשר הפי' כמו שרלונו ית"ש להיטיב
 לצדאיו בן המדיקס חסיד מלמערין על לרות ישראל
 ומנשקים חסיד להשפיע טובות לבני ישראל לזה רומז
 "לדיקס" עושי רלוך ר"ת לעיר שמועטעים על
 גלות השכינה ולעיר ישראל צכל ערכס כח"ל והבן :
המשפילי לראות צמשים וצארן מקמי מעפר דל
 אפשר הפי' יאנפלי צנח צמח שח"ס צמפלות

הגלות חבי רוחה להסתכל צמחיה צמ"ס וארן שהי'
 צמח הרחמים וצמ"ס כי צמח"ד צדו לא ה"י רחוי
 להחקים והצמחיה ה"י צמ"ל הארס ע"כ הארס ג"כ
 לר"ך לר"ת צמח רחמים ג"כ ועי"ז מקמי מעפר
 דל ר"ת מעפיר "מדה רחמים" ע"ס "פירערת שפירערת"
 ש"ס למ כנח צבלית לר"ך להיות מדה רחמים ג"כ
 שכולל לקבל ממשפח יר"ס אזינו שלא יהיו כל"ס
 צרעו ח"י צבלות רק לפסח להם מדה"ר שהי'
 להם קיום כל ימי חיים צמ"ל זכות עפס האצורים
 הרחמים צחי ממשפח ע"ד דא"י צמ"ס סתם סינוקת
 מעפחן צמפח כי שחצנים לכל דבר כח"ל והבן :
יברך יראי ה' הקטנים עם הגדולים אפשר צדק
 הלילה ש"ס יראי ה' ש"ס להם צמס הרבה

וכולם עניים ועי"ז א"ס יוליס לעזרי אחר לאחיו
 וזה צלח מחד ולפעמים י"ס כי י"ס לאחד צמס הרבה
 וצחוכס עשירים ג"כ ועי"ז י"ס קיום לכולם כי אחד
 יתור לאחיו ככהו זה יברך יראי ה' הקטנים רוח
 לדלים ע"ד כ' קטן יעקב ודל כ' עם הגדולים רוח
 לעשירים צחי רכוש גדול פ"י שיצדק איהם שהי'
 להם צמס עשירים ג"כ ויהי' קיום לקטנים עם
 הגדולים להללים הקטנים ע"י הגדולים שלא יתנו
 ח"י צרעו כח"ל והבן : **אנא** ה' הושיעה כח"ל ר"ת
 יברך "חלקים" בשמה "אדם שחשיע למ שכולל
 לעשות מלות ומעשי' חיות השמה כמחז"ל אלמלא
 שהי' עתה והבן : ד"י לא חירא מה ישעה ל"י
 אד"ס ר"ת "די" ממשקור "אשר ייחסר ילו פ"י
 כשאר צומח צמ"ס אז לא חירא מרחגוה הא"ך יוכל
 חס"ס לקים צו זה הפסוק די ומשקורו כ' כיון שא"י
 צומח צ"י לא אלמך למחנה צד"ד רק הסתך על
 ה' יהבן והבן : **יאמר** כל ישראל כו אפשר צמחיה
 עי"ד מחלו לא חלא סרעוה וכמחז"ל אין רע יורד
 ומלמלה רק שרע הוא מלך המקבלים ועי"ז הסתנה

ימי חיך הימים לבסח

בל"ג י"ד הנדיקא לאור כר של שנים אפשר שרומחין זס שמחפסין בחורין ובסדקין שמנשקין שמכסח לבגד החמץ שרומחין ליל"ה"ר כמובא בנפסחין וסכסח לחמית יחמץ שמוחין בחורין ובסדקין ש"ה"ר זכ"י כ"ר שטו"ה ר"ח "הקילו" יורכנו "שוכני" יעפר "ירוחות" י"סמות שיוחר סרומות וסכסמות להס שמכסח לה ז"צ וסגן :

בער וסדר הגדה הסחיל כפכל השתחא הכא כ"ר השתחא עבדי כ"י אפשר שרומח לנו כי עסדרך מ"י ש"ס לו עוסר גדול ח"ו מלפס כ"יכ לא"י להס רומח השתחא הכא בגערי" סס ח"י וסדס הרחמ"ס פ"י אפילו ש"ס לנו כל עוב ומצח"י וסדס הרחמ"ס עכ"י מלפין ח"ו לסנה השחא בחרעא ד"שרחלל כי כל עוב עוס"י בגלות לא כחשז לנו רק על ל"ד הסכר"י ולא מ"ציעא חס ח"ו בנצח"י שסתחא עבדי בגערי" סס חלק"ס שסורה עב"יו בנצח"י ד"רין ח"ו מנצח"י סס חלק"ס כמו ש"ח"ס לעצרי רלוטו סנק"י בנצח"י עבדי כחחל"ס בזמן סח"ן עוסין רלוטו סק"י עבדיס גורח"י ח"ר חק"ין סכח"י לסנה השחא בנצ"י חורין מחסח"ס ומד"רין סח"יו יסונו מחס"ס מן ח"ן וסגן : **א"י** ירמח ענ"ן סככל השתחא הכא בגערי" סס ח"י"י שסח"י שוכן חס"ו בגלות בנצח"י עמו חכ"י בל"ה בשביל זס עיקר כומוח"ו סכח"י לסנה השחא בחרעא ד"שרחלל בשביל שכונו"ו יח"ס השתחא עבדי ק"י לססוכ"ס בנצ"י וס"ן ס"ך כחשמו לבקש לסנה השחא בחרעא ד"שרחלל כי סס חמ"ד בחרעא ד"שרחלל ב"כ הנקסח סנק"י עבדי ומנשקין לסנה השחא בנצ"י חורין בנצ"י וסגן :

בגוסה הגדה סלח חס חצווח"ו בלגד גאל כ"י חווח"ו גאל עמח"ס אפשר כי ידוע סגחולת מל"סס ח"ס"ס סכנה לבחולה העסידה כי חלחלח ילאו ז"ו סרנע ח"ו שסוקס"ס בנצ"י שגרי עיומח"ס ולא ח"ו יכיל"ן לקב"ה ססורה וס"ו שסועבד"ס לעול"ס כוול"ס סגחולת העסידה ח"ס"ס ב"כ ח"ו בגחולת מל"סס ח"ס חווח"ו גאל עמח"ס וסס שח"ו חלח"ין סח"י בגחולת סליח"ס גאל ח"ו בגחולת מל"סס ככ"ל וסגן : **בגוסה** י"ד חסר חמ"ר ססח"ס ססח"ס בנ"סן ססח"ר ח"סס בנסקד סגדול על כסמח"ן קד"סין כי ח"ו חיוחד לחון הגחולת לעסדר וס"י בנצ"י ד"ר"ל סח"ל למח"ו ח"מח"י ח"י מר וס"ל ח"סס פ"י ח"סס ח"ל בנקולו שסמנו וסדח"י קידס חמ"ן ח"ס"ס סכח יסודע ח"ן הגחולת ע"כ מנשקין ססח"ר ח"סס פ"י זס סק"ין סל ח"סס חס בנקולו כי חס"ר ע"י חל"ק"ס בנסקד על

בדרך סללח ע"י מלות סלח ח"י כוסות שמק"ימין יסחלל בנס"ן ססמלות בנצ"י בנסחל"ס ח"סן בל"ד סחולל בס בנסחל"ס ע"י כן סוכסח סמל"סס בנסחלל ספסח ע"י עוסר וכסד"ר יכ"ו לספסכ"ס ועסירות וסס מרומח בנצ"י ח"ל בחר עכ"י חול"ס עכ"י ח"י בחר חכ"ל מל"ס לחמ"ס עכ"י יכ"ו לסעול ססח"י בנצ"י חול"ס עכ"י ח"ססל"ך בנצ"י עכ"י וסספ"ך בנצ"י עסירות וסגן :

עבדים ח"ונו לסרנע בנצ"יס דחח"ל לא שסעק"ר י"לח"ס מל"סס מוק"ימח"ס חל"ס שסעבד מלכ"י"ס עיקר וס"מ"ל ספל להס רמח עבד"י"ס ר"ח "דוד" יס"ן יס"י יעבד"ך מ"סח"ך פ"י אפילו בנצ"ח מ"סח לרק"ו ב"כ סכ"ר ח"ונו לסרנע בנצ"י"ס ססח"ד סכ"ר מל"סס בנצ"י ספל וסגן : **א"י** בנס חס"י"י ז"ל מ"י סססר מוסח"ו חמ"ן בנסח מוסח"ו סלח יסח"ל כל ססנה להס כ"ל רמח כי ח"י מוסח"ו ר"ח יססר יסעון מלפס"ו יסחח"ר"ו מ"י סססר מוסח"ו לא יסעון ע"ו סוס מוסק"ן כי כססר מחסח"ס ככ"ל וסגן : **בגד"ן** ככ"ל יסחלל בנצ"י סלוקס"ן מ"ס סל"ו חומ"ין ספ"י וסחח"ס מ"ס בנסק"ן מוסח"י יסעו"ס כ"ל בנצ"י רמח כי סחול"ס חמ"ן בנסח ח"י"ד כר"ח מן ססורה בס ח"י בנס חס"י"ל סחול"ס חמ"ן בנסח מ"סח"ו בנסח"ס מל"ס שג"י סס"ר מ"סח"ר חמ"ן כ"ל"ו"ן מנצח"י כר"ח ומנס"ו ח"ס וסחח"ס בגערי" כר"ח מנס"ס ע"כ"כ בס מ"סס בנסק"ן בגערי" כר"ח ומנס"ו בס מ"סס בנסק"ן ח"סח"ס ססח"ס וסס יס ח"סח"ס ובנצ"י"ס רמח לסספ"ך סכ"ל"ו"ן מוכר עוכס סססח"ר בל"ס בנצ"י ר"ל ובס כ"ל"ו"ן מוכר עוכס סמח קידס סס"ס וע"י ססח"י"ס מ"ס סל"ו לסמ"ר מ"סח"ר מוסק"ן חמ"ן חומ"ין זס ספ"י סס"ר מוסח"ו יסספ"ך מוסק"ן כר"ח ומנס"ו לספסר מ"ס בנסק"ן יססח"ו מ"סח"ר מוסק"ן חמ"ן להס ח"י מוסח"ו ר"ח וסחח"ס מ"סס "יסעון" מוסח"י יססח"ו ויוסעון ע"ו"ס ספע בגסמ"י"ס ובחוסכ"י"ס ז"צ וסגן : **ע"י"ן** בנסר מנס"ו עמוקות על מ"סח"ר סרנע מ"ס סעבד"ס חול"ס ספ"י בנול"ס סעבד"ס רמח ר"ח יססענל"ס יכ"ל"ס יעס"י"ס ימל"ס י"ציעור יסח"ן י"ד כוסות יסס"כ"ס ססח"ל על כל זס ולפ"י דכ"ר"ו סרנע חס"י מוסח"ו בנצ"י כמו"ן וס"י חוק"ן סח"י כל סרנע בנצ"י"ס ססח"ל לסמ"ר מ"ס סעבד"ס חול"ס לסס ד"יק"א ססח"ס סק"י בנס חסס על כן סעבד"ס ס"ך לסכס ד"יק"א כי בל"ך ח"ס"ס סעבד"ס חס"י ר"ח יססענל"ס יכ"ל"ס יעס"י"ס מל"ס יציעור יסח"ן ד"י כוסות יסס"כ"ס לפ"י זס סרנע בנצ"י"ס מל"ך ח"י סעבד"ס עס ח"י חסס ככ"ל וסגן :

והכלה פרוטה מן הכיס בחי' החילוקן יקורן וקפא שלום שהוא מדה לריקים מעצם הכמוס לצורא יחסי בחי' נשד עניים מאלקף אצורים עשה חקום ולא יח' דור שטלו חייז חי' אז יח' יח' חס' שפע רב שיסיו יוכלין ליתן לדקא כמו שחי' צמלרס עיי' שסיו בחי' ערוס וערי' חזוין להם השי' זי' מלח דס עסק דס מילס שחי' גורס הגאולה וסיקבלו תורס לעמיד כן לעמיד חזוין להם השי' מילס לדקא שסיו בדאין לגרוס הגאולה בחי' עשה עמנו לדקא וסיקבלו לעמיד גיכ בחי' תורס חדשס מלחי' חלל ומלחלס הארץ דעס שסחי' צביא וסנן:

פ' תוריע

אשה כי תוריע וילדה זכר יס לרנח זס מלי דאחיל' חין ישראל גנאלין חלל צלדקס זס חסח ככסי' סנק' חסח גס רנח לדרורס האחרוריס שסס כותן כמו קצס בחי' חסח כי תוריע שיקיימו לדקא סנק' בחי' זריעס חסח זריעו לכס לדקא כי עיי' וילדס זכר הגאולה העמידס שסחי' בחי' זכר בחי' סיר חדש דכר וכגי' צסס חסחי' זל סכל הגאולה סי' עיי' חסח חסחס גאולה לעמיד חסי' עיי' חסח בחי' זכר וסנן: **אזל** כי ריס כטילס וחלס חין צמליו עיחל וסיכלו גמטרי' ריס רנח כסחסי' הכפילס כיכ צמליו סלח חוכל לסיוס פטילס יתד כמו שהוא עשה צמלי' אז יח' בחי' יקס ריס סוקן נופליס כמי' סוקן סי לכל סנפליס צלמרפוס חלס קמי' חלס כי חלסוסי כס ככיל כסיס וספלוס צביא וסנן:

וביום השמיני ימול צמר ערלתו אחיל' אפי' צסח רנח כי שציעי' ריס יוס שמיני' ימול יצטר 'ערלתו שמייל דוחס חל יוס שציעי' וסחיל' שפי' על סי' ימול וסגור חלסוסי חריג' ז' רנח סקולס מילס ככד כל חריג' מילס חסורס חי' מילס ודצנן גס וציוס שמיני' עיחל גמטרי' חסי' רנח שמי' מילס קי' חלסס חמיס כמסחיל' סלצכרסס חל קי' חמיס עד שול עמנו כמי' סחסלך לפי' וסי' חמיס וסנן:

פ' מצורע

זאת חסי' תורס חמלרע עיד צקס דסמעי' כל מי שסוקן צכפר סחליס יחי' כמסז כמסוק נצנעיס

על סעמחן קרישין חלדיקיס כח ומללחין על עמל קריסח חלדיקיס סמנצקסין חמיד צענור עמו ישראל חליר וסכלס לסס זמן סקלז חקן ולח' חסוסיק ומחלס בחי' צרלסי' חלסוסי סחליר כי ריס "צמכדך סעי' חסורס חליר לו צביא וסנן:

בנוסף הספסלס מוסק דריעי' מלך רחוק רחס ענינו טוב ומוצי' סדרס לו כי ידעו צכסיק לדריק נקדח טוב עיד חמרו לדק כי טוב וספסר לח סרנח ריס חל ססוסיס וחל סלרן גמטרי' טוב כי צריחל שמיס ורלן צצזיל חלדיקיס בחי' לדק יקוד עולס סנקדח טוב גס יקוד גמטרי' צמיק טוב גס יל סנק' טוב שמיני' קיבוס וספע לכולס זיס יקוד עולס שמיני' לעולס שחי' חסיקודס לעולס עיי' שמיני' עמנו לח ידקא צכסר קטן רנח יקוד גמטרי' טוב בחי' קטיוס וספלוס וזיס שחלס צמקסין שחלו צגלוס חסר עכיס טוב ומוצי' סדרס לו שסחן לו תורס לריקיס גדוליס שסיו טוב ויוכלו גיכ לסיוס בחי' ומוצי' לסולך טויוס לו לגוף ולסעסס סיכיו כל חסרוני' לחקן חלסו' מכל פסס חסי' עיקר רסמוסס עליס וסנן: **בקצת** מוקווס קורין ספירס חסר עליס וציוס מוקווס קורין ספירס קודס עליס וסמעי' צסס קודס חסר סעסס עי' פסונו שסס סרצח חססי' שחולכין לציוס חיקך חסרי עליס צסוסי' חכיר לקיוס עליס ויוסכחו לכסור לח סופרין קודס ויכל רנח לרדד כי חסח עומיר גמטרי' כמנין קודיס עליכיו לרנח חכיל וסנן:

אחיל' חין ישראל גנאלין חלל צלדקס וגס חמיל חין ציד זס עד סככלס פרוטס מן הכיס ולכחורס חל חסחי' דסחרי חל סכלס פרוטס לח יוכלו ליתן לדקא ולח חמיל וסקרון כיכ קסח מוכלס כי חל יוכלו ליתן לדקא שחי' סקדקדקס הגאולה ככיל רק כיל צביא עיד דחיל' חין ציד זס עד שחי' כולו זכאי חל כולו חייז ולדעי' רנח זכח כמי' חלחך מלרן עולרס חלחלו פלחלוס חפילו שסחי' חיו חידיריג' ימי' חלחך מלרן עולרס שחי' חללו וסללו עני' בחי' כולו חייז גיכ חלחלו פלחלוס ולח יל חל יסיו גנאלין בחי' כולו זכאי חל יסיו ספסעוס טויוס צעולס ויקריס חין ישראל גנאלין חלל צלדקא סיגורס גיכ מרס ככד מרס עסח עמנו לדקא וחל יחי' סלו חייז חיו חל סכלס פרוטס מן הכיס שיומנע סספסעס סקוז צענכס וסי' רק מלר עסח עמנו לדקא לענן שוק כמו שחי' צמלרס ככיל חל יל לסיקך צדיל חל יחי' כולו זכאי יחי' הגאולה צכוסס

ימי חייו הימים מצורע

האדם ללמוד ח"ס ושמונתם מלשון ואזני שמו חס הדבר ומלשון השומר אל תסבך בו זה ושמונתם חס חקוקי וחל מושפטי שמשמרו כלל מה שחלמנו אשר יעשה אותם האדם ודיקא הלכה למעשה וחי זהם שמשמנו טעם חכמה בחי' והחכמה חס' צעלי לזה וחי זהם עם הב' חיות גמטרי' חכמה גם וחי זהם שיראה כל אדם שיהי' נקרא ח"י ר"ת "יראה חסו זהים ר"ת "צעלי הימדות שילמוד "חכמה הלכות הקורה וגם יראה חסו מדרש ככיל והסן :

בזאת יצא אהרן אל הקדש פריש' צאת גמטרי' ח"י רוח לבית ראשון שמוח ח"י שנים אפסר לומר ע"ד שמשמנו שם הפרה לדיקים בזמניו צעה סלומים העצום ציוהכ"פ צבונה גדולה שרוחין צרוה"ק לפניהם שמוח אהרן הבחן שנה לסייעם בעצמה וחלו לריבין להאמין צלמונה שליעה שיש בכל דור ודור לדיקים אומיים גדולים כמו שהי' לפניהם הרב הקדוש המגיד מקראין והרב הקדוש מלוצין זלוק"ל והרב הקדוש צעמ"ח קדושת לוי וברוונה כמו שזכרנו צמ"ח לעולם יראה האדם כלול צעל השמועה עומד לבגדו ומסממא ה' הרבה צו המדרגה שרוחין לפניהם צעל השמועה עומד לבגדו ככיל ח"ס כונה רש"י ז"ל צאת גמטרי' חרבע מלוח ועשר כוכין מושכן וגם רוח לבית ראשון פ"י כמו שזמנן ה"י אהרן הכהן עושה המעשים כן בכל ימי בית ראשון שהיו כהנים גדולים לדיקים אומיים כמלחמ"ל צדלי צא כשמוח אהרן אחר הקהלקותו צעלמו יצוא ויראה לעיניהם ע"פ רוח קדשם לסייעם ככיל והסן :

במ"ד פ' אחרי כסירות שלמעלן כך שרית שלמען מה שרית של מעלן ואיש אחד צמוכס לצום צדים כך שלמען כהנה צד קדש ילגס וידוע שהמלך לצום צדים שמו בגדליה ע"כ יל רוח אהרין הכהן ע"כ שבר גמטרי' מלך בגדליה רוח להכיל והסן : **תנן** שבר לאחד כמו ציין שחלית ללדיקים שכן הליך אחד חסו שבר שלהם וזה שמוחו בחי' לאחד ר"ת לצרם "אחרים" בכל "דור" ודור שזכותם מגין לצרם חסו והסן :

פ' פרושים

רא שנהא חס חסך כלבצך כי אפסר ע"ד שחלמ"ל גדולה שנהא ששוכנן ע"ה חס ח"ה יוסר משכחה ששוכנן האוהב חס ישרא כמו שאמר ר"ע כשסיימי ע"ה אומתי מי ימן לי ח"ה ואשכנכו כמחור וידוע שח"י

צבנים ואהלות ח"ס אזהר ר"ת "זכות אומית" תהלים חס' כמו הורה המלוע שהורה הורה צבנים ונקי ג"כ אהלות כי הוולרע ג"כ מושא צאהל שחסי השונה לפכו יח"ס ככיל והסן :

בנוע כראה לי צבית ע"ד שפיט' שהורה צבורה גדולה ע"י מלית הצית יחלה האולרות שמשמנו האומיים לזה י"ל ש"ס ככנע דיקא שדמוה אלי ככנע לרעה חיו אולם צלמוה יתהפך ללירוף אוחיות עכ"ג ע"י כרמ"ש ל"י ע"כ גמטרי' חז"ל שיהי' בחי' כראה לי צבית לטון להבא שיתחלף אלי האולר עומן שהורה צבית ככיל גם כרמ"ש ר"ת "הגלה" "ירכס" "אומיים" "הטומי" והסן :

פ' אחרי

והשעיר אשר עלה עליו הגורל כי לכפר עליו לשלח אותו למחלל המדבר אפסר לרמו כי צומן שהי' ציהויק קיים שער המשחלל מוכפר על כמה עבירות כ"א צמ"ח דשמועה ע"ס ועכסין שחין ציהויק ושער המשחלל ע"י ה' עינים וס' חפלות שיקדו לנו אצחויי מוכפרין כמו שער המשחלל כידוע זה שמוח לנו הורה אחרי אומיו לכפר עליו לשלח אותו למחלל מקיים בחי' המדרגה אוחיות ה' מדרגה ה' רוח ע"י ה' עינים וגם מדרגה ה' חפלות שנהא ל"ה צרכות שמוחו צכ"ה "למחלל המדרגה" וגם ר"ת למחלל "המדרגה אוחיות ל"ה רוח לחפלה צלחם יוסר כל עוונות ישראל ככיל והסן : **והשאתי** בגדי חסיד כ"י כי יס הרבה אכסים שדוגרים על חטאת נעורים אולם צלמוה לריך להלמער ג"כ על חטאת צמ"ח הזקנה חס האדם וולה לפשטם צמטיו חסיד יראה שמוח וכוונת חסאים יס שמוזרים בכל יום ויום ח"ס וחטאתי בגדי חסיד דיקא חס' על ימי הזקנה לא דיקא על חטאת נעורים ולריך חסיד לצקם מנצל הרחמים וחי יח' טוב לו ככיל והסן :

ושמרתם חס חקוקי וחל מושפטי אשר יעשה אותם וחי זהם כי אפסר לרמו ע"ד מחלל לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה ע"ד דל"י צלדריכ פרק כ"ט מי שיש צידו מדרש ואין צידו סכנה לא טעם טעם של חכמה ומי שיש צידו סכנה ואין צידו מדרש לא טעם טעם יראי חטא כי יש כמלל לשני למדרש צביל יראה חסו ולהלכה למעשה טעם סכנות החסיד ח"ס לא המדרש סוף העיקר אלא המעשה פ"י הלכה למעשה שזה לריך

פ' אמור

לא יקרה קרה בראש פירש"י על וזה אפשר שרמזו בנאן שצווי הספירה חסיד לגלגל וזו קורין זה הקדמה חמיד ציוני הספירה כי העצם שאסור לגלגל מעוס שמור אז כ"ד אלף תלמידים של ר"ע על שלא נהגו כבוד זה צום כיא בזה"ק והנה ר"ע נק' קרחה ע"ד דא"י צווי ח"ן מן הקרח הזה וגם בנו נקרא רבי יהושע בן קרחה פ"י בן ר"ע שנקרא קרחה ח"ס לא יקרה שמוס חסד לא יגלה עליו קרחה בראשם שפירש"י על מוס צביל שמוס אז תלמידים שהיו להם רב וראש שנק' קרחה על שלא נהגו כבוד שה"י להם רק ידעה שקרחה בראשם מורה רבם צלצד לנהוג כבוד בראשם שמוס חסד עליהם אולם צבירים לא נהגו כבוד ככ"ל והנן :

ובגדיו לא יפרס ראיהו קושיא צבס צעמיה ס' טל חיים שנקשה ח' קריעה דרבנן היאך הותר לעבור על כל תשמים וחי' רבשעשה לחסלית סברלה לו שפיר הותר וחירווי אינו נראה ל' כי חסור כל תשמים הוא ממה דאמרה תורה לא תשמים עלה ללדות עליו גרן וכוונת הסורה הגם דלריך לעלי' להסיק שהוא לחסלית נראה לו חשפ"כ חסור אולם חזונה ח"ן כאן החסלם קושיא כלל כי העצם מוצא נכדו כי ממוס חסלם פ"י שלא יחיות דבר שאינו ראוי לנלכחמו ראשיתו כי העצם נשעו לחסלה ממוס ולא להסיק לזה נק' השקמה מונלכחמו ראשונה וכוונת צפ' שחשירו רק עץ כו' כי לא עץ מאלל כו' אותו תשמים כו' לזה שפיר דנקריעה ראוי חס"כ לחפור כמו שה"י מקודם ואפ"י על אצל חזיו ואנו שאינו מאלה לנולס יוכל לנכור אותו צבד לחסרים ולחפור אותו לא נק' השקמה וגם כשאינו חופר אותו עדיין צונלכחמו ראשונה הוא שצבס צום הולנולס חזיו נק' השקמה כלל גם י"ל צפסיעות ח"ן כאן החסלם קושיא כי הסורה גלגלה צפירוש דלמה לכה"ג ובגדיו לא יפרס ממוסע הא ללחר מותר לפרוס על מוס הגם דקריעה דרבנן שאינו מוכח מכלל חיוצ ללחר חשפ"כ מוכח מכלל היסר ככ"ל והנן :

וערבי כל ילל מלשון עירוב חסרונות ע"ד דא"י צמדרס שמוס חס"כ צפיוס יוס' צ' דקויות וכוונת סברלה צלל טעם וריח בן ציניכו עקסיס חסוים מלסריח מלשון דור עקס כו' וא"י צרש"י פ' חסא שמה שמוס חסלנה צין קטורת רוח שמוס מלרפין חסלנה חס

פושטי

סתי' אה לרבות ח"ס כחשח"ל חס' ה' חלקך היסר לרבות ח"ס כי ח"ס הלועדין תורה רמז צתי' ח"ס רוח לרבי אחרים הסורה מאלף עד חזיו חס רוח דייקא לא חסנה ח"ס חס"ך פ"י ע"י חשעקוק צמורה חסונה צתי' חס ע"י לא חס"י ע"י ומינלל לא חסול לשנלח חס"ך חיו ככ"ל והנן : **ולפני** עור לא חסן מכשול פירש"י לפני הסומל צדכר לא חסן עלה שאינה חסנה כו' ויכל שזה רמז צתי' ולפני ע"י פ"י האחרים שלפני אחרים ע"י הם אחרים קה"ק גמור"י ע"י גם ולפני גמור"י יען רוח לוי שפור צעלה ככ"ל והנן :

אל חסנו אל האצנה צד"ה כי יס הרבה צמי חסד שפושין כל ע"י עזירות שפושלס ורק צועמין צמכות אחרים או צמה שמוסין הרבה לרק לעניים ואפשר ירמז לו הכחו כי צמ' כח' צלל נקודו' ויכולין לפרס כמו שרמזין אל חסנו אל האצנה שחשעמו חסמה על צמח אצנה צלצד כי אצל לא חס"י צדל כחאח"ל ואל הידעני' אחרים י"ד עניי' פ"י ח' צמה שחשעמו יד ליתן לרק לעניים "ל' חקשוק לעמלה צמס פ"י שחשעמו ממוס ח"ס סיעור לכס צמכות אלו צפסע הרבה וע"י חלכו צדריך הסומל צמשיה כל עזירות שפושלס חיו זה לא יועיל לכס כלל ח"י ה' חלקיבס נאמן ליפרע רק ע"י שהולך צדריך עוב יעיוול צמכות ס חלו ג"כ ככ"ל והנן :

ואדבת לרעך כחון ח"י ה' חספר ע"ד שאמר הכ"ה חסד ליסירין צוול חס"י צוול רע"י כעלל סהיקורין נקראים רעים לחרס וא"י צבסיק "לרריך לקבל היסורין " צלסנה ח"ס ואסד' לרעך להיקורין שנק' חס"ס ורעים שחקבל צלסנה ח"ך העלה להכלל "יסורין שחפסלל כמ"ך גמור"י חלקי'ס ונה"י"ד כמו שחלה צמדיה' יסורין בן ח"י ה' כציכול כי צכל לרעס לו ר' וע"י שחפסלל צבור לרע השכינה חכלל מכל יסורין ח"ס כל החסלה כו' כי חס"י ה' רופא"ך פ"י וחס חס"ס עליו' ע"י שחפסלל צתי' כי ח"י ה' ג"כ צלרה צתי' ושמק שס שוים צלערו ע"י רופא"ך דייקא ככ"ל והנן : **עוד** ירמז דהנה צווי כד' ר' י"י כדרס זה הפ' ואסנה לרעך על אסנה ח"ס מלסמו ע"י כי ח"ס ואסמו נק' רעים צתי' שמה שחמו רעים אחרים חס ואסנה לרעך לחשקף שה"ה כמון ע"ד חסמו כגופו חסמה יס' לך רשות לזו חלסנה צומן שחחכגו צום האופן צדריך העוב סיוכל לריות צתי' ח"י ה' דייקא שוכן צמוס כחאח"ל זכו ח"ס ואסמו שכינה שר"י ציכסס צידוע והנן :

ימי חייד הימים אמור

דריא עיד ומחלי כל מי שיש צו יראה שמים דבריו
נשמעין פ"י כן צעושים נשמעין דבריו לצריו גם דבריו
נשמעין למועלה להשפיע כל טוב לבניו וגם לאחר פטירתו
ומעוהו דבריו נשמעין שהצדיות חמיד ומספרין מעשיו
כמו שיש הרבה סיפורי מעשיות מלדקים יראי האס וגם
דבריו דורות נשמעין נשמעין דבריו וכלהו חסידים פתחים
בכל דור ודור נשם אדורים חזק וזכור אל חסד המשפט
הם האורים והם המעשים שמחלי על אהרן הכהן
לב שטמה נבדילה אחי ילצם אורים ומעשים אורים
שמעיים דברים והעושים שמעעיים הם דברים
שהכסן חמיד מנצח לישראל ושמען נבדולה אחי להשפיע
כל מיני בהלה לאחיו צ"י ישראל ועיקר שמעוהו
שמעיים ושמעט שמע לבני ישראל עי"י ויסקר נחמה
וצמלות שמעוהו נח"י לב אדורים שמעחלה צ"ה
ומעיימה נלמיד הם לב שטמה נבדולה אחי דייקא
סיבהלו נבדולי שמע עושים ונבדולי קודש נחמה
נח"י לב דייקא כח"ל ילצם אורים שמעעיים דברים
פיליורי דברים נחמה כן צעושים נחמיו וגם אחר
פיתורו ע"י פילורי חידושי נצרות פילורי נעיי"ל
חידור פקרוי נחמיו והעושים שמעעיים דברים
סיזכה שמה שמנצחיה לכך אדם כל יכול דבריו ארלה
ויהי נעלם כל הפתחות הם וכמה חל חשין גמוריי
שימיה ומקן על הלז דייקא נח"י לב שמה כח"ל וכן
הסן המשפט כי אם חסיד עשה גמוריי משפט שלבו
שמע חמיד שפועל נמשפט נח"י מיני ישועות
ומעשיי המדחן חיים לכל חי ידוע ששם הפתחות נק'
חסיד' הולא נקמה פתוח' חס' יד' וכן בכל הדברים
נח"י אהרן הכהן החיל חס' גדולה משל אחי כי ח'
ומש"ל ר"ה למשפט "לב שמי"ה ומ' אחיו" ר"ה ילצם
ימשן "אורים ויחזקים ועי"י גדולה שהס' יגדלהו להשפיע
לכל ישראל וגם עי"י נעשה גדול נעיי"ל הצדיות
שומעין חמיד נצחו שפועל ישועות ומספרין דבריו
חומות חמיד חס"ל חס' הפ' כי לשלם יאמר הם
אחר ללדקים הכמחים נח"י שליג ר"ה יכ"י שמה
יגדלה לדיק אהם שלצם חמיד שמע להוליה גדולה
לנכ"י יאמר חס"י הוי אהרן נח"י היות העושים שסן
לו חס"י כח ללדק להמשיך היות השפט לכל יושבי
אחרן וגם הוי מלשון אהבה ה"י שפ' קידושן שיוכל
למשך קדושה ע"י המורה והמלטה לכל יושבי אחרן
כח"ל והצו :

דבר אל צני ישראל כו' והצחצחם את עומד כו'
צמיר הסייד מה יתרוך ללדס זכל עמולו סיעמול
סחם הסומס כו' הצריוס יסירן כו' וסיד רוחס
וועלס

פושעי ישראל שרוחצין לחלבנה כידוע לזה חפשי
 שרונה שנקי בחרם בלשון ועדיני נחל מלשון הערבות
 וחי נחל מלשון ויחל מ: שפי הפלה רוח שפושעי ישראל
 עוקצים שרוחצין לערבות בלא מעט וריח לריכץ להיות
 מעורבין בחפלה צין הליקיים כחיל והצן:

ובקצרכם את קצירי ארלכם כי סמיכת הכהוב
 מולת פלח לחג שצונו פירש"י ידוע
 וכל **בדיל** קרית סכתוב כחל למחיל הסהור צבי
 עניים שחם חלל חורה לה חלל חג השצונו
ענו מחן חורחנו שני"ו קיום הצריח כידוע קנח הכי
 נחיה פלח ולקט לפני"ו רוח הסהור צבי עניים למחזיק
בפלח ולקט כד"י שכולו עסוק בצורה לחוק קיום
בדילח הסוכל לזה קרס חג השצני"ו ריה הסהור
בצבי עניים שחם חורה רוח להכיל וסנן

ובקצרכם את קציר ארצכם כי לעצ' ולגר חתובו
 ואותם את ה' אלקיכם כי פ"י את
 ה' אלקיכם צטוה לעצמם ולעצמיהם לאפוקי מידעת
 המצרים עתה" שזאת לעצמם חיו רק מה שזאת מועצת
 ואותם צטו" **אלקניכם** מזה"ד הוא ב"ב מרת השקד
 צ"ח ה' מרת רחמים עש"י" נחפזו מועצתיהם קצו"ו
 לעצמם וגם לזכות העש"י" כידוע ח"ס ואזתה לרעך
 כעוד את ה' שחדשו שאתי ה' ג"כ אזתה לרעך כ"ל
 ואפשר לזה ככזה זה הפ' צאמלע חיימים טו"ב לרוע
 ולעצמיהם שזכ"רים על יום טוב ומעשים שר"י"ן אז
 צ"יחור לזכור לשלוח לעצמם מועצתיהם שזתה צע"י"ט
 לשמח אותם שזתה ק"י יום טוב צ"ח" וזתה טוב וכמו
 שצטנוה צקס הע"ר הקדוש שצבניה"ז מאלה ואלקניכם
 אמר"ל רכחוה"ז צ"י שצופר צע"ב סכותה הרינה לרקס
 יש לו סוכה נלה ע"כ ודפסח"ה וכמו כן בכל חיימים
 טו"ב והצ"ן **אז** בנן כ"י או מרות השקד כ"י אפשר
 שרעה המורה שזתה ש"ס צו וז"ס צ"ל יסר"ל נבדו
 ית"ש למה שצתנה צב"ר"ה מנשאר צ"י ח"ס ולר"ך
 לידע שצט"י חפן להע"ב וזל"י וזתו"ה את אשר
 אהת אל"פ שזתה דל"י רת כל הדין והמוצין שצנ"ן
 על **האלם** לתקן וז"ל פסגם צבגולו הקדוש ח"ס אז
 כפרת על הקדוש כ"י להע"ב לו צאח"ר"ו כ"י ישראל
 נק' צ"ס ר"ת **צ"ל** י"דח **מונח** נ"דח ח"ס שרעה
 המורה כצוק כל המוצין צו"ס גרוע כזה לרוע ח"י
אזי ר"ת **אל** י'חפ"ן מר"ה אוח"ה רח"ס **אלשך** ר"ת
 א"פ **ש"א"ו** **יכד"ו** רת **אל** רח"ס וזת"ן שצ"י צ"ח
 רח"ס גנור"ס מ"י מרתה על רחמים להע"ב כצוק
 ככ"ל וז"ל:

וְחִבְדֵּהָן סִגְדוּל מֵאֲחִיו אַחֲזִ"ל גְּדֻלָּהּ מִסָּל אֲחִיו כִּ"ל

ימי חייו הימים אמור

מן

רצו להכיל את קמית הנער ע"פ דבר אל צבי"ו כו' והצאם. את עומר כו' הסיד זה יחרון לארץ ר"ח "ליל" י"ח ירחג "מלח" פ"י זה עוד ונעם יחרון אור שצא לאדם בכל ימי עולם צדק ליל א' דבר מלח ע"י הסגלות אור הצהיר צדק ע"י "צב"ל עמלו "שעמו"ל יחמם "השמש" ר"ח אריות השבעה ע"י רשם האור יש בחלוקה מעשיו צימי הספירה עד חב הסנועה כחל הכל צבי"ו מי הקדיש והעומר ג"כ רצו לזה ע"כ הציא העדרם זה הפ' לכאן וסבן :

בבב פ' אמור כמה היו מלמערין ישראל על מלח העומר כו' והו' מהצדקין "אור" צדק כד' לק"ס צו מלח ק"ל דברי ר"מ וחכ"א צדקם ונקלחותו היו חוצטין אורו כד' שלא יתעטו ימיהו צדקו ואצו"ב ה' מוקד כד' שחם האור שולחן צו וטעמוהו צדקה והורו מנצח צו והציאוהו לרחים כו' כד' להוציא ממוט עשרון שה' מוספה צ"ב כפה כו' ולקמן שם צדק ומאזרם זכור ישרא"ל לירש הארץ היו אומדן צדקת מלח העומר כו' ע"כ אפשר לרמז כי אח"כ שאלן ישראל נקמה ע"י יקורין פ"י ע"י יקורין שסובלן ישראל בגלות ע"ד מי שפרע הסער חוב של כי גר י"י וינעך כו' כידוע ולא כיון שמי העומר זכו לירש את הארץ ע"כ רומזן צדקה שמתעוררין על מלח העומר כי מלמערין בגלות לירש א"י ח"ס והיו עהבה"ן אורו צדק ע"ד צדקו צדק כו' כד' לק"ס צו מלח ק"ל ר"ח "קדש" ישראל "לח" ע"ד וה' הנשאר צדקן קדוש יאמר לו כו' וחכ"א צדקם ונקלחותו היו חוצטין רמז על ימי הגלות שאז"ע מכין הרבה מ"שאל צדקין קטין הכל מן השמים כד' שלא יתעטו פ"י שלא יתעטו בעצרת הש"י ע"י יקורין לנס נכבד לקבל דין שוכן מעומים כותמי צדקו בעמרי"ב שמשפיע תמיד י"ב מ"ה"ד ואצו"ב ה' מוקד כד' שחם האור שולחן צו ע"ד צדקו צדק ונעם כו' שמוקדן צדקין את ישראל וטעמוהו צדקה שישאל משהעומד בגלות ומתפללין להש"י צדק ע"ד פ"י עזרה פ"י עזרה אבותיו כו' כן תמור בכל דור ודור והורו מנצח צו פ"י רוח חייה שלא יכלו בגלות חיו כסם שא"ל לעולם צלל רוחות כן א"ל צלל ישראל ח"ס והורו מנצח צדק ד"קא כד' להוציא ממוט עשרון שחם מוספה צ"ב כפה ע"ד אח"כ צדק מוק' כחצות ע"פ ועד צד עשירי וצדקה והיטה לבצר צדקו וצדקו דצדקו שא"ל מחלק עשירי שה"י נשאר עוד יצדקו הפקולת שחם ע"ש ח"ס להוציא עשרון שחם מוספה שא"ל מן חלק

ומעלה עמם ומגדל למחם ומדשן את הפירות ואין כותבין לו אלא שער העומר כו' ע"כ לשון המ"ר שם אפשר לרמז דכסה חרדע שה"י מוסבם עם עמו ישראל צמי"ו מי הקדיש כו' כמו צדקה ע"ל א"י השעורא דלחמא ע"ל א"י מי צדקם שיעורם כד' רק השעורא דלעילא ע"ל א"י שיעורם מוסם קרצו וצדק העולם שצ"ל ישראל ואח"כ שחם צדק א"י ראונו שחם ע"י מעשיו כד' לכבודו יח"ש וכן בגלות מלחם שה"י כעין חידוש העולם שחם צמי"ו עשירי מוסבם וכבר האיר לנו סקודת הארץ שה"י דלוג המדריגות שלא כסדר ע"י מוחין דגדלות וא"ל המוחין שהיו ע"י מעשיו היו ח"ו מוקדמים צדק הכין ולא היו יולדים מוסם לעולם והוא"ל להיות רק ע"י השעורא דלעילא ע"ל א"י שחם האור הצהיר כמי"ש בעצרת ישראל ונכסיק וע"י שחם רשם האור מל"ל א' דפסח הגם שא"כ כחלק האור הכ"ל יש צדקן של ישראל מיום צ' דפסח לגרם ע"י מעשיו צדק"י גדלות ש"י להמשיך האור כסדר צימי הספירה עד חב שחם צדקו לא"ל כמי"ש בכל הספירה ח"ה צדק"י מי הקדיש ע"י הקדמות זריחה האור הצהיר שחם עומר בכל ליל א' דפסח כל ימי עולם כידוע לזה הוקדע צדק ש"י דפסח הקדמת העומר ג"כ רמז ו"י הקדיש כמי"ש צדק שם שחם מושלחן שה"י מוקדים משי"ב רוחות הרבה דברים ואח"כ כותבין לו אלא שער העומד ר"ח "שמי" רוחות "ומעלה" מעמם "ומגדל" "ומדשן" הפירות וכן צדק ש"י דפסח אורי שה"י מוקדים צדק א' דפסח ומגלה לנו אור צדק"י גדלות ראשון צדק ש"י אח"כ א"י מכווין וסופרין ספירה לחקן המדוע צדק עד חב השעורא כידוע צדק"י ואפשר לדעת שזה שהחיל ד"קא עזרה הדג"ת אכ"י ה' חלקך אשר הולחך מחרן מלחם ולא אשר צדקת שמים וארץ כקו"ת המפרשים אולם י"ל כי א"י ה' דור דעה וה' לנס גילוי שחם פריס צדקם דבר ה' עמם ע"י מעשיו צימי ספירה ויכולו להחגאות צדקם כי הם צדקם גרמו לזה ההשגה הגדולה הכ"ל ע"כ גילה לנס שה"י צדקת אכ"י ה' כו' אשר הולחך מחרן מלחם מו"ק עשירי עומד ואולי צדק"י מי הקדיש זריחה האור הכ"ל היו נקדמים ח"ו ע"ד אלמלא שה"י עזרו ומו"ק צדק לנס"י שולחן שה"י חרם להשאלת צדק"י ונחמו מ"ה ר"ח "מי" "הקדיש" שחם האדם שחם צדק"י ח"ה הכ"ל צדק לנס"י מה וטעמו ח"ה החודש קין שחם צדקו צו מו"ק ראש חודש לנס"י מ"ה לספירה ר"ח ימי "הקדיש"

ימי חיך הימים אמור

הישראלית יתמו כחז רוח לעולם עיי צמי יבוליה ריח יצחק ייי "הענודק לעולם ועד אזי וען הסדה רוח לשקט הסמית דמותן נשמות יורדן יתן פרו הנשמה שנקי פרי לבני אדם ועי צמי אורח שרחל שפי גיב וען הסדה למקור הנשמות כחל והנן : ורדפו מכס חמסה מזה פירש" מן השלשם שבהם כו לפי אינו מונן מזה שצקסה רשיי אחיב עיפ ומזה מכס וכי כך הוא החשדון כי סא יל דפי ומזה מכס קאי על הגבורים שבהם והנן :

אם בחוקות תלכו פירש"י טס הפי שחזיו עמלים בחורה ואפשר שרונה למחליל אין ישראל נגאלין אלא בזכות התורה זה רוח כאן חים ריח "אלי" יעשה שפי"ז חזו לבית אלי מנשר ומשיח עיי בחוקות תלכו שחזיו עמלים בחורה והנן : **אחזיל** אין ישראל נגאלין אלא בדרך אפסר כי טס גאולה הוא כללי על כל מיני לוחם הן מי שזהו מחוקר פרנסה והוא עני גדול ואח"כ העשיר נקי גאולה מוילד למרחש או מחולי הנזק או מחולי הכפש כחיל לרומה נקי גאולה וכמו ששמעתי בשם הרב הקדוש ר' יוסלי מדאעצרוזע יזע על מה שאומרין גליל שנה שחרמנומי עוד בגלותי בגלילי הפי"י הטס שאני עדיין בגלות שרמנומי בגלותו מכל לרם בעולם ודפח"ח והנה מהדרך כשאי"ש מישראל יו לו לער צחזה דער נוסע ללדקים שגדור לבקש עלי רחמים ויש הרבה לדיקים בכל דור ודור שמוחנן הרבה לרקס לעלים ועיי שום גדול מאור וז"ס אין ישראל נגאלין מכל ויני מילר אלא בדרך פ"י עיי לדיקים כאלו שמוחנן הרבה לרקס אותן הלדיקים יכולים לפעול בנקל להמשיך גיב לרקס עשמים לפעול כל מיני גאולות שבעולם כחל והנן :

חלק עשרון צמי עשירי גיב מוספה להוליא הפקולה מישראל שפארו יסיו צמי גיב כפה ששורה עלי צמי ייג מדה"ר ויכו לגאולה צלמה צמי והנן : **במיר** פי אמור שור או כבש מה ראה לעשות שור ראש לכל קרצנות כו' כך אוחיע מוכין להם לישראל ואחוריים להם עשיתם את העגל ובדק הש"י בדברים ולא מלא בהם מעש לפיכך נעשה שור ראש לכל קרצנות ההיד שיר או כבש כו' ויכל שפי"ז רוח צה הפי שור למה שור צראש שצביל איז כפי"ז ריח ייציחו יאה יכבדום יצחצח יעור פי"י שאלהיע יעירי כבודם של ישראל שאומרים להם עשיתם עגל צחצח שור כמו שמרונה צמי איז עיי ריח יאחוריים יעלינו ילולים אכל צחצח אין צו מעש לזה איז כפי"ז איז עיי עם הדי היצוה בגמרי"י וליא ומעש גס בגמרי"י יום הכפורים שמתכפר להם עון החיל עיב שור ראש הוא לכל הקרצנות כחל והנן :

ביום השנה צום השנה יערכנו ענין לשון הכפל עיי פסוקו כי מלינו בלשון הכתוב לא הצערי אש בכל מושבותיכם ציום השנה ופירושו אף גליל שנה לזה בלשון דכותה התורה בלשם הפכים דוקא ציום נכתב צים ציום השנה לעכב שדוקא ציום מהי עריכה להם פרים כחל והנן :

פי בחוקותי

ונתנה הארץ יבולת כו' צדא עיר דא"י צמי חקד לחצרהם שפנמה שפארו שיואלת בכל לילה אינה צאה בחורה ללדת עד הפלה בלזור שאומרין צרכו ומעשי צדק ה' הענודק לעולם ועד כו' ויכל קה רוח כאן ומתנה הארץ אס יושני הארץ אומה

פי במדבר

שוכתם לעשות רטנו ית"ש צנחית ה' שקלים שחמנו לאשרן ולבניו להטות מכס וצנן :

בנוסה צרכת כהנים יש קי' אחיות כי הרמזים צרכי המלות כחצ שגבולה מקיינון ישראל רק קי' מלת עשה ח"ס שמוצרינן הכהנים לישראל צמי אחיות רוח שציעי הגלות יוכלו צלי שום מונע לקיים המלות עשה כענין קי' גס נקי נטיחות כפי"ס דייקא וזה נטיחות ידים רוח כי בשמי ידים יש כיח פרקן

ואת פדויי השלטה והשעצנים והמחלים העורפים על הלים מנבור צמי ישראל ואפשר לרוח כי שלטה הספין מיתרין צמי השלטה והשעצנים והמחלים כי אזה היא רוח להא הידיעה פי"י שחודיע להם ידיעה צדורה עיי הגורל שצריכין ליתן ה' שקלים שלא יאמרו כל אחד אינו מופדויי הלים חס היא הידיעה דייקא שפי"י ידיעה צמי ה' שקלים ואח"כ ולקחת לקיחה בדברים רבים שחאמר להם אשריכם

ומוסף לו בכל פעם יותר שנפחחין לו שער חכמה וחס ויבחר משה אבני חיל פי' אבנים שמרדין חיל רבים להשי' ותי' חיל ר"ת ייחזי' חכמה ילחמינו ויתן אותם ראשים כאלו יריקו ומהיגין העם ככל והבן :

והאיש משה עבד מואד מכל האדם כו' אפשר ע"ד שזכרנו גמ' שאמר ר"י לא תחכי עמו דאיכא חכא ולכאורה הוא כעין גאון שמתפאר בעלמו שהוא עבד הגם שיש נודאי חזק קוד צוה עכ"ל למשמע און צני אדם כדאם התפארות אולם במשמעיה לא שמונו ממונו דצור כלל שיהי' כדאם כעין גאון הכיל זה ירמוז הכחוד והאיש משה עבד מואד מכל האדם דייקא שכל אחד ואחד מישראל בעידי ואמר עליו שהוא עבד אומנם הוא בעלמו לא אומר כלל צחי' לא תחכי עמו דאיכא חכא ככיל והבן :

סיון מל תאומים דרי"א ע"ד דרז"ח' צפ"ר ספלי"א ע"פ יונת' תנחי מל' תנחי' תאומה' מה התאומים אם אחד חס דבשאו השכי' מרגיש מה ישראל בכל לרמז לו ר' כו' ע"ש והכל ע"י הסוד שקבלו בחדש סיון תאומים פי' ע"י המזיק שקבלו אז אנו בצחי' תאומים להשי' ככיל והבן : **תולד** ארץ על בלימה ר"ת יחדש השלישי' ילאחא צ"י ישראל מוארץ ומלר"ס שמואל ארץ על קבלת המורה בחדש השלישי' כידוע דה"ל הספדוניה גמטרי' שכיח בגאול'א כי ע"י המורה שקבלו אז חכא לשכת בגאולה העתידה לבוא צבי"א : **ירושלים** מלא אפשר רמזו ע"ד הפ' ונחמי אומה לבס מורשה והאלשיך הקדוש פי' לא כתיבת משה שיש לה הפסק כ"א בבורת ירושה שאין לה הפסק ע"כ ודפסח' ואפשר אלה נק' משיח שלי"א ר"ת ירושה שאין ילא הפסק כי עד גאולה בחרה נק' משה פעמים לישראל ופעמים ללוטע בגלות אולם כשהכה בגאולה שלי"א שאין לה הפסק תהי' לנו בחרת ירושה שאין לה הפסק כלל לזה ירושלים מלא אומה לייש"ש כשהי' לור חרצ וירושלים מלא אזי נק' וישראל יורשים צבחי' ירושה ככיל וזימיק נק' אולם כמיש בפיוט קריה משום היכל ואולם כי היצת אורים ר"ת יונתני' אומה ילכס' מורשה ככיל והבן :

כ"י אדם לעמל יולד היצת לעמל' ר"ת למפרע ילקיים' מלא' משני' ילאוין לקיים חיי"ג מלא' שיש צדס עשה ולא תעשה ולזה הקד' ד' תצוה גמטרי' לזה ולהיפך אומה ר"ת רמז כי אם האדם הולך אחרי עמל מלאכה ואינו עוסק בחרת לקיימה אזי לזה

פרקין ועשר אלצעו' ולזה הכונה כושאין כפ"ים עם מקפר כ"ח ומקפר עשר גמטרי' פק"ח רמז פקח עי"ך ורזה שומותיהי' שהגאלו שוכל לקיים גם פקח מלות עשה שנקמר מלחמו בגלות לזה נק' כושאין כפ"ים מלשון כשיחות ראש שיהי' התנחלות לנו במהרה והבן :

פ' נשא

וכפר עליו מאשר חטא על הכסף פירש"י ר"ח הקפר אומר על שצ"ע עמלו מן היין כו' אפשר בדרך הלל' כי הונחג כל מקום שמתאספים חקידים ואבני' מעשה בכל שנת ומועדים ופותין ציח כל אחד מעט יין ויין ישמה לבז כו' ועי"ז ימרום לבס מעט ואומרי' ומסורין סירות ומשנחות מה הוא הכאה לבס ולבשמה דייקא לא כן הכיר שאקור לו לילך למקום שפותין יין כי לך לך להירא אמרין סקור סקור לכדמא לא תקרב וירצו צביון ולא עזב היות האדם לבדו כי מה בלח מנה שחורה ח"ו שהיא מנה מגונה ואינו אומר סירות ומשנחות ולזה הכיר חטא' על שצ"ע עמלו מן היין זה אשר חטא על הכסף דייקא כי אין לבשמה הכאה כלל רק משיחות ומשנחות להשי' והבן : **וביד** הכהן יהו' מן המרים המאריים פירש"י מואריים אף אחרים כיל רמזו צדיא ע"ד המדרש שם צבחי' אחיה שסוי כדיוונה זו לזו ואחיה זינחה ואחיה שאל זינחה שוחה ואח"כ ע"י נשיקה אומה שזינחה הרחה ומתה ח"ס מאריים אף אחרים שאלה זינחה אף שמתה ח"ו מ"ק לה רק הקיצה המאריים אחרים אומה ונריחא ע"י רמז ככיל והבן :

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל כו' המורה היא נלימות וממנה לדרות נשיא לבני ב"ד ר"ת גימול' דלים מ' שזוכה שהוא נשיא ורזה לישראל שם צחי' גומלי' חקידים אחר מן הסיונים שם מצני' אצדס ילח ויעקב רמזים צייסרס גומלי' חקידים אליסף אומה ח"ל יסף' לשון מוסף פי' שזוכה שמוסף לו אל כלל פ"ס חכמה להנהיג הדור בן דעואל אומה דע"ו ח"ל פי' צאנן שזוכה ומורה דרך לעמו צחי' דע"ו כ"ה האלפים שזוכה תמיד דעו אל שידעו בצבציהם כי אל צמשים לשומר מלחמו ואז בכל פעם מוספין לו חכמה צחי' ייחזי' חכמה לחכמיו פי' מ' שמדריך ישראל צמכמה המורה ומורה להשי' חכמיו הרצה אזי ייחזי' חכמה

ימי חייד הימים נשא

למולידהם צפה נמשך לישראל השנה פרעיות כחל והבן: **מוצאי** שבועות חמיר חל זמן דאשק של קידוש לבנה רוח ע"י קבלת התורה נהדרות קרן ישראל המוכן ללבנה כידוע:

פ' בהעדותך

אספה לי נצנים איש כי וצבעהיט סס חגין על אוח ה"ט של אספה רוח שסנה דרין נקיאין

צמחש חומשי תורה ורואי' נבי' אחד שמקשה מאי רבנא דקסנהדרין שבקלין צבי' חומשי תורה ואפשר לרעהי שכונה הצבעהיט חגין על ה' תורה שהיו נקיאין לדרוש כל החגין של ה' חומש' תורה כמשמיל על ר"ע ש"י דרוש על כל קון וקון חילי תלים של הלכות והבן: **ויעש** כן אהרן כי פיש"י להגיד שבחו של אהרן שלא סינה אפשר שרומז כי הלויים הקדושים נעשית כל מילה ומכורים כוונת ויחידים קדושים ועיקר הכונה רק צעת הכנות לעשות המילה קידש עשיה כמו שזכרנו בגמ' חקידים היו עושהו שעה אחת קודם התפלה לעשות יחידים בגורל התעלצות מתשבתם ואולם נשעת עשית המילה כרבע ומקלקן כל מתשבתם בזכות ומכורים כפשוטו כאשר לזה הש"י בלי שום כונה אחרת כי נשמות ישראל נלקחים מאותיות התורה כידוע וכל זאת וזה י"ט חילי תלים קדוה כוונש צבקי' ואעפ"י אין מוקרא יולא מידי פשוטו ולא לרקים ג"כ הגם שמוכרים כוונת וקדוה הוא רק מוקדם אומנם נשעת עש"י אין יולא מידי פשוטו נח"י תכלית הידועה פ"י תכלית וסוף של אשכ"י הידועה פ"י נשעת עש"י שהוא תכלית וסוף אז נח"י שלא דע משום כונה וקדוה רק לעשות כאשר לזה ה' וגם אהרן כיג' ה"י כן נשעת עשית הדלקה הנכונה כח"י יעש כן אהרן נשעת עשית העלה נכונה" כי כאשר לזה ה' ולא שום כונה אחרת הגם שמקידש עש"י ה"י בגורל התעלצות ויחידים קדושי"י עכ"י נשעת הדלקה ה"י מופטע עמלו נצח"י תכלית הידועה שלא דע כי רק כאשר לזה הש"י וקשה לרש"י מה מלה כן הוליל יעש אהרן רק מלה כן מורה סיחיו כל איש מתהגים כן וזה שפ"י רש"י להגיד דייקא לאהרים שבחו של אהרן שלא סינה מופטעו הגם שבחו של אהרן עיודת קדוה עליידיה מה שאין דוגמתו בעולם כי בורחיו אהרן שהש"י מדבר עמו יודע גורל האורות והיחידים כלי' אצפ"י שלא סינה ומשאר אדם נשעת עשית המילה רק כאשר לזה

של הצלי' עולם יסבצחו חמיר ואם אדם עוסק חמיר צענל תורה לקיים מלות כחל אזי מהפך מלר"ה ללוחות רל"ה ה' אלקינו צענך ישראל ונפירה מכל לזה לרוחה וכל טוב אמן: **יהיב** חמחא לחמיון ח"י יהיב גומטרי' כ"י רוח לכ"י אוחיות התורה וחי' חמחא ר"ח מלכות ממשח"י כסא"י הכבוד וחי' חמיון ג"כ ר"ח יעשום ישראל מלכות ממשח"י כסא"י הכל רוח שהש"י יהיב דייקא מחמחא רק לישראל שנשמת ממשח"י כסא"י והבן:

לשבויות

אחז"ל נעלרת על פירות האילן ע"פ פסומו י"ל בדיא עיר נאמר הזוה"ק פ' בהעלותך זכאה חולקתון ד' ישראל כ"י ויהיב לון אורייתא דקשון אילנא דח"י דב"י אחר ד' כס ח"ן להאי עלמא וחיון לעלמא דאחי ע"כ לטון הזוה"ק כי עשו חלקו צעוה"י ויעקב חלקו צעוה"י ואין לו בחלק העוה"י כלל רק ח"י צעוה"ק שגמיע ליעקב צעוה"י ע"ד המליל נחיוו של י"ט ה"י הוא שלו וישראל מלילין העוה"י שלא יחרצ כוונש אס לא בריח"י כ"י ונ"י התורה וקיי"ין העולם שלא יחרצ ויחרצ לתוה"י וצוה"י ונ"י להם העוה"י ע"י תורחם עכ"פ כעין פירות קיום התורה כמשמיל' חלו דברים שאדם אוכל פירותיהן צעוה"י כ"י וזה"י לבד כולם כי אלול קרח כל העוה"י ענין פירות כי עיקר הקרן הוא לעוה"י ח"ק נעלרת על פירות האילן שבכל שנה צעת זוא יום מותן תורחכו נחשורר צעוה"י ליתן טפע טוב לישראל צעוה"י טנקי' נח"י פירות ע"י האילן אורייתא אילנא דח"י כנאמר הזוה"ק היכל והבן:

אל (רות) חקראלה לי נעמי קרחן לי מרח כ"י עיר הפשוט כמו שזכרנו בחזק"י מ"ך יהודה שאמר הכה לשלום מר לי מר נשעת נפתרפה מחליו ותלו לו צכות אצותיו ולא צוטרותו וע"י"י אחר נח"י מר לי מר וכן הדבר נעמנו ע"ד סקוזה חלש"ך הקדוש ע"פ ומשאר האשה מלשון שירים שהיא ג"כ סינה ראוי' לעות רק בזכות רוח שששוב עומה להצנות מונח' מלכות צ"ח דוד כידוע ונעמי נצינה זאת ע"כ אמרה אל חקראלה לי נעמי מלשון נשמות מעשי קרחן לי מרח"י ר"ח אשה מלשון טנקי' נח"י מר לי טרק ח"י כילולה צכותה ולזה נכחש מרח צחות ח"י כחל והבן: **תורי'יה** גומטרי' כוונש השנה פרעיה ר"ח פיה שג"י תורה ששוקקן צפה דייקא כמשמיל'

מחלה שנקשרה אלמור ואיחור וגם שסחפלו על מים
הועיל מחלה חסר שצנע מים וכן הדין הי' קי' יד יום
כמחלה ואפשר להכביר הדבר כי מלכותה דקיעה כעין
מלכותה דארעא כמו צבד של מטה כשנא דין עני ונשיר
ואין לעני לשלם כולו או כשיש שצויה עני דים אזי
מזקשין הדירים והלדדים לעשות פשר עני דים כן
כשנא הדין צבד של מעלה ועני' הדין אז חס
לדין בארץ אשר לא יחטא ויש מקשרים שגבראו מן
המטא ויש גיב מלכים לזכות ואחזיל כל האומר הישי
ואכן כי פי' לומר כולו אי' מלך הקיערוב ר' לומר
ולעשות פשר כי י' גיב מטה לזכות כי י' לז
האדם רע ומעורר והשי' כביכול צנעו ומחלה צחי'
ואשר הרעוהי כמחלה עני' חפלה עושה מחלה צחי'
פשר לנקות מעט מעט עני' יקרי' כפי' שידוע לנורא
עולם שיוכל האדם לקטל ולא תחפץ צמות תמה
כי-א צטובו וחי' ואי' צמקובלים ותוצא צפר צרכי
צבד של מעלה חס' ג' שמוח אל חלקים הי' שסם
אל צחי' חקר אל כי וסם חלקים ודשי' וסם הי'
מדה הרחמים כלול מחקר דין ולדעתי ג' שמוח אלו
במער' מחלה צחי' חפלה נפסק צבד של מעלה
צחי' ג' שמוח הרל צחי' צחי' פשר מחלה ככל
ולזה צוח הי' שסחפלו על מים ויעקן מטה כי י' שמוח אלו
ג' שמוח אלו כי הי' אל הי' לאומר סם הי' ואחרי
אל נא רפא סם אל ובקוף רפא נא לה במער'
סם חלקים צחי' שפלו נפסק צבד של מעלה צחי'
ומחלה חסר שצנע מים ככיל והסן. ואם צחי'
השי' יכפר י' שאל יאמר פי' דבר שאל כרלוט חי'
והסן :

פ' שלח

ויקרא משה להשוע צן כון יהושע פירשי' תחפלו
עליו י' י' יושען ומעלה מרגלים והשי' פי'
כד חמי' משה עמיתותי' דיהושע קרא ל' הי' אפסר
סהס' הוקשה לו היאך שייך להספלו על חזיו' שאל
יחטא הלא הצחיר צידו והכל צדי' שמים חוץ מיראת צחי'
לזה פי' כד כי עיר דאי' צוהיק עני' ישלח אחס
משה אמרו אי' יעלה ישראל לארעא נחצרה חן
למחוי' רישין כי דחא חן זכין צודצרה למחוי' רישין
כי אצל צארעא לא מכה כי' עכיל הוסיק חס' כד
חמי' משה עמיתותי' שחא עני' ואי' רואה יאסות
ראש ולא יחטא מלך צחיותו רק מחדק צמי' שחא
עני' צוחר לייס לחצירי' שחיו רואה לעמוד על דעתו

הי' חס' צל לחציר דייקא לכל לדיק' הדור שילמדו
מעני' להספח כד והסן :

והאיש משה עניו מלך מכל האדם אשר על פני
הארצה כי בפסיותו לדעתי אפסר עיר
שאי' נסם הרצ הלדין מרחין זיי' ועני' שאמר חס
אחד ישראל כואב לו צקוף השולם אי' מרגיש הוא
לעני' עני' דרפסיה וידוע צחוס חס' אחר י' לו יסורין
גדולים צבופו אי' יוכל צקוס אופן להספח צנעמו
צשעה הרגש החולי ויסורין וצודאי' משרעיה שרחה
באספקלריא המחירה מה שפי' ומה שפי' עד קוף
העולם שלוח ריה' עני' צה' שפי' הוא צחיה' פי'
שרחה מה שפי' ומה שפי' חס' וסן על פניו משריה
ריה' שפי' השולם יונד' יסופו וצודאי' הרגש חמיר
צברה ישראל שפי' כואב לו חמיר צבופו לזה לא
הי' יוכל לחיות ומחנה ככיל שאלה נקרה משריה ריה'
י' מלך י' מלך הי' יספ' ירות חס' והאיש משה
עניו מלך מכל האדם אשר על פני הארצה מה שפי'
יסורין צכל האדם מוקף העולם ועד קופו שזה הי'
מרגיש וגם מכל האדם אשר עני' הארצה פי' ומה
שפי' צי' אדם עד ימות השקיעה כל מיני חורבן
ויסורין צנעמו על ישראל עד ציאה המשיח הכל רחם
מקודם והרגיש צנעמו עני' הי' עניו מלך וזה הי'
יכול לצוא ליד' גלות כמות צחוס ככיל והסן :

והבן כורע נר הוא כי אפסר עיר דאי' נסם
הצנעו עני' י' ללך כל נסם שהאדם עושה
הלל עושה כן השי' ומחנה עס' האדם כמחלה כל
חמירם על הצחיות מרחמין עליו מן השמים חס'
והסן פי' עני' מוחותיו של אדם כורע גר ריה' יגועל
ידלים ולדקה כק' צחי' וצריע כמי' צרנו לכם ללדקה
חס' כורע גר הוא כמו שהאדם גועל דלים צחיות
לדקה כן לך הי' חלדקה לזה לדיקה במער' מעלה
מטה כמו שמתבאר מלמעט כן השפעה מלמעלה לזה
והסן כורע במער' צי' לדיקה וגם במער' לדיקה
מעלה מטה שרונה להכיל צחי' שגועל דלים כן גימלין לו
צחיות לדיקה מלמעלה ועני' צחי' עני' הי' אל ירחיו
כעין הגדליה חזיות צחיה' דיל' כמו שמתבאר צנין
יפה מחמה חנה צחיות להדלים כן נמחק עליו שפט
עוד מעינא פקחא ככיל והסן :

ויצחק משה אל הי' כי צדי' הכה אחזיל חפלה
עושה מחלה וכו' שולטי' חס' חס' העכל
כאמר יאמר להספח לזה משה צחירי' כי' ואנשי'
לא הועיל לצטל לגמרי' חס' העכל רק ציוס פקדי'
ופקדי' כי' וגם שסחפלו של משה על חסן הועיל

ימי חיך הימים שלח

אחך ענתותו" ובפרט שיוכלו להקים אותו שמואל נסחית ראש להדריך רצם להם כחפלה ים יותיעך מעלה מרגלים ולהם מועיל תפלה להרים שאליו רולה לחטוא עיר הצא לטורח מקייען אותו וגם אפשר לרומ צמי יותיעך אחיות יותיעך כי רים יכלב שמה בדברי שכלב גי' יכלל ואפשר שזה הסם ים ר"ת י"ה כ"י פ"י י"ה ה' אלקינו נעמו כאשר ה' עם אבותינו שאברהם גי' לא שמוע לעלה דורו עניא וגם ילחם ויגר בארץ פלשטים ויעקב אלל לנן ולא שמוע לעלמם ולהם כלל נשחטו על קרי צות גי' צבונה י"ה כ"י כאשר ה' ככיל והנן :

למקום הסווא קרא נחל אשכול כ"י על אודות האשכול אשר כרתו מעם בני ישראל כ"י אפשר עיר ה' ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה חמיר ופירש"י סם והלא כל הארצות דורש אלה כניכול חי' דורש אלה אותה וע"י אותה דרישה דורש אלה כל הארצות כ"י ומכאן צא"י גופא מה שחזיק אשכול מפרוה"י גי' עירך צביל דספירות גדילן צביל ישראל הם ירוזין גי' ואלים צמי צנן זומא שראה אשכול"י בני חם ואמר צרוך שצרא כל אלו לשמשי כ"י ה' יחיד צדורו ומנסי' האומות נכרא לשמש לישראל לנעוץ חילום צא"י הכל עירך צביל ישראל ונעלה ישראל דייקא שצביל השורה שקצבו חים למקום הסווא קרא שכתב סהם רוח שקרא ה"י כחשח"ל ע"י עבר ענבים י"ה לחמו כ"י ח"ס נכר חקד לחלפים שח"י חסד רוח לעולם צמי"י עולם חקד יצא ויטל נעשון כולר הלינה כ"י והעולם מתחלק שני אלפים חורש שני אלפים חורש שני אלפים חורש הנשיא חס חסר העולם שנקי חקד ככיל לחלפים צביל שני אלפים חורש פ"י צביל ישראל שקצבו לח חסור שני"י חסור העולם שנקי חקד מתקיים חס קרא חמיל ר"ת יחור"י חקד יללפים אשכולי ר"ת ירמקול שני ילחוי"י יאצרי כראשונים רוח שחמירי העולם וצרכות"י צביל חסורש שקצבו שני לחות אחוריים על אדום ר"ת ילחין דורש יחמיר האשכול ר"ת שצרא כל שצנעים יחמירי לשמשי שני הררש שדורש

אחך ישראל צברות"י ע"י צרא כל אלו לשמשי וכיוצא מחמילת וי"ר שיהנה צמחה חיה ישראל צבילת ואלל לרק צבילת והנן : אחר"ל צמי צנן זומא שראה אשכול"י ישראל ואמר צרוך שצרא כל אלו לשמשי ולכאורה הוא כמין גאוח ויתפארות ואפשר לדעה"י ע"פ מחמ"ל צמי"י דכחצות כל המונע חמירי מלשמשו כאלו מונע מונח חקד ע"כ צביל שח"י לו אהנה ישראל למאור וה' רולה לשפיע עליהם חמיר חקדים וה' יחיד צדורו וכלם חמירי ע"כ אחר צרוך שצרא כל אלו לשמשי וע"י שישמשו אותו ע"י"י שפע עליהם חקדים ככיל והנן :

לחוציא דע על חלקן כ"י אפשר עיר ואמר חסד דור הולך דור צא י"ל שרומה לדור חמדנר שנקי הולך עיר חלק ונקוע שפ"י חסרית קי' נכיה והלינה ע"ש שמוקום חסות חזרו ונקעו כמו שפירש"י סוף פ' פקודי ע"ש וכן גי' צמי"י הולך אל ציה עולמו שאלו מועמי"י ע"י חמלים ויחמירי חמדנר חס דור הולך דור צא ר"ת צא"י ארץ גס ר"ת צבילת ילחמיה שצאו לארץ ישראל והארץ פ"י ציה חידעה רומה לארץ ישראל לעולם מועדה פ"י שמועה ומוכנה חמיר צביל ישראל שנקי עולם עיר משומי עם עולם שצבילת נכרא העולם כמו שח"י צס חסד האגיד ומלחין י"ע וע"י על ח"י לעולם חקידר שצ"א חלם יקמן ר"ת חקד וי"י חורש שני"י חקד חס"י לצרוח עולם צביל ישראל שיקצלי חורש ויחמירי וידוע מדרש חמיל ע"ש ויכחו העם צבילת הסווא שחורש צבי"י גרמה צבי"י לדורות צביל צי"י שחורש צבי"י ה"י גי' צחורש לילה וחמדנר ה"י ע"י עולך צביל ר"ת צבו"י צבו"י ילחור רוח שדור חמדנר שנקי הולך ככיל ע"י צבי"י שלים גרמו גי' צבי"י לדורות צמי"י על נהרות צבל כ"י גס צביר חס רוח ה' כאל להוליא דעה על הארץ שסם חיו חולים מיעת ישראל לצוא לח"י כמ"ש ויחלו חס לנ צמי ישראל לצבתי צוא אל הארץ כ"י אכל צחמה חס חל פעלו רק שחה לו לעלמם דייקא ולא צביו לצביהם חמיריהם לא פעל חלון שלהם כמ"ש ויפסח אשר חמיריהם לנן י"ה והצאלי חורש כ"י כ"י נכרא דייקא צביל ישראל חס רוח דעה על הארץ ח"י דצ"ה ר"ת ידור"י הולך צא עיל ר"ת שמועה ילעולם הארץ ה' חידעה צביל ישראל שנקי עם עולם שצבילת נכרא העולם ככיל והנן :

אפס כ"י נח העם היתעב בארץ והערים נחרות גרולות מאד אפשר שר"ל לרשות חסינן שנקן

ימי חייד הימים שלה

מו

לזה אמרו ראי' שאינו כן וכל העם אשר ראיו בצחוכה אכשי' מדות ופירש' גדולים וגדולים ע"כ אינם נוחים לז' לאלו' שסם קורים ואינם חשבים כלל בעיניהם לחקור מה טובם כאן ועוד ראי' ועם ראיו את הכפילים פירש' שנפלו מן השמים צי' ענק והם ג"כ מן הכפילים פי' שפולים ומתים הדנה מהם וכה' צעיריו כחבצים וכן היינו צעירים כמו שפירש' שם שמענו אומרים זה לזה כאלים יש צברמים כאלקים וא"כ אפילו אם לא היו קוצרים מהם כלל ג"כ לא יתנו לז' לאלו' למולים כאלקים לחקור אם הם מרגלים ומאי' פחד ים להם ומזה ראי' שמה שאוכלה יוצר' מלך הטבע חמיר ככל' והנן : **א** יונן נדיא גי'ם הללה עיר שאי' צנאי' שאלמו' ישראל להמעשים עונן ישראל לריבין פרנסה אמר לבו והתפרנקו זה מה אמרו לו אין הקומץ. משביע את הארץ כי אמר להם לבו ופסעו יריכם צבדור ע"כ דורו המדבר היו דור דעם והציו' שנצוהם לארץ יפקוק כמון הם שאלמו' ארץ אוכלת יוצר' היא פי' שנלקח ישראל האכילה ופרנסה שלבו יהי' רק ע"י יוצר' לנצ' צחי' לבו והתפרנקו זה מה וא"כ אין הקומץ משביע את הארץ ושלא תאמר יש עולה לבו ופסעו יריכם צבדור הלז וכל העם אשר ראיו אכשי' מדות ועם ראיו את הכפילים כי ואין אלו יכולין להלחם בגרם ומאין תפרנסם אולם כלל' אמר אל חיריהו את עם הארץ כי לחמנו הם צחי' לבו ופסעו יריכם צבדור ככיל' והנן :

ויקרא משה להושע בן נון כי פירש' תחפלה עליו י"ם יושיעך מעלת מרגלים כי אפשר לרמו' ע"ד שחזיל' בשעה שקירצ' משה לילך שאלמו' לו הש"י את ארץ את גוואלם אין אחר גוואלם נמלא מי' שגבור עליו שזה יהי' גוואל לא יוכל להשתחנה לזה על הושע בן נון שגבור שייכים ישראל לאי' מוכרח להיות על ידו דייקא גם פירש' על הראובני השמעוני שהש"י חסם עליהם עדות שהם צי' אצרהם ילחם ויעקב צלוחיות זה השם י"ם ע"ד שצני' ים עדות לישראל גיש חם שחוקק לו ליהושע את יוד' פי' ים יושיעך וזאת שצנרים שחטומים צנסי' יה שאלה לריק למכרסם זה צודאי' יושיעך מעלת מרגלים וכלל' לקח לו זכות אציה ויהושע וזאת שצנרים ככיל' והנן :

ויקרא משה להושע בן נון יהושע פירש' שם ים יושיעך מעלת מרגלים אפשר לרמו' כי צוה השם כצדק העושה והעושה צד' צדיק העושה וצ"ד העושה

ספקן להם משה אם צעירים צלוחות הם חלשים כמו שפירש' שם אמרו כי נה העם פי' אפילו שהם נחם **אעפ"כ** והערים צלוחות גדולות כי וגם ילדי הענק שנצורוהם נדע לכל אעפ"כ ים להם ערים צלוחות כי עמלק יושב צהרן סבב והאחזי והאמורי והיזוקי כי והסנעני יושב על הים בשביל שהם שם הדנה אומות כחל' וכולם גבורים לזה עושין כל אחד ערים צלוחות גדולות שלא יעזאו הדנה אומות כגד אומה אחת כמנצח וצוה"ק שם גי'ם אפס כי נה טעם כי והערים צלוחות דאפי' כל מלכין דעלמא יתכשקן עליהו לא יעבדון צוה פנימוחא כי גי'ם צוה"ק דוה ג"כ להכיל שלום עושין צלוחות גדולות לגבי כל מלכין דעלמא ככיל' והנן :

ויעלו ויהיו כי ממדבר לון עד רחב לבוא חמם. אפשר ע"ד שפירש' למה כמכמה פי' מרגלים לפי' שרים שלא לקחו מוסר ממרים שצדקה צאחי' ולקחה צלוחת כי הם מרמז כאן ויעלו ויהיו כי **וממדבר** ר"ה ימרים ימשה ידבר יין ר"ה יללקה ילרעה וגם עד רחב שהלכו צדקה ג"כ כמו שפי' רש"י שם הלכו בצבולי' לאורך ורחב שמשלכו קלחם ורלו עוצה הארץ פי' להם להאמין שכלו טובה ולא האמינו עד שהלכו שם צלוחת וצדקה לזה לבוא חמם שגרמו שיבוא עליהם חמם צחי' חמם מלכו של עולם כידוע וגם מרומה כאן העוצה שטעה להם הס"י ממדבר לן אוחיות וכן מדבר לן עד רחב פי' מה שהלכו דייקא צמי' ים אף שהי' עד רחב כפירש' שהלכו צלוחת ורחב שהוא מהלך פי' יום והלכו צמי' יום העשע לבא חמם שהי' מיוחדים שיבוא עליהם חמם הש"י יום לשנה לזה הלכו צמי' יום שיחיו רק ארבעים שנה צלנד כמו שפירש' שם וגם ירחב ילנבוא יחמם ר"ה אוחיות רחל כמיש צקטיק שאלמלא חמם מרגלים הי' חמם כנכס לארץ ולא הי' חורבן ולא שום גלות ולא הי' לריק הפלח רחל רק ע"י חמם מרגלים לא הי' משה מכניסן רק יהושע והי' מה שהי' חורבן וגלות צעירה ועי"ז לריק שהי' הגוואל ע"י הפלח רחל מנכס על צחי' והשקפה וכן צדק לנצולם כידוע והנן :

הארץ אשר עברו צה בם ארץ אכלת יוצר' היא וכל כי אכשי' מדות ועם ראיו את הכפילים צי' ענק מן הכפילים כי לכאורה כפל לשון מן הכפילים ואפשר ע"ד שפסעו שלא יאמר משה מה שארץ אוכלת יוצר' היא לעוצה כפירש' לטורדם באצלם ולא יתנו לז' לאלו' פי' לחקור אם הם מרגלים

ימי חיך הימים שדה

צמחים כמו שאנו עכשיו נגלות ולא ישתכח הורה ומרעיו חיו זה שמרונם בדגים יתכנה יראש יוכנסה ימרימה אוחיות רמון בריה עיר פוטני ישראל מלאים מלות כרמון פי אפי הפיטנים מלאים מלות ועייז לא כאזר צמחים חיו כן הי לפי קצתם ככיל (הסג):

פי קרה

ויקח קרה עם האוחית והצינור גמטריי אעיה רנה שעי האוחות שטענו צו הולך להודות על האמת לומר משה אמת ותורתו אמת לזה כמעט לסקו פי טלה שמקיימת חיי הילקיכס כמו שאומרין בקיש חיי הילקיכס אמת וסג: **ברשי** שם לקח עלמו ללד אחד פי שצביל שמשא אחר שאחד נמלט זה לקח עלמו ללד אחד דייקא וסגר שהוא יחי זה האחד רחיל: **וישלח** משה ויקח לרמן ולאצירם צבי אליאז פי שמשא אחר להם שאין נאה להם לצאת אציהם שיצטו על כבוד אציהם שהוא לדיק כסמו אל"י אז שצמנים צחי"ן נן יבצר אז ויאמרו לא נעלה פי הכי אמה סתן לכו עליי לעלות לסיח שקרחה לנו צמס אצינו צבי אליאז ככיל:

לא חומר אחד מהם נכאחי ולא רעויה זה אחד מהם. אפשר שרמו עיפ מחליל בגמי דקידושין ומה חיי ועוף שמהפרכסין שלא צבעו ואפי כיו שמשא זה קוקי אינו דין שמהפרכסין שלא צבעו אלא שרעתי זה מעשי וקפחתי לה פרכסתי עיכ ולזה אחר משה לא חומר כי נכאחי שלא הולכתי ליקח מהם ועיי איה זכות זכיתי לזה עיי ולא רעויה דייקא פי שלא הייתי צבחי רעויה זה מעשי זה אחד כמו קחד מהים ר"ה מלך מלכי המלכים שלא רעויה מעשי כד אחד יויד ומיחד מלך מלכי המלכים עיי זכיתי שלא אלפך לפרכסתי צבי וסג: **קרה** גמטריי ויצרל אחרין שחלק עיי כידוע: **כי** השחרר עלינו גם השחרר. הלשון כפול אפשר שרמה עיר שפירש"י עייפ ומדוע השכחתי כי אם לקחת אמה מלכות לא הי לך לצר לאחיד ככוכה כי מוכה מזה שעל מה שלקח לעלמו מלכות לא הי לו כיכ רעויה עיי שהגדולה רחיל לעומר שהוא צביר רק רעויה הי על הכוכה שכתבה ללהין גם פירש"י שם נחנקת על כשיאחו של אליאז נן עייאל חיס כי השחרר עלינו אמה שנקחת שררות מלכות גם השחרר לאחרים שכתבה ככוכה לאחרים ללהין אחד ולאליאז ככאחות להם

העוהי ולזה זה השם חמים צצנים הראצני שמתעורר והוא היח צראש דייקא כי העוהי קודם לעוהי למה צי טענה צצני כי והמיתם זה השם רנה שייטיו מעשים צעוהי שיכו לשכי עולמות וגם רומ כי שכי העולמות כצראו צצנים ח"ס ים יושעך שסחי השע שצנח לעוהי עיי שחוכה צעוהי עיי מעלה מרגלים שחפרוס מעלהם וגם חמורה היח כילחיות שצמחה לכל אדם עיי שחפרוס מעלה מרגלים הלכ והעין שם מרגלים לגוף צחי ולא חמור אחר לצצנכ ואחרי עיכסם ועייז חוכו לבי עולמות הרמח צצס ייה ככיל כמשחולל מיי סכי ללדיקיא דלכלי חרי עולמה ולזה ספי קל ליכה שכתוב ולא חמור כככה דייקא צקוף פי טלה שמדברה צענין המרגלים לרמן הקיום מעין הפתיחה ככיל לזה חמורה נק עייז אוחיות צי עיי פי צי עולמות שצבראו צצס ייה שגי עיי גם נק חרי ר"ה שילעא וייקיעא גיכ רומ שחוכה עיי חמורה לעוהי צחי ארעה לעוהי צחי רקיעא גם אצר העקבל מאלכ צלרם נק עייז ר"ה שם עיי שחוכו לבי עולמות שצבראו צצס ייה שגי עיי שחפרוס מאלכלות אסורות שלא יכסו צאצר השטח ותקיימו חמורה ולרעתי אפשר שטוב ללרם חס הילידי מוקחו לעצירה חיי טוב לכוון צצס ייה צחי ייה יושעך שטיצ חל לנו הלל צי עולמות שצבראו צצס ייה צבראו צצניל ישראל דייקא ולמה אפשר צי עולמות סריל חס חיי אדם לומר צצניל צברא פירוש חיי צצנילי אוחיות צצניל פי צצניל העוהי שצברא צירד צברא העולים אוחיות הי עולם פי עוהי שצברא צחי צחי הסקן עלמד כפרודור כי וסג: **(שובה)** סלחן מלך מלך הארץ הדיקא גם מליד ר"ה יושעין אפשר יודר רומ צנח צצנח צי מוקיין מליח חל אפשר ומליח חל יודר אפי יוכר טובה הארץ מלך כמשחולל אפי חייכ קרק יעטו פירוש לא כן צנח הגלות כמשחולל סוף גמי דכחצו שקרה רבי אלעזר על חיי ארץ פרי למלחה מרענ יושני צה עייפ וסג: **(ויאמר)** איש אל אחיו כככה ראש וכסויה מלרימה לכאורה יסלא מלך כי ידוע מוקיין כי צבולות מלרים כאצר ולא יכלו להמתמה כי חיו צמיט שעי עומאה ואלו חיו עדיין ככגע חיו מוכסים ומשקעים לעולם צי שעי עומאה הדור המדבר חיו דור רעה איד יליחו דבר עפיים לשון למלרים מקור טעומאה ואפשר לומר כפשוטו דנצמלים לא הי להם חורה עדיין וסיו משקעים כעומאה אולם עכשיו שקצלו חורה ומלות יזכו להיות

הלוי קשה" על ידי הלחור גם כן חוקה והבן :

פ' חקת

פרה ארומה תמימה פירש"י פשה" תמימה בארומות
כו אפשר קשה" קשה לרש"י פשה" תמימה מיוחד
וה" די צמלה ארומה ג"כ למעט שמורות ע"כ פירש"י
פשה" תמימה בארומות פ"י ע"ד דאח"ל בגמ' דמולין
ה"י שמור אדום הוא חלל שלקח ולזה חס ה"י בכבש
ה"י ארומה בלבד ה"י משמע ג"כ שמורה שנקי ג"כ
אדום ככל לזה ככתב מלה תמימה פשה"א תמימה
בארומות פ"י שמרה אדום י"י תמימה ולא אדום
ע"י לקוחה כמראה שמור שסוף אדום ע"י שלקח
ולזה חס ה"י צ" שמורות שמורות פקולה והבן :

וירעו לנו מלכים ולאבותינו פירש"י מכלל ששאלות
מלכערים נקצר כשפורענות בזה על ישראל ובה
אפשר לפרש בנכס קיר היחוד הניצות מאל לראשונים
כן חיצו"ב גם לאחריהם כי חיצה מאל פירשו קשה"
לחס נחלה עני עולמות ע"י שהיו כדלים ע"י לרקחם
זה הניצות מאל לראשונים שהיו לדיקים בן חיצו"ב
גם לאחריהם כי חס לא חיצו"ב חיו י"י לראשונים
ג"כ לער נקצר כשפחול פורענות על בנייהם חיו
וע"י חיו נקי הניצות מאל לראשונים ג"כ שלא
י"י הניצות שליוה לחס מוחות לער בנייהם ע"כ
מהרא"י שחיצו"ב לאחריהם ג"כ והבן : **א** יונן כ"י
מלכים ה"י כח בלדיקים לחומה רשעי אהיע שהיו
מלכים לישראל ולהשפיע מיוצות לבני ישראל כידוע
מועשיות בעש"י והרבה לדיקים ומהם צבאים בלקח
זה הכח חס שמועשין הניצות מאל לראשונים לדיקים
ראשונים כן חיצו"ב גם לאחריהם פ"י לדיקים אחרים
שיוחזר להם זה הכח להמית רשעי אהיע מאלים
ולהשפיע מיוצות לבני ישראל המוקדופים כללם
והבן :

וישב ממונו עני ופירש"י שפחה אחת וצ"ח חס
מה קשה" עניו מוחלה חללם ובה"י פ"י שביח
רצא אפשר לומר דהש"י ג"כ כוונה לזה ע"ד פירש"י
ע"פ ונפל ממונו רצא חס"י הוא יחיד נחשד חללו
רצא אפשר הכנעני לא ר"ל להלחם רק להליל השפחה
שעניו מושלם ואח"ל ישראל ה"י נחשד עניח רצא
במוע"י ג"ר להלויח גר מקליפה לקדושה ולזה לנעזר
שלא יקצרו הכנענים שרואים לשלול שכל לזה וירד
ישראל כ"י וההרמוני להקדש ענה ליהנות כלל לשלל
רק להרמות שחצי מלה וההנחה חס חסר ומקו

נפסם

לזה סרנה ג"ס הסתירר במוע"י אסרין אסרין כסין
חלילפין צ"ן מוחיל כס"א קשה ה"י עיקר מוחלקותו
כחל והבן : **קריח** רית יקשה יחברים ירעים ז"ס
שלקח מוקח רע לעלמו שחזיל וקשה לך חצר חס
שלקח כי חיצה לקיח רית יקשה ילך יחבר שקיים
זה חלל לא עשה כהגון שחזיל חס דרך רע שחזק
האדם מוצר רע וסוף קשה חברים רעים חס שחזיל
עושר עושר לנעלו לרעתו זה קרש עני העשירות
קשה חברים רעים ככל והבן :

ויקח קרש"י קשה יחייב יחייב רית אחריות ק"י
רית יקל יחומר פ"י שחלק צמרת קל יחומר
עליה שכולה הכלה מוכ"כ שחפוטור חס עלמה ביה
מלא ספרים ק"י שפוטור מוחסה לזה רוח צמנו קריח
צ"ן ילסיר ביוע"י ליליה מוחסה שכל עניהם חלק
כמו שח"י חס צמיר וחלק על צ"י פעמים חייב חייב
שפסק משה והבן :

במדרש מה ראה קרש לחלוק על משה פרה
ארומה קשה צדי"ע ע"פ פסוקו כי ידוע
שעיקר מוחלקותו על הכהונה ומה ראה לחלוק על
משה שלא ידע שבעלה לשמים ואוריד לנו המורה
והי"ך יוכל לחלוק אדם פקח כמורה על משה מוצר
שצנוראים ונפרונו לפי המוצר בכתבים לדיק"י כחמור
יפרי"י קשה אחריות קריח מוכח שח"י לדיק ומה
ראה לחלוק על משה שלא קם כמורה לזה מחרן
שפרה ארומה ראה משה מוחלקה ל"י חלקים מו"כ
צפירש"י חס ע"פ ויקחו חלד כ"י פרה שפחה ומה
צמדרר ע"פ צמ"ח שכל פרות היו לריבין לער
מופרה של משה וגם צפ"י והכ"ח מוחן למחנה כ"י חס
שבהר המעשה כ"י לפרות אחרות מוקדשין אחת כ"י
ע"פ חסל לכפר על העגל כידוע מנאל שפחה משה
הכנה על לעמוד שיערבו מפרות שלו חס ה"י קשה
לקרש מוחל על חס משה כח שחפסל שחזיל חס"י
על חס העגל למה לא יפחול קשה"י גבולה שליוה
על ידו וגם חס"י וי"י צלע המוח לנלל ולא ילערכו
לאפר פרה כלל ולזה עשה עוד הכנה באפר פרה
לדורות לומר ממונא חס חס ה"י קשה לו על
מועשיות ולזה חלק עליו ככל והבן : **עוד** י"י לרצח
ע"ד הפסע כמראה חס שפחה וקשה ולקח אלעזר הכהן
ולא ע"י אהרן כפירש"י חס לפי שפחה חס העגל
ח"ן קטיו"ר נעשה קטיו"ר מוכח שלא נחכפר לאהרן
על מועשה העגל ומה על מה שפחה אהרן כה"י
שלא ע"פ הדיבור ומה מוכח שפחיות חלילפין ג"כ
בזה משה וצמנות כל מוע"י פרה חוקה ומה קשה"

ימי חיך הימים חכת

תפסם ללחם למלחמה. תצטיל נפח אחד לחמור לקדושה ומה תאמנה ית תוכחה מוקר אפי' בזמן הזה שאין עם ישראל כח המלחמה בנזק עבים אם ירדמו אם יקחו מי אחד מישראל לעבודה המלך לריבין ככל כח למקור עלמם צמזמן לפדות אותו שלא להיות מוקדע בין העמים חי כמזון: **ימך בר** מן יחודש ירחשון ריח אוחיות מלצה וקמך ליי וישב העם בקדש אפטר צריח שהתעבבו עם לעשות מלצה על קבורתם ורמם שכתן לעמים מלצה למח לכבודו והכן: **ע"ג** שמו רוח על מעשיו ריח יעקב י"ג גם עיני גמטרי' עיני ריח יעקב יעורר רוח למחמיל שנקר תורח זה תלחח פרקי חס עוקר ג' חר ג' פרקי והכן:

ויאמר כי אל תירא אותו כי צידך כחתי אותו כי אפטר בדרך הללה אל תירא אותו עלשון אוחיותי' שאותיות שמו עיני ריח נחח וגבור מורה על כח וגבורה שכתן לו פסי' אל תירא ומה כי תצטיל זה נכח לו פסי' כח וגבורה כדי שיוגדל הכח נחי' מוקדע בגורים ביד חלשים וגם לא תלעוך כלל לנחח מן ישראל כי צידך כחתי דייקא והכח מלך לא יפלה חס כחתי אותו אוחיותי' דייקא שכתן מלך הצטין אוחיות משיה והשאר אוחיות יבליך ריח צידך ימותן יליעף יכח חס כחתי דייקא צידך והכן: **וימאן** הדור הם ריח ישראל מעליו ריח ילעשות יועפט יעבדו ימאפטן יעניו ישראל רוח כי בחסות הימים ציני משיח אז יהי נקמה בחרים לעשות משפט ישראל לפסוק חס הר עשו יר שיה' ציח: **ויסד** אלך פרה כי אשר לא עלה עלי' עול אפטר כי פרה אדומה בזה לכפר על מעשה העגל וסנה עגל אוחיות עי גל פי' שניי' החטא אזי גולין לבין עי' אומות כדוע לא היה הפרה לריבך דייקא אשר לא עלה עלי' עול לרמח כשפטלם זה החטא אזי יכלה מעליו עול הגלות ח"ס וסבור עול הגלות מעל לוארתי פי' שחתן לו לב מצין לתקן כל החטאים ומה' פטורים מלכבוד עול הגלות שיש עליהם צנניה ויפולס וזה ציח:

פ' ברה

יירא בלק מן לפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי כי להצין למה לא אמר למלך אמורי גם קשה הלא נקיס יומת גדולים שמע ילימל וקריעת יי' כמעט אלי' מואב יאחזמו רעד כי וליזס פחד חדש כימוקס אליו יומר שצטיל זה ויבר כי ואפטר לומר

הנה צדק לקחתי כי בליק גמטרי' קימ עידי שחא מוקר העוממה וס' בליק אוחיות לקי' זה שאמר לקח ירידי קרחתי ריח גמטרי' קימ צההצרות הקיח וצלעס אמר הכה צדק לקחתי ששמן בלק כקדר ריח יצדך יליקחתי עיני וצדך ולא אשינה שלא אשי' האוחיות שכל שכל כקדר על ליריח לקח מוטע שאצדך כמו שמרמזן צטקס כקדר בליק ריח יצדך יליקחתי ככיל: **ל** צטקס ציעק ריח לבין יצדך יקסס יציראל ריח אוחיות בלק כמו שכתן לא הי' יכול לפעול כלל כן בלק יכיל לא יוכל להרע לישראל חי' והכן: **ועל** קצו נח גם אחס היליה אפטר בדרך הללה כי חי' צקזיק שחלחמה קיחון ועוד היחס צלול ומעשה דבלק וצלעס הי' אחיב צחשר ואפטר קזה הי' צריה לזה אמר קצו גם אחס היליה צום הילי דריה שחומרים ישראל זה לזה לשנה טובה פכתזון ומצינן זה לזה הי' גם אחס חס גם אחס סלילה דייקא וצודאי עיני כימוקס להס ברכה ואחיב ואדעה מה יוקף דבר עמי פי' צודאי אחיב לא יוקף

הם ערומה צחי' וצחי' אל' המדבר' קים לחיות
חליד רית 'להורות 'מטובה יצים גם חליד במערי'
וסקיר שטרן שטבל קיערוב חיל וסנן :

תמות נכפיו מות ימים כי' נקי' ליקוירי מורס
מסקדור' ר' חיים ויטאל זללסיה עקשה מואחר
שלא תחקים זה ר' פנחס סרגו נחרבו למה כתבה
הסורה דברים בטלים חיו וחי' כי נשמות בלעם נא
אחיד בגלגול כביל וסם נאמר ויגוף הי' את ככל
שמה על מנתו כמיתה ישרים ואחיד נשמה ככל זה
נצבור נשמה כדילי גלגלי' לתקן חטא ככל זה
רוח מות ישרים כי' בגלגלי' כי' ישרים חיל וסמי
אחרי' כמותו כי' תשלוס בגלגלי' כמיתה נן כדילי
ורוח כמותו מלשון כמיתה ניש' דפסחיה ואפשר לרעה'
לחוסיק' מעט תנלן כי' הי' מות ישרים מרוא לאלו
הי' כביל כדילי' כמסין במערי' מות חס המות
נכפיו מות דייקא לאלו הי' שגמור' מות ישרים
שמותו כמיתה ישרים חיל וסנן : **וישב** ישראל
בשמים פירש' כך שמה אפרש שכונה רש' ישר
דח' בסקיק' שטבירם חיים גורמים סם לנצט משה
חס פסירש' כך שמה פי' ששמה שטיים במערי'
שטרן גורם סקך יסי' הגננה לומה מואחז סילסיד
סהא שטרן ולזה הי' סם מה שטי' כביל :

ויאמר בלק לקוז אויבי לקחמך והנה ברכתך נדך
כי' כפל הלשון ברכתך נדך אחר פעם ראשונה
סי' די' בלשון ברכת פעם אחת ואפשר כי' בלעם
רוחו נצח המיד להספאר נשמי הנביות חס הי' טענה
בלק לקז אויבי לקחמך חס הוכל לקלל לחול סקללה
לא סהי' לך כבוד גדול לקלל ישראל הצדוקים וכולם
ידעו שסוה על ידך וסוכל להספאר אצל חס הנדך
אוחס לא יסי' לך גלות וכבוד ככל שאל יסלו
שסברכה היא על ידך רק יאמרו שצדוקים תמיד מפי
סהי' לצדו חס והנה ברכתך נדך פי' שצרכה עס סהם
צחי' ברוך מפי' יחש' וגם אפשר לפי' הספאר סקדיק
שנלמחה כסיון ועוד סי' באלול ומעשה דכלק ובלעם
אחיד הי' נחשירי חס הסודש תשרי' מנצך סהי' לצדו
חס והנה ברכתך נדך במערי' תשרי' שצרכה לעס
כרי' נחודש סהם צחי' ברוך מפי' כנודו ימי' וליס
לריכס לצרכה ככל כביל וסנן :

וירא בלק בן פורא חס כל אשר עשה ישראל לאמרי
בדאר דסה' בלעמו אל חלר חס מואז כי' לא
חסן לך מואר' ירושה כי' לבד לוג נחתי חס עד
ירשה והגם שטעון ומואז סהדו בסיחון וירשו ישראל
ארץ מואז לא נעדר צום ככל כי' ספי' לא חסן לך

מואר'

יוסף לדבר חיו סום צחי' דיכין על ישראל רק
צרכה וסעוטה וסנן :

מאן בלעם הלך עמונו אפטר עיר סחי' נמעשה
דלכן נוצר סחי' צינור חזק אחר סהטעה
כל סציר וסנן להס עסירות וכסנא אכן מורא להס
וביעל זאס יר' המזיק מואר' לבטה אל הרצ אכן מורא
סכיל סל' יעסטי גל סל' עלמות כי' אין סקליפה
יכולה להסקיים צכרי' מור צסירות סקדוקה סל' סלריק
חיס סאמור מואין ריס ימשה יציא יאמה נצביל
סמשה מור סקדוקה עיכ מואן בלעם הלך עמונו סל' חס
יחצבל צכרי' משה כביל וסנן : **הרב ר** אשר יסיס
אלקים צפי' אוחו אדצר. אפשר כי' ישראל שורסם
מואסיה סוי' בים צחי' כי' חלק הי' עמו ולזה אחיל
מחידן לריקים צחי' וענדן סלס לריקים סיקראו נטמו
סל סקדיס חיס יסי' סס הי' מנצרך ישראל לריקים
סהם צחי' סס הי' סיקראו צסס הי' לעמיד שורסם
מסס הי' יסי' מנצרך ממיד חס סאמר בלעם סדצר
אשר יסיס ריה יסי' סס הי' מנצרך זה נדח' יסיס
צכי' כביל וסנן :

וישב העם בשמים תי' העם רית ימרחם יעל יסארך
גם רית ימרחם יעל יסצירות אפשר כי' סהי'
סמרחם על סלרן סולח ממיד לזה העולם סעוטה
סלריקים סמרחמים על סצירות כמו סהי' אז פסחם
כדלותו סהי' סמנפה כיד אלף וריחם ונצך נכפיו
ועי' נעלר סמנפה מעדה ס' ועי' וזה לבחי' בשטיים
רית יצדך מואס הי' סכר ינוד ירליו סקסי' סילס
סכר טוב לו לסיות לו חיים לבולס כמאמיל פנחס
זה אל' ולזה נקי' סס המוקוס שטים עיש' העמיד
כביל וסנן :

וישאת אל המדבר פכיו פירש' כסרגומו סרלה לקסרג
על חניא סננל סנעשה צמדצר ובגמי סהי'
ידע בלעם לכין אוחו רגע סהסי' כועס ככל יוס
ולרד לסכין מוס סל' כדנעס סל' בלעם דייקא צלותו
רגע סל' על חניא סננל יוכל לקסרג ממיד ואפשר
לומר עיר דאחיל צטעה ססנלכיס עומדים ומכסין
כסריסם כדלסיסם וענדין לחמה מיד הוא כועס ולא
סוה אוחו רגע סל' כעס חס כחא סרלה דייקא צו
סרגע למורר כעס על ישראל חיו צצחי' מה סכסכו
אלו מאלו סללו וסללו עעי' כמו סהי' סקיערוב צגולת
מלריס אולס צלחה חיו מוועיל סקיערוב ככל כי'
ישראל עשו משובה אצל לחמות סעולס עדיין עוצרי'
עיי' גם אחיל לא סז ישראל דלרין לאוחו מעשה
אלה לחיות סצויה לריס וממיל' נטל סקיערוב

ימי חייו הימים בדם

מדת החסד שהיה רגז נסם אל לישראל דייקא ע"י שזעם בכל יום על המשחמרים לחמה ככל ובלעם רזה לעורר זה הכעס על ישראל ג"כ ע"י חטא העגל ובזמנה לא היו ישראל ראוין לאורו מעשה אלה להורות תשובה לרבים כמאחיל להם אח"ל בגו' דכרדים פ' אין צין סומדר לא ליסער איינע קלידא צחלה שני קמייחא כי לא היקל סחולי ורוחא דעתי' ע"ש כי צחלה שני קמייחא נחשור ע"י הכעס על אה"ע חסד ורחמים לישראל והיקל סחולי לא מנכי ישראל ולזה נשעם סכרסא הקסא מנדינן צדוק זוכר הצרות סאחיל שאל רגז שהעולם אינו ראוי חיו כמו צמזול חוכר הסצונה והסיון דייקא נקסא כי חיבה קשים ר"ח יחלה שני קמייחא רגז להכיל שאל העולם אינו ראוי חיו לא זוכר הכעס צחלה שני קמייחא לאוסיע על שמשחמרים לחמה ולזה זוכר הסצונה לישראל לרגז הצעלות ערכים נכד האומות לריבן ישראל להיות מנדינן צדוק ככל והסבן :

עוד נענין היל' דל"י בגו' נשעם סחממה זורחא ונלכי אה"ע משחמרים לחמה מיד כועס ע"ש להסבן לשון זועם דייקא לרעה' אפסר ע"ד דל"י צרטי' פ' וישלח ע"פ והעצור המנחה על פניו נסם מ"ח הפ' אף הוא ה' סרי צכעס על ש"י לריד לכל זה ע"ש וגם ל"י בגו' פ' חלק שש"י מנחה חמיר לגלגלי' רק סמדיד עעכנז לה בכל יום שמשחמרים לחמה ש"י זוכר לה צרו וכניכול סרי צכעס על ש"י לריד לכל זה ליתן צרו צלות צין ע"י ח"ס וכמה זעמו רביע ר"ח יראשית יגרים יעמלק שם חזעם על ש"י ליתן ישראל צלות צין מעמלקס ומלפס שה"י אחריו ע"ד אודת אה"ע אחרים ו פ"י אלק ו' לא עדי אודת אה"ע חס לטון ואל זועם דייקא פ' חיצה זועים אה"ע ע"ש צ"י צ"י ע"ש ו' ירצה לי שלשון ו' לטון חיבה כי הגאולה שלימה שאלו מחבין שה"י צין אלק ו' לאלף ו' אה"ע ז"י שאל הגלה חיצת לע"י כל זה ואל זועם נשעם שזכר צרו ש"י ע"ש ו' סמח צ"י זועם כח"ל נחשור הכעס והזעם ש"י ליתן צרו צלות חס זעמו רגז כי חיבה זעמו אה"ע ע"ש ו' לריבן להיות צין רביע ר"ח יראשית יגרים יעמלק ככל חס רגז סאחורים אחר שיר השירים צנוקא רבן כל העולמים סחמא ש"י ז"י דייקא שעת רחמים על הגאולה שש"י צין אלק ו' לאלף ו' אה"ע ז"י שעת רחמים צ"י וצרחים גדולים אקנך צ"י והסבן :

ס

מאדו דייקא לא חסן לך אצל ע"י סיון מוסר כי סיון קבלו וטוב לא נקרא ארצו על מוצא גם חיבה מאדו פ"י מה שישאר לצדק ארצו אחר כיצו סיון ממוצא לא חסן לך חולס ליטול לגמרי כל ארצו אפי' ע"י מלך אחר א"א ש"לך להסקיים לצני לטו נחסי אס ע"י יחמה סחממה היא כחיות ח"ס וירא צלק אס כל אסר עשה ישראל לאמרי' ר"ח ירוח יעמוד יליסודים יעמקס יאחר פ"י ש"ש סחצולת ועממה ע"י מלך אחר כמו סקיון נעל סחמילה ואחי' ישראל ולזה ורגז מוצא ר"י כי רצ הוא פ"י ארלס על מוצא עוד רצ הוא ואפסר יצא עוד מלך עליהם ע"י ספלס ישראל ויכצו עוד חלק רצ מוארלס ואחי' יטלו ישראל צעממה וסחמילה ואל יסאר בידס רק ע"ד לקיים הפ' נחסי ע"י ירוסא ואל יסאר ולא סאמר מ"ח סילוק י"ס למוצא אס ארלס ציד סיון או ציד ישראל ח"לוק גדול י"ס כי אס י"י ציד סיון או ציד מלך אחר יוכל להיות לאחר מיתה סיון סיון ארלס למוצא ע"י צבורה כנחמב אצל כלן ויק"ן אה"ע ר"י ק"ן ש"ס צ"י ו' למוצא שישאר ארלס להלוטין גם נעם קן ציד - ישראל כי ארץ סיון ועוד נקדש ל"י צמרים וא"י שסמלו כלן חלקס מוא"כ אס ה"י ציד מלך אחר ה"י להס חקנה כח"ל והסבן :

קבה לי פירש"י זו קסה מארס לי כי ועל חיבה ורגסיו מ"י ק"ן צ"י צ"י נשעם ב"ל לא אחר אלא ורגסיו מן הארץ כי ובלעם ה"י סוכסא יוסר מבלק ועל ה"י קסה לי לא פירש"י שבלק לא אחר כך כי צלמה אח"כ צדרי צלק ג"כ סאמר לכה קסה כ"י רק סהסמחא על צלעס יוסר ק"י על ה"י ורגסיו כ"י ואפסר סצין זחס צלעס צדריד צלק לכיה כ"א ע"ס ס"י צלמה געמרי' ק"י ע"י כ"י רק ש"ל רלס משהלה לומר צפירות כמו צלמיו להיפך צלמיו אה"ע מעט ועו"ן הרבה כן נרשעים להיפך אה"ע מעט לרעה ועססססס סהוא כמעשה צ"י עו"ן הרבה ואחי' כשעמע מואר צלעס כעמו קסה ר"ח יקללה יבלעס ירשע אחר ג"כ קסה כמחשמה רססססס והסבן : **ואל** זועם בכל יום אפסר לרגז כי ידוע צקס"ק כי סס אל הוא מדת חסד כמ"ס חסד אל כל סיס ואח"ל בגו' דכרסה כמ"ס זעמו רגז וצחלה שני קמייחא אז הוא סרגז גם אח"ל סס צשעה סחממה זורחא ונלכי אה"ע משחמרים לחמה מיד כועס מואל זס הכעס הוא חסד ורחמים לישראל שס כופרים צ"י סחממב כמורה בכל סחממה כולה ח"ס ואל

והעברת את כחלום לנחמו להצין לשון העצרה
אפשר שירמז לנחמיל בגמי דבי ספורק
תצואתו של חזרו חזי מניה בן לירשו ולבאורה עזי
מרה צורה הוא העצקס סוז ויכל כי הספעה העצוס
ק' צסס צחי' הא לכס זרע על שהעושי' נצרה צחור
ה"א ולזה ק' גידולי הארץ צסס תצואה' אוחיות
תצוה' ה' פ' תצוה' מכה אל הפועל הספעה
הזרעה סנקי הא לכס זרע ככיל עיכ מי ספורק
התצואה שלא תצוה מכה אל הפועל ועוקר צחי' הא
לכס זרע הכיל וכסחקיר אוחיות ה"א מלוחיות תצואה'
כשאר אוחיות צחי' שאלו מי ספורק ומצטל אוחיות
הא ככיל נשאר לו מיה' בן רק כחלום לנחמו
ככיל ולזה רחם המורה צמלה והעגרי' אוחיות העצרות
טעני' העצרות תצואה נעסס צזה שלימי מיה' בן רק
והעברת את כחלום לנחמו ככיל והצן :

פנחם בן אלנור כר' ספי' את חמותי כר' אפשר
עיר דחי' צוהיק ספצעה שהרג פנחם לומרי
י'אה כמותו ואחרי ככסס צ' צ' נעמית מד' ואצוה
וזה רמ' ספי' את חמותי אוחיות ויה' ח' פ' ספצ'
נעמות נכר ואצוה סכבר מזה להיות חיים חם חוה
צעלמו סכר גדול לחיות ממים כמיס צמדת גדין
חוא ספיעול סכרו ז'ס' ספי' רית' יצדין יחוא ייעול
סכרו ספיה לו כח את חמותי' אוחיות מזה מי ככיל
והצן : **פנחם** בן אלנור אפשר שרמ' דחי' צססיק
פנחם זה אלי' וצוויס' אומרים צנוסס המזרות אסרי
מי שרלה פכר צחלום וצורלי ספי' אסרי צעוה'
וגס מוצטה לומי סירלה פכר ספכה לשפיה חה
מירמ' צוהיק' פנחם' רית' פכר' י'ראה חלום ס'י'
נצוה' פ'י' לומי שרלה פכר' צצחי' י'י' חלוב סחוא
הלך ס'י' מן צחי' נצוה' כחלומיל זה חוא ק'י' צחי'
בן להסיה' צחי' חיל נחיר שפחד לו הסיה' צעוה'
וגס ריוח בן אלנור רית' יצין' לל' י'ראה' אלקים
יולתך פ'י' שזוכה לשפיה סנקי' עין' לא רחם כידוע
גס צין רית' יצ' י'נחלות פ'י' נחלות סני' עולות
כחלומיל מי סני' ללדיק' דלכלי' חרי' עלמא והצן :
ותקרבנה צנות ללפחד כר' אפשר הפ' ספצ'
צצחי' התקצרות ספיו' צחי' קרוב ה'
לכל קוראיו כמיס' בן צמות ללפחד דיצרות והצן :
תנה לנו אחס' עיר שפירסי' סס' עיפ' לומ' יגרע
אלו צמוקס בן עומדת חוא חן הנקצות חסיונה זרע
סחיסס אומי' ליצס' לו ופספר ז'ס' שרמח כלן ססס
לכו אחיה' רית' י'אס' הסקצות י'סחצות' זרע סתן
לומ' וגס סק' חיות' י'ססס' י'לנו' י'אחיה' רית' אוחיות
ללח

שה פזורה ישראל תי' סיה' רית' י'סס' שסכסך רמ'
אק' ספזורה ישראל צנלות עכ"ז עיקר סקססס ססס
ססכסך כי ככל לרסס לו לר סעיקר נעסס צצכיל
לו לר והצן : **צדמו"ת** רית' סססכך' י'לכל' י'לורט
י'מלכס' י'ובולטיו סגולל חה ישראל וסססס ח'ס' גס
כי אלך צגיל ללמות כר' כי חסס עמדי והצן :

פ' פינחם

יפקד ה' אלקי הרוחות לכל צפר אפשר שרמז
כאן מלחמיל חין בן דוד צא ער ספילו כל
נעמות סגנון ח'ס' יפקד ה' דייקא הגוללה סלימס
סססס' עיי' סס' לנדר אלקי הרוחות לכל צפר מוקדם
הגוללה סס' י'ליח' הרוחות לכל צפר סייכלו כל
הרוחות והסנמות וילאו לעולם ואחרי סס' יפקד ה'
ככיל והסך צ' חיות אלקי הרוחות רמ' סנזמן ססכלה
סרסיה' ססס' ללחך סססי' כמכין אלקי' הרוח'
והסחיל ססס' סרסי' ללחיק' ו' חלי' יפקד' ו' ככיל והצן :
פינחם בן אלנור כר' רסי' הקדים סריגס' למה
סור וסכצ' מזה סככצ' צ' הקדים עי'ס
וצדק' אפשר כיל דחי' צוהיק' פ' פינחם' ר' ריי'
עיי' מלחור רית' פנח' ערות ציוספק סני' כל מלן
דנער גרמי' מלחי' אסחקסר צס' נסכסכס' כר' ומלי'
חוא ס' דליחוסק' צ' דסחי' ערות ציוספק סנו' אוק'
הכ' י' איוספק צפיהס' על דקי' ססחי' עיי' לשון חוסיק'
ועיי' צמקס' מלך פירסו' חה ירמח' לכו כלן סככצ'
פינחם ציייד דייקא ומקסס סככצ' למה זכס' להוספס'
י'יד ומסכרן בן אלנור סכסן סידוע סככצ' צ' סמות
והלנור לקח לו מנצמ' פונריל ססחי' סס' רסי' דל'
מזרע יוסק' ספספט צילרו פ'י' עיי' י'סחי' י'ציו'
אלנור חה בן אלנור עיי' סס' מורע יוסק' ויוסק'
זכס' ללוח' ה' ככיל עיי' כס' פנחם הג' מורע זכס'
להוספס' חות ייד ככיל וכן' פנחם קנ'ס' גומטרי'
יוסיק' סככותו של יוסק' גרמה לזה בן אלנור עס'
אלו סחוסיות והצ' חיות גומטרי' יוסק' פינחם' ככיל
ועיי' צו סס' רמזו ססנסיס' צהוספס' י'יד וסחי'
ליסח' אוחס' כמו יוסק' ופינחם סככו להוספס' י'יד
וה"א ככיל והצן : **פינחם** גומטרי' אליה' יוסק'
רמ' למלחמיל פינחם זה אליה' ופינחם מורע יוסק'
ספספט צילרו ככיל. **אחלה** לור חן צלק ויכל
צדיח' סלח' קרס' לור כי עיי' עלחו של צלק להספק'
צח' לזמות עס' מורי' לזס' קרס' לור גומטרי' ככ' מורי'
סני' נעסס' חסיונה סרע ספיל כידוע :

ימי חיך הימים פינחם

זה זים הרביו גמטריי חסיד כי זה הסס ונוסד חיים
 צחי' החוסד חיים כי עיי' הריגה רשעים כמסך חיים
 לכל ישראל צנחיו וצנוהיו כמסך:
יידבר משה אל ראשי' המעוה פירש' סהפרת
 כדרים ציחיד מוומה וואס אין יחיד מוומה
 מופר צלסס הרעוה מוכס סלכחילה לייך לחור
 אחר יחיד מוומה וואפער שכל זה רמח כאן וידבר
 משה' רמ' מופר שגלשה יסדיוהוה חיל רמ' אין ילו
 ראשי' המעוה פ' רק צלסס אין לו ראשי' צחי' יחיד
 מוומה אי מופר צלסס ככיל:

פ' מסעי

(ותהיינה מלחמה ותלה ותגלה כי פירש' כאן)
 מואל לפי גדולותו וזו חסו צמרים וסכא
 כקדר חולדותו כי עיש אפער סרמח לנו סכמו דרך
 ארץ ללמוד מצינה ללפחד סגס סלס הי' לכן אז
 לקבל קירוסין צנבורס רק סס מדעסס קרדו עליון
 עכ"י נכמו דרך ארץ לישא כקדר חולדותו מוכס' כל
 ארס מוס' צמחיו לייך לכהוג גיב סלס להס'א
 הלעיה קידס לצכירס כי לער גדול יס כמסך):
אחז"ל עכ"י כבוד צמסס אסרס ססס אסרס סכ"ג
 הרסאון צמסן סנקי' מוקדס מוס כחודס
 סמוס' צמח לחדס כי צוס סחודס הי' חורבן
 היות חכיו יגן לרורס סיססס זס סחודס ויחור
 לנו ציהמיק חיס עכ"י כבוד דייקא הי' עכ"י ר"ת
 נחמו יחמו עמי' יחמו כבוד כי זס הוס כבוד גדול
 שיחור חלקס צנלמו צחי' נחמו נחמו חס עכ"י כבוד
 צמסס אסרס יחור לנו ככיל וסגן:

הצירוף של חורס מוח יולל מפי' זסי אינסי' סוס'
 ליי' ססס סמוח צמסס כידוע אפער לומר
 כי צוס סחודס שלסחס סריין ציחור וכרל' מוקצוליס
 צחילוק קר סחודסס ססן אייר סיון לחלק יעקב
 ותמוח אז חלוו לחלק עשו סחרי סמון סכלו לחלק
 יעקב עצה סבט ארר לחלק עשו עיכ צמס'ק וססה
 יעקב ועשו חלקו סמולמוס יעקב חלק סמויו' ולעשו
 חלק סמויו' ולזס סמויר מוקצרבין על ישרל על מוס
 סכסרין ישרל צנוה' כמחליל על מחור עשו כקעה
 וכלסס וכלסס לנגדר סחלוק ססס' וסמויו' צמס
 סכ"א יעול חלי עשו' וחי עוהיו יעקב אינו רלוס
 לסמו צנוה' ולזס סקיסדו ככיל ולזס צוס סחודס
 סמויע לחלקו ככיל מרס סליחך צוס ספי סמוען
 וכל זס אינסי' פ' אס כל עולס זס דייקא אינסי' סלי
 נכד

חליל רמ' ססס'ס יחמו יליצס אחיה רמ' אין
 סקצ'ס סססוה זרע רמח לעעס ססס'ס ככיל
 וסגן:

בגמ' דקסדרין פ' חלק עיש וירל פינחם סן אסור
 מוס רמח כו' אור לו מוס קריינל דליגרהס
 חיוס ליהוי פרונוקא אפער סרמח לו כי פינחס זס
 חלי' כידוע צמסיק וואפער צנכיל ספינחס חלי' חס
 ישרל כמו סמור וול כליו' חס צני' ישרל זסס
 גיכ להליל חס ישרל ציו' מורכי כמו ססס'א צלס'ק
 סקדוס צסס מורס חוס עיש מורכי ירע חס כל
 אסר נעסס סללי' הרוע למסח אי רועס כלחון מוס
 חססס על סלסס סחוס כו' אור לו " מוס רציו לך
 וסודיע למורכי מיד הלך למורכי סס'ר מורכי ירע
 חס כל אסר נעסס עיש נמול סללי' סחוס פינחס
 הי' סללי' חס ישרל ציו' מורכי גיכ גס
 חלי' ססרצוכס חוס חלי' סמרוס כלחור מן סקריסס
 ונסי' הי' מופלס חון וסלסס לכל יסודיס חס רמח
 לס מוס סמור לפינחס קריינל דליגרהס פ' קריחל
 סמגילס סנקי' אגרת חיוס ליהוי פרונוקא סלי' סניין
 יולוח סס דפורס קריחל סמגילס וגס סרצוכס עסיכ
 גמטרי' פינחס זס חליסיו וגס ציחלס מסיח חלי' סללי'
 הי' סמוסר סיפרלל יללו מסייעור מלכיוס
 חס רמח קריינל דליגרהס גמטרי' מסייח צין יוס'ק
 מסייח צין ריד חיוס ליהוי פרונוקא סלי' סלס יי'
 כקי לכל ישרל כל סקורס חוסס ציו' סגלוס כמו
 כסס סקקלל צלגרת כידוע צמסיק וסגן:

ותבלע חוסס וחס כל סרכוס כו' אפער מוס סככלע
 סרכוס עיד סחליל צגמ' דקסדרין סרוי'
 מולסס פ' חוסס סמוחיו' ליהרג כגון מורדי צמלכוס
 כססיין למלך וססס מוס סקקלל מולך ויהי ציסורין
 מולך כו' וקרח מורד צמלכוס וליכ כל סרכוס סיין
 למסס רק מוס אור לא חמויר מוס כו' ופירש' יי'
 סס ספילו מוס סלי' צדן לא סול וגילס דעמו סלי' ס
 רולס צרכוס גיכ וסוהס סכלס ליקח וליחן לחסריס
 גיכ צודלי לא רלס מוס כלל ליקרל סוהס סכלס
 על סמו לזס צעיכ סכלע סרכוס גיכ וסגן:

פ' משות

ויהי העלוקה פירש' מולקוח סנל לכלל חלוקס
 ולכלל מוס כו' ויכל ססס רמח צמלס סמולק'א
 חוסיוס חלוקס מ' רמ' מוסכ לרמח סכיל **ועתה**
 סרוו כל זכר כו' וכל סססס כו' סרוו סכל ציפ

ימי חייך הימים לרח תמוז ואב

צלי קצצה ולימולים לזה עוללנים רים "יורקלאש" נקטת
 "עובג" "לקדות" ה" "מכובד שאלו לחס שטט "ישראל
 ענקשן חמיר לחס ופרנסה שטיבל לקיים וקראת
 נקטת עובג ועייז חכס נצח" פורט חין להס שלא
 תצאז השפע נצח" פורט שיה" מפורט הקצבה כמה יכמה
 צלימולס רק נצח" שנה חס מייס"ק מוסיפין לו והסן :
רמז "קראת" טס השדס סז נחמס כי ה" ח"ז
 רים "לרלה" נצמנח" פ' טזה הוא נחמה לירושלים
 עיי"ק צ"ח ישראל" מתפלל "חמיר" לש' ספרלה נחמיות
 חין ירושלים עייז נקוח לנחילה ולנחמה נמשה : **עוד**
 רחמ לקריאת חידס אז עיד מאחר הוה"ק פ' ואחשק
 וקביס עניד נעירו כחאז דעני לנערה נצרי" ען כולא
 אחר ק ציה ישראל כמה מקשרינן וזמירן לקבליט
 אשדלנו צפולחט ואחא אחא נעיר לכו נצרי כי ע"כ
 נשקן הוה"ק לזה אלו ימים הנמוכים מיוחד וקשרנו
 נצרי ישראל חס נעמחן על כי חס אציינו לכו
 נקח ח"כ רים "אשדלנו" צפולחט וציה "שמור לנו
 מכל ומיר לער ככיל והסן : **מל'** **בא"ב** נמשי"ק דויד
 רמז למחיל שצנצנן מילד מנשה צן דוד והסן :

בנוסף ייר כעמוצרכין החודש שפעולא אה כל
משאלות לבנו לעוצה בזכות הפלה רצים
ורואיה צפר קל הליקוי צנעהיהם קי בני יששכר על
מוצאם בזכות שערך להיות הגיראף בזכות הפלה
לזעזעז רחאם שאני כהן לוורן כן שאני כבוד
לשאר הנאים ואחוראיהם כי רחאם צנביות הפלה שאר
הנאים אינו דאף שיעולא משאלות לבנו ובזמנה כולם
ובזמנה דאף להיעיץ לו רק אין לנו להזכיר צפרע
רק מה שיקדו לנו צנביות רחאמה אידכר לן כי רק
אחור מוצקין שפעולא אה כל משולותינו בזכות הליקויים
אחזר סומי חיים עורכה שהם גיב לריבין כעה לעוצה
ועיניהם ופעלה הליקויים קף; הפלה רצים שמופעלין
עבור כללות ישראל חיים שפעולא כיו צנביות הפלה
רצים הפלה הליקויים שנקף הפלה רצים כריל והכן:

שמונה ועשרה ועד אחד שאלם ושלקו תבואתו ופירותיו
 יום ושמונה כ"י כמלא שאלו יומי אב ג"כ כ"י שמונה
 ששלקו כ"י שני אב הוא בין עשרה לחם ושמונה
 כ"י כלל וס' תבואות ופירות שאלו להחזיק עד אחר
 י"י אב וע"כ הלך שמונה אה אחרו ומועדין בשמונה
 פ"י צעקו שמונה הפיל לר"ך צע"כ לרשות ומוחשצתו
 הסם שצ"כ זה השמונה כלל ע"י ליקוט הרצה פירות
 עכ"ל יומיני שלזה אמר ש"ה כלל לר"ך אה שחיי"ט על
 פירות חדשים וע"ז כ"ל אה"כ יכול למעט השמונה
 כר"ל והצנ:

צירוף של חודש אל יולא ומספוק הזה יד ה' ביי בדיא השני'טה לזה עיר מחזיל ספק חמור על עליס ואכזרים וצייץ ים לזו ה' וקיום צעולם ולזה מורה הצירוף ה' וקיום צעולם עיי' טשקן חמור בחודש הזה על עליס ואכזרים בחורבן ביהמקם גם ה' מלשון לחתקם ה' ל' ל' ל' ח' קדושין לזה מורה הצירוף גם שם' מזה שם' בחורבן צדקתם הזה עכ"ל ל' כמו חמור עיי' ה' צייץ קדושין שחזקו בחלותו ונבחר צמ בחיותם אלו שלא איר אל ויבז ולא יחזור ומקדושין הזה הזה יד ה' עיר פשוטם לקבלו עיי' ה' פ' קדושין ככל ויגה ומהג העולם כחמורין העם ה' ואקור להכירו ככתבו ונשקין לקרותו בעם הצירוף הכל בחלות ה' דייקא ולא צירוף אחר וי' עזה מרונה בזה הפי' הזה יד ה' דייקא מלשון ידוה מריה שפ' שאוחז ביד הדבר כמו יד לכלי חים פנה יד ה' לנס ה' ש' שאחר לקרות ככתבו כמו שאוחזין ביד הכלי כן אוחזין ישראל ביד ה' צמ' ה' שקוראין אותו הצירוף העם הכלי ורוא רוח נלא וטנ:

עוללים סאלו לחם פורש אין לחם צדק הלל
 צייט כי אחיל כל מצותה ארם קצבין
 חוץ מהוללה שנה וייס וזה מרת שמאי שכל ימיו
 היי חוכל לכבוד שנה מלא בהמה כלל אומר ו
 לשנה כדי להמשיך עליו חמיד מצותה שנה שחור

פ' דברים

רוח לאמר לרורות קילמוד זאת עומשה אס ומסרעה
אזי החכמים אומר לא אוכל לבדי שמה כיו ומכסיכ
שכל רב ומכסיג לא יכול עסרה לעלמו לשמוע על
דעמו לבד רק לבד דיינים ליטול עמה בכל דבר הוראה
כמו

החרם כל עיר וחתם לזה נק' וחתם ומשקן רשעים
מחזיקים כוחים גם וחתם במערי' לילית
שם תחת לילית הרשעה לזה החרם אותם ככ"ל:
ומצוה את שופטים כ"י לאמר ענין ת"י לאמר

האזנה לאלפים דייקא לז' אלפים תהו תיכל ש"ה
ע"פ מדה חסד דייקא ומדה של חזרה חזינו
חולס אחר קבלה תורה מלך שורה הרין חלו כדלן
לכל טוב ור"ק חלית ד"ה "תמה" זכות "אזנה בשביל
ההורה אשר שם משה לפני בני ישראל מוה"ל אי
חלו רולין להשתמש בזכות אבות רק בזכות עצמית
שנקי חלק ה' עמו והבן :

וצדקה תהי' לנו כי נשור לעשות את כל המלוא
הלוא לפני ה' חלקי חלול כלשך לזיו כ"ו
הנה לירוק שם הוי' של חודש חלול יולא מן ק"ה
הפ' ולדקא תהי' לנו כי כנ"ש נמקבלים ואפשר לרנח
הסייכות של חודש חלול לזה הפ' כי חלול מלעשר
פטור מן הקובה גם אי' נשיע כל הפטור מן הקובה
ועשה קקרה הדינו דהיינו ידיו בשמים הרבה שפטור
מן הקובה ואעפ"י יושב צבוקה קקרה הדינו ויכל
שהו הרנח מלעשר טטור מן הקובה י"י שלר"ק האדם
להלעשר מאלו צבוקה בשמים נחם ע"י שהוא פטור
מן הקובה כי מורה שאין הש"י חפץ בשמנוש כנ"ש
בגמ' ולזה לר"ד להלעשר ע"י ובשמיני העלרת חומרים
שמיני העלרת החב הזה זמן שמחממו כי עלרת מלשון
ועלר את השמים ולא י"י מור כי זהו הרנח שערך
זמן שמחממו הוא אם נעלר הבשם עד י"ס שמיני
זה שמיני עלרת זמן שמחממו דייקא כי מורה שאנו
חציצין לפניו והנה צריח חלול מחמלין י"י רל"ן
וכחשור עולם השמנה שגולס שיקראל מחמלין או
לחקוש צשור ולעשות שמנה ועושין הכנה על י"י
הרין ועל חג הקובות ולר"בין לנפש רחמים ח"כ
צריח חלול שיהיו יכולין לעשות המלוא כחיקון בחמשה
עשרים צי"כ"ש וצבוקה דר' מירס וישיצה צבוקה ולזה
הרנח של לירוק חודש חלול בזה הפ' ולדקא תהי'
לנו שמעשה עמנו לר"ק כ"י נשור חיצה כ"י ר"ה
י"ס "כפורים" נשור כ"י שמינה רנח לקיים הלי"ה
ציוה"כ צבוקה ושת"י ומלכזה שנוכל לקיים צבוקה
הגוף ובס לעשות את כל כי מריח חלול עד עזור
שצעת י"י קובות סס כמנין כל ח"ס לעשות את כ"ל
המלוא הול"ה הול"ה נגמרי' ז' י"י קובות כאשר לזו
דייקא להיות מלוא ועושה ולא לישב צבוקה בשם
הוי' אינו מלוא ועושה ליקרא שריע רק לעשות כאשר
לזו דייקא צבוקה בשמים נחם כל זה לר"בין לבקש
רחמים בזה השורש דייקא כ"ל והבן :

אנכי ה' אלקדך אשר הולאתיך מלחן מלרים כ"ו
הנפתיים הקשו למה לא נכחז אשר בראתי
שמים וארץ כ"ו ויכל דליא עיר הפטור כי כל
השורה

כמו שא"י בגמ' רב אשי מוכיף לכל נטחי כי יחי
דליומתי שיצה מכסורה ע"ש והבן :

פ' ואתחנן

ואתחנן אל ה' צעת הסוף לאמר כ"ו צמיר מחמלי
הלכה כ"ו מהו שיהא מותר להחפול
צקול גדול כ"ו ומהה היא מדרבה על לזה כ"ו יכול
יהא מחפול שלשון בלחת כ"ו חמנין חלחל ציונא
כ"ו יכול יהא מחפול כל שעה שירלה פ"י שם נמיכ
שלא יחפול שלשון צשעות חלוקות שירלה כ"ו כזר
פירש דוד ערצ וצוקר ולהרים יכול יהא חונע לרבו
ולא לו פ"י שם נמיכ שלא יאמר קודם זמירות
ותשחמות ע"ש כזר פ"י שלמה נשמוע אל הרנה ואל
החפלה ע"כ וצמיר פ"י וילא ע"פ וידר יעקב כדר
לאמר מה לאמר לאמר לדורות שיהיו נדירים צעת
לזה ויכל דליא שצעה הפ' רנח משה ג"כ לאמר
לדורות הילך ימסגנו צענין החפלה ור"ק ואחמנין
במור"י חפליה אל ה' פ"י בלחש שלא נשמוע לשום
אדם שלא יאמר צקול גדול רק להשייב ל' לזר
ובס צעת דייקא שיהי' כל חפלה צעתה ולא שלשון
כחמה חכמים זה אחר זה בס צמיר ר"ה צקר יערצ
"תמיד רנח שלא יחפול בלחה שעות חלוקות שירלה
רק צקר שחריט ותי' ערצ רנח לחפלת מנחה עיר
ויכל יחק צבוקה לפנות ערצ שפ"י שם חיקן חפלה
מנחה ובס ת"י ערצ רנח לחפלת ערצית מנחש צערצ
ובס ת"י הו"א ר"ה אל "הרנה" וילא "החפלה" ש"אמר
קודם זמירות ותשחמות לאמר פ"י לדורות שיתנהגו
ק חפלה מנחש כלשון המדרש כ"ל והבן :

שמור את יום השבת לקדשו אפשר לרנח שנוצחיתך
הסוה"ק את תהי' שומר שבת כראוי אז תהי'
צחינה שומר וכל קטירב חסלים אשר ע"ך כחלח"ל
כל השומר שבת ענין כאכוס מוהלין לו שלא
נכ' שצ"ה ר"ה "תינוק" צ"ן "שנה ע"י שמינה שבת
נשאר כחיקון בלא חמא והבן : **ולא** תהורה אשר
שם משה לפני בני ישראל דליא עיר דכתב צ"י עירין
קדישין על מחמלי תמה זכות אבות הפ"י שחמה
הכות שג"ן חלו לר"בין לזה הזכות מנעם קבלה המורה
רק קודם קבלה המורה הול"ה ישראל לזה הכות
ע"כ ודפ"ח ויכל שזה מרונה צ"י האזנה אומיות
הה"י צ"א ר"ה י"י "אלפים רנח דייקא לאותן צ'
אלפים תהו קודם קבלה המורה היו לר"בין לזכות
אבות היל ח"ס לז"ר חקיד עם ה' חיות בגמ'

ימי חייד הימים ואתחנן

הסודם כלולה זאכני ומורחם שפחם רק לנו ולא לאוסיע ואלו הי' ככתז אשר זרואי שנים וארץ היו חומרים ששייכה לסם גיכ כי השנים והארץ כדאלו שייכלו כל הדריאים שאומות גיכ נדאלו עיפ ליווי המקום ציה לזה ככתז אשר הולאחיד מוארץ מלרים ששייכה לישראל כלזד שסם כלזד יאלו מוארים והסן :

ואתחנן אל הי' צנח הסוא לאמר ובהפטרה כחמו מזמו 'אמר חלקים כי אפשר שורח למיש צוסיק מי' כלק עיפ עמי זכור לא מה יען כלק בו חיל הזהיק עמי כמה קציה אלא רחמן על צמי חניג דחאצו גבי' כל מילי דרמיח לגביהו כאצו לגבי דרי חני גבי' לגבי אצוי חלקי ליי כי לא חז מארמו חיק צי' צמילין ולא קביל אמר אצוי לא צניחא למענד לגבי כמה דענדנא בו חלו חלקי' יהא חסיס צריסי' הא כאצו דלי' גצוי חסא חיק צי' הא דיוקרי' משהי מה אעצוי חסא חילי' ואחמק לגבי' ואיחא ליי מלין רכיכין בו שארי עומק לאלקאם ולא קבילו חיק צהו ולא קבילו בו גצין דמלקוחא דלקינא לון חסשו דראשיון ווי דסא מנו כאצו דילסון חסשנא חסא דרכיז כלל לרסם לו לר כי חיפנא צהו אשחט דיוקנא בו' חסך עשחור חארס בו' הסחא חסא מוחסנא לגביהו גו תסחורס עמי מה עשיי' לך בו' שליטת על כל צמי היכלי שליטת לך על כל מלכין דעלמא כי עמי זכר לא מה יען כלק מלך בו' עיכ הסחאי לך לשון הזהיק עיפ לזה אפשר נקרי' חודש שנחרצ צימיק מנחם אצ ומלו ארי' כי אצ ארי' יס צו חסיות אצוי וגם חסיות צרייה לרנח הכיל חניג דחאצו כל מילי דרמיח כאצו לגבי צרי' כלשון הזהיק סם חיק כחמו כחמו לעמיד ציני הגולום יחסי חסמס יחסי המולקיס שלקיו וגם כחמו פעס שבי אחר' שהי' חיק צהו ואחריכ עמי 'אמר חלקים צאומיה לשון רכח ותסחורס 'אמר חמיד צחי' עמי פי' עמי מה עשיי' לך בו' גס עמי זכור לא מה יען כלק בו' הכל צחי' עמי צחי' חסחורס ככיל חיק ואחמק אל הי' צניח הסוא חסיות צנחסי' הסוא ריח אלי' ומלך המשיח צנח שחסי' הגולום צי צנחסי' חס' הי' ואחמק יי' אל הי' כביכול לאמר לישראל שיהי' הס' אז 'אמר לישראל אל ואחמק גבי' ואיחא מלין רכיכין ממש כלשון הזהיק עיפ ותסרס כי כון מחד והסן :

גדמו כחמו עמי 'אמר חלקים אפשר עיד מוחליל לאלולא שמי' ישראל שבי שצחום מיד היו

צנחה הבס שלא זכו מוכרח להיות צנחה בלי שום חיזור אפי' רגע וסנן :

היציבו כל אשר דברו אפטר שרונה עיר דא"י צוסיק מהסוה יוואל כל שימח יונין מהצרכין חס הטיציו אוהיות הטיציו ו' כיל אשיר דבריו גמטריי יוים הסצנים רוח כל הדיבורים הקדושים שמוצרים ביום הסצנה כמסך צחי' הטיציו לכל ו' ימי המעשק והיא על חיצה הטיציו אחקיכו כי ביום שצנה אוהרים אחקיו שערותא דמשימטתא פ"י אחקיכו אוהיות אחקין ו' שום חרלו לתקן ו' ימי המעשק שספעות מוצות ע"י שערותא דמשימטתא ע"י הסערות שצנה לריכים חסם להיות צחי' מהימטתא שחממינו צמאונה שלימה שחממינו שפע לכל ימי החול גיב כמיס צוסיק ככיל וסנן :

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיס אפטר לרנח כי יס צ' ימי נחמה היינו נחמו מולד אשערותא דלעילא חס יכ"י הדור כולו חייב חיו וגם יס' נחמו חס יתיו כולו זכאי אשערותא דלחמח אומם עמי יאמר אלקיס אומרה בלשון חיצה כידוע שאלקיס אומר אליכס בלשון חיצה שיה"י הנחמה מולד עמי דייקא שיוצר מוצ שיהיו חסם המעשורין לבאולה צחי' שבוזו אלי כי רוח למחמיל זכו עם עמי שמיא לא זכו עמי ורובע על חמור ח"ס נחמו נחמו גמטריי ריח ריח ירובכ' חמור וגם יחמור נחמו עמי יאמר ריח עממי רוח כלן לני' מיכ נחמה הכל וסנן :

עור יובן שאפטר שרונה עיר דא"י צוסיק אצוה פרק ד' הלווד ילד למה הוא דומה לדיו כחוצה על כייר חדש והלווד זקן למה הוא דומה לדיו כחוצה על כייר מחוק כי חס הוא רק בלימוד אלל' צויר יס חילוק ככיל חלום לעמיד כשתהי' מולאם הארץ דעה חס דייקא כעלמוד מפי הש"י נדדו אז חין חילוק ולימוד הילדים והזקנים שזה כמיס צוסיק עיפ רוח אל משה צמאונה נחמס לו הבס שסי' שרונה ע"י פ"י שנים לא י"י אלל' שכתה חיו חס נחמו נחמו כספל נחמה לגוף משיעבוד מלכיות ונחמה לנשמות דענת לימוד הסוה ק חס נחמו ריח יכיר יחדש יכיר ימחוק הן לימוד ילדים הדומה לכייר חדש והן לימוד הזקנים הדומה לכייר מחוק היזו שוין אז ע"י עמי יאמר אלקיס שססי' צעלמו כניכיל יאמר לבס תורמו וישינו תורה חדשה כמיס עיפ כעה יאמר ליעקב מה פעל אל ע"י צוסיק י"י צמכה לזה צמחה ככיל וסנן :

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיס עיר השפ"ט שסנניא נחמס אוסם שיחוקן חמח הענל כי צננור

סנניא

עמי גם עמי ריח עממי ימחז' י"ה גם יאמר אלקיס גמטריי צסס יס שום עדות לישראל חס שמיודק צפיו יום אחרון של פסח ילאם לישע עמד ח"י לישע ריח עממי י"ה עדות לישראל שזה הוא יצועה גדולה להיות עדות לקרע עמד ככיל גם ח"י ילאם גמטריי י"ה עדות עם ללו האוהיות שזה הוא יצועה גדולה העמידה לזר צחי' וסנן :

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיס אפטר עיר דאחמיל צגוי' דענת עיפ לכו כל וסוכה כי' סלעיל יאמר חסי' לישראל לכו אלל אצוהים ויאמרו אלל מי' נלך בלך אלל אצרהם כשאמר לו הש"י ידע הדע ולא צקש עלינו רחמים נלך אלל ילחם שאמר לעשו והי' באשר חסיר כי' נלך אלל יעקב כשאמר לו הש"י אכבי ארד עמד ולא צקש עלינו רחמים ויאמר הש"י הוואיל ותליחם עלאמרים צי חס יתיו חממיכס ככנים ב"י עיכ' לשון גמ"י עיפ לזה רוח כלן הכניא נחמו נחמו לעמיד ככניע סנת לבסם אומם אז עמי יאמר שחממור שחמס עמי צחי' ותליחם עלאמרים צי שחמס עמי צלנד יאמר אליהם דייקא לא שחממור לחמח צצחי' אלקי אצרהם אלל' ילחם כי' צוסיקם רק צחי' אלקיס צלנד שמיידח אלקוים עליכס שחמס חוליס צי חס חסי' עיקר הנחמה שלכס צצ' וסנן :

וצדקה חסי' לנו כי כממור כי' ח"י צמקובלס שלידיק של חדש חלול יואל מן סיה של הד' חיצה חלו ולדקס' חסיס לני' כ"י אוהיות שהיו אפטר שרונה עיר דא"י הסקופה מועדון קדש' כי' כפירש"י שס עשיו מה שצורה עלינו עשה חסם מה שעליך לעשות עיכ שס וכן צחדש חלול סכל ישראל מעשורין ציוהר אז נחממה ומקבלין מחדש לקבל עליכס עול תורה ומלכות ומצדין בלדקס כי' ואחד לפי יכלתו כן עשה חסם עממי בלדקס ככיל חס יצוה שלידיק ולדקס חסי' לו מן השמים ע"י כי' כממור כי' וסיה חסי' ריח עממי השקופה השמים יוצר' ישראל רוח להכיל וסנן :

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיס כי' יובן עיפ דא"י צוסיק פ' צחקסי ריח פסח עמי זכר כל כי' זכאה חולקא דעמח דא דמליחין אוכה לכו חסי' עמי זכר כל חציג דאחון סקאן מאורחא עמי אסון דלח צנחא למענד לכו כעוצדיכו עיכ לשון אוהיות חס נחמו נחמו עמי יאמר אלקיס ז' הנחמה חציג דאחון סקאן מאורחא יאמר אלקיס לעמיד עמי אסון ורגל אומם חסם כימי' לאחד מארץ מלרים הבס שססיו חיו כמו סילאסם מארץ מלרים צלא מלח גיב ארמח ספלאח לעמי כמקחיל לא זכו

ימי חיך הימים ואתחננו

מועס והסניצ' לו הרשצ'י'א דנעכט דרס כאמר אס לא יאמרו לקול אור הרשצ'ון יאמרו לקול האור האחרון הבס דהי' אחי' אחרים גדולים מלכו דבס אלל הש"י גיב חיה אחרון לאו אחרון מועס אלל שהוא מואחר והקודם ע"כ נעס הרשצ'י'א זיל אס רמז לבו הבני'א כאן גיב נחמו אחר חורבן ציה ראשון וגם נחמו נכפס אחר חורבן ציה שני נעסם צי גיב ולא חקקה לכס מה שנקי ע"י בני'א נעס אחרון ומופרש הטעם ע"י עמי יאמר שח' יאמר מוקב ליענלי ולמועס כמו שמוי יאמר צה' אמירה אלל עמי שאמירה הלשון צה' ארס על חי' אחרון צה' מואחר צונן כן יאמר אלוקיבס גזה האופן אמירה אלוקיבס גיב דריגרה המורה שזי'א מהש"י כלשון צה' ארס כחיל ע"כ תלפז לצי' השלישי כחיל והסן:

נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיבס אפשר שרומז לשני נחמו נחמו אחר חורבן ציה ראשון ואחר חורבן ציה שני ולא ידך לבצבס חיו לומר שזא כן יד' עוד חורבן חיו כי יאמר אלוקיבס חיי יאמיר רי'א ח'ן י'ע י'ורד מלמעלה ע"ד שכתוב צוה"ק שלעמיד יד' יורד ומשמים ציהמיק אה יד' לכח ח"ס ח'ן רע שאל יד' חיו רע כלל ע"י שיש' צה' יורד מלמעלה שציהמיק יורד מלמעלה כחיל שיש' ע"י אלוקיבס נעלמו כחיל והסן: **נחמו** נחמו עמי יאמר אלוקיבס כי אפשר לרמז ע"ד חורבן צונן שזרס מלעטע שכינה מה חורבן קלבי מראש קלבי מורו' ח"ס מואחר מופי מה הראשונים ומחפלי'ס ונערים ופני' סהפכללו נעס'ס רי'א צונן שזרס י'ולטער רומז מה שגורס למעלה כחיל ח"ס נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיבס פ"י שאלוקיבס יאמר ע"י שזרס הבני'א'ס נחמנו עמי לשונא אורס מועס ע"י נחמנו גיב לעילא להש"י כביכול שחגורנו שזרס למעלה גיב כי צרס ארס לה' אלוקיבס ומדך הטבע כש'ס שזרס לבן י'ס שזרס גיב לאז כוונתן אה רמז צדך הלל' מוכח זרקא מוכח קבול כי מוכיח אחר'י' נחמו ע"י שחנמנו קבול רמז לישראל שנקי עם קבולה ע"י מוכח זרקא כי מוכיח אחר'י' נחמו זרקא רי'א חורבן קלבי ראש'י י'ורד'י' שחנמנו גיב לשכינה הקדושה שאומרת קלבי כחיל ולדעתי הסמועה ששוין לזה הטעם מורה כחיל והסן:

ומשלם לשונאוי אל פני' להצדור כי פירש'י צמיו מושלם לו גמולו הטוב כי וזקרא דנברה' ושומרת אה המלות כי היום לעשות פירש'י ולמחר לעשות'י ליעול שכרס כי כי לחזיל שכר מלות צה'י

הטח העגל אור הש"י למעס כי שחם פחד ולא עמי אולם אס יחוקק הטח העגל וכל עד שמוי יאמר אלוקיבס ולא צה' ענק פ"י שיתצטרו ע"ר מועלמא אז נחמו נחמו חזרו לבחמה צמרה: **עוד** יצו' נחמו נחמו עמי רי'א ח' מואחרת עולם רמז למחזיל נעשרה מואחרת נצרה העולם להפרע מן הרעעים כי וליסן שכר טוב ללדיק'ס שנקיי'ון העולם שצבר'א נעשרה מואחרת כי ח"ס נחמו נחמו שכר צי' נהמות נחמה אחר להפרע מן הרעעים ונחמה שכי' ליתן שכר טוב ללדיק'ס כי נעל עמי רי'א נקיי'ון עולם י' יאמר אחר'י' ח' אור אלוקיבס פ"י שצצביל זה אור צה' ח' מואחרת שיש' השכר נעס'י גי'י נחמו שזרס לזה כחיל והסן:

נחמו נחמו עמי רי'א מואחרת יעל י'רושלים יאמר אלוקיבס דייקא להמחזילין על ירושלים יאמר נחמו נחמו כי נכפלים ע"ר זכר כועל חלקו וחלק חצירו כועסחיל על המחזילין על ירושלים זכר ורומז שזמנחה וס' יקחו חלקם על ארס'ס שאין מחזילין וי'י' להם הנחמה נכפלים כוונתן:

נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיבס אפשר ע"ד ח'ן ישראל נבאלין אלל צדקה וא"י נעס'י הלבנה לדיקה כל הניתן לעני' נקצר פנים רעות בו אפילו נחן לו חלק אז חזר זכותו ועבר על ולא ירע לבצד כי אלל לרד ליתן לו נקצר פנים יפוח כי וידר לו דברי חסד'ים כי ע"כ נעס'י שס ח"ס נחמו אס חרלו שזוכי' לבחמה אחר'י' ח'י'י' הגאולה שלימה ע"י נחמו עמי רומז לעניים שנקי' נעס עמי כו'ס צה' י'שע'י י'ד וזה יחכו עמי' עמי' גס עמי' רי'א י'נפרנסין עמי' ישראל יאמר אלוקיבס שזרס י'סן לכס ענ' ע"י שחנמנו עמי העניים צדרי יחמו'ס צדקה כועסחיל והעני'ק צי'א צרות אז חזרו לגאולה שלימה כחיל צה'י' והסן: **נחמו** נחמו עמי יאמר אלוקיבס אפשר שרומז ע"ד שכתוב נעס הרשצ'י'א זיל שח' לו ירכוש עם כומר ששאל לו מה זה שהצניח לבו הבני'א ציו' השלישי יקומי ומי' לפכו הלל הושע הבני'א אור גדול יד' כבוד היות האחרון מל הראשון וקרי לצי' שני נעס אחרון מועס עלל יד' עוד צה' גי' אחר'י' והלא ציה שני כזר נחבר והסניצ' לו דמלכו צי'קצ צה'י' וי'ס אה שפמחה כי וזה לזה וילד'י' אחר'י'ס וזה רחל ויוסף אחר'י'ס מוכח דהי' אחרון לאו אחרון מועס אלל שהוא מואחר מהקור' לו ושאל לו כוונת דה' הלשון ע"ך דוקא אלל צה' ארס אולם נחמו הש"י ע"י בני'א ח'י' אחרון אחרון

והיה הקדש זה עיקר השנה נמנלות חיי לזה פתח בחיי חטאים שרית ככיל וסגן :
ועשתרות ללך ופירש"י שם עשתרות לשון חחק כר אפסר שרונה עיד מחלחל בגמ' כההדרין על סככתו חלל חיות ומקנהו פרץ בחרץ שפרלו גדרות של עולם מנהג העולם האזנים הורגים את הנשים וכלן הורגים הנשים את האזנים כר עיש חיש עשתרות לשון חחק שאלן שלכם יסיו חחקים בגד האזנים וחי' ללך רייקא ולא לאן של חושיה רק לאן ישראל יחי' להם חחק וגזרה ככיל וסגן : רב לך פירש"י רב טוב הלפין לך הרבה מה שצור לך עיד דחי' זוהיק שלעמיד יחי' גיב מעה המנהיג לישראל כמו שרונה נשמו משיה רית ימה יסיה ימחל יסיה' זה רוח משיה רית יסיה' ימה יסיה' כר עיש עינדר מלכות עיקר כידוע חק כינת רסי' רב טוב כשירחל יסר לרב טוב זה הלפין לך כסתי' חסה המנהיג ככיל וסגן :

פ' ראה

ראה אנכי מותן לפרכס היום זרבה כר אפסר הפ' שאלכי וסגן לפרכס הכה של זרכות וקללות להמשיך זרכות לירחי' ו' ולחטול קללות על שוכלי' ישראל כמיש' צפ' נלזים וסגן' ס' חלקך את כל האלות האלה על ארצי ועל שוואדך אשר לרפך זה הכה יחל זרכס כר' שאל ירדשו וימנעו אהכס מעצרתה קסי' צחי' לרין מושל זירחא חלקים להטיל הירחא צמקים שרין כמיון : כ' אהא עיזרים זה הירדן לזחל לרשע פירש"י נקיס של ירדן יסיו קיון זרכס שטחולו וסירשו את הארץ כי לא עיזר קסי' נקיס למנהל וקסה לכאורה לבקן לזה' הי' לרין הכה הירדן נק קיס' נק קיס' הי' לרין להטעות את מלרים שיעצו ציס ולשלי' להם מדה צמדה כידוע חלל כס דירדן לזה' הי' לרין חלל הי' יכולה להעצרים כספיה או צעטיה נגד לזה פירש"י נקיס של ירדן יסיו קיון רייקא צהיפ' אסיות של חיצה נקיס' לזחיות קיון שאלה הי' הכס שיה' מירה לכיון טוב שטחולו וסירשו וסגן לסררות שכמו שיה' הכה צמטה צמק קיס' כן הכה ציהוט צמק ירדן וסירשו את הארץ וסגן יס לרנה צירח' כר אהא הצירחא סיהה צמק שרי עיד מי שאלר לעולני די כר והצירחא סיהה צמק לישראל קיס' צמטה צמק חחק הקדשה ולס קודס צירחא לאי' הי' הנקיס עי' קריעה

צחאי עלמח ליכא רק ללדיקס שיזכו לעוהי' חלל לרשעים שחין זוכין לעוהי' חין הקצהו מוקפה סכר כל צרי' כשעושי' לרקה לעמים או צחאי מלח סעושי' שאל יסרעו שחין סכר כלל ונפרט שחין מחמיין כלל צסכר עוהי' נותן להם סכרס צעוהי' ורלחי' צחיה ספר שמוקפה חלל לחייל יפה טעה אחס של קורת רוח צעוהי' יוסר מכל חי' העוהי' איכ טרשע טעשה מלח הגס שמיניע לו עכ"פ רק טעה אחס של קורת רוח צעוהי' ואך יסולס סכרו צעוהי' ולרעתי יוחא כי לחייל זכר נוטל חלק וחסק סכרו צעוהי' ורעתי יוחא כי סכר מלח צחאי עלמח ליכא איכ טרשע טעשה מלח הגס שמיניע לו טעה אחס של קורת רוח צעוהי' זה הסכר סולס הסדיק צמכה נוטל חלק טרשע קורת רוח צעוהי' ולרשע שחין מחיין צעוהי' יסולס לו צחיו' שאל יסרעס ככיל חקס ומשלס לטונליו חל פכר דייקא לפי פרי סכלו שחין מחיין צסכר שיהי' משלס לו צעוהי' ככיל וחחיק קאמר שאל חקסה קרטיא סכיל חלל וגינע לו טעה קורת רוח צעוהי' ככיל לזה קאמר וסמרה חס סמולת היום לעסוחס כפירש"י ולמחר לעוהי' ליטול סכרס דייקא פי' חוחן שטומרין מלח סמורה מוטלין סכרס של הרשעים גיב ככיל וסגן :

למחר השמים תשעה ימים ח' תשעהי' רית יחלי' יחלים' של' סלכות אפסר סימנה הכחז כי איהא צמקנבלי' שחיהל סל מרים גורס השנה הסכמה כמיש' רחיו צמס כלרי' זיל לזה רוחה סכחז חס ססיו צחאי ולא יחי' לכס צחיה של מרים כמו צמדנ רק למחר השמים תשעה ימים אעפ"י חזבו להשנה הסכמה ולחדש חלי' חלים של סלכות כי אורח דחי' מחכים לזה השעהי' מייס געמרי' הכה חיצה איריח דרין' ישראל מחכים עס חלו האוחיות וסר' חיצה רוח להטיל וסגן :

פ' עבר

ארץ חנה ושעורה כי אפסר מה שפתח בשנה חיי צמין חנה כי חנהי' רית יחולין' יערהה יקודש כי העץ שאלל ארסיר חנה הי' ועי' עץ סדעס נגור מזה חנהו אצי חנה טעומה וכל מוחלוח צעולס פי' חחל כידוע ועי' צבלות צחיל כולנו מעמי' עמים כי חין למו אפר פרה לטור וסין יחולין' ללכול חולין על טירה הקודש לזה מעצמן חיי צמק שסו יחולין' פי' אפר פרה ללכול חולין על

ימי חייד הימים ראה

ודפסיה וחפשי זהו רוח שקצנו קדושה אחר זכרה
ונומי' מות' כי עמי' חסודים כמות' וככל עת מות'ם
ואת כפס' עיי' שצחר אותו ש'אומרים קדושך
ובעירך' כמות' דרי מעלה שהוא מעין מות' מות'ם
ומיד ירדו והנן: **ב**י לא יחול אצין מוקד הארץ
אזי חפשי עיד ש'אחזי' בגמי' אקדיוו ירפא' כי יחי'
ולדוקו' לצרכי' כי בגלגל ההר גלגולם ארץ לא
הוא זה בנו או בן עמי' זה ממות' שנק' אצין
אחות' אח' ויש אחיות' ציי' שהוא בגלגל או לא
ואי לצרכ' זה כי לא יחול אצין צמי' אצין הכל
ומוקד הארץ לכל אחד ואחד על כן אכזי' מוקד לאחד
פחה תפחה עיי' ש'תפחה את יד' ליתן לך'קס' תגרום
גיב צמי' פחה לך'קס' ש'תפחה אחרים אח' ליתן
לצרכ' ואחר צרכ' זה לאחזי' לעמיר' דייקא עיי' ש'תפחה
ללחץ' וצמי' לעמיר' גיב' עמי' סלך יד' זה ש'תפחה
שם עלה לעמודך אחי' משיך' ש'תהי' לעמודך גיב'
כיל זה פ' המדרש אם צקשת' ליעול' עלה מן
ההורה אלה מוטל פ' אם יצ' עך עומד' רב ותכלה
עלה חך להסתהב מן ההורה אחת מוטל עלה עיי'
ש'תפחה יד' יח' פתוח לצרכ' גיב' שזו עלה עומד' לך
וגם ממות' צלות' אחת מוטל צטעה' ש'תהי' הגלגל
חיו ש'תהי' לרץ' לטות' צמי' אחי' מוטל דייקא צמי'
מוקדל גיב' ירחשו עליך כיל' והנן:

כ' שופרים

ולא חקים לך מלפני אהרן שנה' ה' אלקיך כו' פירש"י וזהו שנה' כי חק היתה לכנענים ואעפ"י שהיתה אהובת ל' ציוני האזנות אעפ"י עכשיו שנה' מואחר שעשאוהו חק לעיניו כו' וזה שפירש"י בלישנא בפילא צ' פועלים כי חק היתה כו' ריב' צד"א ע"ד דר"י צגווי דקנהדרין שורפין על המלכים ולא מוריקי האומות כיון דכתיב' צריפס צבורייתא חק לא גומרינן ויפסדו שום כונת רש"י אחר שפ"י כי חק היתה לכנענים והסקה לרש"י למה לר"ך קרא דלא חקים אס חק היתה אקור משום ובחוקותיהם לא תלכו לכן מתוך רש"י ואעפ"י שהיתה אהובת ציוני האזנות וליכא משום ובחוקותיהם לא תלכו כיון דכתיב' צבורייתא ריב' יעקב מלפני אהרן שנה' ויירשו לבד לר"ך קרא דלא חקים מואחר שעשאוהו חק לעיניו משום ואיך דומה לשאר חוקים ע"כ זהו שנה' וגל' קרא דלא חקים ככל ואפסדו שום דעה תאבן מואר ע"פ ולא חקים לך מלפני אהרן שפ"י לעיניו דוקא חלל מלפני

[illegible]

ושמחת בחגך כו' תצנח ושמחת רמז ישיני
 וסמך מחילה יחולי ונענים פ"י חניפ
 שטינו וסמך כו' נעפסכ לא זיקך לך חכילה של וזלה
 צירע והנן : **ואברתם** את שטם מן הנקוים ההוא
 בעשרי הגר רמז אל יביר אחד מן הארבע לרד
 לאבד את שטם וליתן להם שם אחר ציראל כידוע :
נתן תקן לו ולא ירע לבצק צחק לו אפשר שרומ
 דקמיל צבלת יצוי הילא חזקה וזה נתן תקן
 צ' פעמים ולא ירע לבצק וזה נתן לו פעם שלישי
 הצטחה כ' לא ירע לבצק בפסם שלישי והיא חזקה
 ככל והנן : **נתן** תקן לו כפל לשון נתינה אפשר
 כ' יס צנולם הרבה קולרים צטאס יס להם מוטע
 רעש שליני יולא צהולאם צנקל סתמו לעני ומוטע
 אוחו לפי טעם ואחרי אינו מוועיל לעני כלום כי לא יוכל
 להעריח להוליאם חיס נתן תקן לו שסתם לו מוטע
 כזו סיכל להיות צחי' נתן לאחרים גיב שולא צהולאם
 ולא תעבור נתן לא חסו ככל והנן : **אביבין**
 חסותם בן ח"ו רמז אברהם ילחם יבקש רמז וי
 שמחתם על האצוירים ודלם צידוע שחול מרע אצות
 הקדושים כחאחיל והנן :

והייתה לך שמים גמור' ח'ג הסצנצויה אפסר
קדמו טכל ארס וישראל ל'ך לשמוח תמיד
על זה טקנלכו תורה צנח הסצנצויה כונו טצמומ'י
טאיומ'ס צסס הרז ה'ר'ק הקדו'ס ו'י מטה ל'ח
מאקס'ז זי'ע טלח ארס וישראל כ'ס מ'סצנ'ז צצוק טלח
עמ'י ו'י ל'ר'ק לשמוח כל ה'ס צכל ו'י טצנור ע'ליו
יטצנח להט'י קד'י צנח קצנחר צכו מ'כל העמ'ס צל'נ'ז

זה כי תלך למלחמה ח"י תלך ר"ח יא"ש ילדיך
 "תמים זה היום נולדוהו רשום הכתוב מדרב פ'
 שא"ו לר"ך למלחמה כ"י ז"ן רק מלחמה של מורה
 ולא דייקא בקידוש המורה רק אפי' נפשות של
 מורה שהיו בחי' שנקי רשום ע"ד צוה שחשית המצניק
 ז"ס מלחמה הרשום דייקא חיכל לכנס כל המלחמות
 צנחסי כ"ל והנן :

מצא שפחד שמור ועשים כאשר נדרת לה' אלקיך
 כדנא אשר דברת צפ"ך ועל הינה ועשים
 כחבז טעם אחתהא מוח- שחי' ועשים מוקב למעלה
 על הינה מולא שפחד ואפשר הפי' ש"ס אכס"ס
 שאומרים בלשון נדר ויש שאומרים לשון כדנא להא
 אשר מולא שפחד הגם שלא אמרת בלשון נדר רק
 בלשון כדנא ג"כ שמור ועשים כפי מולא שפחד כמו
 כאשר נדרת א"ס הי"ם אשר בלשון נדר הי"ם מחוץ
 כן כדנא אשר דברת צפ"ך ג"כ מוכרח אתה ליקים
 מולא שפחד והנן :

כי הצנה צ"ח חרש כי פירשי ז"ל צנעם סמיכות
 הפירשיות א"ס קיימת מולא טעם הן קיפך
 לנ"ת צ"ח חרש ותק"ס מולא מעקה שוליה גוררת
 מולא ותביע לכנס ולקדש ולגדלים נא"ס כו ע"ש
 ואפשר שז' רמזו בנשבה דלצות הי' רק לנ"ת קלה
 כי שוליה גוררת מולא כי ששכר מולא מולא ושכר
 עזירה עזירה ולכאורה הוא כפ"ל לשון וזה יוכח כי
 זה התכל' ליתן טעם בלשון ח"ך מולא גוררת מולא
 וקאמר ששכר מולא פי' מה שש"י כותן שכר צעירי'
 צעד המולא הגם ששכר מולא זהאי עלמא ליכא כי
 עיקר קנן שכר מולא עין לא ראיה לעיני עכ"ז
 מוכרח ליתן שכר מעט גם צעירי' כ"י שקיים עוד
 מולא כמו בקיים מולא שילוח הן הוא השכר לבנות
 צ"ח חרש ולקיים מולא מעקה ח"ס ששכר מולא הוא
 גורם עוד מולא וכמו שאחז"ל הוציר צמלות ל"ת
 ז"בה לנ"ת נא"ה מולא השכר עיני' גירם עוד מולא
 שקיים זה אלי ואסור וכדוהו ושכר עזירה פי' מה
 שמשלם שכר מעט צעד עזירה גורם עוד עזירה כמו
 שאחז"ל צנ"י דקידושין כותן וטעם צפירות שצ"ע
 כי לסיק מוכר את עלמו פי' העזירה כענש זה
 העונש ג"כ עזירה שמוכר עלמו ועי"ז על כי לי
 נכ"י עזרים כידוע וכדוהו ח"ס אין לך אדם שאין
 לו טע' כ"י תצ"ח אדם רומה למעלה שהוא הגדולה
 צ"י מולא"ס אדם אטע ג"כ ח"ס והטעם זהאי
 אדם כע"ש צו"ה"ק פי' מוציע מולא ואמר רמז
 לעוסקין בחסידים וצמלות זה אין לך אדם מי שעסקי'
 והציר צמלות צ"ח ט"ס אדם שאין לו טע"ה ר"ח ש"כר
 עולם

מלכה לשמוע לא טע' כי מחאר דמוכל לזקמי קדא
 דלא תקי' לע"ה חרדין לכלל דליכא וטעם
 ובחוקא"ס לא תלכו כיון דכתיב צאוריחא כ"ל א"ס
 לא נמירן מייסור ולא כיתא לנצל אין עורא לחלק
 צ"ן חוק זה לשאר חוקים כע"ן :

בפי' שופטים ומחלין חמיר למקוע צשופר כי נקבע
 חמיר ר"ח אלול צשופר זו ע"ד שפירשי' שופטים
 דייקן הפוסקין א"ס הד"ן ושופרים הדין א"ס העם
 כי ידוע כי כונת השופר בלשן א"ס על הגדולה ב"ב
 מקע צשופר גדול כי ויפסק א"ס שיעבוד מלכות
 ויהי' השופר שופרינו כבדאשונה כי זה המירמ
 צשופר כי שופר ר"ח שופטים פיסקין וישימרים
 "הדין גם ח"י שופר גומרי' הפוסקין הדין"ן טע'
 עיקר צקעם ישראל כ"ל והנן :

לבלתי רום לבצו כי אפשר רומה למחז"ל צנ"י
 למה ילדוהו של אדם טעם חזון דעם עליו חומרים
 לו יתום קדמך כי לזה א"ס חזון דעם עליו חומרים
 רמז ע"ש סמלך אל לבן שיהיו קדמו וא"ס כנראה
 צ"ס חזון ח"ס לבלי' ח"ס לבצו מחז"ר ק"ת חומרים
 חומרים ו"ס ח"ס כ"ל והנן : **בפי'** שופטים ח"ל
 חמיר ר"ח אלול ומסייג כי חשבה הי"ר צעירי' ה'
 כי א"ס שנתב אלל צ"י א"ס ככוחה"ן אחרת טלומים
 כוחה"ן ברכת כתיבה ומחיה עונה ומחלת ר"ח אלול
 כידוע כי תצ"ח כתיבה ר"ח י"ב חשבה הי"ר צעירי'
 "הי' ועי"י הי' הכתיבה עונה לזה נדרונו כ"ל צ"ו
 הפי' ש"ל ר"ח אלול כ"ל והנן : **(כפר)** לעוון ישראל
 ע"ש צנ"י נפקין עי"ל דמוחין וגו' פרחא דעגלחא
 (פי' חולעים) כ"י וסקין עליו וחמדין צ"י כי ודייקן
 יחי' כ"י וקטע הי"ך מוחר לצ"ד לר"ן ב"ב צ"ל
 ש"י עדים ע"פ ראות החולעים ואפשר הפי' שצ"י
 חולעים דסקין עליו ילך סקול שהיא הוולא ומחך
 קך צוואו עדים ודייקן יחי' כמחז"ל צנ"י צ"ס
 כחומה צמקנה צמלה כש"ג ע"ש והנן :

פי' תצא

כי תלך למלחמה פירשי' ז"ל צמלחמה הרשום הכתוב
 מדרב רחון מפסוקו י"ס לר"ח דגרי' קדשו של
 רש"י ז"ל צד"ה ע"ד הפי' אשר לקחתי מיד האמרי
 צחצ"י ובקשתי ופירשי' ז"ל הוא כחמתי ותפלתי כי
 אחיל ע"פ מי הא"ס הירא ויך הלכז ילך וישבו
 לציור פי' הירא מעצירות מולא כי רק מלייקים הלכו
 למלחמה ולא תלכרו לשום כ"י ז"ן רק חממה ותפלה

ימי חיך הימים תצא

דריח אלו

אלור גימטרי כל טוב שעי' התשובה ונגיע כל טוב
לישראל כידוע: **אלור** מול בחולה אפשר
רמז עיר דלי' בגמ' פירק מרובה ודלת הכעולה לא
במרה הפחה עיש צפרסי' ודלת הכעולה על האדם
מהיות מוליה לא במרה הפחה נקפא מיכה לאפסי
בדמנים מוכח משם עכ"פ רחמים מעיל וכל כי זה
החדש חליל שמרין ישראל בתשובה אז העת ציור
עויל צחי' רחמים להוסיף אל מרי כפס ולהמשיך
עת רלון צחי' ואזי הפלתי חיי ואזי' גמטרי' חלול
אז העת להמשיך עת רלון זה חלול מול בחולה
רית ידלת 'הכעולה' לא 'במרה' הפחה שאז מול
כמשך אפי' לחכים שם צחי' ודלת הכעולה ככיל
ולזה חיי' נמקיצלים שרירק שם אדני צמילי שם
י"צ אותיות ויורחן לכל השכה כמו חלף דלית לכל
חודש אות מניע ונגיע לחודש חלול אות חיי' קיום
אות דלית צחי' דלת פתוח להמשיך רחמים ככיל וזה:
אלור מול בחולה אפשר כי חיי' נמדרש שיש ג'
מיני חנוה לצני ישראל צחי' לא זו מחצבה
עד שקראה צחי' לא זו עד שקראה רחומי לא זו עד
שקראה חיי וי"ל כי בחלו ימים הקדושים נרחים
הג' מיני חנה הכיל חלול חיי' רית לא זו 'מחצבה
כי בחלו ומהחילין ימי רלון שמתשורר עולם התשובה
בעולם לא מול בחולה שלא זו עד שקראה צחי'
הבחולה צחי' קים בחולה ישראל ונחשרי צריה כחן
מלות חקיעת שופר שנקי חכוה דוקא צחי' לא זו
מחצבה עד שקראה אחותי צחי' חבנה כמי' אמור
לחבנה אחותי את כו' ואחיי' בקיטה עיי' תשובה
מחצבה הגולה נסך הקיטה כחלום דמסכת על
צחי' צחי' והא' רובצו כידוע לרמז לא זו מחצבה
עד שקראה חיי' חלול דמסכת ככיל והנן:
רמז לקריאת שם החודש חלול כי כתיב בכל לרמז
לו לר צו' והקרי הוא לא לר חלף שלעמיד
יחי' לא לר לעת הגאולה לא זה החודש שמתעורר
תשובה בעולם נקרא חלילי אותיות ליל ליו פי'
שעי' התשובה פועלין ישראל שגון אותיות לו לר
צוהיו שחיי' הגאולה עליהם ויחי' לא לר חלף
צחי': **דאדם** יראה לעירם והי' יראה ללבו מלבו
הפשוט אפשר כי חיי' יראה מלשן חכמי הרוח וכמו
ראה שגלות גדולה כי שהוא רמז על מראה הכחשה
ורוהיק ח"ס אינתי האדם יראה רית 'יורה' רוח
הקודש

יעולם יהיה 'שכר' יעולם 'הנח' שיש לו שכר צדקה
כי **סיקס** עור מלית שמונה גורמח מלית ככיל
והנן: **בביר** מוטל פי שנים ואפשר לרמז כי חיי'
צכיר בלא ולא כמו שכתוב בחורה הם אותיות כפולים
מאותיות שלפניהם ומאליב בשאר אותיות כי אות צ'
כפול מלית ח' שלפני' ואתה כי כפול מלית יוד
שלפני' ואתה רי כפול מלית קי' שלפני' לזה רמז
בכר סעל כפל בפשוטו נקרא בכר לרמז הכיל והנן:
השומר נגנע לרעת ואחיל השומר הוא לא העשה
צקולן צהרמו הכחצו מדצר ולריך להבין
למה לא כתבה החורה בלשון לא חקון צהרה כמו
שכתב בל לחין שחורה וי"ל צדי' דהנה אחיל
דעה דמילת דמי' לית דלרעת אפילו נמקיס צהרה
יקח וי"ל דלזה ככתב כחן בלשון השומר דמשתמע
לחרי אפי' אחרת כפשוטו ככיל. ללית וגם רמז
שהנתיבה הוהיק השומר נגנע הלרעת אם חקון
הנגע נמקיס מילה אז יטלה לך הש"י שמירה צחי'
השומר לא חוק לך עיי' קליה הנהרה אם השומר
חוקו יח"ש ככיל והנן:

אלור רית יאדם ילעירם יחי' ילנצ רמז שאם
מתעורר יעולם התשובה ולריך לרמז שלא
יחי' התשובה לעירי צני אדם בלנצ רק מעומק הלז
ומהחילין נקטעו סקיען תשרי' ימי חקיעה כי
עיר וחקע יחד שהתשובה חיי' הקיעה בלבו חויד
שלא לחזור אחרי עבור ימי הנידחים כמו שהי' נקודת
גם חרועיה אותיות חוירה עי' רמז לעי' פנים גם
חרועה מחרגם ינצא רית 'צראשית' צרא יחלקים
ישראל רמז פתיחה החורה וקופה שיעיר התשובה
עיי' משכהו לצימח' מקום ליהוד חוירה צני' פנים
והשגרים רמזו לחקיעה חסור לו ימי המיתה כי
אחיל סכבל יום ממים ששים רבי' וטולדים ששים
רצוא וחי' שגריים רית 'ששים רבי' ימים 'ככל'
יום ועיי' יחי' לזו כנצר להרבה שגרים גם חרועה
הוא חקפן אם גבוה גבוה כמו שחיי' בגמ' דכתובות
פי' חניפ' גובה יונק חלב שפירשי' גובה מלבו פי'
מעומק הלז סקא אם יליל יליל חיי' יליל רית 'יראה'
ילעירם יחי' ילנצ והכל רמז לענין חד כי חליל
גמטרי' גויה שהתשובה לריך להי' מעומק הלז ולא
לעירי צני אדם בלנצ ועיי' יחי' נקי' זה הקול צס
שופר מלשן שפרו מעשים שקבלו עליהם עול חורה
יחי' רמז לפני הש"י ככיל והנן:

שובו אלי ואסבוג אליכם הקד' כי חצות שובו אלי עה"א ב"י בלע"ז וגם שובו ר"ח "שירות" ותשכחות "זכרות" יהודיות רוח אע"פ שח"ס בלעז הגלות ע"י שתשחרלו בשירות ותשכחות ע"י ואשכנז אליכם רוח למ"ש בזה"ק פ' חרוונה מרוד העולך אנ"פ דהוי חמוד בלעזא עכ"ל התחזק להרבות בשירות ותשכחות ולזה נעם הלעז מרצין חמוד באמירת חללים וע"י "גרום הגאולה ב"א":

פ' תבא

(וה') כי תבוא אל הארץ כי כי אחז"ל בגמ' חמר ר"י כל העולה מבבל לא"י עובר נעשה שנאמר בבל יבואו ושמה יהיו וליבא מידי דלא רמיזא באורייתא קזה אפשר ירמח הכחזו כלן וה' כי תבוא אל הארץ חיותי יהי' מלוא ביהא לארץ אשר הי' אלקיך נתן לך כחלה דייקא חס יהי' ליווי משה"יח שיתן לך כחלה ע"י כוח יח"ש מומילא מוכח אונס נעת קלא יהי' ליווי משה"יח אז לא חוכל לבוא לא"י ולאו בזה מכלל נעשה עשה כדעמ ר"י הכ"ל והסן:)
ובתבת עליהן אח כל דברי תורה האלה בעצרך למען אשר תבוא אל הארץ כי אפשר ע"ד יה"צ חממחא לחיכוין פ"י כי תורה שבע"פ כאללה מחורה שבעתה ויחנה רשות לחכמים שכל דור דור לחדש חידושי' תורה הכל ע"י תורה שבעת דייקא ככ"ל חס יה"צ חממחא תורה שבעת שמוחלח בראשית כח"י בחוכמה ע"ד ראשית חכמה כי לחיכוין בתורה שבע"פ לחדש הכל ע"י תוספ"כ ככ"ל חס ירמוח הכחזו כלן ובתבת על האנשים אח כל דברי תורה הזאת תורה שבעת שיהי' לך לזכרון למען אשר תבוא אל הארץ שבעת שאלה תבוא אל הארץ ואירא דא"י מחכים שחוסע"פ כמחשול לזה וכתבה דייקא תוספ"כ ותוכל לחדש חידושי' בחוסע"פ ע"י אירא דא"י קה"ש יספ"ע לך חכמה וצ"ה ככ"ל והסן:

בערב חומר מי יתן צוקר ובצק חומר מי יתן ערב מפתח לבדך אשר תפתח בו ולכלאורה הקד' כי חצות אשר תפתח מיתורין גם ז' חצות אשר תראה מיתור ובדרך אפשר י"ל כי ידוע משה"יח שכל הקלות יס' בחוכן זכרות גמיות והנה יס' הרבה אשכים העוסקין בחורה צ"ס ובזאת הלילה מחשלים מחמת כי חזלי שיה' על ע"הם ואין יכולין להגביר עלמם על הילת"ר וישימים כל הלילה ויס' הרבה אשכים פשוטים שפושין להיסך שכל מ"הם ערודים צהלי

הקודש "אלי או ר"ח יסרה"אלי" רוח העזרה לעינים שלו חיותי יוכל לכות לזה בזמן שהוא בנח"י וה' יראה ללבב שהיה רוחא לז' האדם שלם זיראחו יח"ש אז נתן לו מחנה ש"כזה לבחי' כנראה ויהי'ק ויס' כי בר מלוא ח"י כ"ד ר"ח "רוח" יכנראה ותורה אר"ר ר"ח למפרע רוח אלקים בחי' חס אשר רוח אלקים זו הכל זוכה ע"י תורה ומלוא ככ"ל והסן:
והחכמה חח"י בעלי יחזאר לך ע"פ שכתב במ"ר פ' ויקהל ע"פ ואמלא אותו כל החכמה הזו ענין מן ה"ס"י רוח אלקים בו ע"ד בזה"י הי"ה רוחי כותנה בכס חכמה חל לעתיד לבוא רוחי מחי' אהבם שנאמר ונתתי רוחי בכס ומייתם כי ח"ס והחכמה הפ"י אורו רוח אלקים שמהן בכס חכמה לעמוד לבוא חח"י בעלי למה החח"י בלשון המודש הכ"ל והסן:

א"י בכתבים סימן על מקפר הקרואים פ"י שמוע ג' אוחיות רוח לגי קרואים בכתבה לבצח ובכל ז' וה' ותיבה ישראל הי' אוחיות רוח ליי"ע ש"ס זו הי' קרואים והי' "ארבע אוחיות רוח ליי"ע ש"ס זו ארבעה קרואים והי' אלקי' יס' ו' אוחיות רוח ליי"ע ש"ס זו ששה קרואים והי' "אחד יס' ו' אוחיות רוח לבצח ש"ס זו קרואים ע"כ וכל דייא ג"כ קזה הרמז יס' נפחית הי' חומסי תורה ג"כ היינו ח"ה בראשית יס' ששה אוחיות רוח ליי"ע ששה קרואים ע"י שמה יוס' סלימות עינור והתחזקות בבריאה לזה כנחו בבריאה העולם ע"כ בראשית ככ"ל אפר שמוח מחי' בחי' ואלה ארבע אוחיות רוח לר"ח ארבע קרואים וזוה הקפר ככתב מלוא ראשונה המודש הזה לבס ע"כ כנחו זה הקפר מענין ר"ח ככ"ל וקפר ויקרא הוא מחי' בחי' ויקרא אל שבעה אוחיות רוח לבצח ש"ס זו קרואים ויס' לומר בדרך הלל ע"י עסקן ג"כ תורה כהנים רוח לזה ג"כ עכ"ל נפחיתא הקפר רוח תורה והתחזקות כל שנת עיכולו לקרוב יח"ר כהנים היינו בטומקין ויכולו לקרוב כהן לאחרון משה"כ צ"ע שאין מוספין כמזון ולזה ג"כ בכלל כהנים כידוע וקפר נמדד מחי' בחי' וידבר הי' אוחיות רוח ליי"ע ש"ס זו הי' קרואים וק"י ג"כ קפר חומש הפקדים שכתבן רוח יו"ע ש"ס זו מקפר חומש הפקדים לקריאה צ"ה ככ"ל וס' דברים נק' משה תורה מחי' בחי' אלה ג' אוחיות רוח למחנה שבעת וצ"י וה' ג' קרואים והי' משה מלשון כאמרה וכסית שבעה הרבה פעמים כי פרשה ראשונה נשנה בקריאה צ"י והי' ונתמחה שבעת ובעת כידוע ככ"ל והסן:

ימי חיך הימים תבא

הנכסחות שכרנו שם צחוכחות ככיל והנן: ודיון נך ללות ולנופת וזרעך עד עולם ההוהיק מנעתי לכו שגם צומן הגלות ושליטה הדין חי יחי לדיקס מושלים תמיד לצטל הדין זיס והיו נך רמז לכיז לחיות החרה הדיקס שנוקפן ככז לחיות החרה לחות ולנופת שכולו לעשות מופתים לצטל כל הקללות הכיל וזרעך עד עולם שלא ינוש חי זלח ותמיד יהי לדיק גחר והסי מנעל ככיל והנן. **עשיתי** ככל אשר ליוחמי ופירשני שם שמוחתי ומוחתי זו כי אפשר שרונה עיר מוחתי

אין רהיק שורה חלל עיי שמוח של מלה והכלל שהסי משרה רהיק על הדיקס ששמוחן שמוחה של מלה ועיי רהיק ששרה עליהם עיי יכולין לפעיל ישועות להכלים עליהם בני חיי ומחוי רהיק בחיי ותזור חומר ויקס לך עיי ועל דרכיך נה אור בחיי אור רהיק ששליהם עיי וסגור חומר ככיל כמו שאנו רואין שיש לדיקס צכל דור ודור והחרה היא כלחות כידוע זה המרוח צדדי רש"י ז"ל על הפי עשתי ככל אשר ליוחמי שמוחתי פי שמוחתי עיי ששתי שקיימתי המלות ועיי שהי לי שמוח של מלה היי שורה עלי רהיק ועיי ומוחתי זו פי ששמוחתי אחרים עיי שפחלי לפעול ישועות לכל העלים בחיי ותזור חומר ויקס לך ככיל והנן:

וענ הלוים ואמרו כי קול רס ופרשה של מעלה ועמית ואמרו כי פירש"י שם לשון הרעה קול כי מונה שככל ועמית ואמרו עיש וכאן נכחז ג"כ יענו ואמרו צכפל מוכח לשון ג"כ הרעה קול ות" קול רס מיושר לכחורה אך יונן עיר מוחתי שלא יענו אמן יתוה לוי שיינו שמוע הצרכה ועונה אמן בקרא אמן יהוה וליכא מירי דלא רמיא צאוריחא עיי אפשר לומר דלמעלה צפי נכחז ועמית לשון הרעה קול וסא אינו מוכח דריצור הרעה קול רק צכאן נכחז צכפל ועמי הלוים ואמרו לשון הרעה קול וגם נכחז קול רס צכפל לעכז כי השגחים עומדין על הר גריז ועצל חרוק מהלרים שגס למטה וזה ועמי כי קול רס דייקא כי צצגיל ועמי כל העם ואמרו אמן שגס לא יאמרו צקול רס לא ישמעו כולם רק מקלח העם ויס"י אמן יהוה ככיל צצגיל זה לרין להיות צקול כי לעכז ככיל והנן:

והציר לך צכל שערך עד רדת חמוחדיך ההצורה והצורות אשר אחת צומח צהן כי והלך לך צכל שערך כי ענין הכפל אפשר שרונה שצומן הגלות והלך לך הן צחי"י הן צחיל כמו שחל רואין

צצגיל העולם רק צלילה אחר חלות קמים ואמורים כוסח חלות ושירות והצנחות חולם הדיקס האמורים הם חמיר דבוקים צנורא יחיש ועוסקים צחורה כל היום וגם צלילה ישירים מעני ומחצבין כאר צחורה וצצירות והצנחות חזו הדיק הסיר והכנן ולעשיכ גס הדיקס מוקיימים צענולם ואל חאמן צעלמך עד יום מוחך ותמיד הם צפחד שלא יפלו ומודריגס חי וכמו שח"י צסם הצעשיט זללהים שאמר שיש אחד שמועד רק משהיי לצדו צכל פעם שלא יפול לנוקצא דההווא רבא חי ועל זה מואמר החכם אשרי אדם מפתח תמיד כמו שאחזיל צבוי"י שזה הפי צדיה כחצי שכל מיי פחד חילוי קיון רע כמיס פחדו צליון מחאים כי רק זה הפחד לרין לאדם שלא יפול צרשה הילחיר לצטלו מדיה וכיל שזלה הרמז צרשתי צר"ה חלקים קית חותה ריה אדם מופחד המיר צר"ה וייקא לצטל המרה צחי"י פחד ככיל ולא רמז לו הכחצו כאן צצק חומר חצירה צמחצפה שחלפה חמיר מיי יתן ערצ הגס שחצוק צצוק צדיה חלפה חלוי מיי יתן ערצ שחילב להתצצר גיב צערצ לעסוק צצירות והצנחות וצצריצ לחיות וי צערצ גומרי רחיל לחיה פי אחר וי שעות צחיות של ערצ שאמורין חיקון רחל ולאח חומר וחלפה מיי יתן צק חלוי שחילב לעסוק צחורה ציוס גיב שלא יעיריו ערדה הילחיר חי מופחד לצבן להסי אשר הפחד דייקא פי פחד כזה אשר ראו ירש לפחד כזה היינו צדיה לא פחד חילוי חי וממורה עייך רק אשר חר"ה עם הדי לחיות והציה גומרי חוריה דייקא לא רחיה עייים צצרים חילויים רחיל גס ירוע שטעב הלילה להציח פחד ומחשורר האדם כשעוסק צצירות והצנחות צלילה יתר מיוס וצערין לעור חורה שטעב להסי ציוכל ללמוד ציוס חיות ומחילה כי ערצ הלילה להפיל סינה חה מופחד לצבן צלילה חלפה אשר הפחד ציוס גיב לעצור מופחד ודציקוק להסי וממורה עייך ציוס צחורה חלפה אשר חר"ה עם הדי לחיות והכולל גומרי חוריה שחילב לרלות צלילה גיב צחורה להתצצר על צחי"י סינה ככיל כן דרך הדיקס שמויד מוחצנחם שיהיו כל יוהים צצנחה ומעשיט ככיל והנן: **בפיוש** מוסק ליוס ח' דריה דצרות חלה דצרי הצרות גלה צצריק שלט צריה להצין לשון גלה כי ירוע צסדיק שצחוכחיה רמזו צרכות גדולות צכסחר רק לעיי צי אדם הקללות ח"ס דצרות חלה דצרי הצרות המוכחות וקללות גלה דייקא שחלבה לו הצרכות הגמרות

כחלקו לני זמנים הנקראים בעדות בחרות זקנה ע"ש
זה שמרנו כלן הוא י"ה לראש דייקא ולא אחת ועי'
שה"י אחת עניו וספל תזכה שאלה חסי' לרצו ר"ת
זקנה יענות שבערו ענין כל בני זמנים
עד זקנה ושיבה לאריכות ימים ושנים אמן:

השחיפה מועדון קדשך וצדך כ"י אחזיל גדול כח
מוחנה עניים שחוק מדיד לעדיר כי
לשון השחיפה מלינו לרעה כמ"ש וישקף על פני קדום
כ"י להצין ח"ך הוא מדה נזרה אפשר שרוננו ע"ד
דל"י זכס הנעש"ט ע"פ ה' ל"ך שהש"י מוחנה ע"ס
האדם כלל כמו מה שהאדם עושה כן הלל עושה
כן אם האדם הולך בדרך הישר כן סבורא ית"ש
מוחנה עמו זה גדול כח עניים כמו שארס נוסן
מוחנה לעניים כן סבורא ית"ש מוקיים ג"כ צימאל
מוחנה עניים ח"ך שאלו עניים ודלים מן המורה ונל"ת
נוסן לנו מוחנה ומוחלה לעיוותו צ"י מנציר ראשון
ראשון כעשה"ל ומוחלה כהסד הגזירה של מדיד
למדיד וסנן: **ושמ"ת** נענא דהנה אחזיל צבגי
ובמדרש צבזיל צבורים צבא שוולס ועיקר צרה"ע
צבזיל ישראל שסס צפורס ק' רצוא כעמות ולי'
צוסיק וקסל הקהל אח שסס האנשים ונשים ומק
מה הסס כללל דבולס יסאל דליסן ק' רצוא כ"י
ע"כ ולזה אפשר שמו"ת ציבורים ה" ככלי נקרא
ע"כא ר"ת חלס"ס יס"ס יס"ק וגם ענא גומ"י ק'
וגם והיחו לפני מנח דלחז"ל ארס מוקיים כפרו
צבא הכל לרע צבזיל מל"ה זו ה" דבריאל מוקיים
מנח צבזיל ק' רצוא כעמות דליסן אנשים ונשים
ומק ככ"ל וסנן:

עשיית'י ככל אשר לייסני פירסי' שמוחתי ושימוחתי
זו אפשר לרעו ע"ד דל"י צכפר עבודה
ישראל מורב הקדוש המגיד ומקאחין ז"ע ע"פ שס
אש"ש צ"י שאלו מוכרסן שמוחתי צ"י ית"ש
תגל נפשי באלקי מזה נדע לנו שאלו גורמין השמוחתי
ע"י שחגל נפשי ששפס השפס לנפשי כל עוב ע"כ
צ"י הפ"ל ודפחתי וז"ס עשיתי ככל אשר לייסני
שפירסי' שמוחתי ושימוחתי זו פ"י צכזבי ית"ש ע"י
שמוחתי בנעשה המל"ת גרומתי שמוחתי לו ית"ש צ"י
ש"ס ה' עליכס להיטיב חלסכס ותי' ש"ס ר"ת שמוחתי
שימוחתי ככ"ל וע"י מ"ס נודע ל"י זלח ע"י השקיפה
מועון קדשך וצדך כ"י ע"י נודע ל"י שגרמתי שמוחתי
לו ית"ש כ"י עיקר שמוחתי להיטיב לישראל לזה צ"י
היזנס השקיפ"ס מועון גומ"י ש"י פעמים שמוחתי
לרע

צומן הגלות צעו"ה שקס"י ריח הפרכס בדחוק מלוד
יש הרצנ עשירים הגס ש"ס להס הרצנ ליידי זכס
לא יוכלו לברוח צומ"ו וקינ"ה סס צמים גדולים
צכרכס וסכר דירה שכולין ציורק ע"י מרוחיס הרצנ
והרצנ פעמים י"ס מוקרים ומלטיכס למלכות צדרי סקר
סה"ת רענעו והוא סכנה לשכס צמוכה וע"י פועלין
מדיד למלכותא לסכור ה"ת וכלה כל רכסו והשאר
הרצנ עשירים צעירים וצחוקר כל ככ"ל ח"ס והלר
לך צכל שער"ך צחיל צגל"ת עד רדת חומות"ך הגזוהות
והצלו"ת אשר אחס צועת צנן מה שער עמה ה"י
לך צמוחן ש"קח שכר דירה כהפך הדבר צענ דרת
חומות"ך ע"י המלכות ככ"ל וגם והלר לך צכל שער"ך
צכל אר"ך אשר נחן ה' חלקך לך ה"י צח"י
חוקן הנוקשים לח"י ג"כ י"ל להס מוחנה דחוק
הפרכס כ"י ע"י שהעשירים שצח"ל הולכים ודלים
ע"י לא יוכלו למור לאחיסם שצ"י כמון הש"י ירחס
עלינו צמוחה וסנן: **בגמ'** דכסהדרין ד' ע"י ע"צ
המולה לעני צשעת דחקו עליו כחור אז תקרא וס'
יענה כ"י ומקוס סס צח"י דצחיג"ה קאמר ונלחיהו
רעות רבות ולרות זה המול"ל לעני צשעת דחקו
דייקא ע"ש ולפי מ"ס שר"ית צסס חסס אחר לפ'
ה"י המולה לעני צשעת דחקו של המולה א"ס ויחא
נוי ש"י הלשון דכסהדרין ח"י לשון המולה לעני
וצחיג"ה לשון המול"ל לעני כ"י ככסהדרין הפ"י צשעת
דחקו של המולה שח"ה ככס ג"כ ע"י א"ס הולך
צדל"י אלל העני להמול"ל לו רק העני צא אלל
צחחוכיס להלות לו והמולה כחמול רחמים ומוחגבר
מלוד על ה"ה"י המולה לעני צשעת דחקו של המולה
עליו כחור אז תקרא וס' יענה וצנ"י דצחיג"ה הפ"י
אס העשיר י"ס לו כל עוב צרוח והולך אלל העני
ויחא לשון המול"ל לעני צשעת דחקו של העני ע"י
שהוא קלל דלל פסיק דחוק העני וע"י העשיר מול"ל
עלמו להעני עליו כחור ונלחיהו רעות רבות ולרות
ע"י שאל העני קוכה הכל ציורק שאין לו פכ"י
להמוחין ולנ"ק צול ועוד הרצנ פעמים סס צמוח'
ולא קסס קי"תס החוקי וסנן:

הגדר אשר צכדך כ"י הוא י"ה לראש ואתה ה"י
לנכס ולי' צכסיק שצח"ך הקללות גחות צכרכס
ואפשר לרעו ע"ד דל"י צנ"י דכסהדרין פ' חלק ד'
ל"ב לעולם ה"י קבל וק"ס ופירש"י סס הפ"י שח"י
עניו וק"ס וע"ש צ"י חידושי אגדות ע"י שה"י עניו
וספל לא יעלו צך עין הרע וסח"י ק"ס לאריכות
ימים ושנים ולי' צכריס צ"י פ' ח"י ש"י האדם

ימי חייו הימים תבא

לרעה שניי שיש לישראל שמחה יש לו יח"ש ג"כ
שמחה ככיל והגן:
פ' נצבים
אתם נלצים היום כלכם לפני ה' אלקיכם ראשית
שנתיכם כיו אפשר ירמח עיר מואחיל כל
המיר לישראל בעשה ראשית ר"ת יסובאך יאשר
ידפוך כו' שנעשו רודפים לישראל כדי שישנו
ישראל צחשוה ועיי' וכתן ה' כיו האלות על שובאך
אשר דפוך וגם ידוע צד"ק שחיצה היום צבאן רומן
על ריה ע"ד ויהי היום ויצונו בני האלקים כיו ח"ס
החס נלצים היום צריה החפלו כולכם לפני ה'
אלקים ראשית שנתיכם מכלי אוסיע שחס צחי'
שצנ המכה אחכם ע"ד הפ' הו אשר שצנ אפי עיי'
שחס צנתיכם המכה אחכם עיי' נעשו ראשית דייקא
כי כל המיר לישראל כקרא ראש ועל זה החפלו
לו אימתי יהי זאת וכתה לשון צחשוה ככיל והגן:
הנחתרות להי אלקינו והנגלות לנו ולבנינו כיו אפשר
ע"ד דה"י שחס הרב הקדוש מו"ה יע"ל
ז"ע נספרו זאת זכרון להרץ שני פקוקים השיצו
ה' אליך ונשונה וכתב שצו אלי ואשונה אליכם
ששניה לריבין להחסיים כי מודצרי הנציחים הוא ופי'
שאלו מנצקין צרוב רחמי שידן השעוררות האנה
צלצנו וגם יתן כח ללדיקים שפעלו ששונות לבני
ארס שיכירו חסדו כרי שנסז חסלה ע"כ ודפח"ח
ח"ס הנסחרות להי אלקינו מה שיתן צלצנו האנה
שה צחי' נסחרות חס להי אלקינו צחי' השיצנו ה'
אליך כיו ואח"כ והנגלות מה שאלו כחי' עישן האלות
הנהגלות חס לנו ולבנינו לעשות זה צחי' שצו אלי
חסלה ושכיהם אמת והגן:

ובחרת בחיים למען חחי' אלה חרעך הכה התורה
הא נלחיות ורמח הא לכל דור ודור איך
יחנהו ואפשר שרונה כי השי"ת שחל בכל דור ודור
לדיקים ללמד פשוטי עם ללכת בדרך הישר
וכתן להם כח להשפיע טובות לבני ישראל השומעין
לעמלם וביא מישראל יוכל לבחור לעלמו איזה לדיק
מפורסם לנקוע אליו כפי הנבואה אלה צומרים לנקוע
ללדיקים ועיי' לא הותרה הרלוטה חיו שמי שנסקע
ללדיק זה שידבר זלזלים על לדיק אחר שאינו נוסקע
אליו והוא עון פילי הקובצ אל עמי הארץ צעיה
והאדם שיש ירחק מדרך זה חס הרומז כאל כי
ידוע לדיקים כק' חיים ביא נצטיק ח"ס ובחרת

פ' האזינו

ב' חלק ה' עמו אפשר כי השם הו' ככתיבתו כקדור
ר"ת י"מות יאשקח יאשעלם יאזל רמז שפיקר
רצונו להיעיז לבדוואו צימות המשיח ונע"ז וזה
צדא עולמו חס כי חלק ה' עמו מה שחלק טובות
לעמו לעמיד מורונו צמנו ה' שהוא שם המיוחד
ר"ת ידור יולך יישראל חיו וקיים צחי' ימות המשיח
ככיל: **ב' חלק** ה' עמו ח" חלק מלשון חלוקה פ'
החל' משם שהוא שם יה מעיד על עמו בני ישראל
שהם עמו כו"ש צפ' פיתחם צפירש"י על שכתב
צבל זרע השננים הראובני השמנוני ה"א צדאס וייד
נצוק שהשם יה מעיד לישראל אינם מעורבים בצומה
אחרת צחי' שצני יה עדות לישראל והנה שם יש
קיע היותו שכתב שם צדאס ונצוק שם יה וקיע
פעמים יה יש אחיות כמנין חלק חס כי חלק פ'
אחיות יה כמנין חלק והוא ג"כ חלק צחי' חל' מלשון
חלוקה חל' מן שם יי שהוא שם יה מעיד על עמו
ככיל והגן:

האזינו השמים והדברה ותשמע הארץ אמרי פ'
וצרוב השמים קירין פ' זו צצנה חסויה
אפשר לדעתי שמרונה כאל ענין הששונה ע"פ דה"י
צוה"ק פ' נשא כמה חס ל"י לצי לאסככלא ולמירע
נפולחנא דמארי' דאז צבל יומא ויומא כדחא קארי
ואמר עד מתי פחלים תהאנה פתי וגו' שצו צנים
שצוצים ארפא משינותיכם ולת מאלן דירכין אודי'
אורייתא קא מברא קמיי' כיו ע"כ לשון צוה"ק
חס האזינו השמים ח" האזינו מלשון חתן פ' ארכינו
אודיית פ' הטו חתן לקול הו"א מן השמים בכל
יום ככיל לקול צחי' ואדברה שצו צנים שצוצים לה
רמז צנים שצוצים עם אלו האותיות והצ' היותו
גמטרי' האזינו השמים ואל יעלה על דעתכם כי לפי
רוב הפשטים לא יתקבל השונה חיו לה אומר ותשמע
הארץ אמרי' פ' אמירה הוא לשון רכה כידוע וחמי'
פי ר"ת פי יי לאחרים רבים שהש"י מקבל השונה
כמאמר ארפא משינותיכם רמז צחי' השמיע הארץ
כי (הוא"ו של ותשמע הוא ש"מתי) וח" השמיע
הארץ

ומצריעה ידע צוהסיק שאחר הסתלקותו יפסק ירידת
הזמן והם ראה שנעקבות ומשיחא יי"ה קטש התרנסת
ומחר צעויה זה חלם הצרכה אקרי צידק ומשע שניכס
ומש שמריותו צה"י חלימ ריח"י א"ן ציפונס יאחתי
תמייד גס הצריכ"ה ריח"י יצאה צירוח תהידקס יכל
הידורות שצרכס תמימי צלחם שלימס חמיד
שסטי"ן וזי מפרנס חמיד לצרוחיו ועי"ל לא ינו מדרך
הסובח וצרכ לצולס שלימס ציז וצנ :

שבת זמנן בלחש וישעכר בלחשין אפסר שרונה
 עיד שמינני בגמי דכחוצות עמי הלח ח'ים
 ח'ים לחח'ים רק עי שחח'ין ידי ח'י י' לחס
 חקס לעת חח'י חס רוח שמה זמנן בלחשין מן
 העולם ר'ח שמיח שחח'ור' יח'ים ח'ים בעת
 שח'י חח'ים חח'ור עי וישעכר שחח'ין ידי ישעכר
 ח'יח עי' בלחשין חשכון צקבר רק כמו בח'י חל
 שח'י קצוב כי חח'ור לעת חח'י ח'ים חל לא
 חח'יק ח'יח יח' חקבר בח'י ח'יח וכל בח'י חל
 ח'יח וסנן

[illegible]

וְזֹאת הַזְכָּרָה אֲשֶׁר נִכַּח מֹשֶׁה כִּי אֲפָסֵר כִּי יֵדוּעַ
בְּסִיקָה אֲחַפְסְיוֹתָיו דְּמוּשָׁה כָּבֵד דְּרַח דְּרַח
וּבְמַשְׁחָל צְנוּי מִשָּׁה שְׁפִיר קְלוּמָהּ כִּי נִכְלֵל הַלְרִיקִים
בְּחַי' רִילָן מְכַסֶּה וְשֶׁהָיָה לְעוֹלָם וָעוֹם אִי בְּסִיקָה
שְׁלִיכִי אֶלֶן שָׁנָה לְמֵשִׁי יִנָּן שְׁנֵרָה חֲמִיד נְשֵׁמָה
הַלְרִיקִים צְנוּלָה חִס חֶלֶם הַזְכָּרִים רִים יְבוּרָה יֵכֵל
יִשְׁמְעוֹת יִרְבֵּן כֹּל יִשְׁמְעִים אֲשֶׁר צִיָּק מִשָּׁה
שְׁזָכְרָם אֶלן שְׁסִי חֲמִיד לְרִיקִים כָּבֵד אֶל דְּרוֹר וְיֻכְלֵ
לְשָׁנָה

האזן בנ"י ארפי"א מנצחתיים שהם סוף אחרים רבים
כרל וסבן : דל"י תמול זאת תיבת הלי" ריה לשי
ימות המשיח ולחי" העולם הבא רוח ובי מהראוי
תתמול זאת להי" שרלוני להיעי" להציא תחבס ליומו
המשיח ולחי" העשיה ותכלי בדרך לא מוב לנצל
לרבו חיליה סוף סוף א"צ קי"ד גענע"י ריסן מה
שעשה לך צדקס ריסן כסם ונפלאות בי"י ויהי ומה
חדשו שיש לו אהבה עמוך צחי" א"צ ד"קא ברחם
אז מהראוי שתעמו לרבו ריסן סיכל להיעי" עמוך
תמיד תמול :

שָׁחַת לוֹ לֹא צָבִי מִי הָיָה שָׁחַת מִשְׁחִיחִים בָּרָחוּ לְעֹלָמֹם
לֹא צָבִי שָׁחַן נִקְדָּחִים צָבִי שֶׁל מָקוֹם כְּמֹאחֲזֵל צִמּוֹן
שָׁחַן עוֹשִׂין לְרֹחוֹ שֶׁל מָקוֹם נִקְדָּחִים עֲבָרִים הֵם מוֹתִים
בְּגִטְרִי עֲדִידִים שָׁחַן מוֹם גְּדוֹל וְהֵם וּאֶפְסָר שֶׁהֵם
סוֹכֵם הַתְּרִגוֹם בִּיכ תִּצְלוּ לִסְחַן לִיֹּא לִיִּים בִּי עֲבִיד
לִי שָׁחַן כְּמִשְׁחִים צָחִי לִי שָׁחַן כֵּךְ צָבִי צָחִי וְלֹא
פִּיה דִּיקָא כְּכִל וּסְחָן: **מִדְּחַזִּיתִי** וְחִכִּי אֶפְסָר שֶׁהֵם
מִידִי מִזְלִי. כֵּךְ אִלוֹר תִּסְחִים לִפִּי הַסְּחֵרֵם לִי הֵלֵךְ כֹּל
הַנִּבְרָאִים יִצְמֹו וְזֹלָה דִּיקָא וְזֹחַן מִידִי מִזְלִי וְלֹא כְּחִיד
וְזֹחַן מִזְלִי מִידִי וּפְחִירוֹתָם קָסוֹם וְכִיל דְּגִיֹּא כֹכְחָם כִּי
יִדְעוּ מֵאֲחֹר לֹא הֵלֵךְ הַרְעוֹת וְכִל צָבִי אֲדָם מִחִים עִי
שְׁחִים מִחִים שָׁחֲמוּ קִיעַ כִּדְעוֹ הֵם כִּרְחֹם צָחִי וְזֹחַן
מִידִי עֵינִן גִּמְחִים שָׁחַן מִידִי דִּיקָא רֵךְ עִי שְׁחִים
שָׁחֲמוּ קִיעַ בְּגִטְרִי: כְּמֹכָחַן וְזֹחַן מִידִי מִזְלִי שְׁחֵל וְיֹכֵל
לְהִלִּיל אֲחֵם נִגְמֹרִי לֹהֵל לֹא כְּחֵס וְזֹחַן מִזְלִי מִידִי: שְׁחֵל
סִי מִמּוֹר הַנִּגְמֹרִיחָה הִרְחֹק לְהִפְחִל וּסְחָן:

שובה ישראל עד ה' חלקך כי כסלת צעריך
אפשר ע"ד הפסע כי לורשי רשומות פירשו

וּמֵלֶךְ תִּשְׁוֶהֶם רִיחַ תִּשְׁמֹעִית שִׁקָּה יוֹאֲפֵר צִבְיָה הַסֶּדֶק
 וְהַסֶּנֶה צִנְוִיָּה יִרְדֵּה חוֹלֶסֶק לְדִרְוֹת וְחִזִּין לֹו כֹחַ לְהַתְעַנּוּת
 רִקַּה צִלְיוֹנוֹת שִׁסְדֹו חִזִּיל וְחִזִּין הַקִּבְיָה חֶה צִנְדִּירֹכִי עִם
 צִנְדִּירֹכִי וְחֶסֶדֶק קִימֹן אֹוֹת ח' צִבְיָה תִּשְׁמֹעִית עַל חֶסֶדֶק
 רִקַּה כֶּסֶדֶק לִירֹוֹחַ שׁוֹבֵה חִים שׁוֹבֵה יִשְׁחַלֵּל עַד כִּמוֹ
 עֶבֶד צִבְיָה עַד ה' הִלְלֹקֶן שֶׁחֹלֵק יִשְׁחַלֵּל יִדְרַע עַד כִּמוֹ
 "שֶׁחֹלֵק לֹו כֹחַ לְהַתְעַנּוּת הַתְעַנּוּתִים שֶׁחֹלֶקֶץ תִּשְׁמֹעִיתִים
 לִפְיָה פֶסֶק הַתְעַנּוּתִים כִּמוֹסֵּם צִנְדִּירֹכֶה וְצִסְקִיָּה רִקַּה שֶׁחֹלֶקֶץ
 הֶסֶדֶק צִנְלֹת שׁוֹבֵה צִנְלֹת כִּכִּיל חֶה כִּי כֶסֶדֶק צִנְדִּירֹכֶה
 פ"י כֶסֶדֶק כֹחַ הַנּוֹק עַיִן עֹוֹמֹת הַדֹּר יִרְדֵּה חוֹלֶסֶק
 לְעוֹלָם עַיִן עֶבֶד עֶבֶד שֶׁחֹלֵק מוֹדֶק רִקַּה צִנְלֹת צִנְלֹת
 הַסֶּדֶק וְהַסֶּנֶה :

פ' הברכה

וְזֹאת תַּזְכִּירָה אֲשֶׁר צִוָּךְ מֹשֶׁה כֹּה אָמַר לְרַחֵם כִּי

ימי חייד הימים הברכה

כי ח' חטא פ"י התרגום חז"ל גמטרי' אגו' נ"ב אין לחסל שלא להסביר חטא והסן: מ' שמואל לפני הציצה נקרא בשם חזין ר"ת י"ז י"ז י"ז רח לע"ש צמיד שכבוד של דור שה"י ז' ימיו לעמיד צמי המשיח י"ח י"ח ימיו כמיש למלכה על המשיח כ"י והסון מעלה התפלות שטיק כל התפלות שזכו לציחא משיח רש"י ח' ימיו ע"כ נקרא חזן שר"ת כ"ל: עוד נקרא חזין ר"ת יחזקאל יזקקים יעוירים פ"י שיעל חפלה ישראל שיוחל להם סג"י על חטאת זקקים ויעוירים שיופעל זה ע"י חזון מעלה כל התפלות והסן: ב"ר"ה נכרה העולם ואחז"ל טו לו שלא נכרה וא"י נסה"ק הענש כי י"ס רמ"ח מ"ע וסג"ה ל"ח אי"ב האדם עלול להפסק יוסר משכ"י כי הלי"ם מרובים אומנם הלכה שטוב לו שנקרא כי צאנה י"ס יוסר מלות עשה כי יצטרך המהצנה טובה נחשז כמעשה אי"ב י"ס רמ"ח מ"ע ג"כ המהצנה נקודם שמועה המלוא ורמ"ח כמעשה ג"כ ועלול יוסר לשכר כמזון ע"כ נסה"ק ולח כ"ל הרעו כי רח"ש השכיח גמטרי' צ"פ רמ"ח ע"ס מקשר סג"ה לרעו ע"ס עלהה כמעשה צברי"ע להיעיז לצדו"ל לחטו המהצנה כמעשה שטי"ן טו לו שנקרא וסוף רח נחא והסן:

בנוסח ההפלה של י"ב ומה שמחזיקי לפיך מחוק צרחמ"ק הרבים אצל לא ע"י יקורין וחלואים רעים י"ל צדק סללה כי ידוע שצווא על האדם חלואים חיו קורא לרפואים הרבה פעמים ומפקיד מנוח שמשלם שבר הרפוא וסבר הרפואות וע"י לע"י ש"ס לו חולה צחוק ציחו לא יוכל להרוח כ"י פרנסתו כי כל מה שמרוח הולך לאצור כ"ל ידוע כי לר"י ענף מרובים כמיש צפיעו וגם אחז"ל חסודם חסע על ממונם של ישראל ח"ס ומה שמחזיקי לפיך מחוק צרחמ"ק הרבים פ"י שחלה מרחם על לר"י ענף מרובים גמטרי' רחמי"ם וע"י אצל לא ע"י יקורין וחלואים רעים חיו כי ע"י לא י"י להם על לר"י"ם המרובים כי ילך המעוה של ריחו לאצור הרפואות כ"ל והסן:

בנוסח חפלה ר"ה וכן תן כבוד ה' לעד ע"ד ספ"י כי מכבד אכזר שטרול נק' ענף ר"ת למפרע כבדו ימלא ימולם שטרול תמיד מפרקמין כבדו יח"ס צעולם וע"י משרא"י וכן תן כבוד לישראל ג"כ צח"י ומדע צג"ס ורע"ס צצ"ה והסן: ד"ר"ם הרע עולם אפשר דהסם אחז"ל חסג"י עמידין לסגלל וסד אחר צריפן עמידין לסגלל

לשצח תמיד על זה צח"י צורה כל הסמכות כ"ל והסן:

ל"ה תשרי

רמז לקריחא סס הסודש חסר"י ר"ת יתקיעה יסופר ירחמי"ם יעויר גם העילוי לצד של אוחיות חסר"י סס י"ן י"ס י"ד גמטרי' דו"ד ג"ן י"ס"י לעויר חסמי גאולה נקרא והסן: **אחז"ל** צג"י צופר מאריך והטלרות מקלרות כ"י אפשר לרעו כי ח"י סופר מלשון ספרו מעשי"ם רחם שחפלה"י שציע סג"י לספר מעשיו הנעלה ככל חסד מישרלל שטי"י מאריך נאפו וס"י מאריך"י ר"ת יכנשו ירחמי"ם יחא יכעקע יעעלני"ו יחאלור"ת אוחיות וסל לר"ת שחפלה"י וסג"י צליסטרלות של הלרות י"ס שסנס צעולם מקלרות מלשון קל"ר שטי"ו הלרות נקלרים וכנרת"ס מן סעולם צצ"ה והסן: **א"ס** יתמעה חכה לו פ"י צצ"ל לו לר כי סכ"נה אחנו צגלות כמעשה"ל גלו למלרים סכ"נה עומס גלו לצלל כ"י וא"י נסה"ק שצכל הגליות עולה סג"י כסמות הלדקים אחנו שטי"ו צח"י מרכבה סיוכל להסרות סכ"נה ע"ה"ס וגם אחז"ל לא פחות מעל"ס וסעה לר"ק"ס צכל דו"ד ח"ס א"ס יתמעה חכה לו צצ"ל הלדקים כמין ל"ו וע"י סוכן אחנו ג"כ צח"י לו לר וס"י שטי"ה סכ"נה יח"ס יסדה חותנו ג"כ צצ"ה:

אחז"ל צג"י ח"ן משיח צל עד שחכלה פרוטע מן סכ"ס אפשר שרומח כי נח"ה לרקת קטנה לע"י לא פחות מפרוטע וכס"כלה נח"ה זו של סכ"ס של לרקת שלא יח"ו אפי' פרוטע חיו לו ע"כ יק"ס משר עכ"ס מאנקה צליוכ"ס עשה אקוס ריחו משיח לגלח"י והסן: **ד"ה** צלרס י"ס רמ"ח חצרים אפשר שרומח ע"ד א"ס הרשקו"ס כמלכ"ס ח"ו כצ"י א"ס וא"ס הרשקו"ס כצ"י א"ס אלו כממורים כמל"ס ש"ס לצלרס צחירה להיות חסד מנ"י דצרים סכ"ל ל"ה חזון שנקרא צלצרים כמין רמ"ח אוחיות חס"י וגם רמ"ח עולה כמקשר מלכ"ס צ"י א"ס רחם סיוכל לצחור לעלות צמור"יות רמ"ח כ"ל גס י"ס צלרס סק"ה גידין גמטרי' ג"כ חמירי מלכ"ד צ"ן א"ס ג"כ רומח להסלל והסן:

ל"ה וליו"ב

ב"ר"ה ח"י צצ"ע שלא לחסל אגו"י כי גמ"י ח"ס סס כי חצ"ה חס"ה הוא צל"ף עכ"י י"ל

זמישיר ענמי חרץ שרומ לעשיס לרקטו צניא
 והנ: **צעקת** הדל תקציס הדיל לוחיות ה' דיל
 שחור חלץ צעענה לפני הש"י שגולה אנו דלין
 צתורס ע"י שיעצור מלכיות חה ה' דל צה' חומשי
 חורה וכשחכה לא"י אוירא דא"י מחכים צתורס חה
 ה' דל כי ה"פ דיל גמער"י ניסין שחכה לגולה
 המיוחדת צניסן כמלחמיל וכלא ענמי" דלות צתורס
 צה' קפרים ומלאה הלחן דיעה כידוע: **בדר** והנא
 עלינו צרכה ושלום מחרצע כנפות הלחן אפשר עיד דא"י
 צפ"י חלק ד' ל"ב כ"כ פרכס שומעי' אה הליצור צנחא זוכה
 ומחסיג' לעושי' כי ע"ש ואין לנו פרכס"י צוים כמו משה
 ואהרן וצדוקי' יהו' לעמיד ג"כ פרכס' צוים לישלח חיס
 מהר והנא עלינו צרכה רמז למשה שה"י מוצק לישלח
 כמיש' ה' יוסף עליכס ככס חלף פעוים וצדק אחכס
 כי וגם כתיב חלח הצרכה אשר צידק משה כי
 ושלום רמז לחסרן חודף שלום חה רמז צנולת והנצי"א
 ריח יחלח"ה הצרכה יאשר צידק גס מהיר והנצי"א
 ריח צשלום וצמישור יהלך יחסי' ריכס' ישיצ' ימעון
 שזה חלחור ע"ל אשר מחרצע כנפות צנח שחסי'
 הגולה תביא לנו פרכס' מנהיגים צוים כמלחמיל
 והנ: **בנוסח** הקליחות רחמנא עניכ"א ריח יחמו
 יחמו יעמי יחמו יחלקים פ"י שיקים צהרה
 שבעתס הכניאס שחכה לנחמה רחמנא חורס ריח
 יחידש יסין שחזיר זכות קבלת חתורס צחורש
 קיון רחמנא פריק גמער"י דיד צין ישי' שגיאלנו
 רחמנא שז"צ ריח יזכות יייצ צנעים שחזיר זכות
 ייצ שצנים והנ:

יש לרמז שנקי' יוס כפורים עיד דא"י צמדש
 שאומר השטן אז י"ס לך עם כמלכ"י השרת
 ומלחך רע יענה אה ומלחך י"ס לו ו' כנפים שחסיס
 יכסה פניו וצנחסיס יכסה רגליו וצנחסיס יעופף לזה
 כקי' כפוריים ריח ימלכיס י"י יכנפים פניו ירגליו
 ייעופף רמז שא"י ישראל כמלכיס כיל והנ: **בנוסח**
 קליחות אקי' לכאצין דחקון עלן עד דלא כהוי גמירא
 צנציא אפשר עיד זכו אחישנה לא זכו צנחה חיס
 שחנו מנשקין אקי' לכאצין ע"י כאצין דחקון עלן
 צגלות יגורס שיה"י אחישנה עד דלא כהוי גמירא
 פ"י עד הגמר של צנחה צנצי" רק יהי' הגולה
 קורס הגמר צנחה צנח"י אחישנה חיס כימי לאחך
 מחרץ מלריס כמו אז ה"י הגולה קורס עת הקצוע
 ח' שנה חור ר"י כמינ' דריי שנה חלחלו כפלות
 לעמיד צנח"י אחישנה והנ: **בנוסח** י"י שחורס
 חהלס עד מלחא שנותינו שצנים שנה לכאורה מי

להגאל ואפשר לדעתי דלא פליגי כי צנחנ הגולה
 ידיו צנחסי צחסי שחור יוס הדין שחסי' הגולה
 וצניסן חסי' הגולה צפועל חס ה"י' חרי"ה גמער"י
 ויחמי' שורקיה שח יכדוכין חס רחין להגולה
 ואס כמיס דצרי חסיק ע"פ הכחוסים דמיאל שצנחנ
 חסיק' לאלף חסיק' יהי' גולה שלימה של צנחה
 י"ס לומר חרמ צנח"י חריס חרי"ה גמער"י חסיק'
 עוליס ריח יענח ימישחור ילאלף י"י פ"י שחיס
 צרי"ה דין צנחסי על הגולה צנח"י צנחה חס לריכין
 להסלחור עד צנחה או שחור צנח"י אחישנה קורס
 והנא שחצרה כנח עד שחח חסיק' חס חקיון ככל
 רגע כי גדלו חלרות עד מחור צנח"י י"י שחחסיס
 עלינו להריס קרן ישראל צניא והנ: **אל** חזכור
 לו שחור חלחסיס כי צניא חסי"י שחל חעריך
 מעשיו למעשה ראשונים שחור כמלכיס או כני
 ארס ואנו כחמוריס שחחור שחור מפני מעשה
 ראשונים ש"ס לו חירון מהר יקדמוי חמוין צנח"
 י"י חקרימי' ואשכל כי דלות מחור צגלות מחמח
 חרות קשוס שחחוסף עלינו ככל פעס חרשוס צעול
 חסיס וכדועה וע"י דלות צחשוס חגוף עד שחין לו
 כח לדעות לראשונים חסי' חס הראשונים כני ארס
 וחשאל למע חין אנו צמדריגה זו חסי"י אנו כחמוריס
 שחשליס יענח ככד עליס יחור משר צחחוס כן
 אנו צניעצור מלכיות יחור מלח חלחוס לזה חרמח
 עלינו והנ:

נוסח חיס חלחמלו י"ל חסי"י עיד שחלנו למשיח
 חיימח חסי' חור והסיצ חיס פ"י חיס חס
 צקולו שחמחו ואחיל חלחל חסי"י חור לא ה"י יכול
 לו חיס שחנשקין חיס חלחמלו שחחמן וחצדן חותנו
 שחכה צנח"י חיס חס צקולו שחמחו ככיל והנ: **אם**
 חין דעה חדלה חוין אפשר שפ"י חס חין
 זוכה צנח"י דע חס חלקי חצדן ועצדור ז"ס חס חין
 דעה יקיא ככיל חדלה לחיות חעגדיל צין ישראל
 לעמים חין יכול לחיות הגולה לזה חדלח"י ריח יחשח
 יחכא חלחנ"ה חצחא יצחע"א י"י ישראל חין חוכה וכלפס
 לזה י"י שחכה לחשוסה ומחיל יהי' חדלה והנ: **בליל**
 ריח חוכילן חפות מחוק חדצש אפשר כי
 חדלס שחציראל נחשלו לחפות שחין לו

לל להגין כי סחציויס חין מי שחפנה חליס להגין
 מדחוסק וגס חפות מלשין כחמי' כפן חנשקין או
 שיה"י חס צנח"י מחוק שחחקי מעליס חרירות
 חריכיס ויחוס משיח שחורו חחחון דצ"ש ריח יחשפ
 צצלק ידלס גס חחחח מחחקי גמער"י וחוכי"ה

ימי חייד הימים דר'ה וליו'כ

בְּנוֹסָה הקליטות יום א' קשור בא חנונים
אלקנים לנאות כי אחיל אין חטן בכל עוקס אלא
לשון מחנה חכם וסלדקים חיים חולין צנעשים
טובים שלהם רק מצקשין מחנה חכם וזה שאנו
מצקשין קשי"ב י"א חנונים במערי" חרי"ג אלקנים
לנאות במערי" חורים רומ שחקשין לקול סלדקים
מצקשין רק צח"י חומס מחנה חכם חכם שיעקס
צבורם ומוקיימין חרי"ג מלות אין מצקשין רק מחנה
חכם ככיל ע"כ משראי שחקשין לקולס ואן: **בְּנוֹסָה**
קליטות פנה בא אל התלחות ואל למעלות עיר דלי
צ"י שקוקס התפלה ובשל כח סגבל מרוב סלות
וימרוב ערדה הזמן כ"י אלוני התלחות וסלות
שעוצרים ענינו פנים פנים לעצורות יחש' לוח מצקשין
פנה בא אל התלחות לנצל כל סהלות וצנעוה וזקשין
ומוצי"א ידיו אל למעלות כ"י לא יהיו מחלים כלל
צח"י יחמו מחלים מן הארץ כמזון:

מדר והגד עליו דרכה וטלוס אפטר כי חיה
והיה והביא ירח יולא "הקברתי" ציד יחיה
"העמדת" מרחצ "יגלי" פי צעת שהצא הגאולה צי
ואז כל אחד ידע הניקים שעצרו בגלות וישצו להשי
על שלל הקטרים ציד חויז לכלול חויז זה שצחו
צעת שולאים למרחצ צידה והסן : וזה צגלות
צגלת צחל ואיו עיד שאי צהסיק שיעקד טבל אזה
ואיו משכון שיצטר צגורת הגאולה ואפטר מה שנטל
אות ואיו דייקא פי שיצטר צגורה צחלך וי והסה
אלי הוא המליץ תמיד ותלפס שיצטר צמהרה עיב
קקרח אליהם רחם יהצן יקירי גלי אפריס עיד יקר
בעיני ה' המוחה לחסידיו כו' שמצטק המיד שיהי
הגאולה שלל ימות מלשן צן אפרים כמיס צכונת
הארחיל שלרץ נבקס על זה תמיד שיקים כן צי
והסן :

[illegible]

סָטוּחַ בֶּן עֲלֵה סָהַר חָדָר חֹמֶר אֶחָד יוֹלְרָה בִּי הִי
 עַד מֵלֶחֶם שְׁמוֹתָיו יִסְבּוּ מְעוּלָהִים בְּחֹרֶת וּבְמֹלֶת
 בְּחַיִּי שְׁעֵי־יֵת "שְׁחֵחֶנָּה בְּחֹרֶת" עַל יְיָ יִשְׁשֶׁה
 שְׁכָנֵי שְׁמוֹתָיו חֲכָה לְקִיָּים חֹרֶת מֹשֶׁה וְהָבֵן:
אֲדָרָז"ל אֵין לָךְ אֶרֶץ שְׁאֵין לָּהּ גִּיּוּעָרִי כִּי־יִיֵּם חֹרֶן
 לְעִצֵּי בִי אֶחָד חֹרֶן וְכָל אֶחָד מִשְׁחָרָל
 אֶם רֹחֵל וּמִצֵּץ הִסֵּחַ כָּל הַלְּבוֹחַ בִּי יְיָ יִרְחֵם
 וְיִצִּין שְׁמֹחֶכָה הִסִּי עֲנוּ חֹרֶן לְעַנֵּה בְּחַיִּי עַל כִּסֵּךְ
 שְׁכָנֵי יוֹם עֲנוּ דִיקָא וְהָבֵן:

[illegible]

בנוסף הפעונו לריה כי במשך כן החללק קסה
לכעסו וטוה לרלוה חספר הרוה קסה לכעס
עיד וחקרון כיס קסה מכולס פי"א חס השי" בזר
גזירה עכיוה על סהרס וזה קסה לכעסו דייקא שכוועס
על סהרס שזודס עכיוה שנקי"נ חסי" קסה מכולס ככיל
נח עלס וסיה גמטרי" עי לרלוה עיי"א שסחרס שוסק
בסרוה ס"פ סה עה עי פסוס פוטל לרלוה חס גזרלו
כעשח"ל גמ"י העוסק סקורין יסורין דילין סימנו
וסקי:

בנוסף קליטתו אל תשל"כני לעת זקנה ככלות
 כוחו אל תחזקו אפסר שהי' ככלות
 מלפון ככלה נפשי ספי' חשוקה ורלון שלפעמים
 יסחוף נפשו ממעוררין צאדם לעשות רליו' יחש'
 וספרנו שפי' אלול שאז מליך מלך התשובה צעולם
 ואלול האר"ם צעולם מליצין מלך מלך לקום
 בלשמונה צימי אלול ותרין עזר וכעד מלחו יחש'
 חס' אל תשל"כני לעת זקנה צהי' זקן מלא רחמים
 שמהעזר תשובה סנף' גיב צהי' יחמים עיז ושז
 י' לרקך את צטורק וזמנך כז' כי עיי' תשובה צה
 רחמים ככלות צימי אלול שיואל לריוק שס הוי'
 וזקוק וזקנה צהי' לנו כי מן סיה כידוע המדועה
 צהי' כלתם רימ' יזדקק' ילכו כי חס' ככלות
 כוחנו אל תחזקו צמון מסחור' הפסס מהחוקק
 וככספין צהי' רלחה נפשי לעשות רליו' יחש'
 מהעזר שחזק איצירו סנכול' לסחזוק בלזינו אמן :

בְּנוֹסָה פִּיּוּר לְרֵאָה וּבְחֻלּוֹס יִשְׁוֹךְ עִנְיָן סְחָלוּמוֹ
 שְׁמוּעֵינָן לְאֹדֶם הַמִּידָה אֲפִסְרָה שְׁלִימוֹד וְהֵא
 הָאֹדֶם כְּמוֹ עִנְיָן סְחָלוּמוֹ הֵם עַל שֶׁהָאֹדֶם אֵל זְבִיל
 דִּיעָה מְיוֹסָנָה וּבְשִׁמְקוֹן זִמְנָן שֶׁהִי הַזֵּל כֵּן שִׁמָּה
 הָאֹדֶם כֹּלֵם וְעוֹנֶסְהָ יִצֵּן צִנָּה זִיחָם מְשִׁיחֵם וְהִי וְעֵלָּה
 הָאֶרֶץ דִּיעָה אֵל יִדֵּעַ שְׁטֵד עֵרָם כֵּל מַעֲסֵה וְהִי זְבִיל
 דִּיעָה כֵּלֵל וְהִי הַזֵּל צִבְלִים כִּרְכֵּל וְהִי שְׁלֵמִים
 פִּרְשֵׁי שִׁשׁ צִנָּה שְׁלוֹם לְחֻמָּה כִּרְכֵּל כֵּן יֵל רֵמָה
 כִּי הִי שְׁלֵמִים עִם הָאֲחִיּוֹת בְּמִטְרָה לְחֻמָּה לְהִכָּסֵּם
 לְנִעְלָמִים עִם גִּי כֹלִים כִּכִּיל וְהִי לֵךְ אֹדֶם שְׁאִין
 לוֹ שִׁעָה כִּי אֲחֵהֶם אֲחֵם קֶרֶן אֹדֶם וְגַם צִוְּסִיק פִּי
 הָאֲרִיעָה אֵל שִׁשׁ דִּי הָאֲחֵם אֹדֶם אֲחֵם גִּזֵּר אֵשׁ גִּדּוֹל
 שֶׁבְּכֹלֵם חֹאֵר חֹאֵר שְׁמוֹת לְרִאִיק וְלִרְכֵּל מַעֲסֵה צִיחָה
 אֲחֵם

עולם חסד יצנה הכה הש"י צרא כל העולמות
צחקד וחסד"ד גמטרי" שם ע"צ ר"ה "צורא
"עולם ות"י "צור"א גמט' ככ"י ח"י"י וחכ"י"י רוח שלזה

ימי חייד הימים לר"ה וליו"ב

צָמַח כְּצִנְוֵי כֹה כָּל וְהָיָה עוֹד י"ל כְּמִשֵּׁי צִוּוֹחַ
וְצִוּוֹחַ לִי שָׁנָה וּמִלְחָמָה רַע יַעֲנֶה אֲמֹן צֶלֶל כִּרְחוֹ
יִסְפֹּר עֲצָמוֹ כִּי חָה הוּא הַיִּנְיָק לְהַסְתֵּל בְּרִיחַ לְהַפְּקֹ
הַסָּמֶן הַקְּטִינִיּוֹר לְכִרְיָגוֹר חָה רִמּוֹ שְׁאִיכֵלִי רָשָׁע כִּבֵּשׁ
פִּי רָשָׁע מִהַבְּחִיּוֹת כִּבֵּשׁ אֲחֻזּוֹתַי יִרְאֵה יִרְאֵה יִרְאֵה
יַעֲנֶה "אֲמֹן בֹּה כִבֵּשׁ יִרְאֵה" צֶלֶל "יִכְרֹחַ" שְׁמִצְחוֹ כָּלִיל
וְהָיָה: **וְאֵם** הַר כְּדֹרֵשׁ יִדּוֹר חֵי חֲרִי גַמְרִי"י לְאוֹרֵךְ
פִּי הַסֵּם שְׁמִיָּה לְאוֹרֵךְ יִדּוֹר חֵי חֲרִי חֲלוֹל לֹא לְדוֹר דּוֹר
וְזִמְהָ יִסְתַּחֵם הַאֲדָם כְּמוֹנִין:

בניסוח נשמה ממלאים רעים רבים ונאמרים דליטתו לכאורה יפלא וכי יש חלאים עוזרים ומזוהר ח"י רעים רק י"ל הפ"י ע"ד הפ"י ואנשי קרום רעים שפירטיי סם רעים גנופון כי יש חלאים שזרייך ליקח ורשוות מעשה רוקם עשין מאיסורים כידוע וגם יש חלאים יקורין של אחזה סארים לריבין לרשוות העשין ומאכלתו איסורין וזה ממלאים רעים סן ממלאים סהם נזח"י רעים לנשמה דדזרים אסורין הכנסיס לנפך וגם יש ציטול צמלות חסילין וחפלה וכדומה ע"י חלאים כאלו סנקי נזח"י רעים וסן ממלאים יקורין נזח"י ונאמרים ע"ד נאמרים כל פקדיו ס"טילין לקיים כל האלות רק סהם יקורין של אחזה דליטתו ומכא חמ"ד סחילי אהותו מכל מיני יקורין כדיל וסנ:

דמנהג עולמו צחקד ח"י עולמו אוחיות עולם
 ו' רוח על כל ו' אלפים שנה זמן
 עמידה עולם מנהג צחקד חמדי והזן :
"שמחנו" כימות "עניחנו" שמה "חילוי" יענה ר"ח
 אוחיות שכי עשיר רוח לז' ויכי שבר שקבלנו
 עשקר "דברוח שבר לפורענות צבור קלא קיימות סחורה
 סכלולס עשקר דברוח שלום שנות רחיו רוח וגם
 נקווס לשכר אשקי לננוס לעמוד כשקיים סחורה
 עשקר דברוח צחי' ועוקן כולם לדיקס אז שחמו כימות
 עניחנו צביא והזן :

להושענות

בנוסף הוענעו נאזיס להסיע פ" צבי יעמאלע
שנקל צה" שנים עשר נאזיס להסיע
מזארטו שיה" להם ומלה שטיינס להסיע פ" צבי ועו
מקוקל שטיר להסיע כווע עלי יעד להטיל עליהם פחד
צה" " לשפוט אה הר ועו ציטא וסנן **למען**
עיון פ" שטכס להטבח הסורה שנקל אטלך
קצב צה" עובד דייקא ממוחזר אין פוב אהלס תורס
וסנן

אלקים שאלחיל קנים גחר ולדיק מנצל וכמין גנוס
הפלת ערביה נחכמה פוחא טערים ונחזונה נחכה
נחים ומחליף את המורים כי כל העולם נכרז בשביל
ישראל ובעולם נכרז נחכמה כמין החי על נחשמה
נחכמה עייב כל אדם מישראל טחא עוסק נחכמה
הטורה נטמה ים צידו לפתוח טערים חדשים לטוב
חיים אין לך אדם שאין לו טעיה ריה טערים יעמים
הטורים הטובים פי טכל אדם מנשר טקני נחי טחא
טחוח ללדיק כמין חיי נחמה מנשר טחוח נחכמה
טערים חדשים ולחליף העמים והטורים וקדר מערה
טחכמים הכל לטובה ישראל כמין והנן :

הנותן ליערף כיח גמטרי" בגמורה והק' חיצונה יערף כיח ר"ח יטל יפ" י"י גמטרי" בגמורה רח" שגם שמתכסה הט"י עם האדם צמדה ד"ן וגמורה ייער וימין שכלל על פי יי צהשגחה ויטבול כל פקצורה ורפפול למתחוק הגמטורה חקדים וספן: **חורש** טבו דקין קנ"ג חשרי וחסה קוטסה וכן: גסס חג סחס גנח" ויש לרמז כי הק' ח"י חשר"י ח"י ר"ח י"וק"י טרשים יחטקוה ירנ"י גמול"י חלצ' טכזורה חלו גמחה על העובס מר"ס טכסח הקליחיה גמח למען יוקנ"י טרש"י ח"י גמח למען חטוקוה על גמח רנ"ן כי וסנן: **חורל** כל האומר ר"ח וסנן ויחורה גמיו חפטר הפ"י עיר דח"י גמ"י חור לרדיקס **חשבון** חטוקול ר"י מחיר פחפרוס זלוקיל כחאסר סררי צמער"ח מוחרר לסמ"י חלק פרכסחו הקטב לו גמיה על זה היום טקרוי צמער"ח וטכזיל זה הט"י מוחרר לו מעומחו"י מדה ככבר מדה חס הפ"י כל האומר **טמ"י** ווסק"י ווסרו גמיו"י יח"י סררי צמער"ח ר"ח מוחרר לסמ"י"חל הכחל גמיו"י טקטב לו ועי"י"י מוחרר"י לו כריל וסנן:

בנוסף הספלה כולם עומדים צרום עולם המלאים
 כך עומדים צעדיהם אחת עד שהם צמי'
 צלי' מחשבות יעזרו יחזרו עולם פי'
 אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
 אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
כמוצו: **גורגין** לאכול צלי צלי רשע כעס זכר
 לאיליו של יחא אפטר לרצו כי עיקר דירא למהו
 וכו' כצו וכמיץ צוקלס טסיה לעולם יהא אדם
 ירח שנים קסר כבגלי כו ולא רומין צאובלין
 רשע כעס פי' אחריות כעס רשעים לאחיות
 כעס אחריות אחריות' כעס רשעים צקסר
 כעס אחריות זכר לאיל כי איל רשע לעולם יהא
 יחא שכל יצר גלירף לעולם יהא אחר ירח שנים

הזמן: עור יונן כי ידוע שכל פורעניות הנאה על האדם הוא נוצה לאדם למרע עומדות רק שאדם אינו ענין סקובר שהוא לרעמו זה שאלו מנקשין למען טוהר שחכה להגין טוהר ודרכך שוכל לקצול בגלות כל הסיבות עזירות כמזון: צמחים לגשמה פי הילדים קטנים טקף למחשים צחי רבנה כלמה הסדה כי לגשמה מלשון גשמייות חכה לכלכל הילדים שלנו בכל ימי גשמייות כי הילדים קטנים מה חטאו ועייז טוכל לגדלם ולחזקם לתורה והגן: טורב הלגמן חי לגמין אותיות ליז כיון רוח שאלו מנקשין אותן טעוקקין צהורה טיש צה ליז נחיצות חכמה וטין טערי צינה יי צירס להטפיע טינות לגבי ישראל טיקים ותגור אומר ויקס לך והגן: שלש טעות אפשר טענקשין טחוטטע ישראל טפוכין כמה טעות מנקסיקס כדי להטפכל טלש טפלות בכל יום ועייז לא טחוט טפלות ויקס והגן: חנה דוד טענקשין טיטי גאולה טלימה טיטי צחי חנה מלכות ציה דוד צלי מחלוקה כטיש צהפטרס לחאטין של פחה וקסה קחאט אפשר כי צציה: עור יונן חנה דוד חי חריה ריה יי חלקי טעמה כטיש צסיק כי צחי יחידה חין מי טיחכה רק מטיח ואפשר לזה כתב טרמציס הקדוש זלי כי מטיח יי יחר חכס מטיחמה כי חריה לגמין יחידה טגורס חכמה יחידה צחי והטירו צירחא סי לזה חיצה מטייח ריה יחכס ייחר יונן טלמה חס טענקשין טחצוא מטיח צן דוד טיטיג סי חלקי טעמה פרומה צחי חנה כריל ועייז יורה חכמה ודעה להטפיע לכל ישראל חס עיקר חיינו והטחמה טחי לזה יחידה ריה יוסף יחכמה יוסף דעה הטטיח רוח לסריל והגן:

יחידה ליתד אפשר עיר דלי נקי פורה יוסף צאגרה טעלה טעטטע לניקו רי גרשין טחאט ייזי לדיקס כמטור ליתד יחידים חו יחיד יחוא מטיח טיש וגס חיי מטיח יחכה להטמה טקף יחידה חס יחידה ליתד טיטור סטיי אותה להיות לדיקס טיוכלו ליתד יחידים ועייז יחז לציחא מטיח טיש לו טעמה טקף יחידה צציה והגן: יברל להטפיע כי עייז טהפריקסה וטחמטעה חיו מלודי המורה חנים יוכלין להטפכל כרלוי מרוב המרה טחורה וחין הטכיה טורה אלא מחוד טמחה חס טענקשין יוציל ריה רבנה ליזו יצירי יי להטפיע טחונות צוולס טיוכלו להטפכל טחמחה צחי רבנה לכו וטעילא יוטפע טחונות צוולס צגטומות וצירחכות והגן:

כבושה צוולה לומדה ירחק רי מרד הטעב וטחצורו צגויס וילאדו מטייסיס אכל חס צחי ישראל

בבוקר זרע חס זרעך ולמזג אל סחך דך אפשר הפי ניכ לעגין לרקס טלח יאמר חלדס לעז וטקטו טליד לטכין מאון צגציל צכו וגס צוקס

ימי חייד הימים לסוכות

הרשעים ותדונו. חמיד לרחם על צדי אדם שאינם
והנחשבים וירא השם צדי תורה ומצוות צדיקים
צדיקים. בעקבות עשייתם האמת נעדרת רוח חכמים
יראהם על פניהם צדי. הכרת פניהם נעמה גם חכמה
ואדם תאיר פניו והתורה נמשלת למים כידיע צדי
היא כל אמת לכו למים כר חיים שמה לחמד נבחינה
לזרקה על פני המים דייקא וי שפניהם מואירים
שעוסקים צמורם שנקי צדי. חיים כי צדו חיים
המלאכי פי. בלדקו כו להשלים חיים תוכן המלא
לך אריכות ימים צמור ונבחינה צדי צדו חיים דייקא
כריל וסנן :

הבלי הצלים אומר קהלה הצל הצלים הכל הצל אפסד
טאמר כן דרך צקסה הצל הצלים אומר קהלה
פי' כמו שאני קהלה יודע ואומר שכל העולם הצל
הצלים הלאו פי' הצל הצלים הכל פי' פי' הכל
יודו ויאמרו כן שכל העולם הצל הצלים זה הכל
הצל דייקא שסכל יאמרו כל ופי' יחטו לך דקס ויעזו
ומעטתם שיעזו שכל העולם שכל שזה הצל הצלים הכל
הצל גומרי' כמין לך קס עם ומפד טוב שפי' יעשו
ממיד טוב ולדקס כוונן :

שוב אשר לא תדור בו כי יש עשרים קולנים שאינם נוחסין פרוטם לעני רק בשעת שנה לחולי פתאום או ללכה אחתה או נודרין לרקה אולם אז כשהוא סכנה גדולה ונקורגין עליו מלמעלה או לא יועיל הון ציום עברה רק ולרקה מוקדם ה'רה וסכנה תליל מותר צחי' וסכנה ופתלה ולרקה מעצירין יריקא ואלטון מוצר לעצירין מוקדם או רוע הגזירה קודם ש'לא ומה אל הפועל רוע הסכנה והגזירה ש'אז מועיל וכמשה'ל צגוי' לעולם יקדים אדם הפלה ללכה כ'י והנה אותן סכודרין בשעת הסכנה ואיכו ונועיל ש'איו כ'לל מסכנה אז לא יטריך לשלם הכר ש'י' על תנאי' אם ילל כ'ידוע וז'ס טוב פ'י עשה טוב אז כשהעשה לרקה תמיד צחי' וירק לרקה וחסד ימלא טוב כ'י אז אשר לא תדור שלא חטריך לידור כי לא תזנא לסכנה ולכה כלל ומשכדור בשעת הסכנה ולא תלל ש'י' על תלמוד לשלם כי לא תשלם התנאי' כלל כ'יל ע'כ טוב לעשות טוב ויהי' טוב לך תמיד כ'יל וסנן :

כל האזרח ישראל יצנו בקבוצה אחת כל ישראל
 ראוי לישב בקבוצה אחת י"ל קצה רוח צה"
 ב"שחל ר"ח ש"כל "שחל "חלוי י"שצ "קבוצה
 "חח רחח חנו עקוין לישב בקבוצה של לויחן קלח
 נוסח חכרחה לישצ ר"ח "חכ"י "קבוצה "של "לויחן"
 וס"

לֹא יוּכַל לַסְדֹּרוֹת כִּי וַיִּמְנַע לִיתֵן דְּרָקָה לְהָא חֲזוֹן
בְּצוּקָר זֶרַע זֶרַע פִּי דְרָקָה מִשְׁלֹשן זֶרַעוּ לִכֵּס לְדָרְקָה
כִּי וְלַעֲבֹד בְּיוֹמֵי זְקֵקָה אֵל תַּחֲבִי יִידִן גְּמֻרָיִי דֵּל גַּם
אֲחִירֵי סַמְכִינָה קִי יֵד רִיחַ יִיתֵן יְדִילִים גַּם לַעֲבֹד זְקֵקָתוֹ
יִכְלֵל וַיִּמְנַע מִלִּיתֵן לַעֲבִידִים כִּי אֲחִיק יוֹדַע אֲחִיה
בְּכָד סָהַ אִזְ אִזְ זֵרִים יִתֵּן יִתֵּן וְלֹאס כְּסִימָס כִּכְחַד
מִסְתִּים כִּי הִרְבֵּה בְּכַסְלִים בְּנִימֵי אֲרָם שְׁלִימִים וְהַגִּירִים
כִּידוּעַ וְהִגֵּן : **בב"ד** קָהֵל עַל פִּי כִי אִם שְׂמִים הִרְבֵּה
יִסְמֹחַ בְּשִׁמְחַת הַסְּהוּרָה כִּי כִי הִרְבֵּה יִיחַ הַיּוֹרֵה שְׂמִירִם
לְבַד בְּעִשְׂתֵּי הַכֵּל הוּא לְפָנִי הוֹדְרוֹ עַל מִשְׁתֵּי עֵץ
הַיִּצֵּן וְיַפְלֵא מֵאֲדוּר אִיךָ יִיחַ בְּבוֹדֵן עַל חִיָּה לַעֲבִיד
שְׁסוֹ מִיִּנְעִינֵן בְּחִידוּשֵׁי תוֹרֵה בְּעוֹשִׂים וְחַפְשִׁים לְעַבְדֵּי
פ כִּי לֹא לְפָנִי תוֹרֵה עַל מִשְׁתֵּי עֵץ בְּזִמְן בִּיבֵלֵת מִשְׁתֵּי
כִּי חֵלֵי וְחֵלֵלֵת תִּרְחֹן דִּבְרֵי חֵלֵי חֵלֵי וְיִסְמֹחַ אִם
סַמְכֹת הַסְּהוּרָה וְקוֹדוֹת וּפְלִאִים עַד שִׁיחַ כֵּל הַסְּהוּרָה
סַלְמֵדוּ בְּעוֹשִׂים סָבֵל לְבַד חִידוּשֵׁי הַסְּהוּרָה שְׁטִינֵי אִזְ
כֵּל סִיחַ דִּיקָא סְפִירִיקִס שְׁסוֹ מִיִּנְעִינֵן בְּעוֹשִׂים חִסִּים
תוֹרֵה חִדְשֵׁי מִשְׁתֵּי סֵלֵחַ חֵי מִשְׁתֵּי רִיחַ אֲחִילֵי יִתֵּן
מִשְׁטִינִין בְּזוֹלָה תִּלֵּא רִיחַ אֲחִילֵי מִלְּקִי מִסְתִּים רִיחַ
לְסַכֵּל עֲזָא יִיחַ חֵלֵי לְחִירִיקִס דִּיקָא יִסְגֹּר תוֹרֵה
חִשְׁקָה לְפִי בְּכֹדֵס עַל כֵּל אֲחֵד וְחֵד חֵד :

ושבחה א"י את המזמרים שבכר. ומהו מן חסיים אשר
הם חיים עודנה אפשר דסי"י דקרא אשר
המה קאי לרשעא דקרא פי' ללואה ומזמרים נח"י ושבת
א"י כ"ו לאשר הם חיים עודנה פי' להנציקים שאפי'
נציתסון בקראים חיים צביע להם א"י ומשכן ולא
לזולתם כמובן: **ורכור** את צוראך צימי צחורותך
אפשר שיתנו כ"י עיקר ציראח האדם נצטיל המורה
כידוע חס' הכור את צוראך צימי פי' נצטיל ימי
צחורותך צמח כך נהנה מורה להיות לו לשם קטולה
נצטיל זה צדא אורח ע"כ חכור וזה שצחור לקיים
מורה ועולה עד אשר לא יצאו ימי הרעה שתקרב
הגאולה שלימה שאז לא יצאו לעולם ימי הרעה
כלל רק יסיו ימי טובה המיד שמשנה ה' צונעסיו
ומצינו פס' אשר האמר אין לי בהם חפץ שאז צימי
המזמיר לא יטריכו ישראל לבקש שום מוצה כלל
נצטמיות רק שמשנה צימי' ונללחם אורח דעה כ"י חס'
אשר האמר אין לי יריאק פי' לא צריך עלי בהם חפץ
שאין א"י לרץ לבקש על אום חפץ נצמיות ה' רק
להתגלות מולטוהו עלימ' צביא וסנן:

שלח לחמד על פני הים כי צרוב הים המלאח
 כמו שמלכו שבקש דומעיה על שובלו
 סבילם צבי אדם שאינם מהוגים כי לשונא' ה'

ימי חייד הימים לסוכות

מא

לנח" חיה שנק' ג"כ כאלה נשם נשמה פ"י נשמה
לנשמה לזה הקד חיצות חלום וכללים יוסק' עמנו
ע"כ גימ' נשמה ח"י ע"כ האותיות להגדיל שמו
הגדול הבדול שנקרא עלינו כי הוא נבד שם הוי'
נ"ה שנק' עלינו ע"ד ורלו כל עמי הארץ כי הם ה'
ק' עלינו נח" קוצים וישראל כילהו מד קס יד'
מלקים שובלו לזכות נמשכים לר' חלקים ככ"ל
והנן:

נרסח תשנחתה ונחמחא ע"ד רחמי' נציר אלמלא
שמוי ישראל שנת חתם היו כנאלין וחפסר
נ"ה רוח תשנחתה לחיות שנת חתם ונחמחא ע"י
יהי נחמת הגולה נצ"ל: **אחז"ל** דבר דבר קל
יהא דינוד של שנת דינוד של חול חפסר שם
רוח ע"ד הנשמה כמו שפירש"י ז"ל ע"פ לא כאלן
מלרים חלל נוצה היננה כר ח"ס שנצנח חס"י לשומר
שנת לא יהא דינוד שנת דינוד של חול חלל
עוצה היננה ח"פ שחבר דינוד קדושים צימי החול
ע"י דינוד שנת טוב יותר שפעלו ציחר כל
טוב לנ"י ישראל כמ"ס שנת היא מלעזוק ורפואה
קדושה לנצח ששנת מוקבל יותר לפעול דינוד
רפואה ושפע בכל ענינים והנן:

נרסח זמירות לליל שנת מעין עולם הנצח יום
שנת נשמה פ"י כמו עו"צ שחמיל כיא
כיה ומחפשו של חצירו לעיזב וזין אחד דומה לחצירו
כן בכל שנת ש"ס לכ"א וישראל נשמה יחירה ג"כ
זין אחד דומה לחצירו וכ"י שאלרם עוצר צימי החול
כן ישג טעם ערצות נצח קודש כידוע והנן: י"ן
צמורה הרבה פעמים נקרא שכל לדעת רוח קלל
יסתה האדם יין רק לרצ' מלה כגון קידוש ואזלתה
ובחמ"י לזה ק' שכ"ר ר"ת ישי' ירוב יכוס רק
לרצ' מלה ששעור חמ"ל רוב כוס ולא לרצ' הרשעה
בם ק' י"ן ע"הא גימטרי' חכמה גם גמטרי' ק"ג
גם י"ן צימיו כזה י"ד י"ד חן גמטרי' ק"ג חכמה
רוח נלמחיל: ק"ב לחכמה שחיקה ווי ששמה יין
וישכר והשיכור דברו לרצ' הרבה ולחלוק קלל
ולא ק' חס כי הוא עושה הכיפך מן ק"ב לחכמה
שחיקה ע"כ רוח נצמל יין שלא ישכר והנן:

שבת גמטרי' חכמה עולים ה"ז רוח ששנת
דיקא מוחל לחשבג נחמחי' חס"י כמו
אכילה ושינה כידוע: **בנרסח** זמירות למו"ס פדה
ע"ד מעים כ"י חפסר ע"ד רחמי' נציר דכ"י מפרי
מה יחמה הורה לישראל מפרי שמוין ר"ש הרבה
רשעי ישראל שולעין חס יר' ה' דברים רעים
וכדומה

וח' נצכת כח"צ חסר לרוח לשון יחד וחי' רחין
אלסון רח"י לנצח צנני' בני מלוה ש"י שרואי לנצח
נרדלי' ולום י"ל דהסו"ק הנטיחה לנ"י הארזת צישראל
ישנו שרואין לנצח נצכיה חלום גמטרי' לוח"ן נח"י
רח"י לנצח נרדלי' נצ"ח ככ"ל והנן:

נרסח נרסח"י הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלנו
שנת ח"י כולו נצ"ח ר"ת ש"י"ו יושמחו
ישמחו יתורה וחנו כבוד לחורה גם מש"י נק'
סילים ר"ת יהוא ינחילנו ליום ישכנו יצנח שעל
זה עיקר נקשתו שח"י עיקר השמחה צעולם רק
הצמורה הקדושה ויחנה כבוד שנים נצ"ח:

נרסח הזמירות לשנת ברוך חלקיו אשר טוב
גמולו כ"י חפסר ע"ד רח"י צוה"ק פ'
אחר דף ע"י ע"כ ח"ה ג' דרנן חס"ן כ"י נפש רוח
ונשמה ועילמה ויחיהו נשמה דליר יוקי נבולה נ"י
נשא ח"ת נפש זכה נ"י נה"י נפש מריקן עלי' עטרה
חרא דאקרי רוח כ"י זכה נ"י נ"י נה"י רוחא מעטירן
ל"י נכחרא קרישא כ"י דאקרי נשמה כ"י ולעיל ויח"י
ח"י ס"י ד"ל ח"ה נשמה עילמה דליר קדומה
כ"י ועיין שם נכ"י מוקדש מוקד' ר"י פ"ו ע"י נשמה
לנשמה שנק' נח"י ח"י הנאה מאלה כ"י ע"כ ותלמ'
דרנן ברי' פ"י שם שחם נבד מלכות חציר וציה
וגם ח"י נמקוצים ש"ס ח' חלקי נשמה כ"י נח"י ולנח"י
יחידה לא יוכל שום אדם להשיג רק המשיח יסיה לזה
שהוא נבד קולו של י"ד נח"י כחר רק לנח"י נפש
רוח ונשמה נשמה לנשמה שהיא נח"י יוכל כל
אדם ע"י מעשיו הטובים להשיג שהוא כבוד שם הוי'
נ"ה שח"י רוח נח"י חכמה חלל נח"י נשמה
לנשמה ח"י וחות פ"י ראשונה רוח לנ"ה נח"י נשמה
חות ח' רוח נח"י זכ"ר ח"י ח"י תחלה מלכות
נח"י נפש כידוע ולדעת ז"ס הרמז נלמחיל זיווג
ש"י לפי מעשיו כ"י נח"י ראשונה שהיא הנפש אינה
לפי מעשיו נ"י אדם כמאמר האו"ק חס"ל נבולה
נ"י נשא ח"ת נפש כ"י רק נח"י רוח העזרוב ללרס
נקרא זיווג ש"י שהוא ש"י לחלקי כ"י נח"י זה הוא
רק לפי מעשיו של אדם דייקא כמאמר האו"ק זכה
נ"י נשא דייקא ככ"ל זה שמוקד נרסח ברוך הוא
חלקיו אשר טוב גמולו לא לפי מעשיו רק גמולו
טוב נח"י נפש הנק' טוב מקטרא דטוב כ"י ח"י טו"ב
נח"י נ"י חלומות נפש כידוע כרחמי' וכו' חס"י
הגדיל כל פ"י ע"י מעשיו נח"י לנ"י נח"י גדלות
נח"י רוח ר"ת ירחמי' ירוב יחלקי חלום וכלה
יוסף עמנו רוח נח"י נשמה וחי' וכלה ג"כ רוח

ימי חייד הימים לשבת

אחז"ל לטעם פרוקסא מווליא צמלא אפער שרומא דאי בסיק דכשמה נקי מלא לגוף כצו מלא שפירך לבשר שלא יקריח כך צללא הכשמה הגוף מוקרס לזה מנעבלין פרוקסא מווליא צמלאת אכילה צמלא לרומא שאין אוכלין דרך רענחנות רק לקיום הכשמה שנקי מלא עם סגוף הגשמי צחי לדיק אוכל לשבוע כפצו לקיום כפשו וסגן: **עור** יונן כי מליח אוחיות מל חי רמו שיהי פרנסה לישראל שהם כימולים לשם ימים וסגן: **נוסח** התענות כרס מחולעת מל הרבה ילדים שמוקן להם חולי חולעים טבועים חס כרס ישראל שנקי כרס הי לזחל חליל אוחס מחולעת שלא יהי להם שום חולי החולעת וכל פורענות המהרגשות צבולם וסגן:

בנוסח לשם יחיד קודם הכחם חפילין שלא פסחו ולא יתבנה צו יליהר ענין הכפל ע"פ פסוקו פי' שלא יפסחו לדבר תאוה של רשות תאוה אכילה ושמי וכדומה ולא יתבנה אוחיות הי תריג פי' שלא יקום אוחיו לעבור על הי חומשי תורה שיש בהם תריג מלות כידוע וסגן: **בנוסח** צדק שאמר צדק גבר ומקיים פי' שמשבחין להשי' שגבר עלינו בזיות דהיינו מילא ותעניות ציור שסוכל להיות צחי ומקיים בזיות אורייתא צחי ומי צחם ולא שמימות צחם שנותן לנו כח לקיים צחי דרכי דרכי נועם וסגן: **בזה** שאחז"ל כ"כ הלכה כבחרתי אפער לומר עיר ספי אל תאמר שהימים האשונים היו טובים מאלה שאמרו צדוקי מסי ריה די כיה ע"כ ספי אל תאמר שהימים כיו היו טובים ולכן יש לשמוע להראשונים יותר מן האחרונים אל תאמר כך דלן לך אלא שפנו שצריך ע"כ וזוהי יחל דלחז"ל הלכה דייקא כבחרתי שלא תאמר שיש לשמוע להראשונים יותר וסגן:

בנוסח צרימו ועיל הכיל ריה כ"י לא יעל ימלאם לזכרו שפירך הוא ע"י אכחנו מודים לך צחי על כל מולא פי' הי גס תי מודים ג"י קי רמו לקי צרכות בכל יום וסגן: **מלכים** ויעש שלמה כי חג שבעת ימים ושבעת ימים כי שמים כי על כל הטובה אשר עשה בו לישראל עמו כי אחז"ל שאכלו ושתו ציורכ' כי שמואל להם תשי' על אותו עון כיו וסקצו כפי מנין שאכלו ציורכ' אפער להיות שהקריצו שלמים ולא אכלו ותי' לין שמוח צלא אכילי ושמי' ע"ש ולכאורה יפלא מאלה על כל סדור הסוד שהיו רולין לעבור על איסור כרס ונפרט על שלמה המלך שקיצל עליו איסור כס וכל דרך אפער עיר

וכדומה זה קשה מאוד לישראל חס פריה עמיד מעשים געערי דוד צין ישי' שחציל הגולה והיו ירחי הי צמחשאות לעיני ע"ה שחפרה אוחס מעמי פרים שדור ח"ס ג"כ ענדים עשלו צו רשעים שאין עותין רטוב ישי' נקי ענדים ורמנו חטאים מן הארץ צביא: **בנוסח** זמירות קדם רצון עלמין צמלין סחמין חבלון פחגמין ואמרין חידושא ירמח ללדיקים הגדולים שחלצו ציורים צבירות וכוונות ממיד כדי שלא יקריג שטון ח"ס קדם ירצון עלמין ריה קריע לקרוע כל המקטירים מעל צרו ומקטירין קודות ובקשות שחול ידוע רק קדם רצון עלמין כלל צמלין סחמין שחול סחוס מחשבתם מכל ועיין חבלון פחגמין להטעם אללם צמלות לעצרתו ישי' וגם לדרגים גשמיים יוכלו לגלות על כל עמל ככוסה ואמרין חידושא פי' חידושי מופתים בגשמי וצדוקי כידוע: **בנוסח** התפלה נורא רפואות עיקר הוא שיהי האדם שמוכרם ליקח רפואות חי לרין לידע שחבל צמחמה הצורא ישי' זה עיקר הרפואה ח"ס צורא דייקא רפואות כחל לידע צמחמה ורלן הצורא וסגן: **הגה** האוחיות שאמרי שס אלקים אוחיות צמכין ריה צפני יכל פנע ונפסע מישראל רמו שצריחא עולם שהי צסם אלקים געערי העציע הי צפני כל פנע מישראל שמוקן לכיח חלקו בכל ענינים צמחמה פטיות ולין אדם כובע צמוקן לחצירו וסגן: **בנוסח** הסמכון אוחים אל חלק אפים כי הי ליל לרין ריה להפכות חליך כל רשעי ארץ רמו שצבציל זה מאלך אפו שמו יחזרו רשעים צמחמה כמיון: **בנוסח** צרכה מווליא להם מן הארץ כי אחז"ל כל העולם כיון צבציל חרינה צי וכל הצריח' ואספנו צבציל הלדיקים שנקי מושלים צחי מי מושל צי לדיק וגם הי צרשי' ואספנו לטון מתנה חס אע"פ שיש להם ללדיקים לחלות צמחמי אין מוקטירין אלא מתנה חס זה שאלו אומיין המווליא לח"ס ריה ילטון ימתנה יחנס מן הארץ אוחיות האל"ר כי יש אחר מתנה חס ח"ס המווליא שמתחין שנה לספי מווליא השפע צרכה הלדיקים שצבצקין מאלה מתנה חס וגם אחז"ל עמידה אי' שחוליא בלוקקאות צלא שום מרחא חס המווליא לח"ס מין הארץ געערי דוד צין ישי' שחכה לרלות משיח ויהי' להם מוקן מן הארץ כחיל וגם המווליא ריה וחזיה לדיק מושל יכונס יחל ילרו צרכה הלדיקים העולם כיון כמו שמונאר כחזיה שפירך מושל קרס חכנס חס ילרו וסגן:

אפי' ואכלתם לחמכם לשבוע פירש"י קם אוכל קיימעה
והוא מתנצל צמיעו ע"ש והנה דורו של שלמה שהיו
לריקים והיו יושבים איש תחתו בבטו ויושבים לנצח
ובתקנים זהו אז כל הזכרות כחכמים צחורה פ'
מחוקות וזהו מקים בי"ח אוכל קיימעה שיוכל להיות
הפי' פתוח מכוונתם והי' בי"ח מתנצל צמיעו כמו
הכילה מרצה לענין זה להיות כחש צמיעו שחכילים
קיימעה כמו אכילה מרצה לחכם לענין חיוב כרה אין
פתוח מכוונתם ואכלו אז צי"ח פתוח מכוונתם שאין
צ' חיוב כרה רק אישורה צעלמה לזה מחל להם
הש"י על אחרו עש' שדור אישור קל משה' שמחה
ומכונה הצ"ח והס' : (רמ"י) חכמים אלה להרע
ולתעצב יצ' ידעו. ואפשר שרונה בי"ח על המלרע שיהיו
חכמים צעלה של הצה נהחרימה ובאמת הם להרע
דייקא להם עצמם היו להרע שש"י קשוי השניצור
השלים מתקין ויאלו קודם הזמן של ח' שנה כידוע
ולתעצב יצ' ידעו שלא ידעו אה ח' שצדק עולמה
ולתעצב יצ' ידעו יצ' ידעו עם קרצו והס' : עוד יצו
אפשר יצ' ידעו זה על כל המאומות שיש בהם חכמים
גדולים העוסקין בחכמות חילוניות ובכל זמן חזון
נולדו חכמות חדשות כידוע ואפשר לדעת' שלא
נבראו חכמות חילוניות כצביל האמונות שלא ישי' להם
חלואה לחכמה התורה כי גוי' שעסק בחכמה חייב
יהיה ובחז"ל כי לקח עוז נחמיה' לבס דייקא והחזרה
קח' לקח עוז ע"ש שיערכל חכמים' כ' עיוות כצביל
המורה כעיוות' ועבדיה' והס' : חינו רולה שיהי' לחלומות
עיוות ע"כ נתן להם חכמות חילוניות לנצח הזמן
בחס ח"ס חכמים הם מה שיש בהם חכמים חכמה
חילוניות להרע דייקא שהיה רעה להם כצביל ולהתעצב
כל ידעו שלא ידעו חכמה התורה שנקי'
ליתעצב ומשכן לקח עוז עוז' חכמי' נחמיה' לפרכים דייקא
אח' העצב כ"ו והס' :

(שופטים) **בימים** ההם אין מלך בישראל איש הישר
צעניו יעשה אפשר עיך רחשיל אלים צענלו
קסדהרין דין ארבע מיתוח לא צנלו פי עיכס
דומתס מי סתחייצ טריפס או חסס מכישו וכדומה
בר עיכס חיס ציוס הסס אין מלך בישראל לביק על
יריכ סססות ועייץ יקצרו הרסעיס לעצור עצירות
סססותות מיתח ציד כי קר ענעט הירחא מעל פמיס
לה אחר איס רוח להסיי סנקי איס מלחמס הישר
צעניו יעשה על פי הססות סססס צעניו יעשה
יועניס לרסע מדרתו כליל סססס: **ל** וינן סססו
סססס ציוס הסס אין מלך בישראל צזון סססות

ימי חייד הימים לשבת

ישקוף ה' וירחם עליך והסן: **ומעשה** ידיו מניד הרקיע אחזיל בגמי כחוצות דף ה' מעשה ידיהם של לדיקים מי מניד הרקיע ומוא' יהו מטר ע"ש ואפשר עיר לומר כי שמועז מלדיקים ראשונים כשה' לפעמים רוב השורש בשמים עד סוף זמן קידוש לבנה הלכו לפעמים צמח הליכת בשמים עם רבים לקדש הלבנה ואחרו ממזמור הללו' מקודש ואח"כ נתפדו העצים וקידשו הלבנה צמחם ואח"כ חיבק אחר זקידוש לבנה ה' מטר כמקודש וגם שמועז מלדיק אחד דוריונו צמח קידוש החמה הפך לקדש חמה וה' יום מענין ואחר להאכסיה העומדים אחר בזה הלשון כך לבחיו אם לא חרלה החמה שיהי מקדשין אחיה ותיכף כשאמר זאת ה' זריחה החמה צבהירות גדול ח"ס ומעשה ידיו מעשה ידיו של לדיקים שסם מעשי ידיו של הש"י כפירש"י שם מניד הרקיע דייקא שהמאורות נבראו בקדש כמ"ש יח' מאלוהים בקדש השמים שהחמה ולבנה צברקו מעידין של הלדיקים ככיל ויהו הריחה בדברי חז"ל ג"כ ומוא' יהו מטר שהמטר נפקד צמח חל"ד לקידוש לבנה וחמה ככיל והסן:

בגוה י"ר שחחר חללים שלא ילטרב: עמך ישראל זה היה ולא לבש אחר עיר מואחיל בגמי דברכות ישראל אמרו לחור עמך ישראל לריבין פרכסא אמר להם לבו והסתפרקו זה מזה אמרו אין הקומץ מעשיב אם שארי אמר להם לבו ופטשו יריכם בגדוד כי ע"ש והנה בגדוד ה' להם מן ולא היו לריבין לפשוט ידיהם בגדוד וגם ח"י צה"ק זלעמדי ג"כ יח' מן לישראל וגם אמרו עמידה ארץ ישראל שחוליא בגוסקאות כי זה שלא ילטרבו עמך ישראל זה לאה פ"י להסתפרק זה מזה דרך מרינו וגם ולא לבש אחר פ"י שלא ילטרבו לפשוט ידיהם בגדוד רק וכן לכל ח"י אש להגדולים שבשראל צחי' ח"י די פרכסא לבחיו כ"י ד"י דייקא כמ"ש שיהי צונן המורה לא העדיף והממעיט לא החקיר רק בכל יום ויום די פרכסא בלצד וגם ולכל גוי' וגוי' די פ"י הקטנים די מחסורה טעם מן יר' לכל אחר ואחר לפי כוחו של אדם שהקטנים לריבין מאכלים אחרים י"ר שחזקה לאה צמחה והסן:

תפלה לעני כי יענוף כ"י אפשר עיר צה"ק יעקב צחינו והסן: י"י להם לאכול ובגד לבגוס ואחזיל בגמי: צה"ק אמוראליס צמחם שבלבש בגדים קודם התפלה אחד הכין לקדש ח"י קידק ישראל ח"ס חפלה לעני עם הדי' אוחזת וכולל גמתי להם לאכול כי יענוף פ"י שיהי לו לפטוף בגדים כ"י ולפני ה'

שפדן

גזירות רעוה חיו ככיל חס צינים ההם חין עמך ישראל ציני הגלות חין עמך להם להדריכם ולכופס צענין מרינו צמח ובענין מרות ד"ק שיהי להם שלא לעבור על גזירות דרבנן וחוקי התורה אל יאמרו כי יח' להם מזה ריוח מומן חיו אולם ח"ס הש"י שנק' ח"ס מאלהה הישר צענינו יעשה מזה שבו צריה לכ"י ח"ס וא"ש פרכסא על כל הסנה ע"י הישר צענינו יעשה שלא יוסף האדם כלל ע"י שמוצו על גזירת התורה חס יח' ח"ס על לבו ולמה לו לחמוד אם שחיו פלו והסן: **(משל)** חס פני מציין חכמה ולב כסיל צקלה הארץ. פ"י מ' שחיו מציין צהורה חין לו דאגה פרכסא כלל כי החכמה חס"י צעני' ופרכסא צריח נגר פניו חמדי ח"ס חס פני מציין דייקא לפי פניו מומן חמדי ע"י חכמה שבו ככיל אולם ולב כסיל צקלה הארץ חס חין לו פרכסא נוסע למדינת רחוקות כמו למעריקה לאגדלן ושארי מדינות וע"י שחיו נוסע כמ"ש דבר משם מציין חולבין בדרך הש"י ונק' כסיל כמ"ש שחולך אחרי עמל' ילסיר שנק' זקן וכסיל ח"ס ולב כסיל דייקא גמטרי' זקין ע"י"ר רח' ילסיר זקן וכסיל חמס לירחיו חין מחסור ככיל והסן:

(שמואל) ויאמר דוד ככל נא חס עמל' אחיחופל די' אפשר לדעתי דומעיה פעל צחפלתו לדורות בכל עת שיעלם רשעו ישראל או רשעו אהיני ע"י יר' די שמוסר עמל' שלא יוכלו להרע ח"י ויהי להיועלם מזהה גדולה ולדיק מלה כחלן והסן:

(חללים) שיר למעלות אשח ע"י אל ההרים מוחן יצוא עיר כי אפשר עיר מואחיל וחין ארס יודע צמח משחבר אפשר הפ' חס חין ארס יודע צמח יוכל לפרכס עמל' אז משחבר כי תמונה ה' צה"ק עין ח"ס אשח ע"י אל ההרים מוחן יצא עירי ח"ס וחין ארס יודע ככיל די דייקא פחוס יצא עירי מוטס ה' עושה שמים וארץ רק לא יאמר ארס אשח צמל ומה שנגמר עליו מוחס חסול לו צלי שום מרחא ע"י אחזיל הרבה עשו כרשג"י פ"י ח"י חלו שלומדים לשמה צחי' הלומד לשמה זוכה לרבים הרבה ח"ס הנה דייקא ח"י חוחן שהם צחי' דברים הרבה ככיל ח"י ע"י כרשג"י ולא עמלה בידים כי מ' לבו גדול חסל עסק צהורה לשמה וע"י ה' מוכר ע"י כידוע ח"ס אל יתן למוט הגלך דייקא ע"י מרחא הליכות רגלך צלי עמל' אז אל יתן למוט ריזון לך מוחסוד ואם חרלה שח"י צהליכת רגלך בעירחא רבה ולא ידומן לך בקרוב ח"י ע"י ח"י יום שמוריך ולא ההרהר כלל ער

המון עם ישיבים וגם אסתר וזכיו של אדם ישיבים כדי שיהי צעליהם התיח יכלין אז לעסוק בגירסא צחורה ותפלה ויהי עיני קודם העולם לזה אחוז חזיל בלשונם חיצה לגירסא כי חיצה גירסא בגמרי רחיל לאים גם חיצה גירסא כולל לימוד התורה בלישנא דמשחמנע לתרי אפי' כי לריכין גיב בליה אחר חלות לומר בקשות המיוסר על תיקון רחל ולאה בראי' הסוקה צעערי ליון כמובן:

יש לרמז מה שמצרכין להסתן שיהיו הזיווג עולה יפה עיר שפירסי' עיפ' יפוח מראה רוח לשונע טהגרות כראות יפוח זה לזה כמלא שתי' יפה רוח לשונע וירוע מאחזיל' כד משלם שערי מכרז נקטו וחזיל תגרא צביא' כי רוב המריצות שנין איש לאסחו הכל צעזיל שאין להם פרנסה ועיני זא לירי מריצה שהרצה פעמים זא עיני פירוד חיו זין הזוג עיי' גמ' כירוע לזה ומצרכין להסתן שיהי' הזיווג עולה יפה פ' שיהי' להם חניד שונע ופרנסה שיהיו כראות יפוח זו לזו ועיני' יהי' להם קלום ולא הפירו כל ימי חייהם כחיל והנ: **עור** יונן דגיא דהבס הרשעים צעלי' הסחוט קוצרין שאין תענוג יסור מתענוגי' העושי' כמו חלות המעגל דאי' צגוי' דשאל אחר מאומות העולם כלום יס תענוג לכס לעלמא דחתי' כמו תענוג של זכות עיש ח"ס שמצרכין להסתן שיהי' הזיווג פ' כי זיווג עולה יפה שיהי' עולה על מחשבתו חניד צח' יפה טעם אחת של קורת רוח לעוסי' מכל חיי העוה"ז ועיני' ימעיטו הנלוויו כי כולו הצל הצליס ועיני' יזכה לכל טוב והנ: **עור** יונן כי מזהבנו לאחר הנישואין עיי' עול הפרנסה ורחיים צולארו יוכל לצטל לגמרי מלימוד הסורה עיב וחכירין לו הרחם שיהי' הזיווג עולה יפה שידע מה הוא הנקרא צח' יפה חורה עם דרך ארץ שלא יצטל לגמרי חיו רק יקנע עתים לחורה ויהי' יפה לו גם חיי' עולה רחם צעני' יהי' עולה למעלה למעלה והנ:

מנהג הסתן שסוצר כלי זכוכית תחת החופה אפשר עיר דחוזיל' צגוי' דהגיגה על הפי' לא יערכב' וזה וכלי פז חכוכים למה כמשלה חורה להב ולחוכית שקסא להשיג אח חכוכה כזה ונוח לאצרה ככלי זכוכית עיש והנה מי שנושא אשה יס לו רחם צולארו ויכל חיו לשכות ליווד הסורה עיב וחכירין לו שסוצר כלי זכוכית שידע הבס שהוא חריץ וצקי צחורה עכ"ז אם לא יעשה בכל יום ויום קציעות עתים לחורה כוח לאצדן כעצרת זכוכית עיב יחזק קלא ישי'

יספוק טיחו סיוכל להסתכל לפני הש"י צחי' הטון לקראת אלוקד כחיל ועי' עיקר תפלה העני חניד כחיל והנ: **שבטי** יה עדות לישראל יס לרמז מה שחכם דייקא זה השם יפה צייצ' שצטים עיר חכרתי אה צרתי' יעקב כוי שסוצר זכות אצות לדורות וגם כחיז חכרתי' להם צרית ראשונים פירסי' טס צרית טל ייצ' שצטים כמלא שסוצר זכות אצותיו טסם ג' אצות עם שצטי יה טסם ייצ' וצלידוק כמנין טיו' טהי' מנין טס יה לזה הסתמיה היל טל טס יה טהי' מעלה גדולה להם שרונם שסוכסם גדול כיכ כמו זכות האצות שסוצר חניד לחרי דורות כחיל והנ: **ולך** הי' הסקד כוי אפשר עיר דעציל' צסזיק על מאחזיל' שסוצר מלוה מלוה שסוצר טהסי' טוחן זא נקי' גיב מלוה כי הש"י חפן להטצי צברחיו כמיש' עולם חסד יצנה וכסלנו רחיים לקבל חסדך נחמלא רחיו ישי' וחס'צ' לנו מלוה גדולה זה צעלנו סלנו מקבלין שסוצר עיב צסזיק חה רוח ולך עיר הפי' לך לך פסירכיי טס להנחלך כוי חה ולך הי' פ' להנחלך הש"י צביכול חסדך צגיא הדיעס שברחם צחי' עולם חסד יצנה כי חה טסלה ליש כמעטו סבר המלוה זה הוא להנחלך כחיל והנ:

תשרי אפשר דחוזיל' גדולה תסוצה שמענה עד כסא הכבד וזוה' החדש ציוהר מעוורין כל ישראל אז להסוצה עיב נקי' חשרי' בגמרי' השסוציה עיר כסי' הכניד והנ: **רחוק** מרשעים יסועה כי חוקין לא דרסו אפשר עיפ' דאי' שסוצר טלפיות צסם המדרס אם צקסא ליטול עלה מן הסורה אחת כוטל הפי' לחותן המאמינים צסזיק ועוסקין לשמה יוכלין לידע ממה שסוסקין צסזיק כל מיני יסועות לכל עלה טלריך אמנם לרשעים שסיסם מאמינין ולא מקיימין הסורה וצסחשך כל מעשיהם אין יודעין להמשיך עלה מאור הסורה חיס רחוק מרשעים יסועה שאין יודעין להמשיך יסועה כי חוקין לא דרסו שאינם עוסקין צסזיק הסורה כחיל ועיני' רחוק ממה יסועה כחיל והנ:

לבושים

אחזיל' לא איצרי לילה אלא לשינתא וגם אחזיל' לא איצרי לילה אלא לגירסא ויכל דגיא דדא דחא חסה הוא כי ציוס יס צבי אדם המון עם המעריידי' אה אה זה צדצדים הריכין לפירנסה וגם אסחו וצכיו טל אדם מטידיין מאור כירוע והכל צצחא רק צעזיל הסורה לזה איצרי לילה לשינתא שיהיו

ימי חיך הימים דכושים

כס וסדליקו ח' יומים כוכה הגמ' לייטז קויעה הגמ'
שהסג ח' רק ז' ימים כידוע לזה כוכהס ונעסע זו
דייקא בספך עמלו ח' כס מה עעלס זלז כסן גדול
מוכזר לחסוס הסך שלא ח' יודע עיכנקו יוריס
ויטמאל כל הסעמירס ואלו לא ח' הסכ'ג מוכן לחסוס
הסך לא ח' כלל אפי' ליום אחד ולא ח' מקוס
לחול הסכס לזה כהין ריה כס כיה עעי' עעלה
זלזו לחסוס לזה יקרא הסג גס על יוס כיה ככיל
ח'ס ונעסע זיו דייקא גמטריי ח' עעי' שהסג נקרא
על עכשאר הסך חסוס לזה יס ח' יומים כמנין זיו
דייקא לזה הסך חסוס ונעסע זיו כס עס אלו
האחוסיות גמטריי מוכס חסוסס עזה עיקר הסג ומיוסז
קויעה הגמ' ונקי חסוכיס ר'ס יונעסע "כס" חסוס
"כסן" סגדול רמז לסכיל וסזין:

בגמ' דסנח פ' צמז מוליקין צבוגיא דכנחס אחרוס
רצק קמ' דאזי" משמ' דר' ירמי' ולא קיבלה
פירש"י שלא חסזו לסמוך על דזרי' דר' אחרוס
משמ' דר' וקיבלה ירמי' אחר ח' זכאי גמירסו לסמוע'
מעיקרל כ' כיו לביקרא ד'נקוחס פירש"י מוקסיס יוסר
משל זקסע עיש ולרעמ' זיס חיסוס חסס סלומד מכל ארס
פ' חיסוס חסס מוקסיסס זו הסכמס סלומד מכל
ארס סכל ארס חסוז אלוו לסלומד משמ' עעי' קצבל
הסכמס גיב צביקסח' ד'נקוחס ומוקסיסס זו הסכמס
שרחי ליקרא צסס חסס עכמור מכל מלומד ססכלתי
עעי' כי עדוסיך סיחא לי עי' עזוכר מה סלומד
וממיד סיחא לי צפס לססיז לכל סולל כמנין:

בנוסח הסעעמס כרס מוולענט עיד פסונו דחי'
צירושלמי עד סחסו מוספלל עיכנקו ד'ס צפין
הספלל שלא יכנסו צד מוסכלוס אקוריס וצוירס מלוד
לרדך להספלל צסס סולעיס יסועיס ציוי סקן אשר
חי' לסוסר מוס סכל מיי מוסלסי' רק לרדך לצקס
שלא יסוסס לרדיק כל און ח'ס כרס ישראל סקן' כסס
ח' לצסוס יכללו מוולענט מוסלכלוס אקורין ועי' יסרס
קדוסס עליסס וסזן:

מס' אבות

אל ח'י צו לכל ארס סאין לך ארס סאין לו סעס
אפסר עיד ארס קרוין ארס ולין לוסי' קרוין
ארס דלחזיל צוצסס דף עי' אין דיחוי צמלוס וכן
צצריח' ארס הסג סאדס עצר עזיס ח' וסדס
מוסרס מלוס עזיס לא דרסס לעולס ומוסי' חסוסס
וחליל

יחי' צחי' סנח ופירש ויחי' סוז לו וסזן: **מסוס**
סכדיוין דרעסיס נקי גיסיס אחוסיוס מוסיי'ג למפרע
רמז עי' כיכר למפרע סיס מוסיי'ג לעולס כידוע:
בחטובה מלל' הסך חסוס צמוסמו סל כהי' כי
אחזיל הסג דמוכס סקן הססיס ולסחר
הסג חסו מלפין לגלוס סכילסיות וססס הס'י
נקרא כהי' כמלחזיל אלקיסס כסן חוס כ' לזה מלל'
חסוס צמוסמו סל כהי' פ"י סססי' רומז לו סלסחר
הסג חסו חלפו מויד לגלוס אחרוסס עכמור צדריאל
חסומיס דזריס עד עס קן כ' חסוס צמוסמו סל
כהי' פ"י סססי' גזר כן סיכיו חסומיס
דזריס עד ססגלוס הקן צזיס וסזן: **אחזיל** כל
המועדות צטלין חון מוסוכס ופוריס יל רמז כי
ח' מסי' ריה עמלוס יסמוכס ימי' מוסוכס וסזן.

בנוסח מנוח לור יסועי' כ' ומוסר קנקרס נעסע
כס לסועיס אפסר עיד דחי' צסליס קדוס
עיס וסקע כף יד יעקב כ' ויגז צק ירכו סס
סדוסס סוללסיס מיד יעקב גמירוס עגורו סלומס
וכסגזרו ישראל על היוםיס ציוי חסוכס נסספך מוכך
לפך וסול סך סמן כ' כ' עיש וענין יד יעקב
ח' עי' עסכס פביס קטריס וסוסיין עי' סולר
לחור ונזכר עס סר עסו ויגז צק ירכו עי' צפרס'
פ' ויסלס ויס ומוסר קנקרס פ"י עי' סה' יעקב
אזיו סכס פכיס וסוסיין עי' נעסע כס דייקא
לסועיסס וסספך הסך לפך סמן כ' וסזן: **אבר**
סמוקל מלל' נקי צסס וסזן כי אחזיל עסוסי' אין
צו לא אכילס וססי' וסוסי' נכרס לסי' אלפי סקן
סיס צסס עגרי מוסוריס קטריס עס קיו סריס צמכיון
ח'ס סקן' וסי' אחוסיוס סעיו רמז למחוריס קטריס
גס וסזן ריה עי' סריס סלומן סי' אלפי סריס
עוסי' דייקא נעפל פסונוס קבלה מוסלל עי' אר
זו ולא לעוסי' ככיל וסזן: **שם** סקן' מוסוכס עיד
ספסונו' כי לו יסן לסדוס ולסלל עי' רומז צסס
מוכוס סכליס צריח' סלרס כי ח' חסוכיס ריה
יסכזו יסרו' חסדו' מכליו ויכסרו עיד סוקס צרוך
חוס חלקיו סנרסלו לכסדיו' להללו ולסכזו ולספר
סודיו מכל ארס גצר עלינו חסדיו' לך ככל לז וככל
כפס וככל מלודו מכליו ויכסרו וסזן: **משייח**
רי' יסועי' מלוס מוכי יסועוס רמז רק עי' סוירס
סמלוס יס חקיס ליסועס ככיל וסזן:

בגמ' דסנח מלל' סך מוכס צמוסמו סל כהי' כ' ונעסע
צו כס וסדליקו מונו ח' יומיס אפסר
לומר צסדייק לסקן ח' צו מוירס וסליל ונעסע

קפרים כותצין צפתחתא הספר מעשים טושים עלתס כדי שלמדו עוד הרבה אנשים לעשות כמעשים חס הפי שהזכר לעשות מעשים טושים עד שהזכר לחצר קפר וכל מעשיך צפר כחצים כל מעשים טושים שלך יהי רחום להעלות צפר שלמדו הרבה צמ ארס לעשות כחומר וחס' נחכס חס הרצים כי נחכס ע"י עין רואה ואזון שומעת ככיל והצן: **ובל** מעשיך צפר כחצים אפטר ע"ד שמינו צגוי רשנר ר"י קרא והעיר אער לכשיצנצ ציהמיק אקריצ חטאט שומי' כמאל שפ"י השגוגו צמון שאין ציהמיק לריצין כפרה והכרין לפיו יח"ס ח"ס וכל מעשיך צפר כחצים ר"ח יפס"י "תחטא" צ"שגוגו ימכל "מלות" י"י כי אפי' השגוגו ככיל והצן:

יפה חירה עם דרך ארץ ע"ד ראמרי צגוי א' חקלאה עלכא ליהי דיקולא מולארי' לא נחית וכל שכן לרדך לחיות חס כף חקלאה ח"ס קרה שאינו ראוי למלוכה לרדך חמיד לירא פן יעצבו מולוכה ומעראוי שיהי דיקולא מולארי' לא נחית לעסוק במלאכתו של יי' מחזקר לחס דיומנו חס הארס שנקי צחי' ען שפיה צחי' חקלאה ככיל שושק צבורה שעי"ז קרס צחי' מולן מולי רצון צחי' צי מלכיס ימלוכו כי ועי"ז יס לו חיה צבי ארס שומחיקן ומפרכסין אותו כמלך זה חקלאה עלכא ליהי ככיל ומעראוי שיהי חורס עם דרך ארץ צחי' דיקולא מולארי' צחי' חמיס צלוארו ועסוק צבורה פ"י שיהי דייקא חס דיקולא מולארי' לא נחית שאל יסמוך על צבי ארס לגמרי רק יעסוק במלאכה ג"כ שגיגיה שיהי משכחם עון פ"י שרדך לירא פן יגיע זמן של יי' לו עזר מצי ארס כפי לרכו אולם ע"י יגיעה במלאכה ג"כ יוכל לעסוק צבורה לקצו עמים וי"י יגיעה שיהי והחורס תצלין ליהי' וכל חורס שאין עזר מולאכה וככלא יי' לו עזר מצי ארס קופה צולה וגוררת עון ע"י ה'לחיר כי לא יוכל לעסוק צבורה שיהי תצלין ליהי' כמון:

רבי יוקי אימר יי' מומן חצירק חציב עליך כשלך וחסקן עמלך ללמוד תורה שאינה ירושה לך וכל מעשיך יי' לשם שמים כי ענין חסמיכות י"ל צדק הללה ש"ס כמה אנשים מוכה הצוענין שצוענין חסמועו עשונות צתפלה ויושצין על חספר הגס שאינס לומדין כל כדי שיקצרו אחריס שסס חסר ויחטו לשם לרקס לחסוק אורס צכל לריכיס לזר אמרי יי' מומן חצירק חציב עליך כשלך כמו שאין חסר רולה ליהי' מומן שלך לאחריס צחנס כף חרלס שמוען חצירק

צמון

וחמיל ד' ישראל מוכי הסוצה ולא צלואיע חס חס קרין אחריס ר"ח יאין ירחי' מלות פ"י דמסי חשו' ואין חלואיע קרין ארס דכדחו לעולם חס עצרו על ז' מלות ח"ס אל תהי צו לכל ארס מ' ישראל אפי' עזר עזריה חיו אל חצו צבריס שאין לך ארס שאין לו יח"ס שעה צכל שעה ושעה יוכל לעשות הסוצה לו יח"ס ועי"כ אל חצו ככיל והצן:

יד ציך פחוח לרוח ויהיו עמים צי ציך אפס' דהסר משרדך הרצה צעלי צמים ש"ס אללס כמה חרריס חרר לפריס מן החדר והנעני"צ יושנ צחד ספרמי' וכטעני צל לצי' החלון עומדת חסוה סל צצרי' ואחורה להעני צמיי' צצרי' צציו ועי"ז הולכין העמים צציי' נפס לזר חמר יי' ציך פחוח לרוח כמו פחוח של אצרהס אציו סה"י פחוח לארצו דחות הצי' ועי"ז אפי' כטעני צל ואסרו אומרת שאין צצרי' צציו ילך העני לארצו וחות סצית ויעלל הנעני"צ ויעול ממוז לרקס וגס יס הרצה צצרי' סטרלס אללס מיוספ מלוד וכטעני צל צופתן צעוקס כולם ככלצין על העני שלא יכנס אפי' שיעור סרי פסחיס שלא יטק הרלס ועי"ז העני מוציס מלוד ויתמרער לבו מלוד לזר חמר ויהיו עמים צי ציך שיהי העמים כמו צי ציך שאין חסר מוקיר עליס סהולכין צמוקס ססס רויין כן העמים אל חקפיד על מוקס ככיסחם ככיל והצן: **ובל** מלחי' לבוק קוצ מוסיקה אפטר ע"ד מלחי' אין מוסי' צן דוד צל אלס ציהיק סרעס וכמו

שמלינו צגוי דחכמים לא רלו לרצ מנאלה כי יי'י דלל לרחקו זה ולא מלחי' לגוי' ר"ח גואל' ילסס יפוצר כי אוחיות גוי' ר"ח גואל' ככיל קוצ מוסיקה שאין לך קוצ להחקיצות הגאולה מוסיקה שלא לרצ יי'י היקס סרעס ויוצא צן דוד צציל: **דלל** חמר חס אין אי' לי מ' לי אפטר סרעס ע"ד אשקן חס דכל ושפל רוח כי ח"ס חס אין אי' לי פ"י חס אי' צמריגית אין ואפס חס רוח אז יי'י ר"ח מוק' יי'יחיד לי שסוקן חסי כציוול לזר ח"י איין אחי' גמרי' מול' יי'יחיד רוח להכיל והצן: **דע** מה למעלי מוק' עין רואה ואחן שומעת וכל מעשיך צפר כחצים כי אפסר סה"י ע"ד מ' י' אלכך שולל מוק' כי ח"ס דע מה למעלי מוק' פ"י שחרע ומחקור מה מוצקין ושולין למעלי מוק' עין רואה שחרע צציר' צבורס ע"ד אוחיות מחסימות ואחן שומעת ע"ד שמוע וסחי לפסכס כי שחשמועו חמיר מוסי' דצרי חכמה וכל מעשיך צפר כחצים כי סחכמים שומצרי

ימי חייד הימים למס אבות

שלא לשמה נוח לו שלא נברא מיירי שלומד לעמוד
לדור ולא לאחרים תלמידים חס כרמ צחי' לו פ"י
לו לדור ולא לאחרים והוא חס לשמה ע"כ מוח לו
שלא נברא ומה דאמרו לעולם ילמד אדם אפי' שלא
לשמה פ"י לאחרים ג"כ לזה אמרו מוטב שלא לשמה
נא לשמה פ"י עני' שלומד תלמידים הרבה וצ"ן הרבה
י' תלמידים ג"כ שלומד'ין לשמה חס נא לשמה נבא
מה אחד שלומד לשמה ומחכה רבו כמובן שמחכה
לאז רומז צחי' ב"א לשמה ר"ת יצרא אביא שהלמד
ק' צ"ן ומחכה רבו חס והעמידו תלמידים הרבה ד"קא
שהיו תלמידים ג"כ שילמדו לשמה ולזה אמרו נלפון
הרבה ולא תלמידים רבים כי צחי' הרבה י' רמז ג"כ
שילמדו תלמידים לשמה צחי' כל הלומד תורה לשמה
זוכה לדברים הרבים רמז להר"ל והבן:

גדולה תורה שהיא נוחתת חיים לעש"י צוה"ק
וצוה"ק. לטון נוחתת משמעת נוחתת לאחרים

כ"י אפשר יוצן ע"ד דל"י צבנ' דכחצות אריא עני'
האזן חס חיים ח"ל רצ' עלאהי לטן תקנה כ"י
וצפרט"י ע"כ יטנו לתלמיד חכמים ומנכסים כ"י ע"ש
וזה פ"י גדולה תורה שהיא נוחתת חיים לעש"י פ"י
לעושים קיום לתלמיד חכמים שהי' יכולין לעקוק
בצורה ע"י חס לחיים צוה"ק וצוה"ק שהי' להם
תקנה שיעמדו בנח"י לחיים נכחיים כ"ל לזה ח"י
ק"ל גמטרי' צ"פ חיים ע"י קול תורה שלומדים תורה
מוטב חיים להם וחיים לאחר'י הנחתיק'י אותם ככל והבן
שמעיה גוררת מלה כ"י אפשר כ"י הנקיים מלות
תפילין נקיים ג"כ מלות לית ולא חסיד
מן הדברים אשר יגידו לך כי כפי מה שכתב בצורה
קחם יכול לעשות כדעת הקראים ימ"ש שאומרים צ"ן
ע"כ ממש וצאנא מ' שמעיה כ"ל קיים מלות
תפילין כ"ל רק מלות לשמור דברי חכמים שומרים
צמקום שער וכן צל"ית כח"י וליהם אותו אומרים
הקראים ימ"ש שמעיהן צל"ית צבחים וצבתי' צבתי'ס
וליהם מקייצין מלות צל"ית כ"ל רק רואין צבתי'ס
הצל"ית ולר"ך לקיים ולא חסיד לנצח צל"ית צבתי'ס
ככפות ולהאמין בדברי חכמים חיים שמו"ה גוררת
מלות שמו"ה מן חסידים גוררת מלות שומרים ד"קא
צחי' ולא חסיד כ"י ועצירה גוררת עצירה חס אינו
מביח תפילין כ"ל או שומרים כדעת הקראים צ"ן על העינים
מוטב חס מה שצ"ע על חסידים עוצר ג"כ על מלות
ולא חסיד כ"י ששכר מלות מלות פ"י כשמשלמין
שכר צעד העו"ה מלות תפילין וכדומה משלמין ג"כ

שכר

שומן לך לא חס' צחכס כמו גזל רק שהלמוד צאנא
הם והטקן לעלך ללמוד תורה צאנא צאנא ירושה
לך פ"י שמו"ה חסידך אינו מביע לך צירוסה רק שהי'
כוהן לך ע"ד צבתי' ע"כ שצ"ע ששכר ולזה וכל
מעשיך בצורה והפלה יהיו לשם שמים ד"קא ולא
לרמוז הדברים כ"ל והבן:

ר"ה צ"ן דוקא אומר כל שיראה עמלו קדומה לחכמתו
חכמתו ומקייצת אפסר הפ"י ע"ד קיום שטר
שפ"י ע"י חסידים העדים נעשה הסכמה שהשטר
אמה וכן אחר רואין כששומעין מידו'י תורה מלר"ך
הכל משמחין ומקפירין זה לזה מה שאמר המלך
ומקייצין שחידו'י תורה שלו אמה אומם כששומעין
מה שאמר וחידו'י תורה איהם רשע הכל מנכין ואומרים
שלא לדבר מזהה על אפיקורס רשע הם חס כל
שיראה עמלו קדומה לחכמתו חכמתו ומקייצת מקייצת
מפי' הכל שומעין עליו רש' לו קיום לדורי דודת
שאוהבין מפי' וכל שחכמתו קדומה ליראה שחלו'ין
חכמתו ומקייצת כל שלא זכר צמחו כלל ככ"ל
והבן: וכל המקיים את התורה מנוחי סופו לקיים
מעושר לא אמרו העוסק בצורה רק המקיים אפשר
ע"ד דלח"ל צבתי' דקדושת' ד' מ' ע"א צמטתה דרב
בכחה כ"י תנעתי' מעורבת' כ"י מליגרא לארעא כ"י
אחא אל"י קבלי' כ"י ח"ל מ' גרס לי לאו עבדא
יצי' לי טיבא דדיכרי כ"י חס כל המקיים את התורה
מנוחי פ"י מקיים שלא לעבור על התורה ויולה לקיים
המיע דומקדתי' סופו לקיימה מעושר כמו שהי'
דיכרי ל' טיבא דדיכרי וכל המנצל את התורה
מעושר עני' עשרו מרבה בנאות ומנצל עם הרבה
בס' וטען חילו לבשים סופו לנצלה מנוחי צחי' כ"י
צעד אשה זוכה עד כבר להם והבן:

והעמידו תלמידים הרבה אפשר ע"ד דלח"ל לעולם
ילמד אדם אפי' שלא לשמה שמו"ה שלא
לשמה נא לשמה והקשו צח"י דמקום אחר אחז"ל
כל הלומד שלא לשמה מוח לו שלא נברא וע"כ מה
שהידעו ולי נראה דלא קשה כי אחז"ל ברא מצי'
אנא וגם אמרו שהתלמידים נקראו צבים לרצם כמחז"ל
ע"כ ואלה חולדות אהרן ומשה וקמשיצ צבי אהרן
לד' שנקי' חולדות וצבים ג"כ למשה פ"י שלומדים
תורה מנאל שהתלמידים כשרים ונכ"ל לרצם צוה"ק
כמ"ש צבתי' דר"מ עשה עונה לאחר ספי' רבו ע"ש
וצה מ"שצ קיטת הסוכ' דיהא דאמרו כל הלומד

אין עשיה בא עד שהכלה פרוטה וזן סכים וכתב
והאנקה אביזנים עשה אקום חים אומרה וחקרון כיס
חימתי קסה בזמן שסיה מכולס דייקא שהכלה מכל
העולם ועיינ תלמיזה באולה שלמה צביא וסנן :

חידושי השים

בגמ' דמגילה וחימתי צסיחקר וחימתי צסיצק אק
ולא יעצור כי וקסה הלל צגוי דפקחים אי'
מחי משמע דעוצר ליסנא דחקדומי ומשכי ריעצור
מלכס לפסיחס ועוד הרבה פסוקים עיש מנאל דעוצר
או ויעצור ליסנא דחקדומי הוא ואיכ כאן מלי ינעל
ולא יעצור פי' ולא קידס כמשמעות ויעצור מלכס
לפסיחס כי ופספר דדוקס לומר דסס צגוי אמר
ייג זמן קסלה לכל הוא ולא לריד לרצוי מנאל דפסוע
הי' אלל חכמי השים דייג זמן קריי הוא לפי כיחא
דכחא כחצי להיות עושים אה שכי הימים סאלס
ולא יעצור איכ אס נאמר הפי' ולא יעצור ולא קידס
לשכי הימים איכ הי' לריד למעוטי ייג גיב חס
איכ כילי עיכ ומורכחין אלו לומר כאל ולא יעצור
ולא איכס כמו מדה אס איכו עימן כי וסנן :

בגמ' דכתובות פי הכותב ד פי עיג צבויא דפונמח
קצר רמי צר חמא למימר שבוטה דאורייתא
כי וכל המורה צמקס הטענה יסצע אמר רבא שמי
השבוטה דצדכי כי וכתובי' שס חימא לרשנא אכחי איכא
שלישי דמפכי מה אמרה תורה מוציג יסצע דאיסחמוטי
הוא דמסחמוטי כי והאי טעמא לא סייק הכא כלל עיכ
וצחכמה שלמה שס אצל לפי מה שפי' החוקי צמקוטה
אחרים דהאי איסחמוטי איכו אלא טעם למה לא
יהא נאמן צמיגו לקיג עיכ ולא זכיתי לסנן דבריו
כי קושיה הרשביא פשוטה אכחי איכא שלישי דמפכי
מה אמרה תורה מוציג יסצע ולא מסימן צמיגו דכיה
משוס איסחמוטי והאי טעמא לא סייק הכא כלל איכ
היא נאמנה צמיגו דלא סיהם פונמח ופטורס שצבוטה
דאורייתא כי לא אמרינן מדאורייתא דמיפרע לא דייק
ומהימנה צמיגו אך צלזיה לרעהי מיוסצ קושיה
הרשביא כי יל שזאו כונס הנמי סככלל אזה צקושיה
רבא דכל הכשענין שבוטה כשענין ולא משלמין
מטעם איסחמוטי דשייך רק כשצנע ופטור וסיה כשצנע
וכוטלה ולא סייך איסחמוטי איכ לא סייך שצנע
דאורייתא דמימנה צמיגו דכיה דלא סיהם פונמח
כיל וסנן : **בגמ'** דמגילה שמועה צני לילוחא
כיומא דאקסנא כיל הפי' כי יעי סקן עיפ סרוצ

סס

סכר צנע ומלס שמי' ולא חקור כי ושכר עצירה
עצירה אס משלמין סכר פורעניות צנע עצירה שאינו
מקיים מלס חפלין משלמין גיב צנע העצירה שמי'
שעצב על ולא חקור וסנן : **עוד** יונן שמוטה גוררה
מלס כי הרואה צחצירו שמוטה לרקס וכדומה לימד
מומנו ועושה גיב מלס לרקס וזיס שמוטה גוררה מלס
סל אחרים ועצירה גוררה עצירה מי' שמועצ מחצירו
סאיכו רולס ליסן לרקס להעני הונקס דהיינו סאמר
שיעצור העני עצירה קסה וריחם כמו שכהיג צנויה
אומר חצירו גיב כן מנאל סעצירה סלו גוררה עצירה
סל אחרים הלומדין מומנו שסכר מלס מלס פי'
לזס אס משלמין לו סכר שמוטה משלמין לו גיב מה
סנרס לחצירו מלס ככיל צחי' וזה טעל חלקו וחלק
חצירו מה סנרס לחצירו ושכר עצירה עצירה אס
כפרעין מומנו צנע העצירה כפרעין גיב צנע עצירה
סנרס לאחרים ככיל וסנן :

דרי דן אה כל האדם לכך זכות עיג ומאחיל כל
המחפלי על חצירו הוא נענה סחילס חים
ומאחיל ומגלגלין זכות עיג זכאי פי' עיג שמחפלי על
חצירך לפי שמי' כסוכרי אה חצירך הלא הוא זכאי
ולריד להספיע לו מן השמים כל מימי טוובה עיג
מגלגלין עליך זכות גיב כי דנין אותו מדה צוטה
ונענין עליו מליס ופרקליטים לטובה כמו שהיא
מחנכה סרוח מלין על חצירו ככיל וליספך חוזה
עיג חייג שהיא אומר שחצירו הוא חייג ועיג גורס
שמשפספין צנועסיו למעלה ודנין אותו גיב חייג אה
הו דן אה כל האדם לכך זכות שמחפלי על חצירך
והי' לכיף אותיות כפיל שישולם סכר כפכלים על
חצירך ועליך גיב זכות וטובה גדולה ככיל וסנן :
רבי דוקא כי שנה ויין וסיהם סילדים וסיציה
צסיכס סל עיג הארץ מויליז אה האדם ון
העולם כי הנה האדם נברא ציולס העשי' לזה
ריח עשייה פי' סיהם ייין סיהם ילדים פי' עיג עיג
יאלכן שמה לריד האדם לשמור עמוז ליסאל ציולס
עשי' וסנן : **פס** צמלה סאכל כי פי' הנס
סהלטיער מאור צנוהי צחי' פה ציולס וזיס צמקורה
על הארץ היסן כי עיגין לא סיה' קן חצירך לאמר
טוב לך שלא נבראה רק סאמר אסריך צנוהי מה
סאהס מאריך ימים צנוהי ייה' אללך צחי' אסריך
ומפכי מה כי סיה' לך וטוב לך לעוהיז פי' שסעסס
ריחא מלס צנוהי סיה' לך וטוב לך וטוב לך צנוהיז וכל
יס רוס אמה עושה מלס יוהי עיכ סהסס מאור
יעיג צנוהי וסנן : **ורסררן** כיס קסה מכולס כי

ימי חייד הימים חידושי השנים

בגמ' דביה צמחתי דזיונן שחורים וואל לזכרם כי דמקשה צמח' עס פשיטא ומהרן רצה כי נשני קצין כי ומקשה לימא מסייע לי לריח דאמר רז וקרוז הולצין אחר הרזו ומהרן בדאמר אזני דקף איני דקף כי עיש וליקמן נסיפא עס מהרן אזני דקף ומקשה עס נחויס' ונאמינן אואל' לא מתקן עס אזני דקף ארישא עיש ויכל נפשיטורא דלא קשה מידי דהא חזיקן דרנא מתקן עס הקיפא נשני קצין ואזני לא יחא לי לתרן מחמי' נשני קצין רק מהרן סיפא נקן אחד ודקף איב י"ל דלא יחא לתרן ירשא יבכ נשני קצין לאזני' ברנא רק משמע לי ירשא דחמי סמאח ביב קצין אחד ולא מסייע לי לריח אלוהרן לזאוקי' דקף וואל דקאוי' לגמי' פשיטא אפטר ע"ג' סיוון אחר על קושי' פשיטא דדרך החנא חס"ג' לא זו אף זו וקחי' ירשא אבז סיפא דרסיס' וואל פשטא דאקורין שאורא רבואא דלא ימאא וליצטל צדנא כקושי' דהא עס עוד י"ל דלא קשה פשיטא ד"ל רבואא רבוא' ימאא' כימכנשי' וימאא כל דרסיס' מרובא פריס' כקושי' הללי' עס קמי' דאקוריס' בולס וואס נפרס קושי' פשיטא כפי' הללי' עס על כפל הלשון דיונן שחורים וואל לזכרם וואל שחורים דרשניטא דמדא הוא יבכ כולל לוור דלאזני' י"ל דדצרו חז"ל הרצה פעמיס' כלשון צבי ארס לוור דצו וסמיט בוו צצצ' צמנאנא שמתחית' ונאמלחא לבינא דביק' ונאמלחא שמתחית' שחורים וואל לזאוקי' דקף רק לרצנא לא יחא לי לוור דומתי' תאל ליטנא דהימור' וקשה פשיטא על כפל הלשון כפי' הללי' ולכך הולך לזאוקי' נשני קצין ונשי' מהרן דקף אבז לאזני' יחא וואל מהרן רק אסיפא דמוכרס לתרן כן דרשא לי' לזאוקי' נקן אחד כסמאח ליטנא דומתי' כדיל ופנן :

ובמה פרוטא ח' משומים צזיקר סאטנקלי' עיד דא' בגמי' דפסיס' ואין נחיה פרוטא משה פרוטא וואל גבי לרקא דכחי' נתן סתן לו אין נחיה לעבי פחות מפרוטה ופחות מפרוטה לא כחשב מוון אלא מנעב שיהא שמונה פרוטות נקי' איסיר כי איסיר עזיב בגוטר' ח' פעמים דל עיש צמנעב זו נחיה לשמונה עמים ודלים חה ומה פרוטא ח' משומים צזיקר סאטנא נחיה סתנא דלא שיהא חלק ח' ומחשב איסיר עזיב ופנן :

בגמ' דקטגורין ד' ק"ד ע"א חסדי צ"י דלח ליגרי
 ח"כ"ס בקרובות"י כו' ע"ש חוץ מפסוקו בפירש"י
 חפסר שרומח ע"ד שא"י בגמ' דקידושין גבי פלימו
 דהו' חמר גירל צע"ל דע"עכא כו' ואלל ח"כ"י לימא

הס כלולים מענכים וגשמים זה כיוונא דאסתא פ"י
כיוו הקץ הרמזים נח" אסתמא ר"ס "ימן" א"יר
"סין" יחמז" אב" אלו ססס לימי הקץ והסן :
בגמ' דכתיבנא בקסורא עמקסין עמני אשמו כו'
דקאמ' בגמ' סל ופלי' למיד' סכר הד' לולא
לעבד עשה עמי ואכי' זק' הי' עבד כעמני דא
כתיב צ" עמך כו' ע"ס ולכאורה יפלא הא צ"י נהר
כתיב בר והעבד וחי עמך והרי הדברים ק"ו ומה בר
חושב שלא קיבל' לולא שלא לעבוד ע"י ואינו ימול
כתיב צ"י וחי עמך ומכסי' בעבד כעמני הרמול ומקיים
המולות ופסוקי' ומכסי' שפוא' בכלל וחי עמך רק
י"ל עיד הפסוקי' שבעבד עמני כתיב כסכר כחושב
יחי' עמך גם כתיב כי טוב לו עונד חי' עמך קאי
על הארון צלצד שמוחי' ליחן לו כל לרכו אכל גבי
בר חושב הי' וחי עמך קאי' על כל ישראל ש"ראו
לפירסן איהו לזה גבי עבד כעמני יב"י יכול הד'
לומר לעבד עשה עמי ואכי' זק' רק חזור על הפסחים
וכי' היכי דמחיצימא אלא מחיצי' כי' זה כונת הגמ'
בעבד כעמני דלא כתיב צ"י עמך ש"הי' החיוב על
הארון לצדו והן :

בגמ' דכדריס ג' טעמים שמומר לומלד ליטול שכל
היטיו שכל שמומר שכל פסיק טעמים וזרין
קס מציא טעם שכל צטילה ולדעמי יס ללמד עוד
זכות כי לחזיל חייב אדם ללמד את בנו מורה לזה
אם לא הי' המלמד הי' לרין האז לצטל מומלכחו
ללמוד צעמלו עם בנו ויציין שמומר לומר עם בנו
יס לאז פח' לעסיק צומלכחו להכריח הרבה מנחה
אזי מוטר ללמוד ליקח שכל חלק ריוח מהצנחצ
ולפטר שזה ככלל גבי צנעם שכל צטילה שאחזיל מיי
גבי שכל צטילה של הצנחצ שיהי' לרין לצטל
מומלכחו ככיל והסג'.

בגמ' דקוטה ריש פיק דף ז' צחוק' ד"ה הא ציווה
רשקן הא ציווה שבי חומה צ"י ואלו מבלחין
דחמר שמואל מותר לארס צחוק' שמו יקדענו חמר
קפרין ל"י מתבא צרעיס יום קודס י"כרת הולד כ"י
חוקי' לא חוקי' הסם מולתא דשמואל ציווה שבי
וולא זביח' לסבין קושים' דלעבדי לא קסה כלל
דשמואל דינא חמי' לאשמעין ולכרי לה מלי' לחוקמי'
ציווה שבי אכל ציווה רשקן אקור' לארס דלא סייך
שמואל יקדענו לפי קצרת הסוקי' אי"כ לא הי' לשמואל
לומר קמחא בלישכא דחביב' למיטעי' אללא ודחלי' דקמחא
לומר קמחא אלפי' ציווה ראשון ונקסא הגמי' שפיר
כריל וסבין :

בגמ' קידושין רל"ב מפני שצדק תקום יכול אפי' מפני זקן אשנאלי כו' פירש' רשע ויע' וצחוק' מוקשה והלא מלווה חף להכותו כו' ע"ש וכל דברא דכונה רשע' צדוקי רשע ויע' פ' רשע או עיה ע"ד דל" שם הנוקדש ע"מ שא"י לדיק אפי' רשע גומר מוקדשת שמה הרהר תשובה דעמחו אי' ביחא דהא דנולה להכותו דווקא בשעת שרואין זו מעשה העצירה אז מלווה להכותו אצל הכא בקחס רשע שלא בשעת עשיית העצירה אם עובר מפניו היא שרדך לקיס מפניו שמה הרהר תשובה ואפשר שלשון אשנאלי ש"ס זו אלויות שמה משמע ככל ח"ל זקן כו' דייקא דאם נוחזק לנו צדוקי שמה חכם ולדיק ע"ש ויע' החוק' הוא שאפשר לחלק דווקא גבי קידושין משום חומרא דל"א י"ס גבלי' לרבר אם רשע שרד' לקדש אשה אומר על עמלו על מנת שא"י לדיק דל"א י"ס שהרהר תשובה דלמה לו לומר ולהתנות דמי בקס זאת מידו לזה מוקדשת ולריבה גט' מפני חומרא דאפשר שהרהר תשובה ככל אצל בקחס רשע שמה מפורסם אין לנו לעשות שלדכין לקיס מפניו ויע' שמה ככל כן י"ס למרן שיעת החוק' והסן:

בגמ' קידושין ר"ט פ' האשה יקנית דקמקשו החוק' מאי דתנא הכא דהיא וצרי' פ' רבנא דרבי' דהכי אקרא קאי דרבי' כי יקא אי' אשה אצל צחולה לא מלווה דרבי' גבי יסוואין ע"ש הגם דרבי' והוא אשה צחולי' י"ס אפטר כינת החוק' לא מלווה גבי כוללת כל ישראלים לא ככהז ח"י צחולה גבי יסוואין שזכ כחצו החוק' שם דהא גבי יצמה קחמי היצמה וזהו הרצור דהקי כל האפרשים צפירשו ולולא שרד' להגי' תוסחא חדשה כי איכני כדאי לעשות תוסחא חדשה מאי שלא ככהז צמפרשים עכ"פ כל אדם רשאי לכהוז בדרך הספק ואפשר ש"ל כך ודאי' והא גבי יצמה קחמי היצמה פ' דמי' יצמה ג"כ לא ככהז גבי יסוואין דרבי' ונלקח' לו לאשה ויצמה ולא כתי' ולקח את היצמה ולמה חבי היצמה דהיא אלא י"ל דאין לחוס ב"כ שצכל מוקס שונה התנא לשון הראשו' לו צפה ב"ל פ' דמוסי' חרו' מתידין דקאי אקרא אלא שצונה התנא כמו שדא' דולה לפעמים דהיא ולפעמים צלה היא כמו שמוצי' ש"ס מוקיעות שצונה המעשה קודם המכין כו' כמו שדאי' מקפיד לעבדן המעשה קודם המכין כן אינו מקפיד על מה שצונה לפעמים דהיא ככל והסן:

עוד י"ס להעמי' צבונת החוק' שכתבו דהא גבי יצמה

הרמנ' ילולו מילדיר ע"כ ע"ש זה קוד כי אחת שומע תפלה כל פה עומך ישראל צרחומים גמטרי' יליר ש"ספולו תמיד צחי' הרמנ' ילולו צחי' צרחומים דייקא ככל זה פ' אחת צ"י שפעלו זה צחפולסם דלא איברי איני' בקרובנ' פ' אי' כזה שדא צחי' בקרוביו של חסי' צחי' בקרובי אקדש ללדיק' שרלי' לעשות גבדים וסוגים לפרישות מחאום שיוכלו להסתגר תמיד צחי' הרמנ' ילולו ככל והסן:

בגמ' קידושין ר' מ"ח ע"כ חבי חדא זו וצעה שצחוכו וחי' חדא כו' והכי' אידך כו' ולא קשיא הא צחיה הא צחמרא הא צלירה כו' וע"ש צפירש' שמוחלק עם ר"ח צפ' הצריכות שלפ' פירש' הג' בגמ' שלא כסדר הצריח' שהצי' כמו שהקשה ר"ח ע"ש וכל דידוע שהסכאים והאמוראים העלימו דצריח' הצרנה מוקיעות צרחים לזה לפי פירש' הוא כסדר המכין אחת וחסים פ' צחיה י"ס כח אחד של קידושין זו כי דעמה דייקא אלא צכלי' צחמרא י"ס ג"כ כס אחד שרלוה דייקא למסקה שצחוכה צליהר' י"ס ע"כ כמות דייקא כי דעמה צכלי' וגם למסקה שצחוכה ומדות זאת שלא קאמר צחמן רק ליהר' גיעטרי' מ"ח וצחמרא' רות שדא כמו אלו השכים זו וצמה שצחוכו ככל והסן:

בכידושין י"ט פיק האשה נקבית ופירש' שם לצעלה אפשר לומר כי אחי'ל אין אשה אלא לנכים וחי' שמה עשר שרים צלה צרים מחייב לגרסה וגם אחי'ל חי' שמה צה דבר ערוה מחייב לגרסה או מוס שדא מוקח טעוה כמו אייליות וכדומה וגם אי' נסהיק ממי' שנושא אשה ש"ס צמזה אוח' חי' כמו שרה רצקה מוקבולת ציור' לנכים צחי' הא לכס זרע חי' י"ס להעמי' צבונת רש"י ז"ל דהקשה לו למה פתח דהיא האשה דייקא וביחא ל"י שהתנא אבז אורחא קמיל' עלה טובה לוי' שטוס' אשה שידקדק שיהי' צמזה אוח' חי' ככל זה האשה' אוחיות חי' אשה' קיביר לו שיהי' צמזה חי' בדרך עלה טובה ועיי' י"ח צחי' צעלה ששאר מיוחדת לצעלה תמיד שלא למרד לגרסה ולזה י"ל ג"כ שחי' יקבית לשון קבין כי חי' שקובה אחז קבין שידקדק שלא יחי' צמזהק' שום מוס כן חי' שטוס' אשה לר"ך לרדק' שלא יחי' צה מן המועין או דבר ערוה ש"טטרך לגרסה רק חסחי' מיוחדת לצעלה תמיד וחי' כוחת רש"י על הק' חרתי' לישי' האשה דהיא וגם חי' נקבית שפ' ע"ז חי' לצעלה שיהי' מיוחדת צה שדא' עלה ככונה ככל והסן:

ימי חייד הימים חידושי השם

על המעצב צרחמייך הרצים תליס מכל רע ולזה נקני צמורה שהוא עיר חפלה טילא ומקדושי הלל צחי והיוצנת על המעצב טיהיו צחי צמורה ריח צרחמייך. הרצים תליס מכל רע ככל והסן : בגמ' רסוכה ריז לא היה דבר קטן ודבר גדול דבר גדול מעשה מרכזה דבר קטן היות דאצי ודא חפער לרע כי הקדוש ריז יוחק צן זכאי הס עסק דבר גדול צמעה מרכזה טלרין לזה דציקות ויחורים נוראים כמזון עכ"ל לא היה גם חס זה לעסוק ולהתפלל עבור לזה ישראל על כל דברים קמים להטפיע בשמיות ולרכי עמו ח"ס דבר קטן גמטריי טקיה על כל השנה טק"ס ימים היות דאצי ודא כי אצי"י ריח צרוך יאדרי יום ייום ותי רב"א ריח ירחס יאז צכים להטפיע היות דאקות ועזות צכל יום ויום צחי רחמנותו יח"ס כרחס אז על צכים יוש ד' מילואי הוי עיז ס"ג מיה צין גמטריי רל"צ גמטריי אצי"י ורביא טללו הד' מילואים רוחים לר' עולמות אצי"ע כידוע ז"ס היות דייקא דאצי ודא אלו ד' מילואי הוי ה' מוכין חמדי להטפיע טפע מארצע עולמות הכל והסן :

בגמ' דחילין ד' וי ע"א רבי זרע ורבי אפי חילקעו לפיכדקא דריא פירש"ט טס העיר ועיה היו וחשורין על הדמאי כי איחו לקמיהו צי"ס המולמות צין ריז לא אכל ורב אפי אכל חיל ריז לריא ולא חיי"ט נר להערוכות דמאי חיל לאו אדעמאי אחר ריז אפשר גזרי בו השחא צמחן טל לדיקים כי לדיקים עמון לא כ"ט נפק ריז דק ואשכח דלא גזרי ע"ט ויפלא מאור דלפי טעובת רי"א לאו אדעמאי מוכח דהורה לו טהי לו סגגה חטא ולא הלעער כלל על זה הקושיא השחא צמחן כי דאס ה"י לו לזר על זה ה"י בעלמו דק ונדחיל לא ה"י בעלם ממנו ג"כ זה המעבדי דלא גזרי דמחבי טגורה צפי הכל אלא ודאי דלא טס לבו לזה כלל וטעמא צני וצדק אפשר י"ל עיר דאצי צמ"י דקוטי דרי"צ ה"י טעל פלוגתא איזוה עיה כל טלס קורא ק"ט פירש"ט טס איזוה עיה שטקור על הדמאי המעטקות כי טאיו קורא ק"ט פ"י טאיו יודע לקרות אצל יודע לקרות וקורא אינו עיה דברי ר"מ וחכ"ל כל טאיו מניח טפילין אחרים אומרים בו ע"ט לפ"י כיחא כאן ג"כ י"ל דפליגי צטיט ר"מ וחכמים דדוראי אין חסי ג"כ ה"י מהר מוחבלי ע"ט רק צאורה העיר היו יודעין לקרות ק"ט טה מרונה לפיכדקא דרי"א כי טס טעיר יא"י ריח יא"י חלקיו יא"י יאחד והיו צדקין צמחא טרומה

יצנה קחי היצנה טסהס' הוקסא להס דלמה הולך לחנך דקאי אקרא טלל כוכל לוור דלכך ג"י ח"ט ואטע טייך למיחיי צה"א מווס דמחן דהסחיל ליקרא צסס אטע היינו צעמ הקידושין והטשו"ין י"ט צה ה' קמים נקיים צ"י דרכים וקונה ענמה טמיי דרכים הכל צימד מוסר ה' קמים ועל זה ח"י צה"א לזה קאמר דחא ג"י יצנה קחי היצנה וג"י יצנה לא מליט ה' קמים לזה סוכר לומר כחירון הראשון ככל והסן :

בגמ' קידושין ח"י גידל כמה אטע כותן לבנך כך וכך עמוד וקדשו הן דברים הנקנין צמורה לכאורה טלשון כפול כך וכך הויל למיור כך גם קסע לטון הן כפול אולם חיל דרי"א דלטון חכמים מרפא מלכד הפטות נחכו עלה וקגולה למי טקסע לו להולאות יטשאי צני ולרכי עמך יטראל מחצין יצנה וישען ויחפול להט"י טימון לו כל לרכי היטשו"ין ואל יחאט ויטלה טהלל לפי מלחכתו טל אדס רק יחבר טהט"י כותן כח לעטות חיל כמ"ט חכמה כי טוח הנותן לך כח כי והעלה כטיטאלו אורו כמה אטע כותן לבנך יאמר צלטון הקודש אלו הסציות כך וכך (וועל ח"י געצין לויא הינדערט גילרין ודמות) ויחט"ו צמחצנה טטע טעטי צלה"ק כך וכך טהט"י נודאי ימון כי כ"ך וכ"ך גמטריי ריח ה"י וגם כך וכך גמטריי חלקים מוהיד טהמדה"ד ג"כ יקיים לרחמים צחי ה' הוא חלקים טטטי טמות הקודשים יקיימו לרחמים וצאופן כזה (וועל ח"י געצין הסך) הכל ויחא"י עמוד וקדשו הן הן דייקא פ"י אס חאמר טמלות אלו כך וכך צמחצנה ככ"ל ולזה הן הן ע"ט ח"י חצות גימטריי ג"כ ה"י חלקים ע"י סכונה הכל דברים הנקנין צמורה אלו הדיבורים טועלין צמורה טיהיו נקנין ען טסמים ע"י אמירה צפה וגם אמירה צמחצנה צחי ואמרה צלצנד כי הדיבור עם המחצנה יפעל לחדס כל הלכריותו ככל והסן :

בגמ' קידושין צמחה האומר לאטע המקדש ל צמחה זו וכן דצרי טמולל קידעה צמורה חייטיק לדעה הטוקסיס טאין חילוק צין דבר המחקים לפטיח מחקים הא דקעט צמורה ולא נקט צמא"ה או צרימין כי צדק הללה אפשר טרומה הטחא דצדרי טימן צרכה כי המקדש אטע אחילין אין אטע אלא לנכס ולזה נקיע מורה טחול צרכה ליטראל טילא ומקדושין הללו לדיקים צחי לדיק כממר יפרח עוד י"ל ע"י עיר טאומרים צ"ר טצמחלים והיוצנת

כחל והסן: **מס'** שנת מחסלה צענין צעניצ עס העני אפסר דמרוחם לנו המסנה שמהררי והסכון להיות כל צעניצ מרגיל עמלו ליקח טולחמו ואורחם עניס צענה כסונן:

אחז"ל צנוי דקסנהרין הילל אומר אין משיח לישראל ופירש: עס אלף השני גולס צעמלו וכיל דרך הלל כי רש"י ז"ל קיים אז מאמר הויל אלמלא השני עהרו לא הי יכול לו כי הי הילל ריה לא הי יכול לו פ"י אלמלא הקציה עהרו פ"י אלמלא שהפ"י הוא הקציה עהרו להיות גולס צעמלו לא הי יכול לו דנין כוכה הילל ככיל והסן: **אחז"ל** הגדול ומחצירו ילרו גדול הימנו י"ל רמז כי הכך תינות כיל הגדול מהציריו גמטריי השטין רמז שגדלם גדול כסגד יוסר ככיל והסן:

אחז"ל שפאדיע מורק מחסנה רעה למעשה וציראל אין מעניסין על המחסנה אפסר לדעתי עיר קיסת החסין צפסחים למה צלע מלה ומורו ילל ודי מלה וחס לעס כלחר מלה ומורו לא ילל ידי מלה ומחרין דדוקא צלעיה שפעד הטעמים יחד מנצל אליו אלל צלעיה סכל כדס הוא צפיע ילל ע"כ לזה כיחא דהוהיע חמיד מחסנות רעה לישראל ואפילו שפונין לפעמים טובה לחרד מישראל צעור שלקחו צלע כסך זה ק"י צחי לעיקה שפעד הטעמים יחד טובה עס רעה כי זה צעמלו רעה שלוקחין הכסך מישראל ועיקר מחסנות חמיד לרעה ע"כ וחסד לאומים חטאה וזה שפונין לפעמים חסד ג"כ כספד לחטאה ע"י לקיחת השודר ואולי השודר שמוקלן מחסנות לרעה לישראל ע"כ מנצל המחסנה רעה אל הטובה ומורק מחסנה רעה למעשה אפ"י למעשה הטוב לצטלו ז"ס טונסן של רשעים רעה אלל לדיקס שסנהצ רעה להעניסם ככיל אלל ציראל הגס ש"ס לישראל ע"פ מוקד מחסנה רעה חיו עכ"י ע"פ רזס י"ס ל"א מישראל מחסנות טובות וחפ"י רשעים מלחים חרטה שחרטה הוא צמחסנה צחי מחסנה טובה ומכסיכ ללדיקס אחרי רבים להטות שפדו מחסנות קטנות הוא כמו צלעיה מלה ומורו ש"י מנצל טונס המורד אל המלה ש"י כשאר צלעיה צעמלו כן צכאן וי"י חזית דאלת צחר מחסנה רעה שהוא שפד מוקד חיו ז"ל צחר מחסנות טובות שהוא רעה ע"כ ציראל אין מעניסין על המחסנה ולכאורה קשה על מחסיל דעבולה צאה לכפר על הרסור הלל הלא ציראל אין מחסנה רעה מורק למעשה ולמה לריך כפרה אך צמחמ כיל דלזה

ק"י

שמות כי יודעין לקרות ק"ס רק צסאר דצרים הי ע"ס קלא הי מ"חסין חפילין ורצ חס"י סגר כרי"מ דע"ה רסודר על הרמאי רק כסאטיו יודע לקרות ק"ס לזה אחר ללו ארעתי"י פ"י לפי דעתי דקצירא לי כרי"מ ללו עבירה כלל כי יודעין לקרות ק"ס ואינס קרין ע"ה לענין דמאי ומעשרות ככיל אולס ר"י סגר כעטת הכמים כל ש"יטו מ"ח חפילין ועדיין ק"י ע"ה ע"כ הלעטר לפי ש"טו חיו יוכל להיות זאת השחא צמחמ כ"י ע"כ כסך דק ואשכח סחיון לפי ש"טו ג"כ יסדן:

בגמ' דקסנהרין פ"י חלק כל ימי ע"י רעס צן קירא אומר חף ליות צספל גניס גנו פירש"י סאין לו מוחה אפ"י צליות כ"י כרה סנן קירא חיו מוסף רק שפסרס כוכה הנוקד כל ימי ע"י כ"י מרוביח דכל עיר כל ימי חיו הליות צטסח הגדה דפסח שחי כל מרצה חף ליות יופרס טעמא דקרא צספל גניס גנו כ"י וי"ל ע"ד צ"ח על דרך הלל כי ח"י צנוי דברכות פ"י הוראה ח"ר יוכסן אין מרין לו לחרס פ"י צמלוס אלל מהרורי ללו פ"י וזה שמהרר ציוס רואה צמלוס צלילה והסר העני י"ס לו צכל היום דלגות פרכס ולסלס סגר הדירה שחיו וכדומה ע"כ צצח לו הסנה צלילה חולס לו מהרורין סלו ציוס ורואה לפעמים צמלוס שמשל"ין אחר מהררה וכדומה מענין לער סלו ציוס ורואה שעוללים סאלו לזה ע"כ י"ס לו ליות רעיס ג"כ ע"י חלומות רעיס ולהיפך צעיר שמריות ונונה מעית צכל יוס ו"ס לו שמה וצצח הלילה ש"כחו עריצה וחולס לו ג"כ שמונה ומריות הרצה מעות ו"ס לו שמה גס צלילה ככיל והסן:

בגמ' דברכות ג' מרין דעמו סל חרס דירה נאה כ"י ל"ל ד"חא הפ"י ע"י ג' דצרים אלו מרין מן השמים דעמו סל חרס ע"י י"י חסמה להימין דירה נאה דיוח דלסח נאה שפ"י צמעים כי סקר חקן והכל היופי כ"י כן דירה נאה שמי ש"ס לו דירה לעמלו ודירה לצני צ"ח צפיע יוכל להיות דירה סלו הסודדות לתרה צלי ציטול צני צ"ח וזה מיקר דירה נאה צמעים עוביס ואשה נאה צמעים שה"י זיהיה להאכיל אותו דצרים כסדים כי ע"י מחלכות אקורים טעמטס לצו סל חרס והכל תלוי צחשה זיהיה להאכיל צעלש וצני ציחה דצרים כסדים ע"י משפיעין ללזה דעה וחכמה צחורה וכלים נלים פ"י צגדים נלים צמעים סלא י"י סעחנות סעטת ואס זיהי צאלו ג' דצרים מרין לו מן השמים דעמו צחורה

ימי חייד הימים חירושי השם

צאיר עכ"ל אעיקר קאי סלדקי אמת תמיד דנוקים
בעיקר וקאי על מעמדו ומאמין בעיקר וקשטא רכל
עלמין ומקספקין צומעט כמעטחיל חניא צבי די לו
צקב חרובין שנקמו נלשונם חרובין כי הלדקים תמיד
מחללני על החורבן צחי חרובין עיב די להם
צמיעוט צחי וחי לער חחי ועייז מועטין שפע
וחיים לעולם והסן:

אחז"ל חייז אדם לצדק על הרעה כסם שמצדק
על המצוה כיל צדיא עיפ פשוטו כי אי
צקסיק שכיח לרדק לשמור תמיד מדינור רע צחי אל
תפחם פה לשטון ועייז שמצדק דברים טובים כמסך
טובות ויפועות לעולם כי דינורו של כל אדם עושה
רושם שלום אי לא מלחם לגוף טוב משמיקה לעיני
בופניות דייקא כי לא כל אדם זוכה לם. שיוכל
לשמור תמיד הדינור לרקק תמיד על הדינור שלא
ילא דבר רע מפיו ולזה גם חזל ממירש חכם יחשב
וכמו שגילוי כחוס איש גם לו שאלור כל מה דעני
רממחל לבט עבד ועייז הדינור דייקא המסך טובות
על עמלו תמיד חים חייז אדם לצדק על הרעה
פי שירגיל עמלו תמיד לשבח אפי על הרעה ולומר
צפיו שפוט טובה ועייז כמסך הכל לעושה ולא ימי
צאמת שום רע עליו כמו צחי כחוס איש גם זו
כיל והסן: **אחז"ל** חי עכברי רשעי כיחו כד
חמין עיניא לא מקחין דלכלין אלל קרלן לחבריהו
ואכלן כו יל צדק האפער עיפ הללח כי חותן
העצירים רשעים שם להם כל עוב וליכס מהכים
לעניים חצריהו כלום הם צאן אחיב בגלגול צאותן
העכברים שקוראין לחצריהו ואכלן להראות להם שהם
פיו גרועין מעכברים שהם מהינן לחצריהו זה הכי
עכברי רשעי אויות עשירי כיחו שהם הם הרשעים
עשירים שגולגלם כלן כיל והסן:

אחז"ל קשין מזונותיו של אדם כקריעה ים סוף
אפשר הפי שמה שקשין מזונותיו של אדם
פי של ישראל שנקי אדם כמחליל אדם קרין אדם
כו הוא לורד לעולם כמו קריעה ים סוף שהי אז
לורד לעולם כדי שישונו צמקירה נפש ובזכות אמונה
שיהיו רחמים להגאל כמיס פירסיי שם כדאי הם
ואמונה פי שיהיו נקראים צחי כדאי עייז אדם
כן בערים צמקנות עשיחא לזה קשין מזונותיו של
אדם שעיז ישובו השונה אומית שגירום גאולה
כמיס מחד עכים מלנקת אצויים עמה אקוס וכבר
אזו דיוקא חסמסונה צקוסי הפרנסה יי שואמר
ללחיותו די ירצח הגואל צא: **אחז"ל** אין מקצבין
גרם

קאי עולה דורון צחי כדנה שהוא כמו מחנה אפי
שאינו חייז על המחנה ככל ועולה חונה צאמת
אינו מוכר על הרעור ומחנה רק עולה כדנה שהוא
דורון מחנה אפי שאינו לרד כלל כמו שגילוי
היחל לא אשא פנים לישראל שכיח ואכלת ושבעת
וברכת והם מדיקדקין עד כיות כו כן צבאל אפי
שאים לריבין לכפר על המחנה הם מדיקדקין להציא
עולה כדנה לכפר בזכות זה יגורם לו נטיות פנים
לקרב הגאולה צמקיות וברוכות צמקיות גמורים אמן:
דברה התאחים הראשונים כשהיו דורשין לפני הדינור
הי להם מהירגון שנקי צמק אמונה כמו
שגילוי צמי רצ אוקי אמונה וכדומה הרעה צמי
ואפשר כי עיקר לימודם הי תורה לשמה ותמיד הי
תפלים להקרינות הגאולה שלימה צי דרוע כי הי
תחלה רוח לשכינה הקדושה חים תורה לשמיה ר"ת
"לחוקמא" הי שכינחא מעפרא שזה תמיד ענודת
הלריקים והפלים והחליל כל האומר דבר צמק אומר
מציא גאולה לעולם לזה הי להם תמיד אמונה המשעי
לרבים כדי שיהי תמיד צמק הדרכה אחר שאומר
דבר צמק אומר שגירום התקרינות הגאולה לזה נקי
אמונה כי אי ראשונה רית אומר והשאר אומיות
אומר והלירוק אומר אמרו פי שאומר דבר צמק
אמרו כיל והסן:

אחז"ל קשין מזונותיו של אדם כק"ס כי כתיב
ככל לרעה לו לר חים קשין מזונותיו של
אדם דייקא מה שאדם לרד לערוה אחר מזונותיו
זה קשם מאד לפיו יחש כמו קיים שהי קשה לו
לאבד מעשי ידיו צחי מעשי ידיו טובעין צים ואדם
אומרים שירה כן קשה לפיו יחש מה שהאדם לרד
לערות כמחליל ומה הי ועוף שמתפרנסין שלא צמק
כו ולזה יחש שצמק מרסם לצחי מעירה אי
שחליא בלוקקאות גלי שום עורח כלל צא"ל והסן:
אחז"ל שמרגלא דמתי איכסי זרוק חוערל אלוירא
אעיקר קאי אפשר שרומה שהטיח נקי חוערל צחי
תקל לדרום הפועים צמק פריסם ולעטש וי
שאינו לוח להדרכהם לרדק הש"י גם י"ל שנקי
חוערל שצמקשין תמיד על הגאולה צמקתה שיהי
ולא חוערל מוצע יי שחוערל מלשון חוער כליל
והסן ים הרעה לדיקים שהם עכים צחי לרדק רוע
לו ועייז עומדים צמקתה חים זרוק חוערל
אלוירא הסם שהטיח צחי חוערל הם חרזק צאיר
שאן פרנקתם צריח ואין להם צית ומחלה לשנה
כמי שאומרים העולם על עני גדול שפרנקתו חלוי

לעולם שחאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי בדרך הפשוט נראה לי שרמה גיב שיש הרבה פעמים שגא לאדם במחשבתו חידות נאה שחורה ואחרי מולא זה החידות שחורה ספר שקדמוהו ראשונים לרין לגלות דבר בשם אומרו שקדמוהו אומי חכם שטי לפכיו בזמן כמו שרואין שחורה מחברי ספרים שכותבין חיל (אחרי מלאתי זאת ותאמר שכותבי לדעתו חים כל האומר דבר חידות שלו בשם אומרו שגאל זאת בשם חכם האומרו גיב עקרים מציא גאלה לעולם שחאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי הנם שאפשר שאסתר ידעה זאת גיב ברוקים שטיא משנעה נציאות כחאחיל עכ"ז אומר למלך בשם מרדכי כחיל והנן: **אחז"ל** וחקרון כיס קשה מכלם כיל דריא שטי" כייס ריה יכפטיס ייפילן יקלע עיר דאחיל דעה חקרה ומס קריה חס וחקרון כיס מי שיש לו חקרון דעה חסורה שחאמר כפטיס יפולן כחיל זה קשה מכל החוללה שצנעולם והנן:

אחז"ל עיפ וטי' אמונה עתיד חוקן כ"י אמונה זה קדר זרעים עתיד זה קדר מועד חוקן זה קדר נשים כ"י אפשר בדרך חללה עיפ שטי' בשם הרב היריק מהרש"ם מפעשווארסק זליל מה שאמר רואין שיש כמה חינוקות צנע שמהחילין ללמד עמו מקרא יש לו חשק גדול מאוד ואחרי בגדלוהו כהפך שאמר רולה ללמוד משנה וגמרא ואמר הרב הקדוש הכיל שזה נא מחמת שמהחילין אותו אצוי ואצוי צממין גול שאינם ששקין צממנים ועיי' בהפסס גופו צממון איסור ועיי' כהפך חשק הלימוד ורפחיה וז"ל אמונה זה קדר זרעים פ"י זרעו של אדם עיי' שחאה עוסק באמונה עיי' זה קדר זרעים שחאה יחסה כקדר ולא יחסה ויטי' לו חשק הלימוד שמשנה וגמרא גיב כמו שטי' שחאה בילדותו במקרא וכדי שלא יאמר האדם שיש מועדים ששנה שלרין לרבי ייטי' שמרונים ועיי' מוכרחין להסכים צמיצ שלא ביושר חיו כ"י שטי' להם על לרבי המרונים להא אומר עתיד זה קדר מועד ח"י עתיד ריה יחשועת ייטי' כהרף עיין אס הסכנה באמונה יצא תשועה השיי' כהרף עין על קדר מועד שהקדר המועדים כחאוי עיי' תשועה השיי' ועד עלה לה חוקן זה קדר נשים כמו שיקר השיי' כהפלה בעולם חוקן ברכה שטי' חוקן ברכה כי אחיל אין ברכה שורה אלא בשגיל שאשה שחאה בינו של אדם ועיי' בן, נחל אשכנז ייטי' אמי חושש עיני חס חוקן זה קדר נשים שחאהר לאשכנז שחאהב בקדר נשים לרקיות ועיי' ייטי' נך חוקן פ"י חוקן ברכה ועיי' מופל

גרים לימות המשיח ויפלא מאוד למה לא יקבלו גירי לרק הלל האבות הקדושים היו חמיד מניין הרבה גרים ואפשר שטי' אין מקבלין ריקא גרים אופן גרים שיראו אז בעולם ישראל ויגירו עיי' להיות נח"י מקבלין טובות לא יקבלו אז לימות המשיח רק אופן גרים שטי' כונתם מחמת האבה השיי' ולא בשגיל קבלה טובות אופן יקבל משיח שחאמר זו והסיוח ביראה סי' ויחגלה לו בנצחא חיו יקבל במינן: **אחז"ל** מלכותא דרקיעא כעין מלכותא דארעא אפשר שטי' כפסוקו עיר אז זה לעומה זה עשה חלקים כי עיי' הסודות כ"י ישראל נח"י צי מלכים ימלוכו יש להם כח לנטל גזירת מלך ביד חס מלכותא דרקיעא מה שכתן השיי' כח לישראל עמו מן השמים נח"י מלכות כחיל הוא כעין נח"י מלכותא דארעא כמו שחלבי ביד בחין גזירות קשות כן לעומה זה נח"י כח ביד לריקים לנטלם כחיל והנן: **אחז"ל** שרי מלוא מעבדין חס הפורענות וכל דריא רבכל זה גיב שחאמר מוכה הרבה עשירים ששועין להם בלשמים עשירות גדולות צרות עד שאין יכולין לאכול כל המאכלים ואם יעמדו המאכלים עוד חיה שעה יתקבלו ואם יצאו אז עיי' שחאה שחאמר לו לאכול השירים זה גיב כק' שרי מלוא ששירים נעשו מלוא חרפה חס גיב בכלל שרי מלוא מעבדין הפורעניות כחיל והנן: **אחז"ל** צמחא שחא פ"י ר' השם טוב שטי' לו צעירו שלא צמחא שחאצא פ"י המלוצנים יקרים עיר ר"י קארי למלחי מכבודות חס רק בחול אולם צנעה וייטי' אפי' צעירו לרין ללבוש מלוצנים כבדים כירוע חס הרמה נח"י שצית ריה יחמא שחא צמחא פ"י אפי' צמחא לרין להיות טובים השנים כחיל חס צמחא שחא ריה חס ששנה ייטי' מועבה רק בששם ייטי' חול רי צמחא לרין כחיל ולדעתו אפשר בדרך חללה כי מוכחי העולם צנעה מחפליין יורר צבונה כי כ"א מרגיש קלם בשמה יסירה ואיבי מסידי למלחמה עיי' יתפלל במחיות ובצבונה לר"י אצל בחול ראשו מושקע מאוד במחשבות ארות היחל להרדיוח עיי' איבי יורע מה שחאילא אפי' צנעה צלל כונה כלל חים מפני מה לועקין ואין נעבין מפני שאין מחפליין בשם ריה צנעה צנעה פ"י ציני חול שחא ר' בשם בלדר דריקא עיר צמחא שחא כחיל שאינם מחפליין אז כחאוי ועיי' לועקין ואינם נעבין והנן:

אחז"ל כל האומר דבר בשם אומרו מציא גאלה

ימי חייד הימים חידושי הש"ס

תוכל לעסוק באמונה שלא יחסר לך כלל צניח
כחיל והבן:

אחוז"ר הוא לרשע. הוא לשכנו "ל גרוד הללה כי ידוע כמים לאדם לדיק שכן רשע ששונא לדיקים יש להזדיק לער גדול שחלער אותו הרשע דבדדים ובמזון ממיר ח"ס הוא לרשע ע"י מה נעשה ואח"ל לרשע כי מהרואי"ה שיהי עוז לרשע לשלם לו שכר מלואו המועננים צדוקים כדי להאזכירו לעוה"צ צד"י ומשלם לשוכניו כי הטעם ע"י א"ל לשכינו להזדיק שחלער אותו עי"י מרחם עמי"ל על הדיק ונענשה לרשע שיהי לו חלצה עמלו שיהי ללדיק מנוחה ממנו שלא יהי"ל הוא לשכנו הדיק לכלי וכן:

אחזיאל אם רואה ארס שמונתיו ומלומדיו יעשה מהן לרקע אפסער עיד מחזיל האומר קלע זו ללדקה צעביל ש"ח"י בני הרי זה לריק גמור ולכאורה אינו מוצן אם י"י קעע גמור אומר קלע זו ללדקה יי"ח לבדו י"י חטשז כמו לריק גמור צה"י אך לדעת הס"י כן כי לריק גמור גמור גזירה וקצים מקיים המחזיל י"י ומוטל ב"י לריק זה הס"י אומר האומר קלע זו ללדקה צעביל ש"ח"י בני הרי זה י"י לענין זה ד"ק"א יש לו כח כמו לריק גמור ספועל זה כי הס"י מקיים אמירתו ש"ח"י בניו והנה מוזנות ג"כ נקי י"י כמחזיל יי"ח ותחין את הילדים ומספקות להם מ"ס ומוצן זה פ"י אם רואה ארס שמונתיו ומלומדיו יעשה מהן לרקע אפסער ש"ח"י קלע זו ללדקה צעביל ש"ח"י לו מוזנות שיוכל לחיות הילדים צח"י צעביל ש"ח"י בניו ויפועל צדיבורו כמו לריק גמור והבן: **רמב"א** שנק"י מרנב ע"ד פסוקי"ת שפר רב לנכס שנת צה"י הזה רב גדולה קבלתם מורה ש"ח"י שנת

ומוֹשָׁק מוֹרָה כִּלִּים וּמִיתָם לָכֵן כְּסֻדְרֵינִי עֵיךְ נָקִי
וְחֻסְעֵנִים נָשָׁם מוֹסֵכָה רִיחַ "מוֹקֶשׁ" כִּלִּים "מִוֹרָה
"כְּסֻדְרֵינִי" מִוֹרָה רִיחַ כִּי עֵי מִוֹרָה אִתּוֹ כִּנְאֻלִּין וּמִכָּה
לְמִוֹקֶשׁ מוֹרָה כִּי כְּמוֹסֶה וְהֵן: אֶזְרָא! כֹּל הַמִּיתָ
בְּנֵי לִדְיָק כַּכִּלִּין אִתּוֹ יָמֵי חֹף נִסְפָּטוּ שִׁטּוֹחַ
לְנִסְפָּטוֹת לִדְיָק כִּסְפֵּינִי יָמֵי הוֹא לְנִסְפָּטוֹ צִנֹּי הַחַי עִיד
כִּסְפֵּינִי אִתּוֹ עַל צִנֹּי וּבִצְוִיָּה מוֹרָה אִתּוֹ עַל צִנֹּי אִתּוֹ
הַגּוֹן צִנֹּי לוֹ יִסְמָעֵאל יִחִי לְפָנֶיךָ כִּי אִתּוֹ
נִסְפָּטוֹם הַעֲלִינִי אֶחָדִי שֶׁאִתְּרָם וְיִשְׁקֹץ אֶחָדוֹ יִמְחִי עַל
קִדְּוָתָה שֶׁמֶךְ גִּי שֶׁמֶחֱזוֹ וְחִין לָכֵן שֶׁסֹּם רַחֲמֵינִי
כִּבְשָׁעֲטוֹ יִשְׂרָאֵל הֵם מוֹחֲזִילִי כֹל הַמִּיתָ בְּנֵי לִדְיָק כַּכִּלִּין
אִתּוֹ מֵחַ שֶׁמֶכֶּשֶׁת כַּכִּלִּין חֵי צִנֹּיָם וּמִוֹרָה עַל צִנֹּי
וּמוֹחֲזֵל חֲמִיד צִנֹּי צִנֹּי מוֹחֲזִילִי שֶׁמֶכֶּשֶׁלִּים הַמִּיתָם עַל
קִחִים חֲמִיד וְהֵן:

אזהר אם קבלה נקבל ואם לדין יש תשובה בכל
לשון לא טרדנו חז"ל יש ללמוד רמז

ודבחוהו חס קבלה פי' חס האדם כנראה שגבור עליו
 "סיה" עני מקבל נקבל לרד לקבל עליו צאצאה דין
 "שקון מעשים וגם פי' מעשים צחי" אשכון חס דכא
 כח ואם לרין פי' שצאס האדם כנראה צחי" עושר
 ששעווקב צמאסח וורווי שררד להכין עאלו צחי" לרין
 שיהו ראשית דינו ששואלין עסקס צאצוה כח אזי יש
 "שטנס פ"י לרד לרדקן מאוד סיה" כל עסקיו
 צאצוה שירול להשיט שטנס שטיח" עני כי שטנס
 להשיט כחל והנן: **גלגור** במטרי חסד ע"פ
 שרתי' צסיק חוליות ארס שצכל מרת בצורה ככלל
 ארסיה חסד והנס עונס הגלגול הנס שסוח עונס גדול
 רחיל עני ככלל מרת חסד שסוח חיקון לשטנה עני
 אלה נק' ישראל צחי" רת (צח) ירה ימוט ירדה
 שצנר עולמו שירול צחי" (אנר) מעקבל מואכל נקרה
 ושיט רת "שנחם יויע" יויע"י שחא וואר להחנכ
 צאכילה וסחי' כוונן):

אחז"ר איז לרשע איז לשכנו אפשר ע"ד הפסוק י
הרשע שיש לו כל עוב שחא עשיר גדול
צורר לקבוצ דירונו צין העשירים החשובים שטס
דירות נאות וציוקר גדול וסס לא יוכל להיזק לשכנים
שלו כי השכנים עשירים וחשובים מאוד ואנס הרשע
שחא ע"י גדול ואין לו פלה דירות החשובים לר"ך
לקבוצ דירונו בדירה חשובה שחא צול וסס עס
הרוב יוצאים סס עניים ח"ח ג"כ שדרים חמ"ד צדירות
הפחומים צול כמזון וסס איז לרשע שחא יס להרשע
צח"י איז צוהס צח"י עניות איז איז לשכנו חס"ח
השוכנים אללו כי חמ"ד יס צוטס כמדקרות חרצ
כירוע ומחפלים חמ"ד חל"קים שיה"י להרשע כל
עוב ויחפדו כל פועלי און חס לענק הדל חקס"י
וחוטע"י כי דיל במסר"י צ' פעמים איז"י שטועקים מה
שחא איז לרשע וגס צח"י לשכנו ויטעו כל
הל"קים צנ"א:

בגמ' דקידושין פ' ז' ד' ח"צ ע"ב דחניא על כל דבר פשע צ"ש אחרים לחייב על המחשבה במעשה פסיכיי קס לחייב על המחשבה או על הדיבור כ"י ונלמד להבין היכן רוח המחשבה הלא על כל דבר כחיו כשמוע בקו דיבור בלבד ואפשר כי תיבות ע"ל כ"ל דביר גמרי"י מחשבה ע"כס או אפשר מן ה"ל ר"י שסברה המחשבה עור קס וצ"ה אחרים לחייב ח"צ ער ש"סלא זו ר' עזראר חס לא ש"ל ידו וגו' כ"י אמרו להם צ"ה והלא כ"אמר חס לא ש"ל ידו

ימי חיך הימים חידושי השם

סמ

במער"י עבדי"ם רוח שניק רוחם של חסי"י סאליחו
סאליחו מציח עבדים סקנל תורה צמורס זום גם
רוח שני"י תהורה סקנלנו צמורס הזס נק" עבדי"ם
להסי"י עיד כי עבדי"ם הס גם סיוון עה"ל והכולל
במער"י עבדי"ם הס והסן: **כ"י** ליא יעורס במער"י
דויד צין יסי"י רוח סער ציחס מסיחו צ"צ לא יעורס
ה' עמו כמיון :

ליקושי תורה

(ויגס) **ועתה** לא אחס סלחמס חסי"י סנה כי האלקים
כו אפסר רוחו עיד מחז"ל יס
סזיונו סולך אללו ויס סהולך אלל זיוונו וסכ"י יוסק
סלך אלל זיוונו אסנה חס מרוח"ל לא "אחס" סלחמס
"חסי"י יסנס ריח חסיות חיל אסיח לזה סולכרסי
לחיות סולך כלן והסן:) **וידל** ערב ויס צוקר יוס
אחד כו אפסר סרונו עיד הפ"י סמוע ישראל ססיס"י
סס מוס סרוח עכסיו עיד הפ"י סגלות ה' אלקיו ולא אלקי
חסי"י לנ"ל ה' אחד צמי" כי אז אספוך אל עמיס
כו"י צמי" ציוס סהו"י ה' ה' אחד כו"י חסי"י ויסיערב
ויסי צוקר סניקר סגריח סל ערב וצוקר ה' נגסיל
יוס אחד דייקח כי לפה סיה"י יוס סיה"י ה' אחד
על חוסי"י ציכ צמי" וחס רוח סעיוחס אעציר כו"י
וססמח ה' צמעסיו לזס ה' כונס סגריח כלי"ל וסן:
(**וכהן**) כי יקס נפס כו"י פירס"י ערב כנעני סקני
לגופו כו"י אפסר סרסי"י סקסס לו על ח"י
וכסן סרוח מוסר דח קרס מסי"י קסליק סככס
מוקדס סוסצ כסן וסכיר לא יככל קודס והיל כסכס
וחס יקס כו"י לזה פירס"י צעצד כנעני סקני לגופו
קמיירי כלן לזס ככס ח"י וכן לרוח כי סקנל ציוח
וכס"ן כ"י יקסי"י במער"י עבדי"ם כנעני"י והסן:) **בכנס**
רצון כל סעולמיס צסנס חכנו לקבץ צסנוח כו"י וסרוח
מייענו עוכוס מה ססספללין זחס דייקח צסנס י"ל
צד"ח כי מי סלורח סלכוס צסנס על צוריו יודע סלי"ח
לארס עיפ סענע לסלל מוחס סיוג כי סלכוס סנס
הוא כררריס סלורס צסנע"י ויס סרצס דריס צליקור
עולעו"ל וצריח ימליח וכו"י חסר ח"ל לפירס"י
ולסחיר אססו וצי" צכל ספרי דריס סלל יסי"י
צציוו קלט חס"י צסנג עיכ מנכסין ומסוך מייענו
עוסח כמיון:)

בראשית אחיל סהוסיק פסחס צציי"ח ריח יצ"כס
וי"ל עיד רוח כי סרי"ח סל כל הפי
חסיות חלו צצ"י חסיות ריח "אלקיו" וסלקי"י אצו יכו
צרכנו

צמללכס רעיו כו"י ולריך לריק לזס צצרי ציס
סיויח"ן הפ"י חס לא סלח ירו מליון ח"י וגוי וחס"י
מצי"ן ח"י מציח צמללכס רעיו כו"י וצצרי ציס
סמצי"ן ח"י מן כל דצ פסע ח"י מליון
ח"י וגוי כי די כסך מציח על כל דצ פסע וסיל
כי מסך מציח חס לא סלח ירו סוכל לומר סק"י על
סמסנס כמו סמלי"ו צמלי"ח על אסר סלח ירו
ציחריס ספי"י סס על סמסנס רק סוכל לרוח ססס
ק"י על מוס סרסע סמסנס סלו כמסס כמלח"ל
עיס חסי"י אצד חצי כידוע לזס מציח כלן ח"י וגוי
סק"י על מציח צמללכס רעיו סק"י על ישראל סנקרי
צמי"י רעיו זס לזס חסי"י חס לא סלח ירו מוס
דייקח והסן:

בנ"י דביל דק די עיח רצ חסי"י אור לעולס סקפ
ייע סקפ סול הו דצ סלי"ח וכל דצ סלי"ח
חפילו צצרכן לא צול ולכורח סמי"י סלח זז בס
סמסקן ידע סחיל סקסס לנ"ל חסי"י סקפ יו"ע
סקפ סול הו דצ סלי"ח כו"י רק סמסקן קיד דלענין
סקפ סלי"ח מוס סקפיק רצנן לקולח וסלי"ח סידס
רצ חסי"י צמורו לא צול וססי"י ז"ל סיון זחס וכו
סי"י צצנולס מוסרי"ן כספיקא כמי מוסרי"ן מסי"י
סעמח אלל חסי"י קסס דייקח סמיון חסי"י מן סקפ
היל למו"ר דרסיליו חסי"י כספיקא חסי"י וכו
דלחסר רוח זחס צצרי חסי"י חפיליו צצרכין לי"ח
צט ל עס חלו חסיות במער"י צמיון כמסר ספיק"ח
חסי"י רמי"י לפירס"י סיל והסן:

במשנה חסס כקריס פירס"י לצעל אפסר כונס
רסי"י עיפ פסונו עיד מוחז"ל ציוח
צצריס סרוח נקריס סלי"י צצור חסי"י חסי"י ח"י
נקריס סססורח סקרי"ח על סמו עיס זחס כונס רסי"י
כלן לצעל סמי"י סג קריס נקריח חסס על סס
צעלס ליקר אסח פלוי כידוע והסן:) **בשבעות**
ח"י צציע סוססין ללכול מוחז"ל חלצ אפסר עיד
עחז"ל חין סמחס חלל צצסר כו"י לזס רוח"ן חלו
ציוס מוס סוססו ללכול מוחז"ל חלצ לסרוח סלי"ח
חלו סמוין חלילס צסר דייקח רק חלו סמוין צקיוס
סרוח ומו"ל חסי"י פקודי ח"י יסריס מוסמי"י לז לז
ח"י חלי"י צמיליו כז חסי"י למי"י ציי"ח עס חלו
חסיות במער"י צצסי"י סליו סמוין כקבל סרוח
ססחילס חסי"י צצסי"י וסן:) **שבעות** חסיות
ו"י סערי"י צי ריח צסר רוח סוכן לסחיר חסי"י צמ
סעונו סלח ללכול חסר צסר מוחז"ל חלצ עד חסי"י
סמסח ו"י סענו סלח כדעס סמקלי"ן והסן:) **סיון**

ימי חייד היום לקושי תורה

זכרנו "בזכרה" המעשולטת "הכחוצה רמז שני" המורה
 חכה לכל הצרכות ככיל והנן:
אופן ב' קמיות המורה דריא עיר דלי ששאל
 פילקוף אחד האם ערה השי" צבריה
 עולם צביל ישראל צחם ואח"כ נחם צבילות המר
 והשיב לו חכם אחד דרצנה זה ראי' במורה לנו שיהי'
 גאולה שלימה ששמה הי' צמטשו צ"צ זה רמזה לנו
 המורה קופה צחילתה ולכל היד המוקה ולכל המורה
 הגדול אשר עשה נחש לעיני כל ישראל צח השי'
 וגם צראשית צביל המורה שיקצלו ישראל שנקרא
 ראשית חכמה ערה השי' וצח אלקים חל השמים
 וזה הארץ ואח"כ והארץ הימה חמו וצחו ושקצעים
 תהום כמיש צמדת שרונה על הדי גליות שחם
 וקסם וכי חיו מולא דריו לצטלה צחי' דצד כי
 שמים נעשו כי והשי' הוא ורוח אלקים מרחפת זה
 רוחו של משיח שהי' הבאולה ויאמר אלקים יהי אור
 צחי' לעם ערז יהי' אור צ"צ ולדעתו ז"ס שאמרו
 דורשי רשומות שבצראשית רוח קוד הבאולה פ"י שלא
 הי' מרחתו לחם ככיל והנן:
אופן ג' צראשית י"ש צפ' הראשון אותיות כמנין
 כיח ריה "כוכבים" חול גמטרי' כמנין הסימ
 של הצרעה" ילקח" יעקב" אותיות צקים ומנין כוכבים
 חול לרמז על ידי שישאל מקיימין המורה יצו לצרעה
 וצרכי' כוכבי' השמים וכחול שנתצרכו צויותיו
 והנן: **אופן ד'** צראשית דהאם ומהשיק על
 כל מה שחידשו חז"ה חידוש כותבים כל דבריהם דרך
 אפשר אפי' הדברים שהם כוכבים מאלו ולר"ך כל אדם
 התיח כשחמש חז"ה דבר הגם שאלם יראה לעיני
 שברור ואותם עכ"י יחשוב דריו דרך הספק וכל
 עזה רמז צחחלה המורה צראשית" לירוק אותיות
 תצ"ה ישר ריה תצ"ה "תאמר יצדך" אפשר ישר
 אפי' שבראה דרך ישר עכ"י מוטב שתאמר דרך ספק
 ויהי' כרלה לפני השי' והנן: **אופן ה'** צראשית
 אחזיל שחמורס היח תצלין לילי"ר ואפשר עזה רמז
 ספי' אס חממה עלי' נחמה לא יירא לני ונפשי וזה
 צביל אס חקום עלי' נחממה פ"י נחממה הילי"ר
 צוחה אפי' צוטה צמורה ספקי' וזה המורה אפי' צוטה
 שחיל תצלין לצטל הילי"ר שהוא "נחממה הגדולה
 ומחילה לא אירא נחשום ונחמה צמטשו ככיל זה מירומ
 צחחלה המורה צראשית" צרה" אלקים" סימ חממה
 ריה יאס "חקים" נחממה וריה אותיות צצ"ה ריה
 "צוחה" אפי' "צוטה" שהוא תצלין ככיל והנן:
אופן ו' צראשית צחי' אותיות יראי' שצית והנן

אחזיל עמורה דוחה צחם מפי' צמועדו וכל עזה רמז
 בי"כ כאן צראשית כמו שמרונה אותיות יראי' שצית
 כן מרונה צראשית גמטרי' צמועדו אפי' שצית שיש
 שהיא דוחה צחם ככיל והנן: **אופן ז'** צראשית
 אפשר עיר צי' מלכים יצליבו עיר שכי' נטקס פחה
 אלי' כתר עליון חז"ה כתר מלכות ועלי' אחמור מגיד
 מראשית אחרית ולדעתו עיר ספסטי כי צמורה י"ש
 חרי"ג מולת ח' מולת דרנן מנין כתר זה כתר עליון
 עיר המורה שיש צה מנין כתר מולת יצו לצחי' וכתבך
 עליון על כל בוי' הארץ ח"ס חז"ה כתר מלכות שזכו
 עיי' שחטוב סמולכה לישראל צמי' מלך המשיח ועיי'
 אחמור נביד מראשית אחרית שחטוב לנו צחחמה
 המורה צראשית" צריא גמטרי' כתר מלכות שזכו לזה
 צחחמה ז"ס מראשית אחרית זה מגיד לנו צראשית
 ככיל והנן: **אופן ח'** צראשית כי פירשי' ונ"ט
 פחה צבראשית כי שחם יאמרו האומות לקטים אחס
 כי' יאמרו הוא יחסי צראה כי' ונחמה לנו וכל עזה
 הרמז צראשית עיי'כ גמטרי' שקלי ודידי שקלי פ"י
 שאפי' גול חיו כי שקלי דירי שחסי' חסן ליתחם לנו
 כן טעמנו ככיל והנן: **אופן ט'** צריא קמיות
 המורה וי"ד דלי' צגוי' דצ"מ פ' המקבל לחפיר צח
 שיהי' מים לשחות גם החי חייצין ליתן הבס שמוכל
 המים פטורין זה מרונה צמיות המורה לעיני כל
 ישראל אפי' התיח ספקי' צחי' ישראל יהי' לעיניהם
 דכל עילמו עיי'חם נחמי' צראשית אותיות שחסי'
 צח' שיהי' לשחות מוצא יתו עיי'חם בי"כ ליתן
 ככיל והנן:

אופן י' צראשית עיר הצקסה רמזה ככיל דצרה
 מורה כלשון צי' אדם כי מחדך כשחטובין
 אצרת שלומים אחד לחצירו כותבין צחחלה ראשית
 הידיעה היא הצריחה וכן כצחה המורה צראשית אותיות
 צריא שח שאנו מנקשין ראשית הידיעה של לימוד
 המורה לנו צריא חקם צחובל ליטב צחחמה כח
 כמו שיש צפי' הזה אותיות כמנין כיח וחרמם עליו
 בכל מה שצריך לרמז כמו שמוקד הנוסח צשערי ליון
 ליום שלישי עיי'כ לזה הי' צראשית גמטרי' מיה שצרי"ך
 רח"ס שעי"ם שחרמם עליו בכל הלטרבות יהי' לנו
 חשקות ולצ שמה ללמוד ולקיים המורה ככיל והנן:
בגומח הקידושין הרי אס מוקדסת פ"י כמו צחי'
 קודש שחחיל מעלין בקודש ולא מורידין כן
 קח צחי' עולה עמו ואינה יורדה כחחחיל צגוי'
 דכחצות והנן: **שושנת** יעקב להלה ושמחה צראשית
 יחד תכלה מרדכי רחמי קוטיא למה דייקא שחממה
 צלצות

מס' ביצה כולל כל הימים טובים והנה אחז"ל כל המושמר יו"ט כאלו שומר שבתות הוצא ברש"י ט' אומר וכמו שעני' שמירת שבת חסו נבאלין בן הוא צבאל שמירת יו"ט ג"כ ולזה חסא ד"קא שפתח זו העני' צה"י צ"ל ר"ת "הרצו י"י צנחמות ל"ון וגומרי" כמנן כסא סי' צע"י שמירת יו"ט יושלם השם והכסף שלם שיהי' צות הגולה צ"צ ולזה פ"תאח ראשונה צשמירת יו"ט מאיקורין תחלה צאיסור צילה שכולדה שהלכה צביה לא תחלל פירש"י ז"ל שם ציו ציו"ם ר"ת ג"כ "צרכה" והללחה ירוחה צכל ונעשה ידיו וצננו צירע אחר השנה עסקין לרמו שכונו צשמירת שבת ח"י צוהיק ומסווא יומא כל שיחא יומין ומצרכין בן ע"י שמירת יו"ט מאיקורין ממשך צרכה ורוחה ליו"י החול כילי והצן: **בבב'** דצילה ד' ט"ו ע"צ הו"ל שיתקיימו ככפיו יטע צון אדר כי החדש שנקי' אדר גומרי" עמי ואזנין רוח צצנה החדש מוכג להצרות צלדקה לעניים ואזני"ם ח"י הו"ל שיתקיימו ככפיו שישיו צח"י ככפיו ד"קא שלא יהא אדם גוזל כפרש"י טע צון גומרי" ככפיו פ"י שיעט צקצרו חוק ליתן לזקק הרמו צצח"י אדר גומרי" עמי ואזנין ולזה י"י צח"י אדר דק"מא אדרי דרי צח"י ולדקרו לרור דור שיהי' כשמו מכל גולנין צוכות הלדקה כילי והצן: **שופר** גומרי" יו"ט כבור"ס הצ"ח ע"ליו עני' השופר מתעצבן שסען וידע ציצוא צמצרה י"יכ שחכפר עויתיו וירא ציצוא הגולה ויתצטל כידוע: **לעולם** ר"ת "ואין ילנו" ע"ל "מי" להשען ועי"ז יהא אדם ירא שמים כשאדם מעלה על לבו זחא שאין על מי להשען כ"א על אציו צצשמים עי"ז יצוא לירי יראת שמים והצן:

בראשית פירש"י וימצי פתח צבראשית כי שלא יאמרו האומות לקטים אחס כי הוא צראה צברלו נחכה להם וצברלו נעלה מהם כי ונכסה לבו כי ע"ש והנה צצט לו לא נעלו חלק צצין ומאי כ"מו להם שפתחה הסורה צראשית צבראשית והפשר ע"ד דח"י צומרי פ"י צומדנר ע"פ הכה עין " אליראיו כי זה צצב לוי כי שצפ"ל"ס חמוד שחמשה ח"י פירות" כדי שיעלו ונעשרות כי אלו כ"ד ומתות כהונה כי ע"ש ולזה יש כ"מו לצטט לוי ג"כ שפתחה הסורה צבראשית עני' ש"ישראל יעלו חלק צח"י יתנו להם כ"ד ומתות לזה צראשית ע"מא והטולל גומרי" כ"ד ומתות גם ח"י צומרי שם ע"פ אל תגזל דל זה צצט לוי אל תגזל המתות הכיל ע"ש ולדעמי זה רמו כחן שפתחה צבראשית שלא יאמרו האומות לקטים

צלצוס חכלה ויכל ע"ד דח"י צומרי פ"י נשא וח"ל דח"י מלך הכבוד אחר חוקי' ומ נשחנית חכלה מושאר מ"יר צצעינין כי וחלק ליראיו חכלה שווא מעין כצדור שחאמר ונכהו על ל"ית כי שחיל חכלה כי הוי ויצוא מלך הכבוד שווא חולק כבוד ליראיו כי ע"ש היטב לטון המדרש ולזה נודרכי שלא נהנה ומקצורה חמשרות זכה לצבוס חכלה מעין כצדור יח' ע"ד כי מוכנדי חכנר הרמו צח"י חכל"ת ר"ת "לא יהאכל יכל יחועצ" שחחר ומקצורה חמשרות שווא הועצה לזה שמוחו ד"קא צראחוס יחד חכלה מודכי שחנה שצח לאל יח"ש שחולק ומכצדור ליראיו כי חכלה מעין כצדור יח"ש כמ"ש צומרי שם זה להידיע שכל ק"יד גומרי" כי מוכנדי חכנר עס אלו ה"י ח"צות לא יצושו רק כצדור היפך הצושה ככיל ח"י עיקר של להלם ושמוחה והצן: **תכנת** שצח ר"ת קצמתי' אחז"ל ע"פ זחא הסורה לעולם לונחה כי שחחורה חשויה ככל הקצמות לזה רמו צמלת חכ"ית ר"ת חלמוד חורה יכנר "כולם גבס שר"ית קצמתי" עכ"ז צונן שאין קצמות חלמוד חורה חשויה כמו כל הקצמות כחאחז"ל מיום שחצ ציהמ"ק אין לו להש"י צעולמו אלא ד' חמות של הלכה והצן:

אחז"ל כל הלמוד חורה לשונה זוכה לדברים הרבה צדרך הל"ה כמו צצית מעשה דוקא ש"ס שלוקחין יו"ט הרבה ועי"ז שנוצטלין המ"ס ומצ"ין צו מעט ומקמי הפחואות מושחין עעם המ"ס ומחפכו שיהי' מועילין לרפוא"ת בן כל הלמוד חורה נשמה זוכה לדברים הרבה שיהי' יכולין לדנר דברים הרבה ואעפ"י לא נחשצין לדברים צצ"ים ע"י הכונה שמוש"ין צדיצורים שומדמים נחפכו הדיצורים להיות קודש כמיוצן:

בנוסח י"י אחר חתלים ולא ילערכו עונן ישראל זה לזה ולא לעם אחר אפס צדרך הל"ה להנה צעויה אלו רוא"ם כחאחר חו"ל לעשות משהר גדול שר"יך להרבה מעות ומנצק מקרוביו ומידעיו להל"ת לו על שטר ואינם רוא"ם להל"ת ח"י מוכרה לעשות פסלות שנוקה שטות ומויפ"ם לחס"ס והולך אלל מק"ס הנקרא קאסע ומולין לו צצוצרם שחח"תוה של העשיר צנחמה הוא אחת וחא"כ כשמוד מה הפסלות מוכרה לצרות לנדי"ם חומעריקא וכדומה שירא שלא יחפס צנפיקה כידוע זה שאלו מנעקין ולא ילערכי עונן ישראל זה לזה שיהי' צידם לעשות העקחר מעלסם ולא ילערכו לעשות שטרות חויפות ועי"ז ולא לעם אחר שלא ילערכו מוילל לצרות לעם אחר למדינות רחוקות של חונה אחרת כידוע והצן:

ימי חיך הימים לקושי תורה

רמז לה' אלפים שנה פ"י ששננת ה' אלפים חרסיו
יהי' קל קול מרחק ידי עשו שלא יהי' שולמות ויבוא
משיחיו צדיק והבן :

בגמ' דפסתי' ד' פ"ב ע"א דקא גריל ש'סורא
ופירש'י' שם מפסילי' חגלים שהוא אומנות
קלה וסכרה מעט ואין צ"א חסודין שידלו לבוא לעבודה
מפני צינול מלאכה זו וכן צ"א שהוא כונה המענה
סוף מסי' קידושין לעולם ילמד אדם צנו אומנות נקי'
וקלה רמז לאומנות זו שעי"ז יבטל קלם מומלאכה זו
ויקבע עמים לתורה ג"כ שלא יהי' לו כי"כ הפסד
צדינול קלם מומלאכה זו והבן : **ביקש** רבי לעקור
ח"צ שחל להיות בשנת ואלו חודו לו חכמים שנקי'
חכמים צחי' חכם הרוואה את הטור שחי' רחין צעיני
שכלם על הדורות הצאים שצנזו עת שידמוני' צ"צ בשנת
יעשו ההנזון עם שמוחה כמו שמוחה יי"ט על סגן פטורין
מומאש עול ההעניה וישכחו להאחזל על ירושלים ע"כ
יולא "הדור ילו "חכמים ר"ת אותיות חוליה צחי' ואין
חולה מכם עלי' שצריך להיות חולה צחי' לגר על
ירושלים ככיל והבן : **אורייתא** וקוצים וישראל כולו
חד כש'ישראל צבלות שסי' אומר עמו אכזי צלרה וכן
החורה ח"ט צסחבלות צבלות ולעמיד ומלאה הארץ
דעה כו' וילמדו מפי' קסי' לגרדו כמו שחי' צמדש
שומר טוב והבן :

בראשית אמרו דורשי' רשומות שצנזיה זו כנעו
קוד הגאולה וא"כ כניס דברי הנוקבלים
שצננת חרסיו לאלף הששי יהי' גאולה שזי"מ נוכל
לומר שחי' צראשית גומערי' רמז חרסיו פ"י שצחי' צראשית
יש רמז של גאולה שחי' שצנת חרסיו צינו והבן :
אחזיל אין ישראל נבאלין אלא צנכות החורה כו'
וגם אחזיל אין ישראל נבאלין אלא צלרקה שנאמר צלרקה
חכוכי כו' כיל דהכל דבר אחד ע"ד דחי' צמדש רות
צחאלס חיל חיל שחי' מוצר צלרקה ומושיע את
צני צלחו זו צלרקה ד"א וי"י חר אמר צלרקה ששמי' את
את עולמי על שקבלתם את חירתי כו' וחד אמר
צלרקה ששמי' עם עולמכם על שקבלתם את חירתי
כו' ע"ש מואל שחי' צלרקה ג"כ פ"י צנכות החורה
והכל דבר אחד דברי ככיל והבן :

דמסות (עקב) הגדולות כו' והאחרות והמפחיתים
כו' אשר הוליד י"י כן יעשה כו'
לכל העמים אשר אתה ירא ומפחיתם כו' הנה החורה
היא כי"מיות לכל דור ודור וכן שמומחה צנחי' כימי
לאחר מואל מוצר מוצר אחרת נפלאות לימי המשיח הם
אשר הולידו כמו ילימי' כן גומערי' עי' רמז לילי'א

לקטנים אחס וחס חגזלו מוליס יאמרו הלויס לקטנים
אחס לה צראשית ע"א והכלל גומערי' כ"ד מוחות
שמומחה צח שלא יאמרו הלויס חיו לקטנים אחס ולא
יהי' שום חירון ע"ז כי צלרונו יחיס שחתו ללויס חלקם
וצכל מועי' נאמר ויאמר חלקים גומערי' לויס שצנזיל
זה צח העולם לישראל ככיל והבן :

במ"ד פ' טא פ' י"ב ע"פ צעורה שעררה לו אמו
כו' למלך שחי' לו צח יחידה וחי' אורצה
יחר צדא' כו' ע"ש צמחנות כהונה חיל הגי' וחי'
אורצה כו' מוכח שמוח הגירקא של חי' יחר מואלי
וכי' שם צמדש חות ככל מוקס גרקי' יחר מואלי
כו' ע"ש ולי' נראה זה הגירקא יחר נכונה כי חי'
יחר מואלי גי' ה' חרסיו רמז לה' אלפים חרסיו
שסיס שא' צוא משיח כמו שא"י נוקבלים לה' שחי'
אורצם כי לפציו גלוי ההעמוג שחי' להסי' צחי'
ישמח ה' צומעיו ואלו חבלה חיצנת לעין כל שזלה
אורצם יחר מואלי והבן :

וסמך ידו על ראש העלה כאלו שמושה ששמוחיו
ק"ד שריס כמנין סמך יסוד ידו על ראש
העלה על יחוש חלמיו ששמוחיו כמנין העלה מואה
ועשר שריס והבן : **והחכמה** חחי' צעלי' אפשר
ע"ד דחי' צמאמר פתח אל"י כו' חכמה מוחא ח"ט
מוחצנה מלגלו כי חכמה הוא צמחצנה והנה ידוע כי
שם של פירקס הוא שם סחך המרווח צכ"ס פוחחי'
אחי' יד"ד ח"ס השם המושך ח"ס ג"כ צחחי' סחך ח"ס
כו' ומומוח מואל דיהי' ח"י יחיו מוחי כי השם המושך
ח"ס ג"כ ממושי' מוחי והכל כמסך ע"י צחי' חכמה
החורה שהוא צמחצנה צמוחא ח"ס חכמה מוחצנה
גומערי' סחך ח"ס והחכמה חחי' צעלי' והבן : **בה**
תאמר אל צני ישראל אחי' שלחי' אלביס כו' אפשר
דהסי' אמרו צוהי'ק דמערע"ה יהי' תאולל אחרון ג"כ
כמו צמחצנה צמוחא ח"ס ח"ס שחי' "הוא "שחי'
וגם אמרו הרצה מוקבלים שצננת חרסיו לאלף הששי
צוא הגאולה ח"ס ממוח צלכ"ה תאמיר גומערי'
חרסיו חיל רי"ת "אלף" אחרון ח"ס ג"כ ח"ס תאמר אל
צני ישראל צחי' ח"ס עומס שחי' הגאולה צצ"א והבן :
אזלית יידו אפי' עולר' וצחי' סח גומערי' חרסיו
שעי' דייקא ח"ס הגאולה של צננת כמנין :
הכול קול יעקב וידיים יד עשו אחי' צנן שקול
קול יעקב אין ידי עשו שולמות י"ל רמז למי'ס
הרצה מוקבלים שצננת חרסיו לאלף הששי יהי' גאולה
שחי' כי סך חיצות קיל קיל עם חיצות ידי עשו
גומערי' חרסיו וח"ס ה' של חיצת סקל הוא שמוחיות

אחז'ל ומעלטלין נקצין אלב קרקע י"ל דורך הללה
 כי איי צמקווליס סהמלאכיס מעלין אה חפלה
 ישראל והבנ צני אלס נקאליס צמי הולך מוונדריגה
 למדריגה צמי ומעלטלין מעקוס לעקוס והנאלכיס נק'
 עומדיס עקס מדריה אהה צלי חפלה צמי קרקע
 עומד מעלטלין וזה מעלטלין צי אלס כלי נאכקין
 להטיי צמפלום אלבי קרקע ריט יאכוניס ציוריס
 גצוריס יקדוסיס "עושי" ירלון יקוניס עיי המלאכיס
 סמעלין חפלה סלהס כלי'האנ: **ויקרא** הארס אה
 סס אשור חריס כיו אפער סתי חריס ריט ימלאטו
 הסעויו "הרעסעני וזה סעסס כי היסה אס כל ח'
 עיכ עיי אכילתה מעה"ד גרמה הצנורח הליהי ר'
 כל ח' עקא וזה חמליס ופסעסי כידע וסנ: **ותלי**
 טי טרס אה לך ולך געטטיי מול וסלי לית לך

ימי חייד הימים למוטי תורה

כידוע וגם פירש"י שהמנוחות נצטוות היו לזה הרצון
אמרה צלילת גר ציל גיד ר"ח "צפורת" אליה "גלות
ידי" שעתיד לצלל מזה הפקדו המנשר צחל עוז בנחלה
האחרונה ומגלות די גס לזה ציל גיד עם האותיות
גמטרי"א אליה ע"כ רמז להכיל והנן:

(צחקות) **וירעתם** לרין זרעכם ואכלתו ארביכם ים
לרמז זה הפי לזכרה ע"כ ששמונו

מל"קיים שהיו משתמשים צרוהיק וגם אלי צחקיק
שבאלה האחרונה חת"י רענע צסיקח הדעת צלי טוס
ידיעה מוקדם רק פתאום חת"י קבולת כל ישראל יחדו
א"ה והנה מי טע" לו עדות וזה"ש יקאלו צחיל
זה חרעם לרין זרעכם כי ישאלו כאן ואכלתו
ארביכם צח"י הלעיטתו לרעם כו י"ר שקיים צציל

והנן: **אדו"ל** האי ענמא לני הלולא דמיא עיפ
פשוטו י"ל כמו שאנו רואין בכל אדם הטעם אשה

כל ז' ימי המשתה הם צמחצא ואח"כ הרבה פעמים
שבהפך לו ליון מנח"י מולא אלי מר ממות אח האשה
עד שמוכרה לברכה בקושי גדול והוללות רצ"ם ולפעמים
הרבה חננים שטשאין אשה וזה צמחצא כל ימי
חיהם מנח"י מולא אשה מולא טוז וכן האי ענמא

ים צ' צחיות לרעם הם צמחצא צמחצאין
כל האות לצם כל ימי חיהם ואח"כ כידוע צביהם
צקירין גדולים וללדקים הם צצח"י עצרו את ה'
צמחצא צמחצא וגם צמחצא גדולים לרקים צח"סן
יומר מנח"י צביהם צביהם והנן: **בג"ל** דציל כל חמיותיו
של אדם קלצין חץ מהולאת צצח גדיא י"ל ע"ד

דרח"י צק' קרנן צצח צצח האוה"ק פ' צחצח דכל
הנשמות שהם מולד מרה"ד אח"כ קשן מונוותיו של
אדם כו ולהנשמות שהם מולד החסד להם צחה
מונוותיהם צנקל צחל קושי כלל ע"כ צק' הכיל והנה

צכל צצח צחל קושי תמיה והיא צורח"י מולד
החסד צמחצא צמחצא כמורה וכל רדין מוחצצין מוח
לזה מונוות צצח אין קלצין כי להנשמות ימיות מולד
החסד מונוותיהם צרוה כח"ל לזה אח"כ על תי'
יוכפס וי אדם נפש צח"י וי שהמונות צחל הם קשן
וקלצין כח"ל והנן: **שופר** מלשון שפרו מעשיכם כו

ע"ד דא"י צפיר"י פ' שופטים ע"פ ואמר אליהם
שמו ישראל כו אפי' אין צצח זכות אלל קיש צצדד
כדאי אדם שישועי אדם כו לזה הרמז צח"י שופ"ר

גמטרי"א ומיחדים שוך צכל יום טע"י שמיחדים שמו
צקש ע"י יעלה שפר מעשינו לפני ית"ש אמן:

(צלק) **דהבין** צפעס ראשון צצח הסלוחין אל צללם
אמר להם לית פה הלילה ונפעם שני

הקדמנה כ' כיון ששמות צמחצא נעמוי מה חוביל צמחצא
שאל יקראו אותה צמחצא אונם לדעתו כדל"ה כי א"י
צקסיק שכל אדם מ"סאל לרין איהם לו יקורין
כאח"כ כל מי טעננו לו ארבעים יום צחל יקורין
קציל עולמו וגם אח"כ עוה"צ כקנה ע"י יקורין כי

אין אדם לרין צח"ק אשר יעקש טוז ולא יתעלול
ים לו יקורין צמחצא מעט לנכות לו על החטאים

ואח"כ מכה לעוה"צ ח"ס אומרם צגמי פ' חלק שם
שחל אדם אומרים לו יתוש קדוך פ' חיות יתוש

ר"ח יקורין יתחילה יקורין שלים ע"י המטא דייקא
כח"ל חת ותי כבולת צית לחם ות"ס ר"ח ית"ש

מירצין יתפלה יתחנה כל העיר עליהם מתפללים צעדה
וחמירה האות נעמוי כי ים חמירות שכן ק"מיות

כידוע פ' שחל רחוי להיות לזה נעמוי ועירות צחל
יקורין ע"י נעמוי מעט"י שהיא לרין ואח"כ אליהן

אל הקדמנה צח"י קרוב ה' לכל קוראין דייקא פ"י
אלי מנכש מוכ שחקרמח ומתפללו צעדי ש"ס צח"י

נעמוי צלי יקורין כלל קרלן לי מרח שחקרמח ומתפללו
צעדי צח"י מרח יקורין מר רק לי דייקא לפי הראוי

לי שאלו לנכול צח"י יקורין של אשה כמו שראוי
ללדיקם כי מר לי שרי מרח פ"י יומר מוכפ' הראוי

לי שאין ציכולת לקצול לפי כוחי אפי' מולא הלכתי
ורקס הצ"צ יקורין גדולים יומר מוכפ' כוחי אונם

לזה הקדמנה לי נעמוי נעמוי ועירות וי ענה צי
כפי התרומה אשה על חובל שירות לפניו ית"ש

שליך היקורין ענ חטאי רק צחקשו שיה' ושדי הרע
לי רק לפי הראוי לי לפי כוחי צח"י שדי מי שאמר

לעולמו די יומר ללוחותיו די שיה' די לפי כח צח"י
כח"ל והנן:

בג"ל דקסמירין דק כיצ כמו קשן גירושין שהרי
דוהמנח"י חסירו לייחד ולא חסירו לו לגרש

ע"ש להבין לטון כח"ל י"ל הפי"א הפי"א מי טע" לו
כמה נשים גיב קשן גירושין שהרי דוהמנח"י ה' לו

יח נשים ואונם מי טע" לו אשה אחת אינו לרין
להציא רח"י מרח רק מיון מולא כי מילטול דגצרה

קשה מרחצחא כחירות מלה גיט ר"ח מילטול גצרה
ששאר צחל עוד נשמות והנח"י נקי גיטין רמז לזכרה

לישראל כי ה' גיטין ר"ח ית"ש ישראל גיטין יטפן
יטפן צמחצא שלים צח"ל והנן:

ותאמר לזה צגד פירש"י מול טוז ולרין להבין לזה
צצחים הראשונים לא אמרה מול טוז וגם

הקרי צחל צ' חיות צח גיד ים לרמז ע"פ מאח"כ
שאל"י הנביא צל נענצו גר והציאו רח"י מן הפי

חזרה

בגמ' דעירובין ד' ס"ג כל שמורה הלכה צפני רבו
חייב מיתה וגו' לא מחו שמי בני אהרן אלא על
שסורו הלכה צפני עשה רבן ושם אחיב ר"א אומר
כל שמורה הלכה צפני רבו מורידין אותו ומנדולקו

ימי חייד היםים לקושי תורה

לחם הכובצים לילה מועט שהוא ודאי שנה חסר כרמ
 במלת חסוביה ר"ת חוספות שנה ודאי זין השמעות
 שומלת חוספית רמ קודם זין השמעות שאל הח
 דרבנן וגם מלת ודאי רמ בלאת הכובצים ודאי לילה
 וגם זין השמעות ספק לילה וחס ישמור שנה זני
 חופסים חלו סנקי כהלכתו אז יצא זן דור זין גמטריי
 שנה זמין פשוטה דמלפך כידוע ומלת דור ר"ת
 דאורייתא ודרבנן ע"י שמייה בזותן ג' חלוקים חכה
 זאמרה לנאולה שליונה ככיל והזן:

(מגילת אסתר) ויעבור מרדכי ויעש ככל אשר לוהה
 עליו אסתר הנח א"י זמני

מה זכחה אסתר שמואלך על שנה ועשרים ומאה
 מדינה תנא זה זכחה של שנה שמיים קכ"י שנה וממלך
 על קכ"י מדינות ובני יערת דבש הקשה על לשון
 זכחה הילך ש"ך לשון זכ"י לאסתר שחנשא לערל
 חשורוש וממלך חלף עיז ה"י לאסתר חלרקה שלח
 תנא לכבוד זס וגם קשה מלי ענין סדמיון שלח
 דייקא וניל דריא דהנה אסתר היתה נשבעה בציאות
 והנה כמו שאמר הש"י לחזרהם בשלחו ישמעאל
 שהוא כעין עזריה לשלוח הן זכור ולהענין הסמלה
 מאלוהאזרהם קיים כל המורה וה"י קשה צעירי מלוד
 הדבר הזה אלפסי הוכרח לעשות כן ע"י ליווי הש"י
 לו כל אשר חמור חליך שרה שמוע בקולה כי ה"י
 אזרהם עפל לשירה בציאות כמו שח"י זמירי עס
 וכן מליני זמרדכי שהענין ליל ראשון של פסח בהעניית
 כמו שפירש"י עס ע"פ ויעבור מרדכי עכ"ל הוכרח
 לעשות כן ע"י ויעש ככל אשר לוהה עליו אסתר שהיא
 בציאת הולך לשמוע בקולה כמו שאזרהם שמוע לקול
 שרה ולחם תלמה דייקא צברה ככיל וכמו שאזרהם
 וסרה גיירו חמיד גרים שישמעו ויקיימו שבע מלות
 כפי מה שה"י מוטל עליהם אז כן ע"י מרדכי ואסתר
 נכתבו וזכרם שמוי הארץ ומידיים וגם על יום
 נחתו מלות לקבל דברי הלימות ומלות משלוח מנות
 ומחנות לחזורים ע"י שקיבלו עליהם פורים וסכל
 עיקר ע"י אסתר כמיש וממלך אסתר קים כי וגם
 כתב והתנח אסתר ומרדכי היהודי שהיא היתה
 העיקר ומרדכי כופל שלח נק' מגילת אסתר דייקא
 ולא מגילת מרדכי וגם השענית נק' הענית אסתר
 דייקא הנה שחמרה לו לך כמס כי והשענית ה"י
 ע"י הכניסה שלו עכ"ל לא נק' הענית מרדכי רק
 על שמה ככיל וזאמרה שנה שהיתה תגזירה לוהה
 דייקא כמס כי כל היהודים הממלאים בששון סגס

שנכתב

חמס חלו נתי פנים זמנעה צהרנה חמלים לעשות
 נדר לטיו יח"ס שהוא עות גדול נדר יח"ס וחסה
 רחום וחמון והזן:

(יירא) אדרי צלותי היתה לי עדנה וחלומי זקן עיין
 צוהיקי פי וירח זמרדש העכלס עס

ספ"י זה הפי אחרי צלתי נקצר כ"י ע"ש ולדעתי
 אפשר שחמו ג"כ למחיל לעמיד לבוא לרין חסיהם
 יקים הש"י לנצודנלר ולענינום ולכל הרשעים שהיו
 מלרים לישראל ויקום הש"י מהם כמיש בזמנה אז
 הרחמים יודע לעינינו קמות דס ענדיך הספקר וכיא
 מישראל יכיר מי שה"י מילר לו וירחה נקמה גדולה
 ואחרי יחיו לחפשו ולרדאו עולם ח"ס כמיש ללחך
 מלך מלרים חרמו כפלות כמיש זמיר פי בשלח
 שרלו על חס פגרי מלרים שהיו מעמידים זמס זמור
 וזלנכס מושעפים ע"פ כמיש ח"ס אחרי צלתי בקיר
 לחסיהם היתה ל"י עדכיה ר"ת יודע לעינינו "נקמה דס
 "ענדיך "הספקר וחלומי זקן לישראל יח"י זמני זקן מלל
 רחמים כמו שה"י שבעת קבלת חסורס ותי היתה
 צהרנה מקומות נדרס גיכ לשון עידי כי היתה לוהות
 חסיהם גיכ להנח ח"ס בלית ישראל מלרים זאמור
 זמני שה"י בעת לינויל כן בית יעקב מועס לוער ר"ת
 לי עדנה וחלומי זקן סכל חלומות נק' זמני לוע
 שאל יקום נקמה ספ"י חס וכו' וזמנתיס גדולים
 חקנך זמני זקן מלל רחמים ככיל והזן:

(אזנה) ממור מורד הוי שפל רוח פי שלח לרד
 החרס להיות שפל רוח צעור"י כי

סעיקר לרד חרס להספכל וללפות לנאולה השכינה
 כציכל חס שחקות חסר רמה זמני רומה על השמים
 כי על כל חלך כבוד שיהנל מהרה ויתחמוס
 כבוד הש"י זמני יח כבוד ה"י לעולם זמני והזן:

(נכזים) ושב ה' אלךך חס שנותך כי וסז וקנך
 מכל העמים כי הנה הסוהיק מלמדה

לו עלה ח"ך לזכות לנאולה שליונה רק ע"י הסענה
 וחמיל חלמל שמוי ישראל שנה מיד היו מנלין כי
 חמיל כל השומר שנה כהלכתו אפי' ענין כחמס
 מוחלין לו ולחם חס נמחלין ע"י שמייה שנה כל
 הסעות חין לך חסונה גדולה חס ולחם ח"י כס"ק
 כי שנה חלומות חסז חס הוא עיקר חסונה שישמור
 שנה כהלכתו דייקא ויהי ח"ך חלומה ע"י חסונה
 ככיל וסנה זענין שמייה שנה יח"י ג' חלוקים חוספת
 מוחל על הקורס הוא דרבנן לרוב חוסקים וגם זין
 השמעות ספק לילה חס ספק סקילה דאורייתא וגם

ימי חיך הימים חידושי השם

עג

קשה השחף צהנתן של לריקים כי לריקים עלמן לא כיש כמו שצנחאר צחוק פיק רחולין לענין להשים מאכל אקור צפי בגוף ללריקים ולא יאווה ללריק כל און וצפרט אחר עמים מ' נבואה כמו שאמר שם צנמי ויחזקאל הכניא משח ולא צה צפי צמר פיגול ואפי' מנחמה צהורה צה חכם ומכשיכ מאקיר ממש לוח פי' הסוס' כינה אחרת צדברי שמואל שהאכילה קדלי דחזירי היא האכיל פי' שלה לפי' חומס היא לא אכלה כלל שלהם כדמו דייקא שאמר שמואל פי' שהאכילה ולא ח' שהאכלה ולדעתו כונה הסו' צדברי שמואל שפי' הכניז ויחנה ואם נעורתי פי' ששניה אחת נמאכלת מנעורתי' שסם השגור למאכלם זרעונים כמו שאמר רבי יוחנן והוא מחליף מאכלם זרעונים נמאכל נעורתי' ולאחר כדים סחן להם מואל לנשים ולנעורתי' מואל שיה רק לחסתר נעשה נס כחיל ור' אחר זרעונים שר' פי' גיב זה כבונה שמואל כמו דחיל שאמר שם ויהי המלצר כוסא פת צבא שסם ח' כונה ר' צנח' זרעונים שנהנו לחסתר זרעונים לא ח' לריך להניח הפי ויהי המלצר כו' וגם מלי' פליג ארז ויהי לריך לממוך דצרו צמר רב שהזרעונים גיב מאכל יהודי ולא צמר דצרי שמואל מוכח שרבי יוחנן מפרש גיב כשמואל שלחסתר כיון קדלי דחזירי ולנעורתי' מאכל זרעונים וכמו שנעשה נס לדחיל שהמלצר החליף מאכל דחיל צמאכל זרעונים וכן צמאכל שחזון למאכלה קדלי דחזירי החליף צמאכל נעורתי' זרעונים ולזה לא אמר שמואל סחם שהאכילה צמר חזיר רק קדלי דחזירי גמטרי' נמספר זרעונים' לרמו שלקחה צמר קדלי דחזירי מאכל זרעונים כחיל חס' לטוב לה שחזוניו מן השמים לטנוהו מאכלה מן מאכל נעורתי' לטוב לה שיה' טוב ללדקיות אסתר להחליף המאכל כי היחה בית הנשים שלא חלל משם הסחלה להחליף ואם היו כותבין לנעורתי' גיב מאכל אקור לא היחה יכליה להחליף והסתרנו שלדקיות היו שפיר הם יכליה שמואל שלא בילו זאת למלכות צמה שחליף חמיד המאכל והסן:

עבדים משלו צנו פורק אין מידס הכה אחיל צאנן ש'שראל אינם עושין רצון יח'ם נקי עבדים וצאנן שעושין רצון יח'ם נקי צדים אחס כו' וגם כחצי ויהעצרו צבוס וילמדו מעשים'הם שאלו נבאקין עבדים משלו מ' ח' משלי' גמטרי' עשו פי' עיי' שצני עשו ימשלו צמר צגלוה עיי' יגרמו לר' לסיום נקי' עבדס דייקא כי ילמדו ממעשים'הם ומדוע פורק

גמטרי'

סנכסב מקודס לוס וצבי ומספר שק ואפר ילע לרבים דייקא ולא לכל אדם כי לא היחה שם לוס עיי' בריה מרדכי ואסתר רק מנחם מ' שח' חול' מנעם ואספר על שח' קלה ענינה שסעציר לל יויע ראשון דפסח לא רלה לבזר על כל המדינות רק על טסון עיי' שנהנו סם מקעורה אספורס ועיי' נבזר מן השמים כלי' כמו שח' צנמי והנה ח' צנמי מואל מלי' רצון כמיש צי מליכס ילחירו שזה נקי ענין מלוכה שמוליכס על ססם לעשים הכל עיי' הסורה אסר ידולצלי לנעוה ימין ושמואל מדריהם זה היא ספי' כאו צמסתר מה אצח אסתר למלך על קצי' מדינות פי' על ישראל המדינות לקבל עליהם ועל זרעס דצרי הלויות חנעקס וימי הפורים שזה נקי' צמאח זכ' גדולה ענין מלוכה כמיש מואל עולי' רצון כחיל ואמר חב צה צמה של שח' דייקא שחיתה קצי' שנה וכל ימי חייה הזכרה אצרהם לשמוע בקולה כמיש כל אשר חסתר חליך שרה שמוע בקולה כי היחה ידולה מ' נבואה כריע כן צנח' זו היחה אסתר שמלכה על ישראל כבכל המדינות לקבל עליהם כפי מה שחותה כחיל והסן: **ויעבור** מרדכי צנמי שהעציר יויע ראשון שלפסח צמעינה כיל ד'ח' דלח מנעמיות דיועצור לשון העצרה על דח' דרשו כן דחא מלי' כמה פעמים צלסון כזה כמו ויעצור מליכס לפריסם וכדומה דלח שייך לפרש צלסון זה רק עיקר דרשה 'מירוח דחיל' למחצו ויעס מרדכי ככל אשר לחה כו' וס' ויעצור מירוח עיב דרשו חזיל ויעצור לשון העצרה על דח' מה שמרמוה צנח' מרדכי' ריה "עלה מירוח ד' יכוסות מין גס מרדכי' גמטרי' צערי' שסעציר על פי' צעיר חאכלו מלות והוא דייקא צליל יויע ראשון כחיל והסן:

וישגדו ואח נעורתי' לטוב בית הנשים צנמי רב אחר שהאכילה מאכל יהודי' פי' סם אהרש'ח צחיל שסעיני' הוא שהאכיל לנעורתי' גיב מאכל יהודי' שהיו גיב לדקיות כמיש צמריס כו' ושמואל אחר שהאכילה קדלי דחזירי שהוא מאכל חסיו ופירש' שם שאכילה היחה ואין עינש על זה ואספר לדעת' ששמואל לא אמר כרצ שלרצ ח' ליל' שהאכילה צלסון רבים וקשה כיון שאסתר לא הגירה עמא ח'כ נעורתי' צודחי' היו משרא חיות ואין מלי'ס מאכילה דבר אקור ואין שייך שלדקיות' היו צענין חכילה אקור ומלי' שייך חסיוני' של ח' ואח נעורתי' והסו' פירשו כבונה שמואל ח'ל' וס' לא היחה חולכלת דצרי אקור כי קשה להם על פירש' הגס שאכוסה היחה

ימי חייד הימים לקושי תורה

כמחזיקים אותם ר"ח "מלרים" ע"פ רוח ע"י מלות ק"ש כדלן אלו שיושע אחסו לבאול משיעצור מלכיות עיקר זה הישעצור מתחלת במלות ק"ש כי ע"י סמורס אלו ע"פ חז"ל כמסח"ל ע"פ גם כי יתבו צביוס עתה אקנסו כדורו מתחלת צבולט ק"ש ע"י סקסו ג"כ כדלן שיושע אחסו כדלן ע"י סקסו:

בגמ' דברתו ד' ט' ע"ג תירא ר"מ אומר משיכר
זין זאז כלכל ר"ע אומר זין חמור לערוד
ואחרים איורים משיכרא את חזירו רחוק ד' אמות
ויזכרו אחר ר"מ הלכה כאחרים וצנאי' עס ולי' דמאי
אחרים לאו ר"מ כיכור דהא ר"מ איירי לעיל מיניסו
אשר צנאי' עס ונלכדר מורד אומר דמאי אחרים
לאו ר"מ הוא ולדמות הכלל עלון אחרים דמאי
אומר סמרי צנאי' אלל סרסם כללים רק זיל דמאי
אחרים ג"כ סייו ר"מ ועלינו רז פנעמים דמכיר
בגמ' ר"מ וארי ומכירו צסם אחרים ולפענעם ומכירו
צסם אחרים ועסממא איזע טעם י"ס סה" ידוע לתמי
הס"ס וצנאי' קוטע דף י"ב עס פ' דלכנא דאקקורו
הס"ס אחר ז' וזאמני ר"מ דכאן צנכרתו אלל
לזריבן לדוחק אז גר י"ל דצנחאל על פני' לל
והפשר דהוא חד סעורא רק דברי ר"מ מיירי צנאקס
דשכמי זאזים וזימן סעור זין זאז כלכל ור"ע מיירי
צנאקס שזין סכיתן זאזים והאדס רולא לידע הסעור
אומר זין חמור לערוד חמור הכר צנאקס דשכמי
ומורים וערודים ואחרים היינו ר"מ אומר צנאקס
דלא שכמי לא זאזים ולא חמורים י"ס סעור חמור
ויזכר סהוא צכל עוקס משיכרא מכירו רחוק ד' אמות
ויזכרו ולזה הכינוי' עס שמה שמכירו כאן צסם אחרים
ד"יקא כי זה הסעור רמז צסם אחרים ר"מ י"כיר
"מכירו" רחוק יצמנו אכרע "אמות וצס" מראשון ומכירו
צסם ר"מ ד"יקא כי הכר כיצות רבי' מאייר אומר
בגמטרי' משיכיר זיין זאז אכר כלל רמז קס" מראשון
אומר ר"מ הלכה כאחרים כי זל סס" הוא צכל עוקס
ככיל וסנן:

(תצה) ויִקְרָא מֹשֶׁה כִּי אָחֵס רֵאִיִּים כִּי וְלֹא נֶחֱנַן
 ה' לָבֹס לֵב לִדְרֹעַ וְעֵינַיִם לִרְאוֹת
 וְאֶזְרוֹתַי לִשְׁמֹעַ כִּי וּתְצַוֹּה אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי וְלִקְרֹא
 בְּצִמְחַתָּהּ פִּי כְבֹדִים פִּירֵשׂי עַל אֲלוֹ הַתְּסֻקּוֹסִים פִּיּוֹסִין
 הַסֵּם עֵשׂ וְיֵל כִּי אֲלוֹ פִּיּוֹסִין הֵם צִבְל דֹּר וְדֹר כִּי
 וְהַסְרֵינָהּ רֵאִי צְרוּחֵי עַל הַקְלָלוֹת וְהַסְרֵינָהּ שִׁפְפִי
 תְּצַוֹּה לְהִסְתַּכֵּינָהּ בְּגִלְתָּם סִחְסִיחִין וְכִי יִשְׁאֹר מִיָּד מִיִּסְפִּי
 וְכִי דִבְרֵי פִיּוֹסִים יִבְרָא מִן לָבֹס לֵב לִדְרֹעַ רֵמֶה
 לָבֹס שִׁנְאִים יִתְּנוּ לָבֹס לִדְרֹעַ צִחִי דַע אֵל אֶלְקִי

במער"י דוד צן ישי אין מידים רית ימשיח יו"ק
 ימשיח ידוד איין עשיב במער"י צבי פ"י למה לא
 תרחם עלינו לפדות אותנו עיי ציאת צ"י משיחין להיות
 בקי צח"י צבי כמקדש עיי עשיה רלו"ו ית"ש כשגלא
 מגלות צ"צ והצן :

(שמות) וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא כִּי רִימּוֹן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְיֶחֱזֶקֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פִּירְשִׁי לְעֶרְבָה וְהָיָה מִצְרַיִם מִיְּרֵקוֹת יִשְׂרָאֵל וְרוּחַן בְּדָמָם כִּי אָתָּה צִוִּיתָם הַחֲדָרִין שְׂמֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָם אֵת הַיְּלִידִים עַיִן קִלְמֹדוֹ אוֹתָם אֵלֶּל בְּחַיִּי הַכֹּהֲנִים בַּחֲכָמָה הַיְּשִׁירִים בְּחַיִּי לֵב בָּחִי לֹא יִשְׁוֶין וְלֹא יִסְבּוּ אֶרְחוֹת הַיָּם וְהַשְׁמָחָה לְבָרִים מְאֹד נִצַּח שְׂכָנָכֶם הַיָּם בְּחֻמָּה שֶׁסָּם צִבְיִי דַעַת וּלְשִׁמְחָה מֵהָ זֶה עוֹשֶׂה הֵיטָ שְׂמָחָה לְבַהֲמָתָם נִצַּח שִׁיעָשׂוּ לָהֶם צִיָּה מַטְבָּחִים חֲרָשֵׁי וְלִרְכִּין לְבָקֶשׁ רַחֲמִים שִׁקִּיּוֹם כִּימֵי אֶחָד מֵחֲזָר מֵלִים שִׁלְאוּ מַעֲרֻעָה לְמִים בְּחַיִּי שְׂחִימָה מִיְּרֵקוֹת כֵּן אֶרְאֻנוּ לְבַחֲלוֹת מַעֲרֻד חֲכָמָה מִיִּטְרִיּוֹת שִׁחִיָּה לְחִיּוֹת מִיְּרֵקוֹת לְקַנְיָנִים וְלִגְדֻלִּים וְלַעֲלֹד רֵק חֲכָמָה הַיָּם שִׁחִיָּה לְנַחֵל כְּלִימִם צִבְיִי וְגוֹ';

תושבעים קידרו לנו נחמלה חמי' זרכות נצחלה
קיש' כי אחיל אל תקרי חרות חלה
חירות חירות משיענדר מלכות חירות ממה' ולדעתי
חדד הוא כי עיי' חירות משיענדר מלכות למדי' חכה
לנחמה הנחמי' ואח"כ נצל' חרות נללה ויהי' חירות
מנחמתי' בי' לרעהי' כי הוא אחיל' סיענדר מלכות
יעקר וי'יחיל' מכל' ולכחות' לר'ק' לטבין' היח' ויח'ס
ועפל' חלה עיי' י'יחיל' זכירו' לקבל' חסרות מנחמלה
נראש' יורד דברות' חכמי' בו' אשר הולאחז' מואר'
מלרי' ולמה לרי'ין' נקס' יורח' וי'יחיל' סה' קריעת'
ייס' כי נכחלו' אלופי' אדום' ובכל' העולם' כשע' פחד
ועל' כל' האמות' כפי' כי' סענענו' את' אשר הוריש' בו'
ואחות' סתרים' יחי' בי'כ' לעתיד' כמנחמתי' עיי' אז' יסיר'
לענדי' וגם' כחי' כח' אחזק' מואר' כי' ולא'
כחי' יורח' מיי' לאחזק' ולמה' יח'ס' רק' עפל' חסות'
לדעתי' ככן' הדבר' כי' אשר גאולה' מלרי' עדיין' אין'
חירות' מנחמי' ואחר' סיענדר מלכות חכה' לנחמתי'
לנללה' לה' סיענדר מלכות עיקר' מנחמי' מלרי' וגם'
עיקר' טפיל' עם' האותיות' מנחמי' ייחי' מנחמי' עם'
מנחמי' מנחמי' סתרי' עת' עפל' כחיל' ואי' נפריסי'
עם' מנחמי' עיי' סענע' ישר' לשלח' קרבים' כי' אפי'
אין' צבס' זכות' חלה' חלה' נללד' דח' חס' סיעות'
אחסכס' בו' ולז' מלוח' קיש' מנחמלה' נחמי' סיעות'
סיענדר' מלכות' עיקר' וצפ' סענע' וצדק' סס' כבוד'

(ספח) **יכבה** ה' כ"ה הסה צ'סורין סזגוף הסחיל
צמ" יכבה עיר רחמיל חין יסורין
צבל עין וחס ישראל עושין הסונה עשי"ז ימכפרו
עובדיהם מוילל יפסקו היסורין ולזה הסחיל צמ"
יכבה ר"ת י"י יו"ס "כפרים" הוא עקב שסכפס
כל עוניה עיי"ו יקדקס כמסחיל עילימו ס"ז יס
מוכפר ומחיל לא יצו עליהם כל הקלות ויסורין
סזגוף סככסו כחן והנן: י"ל צדק הללס הכ
סיצו ללח" רח"ל ר"ת "אשר" ל"א "הלך ירשנים
סמח"ס "ל"ים כי צבל לילה מיוקד ליגור סיקון
סלום סנקי סיקון רחל וסיקון ללס ואשר סיקון סלום
הר"ל

[illegible]

ימי חייד הימים לקושי תורה

פי' שיעקר שרץ לאכול ולשחוח לא צביל לעבד
עלום רק צביל צדור הסנה וזאת האנשים הממלאים
כרס אינם נקראים ונענשין את הסנה רק מענשין
עלום בלבד וצמורש פי' ויקרא ע"פ נפס כי חסות
בסנה עשרה דברים משמשין את הכפס חסות לחזון
פי' שמכניס כל מיני מאכל בו והריאה נסחי' פי'
שואבת כל מיני מוקקין בו ע"ש ח"ס שמויר ר"ח
יושר יחזון יריאה נסחי' פי' מה שרואה ביום שנה
להרבות אכילה וסחי' לרץ להיות נחי' שמויר שחשמויר
נפסך את היום הסנה לקדשו בקדושה צביל את הסנה
בצד ולא צביל מילוי הכרס ככל והסן:

(בז) וכל צבור בנך חפדה רחמי' נפס ס' נחל
קדומים שסחי' נפס הרשעים וסחוקי
זה הליוי לאחר שנחקדשו היום ונפסלו הצבורים
ע"י מעשה העגל והוצא סס נפס האלשך הקדוש
שמוקדש הלא ידברו על סס' הוא מוכנה לבוא כידוע
ואיך צבי"כ נפס העגל ולמה ינפסו וחי' שאין משמעות
כי מפורש שיעשו העגל ע"כ ואוקף חי' ברא מעט
חזנין להבין כונה האלשך לעניד שאין צפי מפורש
הי' קלעים וליתן דייקא להכריס לרמז על העגל רק
כחי' קסם וכל צבור אדם צבדך חפדה יוכל להיות
הפי' ע"י הליוי קדש לי כל צבור ע"י שסכל כל
צבירי מלרים נפסו הצבורי ישראל קדושים והפי'
חפדה ליתן להקדש לפי ערך כל אחד אשר ידעו
לבו אפי' שלא יעשו עגל כלל וכמו מכה שלטו נחשכר
צבורים צבי"פ ע"י שנחקדשו אז הצבורים ומהשנה
הפי' אינה מוכרחה כמו שא"י צבי"כ כידוע וסנן:

בענין הסוברים שצדור צבי"כ חזן מדרך הסוד שאין
לאים כחוי' הסנה צדו כיל ע"ד הפסוק כי
ע"פ הרוב צפתיות האלו הקרירות וסכל שילט למאוד
וכי' לרץ להקדש הזה ע"י נכרים צבנה והנכים
והזון העם מוקדש למאוד חלומים לנכרים צבנה שמוירין
דברים יחיים עם הנכרים וגם לרץ להבין הכל מע"פ
והזון עם אינם חסרים וכדומה ע"כ נק' פרשיות אלו
צבית סובביים ע"ד סויו צבים סובבים כי עיקר
החשובה חולה צביותה שנה שאחזיל אפי' עני'
מוחלין לו כמיש ע"פ חשב חסם עד דכא כי חשי' צ'
אוחיות צבית לזא סויו צבים סובבים גמור' יוס
השנה עם האוחיות שרץ להסיר צינים אלו ציבור
להזהר משציותם וציני העיבור הוא סובבים ח"ה כי
אז נמשך החיך ציבור ולרץ להסיר ככל וסנן:

(ויגט) וכל צבורי' שלט כחא בו מעיז מלרים בו
בגמי' שלטו לו יין יסן שדעמזקרים

סכיל אומרים שהלים שירות והשכחות לה מרומה
צבית הכל פי' שרואי לומר אחר חלות שהלים
הסמכיל נחי' אשרי האים אשר לא סכל צעלה רשעים
ובדרך חסאים לה בו' וצמוקש ללים לא יצב והסן:
(סנה) בסיום דברי הקללות וההמכרות סס לעצדים
ולשפחות ואין קביה צה ג"כ גנח
צרכה הגס כי ימכרו לעצדים ולשפחות אשפי' אין
לסס דין קובה פי' קין עולמות חיו כמו ארור כענן
עצד עצדים יחי' בו רק יס לסס דין צדוק שלט
רמז ואין קביה עפי"א ג"י צדוק עם סכולל רמז להכיל
והסן:

(ויקאל) והנשואם הביאו את אצבי שהסס בו
פירש"י בס כן אמרו נשואם
יחדנו צבור בו' אנו משלמין אותו כיון שסלמנו
צבור בו' אמרו מה עלינו לעשות הביאו את אצבי
שהסס בו' נחקרה אות מהסס והנשואם כחי' בו'
וצמיר רש פי' ויקרא שהיה נפסו על משה עבדו
עליו יאמרו הכל הביאו נדבון למשכן ואי' לא נבאחי'
בו' ובאחיפת אמרים סס ומה שלט הביא בלמה משה
סכלה לסתחוק עם הססאים בו' וכסרוא אח"כ שס'
די והסר הביאו הנשואים אצבי שהס ולמה לא היו
לו אצבי שהס בו' וכל צדוק סללה שאפשר שזה הי'
הפי' שלטם צמה שנחשכלו ומחילה שחלו עלמן צמשה
זהו מרומה אצבי שהביאו אצבי שהס אוחיות צבי' משה
אס משה שסור נביא מוחלין להסלים ע"כ היו הס
רזין ג"כ להחזין ולהסלים שלט כחי' הנשואם חקר
אוחיות משה נח ריה נביא אמת כי הו"ו סל ח"י
והנשואם סימיות רמז להכיל ולזה יזון ג"כ כי צפי'
הזון צביות הצברים נכתב ואלה הצברים אשר יעשו
חשן ואפור נכתב ח"י חשן קודם אפור ואח"כ נכתב
בכל מרומה אצבי שהס שהס לפסד קודם אצבי מלואי' שהס
לחשן ולפי' הכל יזון שס החי' של הנשואם רמז
באצבי שהס ע"כ נכתב ואצבי שהס קודם שלטו נחשכלו
כיל וסנן: **בגורם** נשמה אין אנו מוקפיקין בו' על
אחז מאלף אלף בו' ורואי צפי' כח נסורא על
הקידור ממוקבול אחד שפי' מהסו יחי' אין להלל
פשיטא רק אפי' מלך פייולותיו ג"כ אין אנו יסולין
להללו ע"כ וכל להסוק מוסך שזה מרומה צבית ח"י
מחליף ריה מהסו יחי' ילחשי' יספוטל וחי' ילחף
יחי' ילחשי' ילחלל יפעולותיו רמז להגיל וסנן:

(והסמק) שמויר את יוס הסנה לקדשו אפשר ע"ד
ספי' נפי' שלים הקדוש על אמרם
כל העמם את הסנה ולא אמרו כל המענג צבנה

התפלה שחולל להחיה שלא יכנסו מאכלות חסידות
בחדר מעיד עיכ וכל עזה רמות צה" צראשית גמער"י
מוחיר אקיר פי' צראשית כל דית חזרה לידע חזו
מאכל מוחר וחזו אקיר ומוחר צה ויה" טונ לך
והנ: **משמח** לזין צצנייה גמער"י חריב רמו
שעיקר השמחה ח"י שטובל לקיים כל התרי"ג מצות
עיר פקודי ה' ישרים משמחי לב והנ: **אין** מל
לישראל אפשר שרמח ח"י איין רית "שמות" אצרהם
"לחם" יעקב זה הוא חמיד מל לישראל כי ח"י מל
מלשון יל מים כי שבוטחם הזלח כל מיני שפע
ברוחניות ובגשמיות לכל ישראל כידוע והנ:

(מלרוע) **על** חתך פירש"י גרר חמלני שצאחז וטון
חתך לא מדע לי עיכ שם ונלעד כי
ח"י חנוך גמער"י גרר חמלני חזין ככל והנ:
(שח) **לא** נוכל לעלות אל העם כי חק הוא חמנו
פירש"י בס כביכול כלפי מעלה חמנו עיכ וקשה מאוד
על דור דעה שיחמנו חיו דברי חירוף וידידו כאלה
וכיל דר"א להסתיין הענין קלה עיפ מלי דחמיל סל
דירי שמים ח"י כי כל מלורועות צנחות על סארים
עני או עשיר גבור או חלש וכדומה דירי שמים ח"י
עיש גמ"י וזה חמנס כי חק הוא ח"י שסם כולם
חוקים וגבורים חמנו כביכול פי' שהוא גרר עליהם
מיום סולרם שחיו גבורים וחס חפן צנו הש"י למה
גרר עליהם להיות גבורים מה מוכח שחפן שחיו
חמיד נשארם בלח חמנס צנחת עשה הש"י כך להיות
קידוש השם וחר צח"י איננה חלש על גבור שח"י
אחרי כידוע והנ: (צמד) **וידבר** כי צאחד לחודש
השני ח"י פירש"י חתך חיתנו לפניו מנחל כי כשצא
להשרות שכינתו עליהם מנחל כי צאחד צניקן חוקם
המשכן וצאחד צאחיר מנחלם ולכאורה קשה למה לא
מנחלם ג"כ צמטכן חתך צניקן כי צהקתם היתה הכונה
שיטה שכינתו כמישעשו לי מקדש וטכתי צחור"ק י"ל
ע"י שצנשי "ליל" סה"י צניקן ח"י חמנין צניקן עיכ לא רלה
ליחד עוד הפעם חמנין צחור"ק זק רס יחד צאחד
צאחיר חמנין שקלי על השדרה השכינה סה"י צניקן
צהקתם המשכן זה רמח ג"כ צרשי"י גיפ חיתנו מנחל
צניקן צניקן חמנין רס מן חמנין שכי כשצא להשרות
שכינתו מנחלם צמים צניקן חמנין וגם צאחד צאחיר
מנחלם ג"כ צנחת מים צניקן כי ח"י מנחלם חס רית
"משכן" יצקן "חיר" ינחלם רמו שחמנין על ששרה
שכינתו יח"י צמטכן צחור"ק יכן ככל והנ:

צירוף של חרש כסן יולא הלידוף מן רית ספי
"שמות" יהשום יחגל "סארן" עיפ פשוטו כיל
ד"ח

נחם הימנו וליך להצין חזין ח"י לו ליוסף צמלרים
יין יסן כשר הלא כל יין יסן שם הוא כסך גמור
לפיא שכל מלרים מלחם גלולים וספי סה"י או קודם
מקן תורה הלא ע"ז הוא ח"י מלחם שחאק קדט
חיה ובפרס חלחם שקיימו כל הכוהים קודם חיה
וגם קשה שצנחם מה ששלח יעקב ליוסף מפירות ח"י
סאין כמוסו צמלרים כי פירות ח"י סיו או סוים
מכל פירות שצנעולם כמיש קחו חמרת סארן וסח"א
פי' ודמטנח צחור"ק פי' סאפי צח"י הם עשונחים
ומוצרים חל צמה ששלח יוסף לאציו יין יסן חיו
לפי"ה כלל צח"י כי סס יסן יעקב יין יסן כשר
יחד עוז רק לדעת חיו כונה חיל לין יסן מאוד
רק לין יסן מיום היות יוסף שליט עטברו השעה
ססם ז' שר סצנע וסנחם סרענ סנעשה צניהו סל
יוסף צכור"ק וסלח לו עיר ספירש"י עיפ העגלה
אשר שלח יוסף ס"י חקר להם ספי"י חמנו צפי עגלה
ערופה חס"י חיו מועיל לידע חס יוסף סנעשה
עלך עומד צלרקו סה עיקר חמנו כל יעקב חיו
עיכ סלח לו עיר צמה ששלח לו יין יסן עיר
סחוצל צס"ק צסם סרצ סלדק מלוציון שסחמט
צרוס"ק וסמנציון לפיו יין וספי"י צללוחים ורואה
לוחיות מלירין ח"י כשר וזו סה ח"י סדענצקיס
פי' זקן סקנה סנחם ורס"ק נחם הימנו כשרוחין
צרוס"ק לוחיות כשר צדלי נחם להם לסחוח יין כשר
ומבטי כצנחם הקודשים סה"י להם מורגת נחמה
ורס"ק צח"י וסחי רוח יעקב צלחם ועי"י ידע יעקב
כשרה צרוס"ק לוחיות מלירין ח"י כשר ידע צצירור
שעומד צלרקו ככל והנ: **עוד** י"ל ציצוק קישי
הכיל חמנין ח"י לו ליוסף יין יסן כשר עיפ פשוטו
לח"י צניקן ח"י חיו מעמדין דרני ששל חס יין ספוחים
של עכיים אקור ומס"ק סס דרני יוס"י סה ח"י
ספוחים סל ככרי סל ע"י סנה וסחפח חמנו דין
ספוחים עכר לה י"ל ליוסף סלח יין ספוחים יסן
דאין צו חסידו כלל ככל והנ:

כל חמנו ח"י חלם קליציון חמנו מלוחלם סנחור"ק
כיל דירא ריש צכלל זה חלו סנוקעין ללדקיס
ומנצין סחולחם סרדק זה ג"כ חיו קליצ ח"י צח"י
חיה ציכ דרמיון לסנחוח וזה ציכ דרמיון לימים
סוים ח"י חן מלוחלם סנח חר"ק מה שסוין
סלחלם וססעין ללדקיס דרמיון לסנחוח חר"ק ג"כ
חמנין להם סה"י ציווח צלי קלצח חמנו ונצן:

בראשית אפשר עיר דהוצא צחוס"י צסם סחור"ק
ער סחחם מלפנל שכיככו דית צניק

ימי חיך הימים לקושי תורה

בדא הסייכות של החרדש לזה הפי עיפ חירוע מקשיק
שחי משוקעים בגלות בצמרים צמיט שטרי טועמה
ואלמלא לא היו יולאין לא בזה הרגע היו כנכסין צענר
הסיין ולא היו יולאין לעולם ולא היו יולאין לקבל
המורה ואי צוהיט עיפ ארץ יראה ושקטה צמחילה
יראה ולבסוף שקטה דצהחילה כשהחזיר השיי על פי
אומות לקבל המורה ולא רלו שום אומה לקבל המורה
ארץ רעשה צחי יראה שלא להחזיר לחסו וצוהו
ולסוף כשקיבלו ישראל שקטה עייש ואלמלא היו כנכסין
צענר הסיין לא היו יולאין לקבל המורה והיי מחזר
העולם לחסו וצוה ככיל לזה בזה המודש ריטן שילאו
מן כל שיש שעיין ראוי לקבל המורה יולא הסייך
מן הפי ישמחו השמים והגל הארץ שמהעורר לו
שמה לשמים וארץ שלא לחזור לחסו וצוה ככיל
וטועמי מקפדים צס לדיק אחד שהי צומיכוהפי
על אומה צביטן עמידין להגל צירוף של חרש ניטן
השיי הגאולה הגס שהיי צמודש אחר ריין יונן כי
אחיל צוכה המורה אלו בגללין זה הסייך מרמ
למורה שעיין שמה לשמים וארץ ואי צס הארשי
הקדוש שגאולה העמידה שהי מקפידה אור נלה
שהיי הגאולה לכלל כלמים ולרעמי מרות זה נכלימות
של יי תחן נלה היותם לשמה כוי פיי מלך קפידה
נלה היותם לשמה ככיל ולרעמי ירמח זאת צחי
כליח ריח הסייך יחדש יחדש צזה שהי הגאולה לו
ככיל והצן:

שועת עיכים אחת שמוע לעקת היל הקשיט וחשיע
ניסחם שהפלו שחקטו אכשי ככסאז הס
לכל דור דור וכל הפרש לפי האון צדיוק לכאורה
למה לא חזר צמחלה שועת עיכים שמוע וחשיע
אומה יונן עיפ דפירשי צפי צשלה עיפ צערצ צשר
לאכול כוי ומה ראה להחזיר לחס צנוקד כוי לפי
שהלחם שאלו כהוגן לפי שאיל צלה לחס עיכ פירשיי
סס חיק שועת עיכים פיי מה שסעניים רולין ומחפליין
הנייד להיות עשירה צחי צשר לאכול שהי מונוחיהס
צריח אחת שמוע צחי כי אחת שמוע חפלה כל
פה וגם שמוע מלשון אספה מלשון ושמע שאול כוי
שאחת מלשך הרצה חפלה ואנו מאמיים צזה לאפקי
מדעת המיכס ימיש שאין השיי משגיח צשפלים רק
אנו מאמיים צהשמה פטיות כדאי צקשיק רכל
חפלה איי דבר האזור חיו רק שצריך הרצה חפלה
לאחך שהיי כמעט כיון ששטיות יחד מהצריך הוא
צקשה שלא כהוגן וכמו שיי צס הרצ הצריך צעל
קי יעס אלימלך על טקח העצורה וכבר אומר אלא
הסס שכל אדם לריך לומר צחי הרצה פעמים אלא
הסס ושמוע קולו ששמוע חפלה לפעול מונוח כוי
עיכ ורפחיה רק עיי שאקטו הרצה חפלה ואז יוכל
להמשיך עליו מונוח כדאי אומה לעקת חדיל ריח
יולאלין יריה ילחם שזה חפלה היא כהוגן שאיל
צלה זה ככיל שהיי לו עת סולא דריח צחי גס
לפיר מאלה ציח כוי וגם טקח לעצוב צזה צמחיס
אנו צמחמה חקשיט וחשיע שזה אייל להמשיך רק
עיס יקראו ואי אענה רק עורנו צחי לעקת צמחמה
חשיע לוי והצן:

בנוסה צרכה האון וצטונו הגדול המיד לא חקר
לכו כוי שמועני צסם עיי אחד שאמר הילך
אוכל לומר כן הלא תמיד חקר לי ואקור לרבר שקר
אומה הפי כי כל אדם לריך להאמין כי אין מחקור
ליראיו והעיכו הוא מלך המקבל וזה לא ככסח מיי
חקר צקאין כי לפעמים חקר לאדם שאינו כדאי רק
ככסח חיי חקר צפחיה מורה על השיי פיי וצטונו
אגדול

נחת שמה צללי מעת דגנס ותיורשם רנו
עיפ פשוטו ייל הפי עיך דחי
צמפרים עיפ צדוק חיי מכל העמים הגס שאין
אלי כדאין הצריך מעשיו כגד האומות מהראוי שכהי
צרכים יחד מכל העמים והסס יס לצמיד לחלוק שכלל
העמים מחד עשו חלוק להם חלוק לחס חלק עוהי
שהוא חלקו של עשו שאין לחס חלק עוהי לא כן
זרע יעקב שמוכרם לעוהי שהוא חלקו של יעקב
עיכ לא יי לחס חלק עוהי אומה ייל עיך הפי
ומשלים לשונאיו אל פרו להאצירו הוצא צפירשיי סס
שמשלים לישעים גמולם צעוהי כדי להאצידם מעוהי
איי שרין הס הרשעים שנישראל עם אהייע שאין
לחס חלק צעוהי איי לחס הרשעים מביע לחס מקל
וחומר מכל העמים שהם שלמים ושקרים צעוהי ומכשיכ
הרשעים שנישראל שאחיל פושעי ישראל ונללים מלח
כרימין צודאי ראוי לחס מונוח עוהי ככיל ואחייכ
ייל קיי למוים וללדיקים שנישראל ניפל ללמוד קיי
מפושעי ישראל חס לעצרי רלונו כן קיי לעושי רלונו

ע

מִיד חֲשׂוֹן כָּל עַם הָיָה חֲצִיזָה בְּמַעֲרֵי מַלְאִים
חֲקָרִים כְּכֹדֶר עֲלָלוֹ תָּבִי חֲדָשִׁים
לְפַעֲמִים מַלְאִין וּפַעֲמִים חֲקָרִים וּפַעֲמִים כְּכֹדֶר וּבִלְשׁוֹן

ימי חייד הימים לקושי תורה

וכל חסידים שמה משהצטמחר נחלכלכתי נחמתי להם זה השם נרדף לשאר לעולם כמו שראוי להיות שכל ידוע חים כי הם ח' אלקים כאשר אלקים נשם יעקב ענק. שם ה' פ' שנתן לו הש"י זה השם רוח שרדף לילך בדרכי האבות להיות כל אדם נח' עקב וספלות רק הבו גדל לאלקים נח' כך ה' הגדולה זה מרווח נשם יעקב נח' הנזיר גדיל לאלהים ואלא לנזיר אדם ששם נח' עקב וספלות כחיל והנזן:

בזוה"ה מואמר הש"י ללוי שנת מנחם דהרוא יומא מתצרכא מ"י כל שיהא יומין כ"י כל דניא דמי שטויר שנת נח' הזכות יוכל לפרנס כל צ"צ נתיח כל ימי החול חזו הרמות ג"כ נח' מתצרכא מלשון זכרת הצית כל שיהא יומין והנזן: **פרי"ו** ורבי גמרי"י הסגמיה והנז"ק רוח שאל יאמר שאדם מה אעשה הלא אין צדיק רק צדיקן הנוק והנשמה היא ציד הש"י ליתן כשמה קדושה רק שלדך האדם לידע שכל תלוי ציד האדם אם מקדם עלמו למטה וקדשין אוחי מלמעלה ויכול להנשך כשמה קדושה ע"י מעשיו והנזן: **אח"ז** אין מנשיחין צנת קול רוח כי הנק מיוצג צניח קויל ריח "קדש"י ימנעמיו ילמו ילעק"י "דברי"י מזה"ה פ"י אס י"ל נזו חיה אין אלו לריבין לנת קול רק אלו יכולין לצר הכל ע"פ הכוונה שיתנהג לו והנזן:

בגשר יעיר קצוי כי לדיק גחר וקניס מקיים ולדיק יסדר עולם נח' יוסף גמרי"י קצוי יוכל להפוך מודה"ה למדה"ר נח' ככשר שריות לרחמים שהוא רחום יותר מנשאר עופות כמו שפירש"י בס ז"ס מלשון יעיר המעוררות משעור נח' רחמים לה ככשר יע"ר אמצע אחריות יעש"ן רוח למדה"ר נח' יעשן אף ה' כי ויהי וקיס אחריות כ"ר י"ר גמרי"י ג"כ יעשן ונעשה ריח "יערב"י א"ה ש"יח יעליך שהלדך פיעל זאל להפוך למדה"ר נח' אמצע אחריות יעשן עם ח"י קצוי גמרי"י שופ"ר גם הר"ה וקיס כ"ר י"ר עם מקפרי קט ג"כ גמרי"י שופ"ר מרחם צ"פ שופ"ר שהלדך יע"י השופ"ר למטה מעוררין השופ"ר למעלה ונעשה מזה הרחמים כידוע והנזן:

שוועת עניים אלה השמע לעקב הדל תקשיב ותושיע. הנה ידוע כי הרבה שנות יש לעניים ואח"כ למה נק' שמו אצין שחלד לכל דבר ולדעתי הפ"י שחלד שצוה לו פרנסה ע"י כל דבר יהי איה שיהי"י אס צכנדו אס צציו"י שאין חילוק אלו כלל ח"ק שועת עניים לשון רבים שכולל אצוים ג"כ אלה השמע מאמרים אלו שובין מון לכל צדיותו ששומע צחשלה

כל פה רק אלו מתפללין לעקב גמרי"י קשר הדל לעני שהוא נח' דיל גמרי"י צכנדו שו"ק ד"קא מון צכר שיהי' הלקה צכנדו ולא צציו"י תקשיב ותושיע שיהי' כדלמו והנזן: **ברוך** מרחם על הצדיות כ"ל ע"ד שדרשו חז"ל ע"פ ונתן לך רחמים ורחמן כל המרחם על הצדיות מרחמן עליו מן השמים ע"כ ח"ק צדק מרחם פ"י שומרה נח' מרחם על הצדיות שהצדיות ירחמו זה על זה וע"כ מרחם עליהם ג"כ והנזן:

לך לך פירש"י להנחך ולטונכך כי אח"כ אורח דא"י מחרים צמורה וגם אחרו אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן צמורה"ה והקדן קיימת לו לעושה"י ח' ויהי ככד כולם ח"ק שפירש"י ע"פ לך לך להנחך פ"י צמורה"ה נח' פירות שהוא האל עושה"י וגם למינכך נח' רצ טוב הלפון לעושה"י נח' והקדן קיימת ע"י שחזרה שם לחכמה המורה נח' אורח דא"י ככל ולזה פתחה המורה נח' צדקש"י גמרי"י האלח"ן מונכך שזה הוא שער המורה צמורה"ה וצמורה"ה כ"ל והנזן:

וישא עשו קולו וצד"י י"ל דניא ע"פ דא"י צדקש"י פ"י חקק ע"פ וישמע קולנו צצורה שצרכנו אצינו הקל קול יעקב שאנו לועקין ונעניין ע"כ ע"פ מזה ויחש שמה שאמר יחש קול יעקב ג"כ מענין הצרכה ככל ח"ק "וישא"י עשו"י קולו "ויצד"י ריח"ה גמרי"י יעקב פ"י שכל נח' קולו וצד"י צצורה על נח' קולו שאנו פועל כלל צקול רק זה כיחנה ליעקב נח' לועקין ונענים כ"ל והנזן:

במכת ערוב כח"צ ויאמר פרעה לבו צחו לאלקים צחק ויאמר משה לא ככן כ"י דרך שלשם ימים כ"י ואח"כ כח"צ ויאמר פרעה כ"י רק הרחק לא תרחיקו ללכת כ"י ויאמר משה הנה אכ"כ יולא כ"י והעמדתו כ"י וקסה לבלוה משמע שצ"י הסכים משה ולמה לא השיב לו ג"כ לא ככן כ"י רק דרך שלשם ימים שהוא מרחק רצ שלשים פרסה וכ"ל דניא שזה מרווח צדד"י משה שאמר לו אח"כ רק אל יוסף פרעה התיל ריח"ה "הרחק"י לא תרחיקו וצפירש"י הנה כמו להתל ריח"ה "הרחק"י לא תרחיקו "ללכת"י שצ"י א"י מוכים רק כמו שאמרת"י מקודם דרך שלשם ימים שהוא שלשים פרסה לזה שלש"ה ע"ה"ה גמרי"י כמנ"ן שלשים פרסה עם האחריות גם אפשר שמה"ה סדר צדד"י פיעה הפ"י רק הרחק לא תרחיקו שלא ירחיקו יותר משלשם ימים לזה ריק הרחיק לא תרחיק"י גמרי"י כמנ"ן דרך שלשם ימים ע"ה"ה

ימי חייד הימים לכושי תורה

עז

אקרים רים יאכול יסדס יסעיר יאשר קציצות יסנן יסוכס לרעס חכיל וסנן:

(פנחס) ויאמר קח לך את יסעס זן מן כר חס (פנחס) ויאמר קח לך את רחום לכוס לכוס זלס

כל ארס יס רוח זו כוו שפי הסרגוס עיפ ויסי הארס לנפס חי לרוח מנללל כר חונס יל זדיא עיר דחי זמיר עיפ ומסס הי רועס כר כסחי עסס רועס לכוס של יסרו זמרגר זרס מונס גרי ורן אחריו כר ועמד הגדי לסוסס כר חור חכילס היחי יודע שרן היס מפרי למס עיף חסס חרכיו על כחפו כר יס רחומס לכוס לכוס של זידי כך חיד חסס חרעס לכוס יסרלל חו ומסס הי רועס כר עיכ לזון המדרס נמלל סכל עסחי לריד להיות זורודס חרומס לזקס זמרוסו כוו סמוקס זמקס רזסעי שחור סנקידס וסחנסס עס זכר זמרגס חסקד זמורדס חרומס לזס מלס וסחנסס חוסיס וסיס כסיס ססחן לו מנחיג כיכ זמרגס חלו לזקס חיד לסלסל סקרוסס חו יסרלל כוו סמליו זמסס זמורלל זמיר עיפ ויחל מוסס ססחלס עמלו עליסס לזקס רחומס חס ססחיל כל סמורס על סכרוס מרמין עליו מן ססומס פי חכיקס חנכסי סורו סחיס יסל לזקול לזר חכרוס כסחילס חלו וסקפריס לו גורל לערס כחמלל עליסס חרמיס ונזקס זערס מרמין עליו מן ססומס פי לסמוע ספלסו ססחול יסועס על חכרוס להסלס רלזו וזס חסס דעמו כסנעסס ויזיו כסיוסו חכרוס עיי ספללו חיס קח לך חס יסעס זן מן כפירס"ס סס חס סזדוק לך חס יאשר רויס ריס "חרומס" חסקד זו ססס לו חלו המורס לזקס זערס כוו סרמוס זממו יסעיע חוסיס יסועס גס יסעיע זמורי" סליא ריס למפרע יאכסחי "לערי" יסיוס להמקד יסועס ולהספלל זעריס ססמוע חקחיני לפי ססי זמיר חסס חס חלוי להיות

מנחיג סורו ססי ססי לכוס יסרלל כיל וסנן: (חנול) ועניו סלויס וחמרו חל כל חס יסרלל קול רס חורו חיס כר חס מנכסיס ססקורל סוכוסס קורל זקול נמוך כידוע חלל סלויס ססיו יסולין להסיד כל חמוריס לזכרוס חו קורלן כל חמוריס וסוכוסס זקול רס כי חו ידועיס סזמוכוסס גניזיס זכרוס כוו סוליו זכרס ספריס מלדיקס סמפרסין חוכוסס לזכרוס וכוו סלי זקס סמגיד הקדוס מוקחיני זקול" ססי קורל זקול רס סוכוסס זפי זמקוסי וסססני לפי וסססי חס עריס חרסס חור רנעיע מן יסן וססי זכורו סעס עיכ

עסיל וסגי חכיס כריל וססס מורלר זמספני ססחילס חס מורלר מנכס חכיל לזוכס סלוקס מס ססי לריד סלוקס לססוס חו להסיד חס סלוקס מנכס חכיל ססור חוכס מורלר מס ססי לריד מורלר לססוס סוס פסווי מלי וחיו רין חכיל וכן חרגר זכאן סמסס הי מנכס חכיל זדדך סלסס יסיס ססור מוכס פרעס חיו לריד לקייס חנכיל חס פרעס הי מנכס מוכס חו הי לריד לקייס חנכיל לזס חור עסס רק חל יוסק פרעס חכיל ריס יסרמק ילס יסרמיקו סחינו רולס סלסס ססי מניל חנכיל ססור מוכס רק חכיל עלי זכלד ומחיל חיו לריד לקייס חכיל כלל וסנן: **החלומות** סור ידזרו ריל סמלל סור קאי למעלס ולמועס פי כי חוסן זכר חס סכל יסיסס מירזיס דכריס זכליס זכר ידרי סור ללו יס לסס חלוסיס גיכ סור וסקר חולס לז כן לזריקס חמיסס יסעוקין חמיר דכיוריס קדוסיס וסעמין עמסס מדכריס זכליס יס לסס חלוסיס חמיסס כמנן:

(ויחל) ויאקחה פס לסס זמרגס סס סנכזל זס סילס לסס ססי זמרגר חכני מוניר לכס לסס מן ססומס כר ולדעסי רוח זמלס פיס לחיס גמורי" לחיס מין ססומס לרוח חכיל וסנן: (מק) ויכרס פרעס סס יוסק לפכס פנחס וסחיל פי זכרל דעמוין גליין לי כר מלסון חסרגוס ממועס ספי וסלס פנחס גליין לי ולס לחמרי" סחין ונכלס חוסן לחמריס הי ספי על חלומות ססי פסיר זס הי ונכלס גס לחכיס כוו לסר סמסקס ולפרעס ולס סיד גליין לי דייקל:

אמנם זדיא יל עיפ דפירסי לקון עיפ יאשר יחור לכס סססו סייקף חור לסס סיוולו וכסזל חלל פרעס חור לסס לזס לזכרס זר חלל חכיו לכס סססי סרענ זכין חורו חו אסכיו חרגס וסרקיס כר עיפ וגס עיפ חורל סרי חורי יאשר קציצות יסן זכוסס פירסי סכל חין חין: ועמרגס פירסי כר וועמיד חס ססחולס מליקק וקסס לפי לזס לא עסו חסס חמריס סכיל יכר זכר על סרי חרגס ויסן מעפיר חרין סלל ייקז ככיל ועיכ לריד לומר סמסס חקוללס לא ידעו חמלריס רק ליוקף קדע חס זכרוסי חס ססי סל לפכס פנחס לרעמין פי סיוכלו לסמוין סחולס מליקק גליין לי דייקל ולס לחמריס כר ולזס נוכל לומר סססיוס ויסן לי חס חסכס לזסס יל זדדך סללס סזס סיון עוז ליוקף סיסעול סלל חרקס ססחולס כי הי חסיס

ימי חיך הימים לכושי תורה

נחמלא קאחה כי ופלגתים מעוהדין ליפול ציד משוון
 שאלו ידור שיהמלא קאחה כידוע וצורחי כשירא
 ישראל שטים רבוא חין מעיר כשילכו דרך ארלם
 הפול עליהם פחד קלא יקמוי נקמות צבי אפרים
 ויעמיוו עלום מפני פחד וכמו ש"ה אהיב שנאמר
 חיל אלו יושבי פלשת כמו שפירשי' שם ע"ש רק
 כשיעברו ישראל דרך ארלם ואחיב אחר ג' ימים
 כשידעו מלרים אחריהם צנעו רב כמו ש"ה ויקח
 שם מלית רבצ צמור וכל רבצ מלרים וירדפו דרך
 פלשתים אז פלשתים יתחזרו עמם ג"כ שם שפואי
 ישראל ונקודם וינארו כלם לים פלשתים ויכרחו
 פלשתים ג"כ לענעוים צים כי צהדי הולא לקי כרצא
 ואין לריוט של הש"י עדיין להרוג אומם קודם מילוי
 קאחה וחין מזה לא התי' היכר נס קיים בצבילימי
 היחה אס בצביל מלרים אס בצביל קמות פלשתים
 כ"ל והנה מתחלה לא ידעו ישראל למה לא הולכים
 דרך ארץ פלשתים ואמרו אין לנו אלא דבר צן עומס
 רק אחיב כשאלו נס קיים אז נאמר וירא ישראל
 שתי וירא מירה לשון הצנה ג"כ כידוע שהציני אז
 צה"א חת ה"ר ר"ת "אורנו" "ידרכ" שהציני דרך הש"י
 שהולכים צמדבר בצביל הגדול אשר עשה צמורים
 שהוא היכר שהנס הגדול קיים בצביל מלרים ר"קא
 ולא צלומה אחרת והסן:
ויקח שם מלית רבצ צמור פירשי' צמור כצמורים
 לשון יחיד כל רבצ כי ה"י צמיר ועל ה"י
 וכל רבצ מלרים פירשי' ועומם כל שאר הרכב ומסין
 ה"י הצממות הללו כי מושל מי ה"י מסיחל אס דבר
 ה' מכלל ה"י ר"ש אומר כשר שצמורים הרוב כי ע"כ
 ולכאורה קשה מסיכן מוצח מכלל כשר שצמורים הרוב
 הלל הצממות לצדם היו רק מסיחל כ"ל ולא היו
 רבצרים צמלום כאן כמובחן למשון רש"י שפי' מסיחל
 שפי' הוא הצממות ה"י מציחל כ"ל וגם שפי' לריק
 למה הקשה רש"י ר"קא ע"פ וכל רבצ כי ולא הקשה
 על ה"י הקודמין ויקח שם מלית רבצ מסיכן היו
 הצממות ולחצן ג"כ כה"ל וכל צמיר צמורה רש"י
 ז"ל ויקח שם מלית רבצ צמיר פי' ע"ד אשר צמר
 צמו מכל העומם שפי' צמור כצמורות וכמו שפירשי'
 ע"פ צמר לכו אכסם שפי' צמורים וירא חתא שפחל
 וצמור מסיכיתן כי כן צבאל ויקח פרעה כי רבצ
 צמור צידה שפי' וצמור כה"ל וז"ל שפירשי'
 לשון יחיד כל רבצ ורבצ שצמין זה ה"י צמיר כמין
 סירא שם צמלום היו הספרים שצמם צמיר מירא
 את דבר ד' כי לקח לדור ואחיב וכל רבצ מלרים
 כפירשי'

ע"כ ולזה גם עתה קוראין אלו הארורים בקול רם
 ע"י שכתב צבאל ח"י קול רם כ"ל והסן:
(פנחס) וידבר ה' אל משה לאמור פנחס בן אלעזר
 כי עיין צאלנך שמדיק על ח"י
 לאמור שהוא מיותר שכתב אחריו לכן אמר כי וכל
 צריא ע"פ שפי' מלית הסם על חרי"ג מלית ח"י
 שכל מי ששוקה מעטסה כזה צנעוה צלח ארמיות צחי'
 קנאין פוגעין יח"י שכרו כפנחס ולזה רומז ח"י
 לאמור לרבות שכל מי שיעשה זאת שכרו כפנחס
 ג"כ והסן: **ורגלית** זו יומם וילית בקרא לא ככתב
 ולעדה צו יומם וילית רק ח"י והגית ע"ד דל"י שפי'
 צו שאלו מציין אינו נחשב לימור כלל ואעפ"כ
 העוסק צמורה ואינו יכול להצין מוחמת קולר רעוה
 יזכה להציגם צמור צב"ע זה רומז והגית זו יומם
 וילית גמטרי' בין עדין רומז להכיל שאל יזכה העוסק
 צמורה להצין כ"ל והסן:
(צנחל) וירא ישראל את סיד כי בקרם הפ' ויהי
 צנחל כי ולא נחם אלקים דרך
 ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי פן ינחם העם צמורה
 עלמנה כי וכבר הולירו המפרשים כי ח"י העם קאי
 על ערצ רב ומקלם מפרשים פירשו על פשוטי העם
 ע"ה שפי' ישראל כי לישראל התיח אינם מתייראן משום
 פלגמם וכמו שהוצא צמיר ע"פ ולא נחם אלקים כי
 וע"ש צלח שאלו כי עמם הכתוב כפשוטו אינו
 נכון דהלא ראו מלחמת עמלק ולא שפי' אחיב למלרים
 כי ע"ש וצמיר שם אומר ע"פ ולא נחם למה כי
 שטעו שצנו של אפרים כי ונהרבו מהס' ל' אלקי כי
 אומר שפי' אס יראו ישראל עלמות צבי אפרים שטוהין
 צדק יחזרו למלרים כי ע"כ ולדעת ג"כ אינו מוצין
 אדרבה מעטם זה יקשה צמור שילכו דרך פלשתים
 בצביל להכריסם מתי מלית לקבוצו ופי' בצביל זה
 יסובו למלרים וקמוי קמות ומפלשתים כמו שפשוט
 אחיב לעמלק שנאמר ויחלש יחושע את עמלק ואת
 עמו לפי חרד כי וכמו שפי' צמיר שם על ח"י ולא
 נחם שאלו שפי' אינו מתחכם עד שחנקום קמות
 של צבי אפרים כי ואין לומר שצביל זה ולא נחם
 סרלה שפי' להטביעם צים סוף ג"כ אינו נכון כי גם
 שם יוכל להטביעם צים פלשתים שהוא למעשה כמו
 שהקשה שם צאלנך הקדוש וכל צריא ע"ד מלחמ"ל
 אין שפי' כפרע עומה עד שמתחלל קאחה ח"י
 ולא נחם כי כ"י גמטרי' ל' מה שהרגו צבי אפרים
 זה ל' שנס קרוב הוא ולא נחמלא עדיין קאחה כמו
 שפירשי' צי' וירא על ע"ד לער שהוא קרובה ולא

ימי חייד הימים לחושי תורה

בסם הגדול שחשפלו אז שיה" בקרב גאולה בחרלה נחי" בסומו הגדול יצור רוח נגידים מנלכות אדום גאולה אחרונה כנו שיקר בעל המעורר צנחא מחלום חמוץ נגידים כוי נכחו הגדול כוי זה הכונה בלקיחת קרבן שנקי" שיה במעורר" צנחא" מאדריס חמוץ נגידים טאז ייה" שם פסח לעמוד ג"כ ולזה ג"כ השריח אז שיר ג"כ בלשון לעמוד שניקשו הכל על גאולה בחרלה שיה" צ"ב חיון והבן :

משכו וקחו לכם אחיל משכו ידכס מע"ו וקחו לבס לאן למלח צדק הללה יש לרמז טזה הס' רומז ג"כ צה"צ שאין לנו פסח ע"פ הירוע נקטיק כי מדה הכילות נחשז כמו ע"י כמו שמוכר ג"כ צה"צ והעטס פסוטי כי הכילי אינו צוטיח נקטיק רק מושז כוחי ועטס ידי עשה לי את החיל הזה ואינו כותן לדקה וגם את מודעו לו מלזה אינו מודקק לקנות מלזה מוחרד ציוקר שירא פן יחסר לו מוחרד ואין לו צמחון שסטי" יטלים לו החקרן והנה לרכי פסח מרובים ווי ש"ט לו דעה לריך לקנות לו מלזה שמורים משעת קלירה כגס טהם ציוקר מומלות שמורים משעת לישה וגם יין הכעשה וכשער מליש ירח וחקיר הבס טהאז ציוקר וכרונה ככל הדברים ועל זה רמזו חז"ל בגמי" ירדירס מי ט"ט לו דעה דא קרי מה חקר פ"י מי טקקה דעה מה חקר לו הבס טקקה ציוקר אינו חקר לו כי הש"י יטלים לו החקרן כי אין הפסח ליראוי לא כמו הפסחים שאינם מודקקים כלל ואומרים שגאס יאכלו כל הפסח מלזה שמורים ציוקר ייה" ובען רשעים חחקר טיה" לריכין להסחפק צמועט טלא יחסר ממוכס לא כאלה חלק יעקב היראים וטלימים כוונן זה רומז לנו צה"צ ומשכו" ריה" מלית" שמורים יוראצט יבוקוט ידכס מע"ו כי המוון טקקה ע"י מעשה ידיכס לא חמסכו אחרי ע"י חלות המוון טהאז כמו ע"י ככל ולזה צרז שכים קורין פ"י לו קורס פסח שפירש"י טס ציוקר לריך לזה צמקוס ט"ט צו חקרן כיס טלא להיות קמלן וגם צמנה העיבור קורין פ"י מלירע קורס פסח שטס כחיז חיוצ קרבן עולה ויורד שמי טצברי הי' צעושר יצ"א קרבן ציוקר כן ילמר אדום טכיל לפי השגה ירו ייה" לו צמחון ויחמין דגדרי חז"ל שמורו חזן מוהלאה טבנה וייטו שאינם קליצין ויה" לו טוז טעוה" וצטוה"צ והבן ולזה קריאח טס סקדרה מלירע" ריה" ילרכי "עמך ימורביס" במעורר" רחמ"ס טעל לרכי עמך ישראל על ימי הפסח יומשך רחמים וישועה והבן :

בנוסח

במו הסכה השעט כוי לזה אחרי טעאער מקודס טאמר סמו ועטרה אלפים ככר כסך אשקול כוי לזה יאמר המלך להמן פ"י מלכי כל עולם נחי" יושב בטמים ישחק כוי הכסך נהון לך צמחי" וכי הכסך נהון לך פ"י שיה" טלך הלא הכסך טלך ג"כ למרדכי ע"פ הדין מה טקקה ענד קנה רצו ועטרה אלפים ג"כ טל מרדכי וגם וכי והעטס לעשות צו כעוז צעירך עמי ישראל טחרלה לעשות כעוז צעירך צמחי" צודאי לא כן ייה" ולזה אח"כ טמנהל המן נכחז ויחן המלך אחשוורוש להסחר המלכה את ציה המן ואסחר המלכה טבינה טבינה המן טייך למרדכי נחי" ענד טקקה נכסיס ככיל למער אח"כ וחסס אסחר את מרדכי על ציה המן שטייך למרדכי ע"פ הדין ככיל והבן :

דאנה צלל איש יסחפה" אחיל יסחפה" לאחריס אפסער ע"פ פטוטי ע"י מוהחיל המספכל

ענד חצירו הוא נענה מחילה ח"ס דלחה צלל איש פ"י על פרנסה שדחוקה לו מוחר ורדונה והוא דואל ואין לו מלה נכחו חז"ל מלה יסחפה מלשון חפלה מלשון ולפני הי' יספוך סיחו זה יסחפה לאחריס שיה" מוספכל ענד אחריס טמלעטריס ג"כ בענין הזה וע"י ייה" נענה מחילה על דאנהו ככיל והבן :

מענה רך יטיב חמה ודער מלה יעלה אף יש לרמז כי ענין עניות ודחק

טל אדום נקי" נחי" בעט מוחרד יעד דלי" גמי" טטאל מין אחד את חלקיכס אוהב עניים למוהחיל וספרנסן והטיונו לו מלל למלך טכעס על צו כוי ע"ש מזה מוכח טכקי" נחי" בעט ח"ס מענה ריך ריה" ירצון ככל וחי" ירצון ריה" צורח" נפשות" ירצון" וחקרונן ופ"י החוק" צמי" נכרית הפ"י טצורח חקרוכס מה טא"א צלעכס כמו לחס ומיס כוי ע"ש וזה פ"י מענה ריך חפסל טל הבני טסחפכל נחי" רצון שרמין לו טטייה עכ"פ דברים טא"א צלעכס יטיב חמה כעט כלי טטייה עליו טעונונו ג"כ נחי" חמיה ריה" יחסך" מללה יסחפך נחי" טוועט חפלה כל פה חמנס יוחר מה ודער ענד לרצוירס וספלות טל לריקס טהם נחי" ענד טמלעטרין ומוטעלצין חמיד על לרה ישראל גס ח"י עלצ" ריה" ילדקיס" עטרוחיס" צראסיהס כידוע ע"י רצוירס וספלות ענד ישראל יעלה ח"ץ ריה" יסחפח" מלה טהם יכוליס להטפעי טפע רצ שיה" לכל הי' רלון פרנסה צריח ולא צלמלס כידוע והבן :

שבת טלפמי הפסח נקי" בוס טבנה הגדול ע"פ פטוטי י"ל טה"י אז אחסלהח דגאלה ראטונה וסטיני אז שערדין אינו גאולה טלימה לזה קראו

ימי חייד הימים לכושי תורה

עמ

לִצְוֹן הַנֶּגְבָּלָה י' יְדוּעַ סְטֻבִּילָה הִיא לִילָא מְנוּחָלָה
מַעֲבִירִים לְקֹדֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל וְגַם לִצְוֹן הַנֶּגְבָּלָה לְהַפְרִישׁ
מִכָּל מִיֵּי חֵיבֹר סְטֻבָּה אִמוּ מוֹזְדִּילִין מַעֲבִירִים לֵאלֹהִים
אִמוּ קֹרִינִן הַמִּיד בְּזֶה הַחֹדֶשׁ פ' סָמִיר סְטֻבָּה פִּי
כְּאִמְרוּ הַמֵּאוֹת לְהַבְדִּיל צִוִּן יִשְׂרָאֵל לַעֲמִים סָאָה מַעֲשֵׁב
עֲלֵמָם מְנוּחָלָה עֵינִי וְכַכְכּוֹן לְקֹדֶשֶׁת יְדִידוּת וְסָנִן:
(בְּנִימָה) הַגֵּדָה קֶרֶט יוֹם אֶשֶׁר סָאָה לָא יוֹם וְלֹא
לִילָה הַעֲבִין חֵיבֹר מוֹזֵן כָּלֵל לְכֹאדֹרָה אַמְנָם

יָבֵל צִדְיָא עֵיד דְּחַי' צוֹהֵיק פִּי מוֹרֶע דִּי עֵיד אֵיחָא
עֵיפִי וְאִשָּׁה כִּי יוֹצֵב כִּי רִיחַ פִּתְחָא וְאִמְרָא הֵכָּה יִיסֵב
לְהִי' וְחוֹלֵק שְׁלָךְ צִקְרָךְ הֵאֵי קִרְיָא הִכִּי מִינְעִיחָא לִי
הֵכָּה יוֹס יִצְוָה מְחִי הֵכָּה יוֹס צָה אִלְלָא סַכְכָּר צָה עֵיד
לָהּ לִי־צִירִי עֲלִמָּה וְהוּא יוֹס דִּי עֵיד צִינִי דִּימָל לִי־צִינִי
וְהוּא יוֹס דִּבְנִי יִשְׁפָּע קוֹדִישׁ מִצִּינִי דַּעֲקָן לָן לִי־צִינִי
וְהוּא יוֹס צָה כִּי וְתַבַּע מוֹיִי' לַעֲנֵד דִּימָל וְלִשְׁלָא
לְהוֹמוֹת וְאִחִי־צִיר לִי רָקוּ כִּדְשָׁא וְאִסְתַּפִּי אֵחָא כָּל
הַיְּהוּדִים אֵל יִרְשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְגוֹי עֵיכִי לָקֹן הוֹסִיק
יְהוֹשִׁיעַ קִרְבַּי יוֹס פִּי זֶה הוּא אֲשֶׁר הוּא לָהּ יוֹס וְלֵא
לִיֵּלָה פִּי זֶה הוּא הוּא עַד לָהּ לִי־צִירִי עֲלִמָּה צִמָּה
שָׁלָה הִי עוֹד צִירָהּ הוּא עֲלִיֵּלָה סַכְכָּרָה עֲלִמָּה סַכְכָּרָהּ
כַּכֵּל כִּרְהִי יוֹס קוֹדִישׁ סַכְכָּרָהּ סַכְכָּרָהּ צוֹרֵם לִשְׁלָא
כָּל דַּעֲקוּ לָהּ לִי־צִינִי כַּכֵּל וְזִמָּה (:

(בראשית) ויכרם את שונם אדם ציוס הצראס
הכתוב רומז לנו כי עיקר כונת

והשי' צבריתא האדם להיפיר לו בזהריתו ועיקר עילת
בזהריתו לכפיו צבריתא עולמו על ימי המשיח צ"כ
שיתרצה כבוד השי' ושמה י' צבעו וי' חס' שערות
ונקריאת שמו אדם י' ר"ת י' מקו' י' מעפ' דל' י' מל' אספה
י' אציון גם אדם י' ר"ת י' מל' י' ארץ י' דעם אלה
התענוג כבוד העולם צבילי שאלן סגן אדם ש"ס י'
בחי' מקו' י' ר"ת י' מעפ' וי' וי' ואלה ארץ
ליום סקיים צ"כ :

סמיכות החזרה גדלה גימ פסוקו ע"ד דל"י נבי' שניה ליון דהרש אחרון גסס הכס אחד ויהא שמוחזיקים ישראל תמיד גלסון הקודש הוא עיקר חיזוק הדת הישראלי שאינם שוכנים לשכנם שכר האומות גלסון גסס' צדי אומה אחרת ומוכרחים ללמוד ללמד גלסון אומה אחרת המושגת עליהם וע"י שוכנים לגמרי לשכנם מוקדים לא כן ישראל וע"י שסם גגלות ומוכרחים ללמוד לשכנם של האומות שיוכלו לעסוק בדרך ארץ שיערכו עצמם עניי' גלימוד החזרה וינסה התפלה הכל גלסון הקודש לחזוק דה' ישראל' שלא השכח החזרה מפי' זרעו לעולם וישפוט שסם

סככות

בְּנוּמָה כְּשֶׁמָה וְחַל חֲטָטוֹ הִי חֲלָקִיו לִלְחָם יֵשׁ
לְרַחֵם בְּדֶרֶךְ הַלֵּלָה כִּי מִנְהַב הַעוֹלָם שָׁנָה הַחוּדָשׁ
מִיָּסָן לְרִכִּי כָל יִשְׂרָאֵל מְרוּבֵּין מֵאִדָּר שְׁעִינִין אֵל
מִלְּצִיבִּיטִים מֵדָשִׁים וּבֹם הַשְּׂכֵחֹת מֵלִית שְׁמִירִים וַיִּין
וּכְדֹמָה צִיּוֹק גְּדוֹל יוֹחַר מִכָּל הַשָּׁנָה וְהוּא מֵלִיָּה גִּכ׳
בְּרוּחִיחֹת לָקִי׳ וְשִׁמְעָה בְּחֶגֶר צִבְקוֹת כִּק׳ בְּרִישׁ
חִיזִל וּבֹם חֲרִים מֵאִדָּר מֵשִׁי׳ צִי׳ כְּבִצְחִי הֲלִרְזִי׳
וְשִׁי שִׁחָרָה מֵעוֹשֶׁה חֲחֹץ מְנוּחָה שָׁלָל יִשְׁמַח לֵב הַשָּׁנָה
וְחִים שֶׁאֵינוֹ מִצְקִינִין וְחַל הַשָּׁנָה וְחַל חֲטָטוֹ הִי חֲלָקִיו
לִלְחָמָה רִית׳ לְרִכִּי׳ יְחֹדֶשׁ׳ רִיָּקָן גִּם לֵלָה גִּנוּעִרִי׳ פִּסָּה
שָׁחַל חֲטָטוֹ בְּנִשְׁמִיחֹת וּבְרוּחִיחֹת עִי׳ שְׁחֻמִּין לֵלָל
יִשְׂרָאֵל צִי׳׳ יְכֻלִּים לִקְבוֹת כָּל הַדְּגָוִים מִיֵּחִל׳ הִי
הַבֹּם שֶׁהִם צִיּוֹק מֵאִדָּר עִי׳׳ וְשִׁמְעָה גִּם בְּרוּחִיחֹת צִי׳׳
יְכֻלִּים לִיזַח מִיֵּשֶׁשׁ אִיּוֹדֶר מֵשִׁי׳ וְשִׁמְעָה אֵלִים כָּל הַשָּׁנָה כְּכִיל׳
שָׁלָה רִיחַ צִח׳׳ כִּקִּי׳ רִית׳ פִּסָּה׳ פִּסָּה׳ כִּפְלִיחִי׳
שְׁעִי׳ הַבִּקֵּץ יְכֻלִּין לִקְדֹר פִּסָּה׳ לִכְלֹכֹת צִי׳ שׁוֹם חֲשֵׁשׁ
כְּכִיל וְחֻץ :

בגמ' קההדרין פ' חלק ד' ק' ע"ב רב יוסף חזק
זכפר בן קירא אקור לקרות בו' ואח"כ חזר
רב יוסף מילי מעליה לרח"צ דרש"ן להוציאה
אח"כ עונה ומתה עונה לבעלה זחיק ירא אלקים
סתכן אשה רעה לרעה לבעלה מלי חקנחו יגרסנה
מניחו ויחפא' ונלרעהו מואן מוכח דאשה רעה ממניין
למי סליח ירא אלקים היפך אשה עונה וא"כ קשה
הדיך מונעה דאח"כ יגרסא' סתא אשה לחרת
ס"א אח"כ ג"כ סתא' אשה רעה יותר ונלרעהו
כמנין וכל כפ' דהנך סינים ויחפא' הוא ג"כ ליווי
דהנה תשובה מליט' סנך' צה"י רפואה ע"ד הפסוק
וצד ורפא לו זה פ"י יגרסנה ונצחו ואח"כ ויחפא'
סעשה תשובה ויה' ירא אלקים וימני' לו חיוג סני
לפי מעשיו ולזו מונעה ס'תפא' מלרעהו ולזה דומה
ללרעה ב' לרעה צל על חטא כמחשול על ד' דברים
נענים צד א"כ היה עשה תשובה תפא' ואח"כ
כמחשול צד צל א"כ חסר כן חסרה כן אשה רעה א"כ
יגרסנה ולא יעשה תשובה ג"כ מנינו לו אשה לחרת
רעה צה"י לרעה תחזור כמיל והנך :

ג'סן חזל טולח כ"י צמלר'ס ידוע שה'ו עוצדין לחל
טולח שה'י ע"ז טלח'ס וה'י הקיעורו של שר
מלר'ס הללו והללו עוצדין לע"י ואח"כ כשחמור להס
משכו יד'כס וע"י וחכמ'טל הקיעיורו וענשה קציור
טלח'ס שמשפס'טן עלמ'ס מר'ס ורע' יד'ק'כ זכ' חסוד'ס
שק' יס'ק'ן ר'יח "גד" יצ'רל'ס "קציור" ר'עס'ס ונחמ'ס
חז' חז' יס'ק'ן ר'יח ג"כ זכ'ר'סו'ט טל'י'ס ונח'ט'ס

ימי חייד הימים לקוטי תורה

[illegible]

(צהר) **כ"י** ל' בני ישראל עזרים עזרי' הם גומרי' קימו דצ"ח רומה הכי אפילו חסון ארשים סגולכן אחרי עלת קימו סגול' הליכר' שמוק'ת למחל' יציי' נקי' חין עשין לריו' של וקוס סמחול' סמח' יציי' עזרים ארשים נקי' עזרים כק' כחול' ארשי' סמח' נקי' ישראל וקחי' חסונה לריו' נקי' בתי' כ' ל' בני ישראל דייקא ביאורם בזמן עשין לריו' של וקוס נקי' צרים כדוע והנן : **מאשפות** ירם חיוני' ברו' אפרס עידי דלי' צדיק' ארסות סל' קלקל אפרס וניצ' חפצי' סדומעת' מלי' ארס' כניסו' וסס וקלקל אפרס חסון ממש' קלקל' עליו' ורז' צדיק' החרס דרים ארורים י"ר סכל הקלות כר' ששונ' את עליו' או ארסי' או צי' בתי' סלריכין להסיר ח"ס כפי' צמיכה ז' משובח' סמור פמחי' צ' ס' סמחור' קלקל' צמד' הרומח צחי' פמחי' מלסין פמה חרטי' סמל'נר' פמה חרטה' להסיר' ולרעו' ז' ארורים צוק' ציק' ז' ורצוה' ורלת' הננעלת' לא' צמהרה הפחה עיש' צפריסי' ורלת' הננעלת' על' הארס' מוהיות מללי' לא' צמהרה הפחה וניעו' לאפרס' ברחמי' רז' אשי' אחר' כל' המריעין' לו' לא' צמהרה מטיעין' לו' כר' עיש' והנה לכאורס' יכלא' הלא' חסונה י' יוכל' לסיוס'

ההכחוש כל כלי יורד עליך לא יללם וכל לשון חקוק
צל חרשיו הכל בדרך מהוק עיש ורפסיה והנה ע"פ
באח יקרא אשה פירש"י שם צדק המיר שנצרה
הכולל בשלשן הקדוש עיש וזרם ליעת שמוחוזה
צומחיה המורה לעיני כל ישראל הלופין צנינים שלי
לנצרות המורה וטוסה הפסלות הכל צדשית צדק
אלקים בשלשן הקדוש שצדק אלפי העלי ועזי אלו
ועונדלני מעשר אמות ויהי חמד חזוק ליה ישראל
וזרם צפירש"י ועיני פחם צבראשית משום כח מעשיו
הביר לנוו לשון הקדש כח מעשיו רייקא שנצרה הכל
בשלשן הקדוש זה הגיד לעמי כחן שזהמיל צבראשית
יצדא יאלקי ריש אחיות צבא ריש יצהותם צבראשית
יחוצרים הגם שם צגלות מחזקים עלום בלשנים
כמל ובסנ :

(מגילה) **ויעש** המלך מנחם גדול לכל שריו ועבדיו
 את מנחמה אחרת אי' בזה"ק בכל
 מקרי שנאמר במגילה המלך קחם רח' לפס"י מלך
 מלכי המלכים וכל דבריו דכאן מרומה מה שחזר
 בנב"י דנ"ב ע"פ ויבדל אל"ף את הסניני' הגדולי'
 זה לוימן וכן זיבו סירס הזכר ולימן הנקנה ונולדה
 ללדריק' לעמיד לבא שיעשה הש"י קטורה ומצורו של
 לוימן כמיש בנמקא אקרימיא אריסטון ללדריק' יתקן
 ויחזיקהו כ"י ויום יעש המלך מנחם גדול וכן
 לוימן סנק' בנ"י גדול כמיש הסניני' הגדולי' לכל
 שריו ללדריק' סנק' בנ"י שרים ע"ד קרי אלפים שרי
 מואת כ"י ועבדיו בנ"י עבדי ה' כ"י את מנחמה
 אקסיר בגמרי' י"ן המסומר קור י"ן המסומר ללדריק'
 לעמיד לבוא שהוא בנ"י אקסיר מלקון סנק' שהוא
 נקסר מלחמו ונח' יהי' כמיש בנמקא אקרימיא חמור
 מרה דמזכרש"ס כ"י והקטורה נק' על סס מנחמה
 סין כידוע בנ"י ונכחה ויש מלך עבר כי אללו
 יח"ש עבר וזהו ונחמד סין כי מלך הכל מנחם ימי
 בראשית כידוע וכן :

(בנוסף הזמירות) **בבא** ומאדום חמץ צבדי זבח
 לו צצורה וטבח לו צצובדי
 אפסר לרזו עיר מואחיל לעסיד יסחוט הסיי ליהיד
 שטח סקס וכח דילי כחי צסח'ק צצובול רוח
 הסוואח קון סצולי ח'ס צצחז מואדום חמץ צבדים
 ליו צצצרה וטצח' ליו צצובדיים גמטרי' ליליה
 צס וטבח לו צצובדים עם הג' חצות גמטרי' קיו
 שטח וצרה צובדי עיי שמקס לחטאס כידוע
 צצובול קיו וטוקבי' ליליה קון שטילס וטעסע דרבו
 ית'ס צטמח צמרה וסן: **ואבדת** וטענע וצרכ

ד

32

ימי חייך היםים לקושי תורה

כל החטאים וכן ה" שבעה לדין גמור כמות חס מרומם נהחלחל החורם בראשית ח"י צה" ליוסף שב ירחם וקיים של בראשית בראית אלוקים אחויות אמת פי" עיי ציקבל עז"י האדם רק לדבר חמודי אמת עיי"י יח"י צה"י שב ירחם עיי"י היראה שלא ילטיך לשקר ככיל עיי"י יקיים כל הוסיק ככיל וסנ :

בראשית אפשר ע"ד דלח"י בראשית עלה צונחנה להצרות צמרה"ד רחא שאין העולם מתקיים שחזו למדה"ר וזה מרומם כאן בראשית ברא אלוקים ח"י בראית ר"ת יאחזר יאחזי יצולח אלוקים מדה"ר שסיק מדה"ר למדה"ר ככיל והסנ : **ורע** הדבר מאד צמיר אצרהם על אודות צנו אפשר ע"ד שאמר אצרהם וכן

משק צ"י הוא דמשק אליעזר שדרכו חזיל צמיר על ח"י דמשק דולה ונוסקה מחרת רבו לאחרים ומכסיב על צנו יצמחאל רלון אצרהם ח"י ללמוד חורה לזה ורע הדבר כ"י על אודות ר"ת "הערב יאח ידני יחורתן גם עיל אודות ר"ת "עזרי יאליעזר ידולה "ומסקה חורה "לאחרים ומכסיב צנו כך ענו אצרהם לפי ה"ח ככיל וסנ : **מזל** אז אר"י אפשר ע"ד שרמוז דורסי רשומים צ"י אר"י שאז כ"י ר"ת אר"י יאלול "רש"י ששעה יום "הספורים ויזק מחל לצ אר"י עיי"י שישאל עושין חסונה ציונים אלו שרמוזין צה"י אר"י ככיל עיי"י מנקשין סיכוח צהירה חורם אז עיי"י גאלום שלומם צ"י ועולם החסונה שאלה עולם הדינה כך צקק צס אר"י גיי ר"ת יאח אז אר"י עיי"י החסונה צה"י צינה יחרומם מחל זה חסודם לטובה צ"י וסנ :

(דברים) **יאמץ** יאח "לצנו ילמנן ר"ת אחיות אלו"ל רוח למיש צקיק שמלחמה

סיחון ועוג ח"י צאלול וסנ : **יסר** ארץ על וכו"ס אפשר ע"ד דענודל צקיק דבר"יחא חסונה ח"י שלא תהנה "הנחה דכסופי ח"י מאן דאכיל דל"י דל"י צה"י לאיסתכולי חלפי" עיי"י צאו חסונות סיביראו בעולם הם שעי"י הצהירה סימנצרו על הילי"ר ויעשו מעשית יזכ לשבר עור"צ מפרי מעשי" ויזק יסר ארץ פי"י אגסי ארץ על מבינה מלסן עונן גם מכו"ס גמט"י סינ רוח לילי"ר סיכמי עיי"י על מכו"ס סימנצרו על הילי"ר הרומה צה"י מכו"ס ויכירי וועס"י לטובה העו"ס רק כ"י שלא יאחזו ח"י לרק בראך אשר יעשה טוב ולא יאחזו רחם קרוב להפסק צמיר"י לזה אה"ר צל חסונם עולם וע"ד כנו ששומתי מלחי חסונם ח"י יאחז חסונם דקיק בחרנו

שקד

גר לרק כ"י וסחי שרי עקרה ח"י לה גל"ר כ"י אצל כסח"ק הוא מילדא כ"י מילדי כסמחן לגיורי כל האי זמנא דהוי צחקן כונה דענדין לדיקא צביע כ"י וזה הספס אשר עשו צחקן כספ עשו ורלי כ"י עיש לשון הוסיק כ"י לא אכל להעמיק כל דברי הוסיק בחריותה סס ח"י יחא דכל אדם הסנ שגא ומעפחם גרים יאמר חלח מצרכות זרעאל דיוסף כ"י כסמחם הוא גיי"י צמרים שמולידין כסמחם לגרים הסנ שחלד הגוף ח"י צא מיי"י צמרים מיי"י חסמחם שחלחלה לו שעי"י קר"א בר לרק עיי"י חסמחם חרסה וחיווי הדיקים צביע לו ומסמחם לדיקים ככיל אצרהם ככיל וגם צמיקה חסמחם יוכל לומר שגאם ח"י ענדך מעט פלוגי מלד חסמחם של ציון לדיקים מעט פלוגי ככיל הגן הדבר ויננס לך :

ואיש ח"י יסן מוס צעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו פירסי" צס חזיל

מנון ולדיק לשון יעשה צמיקה לרי ששעו מוילח יעשה לו מן הסמחם אפשר ברוך חסונותא ע"ד שמוקד צמיקה י"ר שקודם החפלה שגרהם כל אחד מעלה מצרינו ולא חסידים ומי שמספר ומוילח דנה על אחרים צה"י מוס ש"י חסידן אחר חסידן בעלמו יצא עז"י ח"י לזרעו ומי לו גדול מיוסף חלדיק עיי"י הולחא דנה על חס"י הגם שכינתו ח"י לטובה חס"י צמלקתן לקה כמו שמוצא פירסי" ח"י ויטע עיי"י ח"י דנהם רעה ח"י עיש וגם צ"י שלא שחבר סס יוסף על משה מנסה פירשו בעלי חס"י שקלה יוסף למטרפס"י של הולחא דנה עיי"י חס"י שמו על מנסה שחפסי" וסננ"י גיי"י הולחא דנה על ח"י ולא על צמ"י חפסי" שגיה קלו לא הולחא דנה עיי"י חס"י ח"י ח"י יסן מוס צעמיתו שמוקד חסידותם צה"י ומנון על צ"י ח"י יע צמיר כאשר עשה כן יעשה לו מן הסמחם חסונות וחסידותם יאחז עז"י ח"י על זרעו ככיל והוא צדוק ומנוקס וסנ : **בראשית** ח"י אפשר לרומ ע"ד ח"י צמיקה מעשה דקסע אחר

שגא לחסם אחר לק"ל חסונה ויי"י סהירה לפסוע לא רלה לקבל הרצה חסונות רק אמר לחסם שרולה לקבל חסונה אחר על כל חסמחם חלפי" חסונה מאד וסנ לו הסמח חסונה אחר שיקבל עז"י צמיר שלא לדבר כל י"י חס"י שס סקר רק חסונה ועיי"י ימנע מלעשות סוס עזירה כ"י חס יעשה עזירה וישאלו אחרו צא למה עשה עזירה וילסך לשקר ועיי"י ימנע שלא לעשות סוס עזירה ויחלל חסונותו על

סוּחַ כח ללדיקס לזעל גזירות ולשמעך נעוזה כדוע ח'ס נעוזה חכמי חמדה סתורה נק' חמדה גנחה צנמי שסתלה נעוזה קדושה ע"י הלדיקס חכמי חורה צנורה ע"י זיווג צקדושה סתורה צנורה על הליהר ולא צנחי אחריות צנחית טאליס נעוקס צחלות הליהר ציווג סיה יומין דחול רק נעוזה פיה מטצה נעצה וע"י ממשכין נעוזה קדושה ממלך מורה ע"י טהם מורים דרך להסיונה ע"י ממלך אחס צחי צי מלכיס ימלור טהם טליעיס צחי מלוכה לעשות כרלוס וע"י וס'ס רפואתי צחי וצז ורפא לו טפועליס טתוזה ערות ס' נאמנה מחכמה פחי טמורכיס הפחיתס לזיות צנחי אלוטה סספל צהנגחה טחי טמעדין טאין נלחו וע"י יחפרסס טמי כן יחרבו הלדיקס וסי' גאולה טליעיס וסנ : **בנוסח** לעולם, מה כחינו ומה גבורתיס הלסון כפול אפשר טרומה כי צן טליעיס לכה וצן טמוכיס לגבורה ע"ד וחס צנורות טמוכיס טנה כו' זה מה טחינו מה טחצינות טל צן טליעיס לכה ומה גבורתיס צחי צנן טמוכיס לגבורתינו סכל צחי מה וחספס כלל עוצר וסנ :

(צראטי) **בראשית** צרא אלקיס כי אצור דורסי רטומוז טטפי זה כרומה גבולות ע"ד טפסוע אפשר ע"ד וחסן ארס חסחיך וחסחיל אל חקרי ארס אלס ארס כי חסחיל טאין אלוטה נופלה ער טפיל טרס לעמלה וכמו טעצור גוטסח הפיוט ציוס חסרון טל פסח ויחסק רעז על טר אוריס ויטליכוו ארלה כי וכמיט צפי דברים עיפ ראה חסלותי חס לפכך כי טפריטי טס כפס ער טל אטוריס טלמעלה חסח רגליו טל מטה והדרינו על לוארו כי עיט וכן אנו מקיין לגאולה אחרונס טנקי גלות מלכות ארס טלה וחסן ארס חסחיך טסחן כל האמוות ע"י אל חקרי ארס טלה חוכל להטפיל האמוות אלס ארס רומה לטר טל מעלה טיסי' חסחיך להדריך על לואר חסר לזעלו מכל וכל וזה יסי' גבולות טליעיס זה עלה צמחטצה טבורא ימיט כצנחא עולמו להיטיי לגאולה צהרלס ח'ס צראטיס צרא אלקיס אי'ס טטמוכיס רי'ס י'ארוס יחסחיך טעצור חסר טל ארס לעמלה צטוים וע"י ולי'ס רי'ס י'אוסן י'ארוס יחסחיך סלחן ע"י חכבות כל טאוות חסחיך יוטצי סלחן חס י'ס להעמיס צצרי רטי' זיל ויטי פחה צראטיס מוסס כח מעטיו גידי לעמו טעגיד לעמו טיסי' לסס כח על כל מעטיו צחי עטסס טמיס וארן טלה ח' כח מעטיו עסי'ס געטרי' וחסן עסי'ס

צחי

ססח טרומה ציל חמורי' ערילס וע"ד גמטרי'ס חסוטי' טע"י צל יטומו לעולם כי מסי' טתוזה וע"י יסד ארן ככיל וסנ :

בראשית פירסי' ומי'ס פחה צצראטיס מוסס כח מעטיו סגיד לעמו להס להס נחלה גריס כו' אפשר לרומ כי הנה כל חסורה נקרא צסס חורה מטה ע"ד הפסיק זכרו חורה מטה כו' ומטה לפס טיהסע יסי' חלמירו ע"ד מטה קצל חורה מסי' ומסרה ליהסע וצפרטה דברים וזה י'הסע לזי'ס כי כי כן עטסס לכל המולכות אסר אלה כו' ועיפ המקורה ככה טס י'הסע צסס ויין רומ טסוה המוכן עטסס י' צראטיס לסיות חלמירו ולחמ אי' לנחלה ע"י מלחמות לי'ס מלכיס לזה חק צי' חרומה י'הסעי' לזי'ס י' גמטרי' צראטיס רומ טמן ו' י'סי' המעטה מוכן לזה חרומה צחלי' המיותרת ככיל נס צראטיס עסי'ס גמטרי' י'הסעי' י'סי' חלמירו' עס גי' חרומה חס י'ס להעמיס צרטי' טפחה צצראטיס לרומ כח מעטיו כו' להס לסס נחלה גריס ע"י י'הסע חלמירו' סרומה צחי' צראטיס גמטרי' י'הסעי' לזי'ס טסוהי' סי' לזה ללחום מלחמה לי'ס מלכיס כמיט צפסוק ככיל וסנ : **בראשית** עסי'ס גמטרי' עצי' צין טוסי' רומ לגי' דרגין טלדיקס זוכין צחחלה עבר וצן וחס'ס טוסי'ס להסי' צמי'ס דומין לצורלס מה חסי' מסי' מסיס כו' כמיט צנמלה עמוקות אופן קי'ס טס וסנ : **ואכלת** וטעני'ס אחריות טעוזה דרך לחות רומ טעצה טעצוזה מלוה לאכול כמחסי'ל צנמי סכל מורים צעלרת דענין נמי לכס וסנ :

בנוסח נעוזה עד הנה עטרוו רחמיך ולא נעצונו חסדיך סי' אלקיו ואל חטטס סי' אלקיו לנלה לכאורה כפל הלסון סי' אלקיו כי אפשר לרומ ע"ד אחרס אלמולא חסי' עטרוו סי' י'סל לו נס אחר א'ס וחסע זכו טכיס צריהס כי ח'ס עד הנה עטרוו רחמיך צחי' רחמיס כסס טאלי' כדאי עטרוו ללחום כד הליהר וע"י נק' צחי' זכו וזה לא נעצונו חסדיך צחי' סי' אלקיו טמייד אלקיוטו טסוכן צנ וע"י סח צהא חלי' ע"י טסוכן צנ חכה לצחי' ואל חטטס סי' אלקיו טסוכן צנו לנלה טסוכל לנלה הליהר מכל וכל וסנ : **בנוסח** הפיוט טל טעמה חורס קורס נעוזה, כעמה חכמי חמדה צנורה ולא צנחי ממלך מורה וסי'ס רפואתי ערות סי' נאמנה מחכמה פחי י'ס לרומ דרך אפשר צחיות אלו ע"ד חקסי' טככל דוד ודוד צליס נעוזה לדיקס לעולם חטוריס דרך וציגליס סעולס להטצה וסי'ס

ימי חייד הימים לקושי תורה

גם חיי הניחן ריח חשירי ה' ו' כדחה כדחה רח' הגם שריח חל ביום ה' ו' עזר כדחה שני פעמים כידוע גי' לר' לננוח ולהשענה כדחי' הניחן ליעקב כח ככל והנן :

(ויאל) **ותקרא** אח שמו יוסף גד"ח כי האמונה ה'ו כניסוח ורשעה נרוטיק שזכרנו יס"י קייס כמשחיל עיפ' ה'ס ראה ויטוס מה ראה ארנו של יוסף ראה כ'י לזה קראה שמו יוסף ריח יפרעה ויחילו ייס יסוף שזכרנו ח"י קייס ככל והנן : **מנהג** אמרו חכמים צענטשן אחרונ וזין אומרים צענטשן לולב הגם שהזכרה הוא על נטילה לולב והזנה ענינים עיין צס"ק ויכל גד"ח כי צינים אלו נקטות על כל השנה להמשיך רחמים ולגמול כל הדין מעל עונו ישראל חת הרעה כחי' אלו צענטשן אחריו ריח גלגל רחמיך ודין יאל יתענה לרעה הכיל והנן :

(ויק) **כי ידעתי** אחרי מותי כי השחת תשחתון כ'י עיני צדקיי וסרי כל יעוה יפושע לא השחיתו כ'י מנחן שחלצירו של אדם חציב עליו כגופו כ'י שחי' יפושע ח'י ח'י כראה למשח כאלו הוא ח'י כ'י ויכל שזה מרונה כאן כי לכאורה ח'י ר'י לכחצו כי ידעתי כ'י כי תשחתון וחי' השחת מיוחד עי"כ זה מרונה כאן כי ידעתי אחרי מותי וכלא חקטי והרי כל יעוה יפושע לא השחיתו לזה קאמר כ'י השחת ריח יתלמיד יפושע יחי' חציב כגופו כ'י ככל והנן :

ועתה כחצו לכם כ'י הכה מוצא צעיר יודי ה' סיה פלוגתה הצי והפוסקים אס נוסב מלוח סיה גם צה"ז שאין לוועד מן סיה ורעה סחי' שגם צה"ז ג מלוח ועשה כחצו לכם עי"כ ויכל קאך לרעה סחי' כי הסירה יחסה לכל שדורות וכל דור ודור קרין ח'י ופחה גם הסך חיצות כחציו לכס יעם סחי' חיצות גמטרי' מוקביה ריח ימלוח יכחיצה ספר יסורה הכל רוח שגם צה"ז שלומדין מנחך העקבה שמרפס צייר ולא מנחך הסיה גי'כ לא יוכלו לצבל מלוח ועשה כחצו לכם כ'י ככל והנן :

כחי' כח ואסן ארום הכיל ועיין לחם להם כח"ה גרם עיי השפלה השרים של מועלה ככיל והנן : **בן** יכד אצ ועד ארדיו כ'י להסין צלמח גני ענד לא יוכל. לומר ענד יכד ארדיו כ'י אלא ענד שנוטה לרן ארדיו אינו נקי כיבוד כי הוא ממונה מורה וארעא אונס גני בן שנוטה לרן ארדיו משהסס יוכל לומר צלמח בן יכד ארדיו קיחי' רועה להלשון חדוכיו כמנחן ואפשר כי הפ' מדבר להס"י כי ישראל נקי צדים לה' ומדריש מסיפ' לרש"י ג"כ בן יכד אצ פ"י כי ישראל שפאל שנקי צדים יכדו הס"י שנקי אצ ועמילא יחי' למפרע גי'כ האוהות אצ יכדו בן עיר כי מנחרי אכדו שסחי' יפרסם חוחם סחי' מוכזרים צעיר האוהות כולם ואס אצ ח'י א"י כדורו עיי שלא יכדו אחי' גם ח'י לא חוכל לכדו חוחם כחי' כדורו והנן :

ויקה קרם כ'י אפשר עיפ' פשוטו עיר שחלחיל צנחי' און בן פלח אסרו הלילחו כ'י אחר לה מנה אעביר **יורי** צנלה ואיטחנני להו צהדיהו פירטי' סס כצננני להם שאס יקראוני אלק עמחה כ'י עי"כ מוכח מנחן שכולם היו צצנננני ככיל ולה רמז ויקח קרם עיר ספי ולקח צנליו ולא יסלם שפיטי' סס ולקח צנליו השנועה בן צכאן ויקח קרם שלקח כל השנועות מלוחן שנוננני לעלחו ככיל שזנה הכך חיצות ויקח קרם צין ילחיר גמטרי' כמנין השנועות רמז להכיל והנן : **הגדלתן** ליעקב כח אפשר בדרך הללח דהנח הרבה חכמים חזקים ומקילין ואוכלין צחעניח לוס גדלי' צחלות לעיני כל צודאי לא יאוח ענדין דצקפר יצרות דבס מנחיר צום הסעניח יוחר עיר גדולה מייח' לריקים כשריפה ציה חלקיו והרבה חכמים אומרים ממונה שסס עיפית' אחר גי' שמוחלל'ס הרבה אחר מלוח היום וגם יחי' קמון יריב עי"כ מקילים ונחלים לריכס לצננוה ססחי' הניחן ליעקב כח שלא יזיק להם הסעניח כלל רק לזקרים שידעיס כנפסם שזאס יתענו צלים גדלי' ואח"כ ציי"כ יחי' מוקובים לסס לריך שאלח חסס לא בן כדוראים און להם פירוח כי עיף אכני לזה הכך צי חיצות לרי' גדלי'ס שס חצי חיצות גמטרי' ליעקב

תם וגשלם בעזרהית

ממני עין יבש ושפל ערך הבחור אלינלך בן המחבר

מסילה ישרה

צננת והתקין' כחצו דלפילו דריצור של יימר חקור להצרות צננת וכ"כ צנני וכן הפליגו הרבה ע"י צפירים הקדושים וחוצה על כל אדם ליחזר צנח אין זה מונחם חסידות כלל רק צנח זה אינו שומר שנת וזו שחזר צנח יזכה ליום שכולו שנת עכ"ל ויכל לרנח צני (תשא) ושומרתם את המצות כי ה' ושומרתם עה"א גימ' מעשה דריצור מחשבות שלדך לצנח מאלו הב' דברים מעשה האקורה דריצור האקור ומוחשבת האקורה כנון אגרת של עשה ומחן ש"קור לעין זו אפילו ע"י הרעור כדל"י צפיר הקדוש נחנה שנת סימן ל' ק"ק כ"ג צנח הפצ"ג ויש עוד שאפילו צנחשנה חקור וגם הינה שנת רית שמערה צנחשנה "מנח" רנח למה דל"י צפיר הקדוש נחנה שנת סימן ע"צ ק"ק א' שכן שאל לשקח דעמו מקדושת שנת אפילו על שנה מועדת ע"ש העטס : (תשא) א"ת שנתה השמור ה' השמוריו עס הכולל גימ' הליכ"ד שהיה נחמה שאקור לרנח צנח קידוע :

ענינים נפרדים

(יתרו) לא השא את סס כ"י כי לא ינקה וכו' אי צנני צנעות ד' ל"ט כל ענינות שנתורה חס י' לו זכות חולין לו שנים ושננה דורות וכאן כפרען מונח לאלתר ע"כ לשון הגמ' ויש לרנח כי הרית של ילא "נקד" הם אחרות ל"י רית "לא "אחר פ"י לא יאחר לשלם לו פורענות רק מיד כפרען מנח :

(תל) ונשמרת מכל דבר רע אחז"ל שלא ירהר אדם צום ויבא ליד עונות

צליח וא"י צפיר הקדוש עננה הקדוש מהבאן הקדוש ר' הדיא זל"ה צלפון שומר סימן ז' צנח דברים הנזכרים ליד קרי שחזר מהס הוא וי' שד"ר דריצור האקור וי' שפונס צלפון ודל"י יבא לפנור צנח העשור ע"ש היעז וכן יאחז צל"ר ש"ע סימן קריא שהורה להכלל מחנה זה ישמור את פיו מניצול פה משקרים מריכות ומלשון הרע ומליצות וכו' ע"ש זה רנח וכשמרת רית "לשוק" לל"ר "שלא מו"ל"א "מלשוק" דע :

ע"י

בראשית כדל"ה לי עיר דמבואר צנני של מהרש"י זל"ה הלות חלמוד חירה שהלכות הלכות לארס לעשקה י' ללמוד ולחזור חזילה כי י' להן דין קדינה על שאר הלכות שאין לריבין לעשקה כי ע"ש היעז זה רנח צנחשית עה"א והכולל גימ' דריכ"ס הלכות לך לעשקה והנן : **אופן** צ' צנחשית צנח חלקים נ"ל עיר רחלית צנחשית של אחרים זל"ה צנחשית צנחשית הוא אחרות יא"ר צנח ויכל לרנח מה דל"ה צנח שנת דריכ"ס "הגיל צנח הוין לו צנח ח"ה וי"י כר ונחה דנח כידוע כי ה' צנחשית הוא אחרות יא"ר צנח ככ"ל פ"י שאל יאר כר שנת ע"י יזכה צנח (כי צנח כנח צנח נקדוה ויכולין לפרש "כמו שחולין) חלקים פ"י ש"ה ח"ה שכול לרנח לרנח דרי חורה מלשון דריכ"ס כח"ש ער חלקים יבא וכו' שפ"י דריכ"ס כידוע זה הפ"י צנחשית צנח חלקים (ואל יאמר אדם צנח זה הן ח"ה רגיל צנח שנת ואין לי צנח ח"ה ד"ש להשיב שנה חוק כוונה חמח"ל כעושה המלכה לשמה מנח או שנה י' לו עניה המעבדת אחר ונח ודכ"ל חמח"ל קדושים ונחמנים ולא יחסרו השערה וכעין מה ש' צפיר הקדוש עננה הקדוש מהבאן הקדוש ר' הדיא זל"ה צלפון שומר סימן ז' צנח דברים הנזכרים ליד קרי שאל יאמר אדם צנחשית חל"ה פן א"י עיזר חולן או מלשון וכל יבא קרי ד"ש להשיב וכו' או שנה י' לו מלכה המנחה עליו לשנה עכ"ל קדוש ז"ע :

[רשבת קדש] שב"ת ר"ה "ח"ה" צנח "צנח" וי"י "ש"ה" חלקים י' צנחשית

שד"י שנת הם ונחמנים והם כהררים החלום צנחשית כעו שחנח הבאן צנח אחרות והיותם זל"ה צנחשית הק' "עיר חלק צ' שני שלא למד הלכות שנת על צדקו פנחים ושלם לא יוכל להיכלט שלא יקרה לו חילול שנת הן דל"ה וי"י דריצור ע"כ וי"י צנח הקדוש מנח סימן ע"צ ק"ק י"י צנח ספר הקדוש כעס מנחם זה לשון מדע חקור דריצור על חול

ימי חייו הימים מבו המהבר

וירחיק את עליו מלשחות אלו המשקים המכרים כל שיש בו חשש שיהא יש בו הגליירין ירחיק שני דברים אחד שירלס מהעושים המונומים לאחר על מאלות אסורות שניה שיהא לו חלק בעוה"צ .

ועי' עוד נקפר הקדוש דרכי תשובה בהלכות דגים קיי פ"ג ק"ק כ"ח שכתב וז"ל ע"י תפארת ישראל וכו' דיש להזהר מלאכול הקשרדעליין וכו' אמנם דע כי צומצו וכו' יען כי נהרסה כעת המלכות חרשות צעילם צענין השמרים שמוייפים הרבה שמנים הטונים ונועצין בדם שזון מדגרים עומים וקומן שמוילין מעלמות היצבות ע"י המלכות המנובות וחכמת הכעווי וכו' עלתה לנם מלאכתם יפה עד שכיילין למכור צול הרבה והוא קוץ ויפה צריחו וצטעמו כמו השומרים הטונים ממילא חף הם הוא צאפן שאין לחוש בו משום תערוכות דג עומא חסור לאכול הקשרדעליין הללו מומות שזון שבו שיש חשש כיון שהשזון אסור הוא קוץ וצול יותר מהשזון כשר צירלי חיכה למינס לזופא ונמילא שאין לקמול להקל צאקור דאורייתא כיון שהם מוצאים מפאצדקין שאינם של ישראל צעלי נאמנות צענין כשרות ודא יהודים וכל שומר נפשו ירחק מהם עכ"ל הקדוש :

ועי' ג"כ צקיון ק"ה שם ק"ק פ"ט שהביא בשם כנהיג דעתה צומצו כיון שאנו רואין שרוב מנקרים שכלו חמים שמומרים לענין הכיקור לחסוך חף היתר ימי כמה פעמים מקילין בשלל קיוקסות של בהיג מרוב המהירות כשיש להם שעתה שדחך לכן אכי אומר צומצו מי שנונק בשר והלך לו ולא ידעין אם הוא צקי צקיקר אסור לאכול מאלות קיקור ואף צדיעבר דליכא צקי להראותו אין להקל ויציב בשם הישיעות יעקב שכתב ג"כ דעכשו לא שייך לומר דרוב מלץ לכל קיקור וכו' והוא בשם הכרתי קוף קיון ע"י שכתב ג"כ בצומן הוא יש להמחיר יותר שלא לקמוך על חזקת כשרות המנקר כיון דעכשו צומצו רבו המומרות וכבר עליו הניח ועל הרוב אינם צקי הורס וכו' ואין לקמוך צקיקור כי אם על צקי וירא ה' מציבים עכ"ל הקדוש ומי שאי אפשר לו לדרקק בזה לצבור צקי וירא ה' מציבים ושיהי' ידוע צודלי שהוא צקי צקיקור יזהר מאוד מאוד שלא לרכוב בשר בזה כי צנפסו הוא וכבר הצאח לעיל בשם ספר הקדוש יסוד תשובה העמוד גורל העושים של האוכל מאכלות אסורות שאין לו חלק לעישי' וזיוון להורי דורות ועלי' כתיב כי מולנעם לא תמות ואשם לא הכנה וכו' רק יאכל בשר עוף

עי' נקפר הקדוש דרכי תשובה על יד קיון ק"ג ס"ק עי' שכתב זה לשונו עכשיו צעו"ר גדול המכילה שמתנין על פי הרוב לטוב היין אומה המשקה הנקרא (גליירין) צ"ה הוא נעשה מחלב (צלי"ר) ע"י המצלות מלכת הכעווי שמונקין אותו ע"י ציטול והמצלות עד שנופרדין ממנו כל הפסקות מעטם חלב שבו וגם ריחו של חלב אין מרגישין בו וכשלין בו כמה צקי ישראל שסותן הימות הללו בחזקת כשרות וכשלין צאקור כרת י"ל וציבא שם ג"כ בשם הגאון ר"ש קופר זללניהם שהזכיר על היינה שמועצין בו גליירין שיהיה מלשחותו ובכתב חיכתה מנולה על המקילין שכתבלין צאקור כרת ועוד כתב שם חיל וכן שמועצ' שיש כמה פאצדקין ששזין מיי יין שרף וסותנין בו זה הגליירין להטעים אותו ציורר וכן כתב שם על השכר היקר וכתב שאם כפי הנראה נותנין ממנו רק מעט וצודלי' ששם צהיין וצהיין שרף נגד המעט גליירין שמועצין בו כיון דעצירא לטעמא לא צביל ואפי' לדעת הא"ה דשזון לא עצירא לטעמא וצטל צקי הוא צע"כ רק אם אין מרגישין טעמו אכל אם מרגישין טעמו צודלי דכ"ע מודים דלא צביל וצהיין וצב"ש הי"ל צירלי סותנין גליירין עד שיהי' מרגישין הטעם ואיכ צודלי דלא צטל ובצקי דצדיו קיים שימוש לנפשו שלא יכשל צאקור כרת ויזהר צאחורה יתירה שלא יתחלל נפשו ציין וציין שרף ובצקר שלא כדע לו צצירר שאין בו חשש תערוכות הגליירין וידע כי צנפסו הוא ולהשווע יונעם עכ"ל הקדוש ועיי' צאחירות , אחי אחי חוקר על נפשכם הציוו ואלו מה דלי' נקפר הקדוש יסוד יסודם העמודה נקפר המכרות פרק ד' גדול העושים של האוכל מאכלות אסורות שאין לו חלק בעוה"צ ויכדן להרי דרין עלי' כתיב כי מולנעם לא תמות ואשם לא תכנה וכו' עכ"ל ואל יאירו לומר שלא יאמיין וידע שעל הכל הוא עומד ליתן את הדין גם על אשר לא האמיין ודצדיו הקדושים נאמרים ולא יחסרו השערה והצו ובגולה עשירי צל יועילנו לתת כפרו ציום עצרה ואין שום מנוס וקשר ליום שונה ולהקשר וקצתה אינו וסותן למחול בזהם בלא תשובה כדלי' בשעושים ד' ליע רבי אלעזר אומר איז לומר ונקא שכתב נאמר לא יקא איז לומר לא יקא שכתב נאמר ונקא הא כ"ה מנקא הוא לשנים ואינו מנקא לשא"כ שנים ע"כ לשון הגוי והאומר אחת ואפי' אחת ואפי' אין מפסיקין צדיו לעשות תשובה כדלי' ציועא פרק ח' ומי שמהר מלאכול מאכלות אסורות

כתב הרמזים זללתיים בהלכות דעות פרק ז'
לעולם יצא אדם בשתיקה ולא ידבר אלא
או בדבר חכמה או בדברים שצריך להם לחי' גופו
וכי' ועל זה לוו חכמים וחמורכל שמרנה דברים מציא
המא ואמרו לא מלאחי לבק מוצ אלא שתיקה עכ"ל
הקדוש ודע כי מי שפיגס לשון דבריזרים האקרים
צא לירי קרי רל כדאי' בסקר הקדוש עזרתה הקדוש
ומהגאון הקדוש רי חידאי זללתיים וכן מציא בעל
קטיר שיע בסימן קרא שדולה להנלל מחטא זה
ישמור את פיו ומכובל פי משקרים ומכילות ומלשון
הרע ומלילות וכי' ע"ש ועי' במסגרת השלשון שעל
קלור ש"ע סימן לי שהציא בשם הרמזים זללתיים
שבעלי' כשן הרע אין להם חלק לעולם הנא אלא
ככרת'ן ואינדין וידיכון על גודל רשעם ומחלחם
לעולם ולעולמו עלולים עכ"ל חבא ע"י ריזי דברים
ככ"ל ע"כ יסר מואר מואר מלצר הרבה וישע
דריזר ככ"ל ואל יסאו ילרו לומר שלא יאמין שבעל
לשון הרע אין לו חלק לעולם הנא וסכריו לעולם
ידע שעל הכל הוא עמיד ליתן את הדין גם על
אשר לא האמין לדברי חיל ולא יועיל הון עזרה
ומי שמועצ דריזר יאריך ימים ג"כ כדאי' בסקר
הקדוש רמיו האז בשם המדרש שנגזר על כל אדם
כמה ידבר כל ימי חייו מן עלימוד תורה וכל מה
שמועצ דריזר יאריך ימים ביוזר :

ראוי לכל לו ישראל ללמוד בכל יום הפרק אי'
ומהלכות יסודי המורה להרמזים זללתיים ולא
יעבור וילמוד בזמנה שלימה שצ"ן מה שילמוד (ותלמוד)
יסודי המורה הם הרמזים ר"ש חלק אי' :

עוד צאחי לעורר לבות אחיו בני ישראל שיה דבר
המחזי' שיה' לפעמים לכלוך בהשפעה שמוכנה
הידים ואל שצתה הוא איסור גמור למנצ זה היריס
כמו שמוואר בשפוקים הלכות שנה ורצין להר
מואר מואר גזה שיה' שלא יהי' שום דבר מנוק
ואו מואר למנצ זה הידים כדאי' הדין בשפוקים
באופן שיעבר ידיו מן המים קודם כו' עכ"ל בעל ח"י :
(אל ימנה להעניין כמה שכתב לקמן בנתיבות
למה הפסקתי בדברים שהם לאפדושי מאיסורא
קל' דברים שדפסקים לעיל אחר הקל'ה
חידושים כי אחי' חרשתי אלו הרמזים שכתבו
לקמן ואין מוקדם ומאוחר בזה) :

ורוה אלקים מרחפת על פני המים כ"ל על דרך
דאי' בסקר הקדוש יסודי תורה הענינה בשם
הרצ הקדוש הארי' זללתיים ע"י שמואר את עצמו
בשתיקה

וגם כשאוכל צטר עוף יסר צמח דאי' בשמלה חדשה
סימן אי' אות חי בסימול דמילתא חיל לכן כ"ל שכי'
אשר כגע יראה הי' בלצבו לא יאכל צטר כי אם
צאי' מני' פרים או שגני בשומה הוא ומחברר לי ש"ס
צו כל המורה שמהצאחי למעלה או שהוא צטר שידע
שהראשים יראים ושלמים ומדקדקן צמלה שדודי לא
לא סקינו הצלחי ראי' אי' שעי' ידוק הסכין של
אחרו שומה ששחט צטר זה צמלמו טרם יאכל גם
ישאל לבני מוחא אם אינו רגיל בצטרות או שאר
רוע ומעללים עכ"ל הקדוש :

ועי' עוד דרכי השונה הלכות חולעים סימן פי'צ
סיק ל"ג שצאחי בשם השניה שגם בגדרותיה
חמוליס דקון ומלא צהם חילעיים ובעל כפס יחוש
לכל זה עכ"ל הקדוש ועי' בסקר הקדוש יסודי תורה
הענינה בשער הצבורות פרק רי' שכתב שחיו גדול
על כל אי' מואי' ישראל לחפש ולצדוק ולחקר בכל
החקירות בנאכלים ובמשקים ובכלים שמומחים צהם
אם לא חמלא צהם צדושים ושלמים ומילצין צדי
שיוכל להלל מאיסור ואכילה ר"ל שאיך שגלה
חמור וכי' אך מי שאינו חושש ע"ז כלל ואוכל וסוחה
צלי צדיקה ומקרה גדולה ממחלחלה מחלחלה מוכיח
על סי' ורף על הספק נקרא מורד ועונשו גדול
ר"ל ויה מואר מפליג צוהיק עונשי' איסורים אלו
שהרי הוא כאלו כיפר בעיקר וליה לי' חולקא וכי'
ע"ש היעז כי קלחי' וסי' לנך היעז לה ואל יסאך
יארך לושר שלא חמאין וחדע שעה הכל איה עמיד
ליתן את הדין גם על אשר לא האמין ואין שום דבר
ריק חי' אלא הכל אמה :

ועי' שיעי' יסודי הקדוש סימן פ"א שכתב שם שלא
יאכל המיניק דברים האסורים כי כל זה מתיק לו
וכי' וע"ש צאחי היעז שכתב בשם הסיק ז"ל שגורם
לו צטר רע ועי' דרכי השונה שם סיק ל"א שהציא
בשם שפרי' ח"ל ילפי' שמומחי' אין מהרים מענינים
אלו רוב הצבים וזללים להרצות רעה וכי' ע"ש היעז
כי קלחי' ועי' בסקר הקדוש עזרתה הקדוש מהגאון
הקדוש רי חידאי זללתיים בלפון שמי' סימן ו'
אזה ע"ש שכתב צמי שגורם לבני' שיהי' רעים
ומחלים על כל ענינה אשר יעשו מכל מחלחלה האדם
הוא כועל חלק בראש צנוט עכ"ל הקדוש . ומי
האיש שיהי' פתי כזה שלא להשגיח על המיניק שלא
יאכל דבר איסור הלא עמיד ליתן את הדין על כל
ענינה שיעשו צמי' על שהוא הגורם ע"כ יסר מואר
צזה ויהי' עוז לו :

ימי חיך הימים מבן המחבר

במה שחשבו עזרה הענק כפלים מביא החול כמו שמואלר עם זמנחה שנה קימן עיז סיק כי בשם השליה הקדוש שחשבו על העזרה בשנה הוא כפול ומכיל יחד עיז :

ענינים אחרים

כתב המביא זללהים צקמן כיג חילוק הקריאה בין אליף לעיין כי הצרת העיין הוא צחוק ועניקה יחד מהצרת האליף עכיל הקדושם הפעניג צקמן קביה כחז דעיין לרד להדיג יחד מאלף הוצלו דגריס הקדושים צדור הקדוש דרי חיים דרי קדוק הצינו דרי עיז, ולזה חיים עי צנימי צחוק עין הצדון שלרד לומר היות העי בכל מקום צחוק יחד מאלף יחד מאלד זה :

(ויקרא) **והסיר** את מלחמו צלחיה יס לרמו ככל שם יסול ללדס מהשנה גילוח אז מיר יסח דעמו עומה ויחשבו שפלות ערכי כד רוממות הצורל יסכר שנו זה מרמו והסיר את מלחמו לחיות רים אחיו פי שם יסול ללדס מהשנה רוממות לעלמו אז מיר יסח מהשנה היות צלחיה רים יספלותו יגד הרוממות ילרין חמים פי שחשו שפלותו כד הרוממות לרין חמים זה הקביה שנקרא לרין חמים דכחז (לרין) יסר הול) וכחז (גדל העלה ורז פעליליה אשר עיך פקמות על כל דרי צי חרס לחם לחיז כדרכו וכפרי מעליו) ואם יסחי צחומות הצורל יסכר כד שפלותו לז יחלה שהוא כלין ממש והנן (האזינו) **צִיִּיק** יסר היל חיי הול רים יהול ידעמו יחד שהקביה חיו כמו האדם והכחשו שם שני דגריס הנוק מיעד והכחשו הוא המשיג חלה הוא והרעה שלו חמד והעשיג חול עלם המשיג כמנולר כסר הקדוש צנילי למונה צחומיז הראשון :

בעת נדפס הקולר שלחן עירק עם הספית חרשים צקמו ורחיט שכה שם שפילו חם ירלה חרם לבין צחלה מכל נוקים חם חיו נקי ופנהים ודגריס חקורים ענללן חורו צחומות חחרות ואין מניחין חורו לבין יכל יום צלים מהשנות חחרות וזה מלה יעיו ושחמו דל עכיל הקדוש ועיז היטז ויל רמו לזה כי קופו היצות פגסי הצריה ופגסי הדיגור רים ענללן יחשנות יעיות חפלה פי, שחנללן חורו צענה חפלה צחומות חקרים

בשחקס מי יום יסג רוח הקדוש זה מורה כלן רוח חלקים ורחפית שורה רוח הקדוש על פי העיז רים השומר מלדגרימי יום :

וגם יס להלנים הרמו לוח צפסק (משפטים) ויהי משה צהר חרבעים יום ורי הכד היצות משיה צהיר רים יען שחיקה הפה יכל רוח הקדיש ואחר כך כחז חרבעים יום פי חם שומר חם עלמו בשחיקה חרבעים יום כיל ועיין מה שכתבו לעיל צאמן כי על פי בראשית צמוקר עם ומשם תלמוד גם לכאן והנן :

כבר חם חזק ורי חם יס דעיות חם מחרז לכבר חזיו רשע ונעל עזירות ודעת המאורות הקדושים הללו הריץ זל והרמזים זל והרליש זל צלחילו חם חזיו רשע ומכדור ומחירא ומנו היצא דגריס הקדושים צלחם הפנים שכל קולר שלחן עירק צקמן קמיג ופסק שם בקלר שלחן עירק שם להחמיר כסברה זו וכן נראה לי לרמו כי הכד היצות כד חים צנילי כזה כיף ציה דליח אליף חחיו עם הכד היצות צנימי חפילו כשהוא פושע יסחל :

וגם יס לרמו חם צפסק (קדושים) חים חמו וחזיו חירליו רים חית חירליו יחפילו ייה רשע חחירליו חורו :

עוד לש"ק

(יחזי) **זכור** חם יום השנה עיין צקיערס עירי המנחה הנלמד לספר הקדוש מנחה שנה צקמן עיז חור ח' שהיה צס חסר לאלפים דלפי דרי חוריק צנה חול שמו דקניס חין לומר חיצה שנה צקמן מיוקפ כנו צצית חחרן חו צצית חכסא וכיואל חלה יחור שנה [ובלשוננו יחור דער זיטער טול] עיכ לזה חיי השצית רים הסהר יסל חחור צקמן יסחוק :

שב"ת רים יסחובל צמקיה שסי שלכנור שנה קודש לרין לציל חם עלמו צמקיה ציוס שסי שהוא ערז שנה קודש כמו שמואלר מנחה שנה קימן עיז צס חפריס הקדושים עיז :

אי שם צמנחה שנה קימן פי סיק מיי שחנעל חורו הקדוש ממשע דנשנה לרין חרם לשכות מכל עמינו ודרכו שהוא טכז חול חפילו בחקיה של קצו כדרך שהיו מייקצ בחול עיז ולזה חיצה שציה רים שסי יכל העעשה רמו להכיל :

שב"ר רים צמה שחשבו חענק כפלים פי

החברים שאינם מן החפלה ונקי מחשבות רעות בזמן חפלה כי המחפלה לרד שכיחן בלבו פירוש המלות שהוא מוליח בשפתיו וסגן :

מאכיל אותיות כאלים זה יהצאר על פי צ' אופנים האחר כפשוטו מלרד להיות כאלם בשעת אכילה כי אחיל אין משיחין בקעורה אפילו בדברי תורה הקדושה ואופן הצ' הוא משל כמו אלם שאין שומעין ממנו שום דיבור בן האוכל בשעת אכילתו לא יעשה תביעות וקילות בלעיסת המאכל כמו שמצאנו בקפר הקדוש עדרם תלפיות אות ח' שצטלחן לרד האדם להראות את עצמו כאלו אינו אוכל היפך הויצחכים שנושים כיב תביעות וקילות בלעיסת המאכל כחמורים והם משורש עשו שאמר הלעיטני כמו שכתב המקור צעל לוחית הצריח עכ"ל הקדוש :

בראשית ברא' חלקים" ח"י שאין מהרהרים הרעים מהגזירות אלא בלב פתי מן

החברים וא"י גפיקים שאם יצאו ללבו הרהור רע יקיע לבו לדברי תורה (ואפילו בשאח צמחין וצית הבקא מותר לחטב צדברי תורה כשלרד לכך כגון אם יפול ללבו מחשבות רעות בן מצואר) והנה ההרהורים רעים נק' א"ש כי הם כאש וגם הילר הרע הוא צוער כאש להבה ותחורה הק' גיב בק' אש כמו שכתוב הלא כה דברי כאש וכו' ולזה ס"ת בראשית" ברא' חלקים" אותיות המציא ר"ס תורה "מכבה יאש פי" שבתורה הקדושה מכבה אש של המחשבות רעות רחמנא לילין והגן :

קרבן ראשית הקריצו חתם אחיל כל העוסק בקר קרצנות כאלו הקריצם ולזה נקמך חיצה ראשית לחי' הקריצו כי התורה הקדושה נק' ראשית ברא'י ברא'י ז"ל על ספי בראשית ברא ע"ש וגא לרמז בכאן שעל ידי שלווד בתורה הקדושה קרר קרצנות הוי כאלו הקריצ והגן :

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million (from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995). The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has also become a major employer of women. In 1980, women made up 40% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 50%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of women in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people with disabilities. In 1980, people with disabilities made up 10% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 20%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people with disabilities in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from ethnic minorities. In 1980, people from ethnic minorities made up 5% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 15%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from ethnic minorities in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower social classes. In 1980, people from the lower social classes made up 30% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 40%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower social classes in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower income groups. In 1980, people from the lower income groups made up 20% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 30%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower income groups in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower education levels. In 1980, people from the lower education levels made up 15% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 25%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower education levels in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower health status. In 1980, people from the lower health status made up 10% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 20%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower health status in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower life expectancy. In 1980, people from the lower life expectancy made up 5% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 10%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower life expectancy in the workforce, and the increasing demand for public services.